

סדר התפלות

לכל ימות השנה.

עם באור קצר, מספיק ומדויק,
ערוך בעקרו לתלמידי
החדרים ובתי הספר.

מאת ח. ד. רוזנשטיין.

כל תפלה ותפלה באה על מקומה בשלמות, מבלי
שיצטרף המתפלל לחפש ולהפוך הדפים בשעת תפלתו.

וילנה, תרפ"ב.

חברת בית הדפוס רוזנקרנץ ושריפטזמטצ, וילנה.
הוצאת "יהודית" וילנה-ורשה.

S 2003A 9467

תָּכֵן הָעֲנִיִּים.

הַשְׁכָּמַת הַבֶּקֶר

32 קָדִישׁ דְּרַבָּנָן

33 פְּסוּקֵי דְוִמְרָה

53 אֲזִי שִׁיר

58 בְּרָכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע

63 קְרִיאַת שְׁמַע

69 שְׁמוֹנֶה עָשָׂר

87 אָבִינוּ מִלְכָּנוּ

91 וְהוּא רַחוּם

99 הוֹצֵאת סֶפֶר תּוֹרָה

101 בְּרַבְתָּ הַגּוֹמֵל

103 הַכֹּנֶסֶת סֶפֶר תּוֹרָה

104 אֲשֶׁרִי, וְכָא לְצִיּוֹן

110 מְזֻמָּרִים שֶׁל יוֹם

117 אֵין פֶּאֱלֶהֱנוּ

120 עָלֵינוּ

123 שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים

126 נְטִילַת יְדֵים קֹדֶם הַסְּעוּדָה

127 סֵדֶר בְּרָכוֹת הַמּוֹזֵן

134 בְּרָכוֹת הַנֶּהֱנִין

138 מִנְחָה לְחֹל

148 עֶרְבִית לְחֹל

162 קְרִיאַת שְׁמַע

168 שִׁיר הַשִּׁירִים

1 בְּרַבְתָּ צִיצִית

2 עֲטִיפַת הַטָּלִית

3 הַנִּחַת תְּפִלִּין

שְׁחֵרִית לְחֹר

5 פֶּתַח אֱלֹהֵי

7 מִה טוֹבוֹ

8 אֲדוֹן עוֹלָם

9 יִגְדֵל

10 בְּרַבְתָּ נְטִילַת יְדֵים

— בְּרָכוֹת הַתּוֹרָה

11 בְּרָכוֹת בְּהֵימִים

13 בְּרָכוֹת הַבֶּקֶר

16 תְּפִלַּת רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא

— עֲקֵבֶת יִצְחָק

23 מַעֲשֵׂה הַכִּיּוֹר

— קֶרֶבֶן הַתָּמִיד

25 קְטָמֶת

29 אִיּוּהוּ מִקּוֹמָן

31 י"ג מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ

381 . . . קדוש לְבָנָה
385 . . . : . . . הַלֵּל
393 . . . מוֹסֵף לְרֹאשׁ הַדֵּשׁ
399 . . . עֲרוֹב תַּבְּשִׁילִין
399 . . . קדוש לְשֵׁלֶשׁ רִגְלִים
401 . . . תַּפְּלַת שְׁלֹשׁ רִגְלִים
407 . . . הַזְכָּרַת נְשָׁמוֹת
408 . . . מוֹסֵף לְשֵׁלֶשׁ רִגְלִים
418 . . . נְשִׂיאוֹת בַּפִּים
422 . . . קדוש לְסְעוּדַת שְׁחֵרִית
423 . . . תַּפְּלַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה
429 . . . קדוש לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה
431 . . . תַּקִּיעַת שׁוֹפָר
432 . . . מוֹסֵף לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה
448 . . . : . . . תַּשְׁלִיךְ
448 . . . : . . . כַּפָּרוֹת
450 . . . תַּפְּלַת יוֹם כְּפוּר
461 . . . מוֹסֵף לְיוֹם כְּפוּר
472 . . . תַּפְּלַת נְעִילָה
484 . . . סֵדֶר הַדְּלָקַת נֵרוֹת לַחֲנֻכָּה
485 . . . סֵדֶר בִּרְכוֹת הַמָּגֵלָה
487 . . . הַקְּפוּת לְשִׁמְחַת תּוֹרָה
490 . . . סֵדֶר סְפִירַת הָעוֹמֵר

184 . . . מִנְחָה לְעֶרֶב שַׁבָּת
187 . . . קַבְּלַת שַׁבָּת
200 . . . עֲרֵבִית לְשַׁבָּת וַיּוֹ"ט
218 . . . קדוש לַלַּיִל שַׁבָּת
219 . . . זְמִירוֹת לַלַּיִל שַׁבָּת

שְׁחֵרִית לְשַׁבָּת וַיּוֹ"ט

222 . . . פְּסוּקֵי הַזְמֵרָה
245 . . . : . . . נְשָׁמָה
259 . . . קְרִיאַת שְׁמַע
263 . . . שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה
270 . . . קְרִיאַת הַתּוֹרָה
285 . . . תַּפְּלַת מוֹסֵף לְשַׁבָּת
295 . . . שִׁיר הַכְּבוֹד
297 . . . קדושֶׁא רַבָּא
299 . . . זְמִירוֹת לְיוֹם הַשַּׁבָּת
302 . . . : . . . מִנְחָה לְשַׁבָּת
313 . . . : . . . בְּרָכֵי נִפְשֵׁי
319 . . . בְּרָכֵי אֲבוֹת
371 . . . : . . . עֲרֵבִית לְמוֹצָאי שַׁבָּת
371 . . . : . . . וַיִּתֵּן לָךְ
371 . . . : . . . סֵדֶר הַבְּדִלָּה

ה ק ד מ ה .

משהתחילו תינוקות של בית רבן שלנו פורשים ללמודי חול לפני זמנם בעוד למודי קדש וידיעת השפה רפויים בידם כדי הבנת פרוש המלה בתפלה — התחילו החורים דורשים מאת המורים „לעשות את בניהם ליהודים“, כלומר ללמדם מעט „תומש“, והעיקר: „סדור“, שידעו מה וכיצד מתפללים, ופרוש המלות בתפלות.

דרישה מצומצמת זו, המוכיחה אנב אורחא כמה ירד בימינו ערך החנוך העברי בעיני החורים, כדאית היא אמנם להתחשב אתה, כי הרבה מן הנתיצות הפדגוגית והלאומית יש בה.

באמת אמרו, שגם באותם הימים הטובים, שהילד העברי הרבה לשבת ב„חדר“ עד שנת הי"ג ויותר — לא היטיבו מלמדינו לעשות אשר הוניהו את הסדור לגמרי והשמיטהו מתוך הפרוגרמה שלהם, בנגוד לאמות העולם, שתפלותיהם הופכות להן המקום הראשון בפרוגרמת בית ספרם. מלמדינו סמכו על הזמן. ברבות הימים — אמרו — כשיעבור הילד על התנ"ך כלו, ממילא ידע פרוש המלות בתפלה, אך הרגילות הילדותית לקרא בסדור קריאה אוטומטית, בלי שום הבנה, פעלה את שלה לממסם את המזה ולהקחות את הרגש, שלא ירגיש ולא יכון לבו בתפלתו לעולם. ומה גם תלמדינו אנו שלא יוכו, מפאת קצר זמן למודם, לעבור על התנ"ך לעולם — אם לא יעשה הסדור ללמוד עקרי וקבוע בחדרינו, מאין יבינו בתפלתם?

אכן גם האידנא רב מספר המלמדים, שמאחר שידע תלמידם לקרא, ובטרם קנתו איזו הבנה בשפה כדי להסבירו את הנקרא, יכריחוהו להתפלל כל התפלה עד גמירא, למען יתרגל לקרא „פתו כמים“, קריאה אנדרפתית, חטופה ורצועה כזאת, מלבד ההפסד במובן הפדגוגי שהיא גורמת — הנה לא לבד שתפלה כזו לא תתרשם ולא תתקדש על המתפלל הקטן, אלא שעוד תתנגה, תתפגל ותסתאב עליו עולמית...

והסדור — אם נעשה חשבון ונמצה התמצית הנשארה מכל הלמודים העברים אחרי צאת הנער מן החדר אל בית הספר הכללי — הריהו, לדאכוננו, הספר העברי היחידי שיפק בידו לפרקים, ומן הראוי אפוא להגביר ולחזק רשומי עליו, להבינו ולהסבירו יפה יפה, בכדי שתהא תפלתו של הנער יוצאת מתוך הלב, שיכון לבו בתפלתו לא מחמת חובה ותקנת חכמים, שק"ש כחה בימינו, אלא מחמת התעוררות עצמית נפשית ופנימית.

כי מה יוכל לרומם את הנפש הישראלית ולעורר את הרגש הלאומי בלב בנינו כסדורנו, שבו נקבצו מבחר מומורי ישראל מימי גאוננו ושלותו והשתתפות נפשו המדוכאה בגלותו ושפלותו, שירי עזו ותפארתו עם קינות תרבנו וירידתו יחד!

אכן לא בכדי מוענים ההורים תמיד: "ולואי שידעו בנינו להתפלל!" והמורים התחילו אמנם כתחשבים עם הדרישה הצודקת הזאת, והסדור נתקבל אצלם בתור למוד של חובה. אבל כאן הם פוגשים במכשול אחד — הסרון סדור מסודר ומפורש שיקל מעליהם עבודתם. מתכרינו עדיין לא שמו לב אל הסדור, החשוב בערכו התנוכי והלאומי מאד, והזניחוהו בצורתו הקבועה מקדמת דנא, שאין בה כדי לחבכו על ילדינו. את החסרון הגדול הזה מלאתי והריני נותן בזה לפני ההורים והמורים סדור מסודר ומפורש. מסודר כיצד? — א) כל תפלות השנה, לימות החול, לשבתות ולמועדים לפי המצב שטבעו חכמים והנוסחא המקובלת בלי שום שנוי, מסודרות יפה יפה, מופסקות ומוטעמות בסמני ההפסקה והטעם הנהוגים, השירים והמומורים בחרוזים, והמומורים האלפאביתיים מוטעמים בהגדלת האות האב"ת; וכמו כן הטעמתי כל דבר למען יהא הכל מובן ומורגש למתפלל הקטן גם בלי כל באורים.

ב) כל תפלה כאה במקומה בשלמותה, והמתפלל לא יצטרך להפסיק תפלתו בחפז ענינים הבאים במקומות אחרים, מה שגורם טרחה יתרה ולמתפלל הקטן — לרוב גם טרחה לשוא.

ג) המתפלל הקטן שאינו רגיל בתפלה בצבור, יוכל להתפלל מתוך סדור זה עם הצבור ולא מעה כלל, כי כל ההפסקות שבין הפרקים מסומנות היטב. ומפורש כיצד? — א) כל התפלות והמומורים, כמו כן "שיר השירים" ו"פרקי אבות" (מלבד הפרקים התלמודיים "איזהו מקומן", "במה מדליקין" וכדומה שלא מוחא דילדים סביל דא) נתפרשו ונתבארו באור קצר, מדויק ומכפיק בלשון קלה ונוחה להבנת התלמידים (*). יש אמנם הרבה פרושים ותפלות, אבל כלם פרושים דרושים והלכותיים, שאין ענינם להבנת התפלות הפשוטה, באור ישר ופשוט עדין לא היה לסדור, אם לא נחשב את התרגומים השונים, שאין מטרתם מטרתנו.

ד) התפלות הארמיות ("ברוך שמי'ה", "יקום פורקן") נתרגמו עברית תרגום מדויק, מלה במלה ממש, בצד הארמי.

ה) בצדי הגליונות העיריות הערות נחוצות שונות, שמות הפרקים, ציוני המקורים ועוד.

לסוף צריך להעיר, כי בלמוד הבנת התפלות אין להקפיד דוקא על הסדר המנוסח ב"סדור", אלא מתחלה יבאר המורה לתלמידיו התפלות הקלות והנוחות ואח"כ השאר. ובבאורו צריך שיטעים ביחוד וידית את תלמידיו רוחה וטעמה של כל תפלה, בכדי שתהא "עבודה שבלב" — זו תפלה — עבודה שבלב באמת, מנשאה את הלב ומרוממת את הנפש.

ח. ד. רוזנשטיין.

מינסק, בחדש אלול התרס"ט.

(*) בבאור התפלות נכנסו תקונים והנחות של מר א. ד. ברנוביץ.

מִקֵּץ פְּשׁוּעוֹת מִשְׁנֵתוֹ אוֹמְרִים:

מוֹדָה אָנִי לְפָנֶיךָ, מֶלֶךְ חַי
וְקַיִם, שֶׁהַחֲזֹרֶת בִּי נִשְׁמָתִי
בְּחִמְלָה—רַבָּה אֲמוּנָתְךָ!

תוֹרָה תִּהְיֶה אֲמָנוּתִי, וְאֵל שִׁדִּי בַּעֲזָרָתִי.
רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יי, שֶׁכָּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם,
תִּהְיֶה לָּתוֹ עֹמְדָת לְעַד.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּשׁוּדֵי נִקְיוֹת אוֹמְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצַת.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתֵּיהֶם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חַי וְקַיִם—חַי לְעוֹלָם. שֶׁהַחֲזֹרֶת בִּי נִשְׁמָתִי—שֶׁהִשְׁבֵּתָ לִי בְּהִקְצֵי מִשְׁנֵתִי חוֹשֵׁי
וְכֹחוֹתֵי. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ—כְּלוּמֵר, נֶאֱמַן אַתָּה לְחַזְוִיר אֵת תְּנִשְׁמָה שֶׁהִפְקַדְהָ בְּנֶדֶךְ.
אֲפָנוּתִי—עֲבוּדָתִי הַתְּמִידִית. רֹאשִׁית חֲכָמָה וְכו'—יִרְאֵת ח' קוֹדֶמֶת וְנִשְׁבָּה יוֹתֵר מִכָּל
חֲכָמָה. שֶׁכָּל טוֹב—יִרְאֵת ח' נִחְנֶת שֶׁכָּל טוֹב וְתִבְנִיָּה בְּכָל הָאָדָם. עֲשִׂיהֶם—עוֹשֵׁי
דְּבָרָיו. מִקְוֵי מִצְוֹת ח'. תִּהְיֶה לָּתוֹ—שֶׁל ח'.

חֲשׂוּבָה מִצּוֹת צִיצֵת לַפָּנֶיךָ, בָּאֵלוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרִמְיָהּ
וְדִקְדּוּקֶיהָ וּכְבוֹדֶיהָ וְתִרְגָּו מִצּוֹת הַתְּלוּנִים בָּהּ, אָמֵן סְלָה.

עֲמִיפַת הַמְּלִית.

קָדָם שְׁמַחְעֲשָׂפִים בְּמִלִּית בּוֹדְקִים אֶת צִיצִיּוֹתֶיהָ וּבִשְׁעַת הַדְּרִיקָה אוֹמְרִים זֶה:

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְיָ!

תהלים קד.

יְיָ אֱלֹהֵי! גְּדַלְתָּ מְאֹד, הוֹד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ—

עוֹמֶה אֹר בַּשָּׂרָמָה, נוֹטֶה שָׁמַיִם בִּירֵעָה.

לְשֵׁם יַחֲדוֹ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ בְּדַחֲלוֹ וּדְחִימוֹ לִיחֲדוֹ
שֵׁם יְיָ בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלָיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

הִרְיֵי מִתְעַמָּף גּוּפִי בַּצִּיצָת, בֵּן תַּחְעַמָּף נִשְׁמָתִי וְדַמָּח אֲבִירִי
וְשִׁסָּה גִידִי בְּאוֹר הַצִּיצָת הַעוֹלָה תִּרְיָג, וְכִשֵּׁם שְׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה בְּמִלִּית
בְּעוֹלָם הַהָא, בְּדֹ אֲזַכָּה לְחִלּוּקָא דְרַבְּנִין וְלִמְלִית נָאָה דְּעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן.
וְעַל יְדֵי מִצּוֹת צִיצֵת תִּנְצֵל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתַפְלָתִי מִן הַחַיִּיצוֹנִים,
וְהַמְּלִית יִפְרוֹשׁ כְּנָפָיו עָלֵיהֶם וְנִצִּילֵם בְּנִשְׁוֹר יַעֲזִיר קֵנוֹ עַל גּוֹזְלוֹי וְרַחֵם
וְתַהֲא חֲשׂוּבָה מִצּוֹת צִיצֵת לַפָּנֶיךָ בְּרוּךְ הוּא בָּאֵלוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל
פְּרִמְיָהּ וְדִקְדּוּקֶיהָ וּכְבוֹדֶיהָ וְתִרְגָּו מִצּוֹת הַתְּלוּנִים בָּהּ, אָמֵן סְלָה.

מְבָרְכִים מְעַמָּר וְאִחֵי מִתְעַמָּפִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהִתְעַמָּף בַּצִּיצָת.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בָּאֵלוֹ קִימְתִּיהָ—בָּאֵלוֹ מְלֹאמִי, עֲשִׂיתִי מִצְוָה זוֹ, פֶּן מֵיִם—подробность
דְּעִלְחִיטְשֵׁן, דִּקְדּוּקִים—точности גְּעוּזִיאִיקִישׁ. וְכְבוֹדֶיהָ—תִּרְעִיוֹנוֹת הַצִּפְנִיִּים בָּהּ.
פְּרִיג—שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
עוֹמֶה אֹר בַּשָּׂרָמָה—הִנֵּה מְלָבִישׁ (מִמְלָא) אֶת הַמַּבֵּל אֹר, בָּאֲשֶׁר יִלְבֹּשׁ אִישׁ שְׂמֻלָּתוֹ.

תפלת השחר
תהלים לו.
מה יקר
ירון מן
כי עמד
משוך ה

הנחת תפקד

לשם
י"ה ב"ה
מִצּוֹת בּוֹדֵךְ
וְעַל יְדֵי
שְׂמֹאדוֹ תַּחַם
לְחַיּוֹת לִי
חֲסָא בְּלָל
לְהַבְלָה וְלֹא
וְכָל בְּתָ דְּקָ
בְּאֲשֶׁר עִם
חֲשׂוּבָה מִצּוֹת
פְּרִמְיָהּ וְדִקְדּוּקֶיהָ
הִרְיֵי

שְׂכִינָה תַּחְתָּא
הַשְׂכִּינָה עָלֵי
עַל כָּד אֱלֹהֵי

יריון
מקור חיים—
אור חיים. משוך
סיוּדָעִים וּמְבִירִים

תהלים לו.

מה יקר הסודך אלהים:

יריון מדשן ביתך.

כי עמך מקור חיים.

משך הסודך לידעך

ובני אדם בצל כנפיה יחסיון.

ונחל עדניה תשקם.

בארך נראה אור.

וצדקתה לישרי לב.

הנחת תפלין

מ"ם לומר זה קודם הנחת תפלין היצחק משערי ציון

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו ליחד שם
 י"ה ברו' ביחודא שלים בשם כל ישראל. הריני מגיש תפלין לקים
 כבוד בוראי ולגרום על ידי תפלין דיד מוחין לנוקביה דזעיר אנפין.
 ועל ידי תפלין דראש מוחין לזעיר אנפין. ויחבק הסתם את הכבוד
 שמאלו תחת לראשה וימינו תחבקנה. ומן השפע שהוא יתמשה עלי
 להיות לי חיים ארוכים ושפע קדש ומחשבות קדושות בלי הרהר
 חטא כלל ועקר. והרצועות יהיו תכלי עבודות האהבה בין הסתם
 לחפלה ולא נגרמו העונות שיהיו הרצועות קשורים לסמאל ונוקביה
 וכל בתי דלהון. ושללא יפתנו ושללא יתגרנו בגנו. ונעונונו לעבוד את יי
 באשר עם לבבנו: ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה
 תשובה מצות הנחת תפלין לפני הקדוש ברוך הוא כאלו קימתי בכל
 פרמיה ודקדקיה וכוונתי ותרניג מצות התלויים בה אמן כלה.

הריני מגיש תפלין של יד להביא כל העובדי כוכבים תחת יד יי
 שכינה מתאה. ותפלין של ראש להביא כל העובדי כוכבים תחת רשות
 השכינה עזאה. ככתוב: כי אתה יי עליון על כל הארץ מאד נעלית
 על כל אלהים.

שירה חדשה

יריון—ושענו. מדשן ביתך—משמני ביתך. כשוקד. צדניה—מענוניה. עמך
 מקור חיים—מזן האדם מדרך ח' ספדים. באורך נראה אור—באור פניו וברצונה נראה
 אור חסידים. משך—נטה. האנך והתמה כלומר, גשה תמיד הסך ליודשך. לידעך—לאלת
 סודעים ומפירים את גדלך. וצדקתה—טובה, ברכתך.

השחר.

פרמיה

אורה.

זה.

—

ימו ליחד

מ"ח אברי

טה במלית

א בגן עכו.

החיצונים

וליו ירחף

ממיה בכל

לה.

מלך
מותיו

подроб

הצפונים בה.

בש איש שכלת

מניחים תפלה של יד על הַיָּד השמאלית וְלִפְנֵי הַקְּשִׁירָה מְכַרְכִּים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין.

כּוֹרְכִים ז' פְּרִיכוֹת עַל הַזֵּרַע, אַחֵר כֹּךְ מְנִיחִים תְּפִלָּה שֶׁל־רֹאשׁ וְקִדְּם שְׁמֵינִי מְכַרְכִּים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין,
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וּמִחֲכֻמָּתָךְ אֵל עֲלִיזוֹן תִּפְאָצִיל עָלַי ; וּמִבִּינְתְּךָ תִּבְיַנֵּנִי ;
וּבְחֻסְדְּךָ תִּגְדִּיל עָלַי ; וּבִבְבוֹרְתְּךָ תַּצְמִית אֵיבֵי וְקָמִי ; וְשִׁמְךָ
הַטּוֹב תִּרְיֹק עַל שִׁבְעָה קָנִי הַמְּנוֹרָה, לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבָךְ
לְבְרִיּוֹתֶךָ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁכִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.

כּוֹרְכִים שְׁלֹשׁ פְּרִיכוֹת עַל הָאֶזְבֵּעַ הַאֲמֻצֵּית וְאוֹמְרִים :

וְאַרְשְׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם. וְאַרְשְׁתִּיךָ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט
וּבְחֻסָּד וּבְרַחֲמִים ; וְאַרְשְׁתִּיךָ לִי בְּאֻמוֹנָה, וְיִדְעֵת אֶת יְיָ.

לְאַחַר הַנֶּחֱת תְּפִלִּין אוֹמְרִים :

שְׁמוֹתֵינוּ.

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קִדְּשׁ לִי כָד כְּבוֹד, פֶּסֶד כָּל רַחֲמֵי
בְּבִנִי יִשְׂרָאֵל, בְּאֶדָם וּבִפְהֻמָּה—לִי הוּא.

שִׁיר הַיָּד שֶׁה

תִּפְאָצִיל—תִּפְרֹשׁ, תַּחֲלֹק. הַבִּינֵנִי—תִּלְמַדְנִי בִּינָה. תִּגְדִּיל עָלַי—אֶת חֲסִדְךָ.
תַּצְמִית—תַּכְרִית. וְקָמִי—תִּקְרָא עָלַי לְרַעַה. תִּרְיֹק—תִּשְׁפֹּד. וְשִׁמְךָ הַטּוֹב תִּרְיֹק—
כְּלוּמֹר, תִּשְׁלַח אֶת בְּרַכְּתְךָ לְכִרְוֵאֵי עוֹלָם, פִּתְחוּ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ וכו'.

וְאַרְשְׁתִּיךָ וכו'—תִּתְפַּלֵּן אוֹת הַנָּה עַל אֶהֱבֵת ה' לְיִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת בַּעַל לְאַשְׁת
נְעוּרָיו, עַל כֵּן מְזַכְּרִים בְּהַנֶּחֱת תְּפִלִּין דְּבָרֵי ה' לְיִשְׂרָאֵל בְּיַד גְּבוּיָא : וְאַרְשְׁתִּי אוֹתְךָ, עֲמִי לִי
לְרַעַה וְלְאַהֲבַת עוֹלָם. בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וכו'—עַל גְּוִי צֶדֶק וּמִשְׁפָּט חֲסֵד וְרַחֲמִים שְׂאֵעֵשֶׂה
אִתְּךָ תְּמִיד. הַשְׁמוֹת "צֶדֶק, מִשְׁפָּט" יֵשׁ שְׁחִירָאָתָם הֵיא טוֹבוֹת וְחֻסָּדִים. בְּאֻמוֹנָה—עַל גֵּד
אַהֲבָתִי הַנִּצְמָנָה לָךְ.

יֵאמֶר מִשָּׁה אֶל הָעַם: זָכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר יֵצְאוּתֶם מִמִּצְרָיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים, כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיא יי אֶתְכֶם מִזֶּה, וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ.
 הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים, בְּהַדָּשׁ הָאֵכִיב. וְהָיָה כִּי יִבְיָאֶה יי אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר, אֶרֶץ זֶבֶת
 חֶלֶב וְדָבָשׁ—וְעַבְדְּתָם אֶת הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחַדָּשׁ הַזֶּה. שְׂבַעַת יָמִים תֹּאכַל
 מִצֹּת, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיי. מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת שְׂבַעַת הַיָּמִים, וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ
 חֶמֶץ וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל גִּבְעֶיךָ. וְהַגְדַתְּ לְבָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:
 בַּעֲבוּר יְדֵי עֲשֵׂה יי לִי בְצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. וְהָיָה לָּךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן
 בֵּין עֵינֶיךָ, לְמַעַן תִּתֶּנָּה תּוֹרַת יי בְּפִיךָ, כִּי בֵּיד חֲזָקָה הוֹצִיאֶךָ יי מִמִּצְרָיִם.
 וְשִׁמְרָתָם אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ, מִיָּמִים יְמִימָה. וְהָיָה כִּי יִבְאֶה יי אֶל
 אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָּךְ וּלְאַבְרָהָם, וְתִתְּנָה לָּךְ—וְהַעֲבַרְתָּ כָּל פֶּטֶר
 רְחֹם לַיי, וְכָל פֶּטֶר שֹׁגֵר בְּהֶמְדָּה, אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ הַזִּכְרִים—לַיי. וְכָל פֶּטֶר
 חֲמֹר תִּפְדֶּה בָשָׂה, וְאִם לֹא תִפְדֶּה—וְעֲרַפְתּוּ; וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִפְדֶּה.
 וְהָיָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בֶּנְךָ מָחָר לֵאמֹר: מַה־זֹּאת? וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: בְּהִקְדֵּי הוֹצִיאָנוּ
 יי מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים. וְהָיָה כִּי תִקְשֶׁה פִּרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וְיִהְיֶה יי כָּל בְּכוֹר
 בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֶמְדָּה; עַל כֵּן אֲנִי זֹכֵר לַיי כָּל פֶּטֶר
 רְחֹם הַזִּכְרִים וְכָל בְּכוֹר בְּנֵי אֲפֻדָּה. וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכֶם, וּלְמוֹטֶפֶת בֵּין
 עֵינֶיךָ, כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרָיִם.

תפלה קדם התפלה.

פָּתַח אֲדִירָיו וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חֵד, וְלֹא בְּחוּשֵׁיבָן.
 אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲפָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לִית מְחֻשְׁבָּה
 תְּפִיסָא בְּךָ כָּלָל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקְרַת עֲשֵׁר תְּקוּנִין, וְקִרְיָנָן לְחוּן עֲשֵׁר
 סְפִירָן, לְאַתְהָא בְּחוּן עֲלֵמִין, סְתִימִין דְּלֹא אַתְהָלִין, וְעֲלֵמִין דְּאַתְהָלִין.

שירי חדשה

פֶּטֶר רְחֹם—בְּכוֹר לְאֹמוֹ. זָכוֹר—כְּמוֹ זָכוֹר. חֵדָּשׁ הָאֵכִיב—נִיָּן. שָׂאֵר—בָּצֵק
 חֶמֶץ. בַּעֲבוּר יְדֵי עֲשֵׂה חֵדָּשׁ—עַל לְעֹבֵד עֲבוּדָה זוֹ בַּעֲבוּר יְדֵי אֲשֶׁר עֲשֵׂה חֵדָּשׁ לִי בְצֵאתִי מִמִּצְרָיִם.
 לְאוֹת עַל יָדְךָ—זוֹ תִפְלָה שֶׁל יְדֵי. וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ—זוֹ תִפְלָה שֶׁל רֹאשׁ. לְמוֹעֲדָה—
 לְמוֹעֵד הַקִּבּוּץ. מִיָּמִים יְמִימָה—מִשְׁנֵה לְשִׁנָּה. שֹׁגֵר—פָּרִי בָשָׂן בְּהֶמְדָּה. לֹחַ—לְזֶבֶת קֶרֶב.
 תִּפְדֶּה בָשָׂה—תִּמְן תִּתְּנִי עֹה לְקֶרְבָּן. וְעֲרַפְתּוּ—תִּשְׁבֹּר עֲרֹפֹ. מוֹטֶפֶת—עֲרִי, תִּכְשִׁישׁ

ובהוין אתפסיאת מִבְּנֵי נִשְׂא. וְאַנְתָּ הוּא דְקִשְׁיִר לֹאן. וּמִנְחָד לֹאן. וּבְגִינ
 דְאַנְתָּ מִלְּגָאוּ כָּל מֵאן דְאַפְרִישׁ חַד מִן חִבְרִיהּ מֵאֲלִין עֶשֶׂר כְּפִירִין
 אֶחָשֵׁב לִיהּ כְּאֵלוּ אֶפְרִישׁ בְּהּ. וְאֲלִין עֶשֶׂר כְּפִירִין: אֲנֹן אֲזִלִין כְּסֻדְרִין.
 חַד אֲרִיד וְחַד קֶצִיר וְחַד בִּינְיָנִי. וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג לֹאן. וְלִית מֵאן דְאַנְהִיג
 לָהּ. לֹא לַעֲלָא וְלֹא לַתָּתָא וְלֹא מִכָּל סְמָרָא. לְבוּשִׁין תְּקִינַת לֹאן דְמַנְהִיג
 פְּרָחִין נִשְׁמָתִין לְבְנֵי נִשְׂא. וְכַמָּה גּוֹפִין תְּקִינַת לֹאן. דְאַתְקִרְיָאוּ גּוֹפִין לְגַבִּי
 דְבוּשִׁין דְמַכְסֵּן עֲלֵיהוֹן וְאַתְקִרְיָאוּ בְתַקְוָנָא דֵא. חֶסֶד דְרוּעָא יִמְנָא.
 גְבוּרָה דְרוּעָא שְׁמָאֲלָא. תַּפְאֲרֶת גּוֹפָא. נֶצַח וְהוֹד תְּרִין שׁוֹקִין. וְיִסּוּד
 סִיּוּמָא דְגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת פֶּה תוֹרָה שְׂפָעַל פֶּה קִרְיָן לָהּ.
 חֻכְמָה מוֹחָא אִיהוּ מַחְשְׁבָהּ מִלְּגָאוּ. בִּינָה לְבָא וְכֹה הֵלֶב מִבִּין. וְעַל אֲלִין
 תְּרִין כְּתִיב הִנְסִתְרוּת לִי אֱלֹהֵינוּ. כְּתֹר עֲלִיּוֹן אִיהוּ כְּתֹר מַלְכוּת. וְעִלָּה
 אֲתַמַּר מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קִרְקַפְתָּא דְתַפְלִי (נ"א) קִרְקַפְתָּא
 דְלֹא מְנַח תַּפְלִין) מִלְּגָאוּ אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א דְאִיהוּ אֶרַח אֲצִילוֹת.
 אִיהוּ שְׁקִין דְאִילָנָא בְּדִרְעוּי וְעַנְפוּי כְּמִיָּא דְאַשְׁקִי לְאִילָנָא וְאַתְרֵבִי בְּהוּא
 שְׁקִין: רַבּוֹן הַעוֹלָמִים אֲנִת הוּא עֶלְת הַעֲדוֹת, וְסִבְרַת הַסְּבוֹת, דְאַשְׁקִי
 דְאִילָנָא בְּהוּא גְבִיעוֹ. וְהוּא גְבִיעוֹ אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגּוֹפָא. דְאִיהוּ חַיִּים
 לְגּוֹפָא וּבְהּ לִית דְמִיּוֹן וְלִית דְיוֹקְנָא מִכָּל מַה דְלָגָאוּ וּלְבָר. וְכִרְאֵת שְׁמִיָּא
 וְאַרְעָא, וְאַפְסִקַת מִנְהוֹן שְׁמִשָּׁא וְסִיחָרָא וְכוֹכְבֵיָא וּמִזְלֵיָא, וּבְאַרְעָא אִילָין
 וְדִשְׁאִין וְנִתְתָּא דַּעֲקוֹן וְעֶשְׂבִין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין וְגִינִין וְגִבִּי נִשְׂא לְאַשְׁתְּמוּדַע בְּהוֹן
 עֲלֵאִין, וְאִידֵּי יִתְנַחְנוֹן בְּהוֹן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וְאִידֵּי אֲשְׁתְּמוּדַעֵן מַעֲלֵאִין וְתַתְּאִין
 וְלִירַת דְיִבַּע בְּהּ כָּלָל, וְכִר מִנְּהּ לִית יְחֻדָּא (ס"א: יְחֻדָּא) בְּעֲלֵאִין וְתַתְּאִין.
 וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדַע אֲדוֹן עַל כָּלָא, וְכָל כְּפִירִין, כָּל חַד אִית לִיהּ שֵׁם יְקִיעַ
 וּבְהוֹן אֲתְקִרְיָאוּ מִלְּאֲבֵיָא. וְאַנְתָּ לִית לָהּ שֵׁם יְקִיעַ, דְאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא
 כָּל שְׁמָהּ וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוֹ דְכָלְהוּ. וְכִד אֲנִת תְּסַמְלַק מִנְהוֹן אֲשְׁתְּמָרוּ
 כָּלְהוּ שְׁמָהּ, כְּגּוֹפָא בְּלֹא נִשְׁמָתָא, אֲנִת חֲכִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא, אֲנִת
 הוּא מִבִּין וְלֹא מִבִּינָה יְדִיעָא, לִית לָהּ אֲתֵר יְדִיעָא, אֲרָא לְאַשְׁתְּמוּדַעֵא
 תּוֹקְפָהּ וְחִילָהּ לְבְנֵי נִשְׂא וְלְאַחְזָה לֹאן אִידֵּי אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא בְּדִינָא וְכִרְחֻמִּי,
 דְאַנּוֹן אֲרֶק וּמִשְׁפָּט כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְבְנֵי נִשְׂא, דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מִשְׁפָּט
 עֲמוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא, אֲרֶק מַלְכוּתָא כְּדִישָׁא, מֵאֲנִי אֲרֶק תְּרִין סְמָכִי
 קְשׁוּמִי, הִין אֲרֶק אוֹת בְּרִית. בְּלֹא לְאַחְזָה אִידֵּי אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא. אָבֵל

לֹא דָאִית לָךְ צָדִיק, יִדְעָא דְאִיהוּ דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּט יִדְעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי,
וְלֹא מִכָּל אֱלִין מִדּוֹת כָּלִל: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

יֵדִיד נֶפֶשׁ אֵב הַרְחֵמֵן, מִשְׁוֹד עֲבָדֶךָ אֵל רְצוֹנֶךָ, יְרוּן
עֲבָדֶךָ כְּמוֹ אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדָּרָךְ, יַעֲרֹב לוֹ
יִדְרוֹתֶיךָ, מִנוֹפֶת צוּר וְכָל טָעַם.

דוּר, נָא, וְיוֹ הָעוֹלָם, נֶפְשִׁי חוֹלֵת אֶרְבֶּתְךָ, אָנָּה אֵל
נָא רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נוֹעַם וְיוֹד, אִז תִּתְחַזֵּק
וְתִתְרַפָּא, וְהִי־תֵה לָהּ שְׂמִיחַת עוֹלָם.

תִּיק, יִהְיֶמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֲהוּבֶךָ, כִּי
זֶה בְּמָה, נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לִרְאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲוֹד, אֵלֶּה
חֲמֶדָה לְבִי, חוּסָה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם.

נָלָה נָא וּפְרוֹשׁ חֲבִיבִי, עָלִי אֶת סִבַּת שְׁלוֹמֶךָ, תְּאִיר
אֶרֶץ מִכְבוֹדֶךָ, נִגְלֶלָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ, מֵהֵר אֲהוּב כִּי בָא
מוֹעֵד וְחַגֵּנוּ בִּימֵי עוֹלָם.

בְּשִׁנְכֵנְסִים לְבֵית הַנְּקֻט אוֹמְרִים זֶה

בְּמִדְבָּר כֹּד

מֵה טָבוֹ אֶהְיֶיךָ, יַעֲקֹב,
מִשְׁכַּנְתֶּיךָ, יִשְׂרָאֵל.

תְּהִלָּה

וְאֲנִי, בְּרַב חֲסִדֶךָ, אָבֵא בֵּיתְךָ,
אֲשַׁתְּחִוֶה אֵל הַיֹּכֵל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶהְיֶיךָ... מִשְׁכַּנְתֶּיךָ-הֵם בְּמִי תְּפִלָּה, בִּירְאָתְךָ-בְּכּוֹד תְּרֹאיוּהָ לָךְ.

ד. לזין. וּבְגִין
עֲשֵׂר כְּפִירָן
לְלִין בְּסִדְרָן.
מֵאֵן דְּאֶנְהִיג
לִין דְּמִנְהִי
גּוֹפִין לְגַבִּי
עֵא וּמִנְא.
וּמִקִּין. וְיִסוּד
קִרְיָן לָהּ.
וְעַל אֱלִין
בִּת. וְעֵלָה
מִרְבֻּקָּתָא
אֲצִידוֹת.
כִּי בְּחֻוּא
דְּאֶשְׁקִי
אִיהוּ חִים
אֶת שְׂמִיָּא
נָא אִלְגִּין
דְּע בְּחוּן
אִי וְתַמְאִי
וְתַמְאִי
שֵׁם יִדְעָ
מִמְלָא
אֲשַׁתְּאֲרוּ
נָא, אֶנְתָּ
מִמֻּדְעָא
בְּרַחֲמֵי,
מִשְׁפָּט
זֶן סִמְכִי
אֶבֶל.

יי אֶהְבֵּתִי מְעוֹן בֵּיתְךָ.
 וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
 וְאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶבְרַעָה.
 אֶבְרַכָּה לְפָנַי יי עֲשֵׂי.
 וְאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ יי עַת רְצוֹן.
 אֱלֹהִים, בְּרַב חַסְדְּךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ.

שם סב

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, בְּטָרִם כָּל יֹצֵר גִּבּוֹר.
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל, אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ גִּבּוֹר.
 וְאַחֲרֵי כָכָל הַכָּל, לְבָדוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא.
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה, וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה.
 וְהוּא אַחֵר וְאֵין שֵׁנִי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה.
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית, וְלֹא הָעֵז וְהַמְשָׁרָה.
 וְהוּא אֵלֵי וְחִי גֵּאֲלִי, וְצוֹר חֲבִלִי בְּעַת צָרָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶבְרַכָּה-אֶפֶל עַל בְּרִבִּי (שֶׁכֵּן הָיָה מִנְּחֵג תַּתְּפִּלָּה לְפָנָיו). עֲשֵׂי-בוֹרְאִי. עַת רְצוֹן-בְּעַת
 שְׁרָצוֹנְךָ (חֲסִדְךָ) דְּרוֹשׁ לִי. בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ-בִּישׁוּעַתְךָ הַנֶּאֱמָנָה וְהַמְּקִימָה.
 בְּטָרִם כָּל יֹצֵר גִּבּוֹר-בְּטָרִם הַגִּבּוֹר כָּל בְּרִיאָה. כָּכָל הַכָּל-כְּלוֹמֵר,
 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, גַּם אֲזִי יִמְלֹךְ אֵל נוֹרָא. יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה-וְהִיָּה, כָּכָל תַּפְאֲרָתוֹ וְגִדְּלוֹ.
 לְהַמְשִׁיל-לְדַמּוֹת וְלִחְשׁוֹנוֹת. לְהַחֲבִירָה-לְחַיּוֹת לְחֵבֶר לוֹ. כָּלִי תַכְלִית-כָּלִי סוֹף הוּא.
 הַמְשָׁרָה-שְׂרָרָה גִּדְּלָה. וְחִי גֵּאֲלִי-אֱלֹהִים-חַיִּים, הַנּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע. וְצוֹר חֲבִלִי-

וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי, מִנֶּת כּוֹסֵי כִּיּוֹם אֶקְרָא.
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בִּיעַת אִישׁוֹן; וְאֶעֱיֶדָה—
 וְעַם רוּחִי גִּוְיָתִי; יִי לִי וְלֹא אֵירָא.

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרֵי הַתַּמְנוּגָּה.

יִגְדֵּל אֱלֹהִים חֵי וְיִשְׁתַּבַּח, נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוֹתָיו.
 אַחֵר, וְאֵין יָחִיד בְּיַחְדּוֹ, נַעֲלָם, וְגַם אֵין סוּף לְאַחֲדוֹתָיו.
 אֵין לוֹ דְמוּת הַנוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף, דֹּא נַעְרוֹד אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ.
 בְּדַמּוֹן לְכָל דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא, רֹאשׁוֹן וְאֵין רֹאשִׁית לְרֹאשִׁיתוֹ.
 הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נֹצֵר, יוֹרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ.
 שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ נָתַנוּ אֶל—, אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ.
 לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד, נִבְיָא וּמִבִּישׁ אֶת־תְּמוּנָתוֹ.
 תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לַעֲמּוֹ אֵל, עַל־יַד נִבְיָאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ.
 לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר, דָּתוֹ לַעֲוִלָּמִים, לוֹזְלָתוֹ.
 צוּפָה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ, מִבִּישׁ לְסוּף דְּבָר בְּקִדְמָתוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

סֹלֵעַ וְקַעֲזוֹ שְׁנֵפֶל לִי בְּחֻלְקִי. נָסִי—דְּגִלִּי, אֲשֶׁר וְאִמְץ רוּחִי. מְנוּס—מִסָּפָה. מִנֶּת כּוֹסֵי—חֻלְקִי.
 וְאֶעֱיֶדָה—וְעַם רוּחִי גִּוְיָתִי—וְכֹאֲשֶׁר אֶתְעוֹרֵר מִשְׁנָתִי—הַנֶּה גִּוְיָתִי לֹא נִפְרְדָּה מֵאֵת רוּחִי—
 כִּי ה' תְּחַזְקֶנּוּ לִי בְּחֻסְדּוֹ.

וְיִשְׁתַּבַּח—וְיִתְחַלֵּל. נִמְצָא וְגו'—ה' הוּא נִמְצָא אֶךְ מְצִיאוֹתָיו אֵינֶנָּה קֵצֶת וּבְזִמָּן
 כָּל כְּבוֹדָאִים הַרְוִיתֵנִי. וְתוֹדוֹ, אֶתְדוֹתוֹ—מִה שֶׁהוּא אַחֵר. לֹא נַעְרוֹד אֵלָיו
 קִדְשָׁתוֹ—אֵין דְּמִיוֹן אֵלָיו וְלִקְדָּשָׁתוֹ. בְּדַמּוֹן—רֹאשׁוֹן וְקָם לְכָל יְצִירָיו. הֵנוּ אֲדוֹן...
 יוֹרֵה וְגו'—כְּלוּמַר, מִה שֶׁהוּא אֲדוֹן כָּל הַיְצִירִים בָּנָה הוּא מִרְאָה לָנוּ גְדֻלָּתוֹ.
 שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ וְגו'—רוּחַ נְבוֹאָתוֹ אֶצֶל עַל נִבְיָאֵי אֲנָשֵׁי סִגְלָה. נֶאֱמַן בֵּיתוֹ—מֹשֶׁה
 כִּבְנֵי שְׁמֵר עָלָיו ה': «בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא». דָּתוֹ לַעֲוִלָּמִים לוֹזְלָתוֹ—תּוֹרָתוֹ לֹא יִחְלִיף
 לַעֲוִלָּם בְּתוֹרָה אֶחָד וְלֹא יִמִּיר אוֹתָהּ לַעֲם אֶחָד וּזְלָת יִשְׂרָאֵל. צוּפָה—מִבִּישׁ. סִתְרֵינוּ—
 נִסְתָּרוֹת וְתַעֲלֻמוֹת לְבַנֵּי. בְּקִדְמָתוֹ—בְּרֹאשִׁיתוֹ שֶׁל דְּבָר.

גומל לאיש חסד כמפעלו. נותן לרשע רע כרשעתו.
 ישלח לקץ הימין משיחנו. לפדות מחבי קץ ישועתו.
 מתים יחיה אל בלב חסדו. ברוך עד-עד שם תהלתו.
 ברכת נטילת ידים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך
 העולם, אשר קדשנו במצותיו,
 וצונו על נטילת ידים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר יצר
 את האדם בחכמה, וברא בו נקבים ונקבים, חלולים
 חלולים. גלוי וידוע לפני כסא כבודך, שאם יפתח
 אחד מהם, או יסתם אחד מהם, אי אפשר להתקיים
 ולעמוד לפניך (אפילו שעה אחת). ברוך אתה יי,
 רופא כל בשר ומפליא לעשות.

ברכת התורה.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך

שירה חדשה

כמפעלו—כמעשהו. מחבי קץ ישועתו—ישראל עמו המבקשים לזמנו של משיח
 "שאו תחל ישועת ה' להם. נטילת ידים—רחיצת ידים.
 נקבים ונקבים—הרבה נקבים. ה' וליים—השש הריק בנקבים נקראים
 חלולים, יפתם אחר—מבקשים יותר מדי. יפתם—יפגרו. להתקיים—
 לחיות. מפליא לעשות—עושה נפלאות.

הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה

וְהַעֲבִינָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִיֹּת
עַד בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנַהֲיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, (וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ),
וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּנוּ, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹא־מִדֵּי
תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בְּרַב־כַּת בְּהַיִּים.

וַיְבָרֶךְ יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו
לֵאמֹר: כֹּה תִבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמַר לָהֶם:

שִׁירָה הַדָּשִׁה

לְעֹסֹק-לִהְיוֹת, לְלִמּוֹד.

וְהַעֲבִינָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִיֹּת עַד בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנַהֲיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, (וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ),

וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּנוּ, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹא־מִדֵּי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה.

במדבר י'. יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ!

יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ!

יֵשָׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם!

וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

אֵלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר: הַפָּאָה,
וְהַכְּבוֹרִים, וְהַרְאִיוֹן וְגַמְיָלוֹת חֲסָדִים וְתַלְמוֹד תּוֹרָה.
אֵלֹהֵי דְבָרִים שְׂאָדָם אוֹכַל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם
הַיָּה וְהַקֶּרֶן קִיָּמַת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֵלֹהֵי הַן: כְּבוֹד אָב
וְאֵם, וְגַמְיָלוֹת חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ
שִׁחְרִית וְעֶרְבִית, וְהַכְּנָסַת אֲרָחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים,
וְהַכְּנָסַת בָּלָה, וְלֵוִית הַמֵּת, וְעִיּוֹן תַּפְלָה, וְהַכָּאָת
שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ, וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְתַלְמוֹד
תּוֹרָה בְּגִיט בָּלָם.

שִׁירַת חֶדֶד שֶׁה

יֵאָר ה' פָּנָיו—יִרְאֶה לְךָ פָּנִים מְאִירוֹת, פָּנִים שֶׁל אֱתֵכָה. וַיַּחֲנֶנֶךָ—יַחֲוֶן אוֹתְךָ. יֵשָׂא
ח' פָּנָיו—יִפְנֶה.

אֵין לָהֶם שְׁעוֹר—מִדָּה וְקֶאֱב מִן סִתּוּרָה. הַפָּאָה—הַחֹכְמָה לְהַנִּיחַ פָּאָת תַּשְׁדָּה
בְּקִצִּיר (וַיִּקְרָא כ"ג). תְּכַבְּרוּרִים—הַחֹכְמָה לְהַבִּיא בְּפוּרֵי הַאֲדָמָה בֵּית ה' (שְׁמוֹת כ"ג). וְהַרְאִיוֹן—
הַחֹכְמָה לְהַרְאוֹת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה אֶת פָּנָיו ה' בְּקִרְבָּנוֹת (דְּבָרִים טו). גַּמְיָלוֹת חֲסָדִים—תַּחֲיוּב
לְגַמֵּל חֶסֶד אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, לְכָל אֱלֹהֵי אֵין שְׁעוֹר אֱלֹהֵי אִישׁ כְּפִי נִדְבַת לְבוֹ. תִּקְרָן—הַעֲקָר. קִיָּמַת—
עֹמְדָה, נִשְׁאָרֶת לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁם יִשְׁלַם שְׂכָר קִרְוֵן הַמַּצּוֹת. בִּקּוּר חוֹלִים—לְבַקֵּר אוֹתָם וּלְשַׁדָּתָם.
הַכְּנָסַת בָּלָה—לְכַלֵּל צָרָכֵי הַפִּתּוּחַ. לֵוִית הַמֵּת—לְשַׁלְּחוֹ לְבֵית עוֹלָמוֹ. עִיּוֹן תַּפְלָה—תַּפְלָה
בְּכִנּוּיָהּ, בְּשִׁימַת לֵב. בְּגִיט בָּלָם—עוֹלָה עַל כָּל אֱלֹהֵי וְגִדּוֹל מִקְּדָשׁ.

אֱלֹהֵי! נִשְׁמָה שְׁנִיתָהּ בִּי מְחֻרָה הִיא. אַתָּה בְּרֵאתָהּ
 אַתָּה יִצְרַתָּהּ, אַתָּה נִפְחַתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָהּ בְּקֶרְבִּי,
 וְאַתָּה עֲתִיד לְמַלְּאָהּ מִמְּנִי, וּלְהַחְיֶיהָ בִּי לְעֶתִיד רָבָא.
 כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקֶרְבִּי מוֹדָה אֵינִי לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת!
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּחַיֵּר נְשָׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים.

בְּרַבְתַּת מִבְּקָר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 אֲשֶׁר נָתַן לִשְׁכֹּנֵי בֵּינָה לְהִבְחִין בֵּין
 יוֹם וּבֵין לַיְלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 שֶׁלֹּא עָשִׂיתָ גּוֹי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 שֶׁלֹּא עָשִׂיתָ עֶבֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 שֶׁלֹּא עָשִׂיתָ אִשָּׁה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּרֵאתָהּ-בְּרֵאתָ אוֹתָהּ. עֲתִיד לְפֻלָּה-יָכוֹן לָקַחַת אוֹתָהּ. וּלְהַחְיֶיהָ בִּי לְעֶתִיד
 לְבֹא-לְהַשִּׁיבָהּ לִי לְקֶזֶז חֲמִים. רַבּוֹן-אֲדוֹן.
 לִשְׁכֹּנֵי-לְמַרְגּוּל. לְהִבְחִין-לְהִבִּין וּלְהַבְדִּיל. גּוֹי-עֶבֶד, אֱלִילִים. שֶׁלֹּא עָשִׂיתָ
 אִשָּׁה-בִּי הָאִשָּׁה מְשֻׁרָה מְרַב מִצּוֹת.

נְקוּבוֹת מְבֹרָכוֹת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשִׂי בְרָצוֹנוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
פוֹקֵחַ עוֹרִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מִלְכֵי שֵׁשׁ עָרְמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מִתִּיר אֲסוּרִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
זוֹקֵף כְּפוּפִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמְכִין מִצְעָדֵי נָגֵר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שְׁעָשָׂה לִי כֹל צָרָכִי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִתִּיר אֲסוּרִים—מוֹצִיאֵם לְחַפְּשֵׁי. זוֹקֵף כְּפוּפִים—מְנַפֵּשׁ וּמְשַׁר אֶת הַחֹלְקִים שְׁחוּתֵי
מַעַי וְלִחְץ. רוֹקֵעַ—נוֹשֶׂה. הַמְכִין מִצְעָדֵי נָגֵר—מְכַוֵּן בְּגִלֵּי אִישׁ בְּדֶרֶךְ הַרְצוּתָה

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֶרֶת.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
חֲנוּתָן לַיַּעַף בָּת.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינִי וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי.

וַיְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאַל תִּבְיֵאֵנוּ לֹא
דִּידי חֲמָא, וְלֹא דִידי עֲבָרָה וְעוֹן, וְלֹא דִידי גְּסִיּוֹן, וְלֹא
דִּידי בְּזִיּוֹן. וְאַל תִּשְׁלַט בָּנוּ יֹצֵר הָרַע, וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאֲדָם
רָע, וּמִחֶבֶר רָע. וְדַבְּקֵנוּ בַּיּוֹצֵר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים.
וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ. וְתַנְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לַחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. וְתַנְמְלֵנוּ
חֲסִדִּים טוֹבִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַגּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אוֹזֵר-חֹזֶק מְחֹק. עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֶרֶת-שֵׁם לְרֹאשׁ יִשְׂרָאֵל עֲשֶׂת תַּפְאֶרֶת
שֶׁל תוֹרָה וּמִצְוֹת. שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ-שֶׁתְּלַמְּדֵנוּ אֶל תִּשְׁלַט בָּנוּ-אֵל תַּתְּנֵנוּ לְקִשּׁוֹל בָּנוּ. וְכִתְּבֵנוּ-
סִדְרָנוּ אֵלֶּיךָ. לְהַשְׁתַּעֲבֹד-לְחֻבֶּשֶׁת וְתַנְמְלֵנוּ-וְתַעֲשֶׂה אִתָּנוּ.

ת השחר.

בְּרָצוֹנוֹ.

עוֹלָם.

עוֹלָם.

עוֹלָם.

עוֹלָם.

עוֹלָם.

עוֹלָם.

עוֹלָם.

וְהוֹלִכִים שְׁחוֹת
הַרְצִינָה

תפלת רבי יהודה הנשיא

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּצִּילֵנִי
 הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעֵזִי פָנִים, וּמַעֲזוֹת פָּנִים, מֵאֲדָם רָע, מֵאִצָּר
 רָע, וּמִחֶבֶר רָע, וּמִשָּׁכֵן רָע, וּמִפְּנֵעַ רָע, מֵעֵין הָרַע, מִלְּשׁוֹן
 הָרַע, מִמַּלְשֵׁינוֹת, מִמַּעֲדוֹת שָׁקֶר, מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת, מֵעֲלִילָה,
 מִמִּיתָה מִשְׁנֵה, מִחֲלָים רָעִים, מִמַּקְרִים רָעִים, וּמִשְׁמָן
 הַמִּשְׁחִית, מִדִּין קָשָׁה, וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שְׂהוּא בֵּין-
 בְּרִית, וּבֵין שְׂאִינוֹ בֵּין-בְּרִית, וּמִדִּיעָה שֶׁל גִּיהֶנֶם.

עקרת יצחק.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ בְּפָקְדֵת יְשׁוּעָה וְרַחֲמוֹם מִשְׁמֵי
 שָׁמַי קָדָם, וְזָכַר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת הַקְּדֻמוֹנִים: אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 עֲבָדֶיךָ, אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׂבוּעָה, שֶׁנִּשְׁפָּעַת לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
 בְּחֵר הַמּוֹרִיָּה, וְאֶת הָעֲקֵדָה, שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ.
 בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

בְּרֵאשִׁית כב. וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַהֲאֱלֹהִים נִסָּה אֶת
 אֲבָרְהָם, וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אֲבָרְהָם! וַיֹּאמֶר: הִנְנִי!
 וַיֹּאמֶר: קַח נָא אֶת בְּנֶךָ, אֶת יְחִידְךָ, אֲשֶׁר אֶהְבֵּת—
 אֶת יִצְחָק, וְלֶךְ-לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמִּרְיָה, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִי.

שִׁירָה הַדְּשִׁיה

מֵעֵזִי פָנִים—שָׁלֹא וְשׂוֹ פָנִים אֵלֵינוּ. וּמַעֲזוֹת פָּנִים—שָׁלֹא נַעֲזוּ פָנֵינוּ אֶל
 אֲחֵרִים. וּמִפְּנֵעַ—מִמַּקְרָה. בַּעַל דִּין—אִישׁ רִיב. בֵּין בְּרִית—יְהוּדִי.
 מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם—מִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הַקְּדֻמוֹנִים. הַקְּדֻמוֹנִים—הָאֲבוֹת הַרְאשׁוֹנִים.
 שֶׁעָקַד—שֶׁאָמַר וַדִּי וְנִלְיוֹ.
 נִסָּה—בָּחַן אוֹתוֹ לְדַעַת עַד בְּמָה מִנְּעַת וּרְאֵתוֹ אֶת ה'. יְחִידְךָ—כִּי וְשִׁמְעָאֵל בְּנוֹ נְחֻמָּשׁ מִבֵּיתוֹ.

וַיִּשְׁכַּם אֲבִרְהָם בַּבֶּקֶר, וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמורוֹ, וַיִּקַּח אֶת
שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יֶצְחָק בְּנוֹ; וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָהּ, וַיִּקֶּם וַיִּלְכֹּד
אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים.

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אֲבִרְהָם אֶת עֵינָיו, וַיֵּרָא אֶת
הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק. וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֶל נַעֲרָיו: שִׁבוּ לָכֶם פֹּה
עִם הַחֲמור, וְאֲנִי וְחֹנֶנֶר גִּלְכֵּה עַד כֹּה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִשְׁוֹבֶה אֵלֵיכֶם.

וַיִּקַּח אֲבִרְהָם אֶת עֵצֵי-הָעֵלָה, וַיִּשֶׂם עַל יֶצְחָק בְּנוֹ.
וַיִּקַּח בָּרֹדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמֶּאֱכָלֶת, וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו.

וַיֹּאמֶר יֶצְחָק אֶל אֲבִרְהָם אָבִיו, וַיֹּאמֶר: אָבִי!
וַיֹּאמֶר: הֲנִנִּי בְנִי! וַיֹּאמֶר: הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים, וְאִירֵה
הַשָּׂרָה לְעֵלָהּ?

וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם: אֱלֹהִים יִרְאֶה-לוֹ הַשָּׂה לְעֵלָה, בְּנִי;
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
הָאֱלֹהִים; וַיִּבֶן שָׁם אֲבִרְהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ אֶת
הָעֵצִים, וַיַּעֲקֹד אֶת יֶצְחָק בְּנוֹ, וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
מִמַּעַל לָעֵצִים.

וַיִּשְׁלַח אֲבִרְהָם אֶת יָדוֹ, וַיִּקַּח אֶת הַמֶּאֱכָלֶת לִשְׂחַט
אֶת בְּנוֹ.

וַיִּקְרָא אֵלָיו מֵלֶאדָּה יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר: אֲבִרְהָם,
אֲבִרְהָם! וַיֹּאמֶר: הֲנִנִּי, וַיֹּאמֶר: אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּעֱרָה

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וַיַּחֲבֹשׁ—קֶשֶׁר הָאָפֶק לְרִכְיבָה. שִׁבוּ לָכֶם פֹּה—וְרָא הִנֵּה אֲבִרְהָם פֹּה וְנִיאוֹתָה
מַעֲשֵׂוֹת חֲפָצָיו. מֶאֱכָלֶת—סִבִּין, חֶלֶת. וַיַּעֲקֹד—וַיִּקְשֹׁר יָדָיו וְנִגְלִיוֹ.

שִׁתְצִילָנִי
ע, מִיָּצֵר
ע, מִלְשׁוֹן
מִעֲלִילָה,
וּמִשְׁמֹן
שְׂחִוָא בֶּן־

מִיָּם מִשְׁמִי
חֶק וְיִשְׂרָאֵל
רָהֵם אָבִינוּ
יְיָ הַמִּזְבֵּחַ

סֶרָה אֶת

אֶתְחַבֵּת—
ע לְעֵלָה

זוּ פִּגְמֵנוּ אֵל

הָרִאשׁוֹנִים.

וְגֵרֶשׁ מִבֵּיתוֹ.

אל תַעַשׂ לוֹ מְאוּמָה, כִּי עַתָּה יִדְעָתִי, כִּי יֵרָא אֱלֹהִים אֶתָּה.
וְרָא חֲשֹכֶת אֶת בִּגְדֵךָ אֶת יְחִידֶךָ מִמֶּנִּי.

וַיֵּשֶׂא אֲבָרְהָם אֶת עֵינָיו, וַיֵּרָא וַהֲגִיד אֵיל, אַחֵר, נֶאֱמָרוֹ
בְּסִבְבֵּךְ בְּקִרְנָיו, וַיִּלְכֹּד אֲבָרְהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵל, וַיַּעֲלֶהוּ לְעֵצָה
תַּחַת בֵּנוֹ.

וַיִּקְרָא אֲבָרְהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא, "וַיִּי יֵרָאֵה", אֲשֶׁר־
יֵאמֹר הַיּוֹם: בְּהָר וַיִּי יֵרָאֵה.

וַיִּקְרָא מִצֶּדֶד וַיֵּי אֶל אֲבָרְהָם, וַיִּשְׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם, וַיֵּאמֶר:
כִּי נִשְׁכַּעְתִּי, נָאִם וַיִּי, כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה,
וְלֹא חֲשֹכֶת אֶת בִּגְדֵךָ, אֶת יְחִידֶךָ—כִּי בִרְדֹּךָ אֲבָרְכֶכָה, וְהִרְבֵּה
אֲרֶבָה אֶת זֶרְעֶךָ, כְּבוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחוֹל אֲשֶׁר עַל שִׁפְת
הַיָּם, וַיִּרֶשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו, וְהִתְפַּרְכּוּ בִּזְרָעֶךָ כָּל גּוֹיֵי
הָאָרֶץ, עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי.

וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם אֶל נַעֲרָיו, וַיִּקְמוּ וַיִּלְכּוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר
שָׁבַע, וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם בְּבֵאֵר שָׁבַע

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כִּמּוֹ שֶׁכִּבֵּשׁ אֲבָרְהָם אֶבְיָנוֹ אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ, בְּלִבֵּב שָׁלֵם, כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ מֵעַלְיָנוּ, וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ
עַל מִדּוֹתֶיךָ, וְתִתְנַחֵג עִמָּנוּ, וַיֵּי אֱלֹהֵינוּ, בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים.
וְכַסּוּכֶךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירֶךָ וּמֵאֲרָצֶךָ וּמִנְחֻלָּתֶךָ. וְקִיָּם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חֲשֹכֶת—מִנְעֵת. אַחֵר—אַחֵר כִּד רָאָה שְׁנֵאֲמָרוֹ, בְּסִבְבֵּךְ—עֲנִיפִים כְּבוֹכִים יָחַד. "וַיִּי יֵרָאֵה"—עַל אֲמָרוֹ: אֱלֹהִים יֵרָאֵה לוֹ חֲשָׁה, וְח' הִרָאָה לוֹ חֲשָׁה. אֲשֶׁר יֵאמֹר הַיּוֹם וְגו'—
הוּא הַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמָר עָלָיו עַתָּה: בְּהָר ה' יֵרָאֵה כָּל זְכוּרֶךָ שֶׁלֹּשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה. שְׁעַר
אֵיבָיו—כְּלוּמָר, עֲרֵי אוֹיְבָיו. עֲקֹב—נַעַן.

כִּבֵּשׁ רַחֲמָיו—הַכְנִיעַ וּמִשַּׁל בְּרָגְשֵׁי הַמִּלְחָה. וַיִּגְלוּ—וַתִּגְלָלוּ, יִתְעַרְרוּ מִדּוֹתֶיךָ—

לנו, יי אלהינו, את הדבר שהבטחתנו בתורתך, על ידי משה עבדך, כאמור: "וּבְרַתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאִף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאִף אֶת בְּרִיתִי אֲבִרְהָם אֲזָכֹר, וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר: וְנֹאמַר, וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בָּאָרֶץ אֲדִבְיָהֶם, לֹא מֵאֲסָתִים וְלֹא גַעְלָתִים לְכָלֹתָם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: וְנֹאמַר, וּבְרַתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְעֵינֵי חַגִּים לְהִזּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי: וְנֹאמַר, וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ, וְשָׁב וְקִבְּצֵךָ מִכָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפְצִיֶּךָ יי אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. אִם יִהְיֶה גִדְּחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ, וְהִבִּיאֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ, וִירְשֶׁתָּהּ וְחִיטִּיבֶךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ: וְנֹאמַר, יי חַנּוּן, לֶךָ קִנְיִן הָיָה וְרוּעַם לְבָקָרִים, אִף יִשׁוּעָתְנוּ בַּעַת צָרָה: וְנֹאמַר, וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב, וּמִמֶּנָּה יוֹשֻׁעַ: וְנֹאמַר, בְּכָל צָרָתָם לֹא צָר, וּמִלֵּאף פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם, בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֵלָם, וַיִּשְׁלַם וַיִּנְשָׂאם כָּל יְמֵי עוֹלָם. וְנֹאמַר, מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ, לֹא תִחְזֹק לְעַד אָפוֹ, כִּי תַפֵּן חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב וְרַחֲמֵנוּ, יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם, תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְּמֵי קֶדֶם: וְנֹאמַר, תִּבְרָאוֹתִים אֵל הַר קֹדְשִׁי, וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תַּפְלָתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וּבְחִיָּהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תַּפְלָה, יִקְרָא כָּל הָעַמִּים.

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יִרְאֵה שָׁמַיִם בַּסֶּתֶר, וּמוֹדֶה
עַל הָאֶמֶת, וְדוֹבֵר אֶמֶת בְּלִבּוֹ, וַיִּשָּׁבֶם וַיֹּאמְרוּ:

שִׁירָה תְּהִי שָׁה

דְּרִכֶּיךָ וְאֶמְנֵי הַנִּתְחַדֵּם עִם הַבְּרִיּוֹת; בְּלוֹמַר, מִבֵּית הַכְּתֻמִּים תִּתְעוֹרֵר עַל שְׂאֵר מִדּוֹתֶיךָ שֶׁתִּתְנַהֵג אִתָּנוּ בַּקָּדוֹשׁ, וְלֹא גַעְלָתִים—לֹא מֵאֲסָתִי בָהֶם. בְּרִית רִאשׁוֹנִים—בְּרִית אֲבוֹתֵיהֶם תְּרִאשׁוֹנִים. הָיָה וְרוּעַם לְבָקָרִים—הָיָה לָנוּ וְרוּעַ עוֹ (מִבְּשָׁח) בְּכָל בָּקָר. וְכָל צָרָתָם לֹא צָר—בְּכִבּוֹל, ה' הָיָה מִצָּר, אִף הוּא בָּצַר וְיִשְׂרָאֵל יִכְבָּשׁ—נִתְחַדֵּר. בְּגִלּוֹ—לְעֵינֵי כָל. בְּלִבּוֹ—שָׁקֵל מִחֲשׁבוֹתָיו תִּתְחַדֵּה בַּקָּדוֹשׁ.

תפלת השחר.

לאלהים אמת.

אחר, נאמר.

לאלהים אמת.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

אחר, אומר.

רבון כל העולמים, ואדוני האדונים!
לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניה, כי על רחמך הרבים. מה אנו? מה
חיינו? מה חסדנו? מה צדקותינו? מה ישועתנו?
מה בחנו? מה גבורתנו? מה נאמר לפניה, יי
אלהינו ואלהי אבותינו? הלא כל הגבורים באין
לפניה, ואנשי השם—כלא היו, וחכמים—בכלי
מדע, ונבונים—בכלי השכל, כי רוב מעשיהם—
(נ"א מעשינו) תהו, וימי חייהם—(נ"א חיינו) הבל לפניה,
ומותר האדם מן הבהמה אין, כי הבל הבל.
לבד הנשמה המהורה שהיא עתידה לתן דין
וחשבון לפני כסא כבודך, וכל הגוים באין נגדך,
שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאננים נחשבו,
הן אלים בדק יסור.

אכל אנחנו עמך בני בריה, בני אברהם אהבה,
שנשבעת לו בחר המדינה, ורע יצחק יחידו (נ"א עקבך),
שנשבעך על גבי המזבח, עדת יעקב בנה בכורה, שמהבהבתך

שיר החדשה

מה אנו—מה אנו וצדקותינו וכו' חשבים לבא אליך בדרישות ושקר, אלא
במתנגנים אנו באים לפניה, ומכל שכן שלא נוכל לסמוך על בחנו אנו לחושני ודנו לנו
כי מה ישועתנו וכו'. מותר האדם מן הבהמה אין—אין ותרון נחשבות לאדם
יותר מהבהמה. כמר מדלי—כל הגוים נחשבים נגדו כשפת מים הנפלת מדלי.
וכשחק מאננים—ובגדל דק הנשאר בבהמה מאננים. יסור—יורק. אלים בדק יסור—
את האלים הגדולים יורק באבק דק. אכל—ובכל זאת אנו מעלים לבא לפניה, כי אנחנו

שְׁאֵהֲבָה אוֹתוֹ, וּמִשְׁמַחֲתֶךָ שְׁשִׁמְחֵה בּוֹ, כָּרָאתָ אֶת שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חֹבִים לְהוֹדוֹת לָהּ, וּלְשִׁבְחָהּ,
וּלְפִאֲרָהּ, וּלְבָרָךְ וּלְקֹדֶשׁ וּלְתֵן שִׁבְחָהּ וְהוֹדָהּ
לְשִׁמְךָ, אֲשֶׁרִינוּ, מִה מִזֵּב חֲלָקֵנוּ, וּמִה נָעִים נִזְרָלֵנוּ,
וּמִה יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ, אֲשֶׁרִינוּ, בְּשִׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים
וּמַעֲרִיבִים בְּבֵיתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתִי מִדְּרָשׁוֹת וּמִיַּחֲדִים
שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד!

כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם,
אַתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם, אַתָּה
הוּא בְּעוֹלָם הַיּוֹם, וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם
הַבָּא. קֹדֶשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מִקְדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ, וְקֹדֶשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲמִד וְכו'. יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן—יִשְׂרָאֵל, כִּי שָׂרָה אֵל אֵל, וַיִּשְׁרוּן—כִּי טוֹב וַיִּשְׁרָה הוּא.
לְפִיכָךְ—לָבוֹ, חֹבִים—צָרִיבִים, שִׁבְחָהּ וְהוֹדָהּ—תְּהַלֵּה וְתוֹדָה. אֲשֶׁרִינוּ—מִה
מִאֲשֶׁרִים אֲנִי, חֲלָקֵנוּ—שִׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים וְכו'.
אַתָּה הוּא—הָאֱלֹהִים שְׂדֵייתָ לִפְנֵי כְּרִיאת הָעוֹלָם. עַל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ—עַל

תחנונינו

? מה

ועתנו?

ינינו, יי

ם באין

בבלי

יהם—

לפנינו,

הכל.

יין דין

נגדך,

חשבו,

אחכה,

עקדך,

הבדך

אחכה,

עקדך,

הבדך

אחכה,

עקדך,

הבדך

אחכה,

עקדך,

הבדך

וְבִישׁוּעַתְךָ תָּרוּם וְתִגְבֶּה קִרְנֵנוּ לְמַעַלָּה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֵב לְמַעַן שְׁמֶךָ.
בְּרוּךְ הַמְּקֻדָּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים.

אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּבַשָּׁמַיִם
הַשָּׁמַיִם הַעֲלִיּוֹנִים. אֲמַת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן, וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלָעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפֻצוֹת
קִיּוֹךְ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. יִכְירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל בָּאֵי
עוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ עֲדִיוֹן לְכָל
מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וּמִי בְּכָל
מַעֲשֶׂה יְדֶיךָ בַּעֲלִיּוֹנִים (וּבַתְּחִתּוֹנִים) אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים,
שִׁיאֲמַר לָךְ: מַה־תַּעֲשֶׂה, וּמַה־תַּפְעֵל?

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם (חַי וְקַיִם)! עֲשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
זָכוֹד, בְּעֵבֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא
עֲלֵינוּ. וְקַיִם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב, (אֶת הַדְּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֶךְ בְּאִמּוֹר): "בָּעֵת
זֶה הוּא אָבִיא אֲתָכֶם; וּבָעֵת קִבְּצִי אֲתָכֶם, כִּי אֵתָן

שִׁירָה תְּדַשֶּׁה

יִשְׂרָאֵל הַמְּקֻדָּשִׁים שְׁמֶךָ. קִרְנֵנוּ-כְּלוֹמֵר, כְּחֵנוּ. קִיּוֹךְ-כֵּנוּ יִשְׂרָאֵל הַמְּקֻדָּשִׁים וְאֵלֵינוּ.
בָּאֵי עוֹלָם-יוֹשְׁבֵי תֵּבֶל. בַּעֲלִיּוֹנִים-בְּצִבְאָה תְּשֻׁמִּים. בַּתְּחִתּוֹנִים-בְּצִבְאָה הָאָרֶץ. וּבָעֵת
קִבְּצִי אֲתָכֶם-וּבָעֵת (זֶה הוּא) אֶקְבֹּץ אֲתָכֶם.

אֶתְכֶם לָשֵׁם וּלְתִהְיֶה כָּל עַמִּי הָאָרֶץ, בְּשׁוּבִי אֶת
שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם—אָמַר יי'.

מַעֲשֵׂה הַכִּיּוֹר.

שְׁמוֹת לו'. וַיִּדְבֹּר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹד: וַעֲשֵׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוּ
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ, וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ,
וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם. וְרָחֲצוּ אֶחָד וּבְנֵי מִצְרָיִם, אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת
רַגְלֵיהֶם. בְּכֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם—וְלֹא יָמָתוּ, אוֹ
בְּנִשְׁתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁירָתוֹ, לְהַקְטִיר אֲשֶׁר לַיי'. וְרָחֲצוּ
יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ, וְהִיתָה לָהֶם חֻק עוֹלָם לֹדֹרֹתָם.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּלוּעֲנוּתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל
כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁכְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן
הַתָּמִיד שֶׁיִּכַּפֵּר בַּעֲדָנוּ, כִּמּוֹ שֶׁתִּתְבַּרַּךְ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ מֹשֶׁה בְּבוֹרָךְ, כְּאָמֹר:

קָרְבַּן הַתָּמִיד.

בְּמִדְבַר כח'. וַיִּדְבֹּר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹד: צוּ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם: אֶת קָרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי
רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ. וְאָמַרְתָּ
לָהֶם: זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי: כִּבְשִׁים בְּנֵי

שִׁירַת הַדָּשָׁה

בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם—כְּשֶׁאֵשִׁיב אֶת גּוֹלֵיכֶם מֵאֲרָצוֹת שְׁבָנִים. כִּיּוֹר—
דְּלִי חֹמֶץ (умывальник). (הַלֵּאָה בְּתַפְלַת "רַבּוֹן הָעוֹלָמִים" מְבֹאָר טַעַם אֱמִיתוּת כָּל הַעֲנָנִים
הָאֵלֶּה הַשְּׁבָנִים לַעֲבוֹרַת הַמִּקְדָּשׁ). וְכִנּוּ—מִסְדּוֹ, подножие. כְּאָמֹר—כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּתוֹרַת
(בְּמִדְבַר כח'). לַחֲמִי לְאִשִּׁי—לָהֶם ה', שֶׁהוּא מְקַרְבֵּנֹת הָאֵשׁ שְׁלִי. בְּמוֹעֵדוֹ—בְּזִמְנֵה הַקְּבוּשָׁה

מַעֲשֵׂה

וּבְשָׁמִי
וְאֶתֶּה
נְבוּצָת
כָּל בָּאִי
לְיוֹן לְכָל
וְאֶת
מִי בְּכָל
מַחְתָּנִים

צִדְקָה
שֶׁנִּקְרָא
תְּהִיבֵר
כָּעֵת
כִּי אֵתָן

וְאֶתֶּה
וְאֶתֶּה

שָׁנָה תְּמִימָם, שָׁנִים—לַיּוֹם, עֲלֵה תְּמִיד. אֶת הַכֶּבֶשׂ
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים. וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת לַמִּנְחָה, בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֵת הַחֵין. עֲלֵת תְּמִיד, הַעֲשִׂיָה
בְּחֵר סִינִי, לָרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיִּי, וְנֹסְבוּ רְבִיעֵת
הַחֵין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, בִּקְדָשׁ הַסֶּךְ נֶסֶךְ שֶׁכֶר לַיִּי.
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים, כַּמִּנְחָת
הַבֶּקֶר וּכְנֹסְבוּ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיִּי.

^{יִקְרָא} וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
לִפְנֵי יְיָ, וְזָרְקוּ בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת
דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה אֲמִירָה
זוֹ חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלֹו הַקֹּרְבָנוֹ קֶרְבֵּן הַתְּמִיד
בְּמוֹעֵדֹו, וּבְמִקוֹמוֹ וּבְהִלְכָתוֹ.

אֲתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַקְּמִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שֶׁמֶן כֹּתִית—שֶׁמֶן שֶׁל זֵיתִים כְּתוּמִים בְּמִקְשָׁת. הַעֲשִׂיָה בְּחֵר סִינִי—כְּפִי
שֶׁהֵיחָה קְבוּעָה יוֹם שֶׁנֶּעֱשֶׂה מִשָּׁה עַל חֵר סִינִי. וְנֹסְבוּ—גֶּסֶךְ בֵּינוֹן שֶׁל קֶרֶבֶן הַתְּמִיד.
בִּקְדָשׁ—עַל מִזְבֵּחַ הַקֶּדֶשׁ. גֶּסֶךְ שֶׁכֶר—גֶּסֶךְ יוֹן. עַל יָרֵךְ—בְּפֶתַח הַמִּזְבֵּחַ. אֲמִירָה זוֹ—שֶׁל
בְּרִשַׁת קֶרֶבֶן הַתְּמִיד. מְרַצָּה—מְקַבֶּלֶת בְּרָצוֹן. כְּהִלְכָתוֹ—כְּמִשְׁפָּטוֹ. וּמִשְׁעֵם זֶה אֹמְרִים שֶׁאֵר
עֲנִינֵי עֲבוֹת הַמִּקְדָּשׁ הַמִּסְדְּרִים בְּבֶדֶר הַתְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁאִמְרַת הַנְּבִיא: וְנִשְׁלַחַם פְּרִים שְׂפָתֵינוּ.
וּבְהִלְכָתוֹ—לְפִי דִינוֹ, הַכֵּל בְּפִרְטוֹ.

קִמְרַת הַסָּמִים, בְּאֵמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, בְּאֵשׁ
צִוִּית אוֹתָם עַל יַד מִשְׁחָה נְבִיאָה, בְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ;
קִמְרַת.

שְׁמוֹת ל. וַיֹּאמֶר יי אֵל מִשְׁחָה: קַח לְךָ סָמִים: נִטְחָה
וְשִׁחֲלָתָה, וְחִלְכָּנָה, סָמִים; וְלִבְנָה זָכָה, בַּד בְּבַד
יְהִיָּה. וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קִמְרַת, רִקְח מַעֲשִׂיהָ רוֹקֶת,
מִמָּלַח מַחֲוֹר קִדְשׁ, וְשִׁחֲקָתָה מִמָּנָה הָדָק, וְנִתְתָּהּ
מִמָּנָה לְפָנַי הַעֲדַת בְּאֶהֱל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אוֹעֵד לְךָ
שְׁמָהּ, קִדְשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם.

וַנֹּאמֶר: וְהַקְמִיר עָלָיו אַהֲרֹן קִמְרַת סָמִים,
בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה, בְּהִיטִיבוּ אֶת הַגִּירָת יִקְמִירָנָה,
וּבְהַעֲלוֹת אַהֲרֹן אֶת הַגִּירָת בֵּין הָעַרְבִים יִקְמִירָנָה;
קִמְרַת תָּמִיד לְפָנַי יי לְדֹרֹתֵיכֶם.

ס' כְּרִיתוֹת א. יְרוּשָׁלַי יוֹבֵא.
תָּנִי רַבָּנִן: פְּטוּם הַקִּמְרַת כִּיצַד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים
וְשִׁמּוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנִּין
יָמוֹת הַחֲמֹה, מָנָה לְכָל יוֹם—פָּרֶס בְּשַׁחֲרִית וּפָרֶס בֵּין
הָעַרְבִים—וְשִׁלְשָׁה מָנִים יִתָּרִים שְׁמֵהֶם מְכֻנִּים כִּיָּה נָדוּל
מֵרָא חֲפָנָיו כְּיוֹם הַכַּפּוּרִים; וּמַחֲזִירִם לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַּיּוֹם
הַכַּפּוּרִים, וְשׁוֹחֲקִין יִפְהִיפָה, בְּדִי שִׁתָּהּא דְקָה מִן הַדְּקָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

סָמִים — מִינֵי בְשָׂמִים. נִטְחָה וְשִׁחֲלָתָה וכו' — כָּל אֵלֶּה מִינֵי בְשָׂמִים.
בַּד בְּבַד — שְׁעִיר וּמִשְׁקַל שָׁחַ לְכָלֶם. מִמָּלַח — מַעֲרֵב וּבִלְוֵל. וְשִׁחֲקָתָה — מִכְתָּשֶׁת.
אוֹעֵד לְךָ — אָבֹא אֵלֶיךָ (לְדַבֵּר אִתְּךָ).

לַת הַשֹּׁמֵר.

תִּכְבֹּשׁ

שָׁחַ בֵּין

בְּלוּלָה

הַעֲשִׂיהָ

רְבִיעֵת

כָּר לִי.

מִמָּנָה

צִפְנָה

סֵאת

אֶמִירָה

תָּמִיד

תָּנִיךְ אֶת

מִינֵי—בְּשָׂמִים

בִּין תָּמִיד.

מִכְתָּשֶׁת—זוֹ שֶׁל

אוֹמֵרִים שְׁאֵר

רִים שְׁפָתֵינוּ.

ואחד עשר סמנים היו בה, ואלו הן: הצרי והצפרן, ההלכה והלבונה—משקל שבעים שבעים מנה; מור וקציעה, שבדרת גרד וברכס—משקל ששורה עשור ששורה עשור מנה; הקשט שנים עשר, וקלופה ששורה וקנמון תשעה; ברית ברשינה תשעה קבין, יין בקריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם לא מצא יין בקריסין, מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רובע, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה; ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית ברשינה למח היא באה?—בדי ליפות בה את הצפרן, בדי שתהא נאה. יין בקריסין למח הוא בא?—בדי לשרות בו את הצפרן, בדי שתהא עזה. וכלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד.

תניא רבי נתן אומר: כשהוא שוחק—אומר: "הדק היטב, היטב—הדק!" מפני שתקול יפה לבשמים. פסמה לחצאין—בשרה; ששליש ולדביע—לא שמענו. אמר רבי יהודה: זה הכלל, אם במדתה—בשרה לחצאין, ואם חסר אחת מכל סמניה—חייב מיתה.

תניא בר קפרא אומר: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו היה נותן בה קטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש? מפני שתתורה אמרה:

כִּי כָל שָׂאֵר וְכָל דָּבָשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֱשֶׁה לִּי.

שֶׁלֹּשׁ פַּעֲמִים. יי צְבָאוֹת עֲמֵנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה.

נ"פ יי צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בָּךְ.

נ"פ יי הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קִרְאָנוּ.

אַתָּה סֶתֶר לִי, מִצָּר תִּצְרֵנִי, רִנִּי פִלַט תְּסוּבִּבֵּנִי, סִלָּה.

וְעָרְבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימִי עוֹלָם
וּבִשְׁנֵים קַדְמֵנוֹת.

אֲבִי הוּא מְסֻדָּר סֻדָּר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא הַגְּמָרָא
וְאַלְבָּא דֵּאבָא שְׂאוּל: מַעֲרָכָה גְּדוּלָּה קוּדְמַת לַמַּעֲרָכָה
שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרַת, וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרַת קוּדְמַת לְסֻדּוֹר
שְׁנִי גִזְרֵי יַעֲצִים, וְסֻדּוֹר שְׁנִי גִזְרֵי יַעֲצִים קוּדָם לְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ
הַפְּנִימִי, וְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, קוּדָם לְהִטְבַּת חֵמֶשׁ גִּירוֹת,
וְהִטְבַּת חֵמֶשׁ גִּירוֹת, קוּדְמַת לְדָם הַתְּמִיד, וְדָם הַתְּמִיד,
קוּדָם לְהִטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת, וְהִטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת, קוּדְמַת
לְקִטְרַת, וְקִטְרַת, קוּדְמַת לְאַבְרִים, וְאַבְרִים, לְמִנְחָה,
וּמִנְחָה, לְחֻבְתִּין, וְחֻבְתִּין, לְנֶסְכִּין, וְנֶסְכִּין, לְמוֹסָפִין, וּמוֹסָפִין,
לְבֻיכִין, וּבֻיכִין, קוּדְמִין לְתְּמִיד שֶׁרַב בֵּין הָעֲרֻבִים. שְׁנַאֲמַר:
וְעָרַף עָלֶיהָ הָעֵלָה, וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים, עָלֶיהָ
הַשְּׁלָם כָּל הַקִּרְבָּנוֹת בְּרֹס

שִׁירָה בְּדָשָׁה

מִצָּר תִּצְרֵנִי—תִּשְׁמְרֵנִי מֵאוֹיֵב. רִנִּי פִלַט—רַחֵם הַעֲלָה, שְׁנֵי גִיל שְׂאִשִּׁיר בְּהַנְצָלִי

מִצָּרִי. וְעָרְבָה—וְנַעֲמָה.

תפלת רבי נחמיה בן חזקיה

אָנָּא, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרֶךָ.
 קִבֵּל רֵגֶת עַמְּךָ, שֹׁנֵיכֵנוּ, מִהֲרֵנוּ, נוֹרָא.
 נָא גְבוּר! דוֹרְשֵׁי יְחִידָךָ, כְּבַבְתָּ שְׁמֶרֶם.
 בָּרְכֵם, מִהֲרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלֵם.
 חֲסִין קְדוֹשׁ! בְּרוּב מוֹבֵד נִהַל עֲדָתְךָ.
 יְחִיד, גֵּאָה! לַעֲמֹד פִּנָּה, זֹכְרֵי קִדְשְׁתְּךָ.
 שׁוֹעֲתֵינוּ קִבֵּל, וְשִׁמְעַ צַּעֲקָתֵנוּ, יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת!
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

רבון העולמים.

אֲתָה צוּיָתֵנוּ, לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ, וּלְהַיּוֹת
 בְּהֵנִים בַּעֲבוּדָתָם וּלְיוֹם בְּרוּכָנָם, וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה
 בַּעֲנוּתֵינוּ, חֲרֹב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטֵּל הַתָּמִיד, וְאֵין לָנוּ רֹא
 כֵּהֵן בַּעֲבוּדָתוֹ, וְלֹא לֹוי בְּרוּכָנוּ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ.
 וְאַתָּה אֲמַרְתָּ: "וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפִיתֵינוּ"; דָּבָן יְהִי רָצוֹן
 מִלִּפְנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַדְּהִי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיֵּהָא שִׁיחַ שְׁפִתוֹתֵינוּ
 חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לִפְנֶיךָ, כְּאֵלוֹ הַקָּרְבָּנוֹת קָרְבַּן הַתָּמִיד
 בְּמוֹעֲדוֹ, וּבְמִקְוָמוֹ וּכְהִלָּכָתוֹ.

שִׁירָה מִדָּשָׁה

תַּתִּיר צְרוּרֶךָ—תַּפְסַח מוֹסְרוֹת אֲמַתְךָ אֲסִירַת עֵינִי. נוֹרָא—אֲתָה אֵל נוֹרָא חֲזָק
 וְנִקְנֵי מַעֲזֵן. כְּבַבְתָּ שְׁמֶרֶם—כְּבַבְתָּ עַם (3'Вница). שְׁמוֹר עַמְּךָ הַדּוֹרְשִׁים לָךְ, אֵל אֲתָה.
 חֲסִין קְדוֹשׁ—אֵל אֲדִיר וְקְדוֹשׁ. נִהַל—נִהַג. יְחִיד גֵּאָה—אֵל אֲחֵד וְנִשְׂאָ. תַּעֲלָמוֹת—נִסְתָּרוֹת.
 בְּרוּכָנָם—בְּמִקְוָם עַמְּדָתָם בְּשַׁעַת הַשּׁוּר. בְּמַעֲמָדָם—שָׁהִיו עוֹמְדִים. וְנִשְׁלָמָה פָּרִים
 שְׁפִיתֵינוּ—נִשְׁלַם סוֹבַת הַקָּרְבָּנוֹת בְּאֲמָרֵי פִינוּ. עֵינִי—דְּבוּר.

בדבר כח
שבת וכיום השבת שני כבשים בני שנה תמימים,
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו.
עלת שבת בשבתו, על עלת התמיד ונסכה.

לראש חדש ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי: פרים
בני בקר שנים, ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה,
תמימים. ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
לפר האחד, ושני עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לאיל האחד. ועשרון עשרון סלת מנחה
בלולה בשמן לבבש האחד. עלה ריח ניחח אשה
ליי. ונסביהם, חצי ההין יהיה לפר, ושלישת ההין
לאיל, ורביעת ההין לבבש יין; זאת עלת חדש
בחדשו, לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד
לחטאת ליי, על עלת התמיד יעשה, ונסכו:

משניות ספסכתא ובהים ונאמרות במקום למוד שתיב כל אדם.

איזהו מקומן של ובהים? קדשי קדשים—שחיטתן
בצפון; פר ושעיר של יום הכפורים—שחיטתן בצפון, וקבול
דמן בכלי שרת בצפון, ודמן מעון הוזה על בין הבדים,
ועל הפרכת, ועל מזבח הזהב; מתנה אחת מהן—מעקבת.
שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון;
אם לא נתן לא עבב. פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים—
שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן מעון,
הוזה על הפרכת, ועל מזבח הזהב; מתנה אחת מהן

עדו, ולהיות
במדרם. ועתה
ואין לנו רא

ל במעמדו.

זו יהי רצון

ח שפתותינו

תרבן התמיד

זה אל נוצר חקנו

יום לה, אל אחר.

מעלמות—נקטות.

ונשלמה פריה

מַעֲבָבֶת. שְׂרֵי הַדָּם, הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ
 הַחִיצוֹן; אִם לֹא נָתַן לֹא עָבַב, אֵלֶּי וְאֵלֶּי נִשְׁרָפִין בְּבֵית
 הַדָּשָׁן. חֲטָאת הַצֹּבֹר וְהַיְּחִיד—אֵלֶּי הֵן חֲטָאת הַצֹּבֹר:
 שְׂעִירֵי רֹאשֵׁי הַדָּשִׁים, וְשֵׁר מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקָבֹל
 דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְנוֹת עַל אַרְבַּע
 קַרְנוֹת. בִּיצֵד? עָלָה בִּקְבֹשׁ וּפְנָה לְסוּבָב, וְכֹא לֹ? קָרָן
 דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית
 דְּרוֹמִית. שְׂרֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד הָרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין
 לִפְנֵים מִן הַקָּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֹנָה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה
 עַד חֲצוֹת.

הַעֲוָלָה—קָדֵשׁ קָדָשִׁים; שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן, וְקָבֹל דָּמָהּ
 בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע.
 וּמַעֲוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ, וְכָלִיר לְאִשִּׁים. וְכֹחִי שְׁלָמִי צֹבֹר
 וְאַשְׁמוֹת—אֵלֶּי הֵן אֲשָׁמוֹת: אֲשֶׁם גִּזְלוֹת, אֲשֶׁם מַעֲרִיצוֹת, אֲשֶׁם
 שִׁפְחָה חֲרוּפָה, אֲשֶׁם נִזִּיר, אֲשֶׁם מְצוֹרֵעַ, אֲשֶׁם תָּלוּי—
 שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע; וְנֶאֱכָלִין לִפְנֵים מִן הַקָּלָעִים לְזִכְרֵי
 כְהֹנָה בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת.

הַתּוֹדָה וְאֵיל נִזִּיר—קָדָשִׁים קָלִים; שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם
 בְּעֹזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע; וְנֶאֱכָלִין בְּכָל
 הָעִיר, לְכָר אָדָם, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת.
 הַמוֹרֶם מֵהֶם פּוֹצֵא בָהֶם, אֵלֶּי, שֶׁהַמוֹרֶם נֶאֱכָל לְכֹהֲנִים
 לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם.

שְׁלָמִים—קָדָשִׁים קָלִים; שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה,
 וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר.

לְכָל אָדָם, בְּכָל מָאָכְל, לִשְׁנֵי יָמִים וּלְיֵלָה אֶחָד. הַמִּזְרֵם
מֵהֶם, בְּיוֹצֵא בָהֶם, אֵלֶּא שְׁחֵמוֹרֶם נֶאֱכָר לַבְּהֵימָה, לְנִשְׁיָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם וּלְעִבְדֵיהֶם.

הַכֹּכֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח—קִדְשִׁים קָדְשִׁים; שְׁחִיטָתָן
בְּכָל מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וּדְמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת, וּבִלְבָד שְׁתֵּי
כֶּנֶדֶד חִסּוֹד. שְׁנָה בְּאֵילָתָן: הַכֹּכֹר—נֶאֱכָר לַבְּהֵימָה,
וְהַמַּעֲשֵׂר—לְכָל אָדָם. וְנֶאֱכָרִין בְּכָר הָעִיר, בְּכָל מָאָכְל,
לִשְׁנֵי יָמִים וּלְיֵלָה אֶחָד. הַפֶּסַח, אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בְּיֵלָה,
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לְמַנּוּיָו, וְאֵינוֹ
נֶאֱכָל אֶלָּא צֹלֵי.

י"ג מדות התורה.

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר: בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
נִדְרָשֶׁת בָּהֶן: מִקֵּל וְחָמֹר; וּמִנִּזְרָה וְשׁוּר; מִבְּנִין אֵב מִכְּתוּב
אֶחָד, וּמִבְּנִין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים; מִכֶּלֶךְ וּפְרָט; וּמִפְּרָט
וּכְכֹל; כֶּכֶר וּפְרָט וּכְכֹל—אִי אַתָּה רֵן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט;
מִכֶּלֶךְ שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרֵט, וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכֶכֶר. כָּל
דִּבְרֵי שְׁהִיָּה בְּכֹלל וְיֵצֵא מִן הַכֶּכֶל לְלַמֵּד—לֹא לְלַמֵּד עַל
עַצְמוֹ יֵצֵא, אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכֶּלֶךְ כִּלּוֹ יֵצֵא. כָּל דִּבְרֵי
שְׁהִיָּה בְּכֹלל, וְיֵצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵינֵנו—יֵצֵא
לְחִקֵּל וְלֹא לְחַמּוּר. כָּל דִּבְרֵי שְׁהִיָּה בְּכֹלל, וְיֵצֵא לְטָעוֹן
טָעוֹן אֶחָד שֶׁאֵינוֹ כְּעֵינֵנו—יֵצֵא לְחִקֵּל וְלְחַמּוּר. כָּל דִּבְרֵי
שְׁהִיָּה בְּכֹלל וְיֵצֵא לְדוֹן בְּדִבְרֵי הַחֲדָשׁ—אִי אַתָּה יָכוֹל
לְחַמּוּר לְכֹלְלוֹ, עַד שְׁחִיטָתָנוּ הַכְּתוּב לְכֹלְלוֹ בְּפָדוּשׁ.
דִּבְרֵי חֲלָמֵד מִעֵינֵנו, וְדִבְרֵי חֲלָמֵד מִסּוּפוֹ; וְכֵן (י"א וְכ"א) שְׁנֵי

תפלת השחר.

בני של מזבח
שורפין בבית
את הצבור:

וצפון, וקבול
ת על ארבע
בא לו לקרן
בית, מערבית
ומי. ונאכלין
ליום ולילה

וקבול דמה

שהן ארבע

שלמי צבור

עיריות, אשם

אשם תלו—

ודמן טעון

לקעים ולכרי

בכל מקום

ונאכלין בכל

עד חצות

אכל לבהנים

קום בעזרה

בכל העיר

כתובים המבחישים זה את זה, עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות.

קדיש דר רבנן.

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא ברעותה וימליך מלכותה; ויצמח פורקנה ויקרב (נ"א קץ) משיחה, בתייכון וביומיוון, ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, — ואמרו: אמן!
קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי!
יתברך וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא — ברין הוא.

לעלא (בעשי"ת ולעלא) מן כל ברבא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא — ואמרו: אמן!
על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די בארתא הדין ודי בכל אתר ואתר — יהא דיון ולבון שלמא רבא, חנא וחסדא, ורחמי וחי אריכי, ובזוני ריחיי ופורקנא מן קדם אבוהון דבשמיא — ואמרו: אמן!
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל — ואמרו: אמן!

עשה שלום במרומי, הוא יעשה ברחמי שלום, עלינו ועל כל ישראל — ואמרו: אמן!

שינה חדשה

שמה רבא — שמו תדול. בעלמא די ברא ברעותה — בעולם שפרא כרצונו. בתייכון — בחיובם, בעגלא — במהרה. מברך לעלם — מברך לעולם. יתברך וכו' — יתברך שם ח' בכל לשון של שבח ותהלה. שמה דקדשא ברין הוא — שמו של הקדוש ברין הוא. שהוא — לעלא מן כל ברבא — למעלה מן כל הפרכות וכו' שאנו אומרים בעלם. רבנן — רבותינו. מאן דעסקין באורייתא — מי שעוסקים בתורה. די בארתא — הדין — שבמקום הזה. שלמא רבא — שלום רב. מזונא ריחיי — מזונות ברוח ולא בצמצום. פורקנא — נאילה. מן קדם אבוהון וגו' — מלפני אביהם שבשמים ואנני.

וב השלישי

שיבנה בית

דבירה כימי

עושה וימליך

בזו וביומיו

: אמן

יא

דבר ויתעלה

תשבחתא

ד תלמידיו

אתר ואתר

יריב ומוי

כל ישראל

לינו ועל כל

שברא כדונו

יתברך וכו

שמו של תנודש

שגנו אומרים

די באתרא

ח ולא בצמצום

לחי עולמים:	הלקח והלבוב	לחי עולמים:	האדרת והאמנה
לחי עולמים:	המלוכה והממשלה	לחי עולמים:	הבינה והברכה
לחי עולמים:	הנוי והנצח	לחי עולמים:	הנאנה והגדלה
לחי עולמים:	הסגוי והשגב	לחי עולמים:	הרעה והדבור
לחי עולמים:	העזי והענה	לחי עולמים:	החור וההדר
לחי עולמים:	הפדות והפאר	לחי עולמים:	הועד והנתיקות
לחי עולמים:	הצבי והצדק	לחי עולמים:	הזר והזמר
לחי עולמים:	הקריאה והקדשה	לחי עולמים:	המל והחסן
לחי עולמים:	הרון והרוממות	לחי עולמים:	המכם והשחר
לחי עולמים:	השיר והשבח	לחי עולמים:	היחוד והיראה
לחי עולמים:	התהלה והתפארת	לחי עולמים:	הבתר והכבוד

תהלים קח.
הודו לי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו.

שירו לו, זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו.

התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי.

דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד.

זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיהו.

זרע ישראל עבדו, בני יעקב בחיריו.

הוא יי אלהינו, בכל הארץ משפטיו.

זכרו לעולם בריתו, דבר ציה לאלקי דור.

שיר ה' דדשה

עלילותיו—מעשיו. שיחו—ספרו על דבר נפלאותיו. התהללו בשם קדשו—
הללו שם קדשו. דרשו ה' ועזו—בקרו בבית משכן ה' וארון עזו. זרע ישראל—אתם
בני ישראל זכרו את נפלאותיו. דבר ציה לאלקי דור—הדבר שציה יתמום לעולם.

אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק,
וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל-בְּרִית עוֹלָם,
לֵאמֹר: "לֵךְ אִתָּן אֶרֶץ כְּנָעַן, חָבֵל נַחֲלָתְכֶם."
בְּהֵיוֹתְכֶם מִתִּי מִסֵּפֶר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ.

*

וַיִּתְּחַלְכוּ מִנּוּי אֶל גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר,
רָא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים.
"אַל תִּגְּעוּ בַּמְּשִׁיחִי, וּבִנְבִיאִי אֶל תִּרְעוּ":

*

שִׁירוֹ לַיִּי כָּל הָאָרֶץ, בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ.
סִפְרוּ בַּגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו.
כִּי גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים.
כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים—אֱלִילִים, וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה.

*

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חֲבֵל-חֶלֶק. בְּהֵיוֹתְכֶם מִתִּי מִסֵּפֶר—בְּהֵיוֹת אֲבוֹתֵינוּ אֲנָשִׁים מַעֲשִׂים. כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ—
כְּמַעַט הָיָה מִסֵּפֶרם וְאֵד גָּרִים הָיוּ בָּהּ וְלֹא אֲזַנְחִים. וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר—מִמַּמְלָכָה זוֹ
אֶל עַם אֲחֵר, אִזּוֹ לֹא הָיָה לְאִישׁ לַעֲשׂוֹק אוֹתָם וּלְחַרֵּעַ לָהֶם. נִיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים—כְּמוֹ
שְׁחוֹקִים וְיִסָּר ה' אֶת אֲבִימֶלֶךְ עַל אֲדוֹת אַבְרָהָם וְיִצְחָק. וַיֹּאמֶר: אַל תִּגְּעוּ בַּמְּשִׁיחִי—
בְּאֵלֶּה שְׁמוֹעָיו לְהוֹדִיעַ אֶת אֲחֵדוּתוֹ בְּעוֹלָם, (הָאִישׁ שְׁמוֹעַד לְגִדּוּלוֹת בְּאֶרֶץ נִקְבָּא בְּכַחֵּק
"מְשִׁיחַ"). בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם—הוֹדִיעוּ בְּכָל יוֹם, יוֹם אֲחֵר יוֹם. אֱלִילִים—מַמְלַת אֶל.

חֹדֶר וְהָדָר לִפְנֵינוּ, עֵז וְחִדּוֹה בְּמָקוֹמוֹ.
הָבוּ לִי, מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים; הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֹז.
הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לִפְנֵינוּ.
הִשְׁתַּחֲווּ לִי בַּהֲדָרֵת קֹדֶשׁ, חִילוֹ מִלִּפְנֵינוּ כָּל הָאָרֶץ.
אֵף תִּבּוֹן תִּבֵּל בַּל תִּמּוֹט.

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּנוֹיָם: יֵי מְלֹךְ!
יָרַעַם הַיּוֹם וּמָלְאוּ, יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ.
אֲזִי יִרְנְנוּ עַצִּי הַיָּעַר, מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ.

מבוא והאלה מסודרים פסוקים מתחלים ממקומות שונים.

הוֹדוּ לִי, כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ!
וַאֲמָרוּ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם.
לְחֹדְרוֹת לָשֵׁם קֹדֶשׁהּ, לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתָהּ.
בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם!
וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם: אָמֵן וְהִלֵּל לִי.
רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה רִנְלֵיו קְרוֹשׁ הוּא.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הָבֵל וְאִין: לִפְנֵינוּ כְבוֹדוֹ בְּמִקְדָּשׁוֹ. כְּבוֹד שְׁמוֹ-תְּכַבֹּד הָרָאִי לְשֵׁמוֹ. בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ-
בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ. חִילוֹ וְגו'-רִנּוֹ. אֵף תִּבּוֹן תִּבֵּל-אֵף כִּי תִתְבַּל עוֹמֶדֶת עַל פִּי ה' עַל
מִבְּנֵה לְכָל תִּמּוֹט, וּבְכָל זֹאת חֲרָדוֹ סָפְנוֹ, כִּי הִנֵּכָּם תִּמִּיד בְּנִדּוֹ. יִשְׁמְחוּ הַשְּׂמִימִים וְגו'-
כְּלוֹמֵר, כָּל הַתּוֹלָדָה תִּשְׂמַח לִפְנֵי ה' תִּבָּא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ בְּיֹשְׁרִים. וְרַעַם-וְהַרְגֵּשׁ,
וְהַמָּה. יַעֲלֶץ-נַעֲלוֹ, וְשִׂמְחָה. לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתָהּ-לְשַׁבַּח אֶת תִּהְלָתָהּ, כְּלוֹמֵר: לִכְסֵּר
לְכָל אֶת מַעֲשֵׂיךָ מִתְּהַלְלִים. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם-כְּלוֹמֵר: כָּל הַיּוֹמִים. רוֹמְמוֹ-וְהִלֵּלוּ.
לַיהוָה רִנְלֵיו-הוּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הָרֵם-סָפֵל, מִשְׁעַן לְרִנְלֵי חִיוֶשֶׁב.

לם.
ים."

אחר.
לבים.
ר' :

ישועתו.
אתיו.
אלהים.
עשה.

צט ונרים בה-
חר-ממלכה זו
ם מלכים-קמו
געו במשיחיו-
ן נקרא בבחיק
ים-ממלכת אל.

רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַחֵר קִדְשׁוֹ
כִּי קִדְשׁ יי אֱלֹהֵינוּ

*

וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהִרְבֵּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ.
אַתָּה יי לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִידְךָ וְאַמְתָּךְ
תָּמִיד יִצְרוּנִי.

זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִידְךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה,
תִּגְנוּ עֲזוֹ לְאֱלֹהִים
עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ, וְעֲזוֹ—בְּשִׁחָקִים.
נִזְרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עֲזוֹ
יִתְעַצְמוֹת לָעַם—

בָּרוּךְ אֱלֹהִים!
אֵל נִקְמוֹת יי, אֵל נִקְמוֹת, הוֹפִיעַ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לַחֵר קִדְשׁוֹ—הֵר הַמִּזְבֵּחַ שֶׁעָלָיו נִבְנָה הַבַּיִת, לֹא תִכְלָא—לֹא תִמְנַע. יִצְרוּנִי—וְשִׁמְרוּנִי.
כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה—כִּי תָמִיד תִּתְנַהֵג עִם בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּטוֹת הַרְחִמִים. תִּגְנוּ עֲזוֹ—תִּגְנוּ בְּכֹד.
עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ—עַל יְדֵי עַם יִשְׂרָאֵל תִּתְנַלֵּה גְּאוֹתוֹ וּבְכֹדוֹ. וְעֲזוֹ בְּשִׁחָקִים—
וְנִדְלָתוֹ תִּנְלָה מִן שִׁחָקִים (*). נִזְרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ—נִזְרָא אַתָּה אֱלֹהִים מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ
מִן הַשָּׁמַיִם. יִתְעַצְמוֹת—וְעֲצָמָה בָּהֶם. לָעַם—לְעַם יִשְׂרָאֵל. אֵל נִקְמוֹת—אֵל נֹקֵם בְּאוֹיְבָיו
הוֹפִיעַ—הִנְלָה.

(*) וְנִשׁ גְּאוֹתִים: תִּגְנוּ עֲזוֹ לְאֱלֹהִים אֵל יִשְׂרָאֵל, גְּאוֹתוֹ וְעֲזוֹ בְּשִׁחָקִים. וּלְפִיז יִחַפֵּר
הַיָּשֵׁב בַּמִּשְׁכָּן הַזֶּה אֵל הַקֹּדֶם לוֹ בַּסֶּפֶר הַתְּחִלּוֹת

הַנִּשְׂאָ, שִׁפְט הָאָרֶץ! הָשִׁב גְּמוּלָה עַל גֵּאִים.
 לִי הַיְשׁוּעָה, עַל עֲמֹד בְּרַכְתְּךָ סֵלָה.
 יי צְבֹאוֹת עִמָּנוּ, מִשׁוּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.
 יי צְבֹאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בְּךָ.
 יי הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ.

*

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבִרְךָ אֶת נַחֲלָתְךָ,
 וְרַעַם וְנִשְׂאִים עַד הָעוֹלָם
 נַפְשֵׁנוּ חִכָּתָה לִי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנֵּנוּ הוּא.
 כִּי כֹז יִשְׁמַח לִבָּנוּ, כִּי בָשָׁם קָדְשׁוֹ בִּמְחֻנוּ.
 יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ.

*

הִרְאָנוּ יי חֶסֶדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ.
 קוֹמָה עֲזָרְתָהּ לָנוּ, וּפָדְנוּ לָמַעַן חֶסֶדְךָ.
 אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 הִרְחֵב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ.
 אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁכְחֵה־לוֹ, — אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁי אֱלֹהֵיוּ!

שִׁירָה סֵד שָׁה

גֵּאִים—חוֹשָׁאִים. לֹחִי הַיְשׁוּעָה—אֵךְ מִיָּדוֹ תָּבֵא הַיְשׁוּעָה. עַל עַמְּךָ
 בְּרַכְתְּךָ—אֵתָהּ כִּבְרֵךְ תִּמְיֵד אֶת עַמְּךָ. מִשׁוּב—מַעֲזוֹ, מִחֶסֶד. וְרַעַם—רָעָה אוֹתָם, נִחַלָם.
 קָדְשׁוֹ זֶה הַמְּנַהֵל אֶת הָעָרֶד. וְנִשְׂאִים—רוּחַם אוֹתָם. חִכָּתָה—מִקְוָה. יִחַלְנוּ—קוֹיָנוּ.
 עֲזָרְתָהּ—לְעֻזָּה. הִרְחֵב פִּיךָ—גְּלוּמָה, שָׂאֵל לָךְ הַרְבֵּה וַאֲמַלְאֵה אֶת מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ

נִוְתָן עִז

גִּי—וְשִׁמְרוּנֵי.

—תָּנוּ כְּבוֹד.

בְּשִׁחֻקִּים—

מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ

קָם בְּאוֹיְבָיו

וּלְפִי יִחְפֹּר

וְאֵנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּמַחְתִּי, יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ;
אֲשִׁירָה לִי, כִּי גָמַל עָלַי.

מזמור שיר חנכת הבית, לדוד

אֲרוּמָמְךָ יי, כִּי דִלִּיתָנִי, וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי דִי
יי אֱלֹהֵי, שׁוּעָתִי אֱלֹהִי וְתִרְפָּאֵנִי.
יי הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי, חַיִּיתָנִי מִיַּד־י בּוֹר.
זָמְרוּ לִי חֲסִידָיו! וְחוּדוּ לְזִכָּר קִדְשׁוֹ
כִּי רָנַע בְּאֶפֶס, חַיִּים בְּרָצוֹנִי;
בְּעָרֵב יִלִּין בְּבִי, וְלִבְקָר רָנָה.
וְאֵנִי אִמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי; כֹּל אֲמוֹט לְעוֹלָם.
יי בְּרָצוֹנְךָ הִעֲמַדְתָּה לְהַרְרִיעוֹ, הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ דִּיִּיתִי נִבְהָל.
אֱלֹהִי יי אֶקְרָא, וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן;
מֶה בָּצַע בְּדַמִּי, בְּרִדְתִּי אֵל שַׁחַת?
חַיִּידְךָ עָפָר, הַיָּגִיד אִמְתְּךָ?

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כִּי גָמַל עָלַי—כִּי עָשָׂה אֵתִי חֶסֶד.

מזמור—שיר עם נגון. שיר חנכת הבית—השיר אשר שר לה' כאשר חנך את בית מלכותו והוא שיר-תודה לה', על שרפא אותו ממחלתו הקשה. אֲרוּמָמְךָ ה'—אֲרוּמָם אותך בְּתִהְלָתִי. דִּלִּיתָנִי—רוממתי והקיסת אותי בחללי. שְׂאוֹל—בור. קָבַר. חַיִּיתָנִי—העמדת בחיים נפשי. מִיַּד־י אֲדִי. לְזִכָּר קִדְשׁוֹ—לשם קדשו. רָנַע בְּאֶפֶס—אף עת מעשה נמשך אפס על חסידיו. בְּרָצוֹנִי—בשובו, בשובו מחרון אפס. יִלִּין—ומצא לו משכן בבית הָאֵדֶם. בְּשִׁלּוֹי—בגת שלותי. כֹּל אֲמוֹט—לא אפל. בְּרָצוֹנְךָ—בחסדך. הִעֲמַדְתָּה לְהַרְרִיעַ עוֹ—(כמו להריעו) הִחַזְקָתָה אֶת אֲשֵׁרִי וְשִׁלּוֹתִי. מֶה בָּצַע בְּדַמִּי—אֵיזוֹ תוֹשֵׁלֶת תַּצֵּא בְּמוֹתִי עָפָר—חַמַּת שְׁהוּא עָפָר. הַיָּגִיד אִמְתְּךָ—חֲסִידְךָ?

שִׁמְעֵי יי וְחַנּוּנֵי, יי הִיָּה עֲזֹר לִי.
הַכֹּכֶבֶת מִסְפְּדֵי לְמַחֲזֹל לִי, פִּתְחֹת שָׁקִי וּתְאֲזֹרֵנִי שְׂמִיחָה.
לְמַעַן וְיִמְרֹד כְּבוֹד וְלֹא יָדָם.
יי אֱלֹהֵי! קְעוּלָם אוֹהֶיךָ.

קדיש יתום.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא, דִּי בְּרָא כְרֻעֵיהֶּ;
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קֶזֶז) מְשִׁיחָה,
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעָגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב—וְאָמְרוּ: אָמֵן!

קָהַל יְהִיא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא!
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדַּר,
וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַדָּר, שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא—בְּרִיךְ הוּא, לְעָלָא (בעש"ת
וּלְעָלְמָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא.
וְאָמְרוּ בְּעָלְמָא—וְאָמְרוּ: אָמֵן!

יְהִיא שְׂרָמָא רַבָּא מִן שְׂמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל—וְאָמְרוּ: אָמֵן!
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִדְרוֹמֵינוּ, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל—וְאָמְרוּ: אָמֵן!

יי מְלִיךְ, יי מְלִיךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד ב"פ: וְהִיָּה יי
לְמִלְכּוּת עַד כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:
הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּלֵנוּ מִן חַגּוּיִם לְחֻדּוֹת לְשָׁם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְמַחֲזֹל—לְמַחֲזֹלוֹת וּלְשִׁמְחָה. פִּתְחוּת—חֲמִירָה. שָׁקִי—אֲשֶׁר חֲגַרְתִּי בְּמִתְנֵי בְּאַבְלִי.
וּתְאֲזֹרֵנִי—וּתְחַגֵּר אוֹתִי, כְּבוֹד (כְּטוּ: כְּבוֹדִי) רוּחִי. וְלֹא יָדָם—לֹא יִשְׁתַּק, לֹא יִתְבַּל מִצְמֵר לִךְ

אני.

נבקהל.

בְּאֲשֶׁר תִּגְדֹּף אֶת
מִן ה'—אֲרוֹמָם
יִתְנִי—הַעֲמִידָה
אֶת מִשְׁכַּן
מִדְבַּר לְמִדְבַּר
תִּצָּא מִמֶּנִּי

קדשך, להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה. כל
הנשמה תהלל יה הללויה.

בזשענא רבא אימרים פאן למנצח השמים מספרים עד ה' לאורך ימים ואח"כ מתחילין פאן:
למנצח בנגינת מזמור שיר. אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו
סלה. לבעת בארץ דרכך, בכל גוים ישועתך. יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם. ישמחו וירננו לאמים, כי תשפט עמים מישר, ולאמים
בארץ תנחם סלה. יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם. ארץ נתנה יבולה,
יברכנו אלהים אלהינו. יברכנו אלהים, ויברא אתו כל אפסי ארץ.

גריני מזמון את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי

לשם יחוד קדשך בריך הוא ושכינתיה על ידי סהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

ברוך שאמר והיה העולם, ברוך הוא!

ברוך אומר ועשה.

ברוך גוזר ומקים.

ברוך עשה בראשית.

ברוך מרחם על הארץ.

ברוך מרחם על הבטיות.

ברוך משלם שכר טוב ליראיו.

ברוך חי לעד וקים לגצח.

שיר תדשה

אומר ועשה—מקים את דבריו, שלא ינחם ולא יתחרט. עשה בראשית—ברא
העולם (כל הבריאה נקראת בשם "מעשי בראשית" על שם המקרא: בראשית ברא וכו').

בְּרוּךְ פוֹדֶה וּמַצִּיל, בְּרוּךְ שְׁמוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֵב
הָרַחֵם הַמְּהַלֵּל בְּפֶה עֶמּוּ, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן
חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ, נִהְלַלְךָ יי
אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת וּבְגִדְלֶךָ וּבְשִׁבְחֶךָ,
וּבְפִאֲדֶךָ, וּנְמַלִּיכְךָ, וְנוֹכִיר שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ,
יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבּוֹת.

א"א מְזִמּוֹר לְתוֹדָה לֹא בְּשִׁבְתָּ וּיִוָּשׁ וְעִוָּכ׳ וְלֹא בַעֲפ׳ וּבְחֹח׳ מ׳ שׁ״מ
אֲבָל בְּחֹח׳ מ׳ שָׁל פֶּסַח וּבְחֹשׁ״ר אוֹמְרִים, וְאוֹמְרִים אוֹתוֹ מְעַמֵּד
מְזִמּוֹר לְתוֹדָה.

יְהוֹלִים ק.

הָרִיעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ!

עֲבְדוּ אֶת יי בְּשִׁמְחָה, בָּאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה.

דַּעוּ בִּי יי הוּא־אֱלֹהִים,

הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחֲנוּ, עֶמּוּ וְצֹאן מְרֵעִיתוֹ.

בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, חֲצֵרוֹתָיו—בְּתִהֲלָה,

הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ!

בִּי טוֹב יי, לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וְעַד דֹּר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ.

שִׁירָה הַדָּשִׁי

וּנְמַלִּיכְךָ—נִפְיָר אוֹתְךָ לְמֶלֶךְ עֲלֵינוּ. וְנוֹכִיר—יְהוֹלֵל. יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים—הוּא
הַיְחָד בְּעוֹלָמוֹ, וְחַיָּה הַנּוֹתֵן חַיִּים וְתוֹנֵעָה בְּכָל הַבְּרִיאָה.
מְזִמּוֹר לְתוֹדָה—שִׁיר שֶׁהוּא אוֹמְרִים בְּעֵת הַקְּרִבָּה קִרְבָּן וְתוֹדָה. וְכִדּוּ... בְּשִׁמְחָה—
הַפְּנִיָּה עַל הַחֲמוֹן הַחוּגֵג שֶׁהוּא בָּא בְּתַרְעוּת שִׁמְחָה לְהִיבֵל ה' לְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹ.
אֲמוֹנָתוֹ—טוֹב וְנִסְדּוֹ.

פסוקי דזמרה.

ישראל מן
ללוייה.

מחיליו פאן:

יאר פניו אתנו

עמים אלהים

מישה, ולעמים

נחנה יבולה,

אפסי ארץ.

יאי

כל ישראל.

הוא!

ראיו.

ראשית—פורה

שנית פרא וכו'.

בהושענא רבא אומרים פאן למנצח השמים מספרים תמצא בשחרית לשבת.

גם פסוקי דומרה אלה הובאו ממקומות שונים בתהלים.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו.
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
מִמְזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵי, מְהִלָּל שֵׁם יְיָ.
רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם—כְּבוֹדוֹ.
יְיָ, שִׁמְךָ לְעֹלָם, יְיָ, זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר.
יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵבִין כִּסְאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה.
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם: יְיָ מֶלֶךְ!
יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד.
יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד; אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ.
יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים.
רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְעֲצַת יְיָ הִיא תְּקוּם.
עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לָבוֹ לְדֹר וָדֹר.
כִּי הוּא אָמַר—וַיְהִי, הוּא צִוָּה—וַיַּעֲמֵד.
כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם—תָּמִיד וְנֶתָן כְּבוֹד לְשֵׁמוֹ. יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו—
בְּרֵאוֹתָיו כִּי כָל בְּאֵי עוֹלָם מְכִירִים אֶת כְּבוֹדוֹ וְגִדְלוֹ—וְשִׂמְחָה בְּמַעֲשֵׂי יְדָיו אֵלֶּה וְיֵאִיר לָהֶם
פְּנֵיו. מְבֹאֵא—שְׂקִיעֵתוֹ. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ—כְּלוּמָה, כְּבוֹדוֹ וְתִהְיֶה מִתְגַּלָּה לָנוּ מִן הַשָּׁמַיִם
מִמְקוֹם שְׁבֻתוֹ. זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר—זְכוֹן שְׁמֶךָ מִתְקַבֵּם לְעוֹלָם. ה' מֶלֶךְ—עֲבָשׂוֹ.
ה' מֶלֶךְ—בְּעֻמּוֹת שְׁעָבָרָיו. יִמְלֹךְ—לְעֵתִיד. גּוֹיִם—עַמִּי כִנְעָן. הִנֵּיא—הִפָּר, בְּטֵל.
לִסְגָּלָתוֹ—לְעַם מְגִלָּה שְׁלוֹ, לְעַם חֲבִיב וְנֶקֶר לוֹ. וַיַּעֲמֵד—וַיִּקָּם לְעוֹלָם דָּבָר לְתֵת אֶרֶץ
כִנְעָן לְעַמּוֹ. אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ—רָצָה ה' בְּצִיּוֹן שְׁתִּיחָהּ לְמִקְוֶה שְׁבֻתוֹ וּמְנוּחָתוֹ.

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל — לְסִגְלָתוֹ.

כִּי לֹא יִמָּשׁ יְיָ עִמּוֹ, וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב.

וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית.

וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ.

יְיָ הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְיוֹם קָרְאֵנִי.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְלוֹךְ סִלָּה.

אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּבַח — לוֹ — אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו.

תִּהְיֶה לְדוֹר,

תהלים קיב

אֶרֶוּמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ! וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְּךָ, וְאַהֲלִילָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

גָּדוֹל יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתּוֹ אֵין חֶקֶר.

דֹּר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וְגִבּוֹרֶיךָ יִגִּידוּ.

הַדֹּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.

וְעֲזֹז נִרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אִסְפְּרֶנָּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כִּי יַעֲקֹב וּגְו' — יְהוָה בָּחַר לוֹ בַּעֲקֹב וּבִישְׂרָאֵל לְעַם סִגְלָתוֹ. כִּי לֹא יִמָּשׁ ה' עִמּוֹ — וְיִטַּח שֶׁבַח בָּם לֹא יַעֲזֹב אוֹתָם מִקִּיּוֹת לוֹ לְעַם לְעוֹלָם.

אֲשֶׁרִי וּגְו' — מֵאֲשֶׁרִים אֱלֹהֵי הַיּוֹשְׁבִים בְּבֵיתְךָ ה'. עוֹד — חֲסִיד. תִּהְיֶה לְדוֹר —

שִׁיר תִּהְיֶה מֵאֵת דֹּר, בּוֹ יִדְבֵּר עַל תִּהְלַת ה'. אֵין חֶקֶר — אֵין סוֹף, אֵי אֲפִשֶׁר לְחַקֹּר

וּלְחַנֵּי עַד סוֹף גִּדְלָתוֹ. אֲשִׁיחָה — אֲסַפֵּר אֶת חֲדָר כְּבוֹדְךָ וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ. וְעֲזֹז

נִרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ — נִרְאוֹתֶיךָ, מַעֲשֵׂיךָ הַנּוֹרָאִים יֹאמְרוּ וְיִסְפְּרוּ אֶת עֲזֹזְךָ וְגִבּוֹרֶיךָ, וְאֵנִי —

ה' בַּמַּעֲשִׂיוֹ —

אֱלֹהֵי וְנִיחַר לְחַם

לְחַם לְגוֹמֵן הַשָּׁמַיִם

מֶלֶךְ — עֲבָשִׁיו.

אֶל — חֶסֶד, כִּסֵּל.

דָּבָר לְחַם אֶרֶץ

מִנְחָתוֹ.

זָכַר רַב מוֹכֵךְ יִבְיָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּמוּ.
 חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפָּיִם וְגָדַל חֶסֶד.
 טוֹב יְיָ לְכֹל וְרַחֲמוֹ עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
 יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרְכוּכָה.
 כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרָתְךָ יִדְבְּרוּ.
 לְחֻדְיֶיךָ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ.
 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשְׁלָתְךָ בְּכָל דְּרוֹדָר.
 סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנְּפָלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים.
 עֲיִנֵּי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם
 בְּעֵתוֹ.

פּוֹתֵחַ אֶת יַדְּךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן.
 צֹדִיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו.
 קָרוֹב יְיָ לְכָל קָרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת.
 רִצּוֹן יִהְיֶה יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.

שִׁיר הַסֵּדָה

גִּדְלָתְךָ אֶסְפֵּר. זָכַר—גִּבּוֹרֶת. יִבְיָעוּ—יִצְרִיחוּ. אֶרֶךְ אַפָּיִם—מְאִירָה כְּעֵסוֹ. יוֹדוּךָ ה' כָּל
 מַעֲשֶׂיךָ—כְּלוֹמַר מִכָּל מַעֲשֶׂיךָ וְיִצְרִיחֶךָ נֵשׁ לְרֹאוֹת תְּהִלַּת ה', וְחִסְדֶּיךָ וְכִרְיוֹךְ בְּשִׁיתָם.
 לְחֻדְיֶיךָ—חִסְדֶּיךָ יוֹדִיעוּ וְכו'. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים—מַנְהִיג וּמְקִים קוֹמַת חוֹלְמֵי
 שָׁחִים מֵעִנִּי וְלֹחֵץ. יִשְׁבְּרוּ—יִקְוּ. בְּעֵתוֹ—בְּעֵת שֶׁהוּא דְרוֹשׁ לָהֶם. פּוֹתֵחַ אֶת
 יַדְּךָ—מֵלֶת "וְאַתָּה" שֶׁבְּחָרָיו הַקּוֹרֵם מוֹסֵבֶת גַּם עַל זֶה: אַתָּה פּוֹתֵחַ... וְאַתָּה מַשְׁבִּיעַ
 רִצּוֹן—צוֹפְרֵינֵנוּ (עֲשֵׂה) כְּלוֹמַר, כָּל דְּרִישַׁת נַפְשׁוֹ. שׁוֹעֲתָם—צַעֲקָתָם.

פסוקי דזמרה.

שומר
תהלת

ואנחנו

תהלים קמו.

אהלה

אל תבך

תצא רוד

אשרי

עשה

עשה

עשה

הלוכה

חיי בעודי

עשתה נתינו

אשרי וגו'

שומר יי את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד.
תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד.

ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם הללויה!

הללויה

תהלים קמו.

הללי נפשי את יי!

אהללה יי בחיי, אזמרה לאלהי בעודי.
אל תבטחו בנדיבים, בכן אדם שאין לו תשועה.
תצא רוחו ישב לאדמתו, ביום שהוא אבדו עשתנתיו.
אשרי שאר יעקב בעזרו, שברו על יי אלהיו.
עשה שמים וארץ, את הים ואת כל אשר בם.
השמר אמת לעולם.

עשה משפט לעשוקים, נתן לחם לרעבים.

יי מתיר אסורים.

יי פקח עורים, יי זקק כפופים,

יי אהב צדיקים.

שירה חדשה

הללויה—קריאת המנצח היא למקהלת המשוררים לחלל את ה' בחיי—כל ימי
חיי. בעודי—בכל משך חיותי על האדמה. שאין לו—לעצמו. ביום שהוא אבדו
עשתנתיו—ביום מותו ויבדו גם מחשבותיו שחפץ להוציאן אל הפעל.
אשרי וגו'—מאשר האיש שברך אלהים עזרו, "ושברו" תקנתו, כי ה' כל יכול הוא.

מלכותו.

בלדרודר.

פנים.

את אכלם.

באמת.

ולשעים.

שמו. יודוד ה' כל

ד וברכוד בפיהם.

קום קומת חולכי

הם. פותח את

ואתה משביע

יְיָ שִׁמְרָ אֶת גְּרֵימִי, יָתוּם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹדָה.

וְדַרְךְ רָשָׁעִים יַעֲזֹתָ.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ, צִיּוֹן—לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ!

שם קמו

כִּי טוֹב זְמַרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נָאוֹה תְהִלָּה.

בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם.

הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם.

מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים, לְכֹלֶם שִׁמּוֹת יִקְרָא.

גָּדוֹל אֲדֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר.

מַעֲזֹד עֲנוּיִם יְיָ, מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ.

עָנּוּ לֵי בְתוּדָה, זְמָרוּ לְאַהֲבֵינוּ בְּכִנּוּר.

הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין לְאָרֶץ מָטָר.

הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

„עוֹשֶׂה שְׁמַיִם” וְגו' וְלֹא יִבוֹשׁוּ הַבוֹשָׁתִים בּו'. יַעֲזֹד—וְחֹזֵק. יַעֲזֹת—וְעָסָם וְיִלְוֶם

כְּתָהוּ לֹא דָרָךְ

הַלְלוּיָהּ—הַשִּׁיר חֲזוֹן מוֹסֵב עַל זְמַן שִׁיבַת צִיּוֹן. כִּי טוֹב זְמַרָה וְגו'—כִּי טוֹב

לְזַמֵּר לְאַהֲבֵינוּ, „כִּי נָעִים” לְזַמֵּר לוֹ, „וְנִאֲדָה” וְנִפְסָה תְהִלָּה לוֹ. וּבִמְרִוּוֹת מְבָאִים יִאֲמַר

הַמְשׁוֹרֵר מִדּוֹעַ נָאָה לוֹ תְהִלָּה, שֶׁהוּא בּוֹנֵה וְגו'. יִכְנֶם—יִקְבֹּץ וְיִכְנֶם גּוֹלֵי יִשְׂרָאֵל אֶל

אָרְצָם. וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם—יִשִּׁים מַחֲבֵשֶׁת עַל יְמוֹנָם וְנִמְשָׁל הַעֲצֵב לְמִנְחָה. אֵין מִסְפָּר—

אֵין מִקָּר וְגוֹל. מַעֲזֹד עֲנוּיִם—מִחֶזֶק נִדְחָאִים וְשִׁפְלִים. עָנּוּ—הָרִים קוֹל. חֲצִיר—

עֲתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה, לִבְנֵי עָרֵב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ.
 לֹא בְגִבּוֹרֶת הַסּוּם יִחַפֵּן, לֹא בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה.
 רוּצָה יִי אֶת יִרְאִיו, אֶת הַמִּיחָלִים לַחֲסִדּוֹ.
 שִׁבְחֵהּ יְרוּשָׁלַיִם! אֶת יִי, הַלֵּלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן!
 כִּי חֹזֶק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיהָ, בֶּרֶךְ בְּגִיךְ בְּקִרְבָּךְ.
 הַשֵּׁם גְּבוּלָךְ שָׁלוֹם, חֲלָב חַטִּים יִשְׂבִיעֶךָ.
 הִשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ, עַד מֵהָרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ.
 הִנֵּתִן שָׁלֹךְ בַּצֹּמֶר, כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר.
 מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים, לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד.
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֵׁב רוּחוֹ וַיָּלֹךְ מָיִם.
 מִנִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל.
 לֹא עָשָׂה בֵּן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בָּרַ יְדְעוּם, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ.

תְּהִלָּה.

יְכֵנָם.

בוֹתָם.

יִקְרָא.

מִסְפָּר.

עַד יִרְצֶה.

בְּכֹנֹר.

מִמֶּנּוּ.

שֵׁם קָדֹשׁ.

הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּ אֶת יִי מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים.

שִׁיר הַחֲדָשָׁה

עֲשֵׂב. לִבְנֵי עָרֵב—שְׂאֵמוֹתֵיהֶם עֲזוּבוֹת אוֹתָם תִּפְחֶה בְּהוֹלְדָם, וְאֲשֶׁר עַל כֵּן יִקְרְאוּ וַיִּבְקְשׁוּ
 אֶבֶל—לָהֶם וַיִּתֵּן ה'. לֹא בְגִבּוֹרֶת הַסּוּם יִחַפֵּן—ה' לֹא יִחַפֵּן וְלֹא יִצִּיל אֶת הַבּוֹשֵׁם בְּגִבּוֹרֶת
 סוּמוֹ. בְּשׁוּקֵי הָאִישׁ—בְּלוֹמַר, קְלֵי הַמְּרוּץ. גְּבוּלָךְ—כְּמוֹ, גְּבוּלְךָ. חֲלָב חַטִּים—כְּמִישֵׁב
 וְחַטִּים וְשִׂבִיעַ אוֹתָךְ. הִשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ—כְּמוֹ שֶׁשָּׁלַח וְהִנָּשֵׁם הַיּוֹרְדִים בְּדִבְרֵי ה', עַד
 מִנִּידָה—מֵהָרָה מֵאֵד. בַּצֹּמֶר—הַדִּימָה בְּמִרְאֹהוּ לְצִמְרָנוֹ. כְּפֹר—שֶׁל גִּנְעָא מִינֵהּ—קָרְחוֹ—הוּא
 תִּפְחֵד תִּנּוּפֵל בְּצִינֹת שָׁמַי קִבְחָהּ. קָרְתוֹ—הַקִּדְשׁ. וַיִּמָּסֶם—וַיִּמָּוֶה אוֹתָם. יֵשֵׁב—וַיִּשָּׁב. וַיָּלֹךְ
 מִנִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב—כְּמוֹ שֶׁיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ לְהַשְׁבֵּעַ, בְּדֵי שֶׁלַח דְּבָרוֹ לְהַשְׁבֵּעַ עַל־יְדֵי הַיִּבְיָאִים.
 בָּרַ יְדְעוּם—לֹא יִדְעוּ הַגּוֹיִם אוֹתָם.

גִּבּוֹת—וַיִּשְׁקֶם וַיִּזְלִיכֶם.

מִמֶּנּוּ—כִּי מִבְּרִית.

מִרוּחֵם תִּבְאִים יִשְׁמַר.

וּמִן גּוֹלֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־

מִבְּרִית. אֵין מִסְפָּר—

וַיִּמָּוֶה קוֹל. חֲצִיר—

הִלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הִלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹי.
הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח, הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר
הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְדַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם.
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי הוּא צִוָּה—וַיִּבְרָאוּ.
וַיַּעֲמִידֵם לָעֵד לְעוֹלָם, חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר.
הִלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ, תַּנִּינִים וְכָל תַּהֲמוֹת.
אֵשׁ וּבָרָד, שֶׁלֵּג וְקִימּוֹר, רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ
הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת, עֵץ פָּרִי וְכָל אֲרָזִים.
הַחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף.
מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל שְׂפָמֵי אֶרֶץ.
בַּחוּרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת, זִקְנִים עִם נְעָרִים.
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ,
תּוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם.
וַיִּירָם קֶרֶן לְעַמּוֹ.
תַּהֲלֶה לְכָל חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבּוֹ, הִלְלוּיָהּ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם—הַשָּׁמַיִם הָרַמִּים. הוּא צִוָּה וַיִּבְרָאוּ—הֵם נִבְרְאוּ בְּמַצְוֹת פִּיָּו.
וְלֹא יַעֲבוֹר—חֶק לֹא יַעֲבוֹר וְלֹא יִחַלּוּף. קִימּוֹר—עֲרָפֶל. עֹשֶׂה דְבָרוֹ—כְּמוֹ: הָעֹשֶׂה
דְּבָרוֹ, הָרוֹם הַחֹלֶקֶת בְּשִׁלְחוֹת ה' וּמְקַנְסֶת אֶת דְּבָרוֹ (הַלְלִי אֶת ה'). קֶרֶן—מִשְׁלַל עַל
הַכֶּסֶם וְהַמִּשְׁלָה. וְלִמְיָךְ "תַּהֲלֶה לְכָל חֲסִידָיו"—וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מְקוֹדְבָיו

שם קט.

הללויה!

שִׁירוּ לַי שִׁיר חֲדָשׁ, תְּהַלְלוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים.
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו, בְּגִי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם.
 יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל, בְּתַף וּכְנוּר יִזְמְרוּ לוֹ.
 כִּי רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ, יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה.
 יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכִבּוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
 רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרּוֹנָם, וַחֲרֵב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם.
 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּנוּיִם, תּוֹכַחַת בְּלֹא אִמִּים.
 לְאִסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים, וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרִזָּל.
 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב, הִלְלוּהָ.
 הִדְר הוּא לְכָל חֲסִידָיו, הִלְלוּהָ.

שם קנ.

הללויה!

הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֶזוֹ!
 הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הִלְלוּהוּ כִּרְב גְּדָלוֹ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הללויה—שִׁיר זֶה הוֹשֵׁר עַל גִּזְחוֹנוֹ בְּמַלְחָמָה. תְּהַלְלוּ וְגו'—תְּהַלְלוּ שֶׁל ה' תְּהִינָה נֶאֱבָרָב קֹהֶל חֲסִידִים, בְּעֲשָׂיו—בְּה' עוֹשֵׂהוּ וּבִרְאָתוֹ. כִּי רוּצָה ה' בְּעַמּוֹ—וְעַכְשָׁיו פֶּאֶר וְהַקְטִיר אֶת הָעַנּוּיִם (הַחֲסִידִים) בְּעֲשֶׂרֶת יִשׁוּעָה. יַעֲלֶזוּ—יִשְׁמְחוּ. בְּכִבּוֹד—בְּבִדּוֹם, שֶׁנֶּחֱלִי בְּגִזְחוֹנָם. רוּמְמוֹת—תְּהִלּוֹת. חֲרֵב פִּיפְיוֹת—לְשׁוֹנָה וְשִׁנָּיִה. תּוֹכַחַת—עוֹנֶשֶׁן. בְּזֻקִים—בְּכִבְלִים. מִשְׁפָּט כָּתוּב—מִשְׁפָּט נֹעֵד, מִשְׁפָּט הָרָאוּי לָהֶם. לְפִי פֶּעֱלָם. הִדְר וְגו'—מִשְׁפָּט זֶה כְּבוֹד וְהִדְר הוּא לְחֲסִידָיו.
 בְּקִדְשׁוֹ—בְּמָקוֹם קִדְשׁוֹ, בְּשָׁמַיִם, וְאֵל הַמַּלְאָכִים יִדְבֵּר. בְּגִבּוֹרָתוֹ—בְּסִפּוֹר גִּבּוֹרָתוֹ. גְּדָלוֹ—

הללויה!

בְּרָאוּ בְּמִצְוֹת פִּי
 בְּרוֹ—קָמוּ : הַעֲשֵׂה
 קָרְנוֹ—מִשַּׁל עַל

הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּנֶגְבַל וּבְנֹר!
הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל, הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְב.
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמֶע, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהִי הִלְלוּיָהּ!
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהִי הִלְלוּיָהּ!

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן!
בְּרוּךְ יי מַצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם — הִלְלוּיָהּ!
בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ.
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.

יש לעמוד בשאומרים ויברך דוד עד אחר וישתבח.

דבר הימים א. כמ.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יי לְעֵינֵי כָל הַקָּהָל,
וַיֹּאמֶר דָּוִיד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אָבִינוּ,
מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. לְךָ יי הַגְּדֻלָּה,

שיר החדשה

בסו. "גדלו". מנים וענב-מיני כלי שיר. צלצלי שמע—מצלמים המשמיעות קול גדול. צלצלי תרועה—מצלמים המשמיעות קול תרועה. כל הנשמה—כל אשר נשמה באפו. לעיני כל הקהל—שנקבלו ע"י דוד והתגדבו בקף וזקב ואכנים טובות לבגן בית

וְהַגְבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנִּצָּחַת, וְהַחֹדֶד,
 כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ; לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה,
 וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וְהַעֲשֵׂה
 וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
 וּבִידֶךָ כֹּחַ וְגִבּוֹרָה, וּבִידֶךָ, לַגִּידֹל
 וּלְחֹזֶק לְכָל. וְעַתָּה אֲדַהֲנֶנּוּ, מוֹדִים
 אֲנִיחֶנּוּ לָךְ, וּמַהֲלִלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ.
 וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל
 בְּרָכָה וְתִהְיֶה.

נחמיה ט
 אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדְךָ, אַתָּה עֹשִׂית
 אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַי הַשָּׁמַיִם, וְכָל צְבָאָם,
 הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם; וְאַתָּה מַחְיֶה אֶת כָּל־ם,

שִׁירָה תְּדַשָּׁה

אלהים, במספר קדברי תנאים" א. כט. וְהַנִּצָּחַת-וְחֹדֶד, וְהַחֹדֶד-וְהַמַּמְשִׁלָּה. כִּי כָל-אֲשֶׁר
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ הוּא. וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ-כְּלוּמָר, לֵךְ ה' הַמַּמְלָכָה, וְאַתָּה הוּא הַמַּלְכֵּךְ

כגור!

ועגב.

תרועה.

דת לבדו.

את כל

תקחל.

אבינו.

הגדלה.

משמיעות קול

אשר נשמה באפיו

שוכות לבגין בית

וַיָּבֹא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים. אַתָּה
 הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם.
 וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ
 אַבְרָהָם. וּמָצֵאתָ אֶת לִבּוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ.

וּכְרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ
 הַכְּנָעֲנִי, הַחֲתִי, הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוֹסִי
 וְהַגְּרִזִּי לָתֵת לְזֶרְעוֹ, וּתְקַם אֶת דְּבָרְךָ
 כִּי צָדִיק אָתָּה. וַתֵּרָא אֶת עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ
 בְּמִצְרַיִם, וְאֶת זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף.
 וַתִּתֵּן אֹתָם וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה וּבְכָל
 עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ, כִּי יִדְעָתָ כִּי
 הָיִינוּ עֲלֵיהֶם; וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּבוֹדוֹ

שִׁירָה הַדָּשָׁה

הַמִּתְנַשֵּׂא לְהִיּוֹת רֹאשׁ וְאֶדְוֶן לְכָל הַבְּרוּאִים. וּמָצֵאתָ אֶת ... וּכְרוֹת עִמּוֹ וְגו'—בְּאֲשֶׁר
 מָצֵאתָ אֶת לִבּוֹ אַבְרָהָם נֶאֱמָן לְךָ, אֲזַי כָּרַת עִמּוֹ בְּרִית. הַזִּידוֹ—הַרְשִׁיעוּ, חֲשָׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת
 רָשָׁע. וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם—הוֹדַעְתָּ וּקְדַשְׁתָּ אֶת שְׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ, כְּכֹהִים הַחַ"ל, שֶׁשְׁמְךָ גָּדוֹל

הָיָה. וְהָיָם בְּקִנְיָתָם לַפְּנִיָּהם, וַיַּעֲבֹדוּ
בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבָשָׁה, וְאֵת רַדְפֵיהֶם
הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בַּמַּיִם עֲזוּבָה.

^{שמות יד} וַיֹּשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת
יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם. וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל
שַׁפַּת הַיָּם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
הַיָּד הַגְּדֹלָה, אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ
בַּמִּצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת יְיָ,
וַיֹּאמְרוּ בְּיָי וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ

שירת הים

^{שמות טו} אֲזַי יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיהוָה, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר:

שִׁירַת הַיָּד שָׁה

וְקֹדֶשׁ. בַּמַּצּוֹלֹת—בַּעֲמֻקֵּי תְּחוֹם—מַיִם עֲזוּבִים—בְּפִירִים וְשׁוֹטְפִים בְּמִרוּצָה תְּנוּקָה. עַל
שַׁפַּת הַיָּם—כִּי רַבִּים מִפְּנֵי הַמִּצְרַיִם הִשְׁלָכוּ בַּשֶּׁטֶף הַגָּלִים עַל שַׁפַּת הַיָּם. הַיָּד הַגְּדוֹלָה—
בְּלִזְמַר, בַּפֶּחַ הַגְּדוֹל

פסוקי דזמרה.

. אתה

האברהם.

מת שמו

לפניה.

ת ארץ

והיבוס

דבריד

אבותינו

ים סוף.

ובכל

העת כי

בהיום

"מו וגו'—באשר

נאביו מחשבות

יהוה" ששמו גדול

אֲשִׁירָה לִי, כִּי נָאֵה נָאֵה, סוּם וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם.
 עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַנְהוּ, אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמָנָהוּ.
 יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ
 מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲלֹו יְרָה בַּיָּם, וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי
 מִכְּעוֹ בַּיָּם סוּף.
 תְּהוֹמַת יַבְסֵימוֹ, יִרְדּוּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ אָבִן.
 יְמִינֶהּ יְיָ נֶאֱדָרִי בַּכֶּתֶר, יְמִינֶהּ יְיָ תִרְעֵץ אוֹיֵב
 וּכְרַב גְּאוּנֶה תִּהְרַם קִמְיֶה, תִּשְׁלַח חֲרוֹנֶה יֹאכְלֵמוֹ בִּקְשׁוֹ.
 וּבְרוּחַ אֶפְיֶה נַעֲרָמוֹ מִיָּם, נִצְבּוֹ כְּמוֹ גֵּד נִזְלָיִם.
 קָפְאוּ תְּהוֹמַת בָּלָב יָם.
 אָמַר אוֹיֵב: אֶרְדֶּף אֲשִׁי, אֶחְלַק שָׁלָל, תִּמְלֹאמוֹ
 נַפְשִׁי, אֶרִיק חֲרָבִי, תוֹרִישְׁמוֹ יָדִי.
 נִשְׁפָּת בְּרוּחֶךָ — בִּסְמוֹ יָם, צָלְלוּ בַּעֲוֹפֶרֶת
 בְּמִים אֲדִירִים.

שִׁירָה הַדָּשִׁיה

נָאֵה-הַתִּשְׁלָה וְהַתְּרוֹסָם. רָמָה-יְרָה, הַשְׁלִיד. וְזִמְרַת-וְזִמְרָתִי. וְאַנְהוּ-אֶפְסָר
 אֹתוֹ. אִישׁ מִלְחָמָה-גִּבּוֹר וּמִנְצָח. שְׁלֹשִׁי-מִנְחֵינִי תִרְכָּב. יַבְסֵימוֹ-יַבְסוּ אֹתָם.
 נֶאֱדָרִי-נִשְׁגֵּב וּכְבִּיר בָּם. (יְהוֹ"ד נִסְפָּח). תִּרְעֵץ-תְּרוּצֵץ וְתִשְׁבֵּר. גְּאוּנֶה-רוּכְמוֹתֶה.
 קִמְיֶה-קְלוֹמֶר, אוֹיְבֵי עַמֶּךָ. יֹאכְלֵמוֹ בִּקְשׁוֹ-חֲרוֹנֶה יֹאכֵל אֹתָם כָּאֵשׁ אֵיזֶלֶת קֶשׁ.
 וּבְרוּחַ אֶפְיֶה-הוּא הָרוּחַ הַקָּדִים הַעֲזָה שְׁחֹלִיד כֶּה אֶת מֵי הַיָּם. עֲרָמוֹ-עֲמִידָה.
 עֲרָמִים בַּעֲרָה. גֵּד-עֲמִיד מִיָּם גִּבּוֹה. קָפְאוּ-נִתְקַשּׁוּ, הַגִּלְדִּי. תִּמְלֹאמוֹ נַפְשִׁי-
 עַל נֶדֶם תִּמְלֹא הַקִּדְמִי לְהוֹן. אֶרִיק-אֲנִי. תוֹרִישְׁמוֹ-תִּשְׁמִיד אֹתָם. צָלְלוּ שְׁקֵעוֹ.

מִי כְמִכָּה בָּאִלִּים, יי! מִי כְמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ?

מִי כְמִכָּה בָּאִלִּים.

נִזְרָא תַּהֲלֹת עֲשֵׂה פֶּלֶא!

נְסִיטָ יְמִינְךָ—תַּבְּלֵעְמוּ אֶרֶץ,

נְחִיתָ בְּחֶסֶדְךָ עִם זִוְגָאֲלֶתָ, נְהַלְתָּ בְּעֶזְךָ אֶל גִּוַּה קֹדֶשְׁךָ.

שָׁמְעוּ עַמִּים—יִרְגְּזוּן, חֵיל אַחֲזִי יִשְׁבִּי פִּלֶשֶׁת.

אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם, אֵילֵי מִזְאֵב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד

נִמְנוּ כָּל יִשְׁבִּי כְנָעַן.

תִּפְּלֵ עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד, בְּגִדְלֵ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ בְּאֶבֶן.

עַד יַעֲבֹר עִמָּךָ, יי! עַד יַעֲבֹר עִם זִו קְנִיָּה

תִּבְאֲמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בְּדֶרֶךְ נְהַלְתְּךָ, מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלֶתָ יי,

מִקֹּדֶשׁ, אֲדֹנִי! כְּנָנוּ יִרְיָה.

יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

יי מַלְכוּתְךָ קָאָם לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלָמָא!

כִּי בָא סוֹם פִּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בַּיּוֹם, וַיֵּשֶׁב

שִׁירָה חֲדָשָׁה

נִרְדֵּי מִשָּׁה. בָּאִלִּים—בְּהוֹדֶה כָּל הַאֲדִירִים וְחַמְדֵּי. נִזְרָא תַּהֲלֹת—מַהֲלָלִים אוֹתָךְ בְּמַעֲשֵׂי־
נִזְרָאִים שְׁמַעְשָׁה. נְחִיתָ, נְהַלְתָּ—נִסְתָּה. חֵילְךָ. גִּוַּה קֹדֶשְׁךָ—הַיָּדֵן הַקֹּדֶשׁ שֶׁבְּחֶרֶת.
בָּהּ לִקְעוֹן לָךְ. חֵיל—פֶּחַד גָּדוֹל. אֵילֵי—גִּבּוֹרֵי. נִמְנוּ—נִמְסוּ כִּדְנֵי מִפְּחָד. אֵימָתָה—
אִיסָה. יִדְמוּ—יִשְׁתַּקִּי, וְאֵלֵמוּ. מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָ—שֵׁם מְכִין לָךְ מְקוֹם נִסְוֹן
לְשִׁבְתָּ (הוּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ). מַלְכוּתְךָ קָאָם—מַלְכוּתֵינוּ תָקוֹם (נִחֵי מַלְכוּתֵינוּ).

וְאֵלֵמוּ—אֶפְסָר

זִו—יִכְסוּ אוֹתָם.

זִו—רוֹמְמוֹתְךָ.

זִו—קֶשׁ.

זִו—עֲמִידֵי דְמוֹ.

זִו—נִפְשֵׁי.

זִו—שְׁקִיעוֹ.

יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מִי הַיָּם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבָשָׁה
בְּתוֹךְ הַיָּם.

כִּי לֵי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּנוֹיִם, וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרָע עָשׂוֹ, וְהִיטָה לֵי הַמְּלוּכָה.
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ, הָאֵל
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
כִּי לָךְ נָאֵה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ;
שִׁיר וְשִׁבְחָה, הִלֵּל וְזִמְרָה, עֲזֹרָה וּמִמְשָׁלָה,
נִצָּח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת,
קִדְשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲזֹלָם וְעַד
עוֹלָם אֲתָה אֵל.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֲרָמִי לְחֲרוֹז תְּקוּבָה. מוֹשִׁיעִים וְגו'—שִׁירֵי יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹפְטֵי נְבוֹאִי לַעֲשׂוֹת שְׁפָטִים
וְתוֹכְחוֹת בְּסֵר עָשׂוֹ.

נָאֵה—יָפָה וְרָאִי לָךְ שִׁיר וְשִׁבְחָה. נִצָּח—בֶּחַ

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ. גָּדוֹל
וּמְהִלָּה בַּתְּשׁבָחוֹת, אֵל הַחֲדָאוֹת,
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת,
רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
זְמֶרָה, מֶלֶךְ יַחֲדֵּד אֵל, חַי הָעוֹלָמִים.

הצי קדיש

יְתַגְבֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעְתָּהּ; וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרִיקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קץ) מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן, וּבְחַיֵּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעָגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב—וְאַמְרוּ: אָמֵן.

דל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא!

וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה,
וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא—בְּרוּךְ הוּא, דְּעָלָא (בעשי"ת וְלַעֲלָא מִבֵּל) מִן כָּל
בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, בְּאַמִּירָן בְּעֶלְמָא—וְאַמְרוּ: אָמֵן!

שחרית לחול.

בעשי"ת קודם ברכו אומרים זה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קְרִאתִיהּ יי. אֲדִנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תְהִינֶנָּה
אֲזִנֶּנָּה בְּשִׁבוֹת, לְקוֹל תְּהִנִּנִּי. אִם עֲנוּת תִּשְׁמַר יי אֲדִנִּי מִי יַעֲמֵד? כִּי
עֲמָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְדָּל. קוֹנֵיתִי יי קוֹנֵתָה נַפְשִׁי, וְלֹא בָרוּ הוֹחֲלֵתִי, נַפְשִׁי
לֹא אֲדִנִּי, מִשְׁמָרִים לְבָקֵר שְׁמָרִים לְבָקֵר. יְחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי כִּי עִם יי הַחֲסֵד
וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו

בשעה שסתון אומר ברכו אומרים תקהל יתברך.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים
תקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא
אחרון ומבולעניו אין אלהים. יהי
שם יי מברך מעתה ועד עולם.
ומרומם על כל ברכה ותהלה.

חיון
ברכו את יי המברך!
ברוך יי המברך לעולם ועד!
וחור הש"ץ ביהל"ו ואין ענין אחריו אמן.
ברכה ראשונה לפני "שמע".
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם יוצר אור ובורא חושך.
עשה שלום ובורא את הכל:

המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים, ובטובו
מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. מה רבו
מעשיך יי! כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך.
המלך המרומם לבדו מאז, המשבח והמפאך
והמתנשא מימות עולם.

אלהי עולם! ברחמך הרבים רחם עלינו.
אדון עוני צור משגבנו, מגן ישענו משגב בעדנו.

אל ברוך גדול ידעה
הכין ופעל ויהי חמה
טוב יצר כבוד לשמו

שירה חדשה

ולדברים עליה—וליושביה. מחדש וגו'—שוב לעשות כל אשר עשה בששת
ימי בריאת: נותן השמש לאור יוםם ותרם בלילה. קנייך—יצורך וברייתך. מימות
עולם—מימי קדם. משגב—מעו ומחסה. ויהי חמה—קניי אור השמש. טוב יצר וגו'—

שחרית לחול.

מאור

פנות

תמיד

תתב

מתחת ע

שעשית

תתב

קדושים

ואשר מלך

ביראה יי

כלם אלה

קדושים

פוחים

ובמרה

ומקדושים

האל הטוב יצר

מסביב לשמי ע

ומספרים כבודו.

שברא מלאכים

תהלתו ושבתיו.

מְאֻרֹּת נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ
פְּנוֹת צָבָאוֹ קְדוּשִׁים, רוֹמְמֵי שְׂדֵי,
תָּמִיד מְסַפְּרִים, כְּבוֹד אֵל וְקִדְשָׁתוֹ.
תִּתְּבָרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּחַת עַל כָּל שֹׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִידָה, וְעַל מְאֻרֵי אוֹר
שֶׁעָשִׂיתָ (שִׁיצְרָתָה) הַמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה.

תִּתְּבָרֵךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ, מַלְכֵנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא
קְדוּשִׁים; יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ, יוֹצֵר מִשְׁרָתִים;
וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתָיו כָּלָם, עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים
בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל (בְּ) דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמַלְךְ עוֹלָם.
כָּלָם אֲהוּבִים, כָּלָם בְּרוּרִים, כָּלָם גְּבוּרִים, כָּלָם
קְדוּשִׁים, וְכָלָם עֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רִצּוֹן קוֹנָם, וְכָלָם
פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִין, וּמְשַׁבְּחִין, וּמְפָאֲרִין, וּמַעֲרִיצִין.
וּמְקַדִּישִׁין וּמְמַלִּיכִין—

שִׁירָה תִּדְשָׁה

הָאֵל הַטּוֹב יֵצֵר אֶת אֱלֹה לְכָבוֹד שְׁמוֹ. מְאֻרֹּת—הַשָּׁמַיִם וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים. סְבִיבוֹת עֵזוֹ—
מְסַבִּיב לְשִׁמֵּי עֵזוֹ. פְּנוֹת צָבָאוֹ וְגו'—שְׂרֵי צָבָאוֹ (מַלְאָכָיו) קְדוּשִׁים מְרוֹמְמִים שְׂדֵי
וּמְסַפְּרִים כְּבוֹדוֹ. עַל כָּל שֹׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִידָה—עַל מַעֲשֵׂה הַמְּשַׁבְּחִים. בּוֹרֵא קְדוּשִׁים—
שֶׁבָרָא מַלְאָכִים וּמִשְׁרָתִים קְדוּשִׁים. בְּרוֹם עוֹלָם—בְּמָרוֹם. דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים—כְּלוֹמַר
תְּהִלָּתוֹ וּשְׁבָחָיו. כָּלָם אֲהוּבִים—לְפָנָיו. בְּרוּרִים—זָכִים. קוֹנָם—בּוֹרֵאם. וּמַעֲרִיצִים...

אֲשֶׁר עָשָׂה בְּשִׁשָּׁתָּה
וּבְרִיאתוֹ. מִיָּמֹת
שֶׁ מִזֶּבֶד יֵצֵר וְגו'—

אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא,
קָדוֹשׁ הוּא. — וְכָלם מְקַבְּלִים עָלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לָזֶה,
לְהַקְדִּישׁ לַיהוָה בְּנִחָת רוּחַ, בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה;
קִדְשָׁה בָּלֶם בְּאַחַד עוֹנִים בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת,
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהַאֲוִפִּימִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֹמֶת שָׁרָפִים, לְעֹמֶתָם
מִשִּׁבְחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ

לֵאל בָּרוּךְ גְּעִימוֹת יִתְנוּ, לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם,
זְמֵרוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶת שֵׁם—מִפְּרִים מוֹרָאוֹ שֶׁל שֵׁם הָאֵל. רְשׁוֹת—רְשׁוֹן
רוּחַ—בְּעֵנֶג נֶפֶשׁ. קִדְשָׁה כָּלם בְּאַחַד עוֹנִים—כָּלם עוֹנִים וְאוֹמְרִים פֶּה אֶחָד קִדְשָׁה
לֵאמֹר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְכו'. אוֹפִימִים, חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, שָׁרָפִים—כָּל אֵלֶּה שְׁמוֹת מַלְאָכֵי
הַשָּׁמַיִם. מִמְּקוֹמוֹ—מִמְּקוֹם שְׁכִינָתוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִהַשָּׁמַיִם. לְעֹמֶת—לְנֶחֱם
גְּעִימוֹת יִתְנוּ—הַמְּלָאכִים יִתְנוּ לֵאל, בָּרוּךְ הוּא, שִׁירֹת גְּעִימוֹת

מָרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בְּעַל
מַלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צָדִיקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת,
נוֹרֵא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמַּחְדֵּשׁ כְּמוֹבוֹ בְּכָל
יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּאָמֹר: "לַעֲשֵׂה אוֹרִים
גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ". (וְהַתְּקִין מְאוּרוֹת מִשְׁמַח
עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא)

אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תְּאִיר וְנִזְכֶּה כְּלָנוּ בְּמַהֲרָה
לְאוּרָנוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוּרוֹת.

בְּרָכָה שְׁנִיָּה.

אֶהְבֶּה רַבָּה (אֶהְבֶּת עוֹלָם) אֶהְבֶּתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ.
אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ! בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וּבַעֲבוּר
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּמַחוֹ בְּךָ, וַתִּלְמַדְם תְּקִי תִיִּם, לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וַתִּלְמַדְנוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

זוֹרֵעַ צָדִיקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת—צָדִיק וְיִשׁוּעָה גִּמְשָׁלִים בְּאֵן לְזָרַע, וְה' זוֹרֵעַ
מַצְמִיחִים. כְּאָמֹר—(תְּהִלִּים קל"ו) חֲדָדוּ לַח' "לַעֲשֵׂה וְגו'" "עוֹשֶׂה" בְּזֶמֶן חָזָק שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
וּמַחְדֵּשׁ בְּכָל יוֹם: אוֹרִים גְּדוֹלִים—הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ. אוֹר חֲדָשׁ—אוֹר יְשׁוּעָה וְנִאֲוִלָה. וְנִזְכֶּה—
גְּדוֹלִים לְהַגִּיעַ. יִתְרָה—רַבָּה, גְּדוֹלָה.

שְׁהִרִית לְחֹל.

וְהַנּוֹרָא,

מַלְכוּת

זֶה לְזֶה,

וּבְנֵימָה;

בְּיָרָא:

בְּאוֹת,

דְּ:

שְׁגִדוֹל

לְעַמָּתָם

מִזְ

חִי וְקוֹם,

הוּא בְּרִדוֹ

לְיוֹבִיבִים. בְּנִמָּת

פֶּה אֶחָד קִדְשָׁה

לָהּ שְׁמוֹת מְלָאכֵי

נִכְבָּח

ת

שְׁבִיעִי.

דברים ו.

שְׁמַע

בלחש

יְרֵשָׁה רֵאשִׁי

דברים ח.

וְאֶת־

וּבְכָל

חַדְבָּרֵי

חַיִּים

וּדְבַר־

בְּדֶרֶךְ

לְאוֹת־

וּכְתָבֶת.

אָבִינוּ, אָב הַרְחֵמֶן, הַמְּרַחֵם! רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן
 בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמְעַי, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד,
 לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ,
 בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ (בְּמִצְוֹתֶיךָ), וְדַבֵּק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ (בְּתוֹרָתְךָ), וַיַּחֲד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה
 וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, לְמַעַן לֹא יִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלֵם, וְלֹא
 נִכְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד; כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל (הַנּוֹבֵר)
 וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנִי, נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. (וְרַחֲמֶיךָ
 יִי אֱלֹהֵינוּ וְהַסְדֶּיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד).
 מִהֵרָ וְהִבֵּא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מְהֵרָה מֵאֲרֻבַּע
 כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ, וְשִׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוּאֲרֵנוּ, וְתוֹלִיכֵנוּ
 מִהֵרָה קוֹמְמוֹת לְאֶרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתֶּת,
 וּבָנוּ בְּחֵרֶת מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּבֵּנוּ לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל—סֶלָה—בְּאַמֶּת, בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֲדֶיךָ
 (בְּאַהֲבָה), וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְהָאֵר עֵינֵינוּ—לְרֹאוֹת נְכוּחָה. וַיַּחֲד לִבֵּנוּ—תֵּן בְּלִבֵּנוּ רֵעִיז אֶחָד. קוֹמְמוֹת—
 נִקְמָה וְנִקְוָה, כְּלוּמָר, בְּטַח. פּוֹעֵל—עוֹשֶׂה. וּלְיַחֲדֶיךָ—לְחֻדוֹת שְׁמֶתְךָ אֶחָד.

שְׁמִיעַ.

יחיד אומר אל מִלֶּךְ נֶאֱמָן.

דברים ו.

שְׁמִיעַ יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

יְרֵשָׁה רֵאשׁוֹנָה.

דברים ח.

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל לִבְבְּךָ
 וּבְכָל נַפְשֶׁךָ, וּבְכָל מְאֹדֶךָ. וְהָיוּ
 חַדְבָּרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
 הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ. וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ,
 וְדִבַּרְתָּ בָם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלַכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְךָ, וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְקִשְׁרְתָם
 לְאֹזֶן יָדְךָ, וְהָיוּ לְטִפְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ,
 וְכָתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּכָל נַפְשֶׁךָ—שִׁלָּא תִּהְיֶה בְּנַפְשֶׁךָ מְקוֹם לְאַהֲבַת אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וּבְכֹתֵינוּ ז"ל
 אָמְרוּ: אִפְּלוּ בְּשַׁעַת שְׁנוּטִלִין אֶת נַפְשֶׁךָ. בְּכָל מְאֹדֶךָ—בְּכָל מַדַּת יִקְלָתְךָ. וְשָׁנַנְתָּם—
 תַּלְמִידִם בְּאֵר הַיֵּטֵב. לְטִפְפַּת—עֵדִי. מְזוֹזָה—צַד הַתֵּמֶת, косякъ. בְּשַׁעְרֶיךָ—בְּשַׁעְרֵי
 הַעֲרִים וּבְחִצְרוֹת.

שְׁחִירֵית לְחֹל.

עֲלֵינוּ, וְתֵן

מִדּוּ וּלְלִמּוּד,

מִדּוּר הַתּוֹרָה,

וְדַבֵּק

לְאַהֲבָה

בְּכָלֵם, וְלֹא

יִזְלַל (הַגְּבוּר)

דָּ. (וְרַחֲמֶיךָ

מִסְלָה וָעֶד).

דָּה מֵאַרְבַּע

נִגוֹ, וְתוֹלִיכֵנוּ

שׁוּעוֹת אֶתָּה,

לְבָנֵנוּ לְשִׁמְךָ

לְךָ וּלְיַחֲדֶךָ

לְךָ בְּאַהֲבָה.

לְךָ בְּאַהֲבָה.

לְךָ בְּאַהֲבָה.

לְךָ בְּאַהֲבָה.

לְךָ בְּאַהֲבָה.

לְךָ בְּאַהֲבָה.

פְּרִשָּׁה שְׁנִיָּה.

שְׁתִּירִית לְחֹלֶל.

דְּבָרִים יא. וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
 אֶנְכִּי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם, לֹא־הֶבֱה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
 וְלֹעֲבָדוּ בְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטָּר
 אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסְפֹּת דִּגְגָנָה וְתִירְשָׁה
 וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֹשֵׁב בַּשָּׂדֶה לְבֹהֲמֹתָהּ, וְאֹכֵלֶת
 וְשֹׁבַעַת. הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
 וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
 אִף יְיָ בָּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר,
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֹבְדְתֶם מִהָרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרְתֶם אוֹתָם
 לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם, וְהָיוּ לְטוֹמַט בֵּין עֵינֵיכֶם, וּלְמִדְתֶּם
 אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
 וּבִלְכֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְכִתְבֹתֶם עַל
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לֹאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם,
 כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּעֵתוֹ—בְּזִמְנוֹ הַדְּרוּשׁ. יוֹרֶה—הַנֶּשֶׁם הַיּוֹרֵד אַחֲרָיו עַת הַזֶּבַע בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
 וּמִלְקוֹשׁ—הַנֶּשֶׁם הַיּוֹרֵד לִפְנֵי עַת הַקָּצִיר. וַיִּצְהַרְךָ—שָׁמֶן. וְכִתְבֹתֶם—וְאֵל לְהַזְמִין בְּשׂוֹאֵי

שְׁתִּירִית לְחֹלֶל

פְּרִשָּׁה שְׁנִיָּה

בְּמִדְבַר טו.

דְּבָרִים יא.

וְעָשׂוּ

לְדֹרֹתֶיךָ

תִּכְלֹת

אֹתוֹ וְיִצְהַרְךָ

אֹתָם

וְאִסְפֹּת דִּגְגָנָה

לְמַעַן

וְהִיִּיתֶם

אֱלֹהֵיכֶם

מִצְרַיִם

יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

צִיָּצִית—

וְשִׁמְתֶם בְּצִיָּצִית.

אַחֲרָיו מִחֻשְׁבוֹת

פְּרָשָׁה שְׁלִישִׁית

במדבר טו.

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

דִּבֶּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם:
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם; וְנָתַנּוּ עַל צִיצֵת הַכֶּנֶף פְּתִיל
תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת, וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת כָּל מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם.
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי,
וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי
יי אֱלֹהֵיכֶם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

צִיצֵת—חושים יוצאים מכנף הכנף. פתיל תכלת—חוט אחד של צבע תכלת
נשים בציצית. לציצית—לראיה, להקשה; ולא תתורו אחרי לבבכם—לא תבקשו לקחת
אחרי מחשבות לבבכם. ואחרי עיניכם—זונים—נוטים.

צוֹתִי, אֲשֶׁר
לִי אֱלֹהֵיכֶם,
וְנָתַתִּי מִטָּה
לְגִידִי וְתִירְשָׁה
לְמִידִי, וְאֶכְלָתִּי
בָּם, וְסִרְתֶּם
לָהֶם. וְחָרָה
יְהִיָּה מִטָּה,
מִמְּחָרָה מֵעַל
אֶת דְּבָרֵי
רָעָם אוֹתָם
מִן, וְלִמְדָתָם
בְּבִיתָהּ,
לְנִתְבָּתָם עַל
זֵמִי בְּנֵיכֶם
לְתֵת לָהֶם,

בע בארץ ישראל.
אל להאמין בשוא.

הַחֹזֵן אֹמֵר בְּקוֹל רֹם:

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.

בְּרַבֶּת גְּאוּלָּה.

אֲמַת, וַיַּצִּיב, וַנִּכּוֹן, וְקִיָּם, וַיֵּשֶׁר, וַנֶּאֱמָן, וְאֶהוֹב,
וְחָבִיב, וַנְּחַמֵּד, וַנַּעֲסִים, וְנוֹרָא, וְאֶדִיר, וּמִתְקַן, וּמִקְבֵּל,
וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אֲמַת
אֱלֹהֵי עוֹלָם, מִלְכֵנו צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ. דָּר
וְדָר הוּא קִיָּם, וְשִׁמוֹ קִיָּם, וְכֶסֶף נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ
וְאַמוּנָתוֹ לְעַד קִיָּמָת.

וְדִבְרֵי חַיִּים וְקִיָּמִים, נֶאֱמָנִים (וְנֶאֱמָנִים) וְנֶחֱמָדִים,
לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זָרָע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ.

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים—דָּבָר טוֹב וְקִיָּם,
לְעוֹלָם וָעֶד, אֲמַת וְאַמוּנָה (בְּאֲמַת וְאַמוּנָה), חוֹק וְלֹא
יַעֲבֹר. אֲמַת, שְׂאֵתָה הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
מִלְכֵנו מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גֹּאֲלֵנוּ גֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ
(צוֹרֵנוּ) צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא
שִׁמְךָ, וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֶלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וַיַּצִּיב—עוֹמֵד וְקִיָּם. נֶחֱמָד—מְבִלִּי לְעֹבוֹר, חֲלִילָה, עָלָיו. וּמִתְקַן—שָׁלֵם כְּלִי כֹל
מִנְרֶעַת. וּמִקְבֵּל—מִתְקַבֵּל עַל הַלֵּב. הַדָּבָר הַזֶּה—הָאִמּוּר לְמַעַל: "אֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם", וְהַלְאָה
"אֲמַת" שְׂאֵתָה הוּא "אֱלֹהֵי עוֹלָם". חַיִּים וְקִיָּמִים—נֶאֱמָר לְעוֹלָם כְּלִי שְׁנוֹי.
וְעַל הָאַחֲרוֹנִים—עַל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ.

עֲזֹרָת

לָהֶם וּלְבָנֵי

מוֹשֶׁבֶךָ, וְ

אֲמַת

וְדִבְרֶיךָ יִשְׁ

אֲמַת,

לְרִיב רִיב

אֲמַת,

וּמִבְּרַעְדֶּיךָ

אֲמַת

(מִבֵּית) עֶבֶד

יִשְׂרָאֵל גֹּאֲ

וִידִידִים ה'

אֶחָד מֵהֶם

עַל זֶה

וִידִידִים זְמוֹ

לְמֶלֶךְ אֱלֹ

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָה הוּא מַעֲוֹלָם, מִגֵּן וּמִשְׁיַע
 לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם
 מוֹשְׁבָה, וּמִשְׁפָּטִיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ.
 אֲמַת אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרַתְךָ
 וְדִבְרֶךְךָ יָשִׁים עַל לִבּוֹ.

אֲמַת, אֶתְּהָה הוּא אֲרוֹן לְעַמְּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר
 לְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים.

אֲמַת, אֶתְּהָה הוּא רֹאשׁוֹן, וְאֶתְּהָה הוּא אַחֲרוֹן,
 וּמִבְּרַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.

אֲמַת מִמְצָרִים גְּאֻלָּתְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית
 (מִבֵּית) עֲבָדִים פְּדִיתְנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָּתָ, וּבְכוֹרְךָ
 יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתָ; וַיֵּם סוּף לָהֶם בְּקַעְתָּ, וַיִּזְדִּים טִבְעֶתָ,
 וַיִּדְרִידִים הָעֶבְרֶתָ (עֲבָרוּ יָם), וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם,
 אַחֲדָם מֵהֶם לֹא נֹתֵר.

עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ לְאֵל, וְנִתְּנוּ
 יְדִידִים זְמֵרוֹת, שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת,
 בְּמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּרוּם עוֹלָם—בְּשִׁמִּי מְרוֹם. אֲפָסֵי אֶרֶץ—קִצְוֵי אֶרֶץ. אֲשֶׁרִי אִישׁ—מֵאֲשֶׁר הוּא
 הָאִישׁ. בְּכוֹרְךָ—יִשְׂרָאֵל בְּנֶךְ בְּכוֹרְךָ. וַיִּזְדִּים—רָשָׁעִים גְּאִים—הַמְצָרִים. יְדִידִים—אֱהוּבִים, הֵם
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֱהוּבִים לִפְנֵי ה'. שִׁבְחוּ אֱהוּבִים—בְּאִמּוֹר: "אֲנִי יוֹשֵׁר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל".

תָּקֵן—שָׁלֵם כְּלִי כָל
 ה' אֱלֹהֵיהֶם", וְהִלָּאָה
 לִי שְׁנוֹי.

רם ונשא, גדול ונורא, משפיל גאים עדי ארץ,
ומנבִּייה שפלים עדי מרום, מוציא אסירים ופודה
עניים, ועוזר דלים, (העונה) ועונה לעמו ישראל
בַּעֲת שׁוֹעֵם אֱלֹוֹ.

תהלות ראל עליון גאלם, ברוך הוא ומברך!
משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה,
ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי? מי כמכה נאדר
בקדש, נורא תהלת עשה פלא?

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על
שפת הים. יחד כלם חודו והמליכו ואמרו:

יי ימלוך לעולם ועד!

צור ישראל! קומה בעזרת ישראל,
ופדה, כנאמך, יהודה וישראל. ונאמר:

שירה חדשה

גאים-גבתי לב, בעלי גאון. ענוים-גמורי רוח. שועם-צעקם. ענו שירה-שרו
שירה בקול. גאולים-ישראל שנגאלו ממצרים. חודו והמליכו-חודו לך והמליכו
אותך למלך עליהם.

קומה בעזרת ישראל-באשר עזרת ונאלת אותנו ממצרים כן פדני גם עתה
כנאמך-ברוך ע"י ושענהו (מ"ז): "גאלנו וגו' "

”גִּאֲלֵנוּ—יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.”
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל.

תַּפְסֻלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה.

בתפסלת שמונה עשרה ישנה בקליו, ונעמידן כמוכות זו אצל זו, כאלו הן
הגל אחת וזכת ראשו למטה ונתפלל מתוך יראה ובכונת חלב, ואין להפסיק
באמצע התפילה אפילו לאדם גדול וחשוב, וכשואמר ברוך נעשה כריעה
בברכים וכשואמר אלה—ישתחוה בראשו וכשואמר ה'—יזקוף

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

(א) אבות.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ ואלהי
אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק,
ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור
והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים,
וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא
גואל לבני בניהם, למען שמו באהבה.

בעשיית זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים!

וכתבנו בספר החיים למענה, אלהים חיים!

ש י כ ה ח ד ש ה

וקונה תפל—בורא הכל. באהבה—פאחבתו את בני בניהם הוא מביא להם גואל.

מֶלֶךְ עֶזְרָא וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, מִגֵּן אֲבֹרֹתָם.

(ב) גְּבוּרוֹת.

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחֲיָה
מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בק"ז מוֹרִיד הַמָּל. | בְּחֹרֶף מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא
חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כָמוֹךְ בָּעַל גְּבוּרוֹת?
וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה?

בְּעִשְׂרִית
מִי כָמוֹךְ, אֵב הֶרְחֵמָן? זֹכֵר יַצְרִיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

שִׁיר הַחֲדָשָׁה

לְמַעַן שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, אֵף כִּי אֵינִים מַצֵּר מַעֲשֵׂיהֶם לְנֶאֱלֹה. רַב לְהוֹשִׁיעַ—גָּדַל כִּם אַתָּה
לְהוֹשִׁיעַ. מוֹשִׁיב הָרוּחַ—אַתָּה עוֹשֶׂה שְׂפִיפוֹת הָרוּחַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים—מַפְרֵגֵם כָּל אֲשֶׁר יֵשׁ בּוֹ
רוּחַ חַיִּים לִישְׁנֵי עֶפְרָי—לְמֵתִים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי הוּא מַקְיֵם אֲמוּנָתוֹם לְחַיּוּתָם כְּשֶׁתִּכְאֵה הַשָּׁעָה.

וְנִאֲמַן אֶתָּה לְחַיִּיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ
אֶתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים.

בְּחֹבֶת תְּשׁ"ץ אוֹמְרִים כֹּאן קִדְשָׁה

ג) קִדְשָׁה.

אֶתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים
בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סִלָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ

קִדְשָׁה.

בְּשִׁחוּר הַחֹן עַל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחֹתֶם, "מִסְּנֵה הַמֵּתִים" אוֹמְרִים:

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֶעֱם שֵׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קִדְשׁ הַמִּשְׁלָּשִׁים
לְךָ קִדְשָׁה, בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת! מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
חוֹן לְעַמְתֶּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

קו"ה בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

חוֹן וּבְדִבְרֵי קִדְשְׁךָ בְּתוֹב לֵאמֹר:

קו"ה יְמִלְךָ יְיָ לְעוֹלָם, אֶל־תִּנֶּךָ צִיּוֹן—לְדֹר וְדֹר תִּלְלוּנָהּ!

חוֹן לְדֹר וְדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ, וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשְׁתֶּךָ נִקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֶךָ
אֶלְהֵינוּ מִפְּנֵי לֹא יִבוֹשׁ עָוֹלָם וְעַד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֶתָּה.
בְּרוּךְ אֶתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ (בַּעֲשֵׂיית הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ).

שִׁירָה הַקְּדוֹשָׁה

נְבִיאֶךָ—וְשִׁעְיָהּ (ו) זֶה אֵל זֶה—הַשְּׂרָפִים (מִלְּאֲדִים) זֶה לָזֶה. לְעַמְתֶּם וְכו'—מִשְׁחִירֵי
הַנְּצֻבִּים לְעַמַּת הַשְּׂרָפִים יֹאמְרוּ: "בְּרוּךְ כְּבוֹד וְגו'". מִמְּקוֹמוֹ—מִכָּל מְקוֹם, כִּי מְקוֹמוֹ כָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ.

ס'

ע-גְּדִל כִּם אֶתָּה
כָּל אֲשֶׁר יֵשׁ בּוֹ
בְּשִׁתְּבֹא תִשְׁעָה.

שְׁחֵרִית לְחֹל.

גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
 הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. (בעש"ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

(ד) תְּנַחֲנָה עַל הַדַּעַת.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמִלְמֵד
 לְאָנוֹשׁ בִּינָה. חָנְנוּ מֵאֲתֶךָ דָּעָה, בִּינָה
 וְהַשִּׁכַּל (חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת). בָּרוּךְ
 אַתָּה יי, חוֹנֵן הַדַּעַת.

(ה) עַל הַתְּשׁוּבָה.

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבָּנו
 מִלִּכְנוּ לַעֲבוּדָתְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
 הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה.

(ו) עַל כְּלִיחַת עֲוֹנוֹת.

סַלַּח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטְאֵנוּ, מִחַל לָנוּ
 מִלִּכְנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי

שִׁירָה תְּדַשֶּׁה

חוֹנֵן—נֹתֵן בְּסִפְדְּךָ. סִחֲוִירֵנוּ—הַשִּׁיבֵנו.

שְׁחֵרִית לְחֹל.

אֵל מֵאֵל
 חָנוּן הַפֶּ

(א) עַל הַנְּאֻלָּה.

רָאָה
 (וּנְאֻלָּנוּ)
 שִׁמְךָ,
 אַתָּה יי

(ב) עַל רַפּוּאָה.

רַפְּאֵנוּ
 כִּי תַחֲלֵנוּ
 וּמִרַפָּא
 וְלִכְלֵד מִ

מִכּוֹתֵינוּ.

הַמִּרְבֵּה לְ

שְׁרָפִיאוֹתוֹ קִבְּלֵנוּ.

אֵל טוֹב וְסֶלָה אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
חֲנוּן הַמְּרֹבֵּה לְסֶלָה.

(א) על הקאולה.

רֵאָה (נָא) בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ
(וְנִאֲלֵנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה מִחֶרֶד) לְמַעַן
שְׁמֹךְ, כִּי (אֵל) גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּתַשְׁנִית צְבוּר אוֹמֵר חֲשׁוֹן בְּאֵן עֲנֵנוּ תִּמְצֵא לְחֵלֶן

(ב) על רפואת חולים.

רַפְּאֵנוּ יי וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה,
כִּי תִהְיֶה אַתָּה, וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה
וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ
וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ) רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל
מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נֶאֱמָן

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַמְּרֹבֵּה לְסֶלָה-סוֹלֵם הַרְבֵּה פַעֲמִים. בְּעֵינֵינוּ-בְּצַרְתִּי הַשְׁעָבִיד. רּוֹפֵא נֶאֱמָן-

שְׁרָפּוּאָתוֹ הַקִּמָּת.

שְׁחִירֵית לְחֹלֶל

שְׁחִירֵית לְחֹלֶל.

וְרַחֲמָן אֲתָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, רֹפֵא
 חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

(ס) עַל בְּרַכַּת הַשָּׁנָה.

בָּרוּךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה
 הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה;
 בְּמִין וְתֵן בְּרָכָה | בְּחֹרֶף וְתֵן טַל וּמָטָר לְבָרָכָה
 עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשַׂבְּעֵנוּ מִטוֹבָהּ, וּבָרוּךְ
 שְׁנַתָּנוּ בַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת (לְבָרָכָה) (כ)
 אֵל טוֹב וּמְטִיב אֲתָה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

(י) עַל קְבוּץ גְּלוּיֹת.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ, וְשֵׂא
 גַּם לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ, וּלְבָצֵנוּ יַחַד (מִתְּחִלָּה)

שִׁירָה תְּחִלָּה

בְּחֶרֶף מִתְפַּלְלִים, וְתֵן טַל וּמָטָר, כִּי אִזּוֹ זְמַן הַשָּׁמַיִם בָּאֵרֶץ יִשְׂרָאֵל. מִטּוֹבָה
 מִטּוֹב הָאָדָמָה וּבִיּוֹלָה. תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ-בְּלוֹמַר, הַעֲבֵר קוֹל בְּכָל הַעֲשֵׂי
 לְהַשִּׁיבֵנוּ לְאַרְצֵנוּ. גְּלוּיֹתֵינוּ-בְּנֵי הַגּוֹלָה שְׁלָנוּ

(א) עַל שִׁיבַת בְּתוּלָה

הַשִּׁיבָה
 כְּבִתְחִלָּה
 וּמְלֹאךְ עֵי
 בְּחֶסֶד וְ
 וּבְמִשְׁפָּט
 צְדָקָה וְ

(ב) עַל הַמִּינִים.

וְלַמַּלְאֲכָיִם
 הַרְשָׁעָה
 מִתְּחִלָּה יִפְ

וּלְפִלְשִׁינִים-
 חֲבוּרִים שְׁחִי מוֹכְרִים

מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ (לְאַרְצֵנוּ). בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מְקַבֵּץ גְּדֻחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

(א) עַל שִׁיבַת בְּתֵי הַמִּשְׁפָּט.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרֵאשׁוֹנָה וְיִוָּעֲצֵנוּ
כְּבִתְחִלָּה, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה,
וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יְיָ לְבִדְדָךְ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצִדִּיקֵנוּ בְּצֶדֶק
וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ אוֹהֵב
צֶדֶקָה וּמִשְׁפָּט. (בַּעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט).

(ב) עַל הַמִּינִים.

וְלַמְלָאֲשִׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָ, וְכָל
הָרָשָׁעָה כְּרָגַע תֵּאבֵד, וְכָל אֹיְבֵי עַמְּךָ
מִהֲרָה יִכָּרְתוּ, וְחַיִּים מִהֲרָה תַעֲקֹר.

שִׁירָה בְּדָשָׁה

וְלַמְלָאֲשִׁינִים-תִּפְסֶלָה זֶה נִסְפָּה אַחֵר בֶּן ע"י הַמְלָמְדִי שְׁמוּאֵל תְּקַטֵּן עַל הָאֲחִים
הַמְנִידִים שֶׁהָיוּ מוֹקֵרִים אֶת אֲחֵיהֶם הַמְלָמְדִים לְמַלְכוּת רֹמֵי הָרָשָׁעָה. הַלְעֵקֶר-תִּשְׁרַשׁ

וְתִשְׁבֶּר וְתִמָּגֵר וְתִכְלֵם וְתִשְׁפִּילֵם
וְתִכְנִיעֵם בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, שֶׁבֶר אֲיָבִים וּמִכְנִיעַ יָדִים

(י) על הצדיקים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַד
וְקָנִי (שְׂאֵרִית) עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל
פְּלִיטַת (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גִּרֵּי הַצֶּדֶק
וְעַדֵּינוּ, יְהֵמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן
שֶׁכֶר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעֲוֹלָם
לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָדָּ בְּטַחָנוּ, (וְעַל חֲסִידֶיךָ
הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִשְׁרָשָׁם. תִּמָּגֵר—תִּפֹּל וְתִשְׁמַט. יָדִים—עוֹשֵׂי רָשָׁעָה. פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם—שְׂאֵרִית חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל. גִּרֵּי הַצֶּדֶק—בְּנֵי גֵבֶר שֶׁנִּתְגַּבְּרוּ וְנִזְקִיוּ וְהַזִּידִים בָּשָׂרִים. יְהֵמוּ—וְתַעֲזְרוּ

(יז) עַל יְרוּשָׁלַיִם.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב,
וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ, וּבָנֶה
אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם,
וּכְסֵא דָוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּבְנֶה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

(יח) עַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד.

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תְצַמִּיחַ,
וְקִרְנֵי תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ
קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם, וּמִצְפִּים לִישׁוּעָה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מְצַמִּיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

(יט) עַל מַבְלַת הַתְּפִלָּה.

אֲב הֲרַחֲמֵן, שִׁמַּע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

בְּנֵין עוֹלָם—שְׁלֵא תִחַב עוֹד. צֶמַח דָּוִד וכו'—קְלוֹמֶר, מִהֲרָה לְתַבֵּיא אֶת בֵּן דָּוִד
הַמְּשִׁיחַ הַמְּקֻנָּה. [קִרְנֵי תְרוּם—מְשַׁלְּתוּ מִתְרוּם]

שְׁתִּירִית לְחֹל.

תִּשְׁפִּילֵם

וְדָךְ אַתָּה

יָם, וְעַד

אֵל, וְעַל

יְיָ הַצֶּדֶק

קִוִּינוּ וְתִן

בְּשִׁמְךָ

וְלִעוֹלָם

לְחַסְדְּךָ

אַתָּה יְיָ

חֵם—שְׁאֵרִית חֲכָמִי

וְתַעֲזָרוּ

תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים אֶתָּה, וּמִלִּפְנֵיךָ
מִלִּכְנֹס רִיקָם אֶל תְּשִׁיבָנוּ. חֲנֹנוּ וְעֲנֵנוּ
וְשִׁמְעַתְּנוּ. בְּתַעֲנוּת צָבֹר אֹמְרִים כֹּאן „עֲנֵנוּ“.
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת כָּל פֶּה עֹמֵד
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

(י) על עבודת המקדש

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעֹמֵד יִשְׂרָאֵל
וּבִתְפִלָּתָם, (וּלְתַפְלָתָם שִׁעֲרָה), וְהַיֹּשֵׁב

לתענית צבור.

עֲנֵנוּ, יי עֲנֵנוּ, כִּיּוֹם צִוִּים תַּעֲנוּתָנוּ, כִּי בִצְרָה נִדְּוַלְתָּ
אֲנַחְנוּ. אֵל תִּפְּנֶן אֶרֶץ רְשָׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל
תִּתְּעַלֵּם מִתַּחַנְתָּנוּ, הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתָנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ
לְנַחֲמָנוּ, מָהֵר נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר: „וְהָיָה
מָהֵר יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמָע“.
כִּי אַתָּה יי הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה.
לְיָחִיד כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכו' וְהַש"ץ מְסִיִּים בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה.

שירי חתונה

צִוִּים תַּעֲנוּתָנוּ—צִוִּים שָׂבוּ אֲנִי מִעֲנִים נִפְשָׁנוּ. אֵל תִּתְּעַלֵּם—אֵל תִּסְתַּר

אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִישִׁי
יִשְׂרָאֵל, וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה
תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חדש ובחזה'ם אומרים כאן "נעלה ונבא".

לראש חדש ולחול המועד

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיָנִיעַ, וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִכְרֹנוּ וְיַפְקְדוּנוּ, וְיִזְכְּרוּ
אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוּ מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדָה, וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשׁ, וְיִזְכְּרוּ כָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה,
לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

לפסח חג המצות הזה.

לסוכות חג הסוכות הזה.

וְיִזְכְּרוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

שִׁירָה קֹדֶשׁ

הָעֲבוּדָה—עֲבוּדַת הַפְּתִיחַ. דְּבִיר—הִיכָל. וְאִישִׁי יִשְׂרָאֵל—קְרִבְנוֹתֵיהֶם.

וְיִרְצֶה—וְקָבַל בְּרָצוֹן. לְפָלִיטָה—לְהַצִּיל, לְהַצִּיל אוֹתָנוּ. בּוֹ—בְּיוֹם הַזֶּה. בְּדָבָר
יְשׁוּעָה וְכו'—וּבְדָבָר שֶׁל יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בִּישׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

(ית) הוֹדָאָה.

מוֹדִים אֲנִי לָךְ,
שָׂאתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ)
צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ,
אַתָּה הוּא דָּדוֹר וְדוֹר
נוֹדָה לָךְ וְגַם פֶּר
תַּהֲלִיתְךָ. עַל חַיֵּינוּ

מוֹדִים אֲנִי לָךְ, שָׂאתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בְּשֶׁר,
יִצְרָנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית.
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל
שְׁהַחַיֵּיתָנוּ וְקִבַּלְתָּנוּ. בֵּן
תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנֵנוּ, וְתַאֲסוּף
גְּלוּתֵנוּ דְּחַצְרוֹת קִדְשְׁךָ,
דְּשִׁמּוֹר תְּקִיף, וְרַעְשׁוֹת
רַצוֹנְךָ, וְרַעְבְּךָ בְּלִבִּי
שָׁלֵם, עַד שְׁאֲנוּ מוֹדִים
לָךְ. בְּרוּךְ אַל תַּהֲדוֹאוֹת.

הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נַשְׂמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשְׁךָ שְׁבַכְךָ יוֹם
עַמּוּנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַכְךָ

שִׁירָה תָּדָשׁ

וְתַחֲנוּנָה-וְתַרְאִינָה. שְׂכִינָתוֹ-בְּבוֹדוֹ, וְעַל גְּשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ-עַד גְּשְׁמוֹת
אֲפִינוּ סְמִיכוֹת אֶצְלְךָ, שָׂאתָ תַקְצֵב מִסְפָּרוֹ בְּיָדְךָ. נִסְיָךְ-נִפְלְאוֹתֶיךָ.

עת, ערב ובקר וצהרים, הטוב, — כי
לא כלו רחמים, והרחם, — כי לא
תמו חסדך — כי מעולם קנינו לך.

בחנכה ובפורים אומרים כאן „על הנסים“.

לחנכה ופורים.

ועל הנסים ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועד
התשועות, ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל
המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

לפורים.

לחנכה.

בימי מרדכי
ואסתר בשושן
הבירה, בשעמד
עליהם המן הרשע,
בגש להשמיה
להרוג ולאבד את
כל היהודים, מנער
ועד זקן, טף ונשים,
ביום אחד בשלשה
עשר לחדש שנים
עשר הוא חדש

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן
גדול חשמונאי ובניו, בשעמדה
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל,
להשפיתם תורתך, ולהעבירם מחקן
רצונך, ואתה ברחמך הרבים עמדת
להם בעת צרתם, רבת את ריכם,
הנת את דינם, נקמת את נקמתם,
מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים
ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים,
ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד
עוסקי תורתך; ולך עשית שם גדול

שירה חדשה

הטוב-אתה אל טוב!

על הנסים-מודים אנו לך על הנסים וכו'. פרקן-נאלח.

שחרית לחול.

רחמים.

לציון.

רחמים.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

לחנו.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
(תְּמִיד) שִׁמְךָ מִלְכֵנו תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּעִשְׂיֹת וּבְתוֹב לְחַיִּים מוֹכִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ
אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי מוֹב,
הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וַעֲזָרָתָנוּ סֵלָה! (הָאֵל

לְפָנֶיךָ.

לְחֹנְכָה.

אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹו.
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הַפְּרַת אֶת
עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבֹּת
לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ,
וְתָדֹו אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו
עַל הָעֵץ (וְעִשְׂיֹת
עֲמָהֶם גַּם וּפְלֵא
וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ
(הַגָּדוֹל). וְעַל כָּלֵם וְכו'.

וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּהַיּוֹם
הַזֶּה. וְאַחֵר בֶּךָ בָּאוּ בְּנֶיךָ לְדָבִיר
בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וְטָהֲרוּ
אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת
בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִים
אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם
וּפְלֵא וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה. יְמֵי
"חֲנֻכָּה" אֵלָיו, לְחֹדְרוֹת וּלְחֵלָל
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כָּלֵם וְכו'.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וּפָנּוּ-הוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת פְּסִילֵי יָנֹוּ. וְקִבְּעוּ-וַעֲדוּ, שְׁמוֹ לְחֹק

ס

שְׁחִירֵית לְחֹל.

הַמִּזְבֵּחַ

וְלֹךְ גַּ

לְשׁוֹן

הַפְּתוּכָה

קְדוֹשָׁה, בְּאֵס

יְיָ פָּנָיו אֵלָיו

(יֵם) עַל הַשָּׂל

שִׁיב

וְחִסְדְּךָ

עֲמָךְ.

בְּאֹר

אֱלֹהֵינוּ

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

וְלֹךְ גַּ

וְשִׁלָּם

הַטּוֹב). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ
וְלֹךְ נָא לְחֹדוֹת.

לש"ץ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּה תְּמִיּוּלָשֶׁת, בְּתוֹרָה
תְּכַתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבִנְיָו בְּהַגִּים עִם
קְרוֹשָׁה, בְּאֲמוּרָה: יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ! יָאֵר יְיָ פָּנָיו, אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ! יִשָּׂא
יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם!

(ס) עַל הַשָּׁלוֹם.

שִׁים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חֵן
וְחֶסֶד וִרְחָמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאַחַד (יָחַד)
בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד,
וְצִדְקָה (וִרְחָמִים) וּבִרְכָּה וִרְחָמִים וְחַיִּים
וְשָׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ
וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַמְּשַׁלֶּשֶׁת—שֹׁשׁ בָּהּ שְׁלֹשׁ בִּרְכוֹת. הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבִנְיָו—בְּבִרְכָם אֶת הָעָם.
בְּאֲמוּרָה—בְּכַתוּב בְּ"בִמְדָּבָר" (ו'). יָאֵר יְיָ פָּנָיו—יִשִּׁיב פָּנָיו. וַיַּחֲנֶךָ—חֵן וְיִנְחֶם אוֹתְךָ.
בְּאוֹר פְּנִיךָ—בְּרִצּוֹנְךָ וּבִידִידוּתְךָ אֵלֵינוּ. אַהֲבַת חֶסֶד—אַהֲבָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד.

וַיִּתֵּן נִשְׂא
וְלָם וְעַד.

בְּרִיתְךָ
וַיִּבְרַכְנוּ
מִכִּי טוֹב,
(הָאֵל

לְפָנֵינוּ.

וְשָׁלוֹם לְבָנוּ.
הַ בְּרִיתְךָ
מִפְּרֵת אֶת
וּמִלְקָלֶת אֶת
בְּהוֹ, וְהַשְׁבוֹת
לְבָנוּ בְּרִישׁוֹ,
מִתּוֹ וְאֶת בְּנֵיו
עַץ (וְעֵשִׂית
גַּם וּפְלִיא
הַ לְשִׁמְךָ
(ו). וְעַל כָּל כֹּחַ וכו'.

וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ (בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם).

בעש"ת בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וגזרות טובות, ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אנהנו וכל עמך בית ישראל, רחמים טובים ולשלום.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מִרְמָה;
וְלִמְקַלְלֵי—נַפְשֵׁי תָדֵם, וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוִיָּה.
פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי.
וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשֵׁבִים עָלַי לָרָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר
עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי
וְאַחֲרֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קְנֵאת אָדָם עָלַי, וְלֹא
קְנֵאתִי עַל אֲחֵרִים, וְשֶׁלֹּא אֶכְעֹס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אֶכְעִימָךְ.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע וְתֵן בְּלִבִּי הַכִּנֵּעָה וְעֲנוּהָ, מִלְּבַנּוּ
וְאַל תִּהְיֶנִּי יָחִיד שֶׁמָּדָה בְּעוֹלָמְךָ, בְּגִיחַ עִירָךְ, יִסֹּר בֵּיתְךָ,
וְשִׁכְרֵל הִיכָלְךָ, וְקִבֵּץ קְבוּץ גְּלוּיוֹת, וּפְרָדָה צֹאנְךָ
וְשִׁמַּח עֲדָתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיָנְךָ,

שִׁירָה חֲדָשָׁה

נִצּוֹר—שְׁמוֹר. מִרְעַ—מַדְבֵּר רַע. נַפְשֵׁי תָדֵם—תִּשְׁקַט וְלֹא תִתְרַגֵּז עֲלֵיהֶם. וְנַפְשֵׁי
כַּעֲפָר—שֶׁכָּל דָּשִׁין עָלָיו. תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי—תְּרוּץ אַחֲרֵיהֶן. וְקִלְקַל—בִּשְׁלֹם וְהִשְׁחַתָּה. עֲשֵׂה—

יִשְׁלֹם).

שׁוֹבָה, וּגְזֵרוֹת
זֶנוּ וְכָל עֲמֻדָּה

אֶת עַמּוֹ

בְּרַמָּה;

לְתַחִיהָ.

דֹּחַ נִפְשֵׁי.

הַרְחֵק הַפֶּר

יְיָ אֱלֹהֵי

עָלֵי, וְלֹא

אֲבֵעֵיסָה,

וְהָ, מִלְכָּנוּ

בִּיסָד בִּיתָה,

מִדָּה צִאֲנָה

לְמַעַן יִמְנָה,

וּנְפִישֵׁי

וְהַשְׁחֵת, עֲשֵׂה—

עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְכָּרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן
יִחַלְצֵנוּ יְדִידְךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. יְהִי לְרָצוֹן
אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי! עֲשֵׂה
שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ: אָמֵן!

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת, וְעֲרֹבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֵא (לְפָנֶיךָ
תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנֵּתֵנוּ, שְׂאִין
אֲנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרָף, דּוֹמֵר לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ
חַטָּאֵנוּ.

אין אומרים פה:
בראש חדש,
בחגכה,
בחמשה עשר בשבט,
פורים קטן וגדול
כל חדש ניסן,
ל"ג בעומר,
מריה סיון עד אחר אסרו חג,
חשעה באב,
חמשה עשר באב,
מערביו"כ עד אחר אסרו חג,
ערב ראש השנה.

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ דָּפוּ, הִעֵוֵינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ,
וְדָנוּ, חֲמַסְנוּ, מַפְלָנוּ שֶׁקֶר. יַעֲצֵנוּ רָע, בְּזִבְנוּ, לָצֵנוּ,
מִרְדְּנוּ, נֹאצְנוּ, סָרְרָנוּ, עֵוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְרָנוּ, קִשְׁיֵנוּ עֲרָף.
רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲיֵנוּ, תַּעֲתֵנוּ.

שִׁירָה תְּדָשָׁה

אֶת בְּקָשְׁתִּי. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְדִידְךָ—לְמַעַן שׁוּנְעֵלֵנוּ יִשְׂרָאֵל וְיִדְיָהּ הוֹשִׁיעָה בְּיָד יְמִינְךָ.
הִגִּיוֹן—מִשְׁשֶׁבֶת. עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו—בְּצִבְאָה שְׁפִימִים, שֶׁכָּל אֶחָד בְּמִסְלָתוֹ יִלְךְ וְלֹא
יִתְנַשֵּׂוּ זֶה בָּזֶה, וְעֲרֹבָה—וְתִנְעַם,

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּךְ חָבָא עֲלֵינוּ, כִּי אִמֶּת עָשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעְנוּ.
 אֵל אֲדָרְךָ אֲפִים אַתָּה וּבָעַל הָרַחֲמִים נִקְרָאתָ, וְהִרְדָּךְ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ. גִּדְּלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ, תִּזְכּוּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם יִזְכָּרְךָ יִדְּיָדְךָ. תִּפְּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל הָרַחֲמִים. בְּחַנְנוֹן וּבְחֶפְזָה פָּנִיךָ נִקְדָּם, כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵינָיו מִקִּדָּם. וּמִחֲרוֹן אֶפְדֶּה שׁוֹב, כִּמּוֹ בְּתוֹרַתְךָ מִבְּתוֹב. וּבְצֹל בְּנִפְיֶיךָ נִחְסֶה וְנִתְלַוֵּן, כִּי־וַיִּרְדֵּי יְיָ בָּעֵנָן. תַּעֲבוֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחָה אֲשֶׁם, כִּי־וַיִּתְּצָב עִמּוֹ שֵׁם. תִּזְוִין שְׁוֹעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאִמֶּה, כִּי־וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ.

הַמִּתְפַּלֵּל בְּנִחְיִיד אֵין אוֹמֵר וְהָ וְלֹא חִי'ג מְדוּת.

וְשֵׁם נִאָּמַר: וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא.

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֲדָרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. נֹצֵר חֶסֶד לְאֲלֹפִים, נִשָּׂא עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָה. וְסִדְּרַת לְעוֹנֵינוּ וְלִחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ. סִדַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאנוּ, מִחֵד לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִדַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל כְּרִיאִיד.

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאִיתִי לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

חֲתוּלִים כֹּה
 " לְדוֹד אֱלֹהֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי אֲשָׁא. " אֲלֹהֵי בָּהּ בְּמִחְתִּי אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי דִי. " גַּם כֹּךְ קִיּוּךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ חֲבוּלֵי־רִיבָם. " דְּרִכְיָךְ יְיָ הוֹדִיעֵנִי אֲרֻחֹתֶיךָ לְמַדִּנִי. " ה' הִדְרִיבֵנִי בְּאַמְתָּךְ וּלְמַדִּנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קִיּוּתִי כָּל הַיּוֹם. " וְזָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסְדֶּיךָ כִּי מַעֲשֶׂיךָ הַגָּדוֹל. " חֲטָאוֹת נַעֲוִירִי וּפֶשַׁעִי אֵל תִּזְכּוּר בְּחֶסְדְּךָ וְכָר לִי אַתָּה לְמַעַן טוֹבָה יְיָ. " טוֹב וַיִּשָּׂר יְיָ עַל כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ. " י' יִדְרֶךְ עֵינָיו בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲנִיִּים דְּרָבּוּ. " כָּל אֲרֻחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעוֹדוֹתָיו. " י" רַמְשֵׁן שְׁמֶךָ יְיָ וְסִלְחָתְךָ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא. " יב מִי זֶה הָאִישׁ יִרָא יְיָ יִזְכְּנוּ בְּדֶרֶךְ

יִבְדָּר. " יג נִפְשִׁי
 דְּהוֹדִיעָם. " פ'
 וְחַנּוּן כִּי יִחִיר
 עֵינָיו וְעַמְּרֵי וְ
 כ' שְׁמֶרְךָ נִפְשִׁי
 קוֹיָתֶיךָ. " כב פ'
 חֲתוּלִים קל.

אֲבִינוּ
 אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ
 עֲמֵנוּ צָדִיק

אֲבִינוּ, מ

אֲבִינוּ, מ

אֲבִינוּ, מ

אֲבִינוּ, מ

אֲבִינוּ, מ

אֲבִינוּ, מ

אֲבִינוּ, מ

אֲבִינוּ, מ

אֲבִינוּ, מ

עֲשֵׂה ע

יִבְחַר. י' נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלְוִן וְזָרְעוּ יִירֶשׁ אֶרֶץ. י' סוֹר יִי לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ
 לְהוֹדִיעֵם. טו עֵינִי תִמְיֹד אֶל יִי כִי הוּא יוֹצִיא מִרְעֶשֶׁת רִגְלִי. טו פָּנָה אֵלַי
 וְחֲנִנִי כִי תַחֲדָד וְעֵינִי אֲנִי. י' צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי. י' רָאָה
 עֵינִי וְשִׁמְרִי וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי: י' רָאָה אֵיבִי כִי רָבוּ וְשִׁנְאָת חֲמָם שְׂנֵאוֹנִי.
 כ שְׁמֵרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְךָ. כא תוֹם וְיֹשֶׁר יִצְרוֹנִי כִי
 קוֹיָתִיד. כב פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו.
 תַּחֲלִים קל. וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

וְאַחֵר בְּךָ אֲמַרְיִם שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל וְכו' תִּמְצָא לְהִלָּן

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ אֲבִינוּ אֶתְהָ. אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֶתְהָ.
 אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ. אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲנִנִי וְעֲנֵנוּ כִי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׂמֹךְ תִּגְדּוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וְאַחֲנֵנוּ לֹא נִדַּע וְכו'

לְתַעֲנִית צָבוֹר וּלְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה.

אֲבִינוּ, מִלְכֵּנוּ! חַטָּאוֹנוּ לְפָנֶיךָ.

אֲבִינוּ, מִלְכֵּנוּ! אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֶתְהָ.

אֲבִינוּ, מִלְכֵּנוּ! עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ.

אֲבִינוּ, מִלְכֵּנוּ! בְּרַךְ (בַּעֲשִׂית: חֲדָשׁ) עָלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָה.

אֲבִינוּ, מִלְכֵּנוּ! בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת.

אֲבִינוּ, מִלְכֵּנוּ! בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.

אֲבִינוּ, מִלְכֵּנוּ! הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.

אֲבִינוּ, מִלְכֵּנוּ! כִּלֵּה כָּל צָר וּמַשְׁטֵיִן מַעֲלֵינוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲשֵׂה עִמָּנוּ—טוֹבוֹת. בְּטַל—חֲשָׁבוֹת. הִפֵּר. גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת—חֲקִים רָעִים. מַשְׁטֵיִן—

שְׁחִירֵית לְחֹל

לְמַעֲנֵית

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

לְפָרְנֶסָה

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

לְדָבָר

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

לְסִלְיָהָ

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

מִמֶּנּוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

מִחַה וְהַעֲבֵר

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

מִמֶּנּוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

מִחַה וְהַעֲבֵר

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

מִמֶּנּוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

מִחַה וְהַעֲבֵר

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

מִמֶּנּוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

מִחַה וְהַעֲבֵר

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! סֶתוּם פִּיּוֹת מִשְׁמִינֵנוּ וּמִקְטִירֵנוּ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! כֹּלָה דְבָר וְחֶרֶב וְרָעָב וְשָׂבִי

וּמִשְׁחִית וְעוֹן וְשֹׂמֵד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! מִנֵּעַ מִגִּפָּה מִנֶּחֱלֶתְךָ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! סֵלַח וּמַחֲל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! מַחֲה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ

מִמֶּנּוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שְׁמִרֵי

חֻבוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! קִרַּע רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.

לְעִילָה.

(חֲתָמֵנוּ)

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים.

(חֲתָמֵנוּ)

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ!

בְּסֶפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה.

לְמַעֲנֵית צָבוֹר.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! זְכַרְנוּ

לְחַיִּים טוֹבִים.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! זְכַרְנוּ

לְגְאֻלָּה וְיִשׁוּעָה.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

שִׁשְׁן, פִּנֵּעַ רַע. וְסֶתוּם—סֶגוֹר. מִקְטִירֵנוּ—הַמַּאֲשִׁימִים אוֹתֵנוּ. וְעוֹן—וָצָרָה. בְּנֵי
 בְּרִיתְךָ—יִשְׂרָאֵל שֶׁבָרַת אִתָּם בְּרִית. מִנֶּחֱלֶתְךָ—מִיִּשְׂרָאֵל חֶלְקְךָ. מְחֹק—מַחֲה. שְׂמִיר
 חֹב—вексель, כְּלוּמָר, מְחֹק הַשְּׁטָרוֹת שֶׁבָּהֶם רְשׁוּמִים חֻבוֹתֵינוּ שֶׁאֵין חֲבִים לָךְ וּמִסַּל
 לָנוּ. הַחֲזִירֵנוּ—הִשְׁיבֵנוּ. רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ—אִם כָּבֵד נִגְדֵר וְנִחְבֵּץ סִדִּין לְרַעַה-קִּרְעָה

לְמַעַנֵית אֲבוּר.	לְנַעֲיֹלָה.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! וְזָכְרֵנוּ	אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! כְּתִבְנוּ
לְפָרְנֶסָה וּבִלְבָּלָה.	בְּסֶפֶר פְּרִנְסָה וּבִלְבָּלָה.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! וְזָכְרֵנוּ	אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! כְּתִבְנוּ
לְיִכּוּיֹת.	בְּסֶפֶר זִכּוּיֹת.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! וְזָכְרֵנוּ	אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! כְּתִבְנוּ
לְסִלְיָהָ וּמַחֲיָלָה.	בְּסֶפֶר סִלְיָהָ וּמַחֲיָלָה
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! הַצֶּמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב.	
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! הָרֶם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.	
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! הָרֶם קֶרֶן מְשִׁיחֲךָ.	
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! «מֵלֵא» יְדֵינוּ מְבָרְכוֹתֶיךָ.	
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! מֵלֵא אִסְמִינוּ שִׁבְעַ.	
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! «שִׁמַּע» קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.	
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! קִבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.	
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ.	
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! זָכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ.	
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ.	

אָבינו, מַלְכֵנוּ! תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים
וַעַת רְצוֹן מַלְכֵנִיךָ.

אָבינו, מַלְכֵנוּ! חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִפְּנֵינוּ.
אָבינו, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדֻשָּׁךָ.
אָבינו, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוֹחִים עַל יְחִידֶךָ.
אָבינו, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבְמִים עַל
קְדוּשַׁת שִׁמְךָ.

אָבינו, מַלְכֵנוּ! נָקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים.
אָבינו, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ.
אָבינו, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
אָבינו, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
אָבינו, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר
וְהַגּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.

אָבינו, מַלְכֵנוּ! חַנּוּנוּ וְעֻנּוּנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

שִׁירָה תְּדָשָׁה

עוֹלָל—הוא גְּדוֹל מִזֶּנֶחַ שְׂדֵים. טַף—יְלָדִים קטנים. הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדֻשָּׁךָ—
שֶׁמֶסְרֵי נַפְשָׁם לְהוֹרֵג לְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ. מְבוֹחִים—שֶׁנִּמְסְרוּ לַשְּׁחִיטָה. עַל יְחִידֶךָ—לְקַדֵּשׁ
וְלַחֲדוּשׁ שְׁמֶתָה אֶל אֶחָד. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים—מִכֵּי שֶׁנִּהְיָה רְאוּיָם בְּשִׁבְלֵם לְטוֹבָה.

לְשִׁנֵּי וְחִמְיָשִׁי.

וְהוּא רַחוּם הַגָּדוֹל—תִּכְנֶנּוּ תַּפְלוֹת מְלָקֻטּוֹת מַפְסָגִים
בְּמִנְיָד עַל סְלִיחַת עֲוֹנוֹת, וְעַל צָרַת הַשְּׁעָבֹד.

(א) וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. אַתָּה יי לֹא
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ, חֲסִידְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְדַּר וְצָרוֹנוֹ.
הוֹשִׁיעֵנּוּ יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְחֹדְרוֹת
לְשֵׁם קְדֻשָּׁךְ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ.

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה—אֲדָנִי, מִי יַעֲמִיד? כִּי
עֲמִיד הַפְּלִיחָה, לְמַעַן תִּזְרָא. לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה
לָנוּ, וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמֹל עָלֵינוּ. אִם עֲוִינֵנוּ עָנוּ
בָּנוּ, יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יי, וְחֲסִידְךָ, כִּי מַעֲוֹלִם הָמָּה. יַעֲנֵנוּ
יי בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁלַבְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. יי הוֹשִׁיעָה,
הַמֶּלֶךְ! יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ.

אֲבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ! חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה בְּרוּב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְהוּא רַחוּם וְכו'—ה' הוּא אֵל רַחוּם וְלֹא יִשְׁחִית כָּלָה אֶת הַחַוְשָׁאִים. וְתִרְבֶּת
לְהָשִׁיב אָפּוֹ—פְּעָמִים רַבּוֹת הוּא מְשִׁיב אָפּוֹ מִן מִקְעִיסָיו. לֹא תִכְלָא—לֹא תִמְנַע.
וְצָרוֹנוֹ—יִשְׁמְרוֹנוּ. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה—אִם אַתָּה ה' תִּשְׁמַר בְּלִבְךָ עֲוֹנוֹת וְלֹא תִסְלַח.
כִּי עֲמִיד הַפְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא—סוֹלֵם אַתָּה לְעֲוֹנוֹת לְמַעַן יִירָאוּךָ כָּנִי אָדָם בְּהִקְרִים אֶת
גְּדוֹלְתְךָ שְׁאֵתָה עוֹבֵר עַל פִּשְׁעִי. עָנוּ בָנוּ—הִעִידוּ בָנוּ. כִּי מַעֲוֹלִם הָמָּה—אֲשֶׁר מַעֲוֹלִם
הָמָּה. יִשְׁלַבְנוּ—יִתְקַנְנוּ.

אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ! שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ, וּזְכֹר לָנוּ אֶת
בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִךְ

וְעַתָּה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּבוֹד
הַזֶּה—חַטָּאתֵנו רְשָׁעֵנו. אֲדָנִי! כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ, יֵשֵׁב
נָא אִפְּךָ וְחֶמְתְּךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר קְדֻשָּׁה. כִּי
בַחֲטָאתֵנוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה
לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ. וְעַתָּה, שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל הַתְּפִלָּה
עֲבֹדְךָ וְאֵל תַּחֲנוּנֵינוּ, וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ
הַשָּׁמַיִם—לְמַעַן אֲדָנִי!

(ב) הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ. כִּי
לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִי מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדָנִי שְׁמַעֲהָ; אֲדָנִי סִלְּחָה
אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֵר, לְמַעַן אֱלֹהֵי, כִּי
שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ.

שִׁירָה קִדְּשָׁה

כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ—בְּזֶן עֲשֵׂה עֲמָנוּ בְּסֻעֲתְךָ צְדָקָה וְשֵׁב נָא אִפְּךָ מֵעִירְךָ. לְמַעַן הִי—
לְמַעַן הִי כִּי בִב חֶסֶד אָתָּה.

שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְגו'—מִצְבְּנו הַהוּם וְשׁוֹמְמוֹת הָעִיר אֲשֶׁר וְגו'. שְׁמַעֲהָ—שְׁמַע קוֹלֵנוּ
סִלְּחָה—סִלַּח עֲוֹנוֹתֵינוּ. וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֵר—עֲשֵׂה אִתָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְאֵל תִּשְׁמַע

כָּר לָנוּ אֶת

אֶת עַמְּךָ

שֵׁם כִּיּוֹם

וְתִתֶּנָּהּ יִשָּׁב

קִדְשֶׁךָ. כִּי

מִן הַחֲרִיף

אֵל תִּפְלֹת

מִקִּדְשֶׁךָ

יִתֶּנָּה וְרָאָה

עָלֶיךָ. כִּי

נִימְנו לְפָנֶיךָ

דָּנִי בְּלִחָה

יִתֶּנָּה, כִּי

אֲבִינוּ אֵב הִרְחֵמְנוּ! הִרְאֵנוּ אוֹת לְמוֹכָה, וְקִבֵּץ
נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל
הַגּוֹיִם, כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְעַתָּה יְיָ אֲבִינוּ אַתָּה,
אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצֵרנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בָּלָנוּ.
הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ, אֲבִינוּ מִלִּבֵּנוּ צוּרנוּ וְנוֹאֲלָנוּ!
חוֹסֶה יְיָ עַל עַמְּךָ, וְאַל תִּתֵּן נִחְלָתְךָ לְחֲרִיף לְמַשֵּׁל
בָּם גּוֹיִם. לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים: אֵיךְ נָא אֶלֹהֵיהֶם? —

יִדְעֵנוּ יְיָ כִּי חֲטָאנוּ, וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדנוּ, אֶלָּא
שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעַת צָרָה. יִדְעֵנוּ כִּי אִין בָּנוּ
מַעֲשִׂים, צָדָקָה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרַחֵם
אֵב עַל בָּנִים, בֶּן תִּרְחֹם יְיָ עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
שְׁמֶךָ. חֲמוּל עַל עַמְּךָ, רַחֵם עַל נִחְלָתְךָ, חוֹסֶה
נָא בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, חַנּוּנוּ מִלִּבֵּנוּ וְעֲנֵנוּ, כִּי לֹךְ יְיָ הַצָּדִיקָה,
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת.

ג) הִבֵּט נָא, רַחֵם נָא וְהוֹשִׁיעֵה נָא צֶאֱן מִרְעִיתְךָ,
וְאַל יִמָּשֶׁל בָּנוּ קָצֶה, כִּי לֹךְ יְיָ הַיְשׁוּעָה. בְּךָ תוֹחַלְתָּנוּ,
אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת! אָנָּה סֶלַח נָא, כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח אַתָּה.

שִׁיר הַיָּד שֶׁה

לְהוֹשִׁיעֵנו. נְפֻצוֹתֵינוּ—אֲחֵינוּ סְפוּרִים בְּכָל הָאָרֶץ. אִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדנוּ—אִין מִי
יִתֶּנָּה שְׁמוֹנוּ עָלֵינוּ.

קָצֶה—כְּלוּמָר, קָצֶה. תוֹחַלְתָּנוּ—תִּקְוַתנוּ

שִׁיר הַיָּד שֶׁה—

מִיָּעַד—שְׁמֵעַ קוֹלנוּ.

לְמוֹכָה וְאַל תִּסָּר

(ד) אָנא מלך חנון ורחום, זכור והבט לבְּרִית
בין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יְחִיד
וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ, וְאֵל תַּפְּשֵׁנוּ
מִלִּכְנוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ וְיַצֵּרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ בְּלֶחֶם
בְּגִלּוֹתֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חָנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

(ה) אֵין כְּמוֹךָ חָנוּן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ, אֵין כְּמוֹךָ אֵל
אֶרֶךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, הוֹשִׁיעֵנו וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים, מִרַעַשׁ וּמִלָּגָה תַּצִּילֵנוּ. זְכוּר לַעֲבָדֶיךָ:
לְאַבְרָהָם, לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב; אֵל תִּפֶּן אֵד (קָשִׁי
הָעַם הַזֶּה וְאֵל רַשָּׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ) קָשִׁינוּ וְאֵל רַשָּׁעֵנוּ
וְאֵל חַטָּאתֵנוּ. שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה
לַעֲמֶךָ; וְהִסֵּר מִמָּנוּ מִבֵּת הַמּוֹת, כִּי רַחוּם אַתָּה,
כִּי כֵן הִרְבֵּךְ (לַעֲשׂוֹת): עָשִׂה חֶסֶד חָנּוּם בְּכָל
יּוֹר וְדוֹר. הוֹסֶה יי עַל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעֲמָךְ, וְהִסֵּר
מִמָּנוּ מִבֵּת הַמִּגְפָּה וְגִזְרָה קָשָׁה, כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְבָרִית בין הַבְּתָרִים-שֶׁבִּתְּ אֶת אֲבִרָתָם בֵּין גִּזְרֵי הַתּוֹלָה הַשּׁוֹ וְהָאֵל (בראשית ס"ח)
עֲבַדְתָּ יְחִיד וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל-זְכוּת עֲבַדְתָּ יִצְחָק בֶּן הַיְחִיד תִּרְאֶה לְפָנֶיךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ וְיִשְׂרָאֵל
מִרַעַשׁ וּמִלָּגָה-מִשְׁאוֹן וְחֲרָדָה, אֵי מִנוּחָה. לַעֲבָדֶיךָ-לְאַדְרַת עֲבָדֶיךָ.
קָשִׁינוּ-קָשִׁי עֲרַפְנוּ. עַל הָרָעָה לַעֲמֶךָ-עַל הָרָעָה שֶׁשֶּׁבִּתָּ לַעֲשׂוֹת לַעֲמֶךָ
מִזַּעֲמָךְ-מִחֲמַדְךָ. גִּזְרָה קָשָׁה-חֲקָרָה

לָךְ אֲדֹנִי הַצְדָּקָה וְלָנוּ בִּשְׁתֵּי הַפָּנִים; מַה נִּתְאוּנוּ?
וּמַה נֹּאמַר? מַה נִּדְבָּר וּמַה נִּצְטָדֵק? נִחַפְּשֶׁה דְרָכֵינוּ
וְנִחְקְרָה וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יִמְלֶכֶת פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים.

אָנָּה יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא! אָנָּה יְיָ, הַצְלִיחָה נָּא!

אָנָּה יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ.

לָךְ יְיָ חֲבִינוּ, לָךְ יְיָ קִוִּינוּ, לָךְ יְיָ נִיחַל, אֶל תַּחֲשָׁה
וְתַעֲנֵנוּ, כִּי נֹאמְרוּ גוֹיִם: אֲבָרָה תְּקוּתָם... כָּל בָּרֶךְ
לָךְ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ (לָךְ) לִבְדֵּי תִשְׁתַּחֲוֶה.

(ו) הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה, לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים!
נִבְהַלָּה נַפְשֵׁנוּ מִרֹּב עֲצָבוֹנֵנוּ. אֶל תִּשְׁכַּחֲנוּ נֶצַח,
קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. אֶל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ, כִּי אֲנַחְנוּ
עֲמֹךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. אֵל! הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם,
וְשִׁקְצֵנוּ בְּטִמְאַת הַגִּידָה. עַד מָתִי עֲזֹךְ בִּשְׁבִי,
וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר? עוֹרְרָה גְבוּרַתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לָךְ אֲדֹנִי הַצְדָּקָה—צַדִּיק אַתָּה עַל כָּל תְּבָא עָלֵינוּ. מַה נִּתְאוּנוּ—אִיךָ נִכַּל
לְהִתְאוּנוּ עַל צְרוּתֵינוּ? נִצְטָדֵק—נִצְדִּיק אֶת עַצְמֵנוּ. נִחַפְּשֶׁה דְרָכֵינוּ—נִבְקֹשׁ וְנִבְדּוֹק
בְּמַשְׁעֵינוּ. פְּשׁוּטָה—שְׁלֹחָה. שָׂבִים—שָׂבִים אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה. אֶל תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ—
אֶל תִּחַבֵּשׁ מִטְּנוֹ וְאֶל תַּעֲנֵנוּ. נֹאכָז—דְּבָרוּ. קוֹמָה—גִּבָּה אִישׁ, כְּלוּמֵר, כָּל אָדָם.
הַפּוֹתַח וכו'—אַתָּה ה' תְּפֹשֵׁט יָדְךָ לְשָׂבִים מִרְשָׁעָתָם—הִנֵּה מַעֲצָבוֹנֵנוּ עַל חַטָּאתֵינוּ
זִבְהֵלֵנוּ. דָּל כְּבוֹדֵנוּ—שָׁפֵל וְקָטָן כְּבוֹדֵנוּ. וְשִׁקְצֵנוּ—הֵם מִתְעַבִּים וּמִרְחִיקִים אוֹתָנוּ
מִשְׁלִיכִים. עֲזֹךְ וְתִפְאַרְתְּךָ—בֵּית מִקְדָּשְׁךָ. עוֹרְרָה—הָשֵׁר

שָׁמָּה, אֵל יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאֹתֵינוּ. מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ
 רַחֲמֶיךָ בַּעַת צְרוּתֵינוּ, לֹא לְמַעַנְנוּ — אֲלֵא לְמַעַנְךָ
 פֶּעַל, וְאַל תִּשְׁחִירֵת אֶת זִכְרֵי שְׂאֲרֵיתֵנוּ, כִּי לֹא
 מִיִּחְלוֹת עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְזִכּוֹר
 עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה:
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד!

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל
 הָרָעָה לַעֲמֶיךָ.

א. הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וַיֵּרֶא, כִּי הָיִינוּ לַעַג וְקֶלֶס בְּגוֹיִם; נִחַשְׁכֵנוּ
 בְּצֹאן לִטְבַח יוֹבֵל, לְהָרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכּוֹת וּלְחַרְפָּה.
 וּבְכָל זֹאת שָׁמָּה לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא, אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ.
 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲמֶיךָ.

ב. זָרִים אוֹמְרִים: אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה, חוּן אוֹם לְשָׁמָּה
 מִבִּקְוָה, מְהוֹר! יִשׁוּעָתֵנוּ קִרְבָּה. יִנָּעֲנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ, רַחֲמֶיךָ
 יִכְבְּשׁוּ אֶת בַּעֲסֶךָ מֵעַלְיֵנוּ.

אָנָּה, שׁוּב מִחֲרוֹנֶיךָ, וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ.
 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲמֶיךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֵל יִמְעַטוּ—אֵל יִהְיֶה נִחְשָׁבִים לַמַּעֲשִׂים וְקִטְנֵי עֲבָדָה. לְמַעַנְךָ פֶּעַל—עֲשֵׂה לְמַעַן צִדִּיקְךָ.
 קֶלֶס—צָחוּק וְהִתּוֹל. בְּצֹאן לִטְבַח יוֹבֵל—בְּצֹאן שְׂמֹלִיכִים אוֹתוֹ לְשִׁחְיָה. נָא
 אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ—בְּקִשָּׁה מִמֶּךָ אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ כְּאִשֶּׁר לֹא שָׁכַחְנוּ.
 חוּן אוֹם וְגו'—רַחֵם אֶתְּךָ הַמִּקְוָה לָךְ. מְהוֹר, יִשְׁנָעֲתֵנוּ קִרְבָּה—אֵל מְהֵרָ—לְבוֹ
 קִרְבָּה לָנוּ אֶת נְאוּלָתֵנוּ, כִּי בָּרַךְ "נִנָּעֲנוּ" בְּעִבְדוּתֵנוּ וְלֹא נִתְּנָה מְנוּחָה לָנוּ. יִכְבְּשׁוּ—
 יַעֲצִרוּ. רַחֵם סִגְלָה—רַחֵם עִם סִגְלֶיךָ

ג. חֹסֶדָּה יְיָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְאַל תִּתְּנֵנוּ בְיַדִּי אֲכֹזְרִים, לָמָּה
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם: "אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם?" לִמְעַנְךָ עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד
וְאַל תִּאָּחֵר.

אָנָּה, שׁוּב מִחֲרוֹנֶךָ, וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ.

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ

ד. קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֶה, וְאַל תִּפְּשֵׁנוּ בְיַד אֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת
שְׁמִנֵנוּ, זָכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ, "כִּי־נִכְבִּי הַשָּׁמַיִם
אֲרָבָה אֶת זֶרְעֶכֶם", וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מִהַרְבֵּה —

וְכָבֵל זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא, אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ.

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ

ה. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילְנוּ וּכְפוּ
עַל הַטְּאִתֵּינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל
הָרָעָה לְעַמֶּךָ.

שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל! שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, וְאַל
יֵאָבֵד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים: "שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל".

שׁוּמֵר גּוֹי אֶחָד! שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עַם אֶחָד, וְאַל
יֵאָבֵד גּוֹי אֶחָד, הַמִּיַּחֲדִים שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

שִׁירָה קֹדֶשׁ

אל תאחר—אל תתמהמה, אל תנח בספקך לאחר זמן, אלא תבין עשה אותה
ותחזן—יתרמטני. תפושנו—תעזבנו

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ! שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם קָדוֹשׁ, וְאַל
יֵאבֹד גּוֹי קָדוֹשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלְשׁ קִדְשׁוֹת לְקָדוֹשׁ.
מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְחַנֵּנִים בְּתַחֲנוּנִים! הִתְרַצֶּה
וְהִתְחַנֵּן לְדוֹר עָנִי, כִּי אֵין עוֹזֵר.

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ! חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עֲלִידָה עֵינֵינוּ. וְכִי רַחֲמִידָה
יְיָ וְחֶסֶדִידָה כִּי מַעֲוָלִים הָמָּה. יְהִי חֶסֶדִידָה יְיָ עֲלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ
לָךְ. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינִים, מַהֲרִי יִקְדֵּמוֹנוּ רַחֲמִידָה,
כִּי דָלוֹנוּ מְאֹד. עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְעֵנוּ. חֲנֻנוּ יְיָ
חֲנֻנוּ, כִּי רַב שְׂבָעֵנוּ בּוֹז. בְּרַגְלֵנוּ רַחֵם תִּזְכֹּר, (בְּרַגְלֵנוּ עֲבָדָה
תִּזְכֹּר, בְּרַגְלֵנוּ תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִידָה יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
קְרָאֵנוּ). כִּי הוּא יִדְעַ יִצְרָנוּ, וְכִי עֵפֶר אָנְחֵנוּ. עֲזָרְנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמִידָה, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמִידָה.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִידָה
מְלִכּוּתָהּ; וְיִצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (כ"א קצן) מִשְׁיַחָהּ, בְּתִיבּוֹן וּבִיּוֹמִיכוֹן, וְכִתְיִי
דְּכָר בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, — וְאַמְרוּ: אָמֵן!
קֹהֵל יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא;
וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה,
וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא — בְּרִידָה הוּא.
לְעֶגְלָא (בְּעִשְׂרִית וְלְעֶגְלָא) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא,
בְּאַמִּירָא בְּעֶלְמָא — וְאַמְרוּ: אָמֵן.

מִנְהַג קִק

בְּשָׁנִי וּבְחִמִּישִׁי אוֹמְרִים זֶה.

מִנְהַג אֲשֶׁכֶּנּוּ.

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד
אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ. חוֹסֶה יְיָ עַל
שְׁאֵרֵית יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל
רָע. חֲמָאנוּ לָךְ, אֲדוֹנוּ! סֶלַח נָא כְּרוֹב
בְּחִמֶּיךָ, אֵל!

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד
וְאִמְתּוֹ! אֵל בְּאַפְּךָ תּוֹכִיחֵנוּ. חוֹסֶה
יְיָ עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל
רָע. חֲמָאנוּ לָךְ, אֲדוֹנוּ! סֶלַח נָא כְּרוֹב
בְּחִמֶּיךָ, אֵל!

לְשָׁנִי וּבְחִמִּישִׁי בְּשִׁבְתִּי.

סֶדֶר קְרִיאַת הַתּוֹרָה בְּצָבוּר.

פּוֹתֻחִים אֲרוֹן הַכֶּנֶסֶת לְהוֹצִאת סֶפֶר הַתּוֹרָה וְאוֹמְרִים :

וַיְהִי בְּנִסְעַת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:

בְּמִדְבָּר.

וַיִּנָּסוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵיךְ.

קוֹמָה יְיָ וַיַּפְּצוּ אֲבִיבֶיךָ.

וְדַבֵּר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם.

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה,

בְּרוּךְ, שֶׁנֶּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשָׁתוֹ.

תַּרְגוּם

תַּפְּלָה לְהוֹצִאת סֶפֶר תּוֹרָה

בְּרוּךְ שְׁמוֹ שֶׁל אֲדוֹנוּ
הַעֲוִלִים. בְּרוּךְ כְּתוּבָה
וּמְקוּמָה! רָצִיתָ נָא בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּנְאֻלָּת
יְמִינְךָ תִּרְאֶה לְעַמְּךָ בְּבֵית
מִקְדָּשְׁךָ, לְאַצּוֹל עֲלֵינוּ
מִטּוֹב אוֹרְךָ וּלְקַבֵּל תַּפְּלָתֵנוּ
בְּרַחֲמִים. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
שֶׁתִּאֲרֹךְ חַיֵּינוּ בְּטוֹב וּנְפַקְדָּמִי
בֵּין הַצַּדִּיקִים וּבְרַחֲמֵי

בְּרִיךְ שְׁמֶה דְּמֵרָא עֲלֵמָא,
בְּרִיךְ כְּתוּבָה וְאַתְרָךְ! יְהִי רְעוּתָךְ,
עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּפְרִקְנוּ
יְמִינְךָ אֲחֵינוּ לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ,
וְלֵאמָמוּנֵינוּ לְנָא מִטּוֹב נְהוּרָךְ וּלְקַבֵּל
עֲלוֹתֵנוּא בְּרַחֲמֵי. יְהִי רְעוּא קִדְמָךְ
דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבּוּ, וּלְחַיֵּינוּ
אֲנָא פְּקִידָא בְּנוֹ צַדִּיקָא, לְמִרְחֵם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּנִסְעַת הָאָרֶץ—לְמַסְעֵינוּ בְּמִדְבָּר. אוֹזְבִיךְ—בְּלוֹסֶר, אוֹזְבִי יִשְׂרָאֵל.

הַפֶּלֶה לְהוֹצֵאת סֵפֶר תּוֹרָה

פִּרְגוֹם

עָלִי וְלִמְנַמֵּר יָתִי, וַיֵּת כָּל דִּי לִי,
וְדִי לְעַמּוּד יִשְׂרָאֵל. אֲנִתָּה הוּא וְ
לְכָלָא וּמִפְרִיגִים לְכָלָא; אֲנִתָּה הוּא
שְׁלִיט עַר כָּלָא; אֲנִתָּה הוּא דְשְׁלִיט
עַל מַלְכֵינָא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא.
אֲנָא עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
דְסִגְדִּינָא קִמָּה וּמִקְמָה דִּיקָר
אוֹרִיתָה בְּכָל עֵדָן וְעֵדָן. לֹא עַל
אֲנִשׁ רְחִיזָנָא, וְלֹא עַל פֶּר אֱלֹהִין
סְמִיכָנָא, אֱלֹא בְּאֱלֹהָא דְשִׁמְיָא,
דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּמָא, וְאוֹרִיתָה—
קְשׁוּמָא, וְנִבְיָאוּדִי—קְשׁוּמָא, וּמִסְגָּא
רְמַעְבַּד טַבּוֹן וְקְשׁוּמָא. בֵּה אֲנָא
רְחִיץ, וְלִשְׁמָה יִקְרָא בְּדִישָׁא אֲנָא
אִמֵּר תִּשְׁבָּחוּן. יְהֵא רַעְוָא בְּרַבְּךָ
דְּתַפְתַּח לְבָאִי בְּאוֹרִיתָא, (וְתִיֵּהֵב לִי
בְּנִין דְּבָרִין דְּעֵבְדִין רַעְוִתָךְ), וְתִשְׁלִים
מִשְׁאֲלִין דְּלְבָאִי, וְלְבָאִי דְּכָל עַמּוּד
יִשְׂרָאֵל, לְטַב וְלְחַיִּין וְלְשָׁלָם.

אִסְרָא בְּךָ אוֹסֵר סֵסוֹן:

חוֹן גְּדִלּוֹ לִי אַתָּה, וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יִחְדּוּ.

וּבִקְהֵל עוֹנָה:

לָךְ יִי הַגְדֵּלָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנְצָח וְהַחַדָּה, כִּי כָל בְּשָׂמִים
וּבְאַרְצָן. לָךְ יִי הַמַּמְלָכָה וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל קְרָאשׁ. רוֹמְמוֹ יִי אֱלֹהֵינוּ.

ס

שְׁחִירֵית

וְהַשְׁתַּחֲוִי

כִּי קָדוֹשׁ

אֱלֹהֵינוּ

נִפְשׁוֹתֵינוּ

לְפָלִישֵׁת

וְתִי

בֵּית יִשְׂרָאֵל

לְאֱלֹהֵינוּ

תּוֹרָה לְעַמְּךָ

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

וְאַתָּה

והשתחוּ לַהֲדָם בְּקִלְיוֹ קְדוֹשׁ הוּא . רֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ , וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲרַ קְדוֹשׁ .
כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ .

אֵב הַרְחֵמִים , הוּא יִרְחֵם עִם עֲמוּסִים , וְיִזְכֹּר בְּרִית אֲיָתִים , וְיַצִּיל
נַפְשֹׁתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת , וְיִגְעַר בְּיָצָר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים , וְיַחֲזִן אוֹתָנוּ
דְּפָלִישֵׁת עוֹלָמִים , וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמַדָּה טוֹבָה יִשְׁעָה וְרַחֲמִים .

סִתּוֹן מִנִּית אֵת סֶפֶר הַתּוֹרָה עַל הַבִּטּוּחַ וְאוֹמֵר :

וְתִגְלָה וְתִרְאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמְן קְדוֹב , וְיַחֲזִן פְּלִיטָתָנוּ וּפְלִישֵׁת עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל , דָּחָן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְצוֹן , וְנֹאמַר אָמֵן . — הַפֶּלֶר הָבוּ גִדְלִי
אֱלֹהֵינוּ , וְהִנֵּנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה , בְּהֵן קָרֵב יַעֲמוֹד (פ"ב) הַבְּהֵן ! בְּרוּךְ שְׁנֵתָן
תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתוֹ .

וְתִקְהַל עֵינָה :

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם , חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם .

הַעוֹלָה לַתּוֹרָה מְכֻבָּדָה : בְּרַכּוּ אֵת יְיָ הַמְּבָרֵךְ !

וְתִקְהַל עֵינֶיךָ : בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד !

הַעוֹלָה חֲזוּרָה : בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד !

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם , אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים , וְנָתַן
לָנוּ אֵת תּוֹרָתוֹ . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ , נוֹתֵן הַתּוֹרָה .

וְקוֹרְאִים בַּתּוֹרָה בְּקִרְשֵׁי הַשְּׁבוּעָה .

לְאַסֵּר הַקְּרִיאָה מְכֻבָּדָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם , אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָתְךָ .
אַתָּה , וְהָיִי עוֹלָם נִשְׁע בְּתוֹכָנוּ . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ , נוֹתֵן הַתּוֹרָה .

בְּרַכַּת הַגּוֹמֵל .

ד' צְרִיכִין לַחֲדוּרֹת , יוֹרְדֵי הַיָּם , הוֹלְכֵי מִדְּבָרִיּוֹת , חוֹלֵה וְנִתְרַפָּא , חֲבוּשׁ וְנִצָּא מִבֵּית הָאֲסוּרִים .
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם , הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת , שֶׁנִּמְלְכֵנוּ כָּל טוֹב .
וְעֵינֵינוּ אֲחֵרֵינוּ : מִי שֶׁנִּמְלְךְ כָּס טוֹב , הוּא יִגְמֹלְךָ כָּל טוֹב סָלָה .

שִׁירָה הַדְּשָׁה

עִם עֲמוּסִים—הַטְּעוּנִים וְנִשְׂוֵאִים בְּחִיק ה' כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאוֹמֵן אֵת חִינוּק .
אֲיָתִים—נְבוּרֵי הַדָּרֵק וְהִירְאָה הֵם אֲבוֹתֵינוּ , אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב .

י וְאֵת כָּל אֲשֶׁר

מִן יִשְׂרָאֵל . אַתָּה

נִים לְכָל ; אַתָּה

; אַתָּה מוֹשִׁיל

הַמְּרוֹכָה . אָנִי

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

חֲנוּה לִפְנֵינוּ וְלִפְנֵי

עוֹ בְּכָל עֵת .

רָם אֲכַטַּח וְלֹא

רָם אֲשַׁעֵן , כִּי

שְׂמִים , שֶׁהוּא

מֵת , וְתוֹרָתוֹ—

יִשְׂרָאֵל וּמִרְכָּה

וְחַת וְאַמֶּת , בּוֹ אָנִי

הַקְּדוֹשׁ וְהַנִּכְבָּד

חַוֹת . יְהִי רָצוֹן

מִפֶּתַח לִבִּי בַּתּוֹרָה

וְאַלּוֹת לִבִּי וְלֹב

יִשְׂרָאֵל לְטוֹב

לֹא .

כִּי כָל בְּשָׂמִים

רֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מִי שֶׁהֵינִי בְּנִי לְבֵר מִצְוָה, בֶּן י"ג שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד, בִּשְׁעָה שֶׁבָּנִי עָלָה לַתּוֹרָה יֹאמֶר הָאֵב:

בְּרוּךְ שֶׁפָּטַרְנִי מִעֲנִשׁוֹ שֶׁלָּזֶה.

אִם קָרִיאת הַתּוֹרָה אוֹמֵר חֲצִי קִדְּשִׁי.

כֹּתֶם חֲקָרִיאת מִגִּבְיָהִם אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה וְאוֹמְרִים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה.

עַן חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכֶּיָּהּ מֵאֲשֶׁר.

וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם, וְרִכְבֶּיהָ דְּרָכֵי נָעִם,

אֶרֶץ יָמִים בְּיָמֶיהָ, בְּשִׂמְלָהּ עֶשֶׂר וְכַבֹּד.

יְיָ חֲפֵץ לְמַעַן אֶדְקֶה, יִגְדִּיל תּוֹרָה וְיֹאדִיר.

דברים ד.

משלי ג.

משלי ג.

שם.

ישעי' מב.

בִּשְׁנֵי וּבְחֲמִישִׁי בְּשָׁאוֹמְרִים תַּחֲנוּן, קֹדֶם שֶׁמִּכְנִיסִין חֶסֶת לַחֹלֶל יֹאמֶר סָחֹן זֶה:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׁמִימִם, לְכוּנָה אֶת בֵּית חַיִּינוּ, וְלִחְשִׁיב אֶת שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנֹאמֶר: אָמֵן!

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׁמִימִם, לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִימְתָּנוּ, וְלִמְנוּעַ מִשְׁחִית וּמִגִּפָּה מִעַלְלֵינוּ, וּמַעַל כָּל עֲמוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמֶר: אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׁמִימִם, לְקַיֵּם בָּנוּ חֻמֵּי יִשְׂרָאֵל, הֵם וְנִשְׁיָהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידוֹתֵיהֶם, בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְנֹאמֶר: אָמֵן!

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּשְׁמִימִם, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מוֹבוֹת יִשְׁעוֹת וְנִתְחַמֹּת, וְיִקְבֹּץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפְּוֹת הָאָרֶץ, וְנֹאמֶר: אָמֵן!

אֲחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַנִּתְנַנִּים בַּצָּרָה וּבִשְׁבִיָּה, הָעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בִּיבְשָׁה. הַמְּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם, וְיֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָהּ, וּמֵאֲפֶלֶת דְּאוֹרָה, וּמִשְׁעָבוֹד לְגִאָּה, הַשְׁתָּא בְּעִנְיָא וּבְיָמֵן קָרִיב, וְנֹאמֶר: אָמֵן!

שִׁיר הַדָּשָׁה

עַן חַיִּים הוּא—הַתּוֹרָה. וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר—אִישׁ אִישׁ מִתּוֹמְכֶיהָ וּמִחֲזִיקֶיהָ מֵאֲשֶׁר. ה' חֲפֵץ וְגו'—לְמַעַן אֶדְקֶה חֲפֵץ ה' לְהַגְדִּיל וְלִהְבִּיר וְדָתוֹ.

בֵּית חַיִּינוּ—בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. פְּלִימְתָּנוּ—שְׂאִרֵּיתֵנוּ. הָעוֹמְדִים—כְּלוּמֶר, הַמְּצָאִים

שְׁעָבוֹד—עֲבָדוֹת. הַשְׁתָּא בְּעִנְיָא—עַתָּה בְּמַהֲרָה

סִמֵּן יוֹרֵד עִם הַסֵּפֶר מֵעַל הַבִּמְיָה וְאָמַר:

יִהְיֶה לָּךְ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ!

וְתִקְחֵל עֹנֶה: הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם. וַיִּהְיֶה קֶרֶן לְעֹמֹ, תִּהְיֶה לְכָל הַסִּידִיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ.

בְּחֹל וּבְרָאשׁ חֹדֶשׁ וּבְיוֹם טוֹב וּבְשִׁבְתָּ בְּמִנְחָה אוֹמְרִים זֶה:

תַּחֲלִים כֹּה.

לְדָוִד מִזְמוֹר, לְיְיָ הָאֶרֶץ וּמְלֹאָהּ, תִּבְרַךְ וַיּוֹשִׁבֶי בָּהּ, כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְכָּה, וְעַל נְהֻרֹת יִבְנֶנָּה. מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ? וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קֹדְשׁוֹ! — נָקִי בַפִּים וְכֹר לֵב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשׁוֹ, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה. יֵשׂא בִרְכָה מֵאֵת יְיָ? וְצִדִּיקָה מֵאֲדָרְהִי יִשְׁעוּ? — זֶה דוֹר דּוֹרְשֵׁיו, מִבְּקָשֵׁי פְנִיָּה — יַעֲקֹב סֵלָה. שִׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם! וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ עֲזוּז וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלִּתְּמָה. שִׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וְשִׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, סֵלָה!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְדָוִד מִזְמוֹר — מִזְמוֹר זֶה הַיּוֹשֵׁר בְּשִׁתְּכֵנוּסוֹ הָאֶרֶץ לַחֲזִיק לְבָשׁוֹב הָעָם מִן הַפִּלְחָמָה. וּמְלֹאָהּ — וְכָל שֶׁנִּשְׁבַּח בָּהּ. יִסְכָּה — יָסַד אֶת הָאֶרֶץ. מִי יַעֲלֶה וְגו' — מִי רָאוּי לְעֹלֹת וּלְהִשָּׁאֵר בְּמָקוֹם קֹדְשׁוֹ? וּמִשִּׁיב: "נָקִי בַפִּים", כֹּר לֵב — טָהוֹר לֵב. לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשׁוֹ — לֹא הִתְאֲוָה וְלֹא חָסַד שִׂוָּא. וְשׁוֹב הוּא שׁוֹאֵל: מִי יֵשׂא בִרְכָה וְצִדִּיקָה (חֶסֶד) מֵאֲלֹהִים? מִשִּׁיב: "זֶה דוֹר דּוֹרְשֵׁי ה'", מִבְּקָשֵׁי פְנִיָּה, אֲלֹהֵי יַעֲקֹב! שִׂאוּ שְׁעָרִים — פִּתְחֵי אֵל שְׁעָרֵי הַחֵיקָל וְקוֹרָא: אֲתֶם הַפִּתְחִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם, שִׂאוּ רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ כְּדֵי שִׁיבָא לְתוֹךְ הַחֵיקָל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לוֹ הַכְּבוֹד. עֲזוּז — עֲזוֹ וְאֲדִיר.

מִכְנֻסִים אֶת כָּפֹר הַתּוֹרָה לְאַרְוֶן חֲקֹדֶשׁ וְאוֹמְרִים:

וּבִנְחָה יֹאמֶר:

בְּמִרְבֵּר. ו.

שׁוֹבָה יִי רַבְּבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל!

אִתָּה וְאַרְוֶן עֲוֹד!

וְחִסְדִּיךָ יִרְנְנוּ.

אֵל תִּשָּׁב פָּנֵי מִשְׁיָחָךָ.

תוֹרָתִי אֵל תַּעֲזֹבוּ.

וְתַמְכִּיךָ מֵאֲשֶׁר.

וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם.

חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקִרְבֶּךָ.

יְהוָה יִי לְמִנוּחָתְךָ.

בְּחִינָה יִלְבָּשׁוּ אֲדָק,

בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבָדָה.

כִּי לָקַח טוֹב נְתַתִּי לָכֶם —

עַץ חַיִּים הוּא לְמַחְיוּקִים בָּהּ.

דְּרָכֶיךָ דְּרָכֵי נֶעֱם,

חֲשִׁיבֵנו יִי אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה.

יְהוָה יִי.

חֲבָאוֹר מִן אֲשֶׁרִי תַמְצֵא בְרָךְ 43

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִחַלְלֶנּוּ סֶלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁכָּכָה — לוֹ — אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהֵיו. תִּהְלֶה לְדוֹר, אֲרוֹמָמְךָ
אֶדְהִי חֲמִלְךָ! וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
אַבְרָכְךָ, וְאֵלֶּלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יִי וּמְהִל מְאֹד,
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
יִגִּידוּ. הֲדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדְרָכֶיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעִזּוֹ
גוֹרֵאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אִסְפָּרְנָה. וְכִי רַב טוֹבְךָ יִבְיָעוּ,
וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יִי, אֶתְךָ אֲפִים וְגִדְל חֶסֶד. טוֹב
יִי כָּל, וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדֶךָ יִי כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדִּיךָ יִבְרָכְוֶכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ.
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתֶיךָ, וְכְבוֹד הֲדָר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ

שִׁיר חֲדָשׁ

וּבִנְחָה — כִּמוּ וּבִנְחָה, בְּנוֹת חֲאָרוֹן מִפְּסָעֵי הַיָּם מִשָּׁה אוֹמֶר: 'שׁוֹבָה וְגו' — ה' הִשָּׁב
מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל לְמִקְוֵמוֹ. אֲרוֹן עֲוֹד — הָאֲרוֹן שֶׁאִתָּה מֵרָאֵה בּוֹ עֲוֹד וְכִסֵּי שְׁפִיל אוֹיְבֶיךָ לְפָנָיו.
יִלְבָּשׁוּ אֲדָק — גְּלוּמָה, וְשֶׁשֶּׁת וְחִסְדֶּךָ יִשָּׁשׁ בְּכֶנֶד. בַּעֲבוּר דָּוִד — שְׁעֵמֶל לְחִיּוֹן בֵּית לְכַבּוֹדְךָ
אֵל תִּשָּׁב. רִיקָם פָּנֵי בְנוֹ הַפְּשִׁים. גִּלְתָּ — תוֹרָה וְדָמוֹד.

מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דּוֹר וָדָר. סוּמָךְ יִי לְכָל
 הַנִּפְלָאִים, וְזוֹכְרֶךָ לְכָל חֲפֹפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רִצּוֹן. צִדִּיק יִי בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב
 יִי לְכָל כֹּהֲנָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִמָּרְאוּהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן יִרְאוּ
 יַעֲשֶׂה, וְאֶת שְׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל אֲהֲבָיו,
 וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה יִי יְדָבָר פִּי, וְיִכְרֹךְ כָּל
 בָּשָׂר שֵׁם קֹדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְאַנְהֵנוּ נִגְרָךְ יְהִי, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּנָהּ.

אין אומרים למנצח הראשי חדשים, בחנכה, בפורים קטן וגדול, כל חדש
 ניסן, באדר, חג, בחור"מ, בערב יו"ט, בערב יו"כ, בתשעה באב.

לְמַנְצָה, מְזֻמָּר לְדוֹר. יַעֲנֶךָ יִי בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁנֶכֶךָ שֵׁם
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְיִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ. יִזְכֹּר כָּל
 מִנְחָתֶיךָ, וְעוֹלָתֶךָ יִדְשָׁנָה סֶלָה. יִתֵּן לָךְ כֹּל בְּבִקְרָה, וְכָר עֲצָתֶךָ
 יִמְלֵא. נִרְנָנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יִי כָּל
 מַשְׁאֲלוֹתֶיךָ. עֲתָה יִדְעֵתִי, כִּי הוֹשִׁיעַ יִי מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ
 מִשְׁמִי קֹדְשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ. אֱלֹהֵי בִרְכָב וְאַלֹהֵי
 בְּסוּסִים, וְאַנְהֵנוּ בִּשְׁם יִי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר. הִמָּה בָּרְעוּ וְנִפְלְאוּ,
 וְאַנְהֵנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדָר. יִי הוֹשִׁיעָה! הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ, בְּיוֹם קִרְאָנוּ.

שִׁיר הַקֹּדֶשׁ

לְמַנְצָה—מְזֻמָּר זֶה נֶמֶן לְשִׁיר לְמַנְצָה—הוא ראש מקהלת המזמרים והמשוררים,
 והוא בעת הקבלת הקרבן לפני אצת הסלד לפלחקה. יַעֲנֶךָ ה'—ה' יַעֲנֵה אוֹתָךְ הַמֶּלֶךְ.
 יִשְׁנֶכֶךָ—יִחַזֵּק אוֹתָךְ. מִקֹּדֶשׁ—מִמְקוֹם קֹדְשׁוֹ. יִסְעֶדְךָ—יִתְעַדְךָ בָּךְ. יִדְשָׁנָה—יִקְבְּצָהּ
 בְּרִשְׁנָה וּשְׁמִנָה. נִרְנָנָה—אֲנֵחֵנוּ עֲבָדֶיךָ נִשְׁמַח עַל יִשׁוּעָתֶךָ. נִדְגַל—בְּעֶזְרַת ה' נֵרִים הִגְלֵנוּ
 לְאוֹת נִצְחוֹן. עֲתָה יִדְעֵתִי—אֲחֵרִי שְׁנֵתִיכֶם קָרַבְנוּ הַמֶּלֶךְ בְּרִצּוֹן וְדַעֲתִי כִּי יַנְצֵחַ הַמֶּלֶךְ.
 בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ—בְּנִשְׁע גִּבּוֹרֵת יְמִינוֹ. אֱלֹהֵי—מִן הָאֱלֹהִים בּוֹטְחִים בִּרְכָב,
 וְנִתְעוֹדָר—וְנִתְחַזֵּק.

בית וגו'—ה' השב
 מפיל אויבך לפניו
 לקבץ בית לגבורה

וְבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֹשֶׁעַ בְּיַעֲקֹב.
 נֹאם יי. וְאֲנִי — זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, אָמַר
 יי: רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וְדִבְרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ,
 לֹא יִמְוָשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ, וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ,
 אָמַר יי, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב,
 תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל! וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
 מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ

וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאָמַרְיִן: קְדִישׁ בְּשָׁמִי
 מְרוֹמָא עֲלָא בֵּית שְׁכִינְתָּהּ; קְדִישׁ עַל אֶרֶעָא
 עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמָא. —
 יי צְבָאוֹת, מִלֵּא כָּל אֶרֶעָא זִיו וְקָרָה. וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ
 וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.

וְנִמְלִתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרִּי קֹל זִיעַ סָגִיא

שִׁירָה קְדֻשָּׁה

וּלְשָׁבִי פֹשֶׁעַ — וְלְשָׁבִים מִפְּשָׁעֵיהֶם וְבָא הַגּוֹאֵל. בְּרִיתִי אִתְּכֶם — אֵת יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרָיָהּ
 כִּדְּהוּא פִּתְחָא אֵל יִשְׂרָאֵל וְאָמַר: בְּרִיתִי הִיא, כִּי תוֹרַתִּי לֹא תִּמְוָשׁ מִפִּיךָ עַד עוֹלָם. וְאַתָּה
 קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל — אַתָּה ה' שֶׁהַנֶּהָר תְּהִלַּת יִשְׂרָאֵל, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ תִּשְׁכֵּן. דִּין
 מִן דִּין — זֶה מִזֶּה וְקִבְּלוּ הַמַּלְאָכִים דְּבָרִים. קְדִישׁ בְּשָׁמִי מְרוֹמָא וְכו' — קְדוֹשׁ הוּא בְּשָׁמִי
 נִבְחִי מְרוֹם מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, קְדוֹשׁ הוּא כְּאֶרֶץ מְעֻשָּׂה דִּין, קְדוֹשׁ הוּא לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים.
 מִלֵּא כָּל אֶרֶעָא וְכו' — מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְנִמְלִתְנִי רוּחָא — כָּל הַפְּסִיק הוּא מְרוֹמָא

דְּמִשְׁבְּחִין וְאַמְרִין : בְּרִיד יִקְרֵי דִי מֵאֲתֵר
בֵּית שְׂכִינְתָּהּ!

יִי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד.

יִי מַלְכוּתָהּ קָאָם לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עָלְמִיא. יִי
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ! שְׁמֶרָה
וְאֵת לְעוֹלָם, לְיִצְרַר מַחְשָׁבוֹת לְבָב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לְבָבָם
אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם, יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי
טוֹב וְסֶלַח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קָרְאִיךָ. צִדְקַתְךָ—צֶדֶק
לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ—אַמֶּת. תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד—
לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתִּינוּ מִימֵי קֶדֶם.
בְּרוּךְ יִי יוֹם יוֹם, יַעֲמֹם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ, סֶלָה.
יִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה. יִי
צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בְּמַח בָּךְ. יִי, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ.

בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבֹּדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ
מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֶמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע

שִׁירָה חֲדָ שָׁה

אֲרָמִי מִתְּפִסִּיק מִקּוֹדֶם, וְכֵן מִתְּפִסִּיק מִבָּא אַחֲרָיו בֵּא מְתוּרָגִים אֲרָמִית. שְׁמֶרָה זֹאת—שְׁמוֹר
אֵת בְּרִית הָאֲבוֹת לְבְנֵיהֶם כְּפִי חֶסֶד וּמִשְׁפָּחָת לָבֶם. תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב וְגו'—חֶסֶד
אֲמִיץְךָ וְסֶדֶד שֶׁחֲסִטְחָתָ לְאֲבוֹת. יַעֲמֹם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ—ה' יִשָּׂא לָנוּ יִשׁוּעָה. שֶׁבְּרָאֵנוּ
לְכַבֹּדוֹ—לְסַפֵּר כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָאָרֶץ. הַתּוֹעִים—עוֹבְדֵי אֱלֹהִים הַתּוֹעִים בְּדִרְכָם. וְחַיֵּי עוֹלָם—

שְׁתִּירִית לְחֹל.

בְּיַעֲקֹב.

אָמַר,

בְּפִיךָ,

עֲזָרְךָ,

שׁ יוֹשֵׁב,

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

בְּתוֹכָנוּ; הוּא יִפְתָּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וַיֵּשֶׁם בְּלִבָּנוּ
 אֶהְבֵּתוּ וַיִּרְאֵתוּ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם.
 לְמַעַן לֹא נִינֶע דְרִיק, וְלֹא נִלְד לַבְּהִלָּה. יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁיִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאֶה, וְנִירָשׁ מִכָּה
 וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא,
 לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם; יי אֱלֹהֵי הָעוֹלָם אוֹדֶךָ.
 בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיִי, וְהִיָּה יי מִבְּטָחוֹ.
 בְּטָחוֹ בְּיִי עַדִּי עַד, כִּי בִּיהִי יי צוֹר עוֹלָמִים. וּבְטָחוֹ
 בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזָבְתָּ דֹר־שִׁיבָה, יי! יי חֲפֵץ
 לְמַעַן צְדָקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר.

קדיש שלם.

יי אֱלֹהֵינוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. חֲזָקוֹ וְנִצְמִיץ לִבְכָּם כָּל הַמַּמְחִלִּים לִי.
 וְעַתָּה יִגְדֵּל גַּם כָּח אֲדֹנֵי בְּאֶשֶׁר דְּבָרְךָ רָאִמָּה. זְכוּר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדְךָ כִּי מֵעוֹלָם תָּמִיד.
 חוֹן יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ רַבָּא, בְּעֶלְמָא, דִּי בָּרָא בְרֵעוּתָהּ,
 וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרִיָּקְנָהּ וַיִּקְרַב (נ"א קץ) מְשִׁיחָהּ,
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיָמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶנְגְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב—וְאָמְרוּ: אָמֵן!

קו"ח יהא שְׁמֶךָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא!

שיבה חדשה

הַתּוֹרָה הַמְּבִיאָה לַחַיִּי עוֹלָם. לְבִהְלָה—לְבָלִיז מִפְּסֵד. וְנִזְכֶּה—נְחִיץ דְרֵאוּס לְחַיִּי.
 יִזְמַרְךָ כְּבוֹד—נִפְשִׁי שְׁחִיָּא כְּבוֹדִי תַּזְמַר לָךְ. וְלֹא יִדָּם—לֹא יִשְׁתַּק, לֹא יִחְבֵּל מִזְמַר לָךְ.
 צוֹר עוֹלָמִים—מַעַן וּמַחֲסֶה לְעוֹלָם

חֹן יִתְּבָרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר,
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמִיהַ דְּקִדְשָׁא. — בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא
(בעשׂוּת וּלְעֵלָּא מִכָּל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִהְמָתָא,
דְּאִמְרֵן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קהל קבֵל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תַּפְלִחוֹנוּ:

חֹן תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל, קֳדָם
אֲבוּהוֹן דִּי בְשָׁמְיָא, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

חֹן יִהְיֶה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קהל עֲזָרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצָא

חֹן עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

בְּרַחֲמִים שְׂאִין אִמְרִים תַּפְלִחַן לְדֹר בֶּן מִתְחִילִין מִן בֵּית יַעֲקֹב
וְכו', וּבְרַחֲמִים שְׂאִי אֵל אֶרֶץ אֲפִים וּבֵית יַעֲקֹב אִי"א בֶּן הַשּׁוּר שֶׁל יוֹם.

דְּחַל' פו. תַּפְלִחַן לְדֹר, חֲטָה יְיָ אֶזְנֶךָ עֲנֵנִי, כִּי עֲנִי וְאֲבִיוֹן אָנִי.
שְׁמֶרְהָ נַפְשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי, הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי, הַבּוֹטֵם
אֵלֶיךָ. חֲנֹנִי אֲדֹנִי, כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם, שְׁמֵךְ נַפְשִׁי
עַבְדְּךָ, כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנִי נַפְשִׁי אֶשָּׂא. כִּי אֶתְּהָ אֲדֹנִי טוֹב וְסֶלָה,
וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאָךָ, הַאֲוִינָה יְיָ תַּפְלִחְתִּי, וְתִקְשִׁיכֶה בְּקוֹל
תַּחֲנוּנֹתַי. בְּיוֹם צָרְתִּי אֶקְרָאךָ כִּי תַעֲנֵנִי. אִין בְּמוֹךְ בְּאֵלֹהִים
אֲדֹנִי, וְאִין בְּמַעֲשֵׂיךָ, כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
אֲדֹנִי, וְיִבְכְּדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי גָדוֹל אֶתְּהָ וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת, אֶתְּהָ
אֱלֹהִים לְבָדְךָ. הוֹרֵנִי יְיָ דִּרְכְּךָ אֲחַלֵּךְ בְּאִמְתָּךְ, יַחַד לִבִּי

תַּפְלִחְתִּים לִי.

כִּי מִעוֹלָם תִּהְיֶה.

אֶת בְּרַעְיוֹתֶיךָ,

מִיִּיחָה,

עֲנֵלָא וּבִזְמֵן

עַל מִיָּא!

וְהִירָאִים לְחַיִּים.

אֶתְּהָ מִזְמֹר לְךָ.

לִירְאָה שְׁמֹךְ, אוֹדֶךְ אֶדְנִי אֱלֹהֵי בְּכַל לִבִּי, וְאִכְפְּדָה שְׁמֹךְ
 רְעוּלָם. כִּי חֲסִידֶךָ נָדוּל עָרִי, וְהַצִּלָּתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחֲתִיָּה.
 אֱלֹהִים יוֹרִים קָמוּ עָלַי, וְעֵדֶת עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי, וְלֹא
 שָׁמוּךְ לִנְגָדִם. וְאַתָּה אֶדְנִי אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרְךְ אַפַּיִם
 וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תִּנֶּה עֲוֹן לְעִבְדֶּךָ, וְחֹשִׁיעָה
 לְבֹן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְמוֹכָה וְיִרְאוּ שְׁנְאֵי וַיִּבְשׁוּ, כִּי
 אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי.

בית יעקב, לכו ונלכה באור יי: כי כל העמים ילכו איש
 בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם יי אלהינו רעולם ועד.

יהי יי אלהינו עמנו, כאשר היה עם אבותינו, אל יעזבנו ואל
 יתשנו. רחמות לבבנו אציו, ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו
 וחקיו ומשפטיו, אשר צוה את אבותינו. ויהיו דברי אלה אשר
 התחננתי לפני יי, קרבים אל יי אלהינו יומם ולילה, רעשות משפט
 עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו. למען תעשה כל עמי הארץ
 כי יי הוא האלהים, אין עוד.

שיר המעלות לדוד, לולי יי שהיה לנו, יאמר נא וישאל.
 לולי יי שהיה לנו, בקום עלינו אדם. אזי חיים בלענו, בחרות אפם
 בנו. אזי חיים שמחנו, נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו,
 חיים חידונו. ברוך יי, שרא נתנו מרחק לשניהם. נפשנו כצפור
 נמלטה מפח יוקשים, הפח נשבר, ואנחנו נמלטנו. עזרנו בשם יי, עשה
 שמים וארץ.

מזמורים של יום.

בכל יום אחר התפלה אומרים שיר של יום.

שיר של יום ראשון.

חיים, ראשון בשבת, שבו היו חללים אומרים בבית המקדש
 לדוד מזמור, ליי הארץ ומלואה, תבד וישגי בה. כי
 הוא על ימים יסדה, ועל נהרות יבוננה. מי יעלה בהר יי?

וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ! — נָקִי בַפִּים וּבֵר לִבָּב, אֲשֶׁר לֹא
נִשָּׂא רִשְׁיוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה. יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת יי?
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ? זֶה דֹּר דִּרְשׁוֹ, מִבְּקָשֵׁי פִנְיָה יַעֲקֹב—
סֵלָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם! וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיִבּוֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יי עֲזוֹז וְנִבּוֹר, יי גִּבּוֹר
מִלְחָמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיִבּוֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? — יי צְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, סֵלָה.

הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וּקְבָצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ
בְּתֵהֱלָתְךָ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמֵן כָּל הָעַם
אֲמֵן הַלְלוּהָ. בְּרוּךְ יי מַצִּיֵּן שָׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמְלֹא
כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אֲמֵן וְאֲמֵן. קִדִּישׁ יִתּוֹם

שִׁירָה שֶׁל יוֹסֵף שֹׁנִי.

הַיּוֹם שְׁנֵי בִשְׁבַת, שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
שִׁיר מִזְמוֹר לְבִנֵּי קִרְחָה. גְּדוֹלָה יי וּמִהְלָל מְאֹד, בָּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ, יִפָּה נוֹף, מוֹשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ — הֵר צִיּוֹן
יִרְבְּתִי צִפּוֹן, קִרְיַת מֶלֶךְ רַב. אֱלֹהִים בְּאַרְמֹנֹתֶיהָ נִודַע
לְמִשְׁנֹב, כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נִוְעְדוּ, עָבְרוּ יַחְדָּה, הִמָּה רָאוּ —

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שִׁיר מִזְמוֹר — מִזְמוֹר זֶה הוֹשִׁיר עַל פֶּסֶחַ הַמַּלְכִּים וְאֶבְדָּן וּבִינְתָם בְּהַלְחָמָם עַל עִיר הַמִּקְדָּשׁ.
זֶה קָדְשׁוֹ — שְׁהוּא "יִפָּה נוֹף" מָקוֹם כֵּס וְנִפְחָ וְשִׁמְחַת כָּל הָאָרֶץ. יִרְבְּתִי צִפּוֹן — הֵר הַמִּקְדָּשׁ
בְּצִפּוֹנָהּ שֶׁל הָעִיר הוּא. קִרְיַת מֶלֶךְ רַב — עִיר מוֹשְׁבֵי שֶׁל מֶלֶךְ גְּדוֹל. נִודַע לְמִשְׁנֹב —
אֱלֹהִים שׁוֹבֵן בְּאַרְמֹנֹתֶיהָ וְנִודַע כִּי הוּא לֹא לְמִשְׁנֹב בְּצִרָה, נִוְעְדוּ — גִּתְּאִפְסוּ לְהִתְנַשֵּׁן אִיִּךְ
לְלַבֵּד אוֹתָהּ וְעָבְרוּ יַחַד לְמַלְחָמָה, אֵךְ בִּינָן שָׂרְאוּ גְדוֹלַת עִיר הַמִּקְדָּשׁ מִיָּד, "תִּמְתְּחִי" וְהִשְׁתַּחֲמִטוּ

בן תמחו, נבדלו נחפזו. רעדו אחותם שם, חיל כיולדה.
ברוח קדים, תשבר אניות תרשיש. באשר שמענו בן ראינו
בעיר יי צבאות, בעיר אלהינו; אלהים יוננה עד עולם
סלה! דמינו אלהים חסדך, בקרב היכלך. בשמך אלהים
בן תהלתך עד קצוי ארץ, צדק מלאה ימנך. ישמח הר
ציון, תגלנה בנות יהודה, למען משפטיך. סבו ציון ותקפוה
ספרו מגדליה. שיתו לבכם לחיכה, פסגו ארמנותיה, למען
תספרו לדור אחרון. כי זה אלהים — אלהינו עולם ועד.
הוא ינהגנו על מות. הושיענו וכו' ק"

שיר של יום שלישי

היום, שלישי בשבת, שבו היו הלויים אזמרים בבית המקדש.
תהלים פד
מזמור לאסף. אלהים נצב בעדת אל, בקרב אלהים
ישפט. עד מתי תשפטו עזר, ופני רשעים תשא? סלה.
שפטו דל ויתום, עני ורש הצדיקו. פלטו דל ואביון, מיד
רשעים הצילו. לא ידעו ולא יבינו, בחשכה יתהלכו, ימומו

שיר החדש

נחפזו — נדחפו לנוס. חיל כיולדה — סדר גדול בחיל שיאחו אשה יולדה וכפסה. אניות
תרשיש — אניות גדולות ונזקות באניות החולכות בדרך רחוקה תרשיש, כש, תשבר אותן
ברוח קדים. באשר שמענו — נפלאותך ח' מפי אבותינו בן ראינו בעינינו בעיר וכו'.
דמינו — בקרב היכלך — בהיותנו בקרב היכלך חשבנו ושוינו לגדנך חסדך. בשמך
וגו' — תהלתך על קצוי ארץ היא בשמך, כלומר, בפי שהנך באמת. תגלנה בנות יהודה —
תשמחנה שאר ערי יהודה. למען משפטיך — שפטיך ועונשיך באובי עמך. סבו ציון —
תקפוה ותתבוננו ליפי העיר ותזקקה ומיד ספרו כי עין ח' עליה. חלילה — לחוסמת
החיצונה. פסגו — עברו בין ארמנותיה. על מות — עד מות, כלומר, לעולם.
מזמור לאסף — ידבר על שופט עול. עדת אל — פניו לשופטים, ר"ל והוא נצב בתוכם.
בקרב אלהים ישפט — בקרב השופטים החורצים משפט, הוא הוא החורץ את המשפט.
"כי משפט לאלהים הוא". לא ידעו — השופטים הפטים משפט, האלה אין בהם דעת ותיבנה
לחבין, כי בלי משפט צדק לא יוכל להתקנם העולם, כי איש את רעהו חיים בלעו.

כָּל מוֹסְרֵי אֶרֶץ. אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבָנֵי עֲלִיּוֹן בְּלָבָם.
אֲבֹן בְּאָדָם תָּמוּתוֹן, וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ. קוֹמָה אֱלֹהִים
שְׁפֹטָה הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם. הוֹשִׁיעֵנו וכו' ק"

שיר של יום רביעי.

היום, רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש.

תהלי צד

אֵל נִקְמוֹת יְיָ, אֵל נִקְמוֹת, הוֹפִיעַ! הַנִּשְׂא שִׁפְט הָאָרֶץ!
הַשֵּׁב נְמוֹד עַל גֵּאִים. עַד מָתִי רָשָׁעִים, יְיָ, עַד מָתִי רָשָׁעִים
יַעֲלֹזוּ? יִבְיָעוּ, יִדְּבָרוּ עִתָּק, יִתְאַמְּרוּ בַּר פִּעְלֵי אֶזְנוֹ. עֲמֹד,
יְיָ יִדְבָּא, וְנִחַלְתָּד יַעֲנוּ. אֲלֻמְנָה וְגַר יִהְיֶנּוּ, וִיתוּמִים יִדְבָּחוּ.
וַיֹּאמְרוּ: לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. בָּיִנוּ בַּעֲרִים
בָּעֵם! וְכִסִּילִים! וּמָתִי תִשְׁכִּירוּ? הִנֵּמַע אֶזְנוֹ הֲלֹא יִשְׁמַע? אִם
יֵצֵר עֵינָי הֲלֹא יִבִּיט? הֵיכֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ—הַמִּלְמֹד אָדָם
דַּעַת. יְיָ יוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת אָדָם, כִּי הִנֵּה הֶבֶל. אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר
אֲשֶׁר תִּיִּסְרֶנּוּ, יְהוָה! וּמִתּוֹרֶתְךָ תִּלְמָדְנוּ. לְהַשְׁקִיט רֹא מִימֵי רַע,
עַד יִכָּרֶה לְרָשָׁע שָׁחַת. כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ עִמּוֹ, וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב.
כִּי עַד צֹדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל רַב. מִי יָקוּם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֱלֹהִים אַתֶּם—שָׁחַרִי, אֱלֹהִים אַתֶּם קְרוּיִם עַל פִּי מִשְׁמַרְתְּכֶם. בְּאָדָם—בְּאָדָם פְּשׁוּט. תִּנְחַל—
בְּכָל הַגּוֹיִם—כָּל הַגּוֹיִם נִחַלְתָּד הֵם.

הוֹפִיעַ—הוֹפִיעַ וְהִתְנַחֵל לְקוֹם נִקְמַת הַנִּדְבָּאִים מִיַּד הַמִּקְיָפִים וְהַעֲרִיצִים. יַעֲלֹזוּ—
יִשְׁמְחוּ. יִבְיָעוּ—עַד מָתִי וְיִבְיָעוּ וְיִדְּבָרוּ, "עִתָּק"—עֲזוֹת וְנִאֲצָה? יִתְאַמְּרוּ—וְיִתְנַחֲמוּ.
בָּיִנוּ בַּעֲרִים בָּעֵם—תָּנוּ לְבָבְכֶם לְהִבִּין אֶתֶם הַרִיקִים מִדַּעַת שְׁכֻתְךָ הַמִּין הָאֲנִישִׁי. הִנֵּמַע
אֶזְנוֹ וְגו'—אִם ה' נִשְׁמַע וְיֵצֵר אֶת הָאֶזֶן אֵיךְ אֲפָשָׁר שֶׁלֹּא יִשְׁמַע? הֵיכֵר גּוֹיִם וְגו'—הַמּוֹכִיחַ
גּוֹיִם, "וְיִלְמֹד לְאָדָם דַּעַת" הֲלֹא יוֹכִיחַ גַּם אַתְּכֶם, תִּיִּסְרֶנּוּ—תִּסְרֶנּוּ וְתִלְמָדְנוּ. וּמִתּוֹרֶתְךָ...
עַד יִכָּרֶה יְיָ—תּוֹרֶתְךָ תִּנְיַע אֶת רִיחוֹ לְשֹׂאת בְּרוּמִיָּה יְמֵי הַרְעָה עַד בֹּא יוֹם שֶׁלְרָשָׁע
יִכָּרֶה בּוֹר שׁוֹפֵל בָּהּ וְהַצִּדִּיק יִנָּחַל מִיָּדוֹ. כִּי לֹא יִשָּׁשׁ ה' אֶת עַמּוֹ—לֹא לְעוֹלָם יִמְשֻׁלוּ
הַרָשָׁעִים בְּאָרֶץ. כִּי עַד צֹדֵק וְגו'—בֹּא יוֹם וְהַמִּשְׁפָּט יָשׁוּב אֶל צֹדֵק, בְּלוֹטָה, הַמִּשְׁפָּט וְהַיָּחַ
מִשְׁפָּט צֹדֵק, וְכָל יִשְׂרָאֵל לִב אֲחֵרֵי וְלִבִּי. יָקוּם לִי—בַּעֲדִי.

ל בִּיחֻלְדָּה.
עָנוּ כִּן רָאִינוּ
עַד עוֹלָם
שָׁמַד אֱלֹהִים
יִשְׁמַח ה'ר
וְהַקִּיפוֹה
תִּתִּיחַ, לְמַעַן
עוֹלָם וָעַד.

מקדש.

הַרְבֵּב אֱלֹהִים
שָׂאוּ? סֵלָה.
וְאַבְיוֹן, מִיָּד
הַרְבֵּב, יִמּוּמוֹ

דָּה וּכְפֹתֵר. אֲנִיחֵ
כֶּשֶׁ, תִּשְׁבֵּר אוֹתוֹ
בְּעִינֵינוּ בְּעִיר וְכו'.
יִסְתַּדֵּד. כְּשֶׁמֶן
הַ כְּנוֹת יִתְנַחֵל—
עֲמֹד. סִבּוֹ צִיּוֹן—
לְחִילָה—לְחֻמְתָּה
עוֹלָם.

לִי וְהוּא נָצַב בְּתוֹכָם.
יִתְנַחֲמוּ אֶת הַמִּשְׁפָּט,
וְיִתְנַחֲמוּ דַעַת וְתִבְיָחָה
יִתְנַחֲמוּ יָמִים וְיָלַע.

לִי עִם מְרַעִים, מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פְּעָלִי אָנוּ? לֹאֲלִי יִי עֲזָרְתָּה
 לִי, בְּמַעַט שְׂכָנָה רוּמָה נִפְשִׁי. אִם אֶמְרֶנִי מָטָה רִגְלִי, — חֲסִדְךָ
 יִי יִסְעָדֵנִי. בְּרַב שְׂרָעֵפִי בְּקֶרְבִּי, תִּנְחוּמֶיךָ יִשְׁעֵשְׂעוּ נִפְשִׁי.
 הִיחַבְּרֶךָ בְּסֵא חוּת, יֵצֵר עֲמָל עָלַי חֹק? יִגְדּוּ עַל נִפְשִׁי
 צָדִיק, וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ. וַיְהִי יִי לְמִשְׁנֹב, וְאַלְהֵי לְצוּר מַחְסִי.
 וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם, וַיִּבְרָעֵתָם יִצְמִיתָם, יִצְמִיתָם יִי אֱלֹהֵינוּ.
 לָכוּ נִרְנְנָה לִי, נִרְעֶה לְצוּר. יִשְׁעֵנוּ נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה,
 בְּזִמְרוֹת נִרְעֵלוּ. בִּי אֵל גְּדוּלָּי, וּמִלֶּךְ גְּדוּד עַל כָּל אֲרָחִים.

הושיענו וכו' קדיש יתום

שיר של יום חמישי.

הַיּוֹם, חֲמִישִׁי בְּשַׁבַּת שָׁבוּ הָיוּ הַלָּלוּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
 לְמַנְצָח עַל הַגִּתִּית, לְאַסָּף. הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנוֹ, הִרְעִינוּ
 לְאַלְהֵי יַעֲקֹב. שָׂאוּ זִמְרָה וְתָנוּ תָּה, בְּנוֹר נְעִים עִם נָבֶל.
 תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֵנוּ. בִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל
 הוּא, מִשְׁפָּט לְאַלְהֵי יַעֲקֹב. עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ, בִּצְאָתוֹ עַל

שִׁיר הַחֲדָשָׁה

מְרַעִים—עוֹשֵׂי רָע. לֹאֲלִי וְגו'—כְּלוּמָר, בַּקִּי הוּא יָקוּם לִי עִם מְרַעִים וְלֹאֲלִי הוּא
 בִּי אֵז כְּבֹר מִתִּי. רוּמָה—שְׂאוּל. אִם אֶמְרֶנִי—מִדֵּי אֲמִרִי, בְּכָל יַעַת שְׂאִסְרֵתִי. מָטָה—
 מַעֲדָה לְנֶפֶל. יִסְעָדֵנִי—וְתַמְכֵּנִי. בְּרַב שְׂרָעֵפִי—בְּשִׁירֵבוּ בְּקֶרְבִּי מִחֲשָׁבוֹת עֲצָב וְיִגְוֹן.
 הִיחַבְּרֶךָ וְגו'—הִזְרֵמָה לָךְ מֶלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל בְּסֵא רָשָׁע. יֵצֵר עֲמָל עָלַי חֹק—הַעוֹשֶׂה
 עֲמָל וְאֵין לְחֹק וּמִשְׁפָּט. יִגְדּוּ—וְתַאסְפוּ. עַל נִפְשִׁי צָדִיק—לְקַחְתָּהּ. יִרְשִׁיעוּ—לְהַשְׁפִּיד דָּם.
 אוֹנָם—הָאֵין שְׁלֵתָם. יִצְמִיתָם—נִבְרִיתָם.

הַגִּתִּית—שֵׁם כְּלִי זָמֵר; וּמִזְמוֹר לְרֹאשׁ תְּשֻׁנָּה הוּא. הִרְגִּינוּ—רִנְנוּ. שָׂאוּ זִמְרָה—
 שָׂאוּ קוֹל זִמְרָה. וְתָנוּ תָּה—שִׁבְחוּ וְהִלְלוּ בַתָּה (תָּנוּ מַמְלֶת „תְּנִיחָה“) וּבְכְנוֹר נְעִים. בַּחֲדָשׁ—
 בְּרֹאשׁ חֲדָשׁ תִּשְׁרִי הוּא רֹאשׁ תְּשֻׁנָּה. בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֵנוּ—בְּזִמְן תְּקִיבֵנוּ לַיּוֹם חֲגֵנוּ. מִשְׁפָּט
 לְאַלְהֵי יַעֲקֹב—מִצְוֹת אֱלֹהִים הֵיא לְתַקוּעַ שׁוֹפָר בְּרִ"ה. עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ וְגו'—חֹק
 זֶה שֵׁם אוֹתוֹ לְעֲדוּת וּמִצְוָה בְּיוֹסֵף, כְּלוּמָר, בְּעַם יִשְׂרָאֵל (נִקְרָא עַל שֵׁם יוֹסֵף שְׁעִי יִגְדּוּ
 יִשְׂרָאֵל לְמִצְרַיִם) בִּצְאָתָהּ ה' עַל מִצְרַיִם לְחַבּוֹת כָּל בְּבוֹר, וְאֵין שְׁמִיעָתִי שִׁפְתָּהּ ה' שְׁלֵא יִדְעָתוֹ

אֲרִיץ מִצְרָיִם
 שְׂכָמוֹ, כְּכֹפֶר
 בְּסִתְרֵי רַעֲיוֹ
 בְּדָ, יִשְׂרָאֵל
 תִּשְׁתַּחֲוֶה
 הָרָחֵב פִּי
 אֲבָה לִי.
 דּוֹ עֲמִי שִׁי
 אֲכַנִּיעַ, וְעַ
 עֲתָם לְעוֹלָם

שיר של יום
 תהלים צג
 יי
 מ

עד אז לאמר:
 בצרה קראת
 מידם. אֲעֲנֶךָ
 על מי מריבה
 מי יתן וְשִׁמְעָתָהּ
 נִאֲמִי אֲמִלֶּאֱהוּ
 בְּשִׁרְיוֹת לִפְנֵי
 אוֹיְבֵיהֶם, וְעַל
 אוֹבְדֵים מִפְּנֵי
 חַחֲשִׁים וְדָבָשׁ
 לוֹ תִּהְיֶה שׁוֹמֵעַ
 ה' מִלִּי
 בַחֲסֵד ה' וּבְרִבּוֹתָיו
 לִבְשׁ לְבוֹשׁ יְ

אֶרֶץ מִצְרַיִם; שָׁפַת לֹא יָדַעְתִּי אֲשַׁמֵּעַ. הַסִּירוֹתִי מִסֻּבֵּל
שָׁכְמוֹ, בְּפִי מְדוּד תַּעֲבֹרָנָה. בִּצְרָה קָרָאתִי וְאַחֲלָצָה, אֶעֱנֶה
בְּסִתְרֵי רַעַם, אֶבְחָנֶה עַל מִי מְרִיבָה סֵלָה; שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱיֶדָה
בְּךָ, יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי. לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל יָגֵר; אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
הַרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ. וְלֹא שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי, וַיִּשְׁדָּאֵר לֹא
אָבָה לִי. וַאֲשַׁלַּחֵהוּ בַּשְּׂרִירוֹת לָבָם, וַיָּלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם...
זֶה עָמִי שָׁמַע לִי, יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְיֶה. — בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם
אֲבִינֵעַ, וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי. מִשְׁנָאִי יְיָ יִבְרָשׁוּ לוֹ, וַיְהִי
עִתָּם לְעוֹלָם. וַיֵּאכִילֵהוּ מִחֶלֶב הַחֵה, וּמִצֹּר דְּבַשׁ אֲשַׁבִּיעֶה.

הושיענו וכו' קריש יהוש

שיר של יום ששי.

המקדש.

הַיּוֹם שְׁשִׁי בַשָּׁבָת, שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
הַלְוִיִּם ^ג יְיָ מִלֵּךְ גִּאוֹת לָבֶשׁ, לָבֶשׁ יְיָ — עֵז הַתְּאֵזֶר, אֵף תִּבּוֹן

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עַד אֵין לֵאמֹר: הַסִּירוֹתִי מִסֻּבֵּל שָׁכְמוֹ — שְׁעוֹרוֹ: הַסִּירוֹתִי מִסֻּבֵּל. מְדוּד — מִסֻּבֵּל חֲמִשָּׁה.
בִּצְרָה קָרָאתִי — פֶּאֶשֶׁר רָדְפִי הַמִּצְרִיִּים אַחֲרֵיהֶם בֵּים סוּף צִעֲקוּתָם אֵלַי וְאֲנִי הַצֵּלְתִּי אֶתְכֶם
מִיָּד. אֶעֱנֶה — הִבַּרְתִּי אֶתְךָ בְּהַר סִינַי. בְּסִתְרֵי רַעַם — מִתּוֹךְ מִסְתָּרֵי עֲנָנִים וְרַעַמִּים. אֶבְחָנֶה
עַל מִי מְרִיבָה — בְּחִנְתִּי לְךָ וְרִאִיתִי כִּי אֵיךְ נֶאֱמַן אֱתִי. וְאֶעֱיֶדָה — וְאַחֲרָה. אִם תִּשְׁמַע לִי —
מִי יִתֵּן וְשָׁמַעְתָּ לִי. הַרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ — אֵין תִּכּוּל לְהַגְדִּיל פִּיךָ שֶׁיִּקְבֹּל לְתוֹכוֹ הַרְבֵּה
נֶאֱמַר אִמְלֵאֵהוּ כָּל טוֹב כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁאֵל. לֹא אָבָה לִי — לֹא נִתְרַצָּה לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹלִי.
בַּשְּׂרִירוֹת לָבָם — בְּעֻשְׂיוֹת לָבָם. לֹא עָמִי... בְּמַעַט וּגְו' — אֵין בְּזָק מוֹעֵט הַיּוֹתִי מִכְנִיעַ
אוֹיְבֵיהֶם, וְעַל "צָרֵיהֶם" — הַיּוֹתִי נֹטֶה יָדִי לְהַבִּיתָם, מִשְׁנָאִי ה' "הֵם שֹׁנְאֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ אֵין
אוֹבְדִים מִפְּנֵי ה' "נִעְתָם" וְזָקֵן קוֹיָם הֵם בְּאֶרֶץ הַיָּדָה לְעוֹלָם, וְהָיָה מֵאֲכִילֵהוּ ה' אֵין מִבְּחַר
הַחֲסִידִים וְדָבַשׁ הָיָה מִשְׁבִּיעָהוּ מִצֹּר, בְּלוֹמַר אֲפִילוֹ אֲבִנֵי הַשָּׂדֶה הָיוּ מִשְׁפִּיעוֹת עָלָיו טוֹב
לֹא הָיָה שׁוֹמֵעַ לִי.

ה' מִלֵּךְ — מְזִמֹּר זֶה הַיּוֹשֵׁר עַל שִׁטָּה מִים אֲדִירִים שֶׁהִתְפָּרְצוּ עַל עֵיר הַקֹּדֶשׁ וְהַתְּאֵזֶל
בְּחֶסֶד ה' וּבְחִבּוּתוֹ. גִּאוֹת לָבֶשׁ — לָבֶשׁ לְבוּשׁ שֶׁל גְּדוּלָּה. לָבֶשׁ ה' עֵז הַתְּאֵזֶר —
לָבֶשׁ לְבוּשׁ שֶׁל גִּאוֹת וְהַתְּאֵזֶר בְּאֵזֶר שֶׁל עֵז, בְּלוֹמַר הַרְאָה מָה רַב כְּחוֹ וּבְחִבּוּתוֹ.

לִי יְיָ עֲזָרְתָה
לִי — חֲסִדְךָ
עָשְׂנוּ נַפְשִׁי.
עַל נַפְשִׁי
לְצֹר מִחֲסִי.
יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
בְּתוֹדָה,
לְאֵלֵינוּ.

עֲזָנוּ, הָרִיעוּ
עִם נֶבֶל.
חֶק לְיִשְׂרָאֵל
בִּצְאָתוֹ עַל

מִרְעִים וְלֹאֲלִי הוּא
שְׁאֵמְרֵתִי. מִטָּה —
שְׁבוֹת עֶצֶב וְנוֹן.
עָלִי חֶק — הַעוֹשָׂה
יְעוֹ — לְהַשְׁפִּיד דָּם.

גוֹ. שָׁאוּ זִמְרָה —
רַנְנִים. בְּחֶדֶשׁ —
לְיוֹם חֲגֻגוֹ. מִשְׁפָּט
שֶׁ שָׁמוּ וּגְו' — חֶק
יְיָ יוֹסֵף שְׁע"י יִרְדּוּ
וְה' שְׁלֹא יִדְעֵתוּ

תבבל כל תמוט. נכון בסאך מאז, מעולם אָתָה. נִשְׁאוּ נְהָרוֹת.
 יי! נִשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִים. מַקְלוֹת מַיִם
 רַבִּים, אֲדִירִים מִשְׁפְּרֵי יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יי! עֲדוּתֶיךָ נֶאֱמָנוּ
 מֵאֵד, לְבִיתֶךָ נֶאֱמָה קִדְשׁ, יי, לְאַרְךָ יָמִים! הוֹשִׁיעֵנו וכו' ק"י

שיר זה אומרים בכל יום לאחר תפלת שחרית ומנחה מר"ח אלול עד אחר חושענא רבא.

תהלים כז.
 לְדָוִד. יי אֲדִיר וְיִשְׁעִי — מִמֶּי אֵיךְ? יי מַעֲזוֹ חַיִּי — מִמֶּי
 אִפְסָח? בְּקָרֵב עָלַי מַרְעִים לֶאֱכֹל אֶת בִּשְׂרִי, צָרִי וְאִיבִי
 לִי — הִמָּה בָּשָׁלוּ וְנִפְּלוּ. אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי,
 אִם תִּקּוֹם עָלַי מִדָּחִי, בּוֹאֵת אֲנִי בַּיָּמִין. אַחַת שְׁאֵלְתִּי
 מֵאֵת יי, אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ: שְׁבִתִּי בְּבֵית יי כָּרַ יְמֵי חַיִּי, רַחוּת
 בְּנַעַם יי וּלְבַקֵּר בְּחִיבָלוֹ. כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכּוֹ בְּיוֹם רַעַה
 יִסְתִּירֵנִי בְּסֹתֶר אֹהֶלוֹ, בְּצוּר יְרוּמָמִנִי. וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי
 עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאֶזְכָּרָה בְּאֹהֶלוֹ וּבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה
 וְאֶמְרָה לַיי. שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי. לֵךְ אָמַר
 לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי, אֶת פְּנִיךָ יי אֶבְקֶשׁ. אַל תִּסְתַּר פְּנִיךָ מִמֶּנִּי.

שיר ה' תהלים

נכון בסאך מאז—מעולם מלכותך קִנְיָת. נִשְׁאוּ נְהָרוֹת וגו'—ה', אַתָּה אִם נִשְׁאוּ
 נְהָרוֹת קוֹלָם „וְדָכָם“ (הַמִּתְנַת גְּלִיחָם), אֲבָל אַתָּה „אֲדִיר בְּמָרוֹם ה'“ תִּרְבֶּה תִּתֵּן מַקְלוֹת
 הַמַּיִם וּמִשְׁפְּרֵיהֶם (גְּלִיחָם). עֲדוּתֶיךָ—מַעֲזוֹתֶיךָ, הֵם חֲקוֹת הַמַּבְעֵה (שֶׁדָּפַר עַל אוֹדוֹתָן לִפְנֵי ה')
 כַּאֲשֶׁר חֲקוֹת הַמַּבְעֵה שְׁעִשִּׁיתָ נֶאֱמָנוּ וְנִקְנְמוּ לְעַד, כֵּן בִּיתֶךָ אֲשֶׁר קִדְשׁ נֶאֱמָה וְנֶאֱמָה לוֹ יִתֵּן
 נָכוֹן וְנִקְנָם, ה'! לְאַרְךָ יָמִים.

מַעֲזוֹ חַיִּי—מַעֲזֵי בַחֲיִים, בְּקָרֵב עָלַי מַרְעִים—בְּשִׁמְתִּיקָרְבִים אֵלֵי אֲנִשִּׁים עוֹשֵׂי רַע.
 צָרִי וְאִיבִי לִי—כַּאֲשֶׁר צָרִי וְאִיבִי גְלִיחָם בִּי. בּוֹאֵת—בְּכָל זֹאת. אַחַת שְׁאֵלְתִּי וגו'—
 אֵין אֵלָּה בְּקִשָּׁה אַחַת: לְשִׁבְתִּי בְּבֵית ה', לְבַקֵּר—לְבֹא וְלִרְוֹשׁ. יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכּוֹ—בְּצֹר
 לִי יִסְתִּירֵנִי בְּסֹתֶר. בְּצוּר יְרוּמָמִנִי—וְנִבְיחֵנִי וְעֲמִידִנִי בְּצֹר. וּבְחֵי תְרוּעָה—וּבְחֵי שְׂמִיחָה
 וּשְׁלֵמִי תוֹדָה. לֵךְ אָמַר לְבִי אָמַר לִי בְּשִׁמְךָ: „בִּקְשׁוּ פָנַי“ וְכֵן אֲעֲשֶׂה וְאֶת פְּנִיךָ אֶבְקֶשׁ.

אל תט באף עבדך עזרתי היית, אל תפְּשְׁנִי וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, וַיִּזַּקְפוּנִי. הֲרֵנִי יְיָ דִרְכָּךְ,
וְנָחֵנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר, לְמַעַן שְׂרָרִי. אֵל תַּתֵּנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי, כִּי
קָמוּ בִי עֲדֵי שָׁקֶר וּפֶתַח חֲמָס. לֹאֵא הָאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב
יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים... כִּנָּה אֵל יְיָ, חֲזֹק וַיֹּאמֶץ לְךָ, וְכִנָּה אֵל יְיָ.

תהלים כו. כִּנָּה אֵל יְיָ, חֲזֹק וַיֹּאמֶץ לְךָ, וְכִנָּה אֵל יְיָ!

ש"א ב. אֵין קְדוֹשׁ בְּיָי, כִּי אֵין בְּלִתָּה, וְאֵין צוֹר בְּאַלְהֵינוּ.

תהלים יח. כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדִי יְיָ? וּמִי צוֹר וּזְלָתִי אֱלֹהֵינוּ?

נחמיה ב' פ' כ' ו'.

אֵין בְּאַלְהֵינוּ, אֵין בְּאַדְוֵינוּ, אֵין בְּמַלְכֵנוּ, אֵין
בְּמוֹשִׁיעֵנוּ. מִי בְּאַלְהֵינוּ? מִי בְּאַדְוֵינוּ? מִי בְּמַלְכֵנוּ?
מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ? נִוְדָה לְאַלְהֵינוּ, נִוְדָה לְאַדְוֵינוּ, נִוְדָה
לְמַלְכֵנוּ, נִוְדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ. בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ
אֲדֹנֵינוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ. אֵתָהּ הוּא
אֱלֹהֵינוּ, אֵתָהּ הוּא אֲדֹנֵינוּ, אֵתָהּ הוּא מַלְכֵנוּ, אֵתָהּ
הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. אֵתָהּ תוֹשִׁיעֵנוּ, אֵתָהּ תִּקְוָנוּ תִּרְחֵם
צִיּוֹן, כִּי עֵת לְחִנָּה כִּי בָא מוֹעֵד

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אל תט באף עבדך—אל תרחיקני מפניך באף, חרי תמיד הייתי עזרתי על פן אל
תפְּשְׁנִי לַחֲבֹא. יֹאכְפָּנִי וַיִּנְסֵנִי אֱלֹהֵי. לְמַעַן שְׂרָרִי—לְהַקְשִׁים צוּרִי (תְּשַׁמְחִים לְרֹאוֹת
נִקְמָתָם בִּי) שְׁוִיאוֹ וַיּוֹשִׁיו. בְּנֶפֶשׁ צָרִי—בְּרִצּוֹנִים וַחֲפָצִים. כִּי קָמוּ... וּפֶתַח חֲמָס—עֲדִים
סִבְּרִים שָׁקֶר וְדַבּוּר שֶׁל חֲמָס. לֹאֵא הָאֲמַנְתִּי וְגו'—וַיִּסְבֹּךְ הַיּוֹשֵׁעַ לִי בְּ עַד כִּי כָמַעַט
לֹא הָאֲמַנְתִּי עוֹד לְרֹאוֹת וְגו'. כִּנָּה אֵל ח'—מִי הָאִישׁ הַזֶּה בְּקֶרֶב צָרָה, כִּנָּה אֵל ח' וְגו'.

לְשֹׂאוֹ נִקְרוֹת
מִקְלֹת מִים
דוֹתִיד נֶאֱמָנוּ
יַעֲנוּ וְכו' ק"י

ר' הושענא רבא.

זו חיי — ממי
צרי ואיבי
א יירא לבני,
חת שאליתי
חיי, לחזות
ביום רעה
ירום ראשי
ענה, אשירה
לך אמר
פניך ממני.

ח' אף אם נשאו
רבה יתר מקלות
אודותן לפני נח
אה ונאה לו יתה

אנשים עושי רע.
ת שאליתי וגו'—
נגני בסכו—בצר
ענה—נחתי שמחה
ואת פניך אבקש.

מס' כריתות ר' ירושל' יובא

פֶּטוּם תִּקְטָרֶת הַצָּרִי וְהַצָּפֹן, הַחֲלָפָנָה וְהַלְבֹּנָה —
 מִשְׁקָל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה; מִזֶּרֶם וּמִצְּפוֹן, שְׁבִלֹת
 גֵּרֵד וּכְרָפִם — מִשְׁקָל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה;
 חֲקִשָּׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, וְקִלּוּפָה שִׁשָּׁה, וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה;
 בְּרִית בְּרִשְׁיָה תִּשְׁעָה קָבִין, יֵין קְפָרִיסִין סָאִין תִּלְתָּא
 וְקָבִין תִּלְתָּא, וְאִם אֵין לוֹ יֵין קְפָרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר
 חֲזָרִין עֲתִיק. מִלַּח סְרוּמִית רַבַּע, מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא.
 רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר: אֵף כֶּפֶת חֲזָרִין כָּל שְׁהוּא. וְאִם נִתָּן
 בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה; וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה.

רַבִּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף
 הַנוֹטֵף מִעֲצֵי הַקָּמָף. בְּרִית בְּרִשְׁיָה שִׁשְׁפִּין בָּהּ אֵת הַצָּפֹן,
 קָדִי שֶׁתֵּהָא נָאָה, יֵין קְפָרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת הַצָּפֹן, קָדִי
 שֶׁתֵּהָא עֲזָה, וְהָלֹא מִי רִגְלִים וּפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מִבְּגִידִין
 מִי רִגְלִים בְּעִזָּה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

תַּנְיָא רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק — אוֹמֵר: "הֲדַךְ
 הַיָּמִיב, הַיָּמִיב-הֲדַךְ!" מִפְּנֵי שֶׁחֲקוּל יָפָה לְבָשִׁמִּים, פְּסָמָה
 לַחֲצָאִין — בְּשָׂרָה; רְשָׁלִישׁ וְלִדְבִיעַ — לֹא שִׁמְעֵנוּ. אוֹמֵר רַבִּי
 יְהוֹנָדָה: זֶה הַכָּלָל, אִם כְּמִדְתָּה — בְּשָׂרָה לַחֲצָאִין, וְאִם חֲסֵר
 אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ — חֵיב מִיתָה.

תַּנְיָא בַּר קַפְרָא אוֹמֵר: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
 הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצָאִין. וְעוֹד תַּנְיָא בַּר קַפְרָא: אֵלּוּ
 הֵיטָה נוֹתֵן בָּהּ קִדְּמוֹב שֶׁל דְּבִשׁ, אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי
 רִיחָהּ, וְלָמָּה אֵין מַעֲרִבִין בָּהּ דְּבִשׁ? מִפְּנֵי שֶׁחֲתוּרָה אִמְרָה:
 בִּי כָּל שָׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִפְּנֵי אִשְׁרָה לִּי.

שחרית לחול

שלש פעמים.

ג"פ

ג"פ

ג"פ אחר

וערבוד

וכשנים

תנא רבי

הבא שנים

אמר

מרבנים ש

שלום בנ

לאהבי ו

שלוח בא

למען בית

ויברך א

יתגדל

מלכותה; וי

דכל בית י

קהל ית

יתברך

ויתקלל ש

לעצמ

ונחמתיא בא

שלש פעמים. יי צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה.

ג"פ יי צבאות! אשרי אדם במח בך.

ג"פ יי, הושיעה! המלך יעננו ביום קראנו.

ג"פ אתה סתר לי מצר תצורני רני פלטתם ובני סלה.

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם
ובשנים קדמיות.

תנא רבי אליהו כל השנה חלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם
הבא שנאמר חלכות עולם דו, אל תקרי חלכות אלא חלכות.

אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים

מרבין שלום בעולם, שנאמר: וכל בןך למודי יי, ורב

שלום בןך. אל תקרי בןך, אלא: בןך. שאם רב

לאהבי תורתך, ואין למו מבטח. יהי שלום בחיך;

שלום בארמנותיך. למען אחי ורעי, אדברך נא שלום בך.

למען בית יי אלהינו, אבקשה טוב לך. יי עז לעמו יתן.

יי וברך את עמו בשלום.

בדי ש ד ר ב נן.

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעותה וימליך

מלכותה; ויצמח פורקנה ויקרב (ג"א קץ) משיחה. בתיכון וכו' מיכון, ובחני

דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, — ואמרו: אמן!

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמין!

יתברך וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתחדד, ויתעלה.

ויתגדל, שמה דקדשא — בריך הוא.

לעלא (בעש"ת) ולעלא מכל מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא

וניתמא, באמין בעלמא — ואמרו: אמן!

שחרית לחול.

הלבונה —

שבלת

זר מנה;

תשעה;

אין תלתא

ביא חמר

כל שהוא.

ואם נתן

חייב מיתה.

אלא שרה

את הצפרו,

צפרו, כדי

אין מבגישין

ר: הדק

ם. פטמה

אמר רבי

ואם חסר

סבעים שנה

פרא: אלו

עמוד מפני

דה אמרה:

אשר ליי.

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהוה. ועל כל תלמידי תלמידיהוה.
ועל כל מאן דעסקין באורייתא. די בארתא הדין ודי בכל אתר ואתר—
יהא דהון ולבון שלמא רבא. חנא וחסדא. ורחמין וחסין אריבין. ומזונא
רויחי ופורקנא מן גדם אבוהון דבשמיא ואמרו: אמן!
יהא שלמא רבא מן שמיא נתיים (טובים) עלינו ועל כל ישראל—
ואמרו: אמן!

עשה שלום בפרומיו, הוא יעשה (ברחמיו) שלום, עלינו
ועל כל ישראל—ואמרו: אמן!

עלינו לשבח לארון הכל
לתת גדלה ליוצר בראשית,
שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו
כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו
בהם וגרלנו בכל המזגם. —

תפלת עלינו נתחברת
ע"י רב דראש השנה.
ויש משערים שנתחברת
בימי וחושע בן גון
דאחר כבוש יריחו.

ואנחנו כרעים ומשתחוים ומודים
לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש,
ברוך הוא. שהוא נוטח שמים ויוסד
ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל

שירה סדשה

ליוצר בראשית—למנא העולם בששת ימי בראשית. כגויי הארצות—עובדי
האלילים. המזגם—מספרם הרב של עובדי האלילים. מושב יקרו—מקום תפארתו.

וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא
 אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד. אַפֶּס—מִלְכְּנוּ, אַפֶּס
 זוּלָתוֹ, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעָתָּ הַיּוֹם
 וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים
 בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,
 אִין עוֹד”

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ, יִי אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מִהֲרָה
 בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים
 בָּרוֹת וּבְרִיתוֹן, לְתֵקֵן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדִּי, וְכֹל בְּנֵי
 בָּשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ.
 יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כֹּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ,
 תִּשְׁבַּע כָּל לָשׁוֹן. לִפְנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיְפֹאֲרוּ,
 וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּסֶם אֶת עוֹל
 מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 חֲמַלְכוּת שִׁלְךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.
 בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ: „יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!” וַנֹּאמֶר:
 „וְהָיָה יִי לִמְלֹךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.”

שִׁירָה חֲדָשָׁה

זְכִינַת עֲזוֹ—כְּבוֹד וְנִבְרָתוֹ. אַפֶּס—אִין. גְּלוּלִים—אֱלִילִים. לְתֵקֵן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שִׁדִּי—לְהַכִּין לֵב כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בְּאֵמִינַת אֵל אֶחָד. יִקָּר—כְּבוֹד.

שְׁחִירֵית לְחֹל.

י תְּלִמִּידֵיהֶן

אֶתֶר וְאַתֶּר—

רִיבִין, וְכֹוֹנָא

כָּל יִשְׂרָאֵל—

לְוֹם, עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

עֲלֵי

משלי ב. אל תזרא מִפְּחַד פֶּתָאִם, וּמִשְׁאֵת רָשָׁעִים כִּי תִבֹּא.
 ישע' ה. עֲצוּ עֲצָה וְחִפְּר, דְּבָרוּ דְּכָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל.
 שם מו. וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּר:
 אֲנִי עָשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשָׂא, וְאֲנִי אֶסְבֵּר וְאֶמְלֵט.

קדיש יחזם

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֻלְמָא, דִּי בְּרָא כְּרֵעוּתָהּ;
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א גִּזְרֵי) מְשִׁיחָהּ,
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָר בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֻלְמָא וּבְזִמְנָא
 קָרִיב - וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קהל יהא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֻלְמָא וּלְעֻלְמֵי עֻלְמֵיָא!

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר,
 וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַדָּר, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא - בְּרִיךְ הוּא, לְעֻלְמָא
 (בעש"ת וְלְעֻלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשִׁבְחָתָא
 וְנִתְחַמְתָּא, דְּאִמְרֵן בְּעֻלְמָא - וְאִמְרוּ: אָמֵן!

יהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל - וְאִמְרוּ: אָמֵן!
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל - וְאִמְרוּ: אָמֵן!

שירי תדשה

ומשאת רשעים וגו' - כי תבא סערה ואסון על רשעים - אל תזרא. עֲצוּ עֲצָה -
 כלפי אויבי ישראל הוא אומר. וְעַד זִקְנָה - עד ימי זקנתך אני הוא אלהים שאשא אותך
 בחיך נאמלך מכל צדך.

שֵׁשׁ זְכוּרוֹת.

יִתְבָּא.

מִנּוּ אֵל.

הַכִּמִּי הַקְּבֵלָה פּוֹתֵבִים שִׁיאִמֵּר הָאָדָם בְּכָל יוֹם שֵׁשׁ זְכוּרוֹת וְהָיָה מוֹכֵשֶׁת שְׁחִירָה בֶּן עוֹלָם הֵבֵא.

זְכוּרֵת וְיֵצֵאת מִצָּרִים.

דברים טו.

לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

זְכוּרֵת הַשָּׁבָת.

שמות כ.

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשָּׁבָת לְקַדְּשׁוֹ.

זְכוּרֵת מַעֲמַד הַר סִינַי.

דברים ה.

רַק הַשְׁמֹר לָךְ וְשָׁמַר נִפְשְׁךָ מָאֵד, פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ, וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
וְהוֹדַעְתָּם לְבִנְיָךְ וּלְבִנֵּי בִנְיָךְ. יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ בְּחָרִב.

זְכוּרֵת מִסֵּה אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּדְבָּר.

שם מ.

זְכוֹר, אֵל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר.

זְכוּרֵת מִרְיָם.

שם כד.

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם, בְּהִדְרֹךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם.

זְכוּרֵת מַחֲנֵית עַמְלֵק.

דברים כה.

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלֵק, בְּהִדְרֹךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרַיִם. אֲשֶׁר קָרָךְ בְּהִדְרֹךְ וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ,
וְאִתָּה עֵיף וַיִּגַּע, וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים; וְהָיָה בְּהִנֵּיחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לָךְ מִכָּל אִיִּבֶיךָ מִסָּבִיב, בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.
נִחְלָה לְרִשְׁתָּהּ, תִּמְחָה אֶת זְכוֹר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם,
לֹא תִשְׁכַּח.

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרֵי הָאֻמוֹנָה עַפ"י תַּרְמ"ב"ם.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֻמוֹנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, הוּא בּוֹרָא וּמְנַהֵיג לְכָל הַפְּרוֹאִים, וְהוּא
לְבָדּוֹ עֹשֶׂה וְעֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים.

יִתְבָּא. עֲצוֹ עֲצָה-
לְהִים שֶׁאֵשָׂא אוֹתָהּ

ב. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, הוּא יְחִיד, וְאֵין יְחִידוֹת בְּמוֹהוּ בְּשׁוּם פְּנִים,
וְהוּא לְבִדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה, הָיָה וְיִהְיֶה.

ג. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, אֵינוֹ גּוֹף וְלֹא יְשִׁינוּהוּ מְשִׁינֵי הַגּוֹף, וְאֵין לוֹ
שׁוּם דְּמִיוֹן בְּכָל.

ד. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, הוּא רֹאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן.

ה. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, לוֹ לְבִדּוֹ רֹאיוֹ לְהִתְפַּלֵּל, וְאֵין לְזוּלָתוֹ רֹאיוֹ
לְהִתְפַּלֵּל.

ו. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּל דְּבָרֵי
נִבְיָאִים אִמְתָּ.

ז. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁנִּבְּוֹאת מֹשֶׁה
רִבְּנוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הִיָּתָה אֱמֶתִית, וְשֶׁהוּא הָיָה
אָב לְנִבְיָאִים, לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וּלְבָאִים אַחֲרָיו.

שִׁיר הַיְּהוָה

בְּשׁוּם פְּנִים-בְּשׁוּם אֶפֶן. יְשִׁינוּהוּ מְשִׁינֵי הַגּוֹף-כָּל הַדְּבָרִים הַשּׁוֹכִים אֶל הַגּוֹף
אֵינָם שׁוֹכִים לוֹ כָּלָל וְכָלָל. לְזוּלָתוֹ-לִכְתּוֹ אַחֵר בְּתוֹר מְסֻעָה וְשָׁלִים בִּיגִינוּ וּבִינוּ. אֱמֶתִית-
שֶׁל אֱמֶת. אָב לְנִבְיָאִים-הַגְּדוֹל שֶׁבְּנִבְיָאִים.

א. יִתְבָּרַךְ
שֵׁם פָּנִים,

יִתְבָּרַךְ
וְאֵין לוֹ

יִתְבָּרַךְ

א. יִתְבָּרַךְ
לְתוֹ רְאוּ

לְ דָבָר

אֵת מִשָּׁה
הוּא הָיָה
אַחֲרָיו.

שְׂמִיךְ אֵל הַנּוֹף
יִנּוּ. אֲמִתִּית-

ח. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שְׂכָל הַתּוֹרָה
הַמְצִינָה עֵתָה בִּידֵינוּ, הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה
רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם.

ט. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שְׂוֹאת הַתּוֹרָה לֹא
תִּהְיֶה מְחַלֶּפֶת, וְלֹא תִּהְיֶה תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת
הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

י. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל מַחֲשַׁבוֹתָם,
שֶׁנֶּאֱמַר: הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם הַמְּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם.
יא. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, נּוֹמֵר טוֹב לְשׂוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי
מִצְוֹתָיו.

יב. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, בְּבִיאת הַמָּשִׁיחַ,
וְאֵף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמֶה, עִם כָּל זֶה אַחֲכָה לוֹ
בְּכָל יוֹם שִׁיבָא.

יג. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שִׁיְהִי תַּחֲתֵית
הַכּוֹתִים, בָּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְיִתַּעֲלֶה וְכָרוּ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים.

שִׁיר הַדָּשׁ

הַמְצִינָה הַמְצִינָה. לֹא תִּהְיֶה מְחַלֶּפֶת-וְתִשְׁמַח דָּבָר מִדְּבָרֶיהָ. שִׁיתְמַהֲמֶה-שִׁיתְמַחֲרָה.

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי. קִוִּיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ יי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי.
לְפָרְקֶנְךָ סִבְרִית יי, סִבְרִית יי לְפָרְקֶנְךָ יי לְפָרְקֶנְךָ סִבְרִית.

נְמִילַת יָדַיִם קָדָם הַסְעִידָה.

שֵׁאוּ יְדֵיכֶם קָדָשׁ וּבָרְכוּ אֶת יי.

וּאֲשָׂא כַפִּי אֶל מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאֶשְׁיַחָהּ בְּחֻקֶּיךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ עַל נְמִילַת יָדַיִם.

בְּרָכָה עַל הַפֶּת.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

סֵדֶר בְּרַכַּת הַמּוֹזֵן.

בְּשַׁבָּת וּיְמֵי טוֹב וְכִּיֹּם שֵׁא"א תַּחֲנוּן אוֹמְרִים זָה:
תַּחֲלִי קְבוֹ. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יי אֶת
שִׁיבַת צִיּוֹן, הֵינּוּ בְּחַלְמִים. אֲזַיְמָרָא
שְׂחֹק פִּינוּ וְלִשְׁנוֹנוֹ רִנָּה, אֲזַיְמָרָא
בְּגוֹיִם, הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּךְ.
הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הֵינּוּ שְׂמֵחִים.
שׁוֹבָה יי אֶת שְׁבִיתָנוּ, בְּאִפְקִים בְּנִגְבָּה,
הוֹרָעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלֹּד
יִלָּךְ וּבִכָּה נִשָּׂא מִשֶּׁךְ הַדָּרֵעַ, בֹּא יְבֹא
בְּרִנָּה, נִשָּׂא וְאֶלְמָתָיו.

בְּחֹל קוֹדֶם בְּרַכַּת הַמּוֹזֵן אוֹמְרִים זָה:
תַּחֲלִי קְלוֹ. עַל נִהְרֹות בְּכָל שְׁמִשְׁכְּנוֹ גַּם
בְּקִינוֹ, בְּזִכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן. עַל עַרְבִים
בְּתוֹכָהּ, תִּלְיֵנוּ בְּנוֹתֵינוּ. כִּי שֵׁם
שְׂאֻלָּנוּ שׁוֹכְנוֹ דְּבָרֵי שִׁיר, וְתוֹלְדֵינוּ
שְׂמֵחָה: שִׁירֵנוּ לְנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן. אִידָּה
נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יי, עַל אֲדַמַת נֶגֶר.
אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי.
תִּדְבֹק לְשׁוֹנִי לְחֶפֶז, אִם לֹא אֶזְכְּרֶי
אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ
שְׂמֹחָתִי. זָכֹר יי לְבִנֵּי אֲדוֹם אֶת יוֹם
יְרוּשָׁלַיִם. הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ, עַד הַיָּסוֹד בָּהּ. בֵּת בְּכָל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁרִי
שִׁישְׁעָם לָהּ, אֶת גְּמוּלָתָהּ שִׁנְיָנוּ. אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחוּ וְנַפֵּץ אֶת עוֹלָלָהּ, אֶל הַסָּעֵה.

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

לְפָרְקֶנְךָ וְגו'—זֶהוּ תַּרְגוּם אֲרָמִי שֶׁל לִישׁוּעָתְךָ וְגו'. קָדָשׁ—אֶל הַמִּקְדָּשׁ.

הִנְנִי מוכֵן וּמוֹמֵן לָקִים מִצֵּנֶת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַת הַמִּזוּן שְׁנוֹאֵמֶר:
וְאֶכְלֶה וְשִׁבְעֶה וּבְרַכָּה אֶת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.

שְׁלֹשָׁה שְׁאֲבָלוֹ יִחַד אֹמֵר הַמְּבָרֵךְ:

הַמִּזְמֵן אֹמֵר: רַבּוּתִי, מִיר וְנֹאֲלָעִי בְּעִנְיָנִישְׁעֵן נֶאֱדָוְנִי, הִבָּח נְבָרֵךְ.

וְהַמְּסַבִּים עֲנִים:

יְהִי שֵׁם ה' מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַמְּבָרֵךְ:

בְּרִשּׁוֹת... מְרַנֵּן וְרַבּוּתִי נְבָרֵךְ (הַמִּזְמֵן בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲבָלָנוּ מִשְׁלֹ.

הַמְּסַבִּים וְאַחֵר כֶּךָ הַמְּבָרֵךְ:

בְּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲבָלָנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ חֲיֵינוּ.

יִחַד אֵינוֹ אֹמֵר בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם,
הוֹן אֶת הָעוֹלָם כִּלּוֹ בְטוֹבוֹ; בָּחַן
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נֹתֵן לָהֶם לֶחֶם לְכָל
בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל,
תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֵד לָנוּ
מִזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעֶבֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל;
כִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִיג לְכָל, וּמַטִּיב
לְכָל, וּמַכִּין מִזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּרִיּוֹתָיו — בְּרוּאֵיו.

שְׁחִירֵית לְחֹל.

לְתֵדָה קִנְיָתִי.

לְתֵדָה סְבָרִית.

הַבְּחִינִי.

אֲשֶׁר

הַמִּזְצִיא

הַמִּזְמֵן אֹמֵר: הוֹן

בְּשׁוֹב יי אֶת

מִים. אֲזַיִלָּא

, אֲזַי יִאֲמָרוּ

זוֹת עִם אֵלֶּה.

הֵינּוּ שְׁמֵחִים.

אֲפִיקִים בְּנוֹב,

וּבְקָרִי. הַלּוֹךְ

זָרַע, בֹּא יְבֹא

הַדּוֹדָה אֲשֶׁרִי

יִהְיֶה אֵל הַמְּסַבֵּעַ.

אֵל הַמְּקַדֵּשׁ.

בָּרָא. בְּאִמּוֹר: פּוֹתַח אֶת יָדָךְ, וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל חַי רָצוֹן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַזֵּן אֶת הַכֹּל.

נִוְדָה לָךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָאֲבוֹתֵינוּ:
אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים; וְעַל בְּרִיתְךָ
שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ
שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ; וְעַל חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת
מִזֵּן שֶׁאַתָּה זֵן וּמַפְרִינִם אוֹתָנוּ תָמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

בְּחֻנְכָּה וּבְפִּירִים אוֹמְרִים בָּאן „עַל הַנְּסִים“.

לְחֻנְכָּה וּפִירִים.

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמוֹת, וְעַל
הַמְּלַחמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לָאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לְפִירִים.

לְחֻנְכָּה.

בַּיָּמִי מִתְּקִדּוֹ בֶּן יוֹחָנָן בֶּהֵן	בַּיָּמִי מִרְדֵּיכִי
גָּדוֹל חֲשֻמוֹנָאִי וּבְנָיו, בְּשַׁעֲמָדָה	וְאַסְתָּר בְּשׁוֹשָׁן
מַלְכוּת יוֹנָן הַרְשָׁעָה עַל עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל,	הַבִּירָה, בְּשַׁעֲמָד
לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרַתְךָ, וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֶּיךָ	עַל־יָהִם הַזֵּן הַזֶּה הַרְשָׁעָה

משביע

ל.

אבותינו:

וי אליהו

ל ברייתך

על חקך

ל אכילת

יום ובכל

ת, ועל

ת, ועל

בזמן הזה.

ורים.

י מרדכי

ב שו שן

בשעמר

מזן הרשע.

ועל הכל יי אליהו אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד, בכתוב: ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך על הארץ הפכה אשר נתן לך. ברוך אתה יי, על הארץ, ועל המזון.

לחננה.

לפורים.

רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריכם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וממאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עסקי תורתך; ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה. ימי "הנבחר" אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול. ועל הכל וכו'.

ס

בכש להשמיר, להרוג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, כיום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו נמולו בראשו, ותל אותו ואת בניו על העץ. (ועשית עמהם גם ופלא ונודה לשמך הגדול). ועל הכל וכו'.

רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
 עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שִׁמְךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ, אָבִינוּ! רַעֲנוּ, זִוְגְנוּ, פְּרֹנְסְנוּ, וּבְלַכְלְנוּ
 וְהַרְוִיחְנוּ, וְהַרְרוּחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מְכַל צְרוּתֵינוּ.
 וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מַתָּנֶת בָּשָׂר
 וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאתֶם, כִּי אִם לִידֵךְ הַמְּלָאָה,
 הַפְּתוּחָה, הַקְדוֹשָׁה וְהַרְחֵבָה, שְׁלֹא יָבוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם
 לְעוֹלָם וָעֶד.

לשבת.

רָצָה וְהִתְלַצְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמַצְנוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי.
 הַשֶּׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה; כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא
 פְּנִיָּךְ, לְשֶׁבֶת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמַצְנוֹת רְצוֹנָךְ, וּבְרַצוֹנָךְ
 הָנוּחַ לָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם
 מְנוּחָתֵנוּ, וְהִרְאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּנִתְחַמַּת צִיּוֹן עִירְךָ, וּבִבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קְדֻשָּׁךְ, כִּי אַתָּה הוּא בָּעֵד הַיְשׁוּעוֹת וּבָעֵל הַנְּחֻמוֹת.

שִׁיר הַתְּשׁוּבָה

רַעֲנוּ—רַעֲה אֹסְפֵנוּ. זִוְגְנוּ—תֵּן לָנוּ מִזוֹן. וְהַרְוִיחְנוּ—תֵּן לָנוּ פְּרִיָּתֵנוּ בְּרוּחַ וְלֹא
 בָּעֵז. וְהַרְרוּחַ—שִׁים לָנוּ רִיחַ וְהַצֵּלָה. מִקְדוּשָׁת—הַמְּלָאָה עַד כְּלֵי דִי.

וְהִתְלַצְנוּ—וְהִתְעַנְנוּ.

בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ יוֹם טוֹב וְחֹל הַמּוֹעֵד וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה אוֹמְרִים פֶּאן יַעֲלֶה וְיֵבֵא.

וּבִנְיָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ,
מִלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצֵרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ, קְדוֹשׁ
יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ, רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב, וְהַמְּטִיב לְכָל!
שֶׂכֶל יוֹם וָיוֹם, הוּא הַטִּיב, הוּא מְטִיב, הוּא יוֹטִיב לָנוּ;
הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד, לַחַן וּלְחֶסֶד

בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ יוֹם טוֹב וְחֹל הַמּוֹעֵד וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה אוֹמְרִים זֶה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיֵבֵא וְיִגְעַל, וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיַזְכֵּנוּ וְיַקְדִּימוּ, וְיַזְכֵּנוּ
אֲבוֹתֵינוּ, וְיַזְכֵּנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִידָךְ, וְיַזְכֵּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קְדוֹשְׁךָ, וְיַזְכֵּנוּ כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּימָה,
לְטוֹבָה, לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ	וְלַדִּים הַטּוֹבִים	לְפֶסַח	לְשַׁבְּעוֹת
רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ	בְּיוֹם כְּפוּר	חַג הַמִּצּוֹת	חַג הַשַּׁבְּעוֹת
לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה	יֹאמְרוּ:	לְשַׁבּוֹת	לְשִׁמְנֵי הַעֲצֵרֶת וּלְשִׁמְשֵׁת תוֹרָה
הַזְכֵּרוֹן	הַכְּפָרִים	חַג הַסֻּבּוֹת	הַשִּׁמְנֵי חַג הַעֲצֵרֶת

חֹדֶה. וְיַזְכֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וְיַקְדִּימוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְיַחֲשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים; וְיַזְכֵּנוּ בְּרִישׁוֹעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחִנּוּן, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְיַחֲשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל (בִּרְ"ה מֶלֶךְ) חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

נִמְלָנוּ—שָׁלוֹם טוֹב לָנוּ. לַחַן וּלְחֶסֶד—לְמַעַן נִמְצָא חֵן וְחַסֵּד וְגוֹ' וְנִמּוֹל לָנוּ הַצֵּלָה

וְלִרְחֻמִּים וְלִרְנוּחַ; הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה, בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה, נְחֻמָּה, פְּרִנָּסָה וּבִלְפָּלָה, וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וּמִכָּל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרֵנוּ

בְּשִׁמְסוּיִם הַמְנוֹן אֵל יִחְסְרֵנוּ, עוֹנִים הַמְסָבִין אָמֵן, (וְכֵן נִשְׁנֶה אַחֲרֵי כָל הַרְחֻמִּין).

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר וָדוֹר, וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וְלִנְצַח נְצָחִים, וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יַפְרִינֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִשְׁפֹּר עָלֵנוּ מֵעַל צָוָאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עָרְיוּ.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא, זְכוּר לְטוֹב, וַיְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

לְבָנִים שְׂמֻיכִים עַל שְׁלַחן הַדִּירָהּם יֵאמְרוּ:

הַרְחֻמֵּן, הוּא יְבָרֵךְ אֶת אָבִי מוֹרֵי בֶּעַל הַבֵּית הַזֶּה, וְאֶת אִמִּי מוֹרְתִי, בֶּעַלְת הַבֵּית הַזֶּה.

שִׁירָה הַדְּשֵׁה

יוֹנִי, הַרְחֻמֵּן—הָאֵל הַרְחִיב, עָלֵנוּ—עַל הַשְּׂעִפִּיר, קוֹמָמִיּוֹת—בְּקוֹמָה וְקוֹפָה

וְאִם הוּא סְמוּךְ עַל שְׁלֶחַן עֲצָמוֹ יֹאמֶר:

הִרְחַמְנָן, הוּא יִבְרַךְ אוֹתִי (וְאָכְבִּי וְאִמִּי) וְאִשְׁתִּי וְזֵרְעִי
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לִי.

כִּשְׁהוּא מוֹסֵב עַל שְׁלֶחַן אֲחֵרִים יֹאמֶר:

הִרְחַמְנָן הוּא יִבְרַךְ אֶת הָרַב בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה, וְאֵת
אִשְׁתּוֹ בְּעַלְת הַבֵּית הַזֶּה.

(אוֹתָם וְאֵת בֵּיתָם וְאֵת זֵרְעָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם).
אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כִּמּוֹ שְׁנֵת־כָּרְכוֹ אֲבוֹתֵינוּ, אֲבָרְהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב: "כָּל", "מִכָּל", "כָּל"; בֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ
יָחִיד, בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה, וְנֹאמֶר: אָמֵן

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ זְכוּת, שֶׁתִּהְיֶה
לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בִרְכָּה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וָאָדָם

^{לשבת} הִרְחַמְנָן, הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.
^{ל"ה} הִרְחַמְנָן, הוּא יַחֲדִשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.
^{ליו"ט} הִרְחַמְנָן, הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב.

^{ל"ה} הִרְחַמְנָן, הוּא יַחֲדִשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.

שִׁירָה קִדְשָׁה

כָּל מִכָּל כָּל—אֲבָרְהָם נִתְבָּרַךְ בְּמַלְטָה בְּ"כָל" (כְּרַאשֵׁית כו, א), וְיִצְחָק—בְּמַלְטָה מִכָּל־
(שם כו, יג) וְיַעֲקֹב—בְּמַלְטָה מִכָּל־ (שם לו, יא). יִלְמְדוּ עָלֵינוּ... זְכוּת—וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב טוֹבוֹת
עָלֵינוּ, עַל כָּל אִישׁ מִמִּסְבָּרִכִּים לְמַעְלָה (עַל בְּעַל הַבֵּית וְעוֹד). שֶׁתִּהְיֶה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם—
זְכוּת זוֹ תִּתֶּנָּה לָנוּ לְשִׁלּוֹם עוֹלָם.

לסוכות הֶרְחֵמְנוּ, הוּא יִקְיָם לָנוּ אֶת סֵכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.

הֶרְחֵמְנוּ, הוּא יִזְכְּנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
בְּחֹל מִגְדֵּיל (בְּשֶׁבֶת וּבֵי"ט וּבַחֹדֶם וּבִרְ"ה אִמֵּר מִגְדֵּיל) יִשְׁוּעוֹת
מִלָּכּוּ, וַעֲשֵׂה חֶסֶד לַמְּשִׁיחַ, לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם.
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ: אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת יְיָ קִדְשׁוֹ, כִּי אֵין מִחֶסֶד לִירָאִיו. כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרַעֲבּוּ, וְדֹרָשֵׁי יְיָ לֹא יַחֲסְרוּ כֹל טוֹב. הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב, כִּי
זָעוּלָם חֲסִדּוֹ. פּוֹתַח אֶת יְהוָה וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רָצוֹן. בְּרוּךְ
הַנֶּגֶב אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי, וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ.
גַּעַר הָיִיתִי גַם וְקִנֵּיתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזֵב, וְזֶרְעוֹ מִבְּקֵשׁ
לָחֶם, יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

בְּרַכּוֹת הַנְּהִינִין.

עַל הַמֶּזֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַנֶּפֶץ.

עַל פְּרֵי הָעֵץ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ.

שִׁירָה תְּדַשֶּׁה

סֵכֶת דָּוִד—גְּלוּמֵר, מְלִכּוֹת דָּוִד. וְזִכְנוּ—נַעֲלִיחֵנוּ לַחֲנִינֵי לִימֵי הַמְּשִׁיחַ. מִגְדֵּיל
יִשְׁוּעוֹת—ה' הוּא מִגְדֵּיל עֹז וּמַעַז יִשְׁוּעוֹת לְמִלָּכּוּ. מִגְדֵּיל יִשְׁוּעוֹת—הוּא עוֹשֶׂה לְמִלָּכּוּ
יִשְׁוּעוֹת וְגִדּוּלוֹת. קְדוּשָׁיו—אַתָּם קְדוּשֵׁי ה' וְחֲסִידָיו יִרְאוּ אֶת ה'. כְּפִירִים—רָשָׁעִים הַחֲסִידִים
לְכַפִּירֵי טוֹרָה. רָשׁוּ—גַּעַשׁוּ רָשָׁים וְדָלִים.

על המִשְׁתֵּי מִינֵי דָגִין מִבְּשָׁל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִינֵי מִזֻּנוֹת.

וְאַחֲרָיו מִבְּרֻךְ בְּרָכָה מֵעֵין שְׁלֹשׁ.

בְּרָכָה אַחֲרוֹנָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַד

אֲחֵרֵי שְׁתוּתוֹ נֵיִן	אֲחֵרֵי אֲבָלוֹ פְּרוֹת	אֲחֵרֵי אֲבָלוֹ מִשְׁשָׁה	אֲחֵרֵי אֲבָלוֹ מִמִּשְׁתֵּי מִינֵי דָגִין וְגַם מִכֻּרְבִּין זֶה
מִשְׁכַּח אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	קִדְרָח מִחַי מִינֵי דָגִין	הַמַּחְיָה וְעַד הַבְּלִפְלָה	הַמַּחְיָה וְעַד הַבְּלִפְלָה
הַיַּעַן וְעַד הַיַּעַן	הַפְּרִי הַיַּעַן	הַפְּרִי הַיַּעַן	וְעַד הַיַּעַן וְעַד הַיַּעַן

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה,
שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ, לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבּוֹעַ
מִטוֹבָהּ. רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מִזְבִּיחְךָ
וְעַל הַיְּקָלָהּ. וּבִגֵּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ, וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ, וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ,
וְנִשְׂבַּע מִטוֹבָהּ, וְנִבְרַכְךָ עָלֶיהָ בְּקֹדֶשׁהּ וּבְמַהֲרָהּ.

וְרָצָה וְהִתְלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה.

בשבת

וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

בראש חודש

וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה.

לפסח

וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַזֶּה.

לשבועות

וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַסֻּפּוֹת הַזֶּה.

לסוכות

וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם שְׁמִינִי עֲצָרַת הַחַג הַזֶּה.

לשמע

וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה.

בראש השנה

בְּרֻכּוֹת הַמִּזֻּנוֹת.

מִפְּלִלִית.

עוֹלָם הַבָּא.

(ל) יְשׁוּעוֹת

עַד עוֹלָם.

עָלֵינוּ וְעַל

בְּפִירִים רָשׁוֹ

כִּי טוֹב, כִּי

רָצוֹן. בְּרוּךְ

וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ

פְּרִי הַגִּפְנוֹ.

פְּרִי הַיַּעַן.

מִפְּלִילִית.

הוא עושה למלך

בְּרֻכּוֹת הַמִּזֻּנוֹת.

כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְנוֹדָה לְךָ עַל הָאָרֶץ

עַל הַחַיִּים.	עַל הַפְּרוֹת.	עַל מַעֲשֵׂה קִדְּוָה.	עַל מַעֲשֵׂה קִדְּוָה וְעַל חַיִּים.
וְעַל פְּרֵי הַחַיִּים	וְעַל הַפְּרוֹת.	וְעַל הַמַּחְיָה.	וְעַל הַמַּחְיָה וְעַל
הַנֶּגֶן. בְּרוּךְ	בְּרוּךְ אַתָּה	בְּרוּךְ אַתָּה	פְּרֵי הַנֶּגֶן. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, עַל	יְהוָה, עַל	יְהוָה, עַל	אַתָּה יְיָ, עַל הָאָרֶץ
הָאָרֶץ וְעַל	הָאָרֶץ וְעַל	הַמַּחְיָה וְעַל	וְעַל הַמַּחְיָה וְעַל
פְּרֵי הַנֶּגֶן.	הַפְּרוֹת.	הַכֹּלֵלָה.	פְּרֵי הַנֶּגֶן.

בְּרָכָה.

עַל דְּבַר שֶׁאֵין גְּדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל נָהִיָּה בְּדָכְרוֹ.

עַל יְרֻקוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה

וְאַחֲרֵיהֶם מִכָּרֶךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
נַפְשוֹת רַבּוֹת וְחִסְרוֹנִין—עַל כָּךְ מָה שֶׁבָּרָא לְהַחְיֹת
בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּךְ חַי. בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים.

הַקּוֹבֵעַ מִזִּוְהָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְקַבֵּעַ מִזִּוְהָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְחִסְרוֹנִין—כָּל הַצָּרִים אֲשֶׁר נִחְסְרוּ לָהֶם. עַל כָּל מִתְּשַׁבְּרָא—בְּרוּךְ ה' עַל כָּל מִתְּשַׁבְּרָא, חַי הָעוֹלָמִים—ה' חַי לְעוֹלָמֵי עַד.

חלובש מלבוש חדש:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלָכִישׁ עֶרְמִים.

על רעמים וסערות:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שִׁכְחוּ וְנִבְּרְתוּ מִלֵּא עוֹלָם.

הרואה ברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עֲשֵׂה מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית.

הרואה קשת בענן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹכֵר הַבְּרִית וְנֹאֲמָן בְּבְרִיתוֹ וְקִים בְּמֵאֲמָרוֹ

על שמיעות טובות:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב.

על שמועות רעות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בֵּין הָאֲמֹת.

על רים בשמים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְּשָׂמִים.

הרואה חכמים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן מִחֻכְמָתוֹ לְבָשָׁר וָדָם.

הרואה מלך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחָלַק מַמְּבֹרֵדוֹ לְבָשָׁר וָדָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

זוֹכֵר הַבְּרִית—שֶׁכָּרַת אֶת כָּל חַי שְׂלֵא יִהְיֶה עוֹד מִבּוֹל

בְּרָכָה אַחֲרֵיהָ.

עַל הָאָרֶץ

הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַיָּם.

מִמְּחִיָּה וְעַל

הַיָּם.

עַל הָאָרֶץ

מִמְּחִיָּה וְעַל

כָּל הָאָרֶץ

וְעַל הַיָּם.

הַבְּרִית.

הָאָרֶץ

בּוֹרֵא

לְהַחְיֹת

לְבָשָׁר וָדָם

בְּרוּךְ ה' עַל כָּל מַעַ

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְלוֹד סָלָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שֶׁבָּכָה—לוֹ—אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁנֵי אֶלְהִיו, תִּהְיֶה לְדוֹד, אֲרוֹמָמְךָ
 אֲרֹהֵי חֲמִלְךָ! וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
 אֲבָרְכְּךָ, וְאֶחָלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יְיָ וּמִחְלָל מְאֹד,
 וְלִגְדָּלְתָנוּ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֵיךָ
 יִגְדְּרוּ. הִדָּר כְּבוֹד הוֹדָה, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעוֹזוֹ
 גּוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְנִדְּרֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה. וְכֵר רַב טוֹבָה וְגִיעוֹ,
 וְצִדִּיקֶיךָ יִרְגְּמוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אֲפִים וְגֵדֵל חֶסֶד. טוֹב
 יְיָ רַב, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כֹּה מַעֲשֶׂיךָ,
 וְחִסְדֶּיךָ וְכִבְיֹכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֵיךָ יִדְבְּרוּ.
 לְהוֹדִיעַ רַבְּנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֵתוֹ, וְכְבוֹד הִדָּר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כֹּה עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל
 הַנִּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רִצּוֹן. צִדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קְרוֹב
 יְיָ לְכָל קִרְאוֹ, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן יִרְאֵיו
 יַעֲשֶׂה. וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִוָּשִׁיעַם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהָבָיו
 וְאַתָּה כֹּה רַחֲשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לְךָ יְיָ יִדְבָּר פִּי, וְיִכְרֹךְ לִי
 בִּשְׁמֵךְ קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְאַנְחֵנוּ וְגִדְּךָ יְיָ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הִלְלוּיָהּ.

חֲצִי קִדְּשֵׁי ש.

יִתְגַּבֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֲלָמָא דִּי כְּרָא כְּרָעוּתָהּ; וְיִמְלִיךְ
 מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קֶזֶן) מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְחַיִּיכוֹן, וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֲגָלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב—וְאַמְרוּ: אָמֵן.
 קהל יְיָ שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֻלָּם וּלְעֻלָּמֵי עֲלָמֵיָא.

וַיִּתְּבַרְךָ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְּפָאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה,
וַיִּתְהַלֵּל, שְׁמֶה דְקֻדְשָׁא—בְּרִיד הוּא. לְעֵלָא (בעש"ת וְלְעֵלָא מַבְל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא
וְשִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, וְדִאֲמִירֵן בְּעֵלְמָא—וְאֲמִרוּ: אָמֵן!

חבאור מן שמונה עשרה תמצא ברך 69

כִּי שֵׁם יְיָ אֲקָרָא הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ:

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת,
וּמְבִיא גּוֹאֵל רַבָּנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעש"ת

וְכִרְנוּ לַחַיִּים, מִלֶּךְ תַּפֵּן בַּחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנֶּה אֱלֹהִים חַיִּים.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַגֵּן אֲבֹרָהִם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחורף משיב הרות ומזריד הגשם. בקיץ מזריד הטל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אַמּוֹנִתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מִלֶּךְ
מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בעש"ת מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים? זוֹכֵר וְצוֹרֵר לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.

בחובת תש"ן אומרים פאן קדשה.

בשחזור הסגן על שמונה עשרה ותחתם, "מִנְחָה תַּמְתִּים" אומרים:

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֵעַם שְׁיִית סוּר שְׂרָפִי קֹדֶשׁ הַמְּשָׁלָשִׁים
לָךְ קֹדֶשֶׁה, בְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא נָה אֵל נָה וְאָמַר:

אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ. (בַּעֲשִׂית הַמִּלְכָּה הַקָּדוֹשׁ).

אֶתָּה חוֹנֵן לְאָדָם הַדָּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. חֲנֻנִי
מֵאֵתֶךָ יִדְעָה בִּינָה וְהַשְׁפֵּל, (הַכְּמָה בִּינָה וְדַעַת). בָּרוּךְ אַתָּה
יי, חוֹנֵן הַדָּעַת.

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְכִרְבֵּנו מִלִּבֵּנו לְעִבּוּדְךָ, וְהַחֲזִיקֵנו
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַרּוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה.
סֵלָח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ מִלִּבֵּנו, כִּי פָשַׁעְנוּ.
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֵלֶחַ) אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, חוֹנֵן
הַמִּרְבֶּה לְסִדּוֹחַ.

רָאָה (נָא) בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, (וְנִאֲלָנוּ נִאֲלָה שְׁלֵמָה
מִהֲרָה) לְמַעַן שְׁמֹךְ, (כִּי אֵל) נוֹאֵל חוֹק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה
יי, נוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּתַעֲנִית צָבוּר אוֹמֵר הַשִּׁין בְּאֵן עָנְנוּ תִּמְצֵא לְחֵלֶן.

רַחֲמֵנוּ יי וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה, כִּי תִהְיֶה לָנוּ אַתָּה
וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲרֻאֵינוּ וּלְכָל מִכְאוּבֵינוּ וּלְכָל

קו"ח קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ יי צָבָאוֹת! מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדִי.
חוֹן דַּעְמָתְךָ מִשְׁפָּחִים וְאוֹמְרִים: קו"ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.
חוֹן וּבִדְכָרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: קו"ח יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ
צִיוֹן — לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ!

חוֹן לְדֹר וָדֹר נְגִיד גְּדֻלָּה, וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֶךָ
אֶלְהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ דַּעְלָם וְעַד, כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. (בַּעֲשִׂית הַמִּלְכָּה הַקָּדוֹשׁ)

מִבּוֹתֵינוּ רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל מִבּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוּפָא נֶאֱמָר
וְרִחַם אֶתְּךָ. - בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוּפָא חַיֵּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתֶךָ לְטוֹבָה; (בְּקִיז וְתַנּוּ בְּרֵכֶה) (בְּחִיף וְתַנּוּ מַל וּמָטָר לְבְּרֵכֶה)
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה, וּבְרוּךְ שְׁנִיתָנוּ בַּשָּׁנִים
הַטּוֹבוֹת (לְבְּרֵכֶה) (כִּי אֵל טוֹב וּמִמֵּיב אֶתְּךָ וּמִבְּרוּךְ הַשָּׁנִים).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִבְּרוּךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשֵׂא גַם לִקְבֵץ נְלִיּוֹתֵנוּ,
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד (מִהֲרָה) מֵאֲרָבַע כְּנָפֹת הָאָרֶץ (רְאֲרָצֵנוּ). בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִכְּרֵץ גְּדֹחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵנוּ בְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וּמִלֹּד עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יְיָ לְבִדָּד בַּחֲסֵד
וּבְרַחֲמִים, וְצִדִּיקֵנוּ בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. (בַּעֲשֵׂית הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט).

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַרְשָׁעָה בְּרַגַּע תֵּאבֵד,
וְכָל אִיִּבִיד מִהֲרָה יִכָּרֵת, וְהַיִּדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר
וְתִמְגַּר וְתִכְלֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִכְנִיעֵם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, שֹׁבֵר אִיִּבִים וּמִכְנִיעַ יָדִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל יָקָנֵי (שְׁאֵרִית) עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצָּדִק וְעָלֵינוּ,
יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתַנּוּ שֹׁבֵר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם וְלַעֲוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָךְ
בָּטַחְנוּ. (וְעַל חֲסִידֶיךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ). בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים

תָּהָה לְחֹל.

יְהִלְלוּךָ
יְיָ הָאֵלה. חֲנִנִי
יְיָ אַתָּהיְהִי חֲנִי
יְיָ אַתָּהיְיָ פִּשְׁעֵנוּ
יְיָ חֲנִייְיָ שְׁלָמָה
יְיָ אַתָּהיְיָ אַתָּה
יְיָ וְכָליְיָ בְּבוֹדֵנוּ
יְיָ מִקְוֵנוּ

יְיָ אַתָּה

יְיָ וְשִׁבְחָה
יְיָ אַתָּה

(וְשִׁבְחָה)

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ
בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם, וְכִפֹּא
דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֶהָרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בְּתִשְׁעָה בָּאֵב לְמִנְחָה אוֹמְרִים בְּאֵן נַחֵם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֶהָרָה תִצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תָרוּם
בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי יִשְׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם (וּמַצְפִּים לִישׁוּעָה).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

אֵב הֶרְחֵמְנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ.
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפִּלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפִּלוֹת

לְתִשְׁעָה בָּאֵב.

נַחֵם, יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת אֲבֹלֵי צִיּוֹן וְאֵת אֲבֹלֵי יְרוּשָׁלַיִם.
וְאֵת הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה: הָאֲבֵלָה—
מִבְּלֵי בְּנֵיהָ, וְהַחֲרָבָה—מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ,
וְהַשׁוּמְמָה—מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁה חֲפוּיָה, כְּאִשָּׁה
עֲקָרָה שְׁלֹא יִלְדָה. וְיִבְלָעוּהָ לְגִיּוֹתָהּ, וַיִּירְשׁוּהָ עוֹבְדֵי
כּוֹכָבִים, וַיִּמְיְדוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחָרָב, וַיַּהֲרֹגוּ בְּדוֹחַן
חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה, וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ:
רָבִי, רָבִי עַל חֲלָלֶיהֶם, מֵעַי, מֵעַי עַל חֲלָלֶיהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ
כָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ! וּכְאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ, כְּאֶמֶזֶר: וְאֲנִי
אֶהְיֶה לָּהּ, נֶאֱמַר יְיָ, חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם, אֵת צֶמַח וְכו'.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֲבֹלֵי צִיּוֹן—תַּחֲתֵּי אֲבֵלִים עַל חֲרָבָהּ. מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ—מִבְּלֵי בְּתִי מוֹשֵׁב,
וְהִיא יוֹשֶׁבֶת—וִירוּשָׁלַיִם יוֹשֶׁבֶת בְּדֶר. חֲפוּיָה—מִכְּסֵּה. וְיִבְלָעוּהָ לְגִיּוֹת—וַיִּשְׁחִיתוּהָ גִּירוּדֵי צָבָא
הָאוֹיֵב. וַיִּמְיְדוּ—וַיִּשְׁלִיכוּ. לָכֵן וְגו'—לָכֵן וּקְרָבִי נִתְּמוּ עַל חֲלָלֵי עַמִּי. הִצַּתָּהּ—הִקְדַּשְׁתָּ
אוֹתָהּ. עֲתִיד—נִכּוֹן.

וְתַחֲנוּנִים אֶתָּה, וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכֵנוּ רִיקָם אֶל תְּשִׁיבֵנוּ. חֲנֻנוּ
וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעֵ תַפְלָתֵנוּ. בְּתַשְׁבִּית צָבִיר אוֹסְרִים כֹּאן עֲנֵנוּ.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה עֲמֹד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעֲמֹד יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם, וְלִתְפַלָּתָם
שִׁעוֹר, וְהָשִׁיב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל.
וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עֲמֹד. בְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ וּבְחֹל תַּפְעֵד אוֹסְרִים כֹּאן יַעֲלֶה וְיָבֵא.

לח"צ. עֲנֵנוּ, יי עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה
אֲנַחְנוּ. אֶל תִּפְּן אֶרֶץ רְשָׁעֵנוּ, וְאֶל תִּסָּתֵר פָּנֶיךָ מִכְּנֹנוּ, וְאֶל
תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּינוּ, הִיְהִי נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ
לְנַחֲמֵנוּ, מָהֵר וּקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, בְּדָבָר שְׁנֵאֲמַר: "וְהָיָה
מָהֵר וּקְרָאֵנוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֵנִי אֲשִׁמְעָה". כִּי
אַתָּה יי הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, הוֹדָה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה.
לְחִיד כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכו' וְהֵשִׁיב פְּסָיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה

בְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ וּבְחֹל תַּפְעֵד אוֹסְרִים נָח:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיַחַד וְיַפְקֵדוֹנֵנוּ, וְיַזְכֵּר וְיַחַד וְיַפְקֵדוֹנֵנוּ, וְיַזְכֵּר וְיַחַד וְיַפְקֵדוֹנֵנוּ,
עֲבֹדָה, וְיַזְכֵּר וְיַחַד וְיַפְקֵדוֹנֵנוּ, עִיר קְדֻשָּׁה, וְיַזְכֵּר וְיַחַד וְיַפְקֵדוֹנֵנוּ, כִּי יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ, קְדֻשָּׁה, לְשׁוֹבָה לְחַן וְלִחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם

לחוד"מ סבות

לחוד"מ פסח

לראש חדש

חג הסוכות

חג המצות

ראש החדש

חֹה. וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּתֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחֲנֻנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֵלֶיךָ עֲנֵינוּ, כִּי אֶל מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מִוִּדִּים אֲנִיחֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי
אֶלְחִינוּ וְאַלְחֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ,
עַל שֶׁחֲחִייתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, בֵּן תַּחֲנוּנוֹ
וְתַקְיָמָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ,
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבָּב שְׁלֵם, עַל שֶׁאֲנִיחֵנו
מִוִּדִּים לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה הוֹדָאוֹת.

מִוִּדִּים אֲנִיחֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֶלְחִינוּ וְאַלְחֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִזֶּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וְדוֹר נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תַּחֲלָתֶךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ,
וְעַל נְסִיד שְׂבָבֶל יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל

נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִוִּבְחָיֶיךָ שְׂבָבֶל עַתָּה, עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים,
הַמּוֹבֵב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶּיךָ—
בִּי מַעֲוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ. בְּחֻנָּה וּבְסוּרִים אֹמְרִים בָּאֵן "עַל הַנְּפִסִּים".

לְחֻנָּה וּפְנִימִים.

וְעַל הַנְּפִסִּים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת וְעַל הַמְּרַחֲמוֹת, שְׁעֵשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ
בְּיָמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לְחֻנָּה

לְפָנֶיךָ

בְּיָמֵי מַתְתִּיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי
וּבְנֵי כְּשָׁעֲמָדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתָךְ, וְלַהֲעִבִירם מִחֻקֵּי
רְצוֹנֶךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם
בְּעַת צָרָתָם, רַבָּת אֶת רִיבָם, דָּגַת אֶת דִּינָם,
נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם, מִסְרַת גְּבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים,
וּרְבִים בִּיד מַעֲמִים, וּמִמָּאִים בִּיד מְהוּרִים,
וְרַשְׁעִים בִּיד צְדִיקִים, וְדִים בִּיד עוֹקְמֵי תּוֹרָתְךָ;

בְּיָמֵי מַרְדֵּיכִי וְאַסְתָּר
בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה, כְּשָׁעֲמָד
עֲלֵיהֶם הֶמֶן הַרְשָׁע, בִּקְשָׁה
לְחַשְׁמִיד, לְהַרְגוֹ, וְלֹאֲבָד
אֶת כָּל הַיְּהוּדִים, מִנְּעַר
וְעַד זִמְן, מִפֶּן וּנְשִׁים, בְּיוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
שְׁנֵים עָשָׂר, הוּא חֲדָשׁ

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא (תַּמִּיד) שִׁמְךָ מִלְכֵּנוּ
תַּמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּעִשִׂית וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיְהַלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סֵלָה (הָאֵל
הַטוֹב). בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָאָה לְחַדוֹת.

לש"ן בת"צ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת, בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּנָה מִפִּי אֲהֲרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם
קְדוּשָׁה, בְּאִמּוֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ! יָאֵר יְיָ פָּנָיו, אֱלֹהֵי וַיְחַנּוּךָ! יִשְׂאֵל
יְיָ פָּנָיו אֱלֹהֵי וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלֹום!

לְסַעֲנִית צְבוּר.

שִׁים שְׁלֹום, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד	שְׁלֹום רַב
וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.	עַל יִשְׂרָאֵל
בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחֵד (יָחִיד) בְּאוֹר	עַמְּךָ תְּשִׁים
פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה
תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקְךָ	הוּא מְלֵךְ אֲדוֹן
(וּרְחֻמִּים) וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלֹום,	לְכָל הַשְּׁלֹום,

לְפִוְרִים.

לְחִנּוּכָה

אֲדָר, וְשִׁלְלָם לְבוֹז, וְאַתָּה	וְלֵךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוּשָׁה בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֶךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפַּרְתָּ	יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ מַשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם
אֶת עַצְמוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת	הַיּוֹם, וְאַחֲרַיִךְ בָּנוּ בְּנֵיךָ לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁכַּחְתָּ לּוֹ	הַיְכָלְךָ, וְשִׁתְּרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִזְלִיקוּ גִירוֹת
גְּמוּלוֹ בְּרָאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ	בַּחֲצוֹת קִדְשְׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִים אֵלָיו
וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ. (וְעֲשִׂיתָ	בְּהַלֵּל וּבְהוֹדוּאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא
עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְגִידָה	וְגִידָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה) יְמֵי "חִנּוּכָה"
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל). וְעַל כָּלֵם וְכוּ'	אֲדָר לְחַדוֹת וְלִבְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כָּלֵם וְכוּ'

וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בָּרַב עֹז וְשָׁלוֹם. בספר
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

בעשי"ת בספר חיים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה, וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת וְשׁוּעוֹת
 וְנִחְמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
 וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגִזְרוֹתֵי.

אֱלֹהֵי! נִצּוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה, וְשִׁפְתֵי מַדְבָּר מִרְמָה,
 וְלִמְקַלְלֵי—נִפְשֵׁי תְדוּם, וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי
 בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים
 וְהַחוֹשִׁים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וְקִלְקֵל
 מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵי שְׂרָא
 תַּעֲלֶה קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשְׂרָא
 אֲכַעֵס הַיּוֹם וְשְׂרָא אֲכַעֵסְךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיָּצֵר הָרָע, וְתֵן
 בְּלִבִּי הַכְּנֵעָה וְעֲנֻנָּה. מִלְּבָנוּ וְאַלְהֵינוּ, יַחַד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ
 בְּנֵה עֵירְךָ יִסָּד בֵּיתְךָ וְשִׁבְלֵל הַיִּבְלָךְ וְקִבֵּץ קִבּוּץ נִרְצוֹת
 וּפְדֶה צֹאנְךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ.
 לְמַעַן יִתְלַצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֻנִי, יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי
 פִּי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגִזְרוֹתֵי. עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִדְרוֹמֵינוּ
 הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶזְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁשׁ נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדָמוֹנוֹת, וְעֲרֹבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנוֹת.
 אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵנָּה חֲבוּא וְכו' וּבְתַעֲנוּת צָבוּר אֲכִינוּ מִלְכּוֹ תִּמְצָא לַעֲוִל בְּתַפְלַת שְׁחִיתוֹת
 אַחֵר שְׁמוֹ"ע וּבְיוֹם שְׁאִין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן אוֹמֵר הַש"ץ קְדִישׁ שְׁלֵם.

עֲרֹאֵל בְּכָל

וּמִן.

בְּזוֹת יְשׁוּעוֹת

לְחַיִּים טוֹבִים

לִי.

מִרְמָה,

פֶּתַח לְבִי

לְהַקְדִּים

לְיְהוָה וּלְיִשְׁרָאֵל

בְּזוֹת יְשׁוּעוֹת

לְחַיִּים טוֹבִים

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

וּלְיִשְׁרָאֵל

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל. לֵתֵת נִדְלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה,
שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ בָהֶם, וְנִרְלָנוּ בְּכָל הַמוֹנֶם. — וְאַנְחָנוּ בְּזֵרֵים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ, בְּרוּךְ
הוא. שֶׁהוא נוֹטָה שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּנִבְחֵי מְרוֹמִים, הוא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד.
אַמֵּת — מִלִּבֵּנוּ, אִפְסֹס וּזְלָתוֹ, בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהַשְׁכַּת אֵל לְבָבָהּ, יי הוא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד“.

וְעַל בֶּן נִקְוָה לָהּ, יי אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּיָם מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת וּכְרִיתוֹן,
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי וְכָל בְּנֵי כְּשֵׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ,
לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִבְרִי וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרִי וַיִּתְּנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עוֹלָם
מַלְכוּתְךָ, וְתִמְדּוּךָ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה עֲעוֹלָם וְעַד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְדּוּךָ בְּכָבוֹד, בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
„וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד“! וַנֹּאמֶר: „וַיְהִי יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד“.

אל תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאִם, וּמִשְׁאַת רִשְׁעִים כִּי תִבָּא.

עֲצוֹ עֲצָה וְחִפְרָה, דְּבִרּוֹ דְּבִר וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל.

וְעַד זִקְנָה אֵין הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֵין אֶסְבֵּל;

אֵין עֲשִׂיתִי וְאֵין אֶשָּׂא, וְאֵין אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט

עֲרֵבִית לְחֹל.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יי כָּל עֲבָדֵי יי, הַעֲמָדִים בְּבֵית יי בְּלִילֹת.
שָׂאוּ יָדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יי. וּבָרְכוּ יי מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה ג"פ. יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־
אָדָם בִּמְחָ בָּךְ ג"פ. יי, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ ג"פ.

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֶךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם. מִי יִתֵּן
מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יי שְׁבוֹת עִמּוֹ וְגִלְיָעֻקֵּי יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל. בְּשָׁלוֹם
יִחַדּוּ אֲשֶׁכְּבָה וְאִישׁוֹן, כִּי אִתָּה יי לְבָדָד לְבִטָּח תּוֹשִׁיבֵנִי.

יוֹמָם יִצְנֶה יי חֲסִדּוֹ, וּבִלְיָלָה שִׁירָה עַמִּי תִפְלָה לְאֵל חַי. וְתַשׁוּעַת
צַדִּיקִים מִי, מַעֲנוֹם בָּעֵת צָרָה. וַיַּעֲזֹרֵם יי וַיַּפְלִמֵם, יַפְלִמֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם
כִּי חָסוּ בּוֹ, חַי קָדִישׁ.

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית.

וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ.

יי, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ

בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!

חזן

בָּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

קהל וחזן

(חזן הש"ץ ביחלו', ואין ענין אחריו אמן.)

בְּרַכָּה רִאשׁוֹנָה לַפָּנִי „שְׁמַע“.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עַרְבִים בְּחִכְמָה

פֹּתֶחַ שַׁעֲרִים, וּבִתְבוּנָה מַשְׁנֶה

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מַעֲרִיב עַרְבִים—מַשְׁקֵעַ הַשָּׁמֶשׁ וְעוֹשֶׂה עָרֵב. פּוֹתֵחַ שַׁעֲרִים—שֹׁמֵר הַשָּׁמַיִם

עֲתִים, וּמַחֲלִיךְ אֶת הַזְּמָנִים, וּמַסִּיד
 אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ
 בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר
 מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ — מִפְּנֵי אֹר, וּמַעֲבִיר
 יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד יְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרֵבִים.

בְּרַכָּה שְׁנִיָּה לִפְנֵי "שְׁמַע".

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
 אֶהְבֶּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבְּנוּ
 וּבְקוֹמָנוּ נִשְׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדְבָרֶיךָ

שִׁירָה חֹדֶשֶׁה

לְהִבִּיא שְׁמֵשׁ וְהַיָּרֵחַ בְּמוֹעֲדָם. עֲתִים — עֲתוֹת הַיּוֹם, בִּקְרָ, צִהְרוֹם וְעֶרֶב. הַזְּמָנִים — זְמַנֵּי
 הַשָּׁנָה, אֲבִיב, קִיץ וְכו'. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם — בְּמִקְוֵמוֹת שְׁמוֹעֵדוֹ וְנִפְקָדוֹ. גּוֹלֵל אֹר — מְגַלְגֵּל
 וּבִסּוּר אֶת הָאֹר לַפְּנוֹת מְקוֹם לְחֹשֶׁךְ. נָשִׁים — גְּבֵרָה, נְחֵמָה.

עֲרֵבִית לְחֹל.

יֵת יְיָ בְּלִילוֹת.

וְאַרְקֵי.

בְּבִאוֹת, אֲשֶׁרִי

הָעוֹלָם. מִי וְהָ

רָאֵל. בְּשָׁלוֹם

חֵי. וְהַשְׁוֹעַת

שְׁעִים וְיוֹשְׁעִים

הָעוֹלָם.

חֲבִמָּה

מִשְׁנָה

שְׁעִירֵי הַשְּׁמִים

תִּלְמוּד תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
כִּי הֵם חִיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיֶה
יֻמָּם וְלַיְלָה.

וְאַהֲבָתְךָ אֶל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

חֲדָד אֹמֵר אֶל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

^{דְּבָרִים י}שְׁמַעֲיָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאַהֲבַת אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶיךָ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וְדִבְרַת כָּס,
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ,
וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין עֵינֶיךָ,
וּכְתִבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

שִׁירָה תִּדְּשָׁה

נִהְיֶה — נִתְעַשֶּׂק וְנִחְשָׁב.

וְהָיָה אִם שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
 אֲנִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם, לֹא־הָבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
 וְלַעֲבֹדוֹ בְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטָּר
 אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ, וְאִם־סַפַּת דִּגְגָה וְתִירֵשֶׁךָ
 וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֹשֵׁב בַּשָּׂדֶךְ לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאִכְלָתָּ
 וּשְׂבַעְתָּ. הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
 וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
 אִף יְיָ בָכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וְשִׁמַּתֶּם אֶת דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרֹתֶם אוֹתָם
 לְאוֹת עַל יַדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם, וּלְמִדְּתֶם
 אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
 וּבִלְכֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ. וְכָתַבְתֶּם עַל
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לֵאמֹר לָכֶם לָתֵת לָהֶם,
 כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

בְּמִדְּבָר טו.
 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם; וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת.

לָהֶם וְעַד.

הֵם נִהְיָה.

עוֹלָמִים.

וְרֹאֵל.

יֵאָחֵז.

עַד!

כָּל נַפְשְׁךָ

אֲנִי

רְבִית בָּם.

וּבְקוֹמְךָ.

בֵּין עֵינֶיךָ.

וְהָיָה לָכֶם לְצִיצַת, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת כָּל
מַצּוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם אִתָּם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אִתָּם זֵוִים אַחֲרֵיהֶם. לִמְעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מַצּוֹתַי, וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.
סִמּוֹן אוֹמֵר בְּקוֹל דָּם. יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.

בְּרָכָה ראשונה לאחר "שמע".

אֲמַת וַאֲמוּנָה כָּל זֹאת, וְקִים עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל—עַמּוֹ; הַפּוֹדֵנוּ
מִיַּד מַלְכִּים, מַלְכֵנוּ הַמּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעַרְיָצִים,
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִנוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אִיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמוֹט
רִגְלָנוּ. הַמְדַּרְיָכֵנוּ עַל בְּמוֹת אִיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל
כָּל שִׁנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם; הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עַרְיָצִים—גְּבוּרִים אֲבוֹרִים. הַנִּפְרָע לָנוּ—נִגְמָם נִקְמָתֵנוּ. עַד אֵין חֶקֶר—עַד אֵין סוֹף.
לַמוֹט—לְבִשְׁלוֹן, לְנִפְלָה. בְּמוֹת אִיְבֵינוּ—מְקוֹמוֹת הַגְּבוּהִים שֶׁל אִיְבֵינוּ וּמִבְּצָרֵיהֶם.
אֲמַת בְּנֵי חָם—הָיָא אֶרֶץ מִצְרַיִם. בְּעִבְרָתוֹ—בְּחֻמָּתוֹ.

בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף, אֶת
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַחֲמוֹת מַבַּע; וְרָאוּ בָנָיו
גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבָנָיו יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ בְּלֵשׁ:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יי? מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ? נוֹרָא תַּהֲלֵת, עֲשֵׂה פֶלֶא!

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה; וְזֶה
אֱלֹהֵי עָנּוּ, וְאָמְרוּ:

יי וּמֶלֶךְ לְעֵלָם וְעַד!

יֵאמֹר: כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב; וַיֵּצֵא אוֹתוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ.

כָּרוֹךְ אַתָּה יי, גָּאֹל יִשְׂרָאֵל.

בְּרַבָּה שְׁנִיָּה לְאַחַר "שְׁמַע".

הַשְׁבִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְנֵנוּ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עָנּוּ שִׁירָה—אָמְרוּ שִׁירָה בְּקוֹל.

מַלְכוּתְךָ... בּוֹקֵעַ יָם וְגו'—בְּשִׁהֲיוֹת בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה אִזְּ רָאוּ בָנֶיךָ מַלְכוּתְךָ.

הַשְׁבִּיבֵנוּ—עַל מַסְתָּנוּ לִישׁוֹן. וְהַעֲמִידֵנוּ—בְּבִקְרַת מַעַל מַסְתָּנוּ. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ

סֶבֶת שְׁלוֹמֶךָ—בְּלוֹמַר, שְׁלוֹמֶךָ יִגְנוּ עָלֵינוּ בְּסֶבֶת מַחֵם. וְתַקְנֵנוּ—בּוֹנֵן אוֹתֵנוּ.

בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִחֶרֶד לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהַגֵּן
בְּעַדְנוּ, וְהַסֵּר מֵעֲרֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וַיְגֹן;
וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מִלֶּךְ חֲנוּן וְרַחוּם
אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵינוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד.

כְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן! כְּרוּךְ יְיָ מַצִּיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַּיִם
הַלְלוּיָהּ! כְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדְךָ. וּכְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ.
אָמֵן וְאָמֵן! יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי רַא יֵשׁוּשׁ יְיָ אֶת-עַמּוֹ בְּעִבּוֹר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם דָּוָּה. וַיֵּרָא כָּל
הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים! וְהִיא יְיָ מִלֶּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא. וְהִיא יְיָ
אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. יְהִי חֲסִידְךָ יְיָ עַלְיֵנוּ, בְּאִשֶּׁר יִחַלְנוּ לָךְ.
הוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּקְבָצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ,
לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלֶכְךָ. כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
רַקְנֶיךָ אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת,
אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ. וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצִאֵן מִרְעִיתְךָ, נוֹדֶה לָּךְ,
לְעוֹלָם, דָּרוֹר וְדוֹר נִסְפָּר תִּהְלֶכְךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שָׁטָן-צָר וּמַשְׁטָיִן. יְהוֹשֻׁעַ-וְעֻזָּב. וַיֵּרָא כָּל הָעָם-אֶת הָאֵשׁ שׁוֹרְדָה מִן תְּשֻׁמִּית
נִתְאֲכַל אֶת הָעוֹלָה בְּמִסְפָּר בְּמִלְכִּים א, יח. יִחַלְנוּ-קוֹיֵנוּ. לְהַשְׁתַּבֵּחַ-לְהַתְּחַלֵּל.

בְּרוּךְ יְיָ בְּיוֹם; בְּרוּךְ יְיָ בְּלֵילָה; בְּרוּךְ יְיָ בְּשִׁבְכֵנו;
 בְּרוּךְ יְיָ בְּקוֹמָנו. כִּי בִּדְרֹךְ נִפְשֹׁת הַחַיִּים וְהַמָּתוּם, אֲשֶׁר בִּידֹ
 נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ. בִּדְרֹךְ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה
 אוֹתִי, יְיָ אֵל אֱמֶת. אֱלֹהֵינוּ שְׂבִשְׁמָנוּ! יַחַד שִׁמְךָ, וְקִיָּם
 מַלְכוּתְךָ תָּמִיד, וּמִלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

יִרְאוּ עֵינֵינוּ, וְיִשְׁמַח לִבֵּנו, וְתִגַּל נִפְשָׁנו, בִּישׁוּעַתְךָ
 בְּאֱמֶת, בְּאֶמּוֹר לְצִיּוֹן: מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ—מֶלֶךְ,
 יְיָ מִלֹּךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי
 עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ בְּכָבוֹדוֹ, תָּמִיד וּמִלֹּךְ עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו. לִשְׁׁׁן חֲצִי קֹדֶשׁ

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
 עֲלִיּוֹן, נֹזֵמַל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
 וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בְּעֵשֶׂת

וְכִרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חֲסִיד בְּחַיִּים, וְכִתְבְּנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֵּן אֲבֹרָהִם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּחֹרֶף מִשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. (בְּקִיץ מוֹרִיד הַטָּל).

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶפְקִיד רוּחִי—אֶמְכַּר אֶת רוּחִי לְמִשְׁמַכְתָּ. פְּדִיתָה אוֹתִי—מִי יָמִן וּפְדִיתָ אוֹתִי.
 יַחַד שִׁמְךָ—הִרְאָה כִּי שִׁמְךָ אֶחָד. בִּישׁוּעַתְךָ בְּאֱמֶת—בִּישׁוּעַתְךָ הָאֱמֶתִית.

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מְלֶכֶךְ
מִמִּית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בַּעֲשֵׂית מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים? וְזָכַר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִצְאֵמֶן אֶתְּךָ לְהַחְיֹת מֵתִים, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֶלָה. כִּי אֵל מְלֶכֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ. (בַּעֲשֵׂית הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ)

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמַלְמֵד לְאִנוּשׁ בִּינָה. חֲנוּנוֹ
מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁפָּרָה, (חֲכֻמָּה בִּינָה וְדַעַת). בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבֵּנו מִלִּבֵּנו לְעִבּוּדְךָ, וְהַחְיֵנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה
סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מִלִּבֵּנו, כִּי פָשַׁעְנוּ.
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח) אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, חֲנוּן
הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹת.

רֵא (נָא) בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, (וְנִצְאֵלְנוּ גִּבּוֹרָה שְׁלֵמָה
מִהֲרָה) לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי (אֵל) גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רַחֲמֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה, כִּי תִהְיֶה לָנוּ אַתָּה,
וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלִיאֵינוּ וּלְכָל מִכְאוּבֵינוּ וּלְכָל
מִכּוּתֵינוּ) רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מִכּוּתֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶכֶךְ רוֹפֵא נִצְאֵמֶן
וְנִרְחֲמֵן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרֹד עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָהּ לְטוֹבָה; (בְּקִיז וְתַן בְּרָכָה) (בְּחִיף וְתַן מַל וּמָטָר לְבְרָכָה)
עַל פָּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה, וּבְרֹד שְׁנֵתָנוּ בְּשָׁנִים
הַטּוֹבוֹת (לְבְרָכָה) (כִּי אֵל טוֹב וּמְמִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים).
בְּרֹד אֶתָּה יי, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ, וְשֵׂא גַם לְקִבֵּץ גְּלוּתֵינוּ,
וּקְבָצֵנוּ יַחַד (מִהֶרָה) מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ (לְאַרְצֵנוּ). בְּרֹד
אֶתָּה יי, מְקַבֵּץ גְּדַחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְמֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה, וְיַעֲצֵנוּ בְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֶרָה אֶתָּה יי לְבִדָּךְ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרֹד אֶתָּה יי, מְלֹךְ
אוֹהֵב צְדִיקָה וּמִשְׁפָּט. (בְּעִשְׂיָה הַמְּלֹךְ הַמִּשְׁפָּט).

וּלְמַלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַרְשָׁעָה בְּרַנֵּעַ תֵּאָבֵד,
וְכָל אִיִּבִיךָ מִהֶרָה יִכָּרֶת, וְהַזֵּדִים מִהֶרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר
וְתִמָּגֵר וְתִכְלֵם וְתִשְׁפִּירָם וְתִכְנִיעֵם בְּמִהֶרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרֹד
אֶתָּה יי, שֹׁבֵר אִיִּבִים וּמִכְנִיעַ זֵדִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זִקְנֵי (שְׂאֵרִית) עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטָת (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעָלֵינוּ,
יִהְיוּ נָא רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְתַן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטָחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֻלְקָנוּ עִמָּדָם וְלַעֲוֹלָם דָּא נִבְוֵשׁ כִּי כֹד
בְּטָחָנוּ. (וְעַל חֲסִידֶיךָ הַגְּדוֹר בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ). בְּרֹד אֶתָּה יי,
מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ
בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנְהֵ אֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם, וּבִפֶּאֶ

דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָּיִם.
 אֶת צִמְחָה דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנֵנו תִּרְוֶם
 בְּיִשׁוּעָתְךָ, כִּי לְיִשׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם (וּמַצְפִּים לְיִשׁוּעָה).
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

אֲב הָרִהֲמָן שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת
 וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמַלְפָּנֶיךָ מִלִּבֵּנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. חֲנֻנוּ
 וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תַּפְלָתֵנוּ.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה עֹמֵד. יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֹמֶד יִשְׂרָאֵל, וּבְתַפְלָתָם, וּלְתַפְלָתָם
 שָׁעָה. וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
 וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ וּבְחֹל הַמּוֹעֵד אוֹמְרִים כֵּן יַעֲלֶה וְיָבֵא.

וְתַחֲנוּנָה עֲנִינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בראש חודש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
 וְיַפְקֵד וְיִזְכֹּר וְיַקְדִּימוּנוּ, וְיַזְכֵּר אֲבוֹתֵינוּ, וְיַזְכֵּר מַשִּׁים בֶּן דָּוִד
 עֲבָדְךָ, וְיַזְכֵּר יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ, וְיַזְכֵּר כָּל עֹמֵד בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה, לְמוֹכָה לְחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם כְּיוֹם

לחוד"מ קבית

לחוד"מ פסח

לראש חודש

חג הסוכות

חג המצות

ראש החודש

הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה, וּפְקָדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחֲנֻנוּ, וְרַחֵם עָלֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
 אֲלֶיךָ עֲנִינוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

מִדְרִים אֲנִינֵנו לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹדָם וְעַד, (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אֵתָהּ הוּא דָּדוֹר וְדוֹר
נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתָךְ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשִׁי שֶׁבָּכַר יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל
נַפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת, עָרַב וּבָקֵר וְצַהֲרָיִם.
הַטּוֹב—כִּי לֹא כָלוּ בְּחַמְיָךְ, וְהַמְרִיחַם—כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ—
כִּי מַעֲוֹלָם קִנְיֵנוּ לָךְ. בְּחִנְכָּה וּבְסוּרִים אוֹמְרִים בָּאן „עַל הַנָּפְסִים“.

לְחִנְכָּה וּפְּוִרִים.

וְעַל הַנָּפְסִים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת וְעַל הַמְלַחְמוֹת, שְׁעֵשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ
בְּיָמֵם הָהֵם בְּזֶמֶן חַיָּה.

לְפִוְרִים

לְחִנְכָּה.

בְּיָמֵי כְדֶרְכִּי וְאִם
בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה, בְּשִׁעְמֵר
עֲלֵיהֶם הָמָן הַרְשָׁע, בְּקִישׁ
לְהַשְׁמִיד, לְהַרְגוֹ, וְלֹא אֶבֶר
אֶת כָּל תִּיּוֹדִים, מִגֵּעֵר
וְעַד זֶקֶן, מֵרֶשֶׁת וְנִשְׁיִם, בְּיוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
שְׁנֵים עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ
אֲדָר, וְיִשְׁרָאֵל לְבוֹז. וְאֵתָהּ
בְּחַמְיָךְ הַרְבִּים הַפְּרָתָה
אֶת עַצְמוֹ, וּמִלְקָלָתָהּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁכּוֹתָ לוֹ
גְּמִילוֹ בְּרָאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ
וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעֵשִׂית
עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנִדָּה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כֵּם וְכו'.

בְּיָמֵי מַתְנַחֲנוּ בֶן יוֹחָנָן בְּהֵן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו בְּשִׁעְמֵרָה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתְךָ, וְלְהַעֲבִירֵם מִחֲמֵי
רְצוֹנָה, וְאֵתָהּ בְּחַמְיָךְ הַרְבִּים עֲמָדָתָה לָהֶם
בַּעַת צָרָתָם, רַבָּתָה אֶת רִיבָם, הִגִּיתָ אֶת דִּינָם,
נִקְמָתָה אֶת נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים,
וְרָבִים בְּיַד מַעֲטִים, וּמִמָּאִים בְּיַד טְהוֹרִים,
וְדָשִׁים בְּיַד צַדִּיקִים, וְנָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ;
וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֶךָ
יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן בְּחַיִּים
חַיָּה. וְאַחֲרַיִם בֶּן בָּאֵן בְּנִיךָ לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת
חִיבָלְךָ, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת
בְּחִצּוֹת קֹדֶשְׁךָ, וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֶת יָמִים אֵלָיו
בְּחִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא
וְנִדָּה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה. יָמֵי „חִנְכָּה“
אֵלָיו לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כֵּם וְכו'.

רְבִית לַחֹל.

יְרוּשָׁלַיִם.

רְנוֹתָם.

לְיִשְׁוֵעָה.

חַסֵּם עֲלֵינוּ.

מַעַתְּ תַּפְּלוֹת.

בְּנֵינוּ. חֲנֻנֵנוּ.

בְּרַחֲמִים.

וּלְתַפְּלוֹתָם.

יִשְׂרָאֵל.

צוֹן תְּמִיד.

יַעֲלֶה וְיָבֵא.

בְּרוּךְ.

דָּבָה וְיִשְׁמַע.

שִׁים בֶּן דָּוִד.

בֵּית יִשְׂרָאֵל.

וְלִשְׁלֹשׁ בְּיוֹם.

תְּחִלָּתָהּ.

וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ.

וְהוֹשִׁיעֵנו בְּיָמֵינוּ.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בעש"ה וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה רחודות.

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם, כי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך
את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. בספר
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

בעש"ה בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וגזרות טובות ישועות
ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי! נצור רשוני מרע, ושלפתי מדבר מרמה,
ולמקללי—נפשי תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפני
בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי, וכל הקמים
והחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם וקרקל
מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שרא
תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושרא
אכעוס היום ושרא אכעסך. ותצילני מיצר הרע, ותן
כלבי הכנעה וענוה. מלכנו ואלהינו, יחד שמך בעולמך
בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ נדויות
ופרה צאנך ושמח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען
ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך.
למען יחלצון ידידיך, הושיעה ימינך וענני. יהיו רצון אמרי
פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומו

ערבית ל
הוא יע
יה
במהרה
נדמוני
ע
שלא ע
שלא ש
ומשת
הוא. ל
ממעל
אמת
וחשבו
הארץ
וע
ענה ל
לתקן
להפנו
כי ד
יכרעו
מלכות
שלך ה
יי ומל
ביום ה
משלי ב
ישעיה ח
שם מו

הוא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נִשְׁבָּךְ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קִדְמוֹנוֹת, וְעֲדָבָה לִי מִנֶּחֱת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.
 עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת נִדְלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
 שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּנוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמַשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה,
 שֶׁלֹּא שָׁם חִלְקֵנוּ בָּהֶם, וְנִרְלָנוּ כְּכֹר הַמוֹנֶם, — וְאִנְחָנוּ בּוֹרְעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ, בְּרוּךְ
 הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
 מִמַּעַל, וְשִׁכְנֵת עֲזוֹ בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד.
 אָמֵת — מִלְּפָנֶיךָ, אָפֶס וּלְתוֹ, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיֵּדַעַת הַיּוֹם
 וַחֲשִׁבֶתָּ אֵל לְבָבְךָ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
 הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד“.

וְעַל בֶּן נְכוּנָה לָךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
 עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵי־מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת וּכְרֵתוֹן,
 כְּתִקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי כֶּשֶׁר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ,
 לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל,
 כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וּלְכָבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֶה יִתְנוּ, וַיִּכְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל
 מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת
 שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 „יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד!“ וְנֹאמַר: „וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד“.

מְשֻׁלֵּי ג. אֵל תִּירָא מִמַּחֲד פִּתְאֵם, וּמִשְׁאֵת רִשְׁעִים כִּי תִבֵּא.

יִשְׁעֵי' ת. עֲצוֹ עֲצָה וְחִפָּה, דְּבִירוֹ דְּבִר וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל.

שֵׁם מו. וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל;

אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא, וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֲמַלֵּט.

רבונו של עולם, הריני מוחל לכל מי שהקעים והקניט
אותי, או שהטא פגנדי, בין בגופי בין בנפשי, בין בכבודי,
בין בכל אשר לי, בין באונם, בין ברצון, בין בשונג, בין
במזיד, בין בדבור, בין במעשה, בין בגלגול זה, בין בגלגול
אחר, לכל בן אדם, ולא יעגש שום אדם בסבתי. יהי רצון
מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שלא אהטא עוד ולא אהזור
בהם, ולא אשוב עוד להקעיםך, ולא אעשה הרע בעיניך,
ומה שהטאתי לפניך, מחזק ברחמיך הרבים, אבל לא על
ידי יסורים וחסדים רעים. יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי
לפניך, יי צורי וגואלי.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
המפיל חבלי שנה על עיני, ותנומה
על עפעפי. ומאיר לאישון בת עין. ויהי
רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי
שתשכיבני לשלום, ותעמידני לחיים
טובים ולשלום. ותן חלקי בתורתך,
ותרגילני לדבר מצוה, ואל תרגילני

שיר תהי

חבלי שנה—שנה נמשלה לחבלי, כי האדם בשנתו שוכב בלי נוע באסור

לְדַבֵּר עִבְרָה וְאֵל תְּבִיאֵנִי לִידֵי חַטָּא
 וְלֹא לִידֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִידֵי בִּזְיוֹן, וַיִּשְׁלֹט
 בִּי יֵצֶר מָוֶב, וְאֵל יִשְׁלֹט בִּי יֵצֶר
 הָרָע, וּתְצִילֵנִי מִשָּׁטָן וּמִפְּנֵעַ רָע,
 וּמִחֲלָיִם רָעִים. וְאֵל יִבְהִלֵנִי רַעֲיוֹנִי
 וְחֲלוּמוֹת רָעִים וְהִרְחֹזִים רָעִים, וְתִהְיֶה
 מִטְּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר עֵינֵי פֶן
 אִישָׁן הַמּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמֵּאִיר
 לְעוֹלָם כָּלֹ בְּכָבוֹדוֹ

יחיד אומר אל מלך נאמן.

^{דברים} שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל! יי אֵלֵהֶינוּ יי אֶחָד.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!
 וְאַהֲבַת אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל מַאֲדֶךָ, וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי

שִׁירָה הַדָּשִׁה

בְּחֻבֵּלִים. הִרְחֹזִים—מִחֲשָׁבוֹת. מִטְּתִי שְׁלֵמָה—תַּמָּה בְּלִי הִרְחֹזִים חֲטָא. אִישָׁן הַמּוֹת—

אִישָׁן שְׁנֵת הַמּוֹת מִבְּלִי קוֹם

קריאת שמע.

ים והקניט

בבבדי

בשונג, בין

בין בנגלנור

ידי רצון

לא אהוד

ע בענין

כל לא על

והקניט לבי

העולם

תנומה

ין. ויהי

אבות

לחיים

ריתך

ריתך

לי נוע באסור

מִצֵּי־הַיָּם הַזֶּה לְבָבְךָ. וְשִׁנְנֶתָם לְבִנְיָד וְדִבְרֶתָ בָּם.
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וּקְשָׁרְתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין עֵינֶיךָ.
וּבְתִכְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ

תהלים צ. זא.

וְהָיוּ נֶעֱמָ אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנְהוּ.

יֵשֵׁב בְּסִטְרָה עֲלִיזָה, בָּצַל שְׂדֵי יִתְרוֹנוֹ. אָמַר לִי מַחְסִי
וּמִצֻּדְתִּי, אֶדְהִי אֶבְטַח בּוֹ. כִּי הוּא יִצְלָהּ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ,
מִדְּבַר הוֹוֹת. בְּאֶבְרֹתָיו יִסָּד לָהּ וְתַחַת בְּנִפְיוֹ תַּחֲסֶה, צָנָה
וּסְחָרָה אָמְתוֹ. רֹא תִירָא מִפֶּחַד דָּלִיָּלָה, מִחֶץ יַעֲוֶה יוֹמָם.
מִדְּבַר בָּאֶפֶל יִהְיֶה, מִקֶּטֶב יִשׁוּד צָהָרִים. יִפֹּל מִצֵּי־הַיָּם אֶלָּה,
וְרִבְבָה מִימִינָהּ, אֱלֹהֶיךָ רֹא יִנָּשׁ. רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֹחַ, וְשִׁלְמַת
רָשָׁעִים תִּרְאֶה. כִּי אֶתָּה יְיָ מַחְסִי, עֲלִיזָה שְׂמִתָּ מַעֲנֶנֶךָ. לֹא
תִאָּנָה אֱלֹהֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע רֹא יִקְרַב בְּאֶהְלָהּ. כִּי מִצְּאֲכִיו יִצְוֶה
דָּהּ, לְשִׁמְרָהּ בְּכָל דְּרָכֶיהָ. עַד כַּפִּים יִשְׁאוּנָהּ, פֶּן תִּגְוֶה בְּאֶבֶן
רִגְלָהּ. עַל שַׁחַל וּפְתֵן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָם בְּפִיר וְתִנִּין. כִּי בִי
חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יִדַּע שְׁמִי. יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ, עֲמוּ
אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאֶבְכְּרֶהוּ. אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ,
וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי. אוֹרֵךְ יָמִים וְעוֹ

קריאת ש
תהלים ג.
יְיָ! מֶה רַ
רָבִים אֲפִ
וְאַתָּה יְיָ
קוֹלִי אֶרְ
אֲנִי שִׁכְבְּ
לֹא אִירָא

בִּי חֲבִית
דִּי הִישׁוּ
הַשִּׁב
טוֹבִים וְ
בְּעֶצְהָ
בְּעֵדְנוּ
וְהִסֵּר שְׁ
כִי אֵל לֹ
אֶתָּה. וְ
וְעַד עוֹ
בְּרוּךְ יְיָ
בְּרוּךְ יְיָ

מֶה רַ
לְנַפְשִׁי—עַלִי
נוֹתָן לִי נַצְחוֹן
שֶׁל בֶּן יְשׁוּעָתִי
כִּי חֲבִית—תִּפְקֹ
לִי הִישׁוּעָה

החלים.

יְיָ! מַה רַבּוֹ צָרָי, רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי;
וְאַתָּה יְיָ מִגֵּן בְּעַדִּי, קוֹלִי אֶל יְיָ אֶקְרָא,
אֲנִי שָׁכַבְתִּי — וְאִישָׁנָה, רֹא אֵיךְא מִרְבָּבוֹת עָם.
רַבִּים קָמִים עָלַי! אֵין יְשׁוּעָתָה לִּי בָאֱלֹהִים, סֵלָה.
בְּבוֹדִי וּמִרִים רֹאשִׁי, וַיַּעֲנֵנִי מִדֶּרֶךְ קִדְשׁוֹ, סֵלָה.
הִקְיָצוּתִי, כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי, אֲשֶׁר סָבִיב לְשׁוֹ עָלַי.

קוֹמָה יְיָ! חוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִי!

כִּי הִבִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי רַחֲמֵי, שְׁנֵי רִשְׁעִים שִׁבַּרְתָּ.
עַל עַמְּךָ בִּרְבֻנְתָּךְ, סֵלָה. רִי יְשׁוּעָה.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתַקְנֵנוּ
בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְחוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שִׁמְךָ. וְחַנּוּן
בְּעַדֵּנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב, וְרֶעִב, וַיְגוֹן;
וְהִסֵּר שְׁמִן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבָצַל בְּנִפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מִלֶּכֶד חֲנוּן וְרַחוּם
אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ, לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם, מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם.

בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם; בְּרוּךְ יְיָ בְּלַיְלָה; בְּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ;
בְּרוּךְ יְיָ בְּקוֹמֵנוּ. כִּי בִיָּדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, אֲשֶׁר בְּיָדְךָ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מַה רַבּוֹ צָרָי—אֶפִּילוּ בְּנֵי בְּאוֹיְבֵי נַפְשִׁי. וּמִזְמוֹר לְדָוִד הוּא בְּקִרְחָו מִפְּנֵי אֶבְשָׁלוֹם.
לְנַפְשִׁי—עָלִי. יְשׁוּעָתָה—כְּמוֹ יְשׁוּעָה. בְּבוֹדִי—נֹתֵן לִי כְבוֹד. וּמִרִים רֹאשִׁי—בְּלוֹמַר.
נֹתֵן לִי נִצְחוֹן וְנֶאֱוֹן. קוֹלִי וּגוֹ—בְּקוֹלִי אֶקְרָא אֵל ה' וּבְדֶרֶךְ עֲנִנִי. אֲנִי שָׁכַבְתִּי—בְּלִי פֶסֶח,
עַל בֶּן יִשְׁנָתִי מִדֶּרֶךְ וְגַם תְּקִיצוּתִי בְּשָׁלוֹם. לְשׁוֹנוֹ עָלִי—שְׁמוֹ אֶת עֲצָמָי עָלִי, בְּלוֹמַר, סָבִיב, כִּי
הִבִּיתָ—תְּמִיד מִכַּת לְחִי, בְּלוֹמַר, מִכַּת חֲרָפָה, אֶת אוֹיְבֵי עַל בֶּן חוֹשִׁיעֵנִי נִם עָתָה
לִּי יְשׁוּעָה—אַתָּה בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת הַשְּׁפִיעָה גַּם בִּרְבֻנְתָּךְ עַל עַמְּךָ.

נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ . בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי , פְּדִיתָה
אוֹתִי , יי אֵל אֱמֶת . אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים ! יַחַד שְׁמֶךָ , וְקִים
מַלְכוּתְךָ תָּמִיד , וּמְלוּךְ עָלֵינוּ כְּעוֹלָם וָעֶד .

יִרְאוּ עֵינֵינוּ , וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ , וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ , בִּישׁוּעָתְךָ
בְּאֱמֶת , בְּאֶמּוּר רָצִיוֹן : מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ . יי מֶלֶךְ , יי מֶלֶךְ ,
יי מְלוּךְ עוֹלָם וָעֶד . כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא , וְלַעֲוֹלָמִי
עַד תִּמְלוּךְ בְּכִבּוּד , כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה .

הַמֶּלֶךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכַּף רָע , יְבָרֶךְ
אֶת הַנִּעְרִים , וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמִי , וְשֵׁם
אֲבֹתִי : אַבְרָהָם , וְיִצְחָק , וְיִידְנוּ לָרֹב
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ .

וַיֹּאמֶר : אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעַ לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ ,
וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה , וְהִזְזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו , וְשִׁמְרָתָ
כָּל חֻקָּיו — כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בַּמִּצְרִים , לֹא
אֲשִׁים עָלֶיךָ , כִּי אֲנִי יי רַפְּאֵל .

וַיֹּאמֶר יי אֶל הַשָּׁמַיִן : וְגַעַר יי בְּךָ הַשָּׁמַיִן , וְיִגַּעַר
יי בְּךָ , הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלַיִם ; הֲלוֹא זֶה אֲנִי מַצֵּל מֵאֵשׁ .

הִנֵּה מִשְׁתּוֹ שֶׁלְשֹׁלְמָה ! שְׂשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב
לָהּ , מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל . בָּלֵם אַחֲזִי חָרֵב מִלְּמִדֵּי מַלְחָמָה ,
אִישׁ חָרְבוֹ עַל יִרְכּוֹ , מִפְּתַח בִּצְלוֹת .

במדבר ו.
נ"פ

יְבָרְכֶךָ יי וַיְשַׁמְרְךָ.
יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ.
יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם.

*

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל.

תהלים קכא.
נ"פ

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי,
קִוִּיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ,
יי, לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי.

בראשית מט.
נ"פ

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: מוֹמִינִי מוֹכֵאֵל,
וּמִשְׁמָאֵלִי גְבֻרֵאֵל, וּמִלְפָּנֵי אוּרֵיֵאל, וּמֵאֲחוּרֵי רַבְּאֵל,
וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל.

שם ד.

נ"פ רמזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משפכם ודמיו סלה.

שיר המעלות.

תהלים קכח.

אֲשֶׁרִי כָּל יְרֵא יי,
וַיַּעַב בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל,
אֲשֶׁתְּךָ בִּגְפוֹן פָּרִיָּה,
בְּנֶזֶק בְּשִׁתְּלֵי יוֹתִים,
הִנֵּה, כִּי בֶן יְבָרְךָ גְּבֻרֵאֵל יֵרָא יי.
וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם,
יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן.

כל ימי חייך.

וְרָאָה בָּנִים לְבִנְיָה,
שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.
תֹּוֹרָה צִוְּהָ לָנוּ מִשָּׁה, מוֹרָשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב.

א.

שיר השירים אשר לשלמה.

ב. יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ ; בִּיטוּבִים דִּדְיָה מִיָּוֶן .

ג. לָרִיחַ שְׁמִנְיָה טוֹבִים , שְׁמֵן תוֹרֵק - שְׁמָד ;

על־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּד .

ד. מִשְׁכְּנִי אֶחָרִיד נְרוּצָה ,

הביאני הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו - נְגִידָה וְנִשְׁמָחָה בָּהּ .

ו. נִזְכִּירָה דִּדְיָה מִיָּוֶן : מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבֹּד .

ז. שְׁחוּרָה אֲנִי - וְנָאָה , בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם .

ח. בְּאֶהְלִי קָדָר - בִּירֵיעוֹת שְׁלֵמָה .

ט. אֶל־תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחֲרָחֶדֶת , שִׁשְׁפֹּתֵנִי הַשֶּׁמֶשׁ ;

י. בְּנִי אֲמִי נִחְרוּ־בִי , שְׁמֵנִי נִמְרָה אֶת־הַכְּרָמִים

בְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִמְרָתִי .

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שיר השירים—מכתר השירים. רבותינו אמרו: שיר השירים—קדש קדשים. כלל משל על אהבת ה' וישראל עמו. ולפי פשוטו הוא שיר אהבים ודברי ידידות בין "רועה בשושנים" ובין שולמית אהבתו, אשר לקחה המלך שלמה אל הרמונו. ישקני—שולמית העצורה בהרמון המלך שופכת עז אהבתה לרועה באזני נערותיה: מי נתן וישקני דודי (אהובי הרועה) נשיקה אחת מנשיקותיו; ובהגיגה תשנה את הדעה לגנדה ומדברת אליו: הלא דודיד (אהבתך) טובים ומשפחים את הלב יותר מיון. לרים וגו'—שמניך הפשוטים שאמרה סך בהם טובים לרים יותר משמן הטוב של המלך. שמן תורק—שמן ריחני, נתון ריח למרחוק. מושכני וגו'—מהרמון המלך נחדרינו שיהביאני המלך, ואני ונערותי נרין אחריד להשמשעשע ולשמוח בך, כי גם הן לא תעמדנה בפני נסך, ותמיד נזכיר דודיד הנפרים יותר מיון. מישרים אהבוד—באמת ובלב תמים אוהבות בכל אותך, כי ראוי אמת לך. שחורה אני וגו'—אל תתמהנה, בנות ירושלים, ששקנה נפש דודי בי, שאני שחורה באהלי עם קדר בעצם נאווה (נפח) אני כיריעות שלמה הנקרות. לשחרתרת—שחורה מאד. ששפתני—הקמה אותי בקרני אורה. נחרו—התקושטו בי, אחי התמרמרו עלי ששאמתי בפלך ונשימוני נוטרה (שומרת) את הכרמים, ומתוך זה לא נכלתי לשמור

— הנִידָה לִי, שְׁאֶהְבָּה נַפְשִׁי!

אֵיכָה תִרְעָה, אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְהָרִים?

שְׁלֹמֹה אֶהְיָה בְּעַמִּיָּה, עַל עֲדָרֵי חֲבֵרִיךָ?

ח. — אִם לֹא תִדְעִי לָךְ, הִנֵּפָה בְּנָשִׁים!

צֵאִי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֶּאֱן.

וְרָעִי אֶת גְּדִי־תִיךָ, עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים.

ט. לְסִסְתִּי בִרְכָבִי פִרְעָה, דְּמִיתִיךָ, רַעֲיָתִי!

י. גָּאוֹן לְחִיָּיִךְ בַּתּוֹרִים, צֹאֲרֶךְ בַּחֲרוֹנוֹם.

יא. תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ, עִם נִקְדּוֹת הַכֶּסֶף.

יב. עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ, נִרְדִּי נֶתֶן רִיחוֹ.

יג. צָרוּר הַמֶּרְדּוּדִי לִי, בֵּין שְׂדֵי יָלִין.

יד. אֲשַׁבֵּל הַכֶּפֶר הַדּוּדִי לִי, בְּכֶרְמִי עֵין גְּדִי.

טו. — הִנֵּךְ יָפָה, רַעֲיָתִי, הִנֵּךְ יָפָה!

עֵינֶיךָ — יוֹנִים!

שִׁיר הַחֲדָשָׁה

אֶת כְּרָמִי, בְּלוֹמֶר, נִסִּי וּמִשְׁנִפְנֵי הַשָּׁמֶשׁ. הַנִּידָה לִי וְגו'—הַדּוּד הַרֹעֶה מִתְחַלֵּף לִפְנֵי חֲצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ וְשׁוֹלְמִית מְצִיגָה בְּעַד הַרְמוּנָה, וּפְתִיגָה בּוֹ וּתְאֵמַר: אֶהְיָ, הַנִּידָה לִי אֵיכָה (אִיפֹה) תִרְעָה וְתִרְבִּיץ בַּצְהָרִים אֶת צֹאֲרֶךְ, אוֹלֵי יֶצֶלַח בְּיָדִי לְהַשְׁלִיט מִבֵּאֵן וּמִחֲרָתִי אֵלָיִךְ. שְׁלֹמֹה אֶהְיָה בְּעַמִּיָּה—כִּי לָמָּה אֶהְיָה בְּאֶבְלָה בְּתַעֲוִתִּי לְבִקֶּשֶׁךְ בִּשְׂדֶּה עַל נֶד עֲדָרֵי חֲבֵרִיךָ הַרֹעִים וְלֹא אֶמְצָאָךְ. עַל זֶה מְשִׁיב הַדּוּד: "אִם לֹא תִדְעִי" אֶת הַדֶּרֶךְ לְכִי לָךְ בְּעַקְבוֹת צֵאִי וּבָאֵת אֵלַי, וְנִתְּתִי לָךְ לְרַעוֹת רַק גְּדִיּוֹת אֲחֵדוֹת וְלֹא עֶדֶר שָׁלֵם כִּי יִמְרָתָהּ בְּעֵינֵי מֶלֶךְ לְסִסְתִּי—שׁוֹלְמִית נִמְלֶטָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וּנְתִיבָה אֶל הַדּוּדָה בִּשְׂדֶּה, שָׁמָּה סָגְרָה בְּתַחֲלָה: לְמוֹסֶה הַמִּסְתַּר בְּרֶכֶב פִּרְעֹה מִלֶּךְ מִצְרַיִם (שָׁמַשׁ מוֹצֵא בְּסִיסִים) הַמִּקְשָׁטָה בְּמַצּוֹת פֶּזֶז, כֵּן הִמְשַׁלְתִּיךָ רַעֲיָתִי (אֶהְיָתִי). לְסִסְתִּי כִּסּוֹ לְמוֹסֶה, וְהִיָּיד נִסְפָּתָה, תּוֹרִים—טוֹרֵי מִטְבְּעוֹת, וְהוּא מִיֵּן מִכְשֵׁיט, חֲרוֹזִים—מִחֲרוֹזוֹת מְרִנּוֹלוֹת. עַד שֶׁהִמְלִיךְ וְגו'—תִּשׁוּבַת הַרְעָנָה הוּא: בְּעוֹר שֶׁהִמְלִיךְ יוֹשֵׁב בְּעֵנְיָה אֶל שְׁלֹחָנוֹ הַמוֹקֵטֵר כֹּל מִיָּנִי בְּשִׁמְיִם—נֶתֶן נִרְדִּי (מִין בִּשְׁם) הֵיחָ חֹק מִקְלָם אֶל אִפִּי, בְּלוֹמֶר, כֹּל מַעֲנוּנוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ לֹא נַעֲמֹ לִי כְּהִזְכְּרִי כֶךְ, וְהוּא מִכְנָה אוֹתוֹ בִּשְׁם נִרְדִּי, מוֹר וְכֶפֶר, וְהִזִּיה מִיָּנִי פְרָחִים רִיחָנִים. עֵין גְּדִי—שֶׁם מְקוֹם. עֵינֶיךָ—יוֹנִים—

לִשְׁכָּנָיִךְ—שׁוֹלְמִית וְנִשְׁכָּנֵי דוּדִי וּמִבְּרַת אֵלָיו: שְׁמִיךָ הַשְּׁשׁוּטִים שָׁמֶן רִיחָנִי נוֹתֵן נִי וְנִשְׁרֹתִי נְרִין מִיד גְּדִיךָ דוּדִיךָ, כִּי רָאוּ אֶתֶּךָ הַדּוּדִי בִי, שְׁאֵנִי שְׁחָרְחַרְתִּי—, אִחִי הַתְּמַרְמֹרִי לֹא יִכְלָתִי לְשִׁמּוֹר

—הִנֵּה יָפָה דוּדִי, אַף נָעִים!

מו.

אַף עַרשָׁנִי רַענָנָה.

י. קְרוֹת בְּתֵינִי אֲרֻזִּים, רְהִימֵנו בְּרוּתִים.

ב.

א. אֲנִי—חֲבַצְלֵת הַשָּׂרֹן.

ב. כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים.

ג. בְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר,

בַּצֵּלֹ חֲמֹדֵי וַיִּשְׁבְּתִי.

ד. הִבִּיאֵנִי אֶל בֵּית הַיֵּינָן,

ח. סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת,

כִּי חוֹלַת אֶהְיֶה אֲנִי.

ו. שִׁמְאָלוּ תַּחַת לְרֹאשִׁי, וַיְמִינִי תַּחֲבֹרְכֵנִי!...

ז. הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, בַּצִּבְאוֹת אוֹ בְּאֵלוֹת הַשָּׂדֶה.

אם תַּעֲרִירֻ וְאִם תַּעֲרִירוּ, אֶת הָאֶהְבָּה, עַד שֶׁתַּחֲפֹץ!

שִׁיר הַחֲדָשָׁה

נְפֹת כְּזוֹג יוֹנִים. רַענָנָה—רִטְבָּה וִירֻקָּה, עֶרֶשׂ רַענָנָה הִיא. מַצֵּה דֶשֶׁא. קְרוֹת

בְּתֵינִי אֲרֻזִּים—כְּלוּמֶר, אֲרֻזֵּי הַיַּעַר הֵם מְחַסֵּה לָנוּ מִחֶרֶב וּמִזֶּדֶם בְּקִירוֹת בָּתִּים, וּבְקִירוֹתֵינוּ

(מִין עֵץ) הֵם רְהִימֵנו, мебель, וְאֲנִי מְתַעֲנֶנֶת וּפְרוּכָת כְּחֲבַצְלֵת, וְהִיא מִין פֶּרֶחַ лилия. עַל זֶה

מְשִׁיב הַדּוּד: אָכֵן לְשׁוֹשְׁנָה נִמְשְׁלֶת בִּי נְפִית מְכַל הַבָּנוֹת כְּשׁוֹשְׁנָה מִן הַחוּחִים (מִינֵי קוֹצִים רַעִים).

ב. חֲמֹדֵי וַיִּשְׁבְּתִי—וַיִּשְׁבְּתִי בְּחֲמֹדָה. וְדָגְלוּ—דָּגְלוּ שֶׁל בֵּית הַיֵּינָן (בֵּית מִן מִסְמָן בְּדָגְלֵי

הַמַּשְׁמֵשׁ לוֹ כְּשֶׁלֶט) מִסְמָן בְּמַלְאֵם הַלָּלוּ: „עַלִי אֶהְבָּה“ (עַלִי כְּמוֹ אֵלִי). כְּלוּמֶר, דוּדִי שֶׁבְּרִנִּי

בְּאֶהְבָּתִי יוֹתֵר מִכִּי עַד לְחָלִי, וְהִיא מְתַחַנֶּנֶת: אֲנִי „סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת“, סִמְכוּנִי בְּדִבְלֵת

צְמוּקִים אוֹ תְּאֵנִים. כְּפִדּוּנִי בְּתַפּוּחִים—הַצִּיעוּ וְשִׁחֲחוּ מִסְכִּיב לִי תַפּוּחִים לְהִשְׁיב נִפְשִׁי

בְּרִיחִם. וּמִדַּר הַרְגִּישׁוּהָ שְׂדוּדָה וּשְׂעָדָנָה, וְתַקְרָא: הֵאָח, שִׁמְאָלוּ תַּחַת וְגו'. הַשִּׁבְעֵתִי

וְגו'—כְּעוֹד שֶׁהִיא חֲבֻקָּה בְּזוּעוֹת הַדָּדָה—וְהִנֵּה רֹאֶה כִּי נַעֲרֻתֶיהָ הִנִּיעוּ לְהִשְׁבָּה אֶל אֶרְמוֹן

הַמֶּלֶךְ, וְתַקְרָא הַדּוּד: הַשִּׁבְעֵתִיכֶן שְׁלֵא תַעֲרִירֻ אֶת אֶהְבָּת שׁוֹלֵמִית אֶל הַמֶּלֶךְ עַד שֶׁתַּחֲפֹץ

וְתַתְּעוֹרֵר מַעֲמָדָה לְאֶהְבָּה אוֹתִי. צִבְאוֹת—צָבָאִים. אֵלֶּה—даль, הִירְשָׁקוּה.

ת.

מְדַלֵּל

מ.

דוּמָה

מְשַׁנֵּי

י.

קוֹמִי

יא.

כִּי הִנֵּה

יב.

עַתָּה

יג.

הִתְאַוְּנִי

יד.

קוֹמִי

יז.

הִרְאֵנִי

יח.

כִּי קוֹמִי

יט.

שְׁעָלִים

כ.

קוֹל דוּדִי—שׁוֹשְׁנָה

כא.

חֲמֹדֵי וַיִּשְׁבְּתִי

כב.

וְהִנֵּה

כג.

הַחֲרֹף

כד.

- ת. קול דודי... הנה זה בא!
 מדלג על ההרים, מקפץ על הנבעות.
 ט. דומה דודי לצבי, או לעפר האילים.
 הנה זה עומד אחר פתלנו!
 משנים מן החלונות, מציץ מן החרבים!
 י. ענה דודי ואמר לי:
 קומי לך רעיתי— יפתי—ולכי לך.
 יא. כי הנה הפתיו עבר, הנשם חלה הלך לו.
 יב. הנצנים נראו בארץ, וקול התור נשמע בארצנו.
 יג. התאנה חנמה פניה, והנפנים—סמדר נתנו ריח.
 יד. קומי לך, רעיתי, יפתי—ולכי לך!
 יו. יונתי בחנני הסלע, בסתר המדרגה;
 הראני את מראיך, השמיעני את קולך!
 ז. כי קולך ערב, ומראיך נאוה.
 ח. אהוו לנו שעלים, אהוו לנו שעלים!
 טו. שעלים קמנים, מתכלים כרמים;
 וכרמינו סמדר.

שיר השירים

קול דודי—שולמית הכלואה בהרמון במלך מרגשת פתאם בבוא דודה לעת ערב לפתותה ללכת אחריו והנה היא שופעת קול צעדיו בכלנו כצבי, עוד רנע והנה היא רואה אותו מציץ (מבט) בעד החרכים (оконники) פענקשער ראשון של ההרמון. עפר—בן אילה, צבי צעיר. הפתיו—החרת. נצנים—ציצים, פרחים. עת הנמיר—זמן זמרת בעלי הנקח. תור—סין יונה. חנמה פניה—הכשילה פניה; תאנים לא בשולות נקראות "פנים". סמדר—פרי הנסן לאחר הפריחה. יונתי בחנני הסלע—רעיתי בחנני הסלע. (щель). מדרגה—מעלה שבסלעים (Горный уступ). ערב—נעים. אהוו זנו—הרעה נשתנה לסתמי הדוד והשמיעה את קולה בקטע אחר משיר בורמים; לאמח: תפשו את השועלים

ז. מי וא

מקל

ז.

ששים

ת. בָּרָם

איש

ט. אפריו

י. עמודי

תוכו

יא. צאינה

ביום

א. הנד יכ

מי וא

חמנים) זקר

המבר בירי

ועולים. מקל

לאבק שבקוט

השדה, שהשת

נשקת חמנים

רצות אהבה

יושלים לאפרי

ד. הנד יכ

להתקב עליה

הרעה בשושנים.

ונסו הצללים -

סב! דמה לך, דודי, לצבי, או לעפר האילים

ער הרי בתר!

ג.

א. על משכבי בלילות, בקשתי את שאהבה נפשי:

בקשתי - ולא מצאתיו.

ב. אקומה נא ואסובבה בעיר, בשונקים וברחבות -

אבקשה את שאהבה נפשי;

בקשתי - ולא מצאתיו.

ג. מצאוני השמרים, הפכים בעיר:

את שאהבה נפשי ראיתם?

ד. במעט שעברתי מהם - עד שמצאתי את שאהבה נפשי:

אחזתי ולא ארפנו

עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר חורתי...

ה. השבעתי אתכם, בנות ירושלים, בצבאות או באילות השדה

אם תעירו ואם תעוררו, את האהבה עד שתחפץ.

שיר השירים

המחברים (המשחיתים) את פרמינו שפבר פרחו ונראה סמך. והיא מוספת ברגש: „אני לדודי-כלי שלך; אולם, „עד שנסות היום”-מרים שישב רוח היום ומרים שישבו צללי הערב. „סב”-לך לך מזה, מן הנגישו שומרי. דמה-היה דומה. הרי ברת-היום מלאים מחלות ובריצים.

ג. על משכבי בלילות-הרעה לא תנום גם בלילות ובחזון לילה תחנה בו. והנה היא יורדת מעל משכבה וסתגלגלה בחשאי לצאת מתוך הסרסון ובקשת „את שאהבה נפשי”. במעט שעברתי-עוד לא הספקתי לעבור מהם-והנה מצאתיו. חורתי-אמי יולדתי. השבעתי-כמו למעלה.

ו. מי זאת עֲלָה מִן הַמִּדְבָּר, בְּתִימָרוֹת עֵשֶׁן?
מִקְמָטֶרֶת מֵד וּלְבוֹנָה, מִבֶּלְ אֲבָקֶת רוּכָל.

ו. הִנֵּה מִמָּתוֹ שֶׁשֶׁשֶׁרֶמָּה!

שְׁשִׁים גְּבֻרִים סָבִיב לָהּ, מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל.
ת. בָּלֶם אֶחָיו חָרֵב, מִלְמָרֵי מִלְחָמָה,

אִישׁ חָרְבוֹ עַל יָרְכוֹ, מִפֶּחַד בְּעִירוֹת.

מ. אֶפְרַיִן עָשָׂה לוֹ חֶמְלֶךְ שְׁלֹמֶה, מִעֲצֵי הַלְבָנוֹן.

י. עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף, רִפִּידָתוֹ זָהָב

מִרְכָּבוֹ — אֲרָגָמָן;

תוֹכוֹ, רָצוּף — אֶהָבָה, מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם.

יא. צִאֲיָנָה וּרְאִינָה, בְּנוֹת צִיּוֹן! בִּמְלֶךְ שְׁלֹמֶה,

בַּעֲטָרָה שֶׁעֲמָרָה לוֹ אִמּוֹ

בְּיוֹם חֲתָנָתָהּ, וּבְיוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ.

ד.

א. הִנֵּךְ יָפָה, רַעֲיָתִי, הִנֵּךְ יָפָה!

עֵינֶיךָ — יוֹנִים מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מי זאת — המלך שלמה לבוש פאר כחתן ונשוא גיור גבוריו באפריון (מטת חתנים) יקר, יצא לחתנים את שולמית לחפה. פגע בשולמית כשהיא מובלת מן המדבר בידי גבורות, ונקרא: מי זאת וגו'. התימרות עשן — עמודי עשן מתרוממים ועולים. מקמטר — מקסמת פרים מד ולבונה (מיני סמים). אבקת רוכל — סמים בתישום לאבק שביקוש הרובל (מזרח). הנה ממטו של שלמה! — זו היא קריאת שולמית בת השנה, שהשתוקמה למראה כל כבוד המלך ותפארתו וחיל גבוריו שעל נדו, ואפרינו נעמרת חתנים שבראשו. רפידת — מצע השטוח בו. מרכב — מקום הרכיבה והמושב. תוכו רצוף אהבה — האהבה עצמה רבודה בתוך האפריון, ומליצה היא על עצמת תשוקת בנות ירושלים לאפריון שבה.

ד. הנה יפה — כאן מתחיל חתן (המלך) משבח את הרעיה בכל מיני תשבחות בברי להקטוב עליה בחלקת לשונו. מבער לצמיתך — מבער לצמיתך (שליער) — גשקפות עיניך

א. שְׁעָרָךְ בְּעֶדְרֵי הָעוֹיִם, שְׁנַלְשׁוּ מִדֶּרֶךְ גִּלְעָד.
 ב. שְׁנִיךָ בְּעֶדְרֵי הַקְּצוּבוֹת, שְׁעָלוּ מִן הַרְחֻצָּה.
 ג. שְׁבָבָם מִתְּאִימוֹת, וְשִׁבְלָה אֵין בָּהֶם.
 ד. כְּחוֹט הַשָּׁנִי שִׁפְתוֹתֶיךָ, וּמִדְּבָרְךָ נֶאֱוָה.
 ה. כְּפִלַּח הָרִמּוֹן רִקְתָּהּ, מִבְּעַד לְצִמְתָּהּ.
 ו. כְּמַגִּדֵּל דָּוִיד צִנְאָרְךָ, בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת.
 ז. אֶלֶף הַמִּגֶּן תִּדְרִי עֲלִיּוֹ, כֹּל שְׁלֹמֵי הַגְּבוּרִים.
 ח. שְׁנֵי שְׂדֵיךָ

א. בְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֻמֵּי צִבְיָה, הָרָעִים בְּשׁוֹשְׁנֵינִים.
 ב. עַד שְׁיִפּוֹחַ הַיּוֹם, וְנָסוּ הַצִּלְלִים.
 ג. אֶלֶךְ דִּי אֶרֶץ הַר הַמּוֹר, וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבֹנָה.
 ד. בְּרֶדֶךְ יִפְהָ, רַעֲיָתִי! וּמִזֶּם אֵין בְּךָ.
 ה. אֶתִּי מִלְּבָנוֹן, בְּרָה, אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תְּבוּאֵי.
 ו. תְּשׁוּרֵי מִרְאשׁ אֲמָנָה, מִרְאשׁ שְׁנִיר וְהָרִמּוֹן.
 ז. מִמְּעֻנוֹת אֲרִיּוֹת, מִהַרְרֵי נִמְרִים.

שִׁירָה הִדְשָׁה

תִּפְסוֹת כְּזֹנֵי יוֹנִים. שְׁנַלְשׁוּ-שְׁמַתְנַלְגוֹת וְיִוְרְדוֹת בְּמִרְצָה, כֹּן שְׁעָרָךְ יוֹרֵד תַּלְמִלִּים.
 הַקְּצוּבוֹת-שְׁלָל עֶדְרֵי הַצֵּאן כִּדָּה וְהָצֵב אֶחָד, כֹּן שְׁנִיךָ שְׁוֹת זֶה לָזֶה. מִתְּאִימוֹת-וּלְחָח
 תְּאֻמִּים. כֹּן הַשָּׁנִים הַשְּׁלִימוֹת וְהַמְּתֻנּוֹת שְׁוֹת. וְשִׁבְלָה אֵין בָּהֶם-כְּלוֹמֵר, אֵין שֵׁן אֶת
 הַמֶּרֶץ. כְּפִלַּח-כְּנֹז, רִקְתָּ-צִדֵּעַ, *високъ*, שְׁלִיפָה. כְּמַגִּדֵּל דָּוִיד-שֶׁהוּא זָקוּף וְנִשָּׂא
 תַּלְפִּיּוֹת-מִגִּדֵּל לְלִמּוּד מִלְחָמָה *военно-учебное заведение*, מִלִּישְׁעֵר שׁוֹלֵעַ. אֶלֶף הַמִּגֶּן-
 שְׁבָבָבֵדֶל זֶה תְּלִיִּים אֶלֶף מְנִיִּים, וּשְׁשָׁל הוּא עַל חֲרוּזֵי הַמְּנִיִּים שְׁבָבָבֵדֶל-עַד שְׁיִפּוֹחַ-דָּבָר
 הַרְעֵנָה הֵם, שְׁנַלְתָּהּ לְשִׁמּוֹעַ תְּהַלְתָּהּ מִפִּי הַמִּלֶּךְ וְתִדְרָהּ וְתִאֲמַר: הֵיחֲנִי וְאֶלֶךְ לִי לְשִׁמּוֹ
 רוֹם בְּהַר הַמּוֹר כִּי יִזְכֶּה נִפְשִׁי וּמִדֶּרֶךְ בְּבִקְרָה אֲשׁוּבָה אֵלֶיךָ. הַתְּחִיל הַחֶתֶן שׁוֹב מִפֶּתַח אֹתָהּ
 וַיֹּאמֶר: לֹא אֲנִיכָךְ כִּי אֶתִּי תְבוּאֵי אֶל הַיָּבֵל מְשׁוּשִׁי, מִמְּעֻנוֹת פְּרִיצי חֵיוֹת שְׁבָבָבֵדֶל לְמִשְׁנֵה
 לֶךְ שֵׁם עַל יַד הָרֹצֵחַ... אֲמָנָה, שְׁנִיר וְהָרִמּוֹן-שְׁמוֹת הָרִים בְּאַרְצָא וְיִשְׂרָאֵל. תְּשׁוּרֵי-

- א. לבִּבְתָּנִי אֶחָתִי — כָּלָה, לבִּבְתָּנִי בְּאַחַת מֵעֵינֶיךָ.
 ב. בְּאַחַד עֵנֶק מִצֹּרְנֶיךָ.
 ג. מִתִּפּוֹ דִּדְךָ, אֶחָתִי — כָּלָה! מִה שָׁבוּ דִדְךָ מֵיָן.
 ד. וְרִיחַ שְׁמֶנֶיךָ מִכָּל בְּשָׁמִים.
 ה. נִפְתַּחַתְּמִפְנֶה שְׁפֹתֶיךָ בְּדָה, דְּבִשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ
 ו. וְרִיחַ שְׁלֹמֶיךָ בְּרִיחַ לְבָנוֹן.
 ז. בֵּן נָעוּל, אֶחָתִי — כָּלָה! נָר נָעוּל מֵעֵין חֲתוּם.
 ח. שְׁלֹחֶיךָ פְּרָדִים רְמוּנִים, עִם פְּרִי מְגָדִים
 ט. כְּפָרִים עִם נָרָדִים.
 י. נָרָד וּכְרָכִם קָנָה וְקִנְמוֹן, עִם כָּל עֵצִי לְבוֹנָה.
 יא. מֵר וְאַהֲלוֹת, עִם כָּל רֹאשֵׁי בְּשָׁמִים.
 יב. מֵעֵין נָנִים, בָּאֵר מֵיִם חַיִּים, וְנוֹזִלִים מִן לְבָנוֹן...
 יג. עוֹרִי צָפוֹן! וּבֹאֵי תִימָן!
 יד. תִּפְחִי נָנִי, יִלְּלוּ בְּשָׁמְיוֹ!
 טו. יָבֹא דוֹדִי לְבָנוֹ, וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חֲבִטִּי יִשְׂרָאֵל. לבִּבְתָּנִי — מִשְׁכָּת וְקִנִּית אֶת לִבִּי לְאַהֲבָה אוֹתָךְ. בְּאַחַת מֵעֵינֶיךָ — בְּמִסְכָּת
 אֶחָד מֵעֵינֶיךָ אֶחָת. עֵנֶק מִצֹּרְנֶיךָ — שְׂבִיעַת אֶחָת מִחֲצוֹאוֹתֶיךָ (מִן עַדִּי חֲצוֹאֵר). נִפְתַּחַתְּ
 תִּפְנֶה שְׁפֹתֶיךָ — מִשָּׁל הוּא עַל נֶעֱם מִדְּבָרָה. בֵּן נָעוּל — מִשָּׁל הוּא עַל תִּפְתָּה וְאַנְיֵעוֹתָה.
 גִּל — מֵעֵין נֹבֵעַ. חֲתוּם — סָגוּר. שְׁלֹחֶיךָ פְּרָדִים רְמוּנִים — שְׂדֶה — בָּלוּ בְּרֵם חֲסֵד שֶׁל רְמוּנִים,
 וְשָׁל הוּא עַל יָפִי אֲבִירֵי נִפְשָׁה (שְׁלֹחִים — שְׂדֶה בְּלִשׁוֹן הַמִּקְרָא). מְגָדִים — נְעִימִים. כְּפָרִים,
 נָרָדִים, כְּרָכִים, קָנָה וְקִנְמוֹן וְגו' — כָּל אֵלֶּה מִיֵּנִי מִסִּים וּפְרָחִים. מֵעֵין נָנִים — לֹא יִחַסֵּר
 בְּשֶׁרֶךְ גַּם מֵעֵין. עוֹרִי צָפוֹן — אֶחָד רַב הַתְּהִלּוֹת לֹא עָסַד עוֹד רִיחַ תִּרְעִיָה בְּקִרְבָּה, וְתִקְרָא:
 תִּתְעַרְרִי רִיחֹת וְהִפִּיחוּ בְּנֵי לְחָפִיץ רִיחַ וְיֹבֵא הַסֶּלֶךְ לְטַעַם מִפְּרִי, כְּלוּפֶר, בְּרִינִי בְּיָדֶךָ...
 שָׁמֶם כִּי אֵין רִיחִי אִתִּי אֵלֶּה רִיחַ חֲזָק, רִיחַ הַמּוֹשֵׁל שְׁעָלָה עָלַי.

ה.

אֶחָדִי בָּלָה!

עַם בְּשָׁמִי,

עַם דְּבָשִׁי,

עַם חֶלְבִי...

אֲכָלוּ רַעִים!

שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ הַיּוֹדִים,

א. — בָּאתִי לִנְנִי,

אָרִיתִי מוֹרִי,

אֲכַלְתִּי יַעְרִי,

שָׁתִיתִי יַיִן,

ב. — וְלִבִּי עָר...

קוֹל הַיּוֹדִי דוֹפֵק:

פָּתַחִי לִי,

ב. אֲנִי יֹשֶׁנָּה,

אֶחָדִי—רַעִיתִי,

שָׂרָאשִׁי נִמְלָא מָל,

קִנְצוֹתִי — רְסִיסֵי לֵילָה.

אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה?

ג. — פִּשְׁמִתִּי אֶת פְּתֻנֹתִי,

רָחַצְתִּי אֶת רִגְלִי,

אֵיכָכָה אֲמַנְפִּם?

ד. הַיּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר,

ה. קָמַתִּי אֲנִי לַפֶּתַח דְּרוֹדִי;

שִׁירָה הַדְּשִׁיה

ה. בָּאתִי לִנְנִי—הַיּוֹדִי הִחֲתֵן חָם שֶׁשָּׂמַח שְׂמִיחָה גְדוֹלָה שֶׁנִּעְתְּרָה לוֹ בְּלֶתוֹ לְסוֹף: בָּאתִי לִנְנִי וְאָרִיתִי (קִשְׁמִתִּי) מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי, בְּלוֹמֶר, הִתְעַנְנִיתִי עִנֵּי רֵב עַל אֶהְבֶּתְךָ. יַעְרִי עִם דְּבָשִׁי—חֶלֶת הַדְּבָשׁ שְׁלִי. וּמִשְׁמֶתְךָ יִקְרָא אֶל רַעִיו: אֲכָלוּ וְגו'. אֲנִי יֹשֶׁנָּה—אֶחָדִי בָּלָה עוֹד נִאֲמָנָה הַרְעִיתִי בְּכִרְיָתָה עִם הַיּוֹדִה הַרוֹעָה, וְעַלִּי מִשְׁבָּכָה בְּהִיבֵל הַמֶּלֶךְ תִּהְיֶה בּוֹ וְלִפָּה לֹא יִנָּח, הוּא עַר (לֹא יָשָׁן). פֶּתַח שְׂמִעֲתִי—כֵּן הוּא מִסְפָּרֶת—הַיּוֹדִי דוֹפֵק בְּדִלֵת מִנְּו מִשְׁבָּכִי. קִנְצוֹת—פָּתִי שֶׁעַר הָרָאשׁ. רְסִיסֵי לֵילָה—נֶשֶׁם שֶׁל לֵילָה. אֲמַנְפִּם—אֶלְכָּלֶךְ אִתָּן בְּצִאֲתִי הַחוּץ. וּבִכְדִּי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ מִנְּו אֶמְרָה כֵּן. מִן הַחֹר—הוֹר הָאֲשָׁנָב אוֹ הַמִּנְעוּל. מַעַי הָמוֹ עָלָיו—קָרָבִי הִתְעַרְרוּ בְּקָרְבִי.

וידִי נָמְפוּ מֹרֶה, וְאַצְבָּעֵתִי — מֹרֶה עֵבֶר.

עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל.

ו. פֶּתַחַתִּי אֲנִי לְדוֹדִי — וְדוֹדִי חֶמֶק, עֵבֶר.

נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְרוֹ...

בְּקִשְׁתִּיהוּ — וְלֹא מִצְאָתִיהוּ, קִרְאָתוֹ — וְלֹא עֲנִי.

ו. מִצְאָנִי הַשְּׂמֵרִים, הַסִּבְכִּים בְּעִיר.

הַבּוֹנֵי בָצְעוּנִי:

נָשְׂאוּ אֶת רִדְדִי מִעֲלֵי שְׂמִירֵי הַחֹמֶת.

הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם!

אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי, מַה תִּגִּידוּ לוֹ? —

שְׁחֹלֶלֶת אֶהְיֶה אָנֹכִי...

ט. — מַה דּוֹדְךָ מְדוֹד? הִיפָּה בְּנִשִּׁים!

מַה דּוֹדְךָ מְדוֹד, שְׂבַכָּה הַשְּׂבַעְתָּנוּ?

י. — דּוֹדִי צֵחַ וְאֶדֹם, דְּגוּל מֶרְבֶּכָּה!

יב. רֹאשׁוֹ בָּתָם פֹּז, רִחְצוֹתֵי תִלְתָּלִים,

שְׁחָרוֹת בְּעוֹרֵב, עַל אֶפְיָקֵי מַיִם,

יב. עֵינָיו בְּיוֹנִים, רִחְצוֹת בְּחֶלֶב,

יִשְׁבּוֹת עַל מִלֵּאת, יִשְׁבּוֹת עַל מִלֵּאת.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מֹרֶה עֵבֶר — מִין מֹרֶה שֶׁשָּׂמוֹ „מֹרֶה עֵבֶר“. יְדִידָה נִטְפָּה מֹרֶה, כִּי הִתְבַּסְּטָה תְּחִלָּה לְקַבְּלֵהּ בְּנִים נִטְפֹּת מֹרֶה. חֶמֶק — הַפֶּה פָּנָיו, פֶּתַח. בְּדַבְרוֹ: „פֶּתַחִי לִי“ כְּמַעַשׂ שֶׁנִּצְאָה נִפְשִׁי מִחֶמֶק מִשִּׁי עָלָיו. לְדִיד — מִין פֶּתַח, Накидка. מַה דּוֹדְךָ מְדוֹד — מַה נִּשְׁמָחָה דּוֹדְךָ מִכָּל הַדּוֹדִים? כִּי שְׂאֵל בְּנוֹת הָעִיר אוֹתָהּ כִּי תִתְפַּלֵּא עַל עֲצֻמַּת אֶהְבָּתָהּ אֵלָיו עַד לְחִלּוֹת בְּגָלָיו. דְּגוּל מֶרְבֶּכָּה — מִצְּנִין בְּעֶשְׂרֵת אֲלָפִים, כְּמוֹתוֹ לֹא נִמְצָא נִם בְּדַבְּכָה. בָּתָם פֹּז — מִיָּנִי מִתְּכוֹת וְקִרוֹת מֵאֵד. תִּלְתָּלִים — תִּלִּים, תִּלִּים, מִסְלָלִים. אֶפְיָקֵי מַיִם — מוֹצְאֵי מַיִם. רִחְצוֹת בְּחֶלֶב — הַכֹּהֵן עַל הַלֵּבן שֶׁבָּעִין. מִלֵּאת — מִשְׁבָּצָה, הַעֲיֵנִים

כִּלְתּוֹ לְסוֹף: בָּאֵת
הַבְּתָד. יַעֲרִי עִם
שְׂנֵה — אֶחָד כָּל זֶמֶן
לְדָה תִּהְיֶה בּוֹ וְלָמָּה
דּוֹפֵק בְּדִלֶת חֲבֵר
וְנִבֵּם — אֶלְכָּלֶךְ אוֹתָן
אוֹ הַמִּנְעוּל. מִשִּׁי

י. לְחַיּוֹ בַּעֲרוֹנַת הַבָּשָׂם, מִגְדָּלוֹת מְרֻקָּהִים.
 שִׁפְתוֹתָיו — שׁוֹשָׁנִים, נִמְפוֹת מִזֹּר עֵבֶר.
 יד. יָדָיו — גְּלִילֵי זָהָב, מִמָּקָאִים בִּתְרָשִׁישׁ.
 מַעֲיוֹ — עֶשֶׂת שֵׁן, מְעַלְפֶּת סַפִּירִים.
 כו. שׁוֹקָיו — עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנֵי פֹו.
 מְרֹאדוֹ בְּלִבָּנוֹן, בָּחוּר בְּאַרְזִים.
 כז. חֲבוֹ — מִמֶּתְקִים, וְכֵל מִחֲמָדִים.
 זֶה רוּדִי וְזֶה רַעִי,
 בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם!

ו.

א. — אָנָּה הִלֵּךְ רוּדֵךְ, הִיפָּה בְנָשִׁים!
 אָנָּה פָּנָה רוּדֵךְ? וְנִבְלָשְׁנוּ עִמָּךְ.
 ב. — רוּדִי יֵרֵד לָנוּ, לְרַעוֹת בָּנִים,
 לְרַעוֹת בָּנִים, וְלִקְטֹשׁ שׁוֹשָׁנִים.
 ג. אֲנִי לְרוּדִי וְרוּדִי לִי —
 הֲרוּעָה בְּשׁוֹשָׁנִים!
 ד. יִפָּה אַתָּה רַעֲיָתִי, כְּתֹרֶצֶה, נֶאֱדָה בִּירוּשָׁלַם,
 אֵימָה בְּגִדְגָלוֹת.

שִׁירָה תְּרָשִׁישׁ

ושבבות בחוריהן באבני חן בתוך הפשפפצת. ערוגות-תקם, שזבת הין הראה.
 בייט. מגדלות מרקחים-גלי עפר עטופים מרקחים, двѣточныя клумбы, בלוסענהיגעלעכען.
 גליל-עמוד עגל. פרשיש-מין אבן טובה. עשית-מסכה, Отливъ, שון-הרן הסיל, מעיו
 לבנים ומוצקים בקרנות הסיל. שש-שש, Мрамор, מעלפת ספירים-מאפה באבני ספיר.
 ג. אֲנִי לְרוּדִי-עֲדָה מְרַבֶּת עִם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם וְרוּדָה בָּא, מִיד קְרָאָה: אֲנִי לְרוּדִי וְנִי.
 עֲמֻדוֹת הַרוּעָה הַתְּחִיל לְהִלָּה: יִפָּה אַתָּה וְנִי. תִּרְצֶה-עִיר יִפָּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. אֵימָה בְּגִדְגָלוֹת-

ה. הַסְבִּי עֵינַיִךְ מִנְּגִדִי, שָׁהִם הִרְהִיבֵנִי.
 שַׁעֲרֶךְ בַּעֲדֵר הָעֵזִים, שֶׁנָּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד.
 ו. שַׁנִּיךְ בַּעֲדֵר הָרְחִלִּים, שֶׁעָלוּ מִן הֶרְחָצָה.
 שִׁכְכָם מִתְּאִימוֹת, וְשִׁכְכָה אֵין בָּהֶם.
 ז. כִּפְלֹח הָרִמּוֹן רָקִיתָהּ, מִבַּעַד לְצִמְחָהּ.
 ח. לְשֵׁשׁ הַמָּה מְלָכוֹת, וְשִׁמְנִים פִּילִגְשִׁים.

וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר, —

ט. אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי, אַחַת הִיא לְאַמָּה.

בָּרָה הִיא לְיוֹלָדָתָהּ.

רְאוּהָ בָנוֹת — וַיֵּאֱשָׁרוּהָ, מְלָכוֹת וּפִילִגְשִׁים — וַיַּהֲלִלוּהָ.

י. — מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה בְּמוֹ שָׁחַר

יָפָה כַּלְבָּנָה, בָּרָה בַת־מָה.

אֵימָה בַּנְּדָנוֹת?

יא. — אֶל גִּנַּת אֲגֹז יִרְדֵּתִי, לִרְאוֹת בְּאֵבִי הַנֶּחֱל

לִרְאוֹת הַפָּרֶחַח הַנֶּגֶן, הַנֶּצֶז הָרִמְמִים.

יב. רֹא יִרְעֵתִי, נַפְשִׁי שְׂמַחְתִּי, מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַיָּד מְעוֹרֵר אֵימָה בְּמַחְגֵּה צָבָא מְסַדֵּר אִישׁ עַל דָּגְלוֹ. הַסְבִּי-תַעֲבִירִי פִּכְשִׁי עֵינַיִךְ. הִרְהִיבֵנִי-
 נִעְרִי בִקְרָפִי אַתְּבָה. שְׁשִׁים... וְשִׁמְנִים וְגו'-בְּלוֹסֶר, רַבּוֹת הֵן הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר
 לְשִׁלְמָה, אֵף לִי אַחַת הִיא יוֹנְתִי, וַחֲדָה אֵת לִי. בָּרָה הִיא לְיוֹלָדָתָהּ-בְּרִינָה וּמִוִּבְתָּרָה
 לְאַמָּה. וַיֵּאֱשָׁרוּהָ-וַיִּשְׁבַּחֻהָ. מִי זֹאת-לֹאֹר הַשֹּׁמֵר טוֹבַע לְמֶלֶךְ, כִּי בִנְיָה בּוֹ רַעֲיוֹת,
 וְכִלְיָה תַחַם־מֶלֶךְ מַהֲלָהּ וְנִשְׁבַּחֻהָ. מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה מִרְחֹק קְרָא: מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה מִרְחֹק בִּזְמַר יַפְעָתָה בְּשֹׁמֵר בְּרִקִּיעַ?
 כְּחֶמֶה-בְּשִׁמְשׁ. אֶל גִּנַּת אֲגֹז יִרְדֵּתִי-זוֹ הִיא הַתַּנְצְלוֹת שׁוֹלְמִית. אֵבִי הַנֶּחֱל-הַנֶּגֶן-הַנֶּצֶז
 הַנֶּצֶז שֶׁבְּנֶחֱל. הַנֶּצֶז-פָּרַח. רֹא יִרְעֵתִי וְגו'-אֶל שְׂרֵי הָרֶקֶב הַעֲזָרִים אֵת הַמֶּלֶךְ הִיא
 מְמַלְכָּת: מִרְכָּבוֹת עַמִּי תִּנְדִּיב! (כִּמוֹ שֶׁנֶּקְרָא אֵלֶיּוֹ רֶקֶב וְיִשְׂרָאֵל וּפְרָשִׁי מַלְכִּים ב', ב)

א.

א. — שׁוּבִי, שׁוּבִי, הַשׁוּלָמִית! שׁוּבִי, שׁוּבִי וּנְחֹההּ בְּךָ.

— מַה תַּחֲוֹ בַשׁוּלָמִית, בְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים?

ב. — מַה יָּפֹו פַעֲמֶיךָ בַּנָּעָלִים, בַּת נָדִיב!

חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ, כְּמוֹ חֲזָאִים, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֶן.

ג. שִׁירְךָ — אֲנִי הַסֶּהר, אֵל יַחֲסֵר הַמִּזְג.

בְּמִנְךָ — עֲרַמַת הַטִּים, סוּגָה בַשׁוֹשָׁנִים.

ד. שְׁנֵי שָׁרִידְךָ בַּשְּׁנֵי עֶפְרַיִם, תִּתָּאִי צְבִיָּה.

צִוְאֶרְךָ בְּמִנְדֹּר הַשֶּׁן.

ה. עֵינֶיךָ — בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן, עַל שָׁעַר בַּת רַבִּים.

אִשְׁךָ בְּמִנְדֹּל הַלְבָנוֹן, צוּפָה פָנֶי דָמָשֶׁק.

ו. רֹאשְׁךָ עֲלֶיךָ בְּבִרְמַל, וְדֹרְתָת רֹאשְׁךָ בְּאֶרְנָמֶן.

מִלֶּךְ אֶסּוּר בְּרֹהֲטִים.

ז. מַה יָּפִית וּמַה נְעֻמָּת, אֲהַבָּה בַת־עֲנוּנִים!

ח. וְזֹאת קוֹמַתְךָ דְּמִתָּה לְתִמְרָה, וְשָׁרִידְךָ לְאַשְׁכְּלוֹת.

שִׁיר הַדָּרְשָׁה

אל תאשימוני בקנידה, לא ידעתי" בעצמי איך תתה כזאת, נפשי שמתני ויהיאתי ליריךָ, כלומר, רגשותי ונטייתי הם הוציאני מהיכל המלך.

ז. שׁוּבִי—בְּקִשְׁת הַשָּׁרִים הִיא שֶׁתֵּשׁוּב אֶל הַמֶּלֶךְ. וּנְחֹההּ—וְנִסְתַּבֵּל. מַה תַּחֲוֹ—

תשובת שולמית היא: וְכִי מַה תֵּרָאֵי בִי? הֲאֵם, מַחֲלַת מַחֲנִים? וְהוּא מַחֲוֹל שֶׁל

תכנות מחולקות נסד. מַה יָּפֹו—דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ הֵם שֶׁיִּדְבַּר עַל דְּבָרָה לְשׁוֹב, פַּעֲמֶיךָ—

אֲעִיד. בַּת נָדִיב—בַּת אֲצִלִּים מִלֶּדָה וְלֹא בַּת אֲבִירִים, חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ—עֲגוּלֵי עֲצָמוֹת

הַיָּרְבִּים. חֲזָאִים—חֲלִי הוּא כְּדוּר קָטָן מִתְּלֹוֹ מִן הַגִּזָּם. אָמֶן—חֲרֵשׁ מִצִּיּוֹן. שָׁרֵר מוֹסֵלִי, מוֹסֵלִי

אֲנִי הַסֶּהר—מִן כָּל עוֹלָם. אֵל יַחֲסֵר הַמִּזְג—שֶׁלֹּא יַחֲסֵר מִן כּוֹ, כִּן שֶׁרִירֶיךָ מְלֹאִים דָּם.

עֲרַמָּה—גֵּל, צִבּוּר. סוּגָה—מִקְפָּה. שָׁעַר בַּת רַבִּים—בְּךָ שֵׁם אֶחָד הַשָּׁעִרִים אֲשֶׁר בְּעִיר

הַשֶּׁבֶן וְעַל יָדָהּ הָיוּ בְּרִכּוֹת יְפוֹת. מִנְדֹּל הַלְבָנוֹן—בְּהַר הַלְבָנוֹן עֶמֶד מִנְדֹּל וְנִדְמָה כְּחֵם

דָּהָר. צוּפָה—מִבֵּית, כְּלוּמָר, פּוֹנֶה. בְּבִרְמַל—בְּהַר רֹאשׁ הַכֶּרְמֶל. דֹּרְתָת—קִרְיַת שָׁעַר הַלְּוִדִי

וְהַטִּים—מִתְּלֹמֹת הַשָּׁעַר, אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֶסּוּר בְּתַבְּלִים אֵל מִתְּלֹמֹתֶיךָ וְדָבַק בְּךָ. תִּמְרָה—מִן

עין
שולמית
דובב-יני
בית הנידה
תשנה את
הממבר-
למעורר בא
ח. בחו
אמי תלמה

ט. אָמַרְתִּי: אֶעֱלֶה בְּתֶמֶר, אַחֲזֶה בְּסִנְסִיּוֹ; —
וַיְהִי נָא שְׁחִיד בְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אֶפְרַי בַּתְּפוּחִים.
י. וְחֶפֶץ בְּיַד הַטּוֹב...

— הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים, דוֹבֵב שִׁפְתֵי יְשָׁנִים.

יא. אֲנִי לְדוּדִי, וְעָלִי תְשׁוּקָתוֹ.

יב. לָכֵה, דוּדִי, נִצָּא הַשָּׂדֶה

יג. וְלִינָה בְּכַפְרִים, נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים,

נִרְאֶה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן,

פֶּתַח הַסֶּמֶדֶר הַנִּצְו הָרְמוּנִים —

שֵׁם אֲתָן אֶת דוּדִי לָךְ.

יד. הַדּוּדָאִים נָתַנו רֵיחַ,

וְעַד פִּתְחֵינוּ כָּל מְגִדִּים, חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים,

דוּדִי! צִפְּנִי לָךְ.

ח.

א. מִי יִתְּנֶה כָּאֵחַ לִי, יוֹנֵק שִׁדִּי אֹמִי,

אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ, אֲשַׁקֶּךָ — גַּם לֹא יָבוּז לִי.

ב. אֲנִי־לָךְ אֲבִיאָךְ, אֶל בֵּית אֹמִי תִלְמָדְנִי;

אֲשַׁקֶּךָ מִיַּד הַקֶּרֶחַ, מִעֲסִים רַמְנִי.

שִׁיר הַדָּשָׁה

Пальма סנסנים—ענפי התמר. וחכך—כלומר נשיותו. הולך לדודי—כאן מפסיקתו שולמית ואומרת: הנין הטוב הנה הולך ישר אל דודי הרועה ולא אליך כי אני לדודי. דובב—יניי ועורר אִמָּם לְרַבֵּר גַּם שִׁפְתֵי יְשָׁנִים... וְעָלִי תְשׁוּקָתוֹ—כִּמוֹ אֲנִי תְשׁוּקָתוֹ. קכה הַמִּידָה שׁוֹפְמִית לְמַלֵּךְ אֶת כָּל לְבָה, כִּי לְשׁוֹא וּפְתִיחָה לְלֶכֶת אֲחֵרֵי. לְבָה דוּדִי—שׁוֹפְמִית תְּשׁוּהָ אֶת הַדָּבָה לְגַדֵּר עֵינֶיהָ וּמִשְׁתַּפֶּסֶת בְּאַחֲבָתָהּ אֵלֶיהָ מִכָּל פְּנוֹת לְמַלֵּךְ וְשִׁרְיָ. פֶּתַח הַסֶּמֶדֶר—אִם פֶּתַח וְהַתִּיר הַסֶּמֶדֶר אֶת עֲצָמוֹ מִנְּאֻתוֹ. דוּדָאִים—מִין פְּרִי שֶׁבִּנְיָן קָדָם תְּשׁוּבָתוֹ. לְמַעֲוֵר בְּאוֹרְלֵי אֲהָבָה. פִּתְחֵינוּ—פְּתִיחַ אֲהָלֵי הַשָּׂדֶה. צִפְּנִי—סִפְּנִי וְנִכְמוֹתֵי כָּל אֵלֶּה. ח. בַּחוּץ—גַּם בַּחוּצוֹת הָעִיר. גַּם לֹא יָבוּזוּ כִּי—וְאַחֲרֵי־כֵן לֹא הָיוּ כְּבוֹזִים אוֹתִי. אֹמִי תִלְמָדְנִי—הַסֶּמֶדֶר אוֹתִי לְהוֹעִיר. יֵין הַקֶּרֶחַ—יֵין לְבִיל בְּסִמִּים. עֲסִים—מִיֵּץ, сокъ ואֲפִטָּה.

ג. שְׁמָאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי, וַיְמִינִי תַּחֲבֹקְנִי...

ד. הַשְׁבַּעְתִּי אֲתָכֶם, בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם!
מַה תַּעֲשֶׂוּ וּמַה תַּעֲרֹו, אֶת הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּזִי.

ה. - מִי־זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר? מִתַּרְפֻּקָתָה עַל דֹּדָה?
- תַּחַת הַתְּפֹוח עוֹרֵרְתִּידָה.

ו. שָׁמָּה תִּבְלָתֶךָ אִמָּךְ, שָׁמָּה תִּבְלָה יְלָדְתֶךָ.
ז. שׁוּמְנֵי כַחוֹתֶם עַל לֶבֶךָ, כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ!
ח. כִּי עֵזָה כַמּוֹת אֲהָבָה, קָשָׁה כַשָּׂאוֹל קִנְיָאָה;
רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אִשׁ, שְׁלֵה־בִתְיָהּ!

ט. מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ, לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהָבָה
וְנִקְרוֹת לֹא יִשְׁמְפוּהָ.

אם יתן איש, אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה
בֹּזוּ יָבוּזוּ לוֹ.

י. - אֲחוֹת לָנוּ קִמְנָה, וְשָׂדִים אֵין לָהּ.
מַה נַּעֲשֶׂה לְאֲחוֹתֵנוּ, בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבַּר בָּהּ?

שִׁירָה תְּרִשָּׁה

הַשְׁבַּעְתִּי וְגו' - לְבָנוֹת יְרוּשָׁלַם שֶׁאִמְרוּ לְעֶצְרָה מַלְכַת הַמִּדְבָּרָה אֵל דֹּדָהּ תֹּאמַר: מַה
תַּעֲשֶׂוּ כִי אֲהָבָה לְשִׁלְמָה, הֵן כָּבֹד נִכְחָתוֹן לְבֶשֶׁת כִּי לְשׂוֹא עֲמֻלָּן. מִי זֹאת וְגו' - הַדּוֹד
כָּאֵן אוֹתָהּ מִכְרוֹךְ בְּנִשְׁתָּה אֵלָיו וַיִּשְׁאַר: מִי זֹאת וְגו'? הַזֹּאת שׁוֹלְמִית הַמִּתְרַפֶּקֶת (נִצְמָרֶת
וּמִדְבָּקָת) עוֹד עַל דֹּדָהּ, בְּדוֹמָה, הַעוֹדֵף נֶאֱמָנָה בְּאֲהָבָתִי? עַל זֶה עֲנֶתָה שׁוֹלְמִית: בְּאֲהָבָתִי אֵין,
כַּמִּיָּם הָרָאשׁוֹנִים כִּשְׁעוֹכְרָתִי אֶת אֲהָבָתֶךָ אֵלִי תַחַת עֵץ הַתְּפֹוח, וְלֹא הוּא עֵץ הַתְּפֹוח
שֶׁאִמָּךְ וְלָדָתֶךָ תַּחֲסִי (סֶמֶן הִיא נֹתֶנֶת לְמַעַן יוֹבֵר) - כֵּן עֵזָה גַם בַּיּוֹם אֲהָבָתִי אֵלֶיךָ.
תִּבְלָתֶךָ - יְלָדָה אוֹתָהּ, בָּאָה לִידֵי תִבְלִי לָדָה. כַחוֹתֶם עַל לֶבֶךָ - דְּבִקְוָה אֵל לֶבֶךָ כַחוֹתֶם
הַנִּשְׁמָר הַיָּטִב עַל הַלֵּב. כַּמּוֹת - שִׁלְמָה יוֹכֵל לוֹ הָאָדָם. קִנְיָאָה - עַד בְּגִידָה בְּאֲהָבָה. רִשְׁפִּיָּה -
נִיצוּצוֹת אִשׁ. שְׁלֵה־בִתְיָהּ - לְהַבִּית גְּדוּלָה מְאֹד. אֲחוֹת - בְּשִׁיר זֶה יִסְפָּר בְּאֵנָת הָאִתִּים
לְאֲחוֹת שׁוֹלְמִית הַמִּמְנָה מִמֶּנָּה: מַה לַּעֲשׂוֹת, בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבַּר בָּהּ - כִּשְׁתִּגְדֵּל וְנִגְשׁ מִמֶּנָּה לְהַשְׁמִיטָהּ.

ט. — אם חוֹמָה היא, נִבְנָה עָלֶיהָ מִיֶּרֶת כָּסֶף.

וְאִם דָּלֶת היא, נִצּוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרֹז.

י. — אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי כַּמְנָדָּלוֹת.

אִז הָיִיתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם.

י"א. "כֶּרֶם הָיָה לְשִׁלְמָה בְּכַעַל הַמֶּזֶן.

נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לַנְּטָרִים,

אִישׁ יָבֵא בְּכַרְיוֹ אֵלָה כָּסֶף.

יב. כֶּרְמִי שָׁלִי לִפְנֵי!

הָאֵלָה לָךְ, שִׁלְמָה! וּמֵאֲתָיִם לַנְּטָרִים אֶת פְּרִי."

יג. — הַיּוֹשֶׁבֶת בַּנְּנִים! חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ —

הַשְּׂמִיעָנִי.

יד. — בָּרַח, דּוֹדִי!

וְדָמָה לָךְ לְאֶבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאֵילִים

עַל הָרִי בְּשָׁמַיִם!

שִׁיר הַדָּדָה

שֶׁלֹא תֵלֶךְ גַּם הַיּוֹשֶׁבֶת בְּכַרְךָ שׁוֹלְמִית? עַל זֶה עָנָה אֶחָד הָאֲחִים: "אִם חוֹמָה הִיא" — אִם תִּגַּן בְּעֵצְמָהּ עַל כְּבוֹדָהּ, נִבְנָה עָלֶיהָ מִיֶּרֶת (הַיִּכָּל) כָּסֶף, כְּלוּמָר, נִשְׂאָנָה לְבֵן נִבְכָּדִי אֲרָץ; וְאִם תִּהְיֶה פְּרוּצָה וּפְתוּחָה בְּדֶלֶת, נִצּוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרֹז — נִקְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְשֵׁי עֵץ, כְּלוּמָר, נִשְׂאָנָה לְמִי שִׁוְהֶיחָהּ, וּבְבֵן גּוֹרְלָהּ בְּיָדָהּ. וְתַעַן הָאֲחִי: אֵל תִּדְּאִנִּי לְתַמְתִּי, כִּי אֲנִי, חוֹמָה וְאֵל תִּתְּנֵנִי לְקִטְנוֹת שְׂדֵי, שְׂדֵי כַּמְנָדָּלוֹת, וְאֵף עַל כֵּן דּוֹדִי קִבְּנִי עֲבָשׁוּ מִקְרָה אֲחֹתִי שׁוֹלְמִית לְהִתְקַבֵּל בְּבֵית הַכֶּרֶם — אִז הָיִיתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם, כְּלוּמָר, הָיִיתִי מְתַרְאֶה לִפְנֵי כְּשִׁמְחָה בְּגוֹרְלִי. כֶּרֶם הָיָה — וְשׁוֹלְמִית מְתַקְלָת בַּנְּנִים שֶׁשָּׁם יָבֵד הַדָּדָה לְקִיעוֹת. וְתַתֵּן קוֹלָהּ בְּשִׁיר כּוֹרֵם-נוֹטָר הַמְּרִישׁ אֶת עֵצְמוֹ מֵאֲשֶׁר יוֹתֵר מִשְׁלָמָה. שֶׁשִׁלְמָה נָתַן אֶת כֶּרֶםוֹ, בְּכַעַל הַמֶּזֶן, בְּכָל שָׁנָה לַנוֹטָרִים. בְּתַנְאִי שֶׁחֲנוּטָר וְנִגְנִים לוֹ בְּכָרִים הַכֶּרֶם אֵלָה כָּסֶף, אִךְ כֶּרְמִי שָׁלִי — יִקְרָא הַכּוֹרֵם הַנוֹטָר — כֵּל שָׁלִי גַם הָאֵלָה גַם הַמֵּאֲתָיִם. שִׁיר זֶה עָלָה עִתָּהּ עַל לְבָבָהּ שֶׁגַּם הִיא הַמְּרִישָׁה אֶת עֵצְמָהּ מֵאֲשֶׁרָהּ, שְׁנוֹרְלָהּ בַּעַת בְּיָדָהּ. הַשְּׂמִיעָנִי — בְּקִשְׁת הַדָּדָה הַיּוֹשֶׁבֶת הִיא: הַשְּׂמִיעָנִי עוֹד אֶת קוֹלְךָ בְּשִׁירִים נְעִימִים כָּאלֵה. חֲבֵרִים-חֲבֵרִי הַיּוֹשֶׁבִים גַּם הֵם מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ. בְּכַח הַדָּדָה — תְּשׁוּבָה שׁוֹלְמִית הִיא, לֹא עַת עִתָּהּ לְהַקְבּוֹת בְּשִׁירִים מִפְּסֵד רוּחִסִּים, עִתָּהּ-בָּרַח דּוֹדִי וְאֶנְכִי אֲחִירָךְ.

אומרים הודו בכל ערב שבת קודם מנחה לכד כשחל יו"ט או חוה"מ בעש"א הודו

תהליקו.

הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו. יאמרו גאולי יי, אשר גאלם מיד צר. ומאמצות קבצם ממזרח וממערב, מצפון ומזר. תעו במדבר ביישימון דרך, עיר מושב לא מצאו. רעבים גם צמאים, נפשם בהם תתעמף. ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם יצילם. וידריכם בדרך ישרה, ללכת אל עיר מושב. יודו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. כי השביע נפש שקקה, ונפש רעבה מלא טוב. ישיבי חשד וצלמות, אסירי עני וברזל. כי חמרו אמרי אל, ועצת עליון נאצו. ויכנע בעמל לבם, כששו ואין עזר. ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם יושיעם. ויצאם מחשך וצלמות ומסרותיהם ינתק. יודו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. כי שבר בלחות נחשת, ובירחי ברזל גדע, אורים מדרך פשעם, ומעונותיהם יתענו. כל אכל תתעב נפשם, ויגיעו עד שערי מות. ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם יושיעם. ישלח דברו וירפאם, וימלא משחיתותם. יודו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. וינבחו ויחי תודה, ויספרו מעשיו ברנה. יודרי הים באניות, עושי מלאכה במים רבים. המה ראו מעשי יי, ונפלאותיו במצולה. יאמר ויעמד רוח סערה, ותרוםם גריו. יעלו שמים ידו תהומות, נפשם ברעה תתמוגג. יחגו ויגעו בשכור, וכל חכמתם תתבלע. ויצעקו אל יי בצר להם, וממצוקותיהם יוציאם. יקם סערה לרממה, ויחשו גליתם. וישמחו כי ישתקו, וינתם אל מחוז חפצם. יודו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. וירוממוהו בקהל עם, ובמושב זקנים יהללוהו. ישם נהרות למדבר, ומצאי מים לצמאון. ארץ פרי למלחה, מרעת וישבי בה. ישם מדבר לאגם מים, וארץ ציה למצאי מים. ויושב שם רעבים, ויכוננו עיר מושב. ויזרעו שדות ויטעו כרמים, ויעשו פרי תבואה. ויברכם וירבו מאד, ויהמתם לא ימעטו. וימסמו וישחו, מעצר רעה ויגזון. שפך בוז על נדיבים, ויתעם בתהו לא דרך. וישגב אביון מעני, וישם כצאן משפחות. יראו ישרים וישמחו, וכל עולה קפצה פיה. מי חכם וישמר אלה, ויתבוננו חכדי יי.

פתח אליהו ואמר: רבון עלמין דאנת הוא חד, ולא בחושבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין, סתימא על כל סתימין. לית מחשבר

תפסא בך כלל, אנת הוא דאפיקת עשר תקנון, וקרינן לון עשר ספירן, דאנחגא בהון עלמין, סתימין דלא אתגליו, ועלמין דאתגליו, ובהון אתבסיאת מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון, וימחר לון, ובגין דאנת מלגאן כל מאן דאפריש חד מן חכריה מאלין עשר ספירן אתחשב ליה באלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן: אנון אזלין בספירן, חד אריף וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא דאנחיג לון, ולית מאן דאנחיג לך לא לעצא ולא דתתא ולא מכל סטרא. לבושין תקינת לון דמנהיגו פרהין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תקינת לון. דאתקריאו גופין לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא דא. חסד דרועא ימינא. גבורה, דרועא שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד תרין שוקין. ויסוד סימא דגופא אות ברית קדש. מלכות פה תורה שבועל פה קרינן לה. חכמה מוחא איהי מחשבה מלגאן. בינה לבא ובה הלב מבין. ועל אלין תרין בתיב תנסתרות לוי אלהינו. בתר עליון איהו בתר מלכות. ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית. ואיהו קרנפתא דתפלי (ג"א) קרנפתא דלא מנח תפלי) מלגאן איהו יוד הא וא"ו הא דאיהו ארח אצילות. איהו שקין דאיגאן בדרועין וענפין, במיא דאשקין דאילגא ואתרבי בהווא שקין: רבון העולמים אנת הוא עזת העזות, סבת הסבות, דאשקין דאילגא בהווא גביעו, והווא גביעו איהו בנשמתא לגופא, דאיהי חיים דגופא, ובך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאן ולבר. ובכראת שמין וארעא, ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכלבא ומזליא, ובארעא אילגין ודשאין וגתא דערן ועשבין וחיון ובעירין ועופין ונונין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלמין, ואיד יתנהגין בהון עלאין ותתאין, ואיד אשתמודעאן מעלאי ותתאין ולית דיבע בך כלל, ובר מנח לית יחודא (ס"א יחידא) בעלאי ותתאין, ואנת אשתמודע עזת על כלל אדון על כלל, וכל ספירין, כל חד אית ליה שם ידע ובחון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם ידע, דאנת הוא ממלא כל שמיהן, ואנת הוא שלימו דכלהו. וכד אנת תסתלק מנהון אשתמורו כללו שמיהן, כגופא בלא נשמתא, אנת חכים ולאו בחכמה ידיעא, אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא, לית לך אתר ידיעא, אלא לאשתמודעא תוקפד וחילד לבני נשא ולאחזא לון איד אתנהג עלמא בדניא ובכחמי, דאנון צדק ומשפט בפום עבדיהון דבני נשא, דין איהו גבורה, משפט

לערב שבת.

א"א חודו

ר גאלם מיר
דבר בישומן
הם תתעמק.
הרדף ישרה,
כי השביע
אסירי עני
לבם, בשל
גיאם מחשד
דם. כי שבר
ותיהם יתענו.
בצר להם,
ם. יודו לוי
עשיו ברנה.
א מעשי יי,
יעלו שמין
כל חכמתם
יקם מערה
תפצם. יודו
מושב וקנים
רי למלחה,
מים. וישב
ועשו פרי
שחו, מעצר
ישוב אביון
קפצה פיה.

בחושבן.

מחשבר

עֲמוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא, אָדָק מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲנִי אָדָק תְּרִין סַמְכֵי
קָשׁוּמ, הִינ אָדָק אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. כָּלֵא לֹא־תִזְנֶה אִיךְ אֲתִנְחֹג עַל־מֵא. אָבֵל
לֹא דֹאִית לָךְ אָדָק, יִדְעָא דֹאִיהוּ דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּט יִדְעָא דֹאִיהוּ רַחֲמֵי.
וְלֹא מִכָּל אֱלִין מִדּוֹת כָּלֵל: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

י' דִּיד נִפְשׁ אָב הַרְחֵמֵן, מִשׁוּךְ עֲבֻדָּךְ אֵל רִצּוֹנָךְ, יְרוּן
עֲבֻדָּךְ כְּמוֹ אִיךְ, יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדְּרָךְ, יַעֲרֵב לוֹ
יִדְיוֹתֶיךָ, מִנוֹפֶת צוּף וְכָל טַעַם.

ך' דוֹר, נָאֵה, וְיוֹ הָעוֹלָם, נִפְשִׁי חוֹלֶת אֲהַבְתֶּךָ, אָנָּה, אֵל
נָא רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נָעַם וְיִנּוּךְ, אִז תִּתְחַנֵּן
וְתִתְרַפָּא, וְהִי־תֵה לָהּ שְׂמִיחַת עוֹלָם.

י' תִּיק, יִהְיֶמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֲהוּבָךְ, כִּי
זֶה כְּמָה, נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לִרְאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲנוּךְ, אֵלֶּה
חֲמֻדָּה לְבִי, חוּסָה נָא וְאַל תִּתְעַלֵּם.

ך' נָלֵה נָא וּפְרוּשׁ חֲבִיבִי עָלִי אֶת סִבַּת שְׁלוֹמְךָ, תֵּאִיר
אֶרֶץ מִכְבוֹדְךָ, נְנִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, מֵהֵר אֲהוּב כִּי כָּא
מוֹעֵד וְחֻנּוּ כִּימֵי עוֹלָם.

ויט וחוה'ט שחל בשבת איא לכו נרננה בק מתחילין לומר מזמור שיר ליום השבת.
זמורי תהלה אלה הובאו לקבלת שבת ע"ר' משה קורדואירי (חי במאה השש עשרה).

להל'ם צה.
לכו נרננה ליי, נריעה לצור ישענו!
נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו.
כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים.
אשר בידו מחקרי ארץ, ותועפות הרים—לו.
אשר לו הים והוא עשהו, ויבשת ידיו יצרו.
באו נשתחוו ונכרעה, נברכה לפני יי עשנו.
כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו, היום
אם בקולו תשמעו.
אל תקשו לבבכם במריבה, ביום מסה במדבר.
אשר נסוני אבותיכם, בחנוני גם ראו פעלי.
ארבעים שנה אקוט בדור,
ואמר: עם תעי לבב הם, והם לא ידעו דרכי.
אשר נשבעתי באפי: אם יבאון אל מנוחתני.

שיר ה סד ש

לכו נרננה—המשורר קובא לעם לנגן ולומר לה' על שזענתו. נריעה—נרים קול
תרועה וזמרה. מחקרי ארץ—עמקי הארץ. ויש ספרשים מרחקי ארץ, בהפוך האותיות.
ותועפות—גבה ורם. ויבשת—ותיבשה. נברכה—גברע ברה. עם מרעיתו וצאן ידו—
שעורו: עם ידו (שסתת ידו) וצאן מרעיתו. היום—גם היום, כלומר, בכל עת אנחנו עמו
אם בקולו תשמעו. במריבה—בכמעשה, מסה ומריבה (שמות י). גם ראו פעלי—אם
של פי שראו מעשי ונפלאותי. אקוט בדור—רבתי והתקוטטתי בדור הדין, עד אשר מתו
גלם במדבר, גם נשבעתי שלא יבואו לארצי (לארץ כנען).

שִׁירֹו לִי שִׁיר חֲדָשׁ, שִׁירֹו לִי כָּל הָאָרֶץ!
 שִׁירֹו לִי בָּרְכוּ שְׁמוֹ, בְּשָׁרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ.
 סִפְּרוּ בְּנוֹיִם כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו.
 כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים.
 כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה.
 חוֹד וְהִדָּר לִפְנֵינוּ, עֹז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ.
 הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד וְעֹז.
 הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ; שִׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לַחֲצֵרוֹתָיו.
 הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בַּהֲדָרֵת קִדְשׁ, חִילוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ.
 אָמְרוּ בְּנוֹיִם: יְיָ מֶלֶךְ, אֵף תִּבּוֹן תִּבְלָ בָּרַ תְּמוֹט,
 יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים.
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, יִרְעֻם הָיָם וּמָלְאוּ.
 יַעֲלוּ שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ, אֲזִי יִרְנְנוּ כָּל עֵצֵי יַעַר—
 לִפְנֵי יְיָ כִּי בָּא, כִּי בָּא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ,
 יִשְׁפֹּט תִּבְלָ בְּצִדִּיק, וְעַמִּים בְּאַמוּנָתוֹ.

שִׁירַת הַדָּשׁ

שִׁירֹו לַה'—הַמְשׁוֹרֵר קוֹבָא לָעַם לְחַלֵּל לַה', כִּי גָדוֹל הוּא מְאֹד. בְּשָׁרוּ מִיּוֹם לְיוֹם—הַשָּׁמַיִם יוֹם אַחֵר יוֹם. אֱלִילִים—הַכֵּל, כֵּלָּא הֵם חֲשׁוּבִים. לִפְנֵי—לִפְנֵי כְבוֹדוֹ בְּמִקְדָּשׁוֹ. מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים—אֲמוֹת הָעוֹלָם. בַּהֲדָרֵת קִדְשׁ—מִלְבָּשִׁים בְּגָדֵי פָאָר הַקְּדוּשִׁים סָבֵל טְמֵאָה. וַיֵּשׁ סִפְּרָשִׁים: בַּהֲדָרֵת קִדְשׁ, כְּלוּמַר, בְּנוֹרָאֵת הַכְּבוֹד. חִילוּ—פָּתְרוּ וְרָנּוּ. אָמְרוּ בְּנוֹיִם—בְּשִׁתְּשׁוּבוֹ חֲבִיתָה תִּסְפְּרוּ לְכָל, כִּי ה' מֶלֶךְ. אֵף תִּבּוֹן תִּבְלָ—לֵבָן נִבְוֶה הָאָרֶץ בְּחֻקָּה, שְׁלֵא תִפּוֹל לְעוֹלָם. יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים—יִשְׁפֹּט בְּיֶשֶׁר. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם זָנוּ—כְּלוּמַר, כָּל הַתּוֹלָדָה תִּשְׂמַח בְּרֹאוֹתָהּ מִשְׁפֹּט ה' וַיִּשְׁרֹו. יִרְעֻם—יִרְעֵי וַיִּרְעֻשׁ. יַעֲלוּ שָׂדֵי—יִשְׁמַח שָׂדֶה.

יי מלך — תגל הארץ, ישמחו אים רבים.
 ענן וערפל סביבו, צדק ומשפט מכון בסאו.
 אש לפניו תלך, ותלהט סביב צריו.
 האירו ברכיו תבל, ראתה — ותחל הארץ.
 הרים בדונג נמשו מלפני יי, מלפני ארון כל הארץ.
 הגידו השמים צדקו, וראו כל העמים כבודו.
 יבשו כל עבדי פסל, המתהללים באלילים,
 השתחויו לו כל אלהים.
 שמעה ותשמח ציון, ותגלגלה בנות יהודה.
 למען משפט יי.
 כי אתה יי עליון על כל הארץ, מאד נעליה על
 כל אלהים.

אהבי יי! שנאו רע,

שמר נפשות חסידיו, מיד רשעים יצילים.

שיר ה' תד שר

תגל הארץ וגו' — הכל, יושבי הארץ והאים ישמחו בראותם משפט ה' פאויקיו.
 ענן וערפל — בדומה, אל מסתתר הוא ואין רואה. מכון בסאו — תעמידים שבסאו נכון
 צדקים. ותלהט — תאחז סביב אויביו ותבער. אש... ברכיו — משפ הוא על משפטיו ה'
 ונקמתו פאויקיו. ראתה ותחל הארץ — ראתה הארץ משפט ה' ותהער. דונג — שעה *רוסק*
 בדונג — מפני האש. יבשו וגו' — ואז יחבישו עבדי האלילים וישתחויו לו בני אלים. —
 שמעה וגו' — ציון שמעה משפט ה' בגוים ותשמח. בנות יהודה — ערי יהודה. נעליה —
 געלה ונעליה אתה. אהבי ה' וגו' — אתם אהבי ה' שנאו את הרע והתבקשו ממש, כי

על!

שועתו.

יו.

אלהים.

עשה.

ועז.

לחצותיו.

כל הארץ.

תמוז.

מלאו.

י יער —

תו.

ד. בעזרו מיום

פניו — לפני כבודו

לדי פאר כבודו

ולו — פחדו ורנו.

תבל — לכן נכונה

ישמחו השמים

ריש וירעש. נעלו

אור זרע לצדיק, ולְיִשְׂרֵי לֵב — שִׁמְחָה.
שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בֵּי, וְחֹדְרוֹ לְזִכָּר קִדְשׁוֹ.

מזמור

שם צה

שִׁירוֹ לַיִּי שִׁיר חֲדָשׁ, כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה;
הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזָרַע קִדְשׁוֹ.
הוֹדִיעַ ייִ יְשׁוּעָתוֹ, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צִדְקָתוֹ.
זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמּוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל,
רָאוּ כָל אֲפָסֵי אֶרֶץ, אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ.
הִרְיֵעוּ לַיִּי כָל הָאֶרֶץ, פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמְּרוּ.
זַמְּרוּ לַיִּי בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה.
בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר, הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ ייִ.
יִרְעֶם הַיָּם וּמִלְאוּ, תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָהּ.
גְּהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף, יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ.
לִפְנֵי ייִ, כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאֶרֶץ;
יִשַּׁפֵּט תִּבֵּל בְּצֶדֶק, וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֲנִי וְשִׁמְרָתִי שְׂמֵחָה שׁוֹמְרֵי גוֹי, אֹרֶז זָרַע לְצַדִּיק — אֹרֶז וְשׁוּעָה זָרַע בְּשִׁבִּיל הַצַּדִּיק
בְּזֶרַע בְּאֶרֶץ שְׂמֵחָה וְיִצְחָק.
נִפְלְאוֹת עָשָׂה — לָנוּ לְשֵׁנֵי הַגּוֹיִם. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ — בְּלוֹמַר, כִּי עָצְמוּ קִלֵּי
עֲבֹת אֲחֵרִים. אֲפָסֵי אֶרֶץ — קִצְוֵי אֶרֶץ. פִּצְחוּ — הִרְיֵמוּ קוֹל שִׁמְחָה. יִרְעֶם — יִרְעֵשׁ וְיִנְרֵשׁ.
יִמְחֲאוּ כָף — יִכּוּ כָף אֶל כָּף לְכִבּוּדוֹ, בְּשׁוּבָא לְשַׁפֵּט הָאֶרֶץ.

קבלת ש
שם צמ
יי
מלך
יי
בצי
יודו ש

ועז מ
משפט
רוממו

משה
קראיב

שמרו

אל נש
רוממו

יוש
ונר — העמים
שהוא אוהב
משה ואהרן
שהיה קרוב
פירבן היה
עדותיו פק

יְיָ מֶלֶךְ—יִרְגְּזוּ עַמִּים, יֵשֶׁב בְּרוּבִים תְּנוּמַת הָאָרֶץ!
יְיָ בְּצִיּוֹן גְּדוֹלָה, וְרֵם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים.

יִזְדּוּ שִׁמְךָ גְּדוֹלָה וְנוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא.

וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב, — אַתָּה בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל,
מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב אַתָּה עֹשִׂית.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדֶם רַגְלֵיו;

קְדוֹשׁ הוּא!

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בִּכְהֲנֵיו וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ,
קִרְאִים אֵל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם.

בְּעִמּוּד עָנָן יִדְבֹר אֱלֹהִים,

שִׁמְרוּ עֲדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם,

אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם, וְנָקָם עַל עֲלִילוֹתָם.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר קִדְשׁוֹ,

כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יֹשֵׁב בְּרוּבִים תְּנוּמַת הָאָרֶץ—מֶלֶךְ יֹשֵׁב בְּרוּבִים וְתִרְגֵּז הָאָרֶץ. יִזְדּוּ שִׁמְךָ
וְנוֹ—הַעַמִּים יִזְדּוּ לְשִׁמְךָ כִּי גְדוֹלָה וְנוֹרָא הוּא. וְעַז מֶלֶךְ וְנוֹ—יִזְדּוּ עַזוֹ שֶׁל מֶלֶךְ (ה')
שֶׁהוּא אוֹהֵב מִשְׁפָּט. לְהֵדֶם רַגְלֵיו—דְּבִית מִקְדָּשׁוֹ. (הָרוֹם הוּא שֶׁבִּפְתָּח לְמִשְׁעַן הַרְגְלִים).
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בִּכְהֲנֵיו—עַד בִּפְתָּח אוֹהֵב מִשְׁפָּט ה' אֲפָשָׁר לְרֹאוֹת מִשְׁפָּה, אַהֲרֹן וְשִׁמְוֵאל
שֶׁהֵיוּ קְרוֹב אֲלֵיהֶם בְּכָל עֵת קִרְאָם אֲלֵיוֹ, וְהָיָה נוֹשֵׂא וְסוֹלֵחַ לְעוֹן הָעָם בְּשִׁבְעָם, וְאַחֲרָיו—
פִּיכָן הָיָה נֹקֵם וּמַעֲנִישׁ אוֹתָם עַד מַעֲשִׂיהֶם בְּשִׁעוּי לִפְנֵיו וְעַל כֵּן רוֹמְמוּ אֶת ה'.
עֲדוֹתָיו—מִקְדָּוֹ. נוֹשֵׂא—נוֹשֵׂא עוֹן. עֲלִילוֹתָם—מַעֲשִׂיהֶם.

מִזְמוֹר לְדָוִד.

הָבוּ לַיהוָה, בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז!
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שָׁמַיִם, הַשְׁתַּחֲוִּי לַיהוָה בְּהַדְרַת קִדְשׁ.
קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם, — אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים,
יְיָ עַל מַיִם רַבִּים.
קוֹל יְיָ בַּבַּח, קוֹל יְיָ בְּהַדְרָה.
קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֹּר יְיָ אֶת אֲרָזֵי הַלְבָנוֹן.
וַיִּרְקִידֵם כַּמוֹ עֵגֶל, לַבְנוֹן וּשְׂרִיזֹן — כַּמוֹ בֶּן רֵאמִים.
קוֹל יְיָ חֹצֵב לַחֲבוֹת אֵשׁ.
קוֹל יְיָ יַחֲוִיל מִדְבָּר, יַחֲוִיל יְיָ מִדְבַּר קִדְשׁ.
קוֹל יְיָ יַחֲוִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעְרֹת —
וַבְּהִיכָלוֹ, בָּלֹא אָמַר כְּבוֹד.
יְיָ לַמְּבוֹל יֵשֵׁב, וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם.
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִזְמוֹר — זֶה יִדְבֹּר עַל נִרְאֻת הַשֶּׁבַע בְּהַתְחוֹלֵל מִטָּר סוּחָה, רַעֲמִים וּבְרָקִים. בְּנֵי
אֱלֹהִים — בְּנֵי אֱלֹהִים. קוֹל ה' — קוֹל הַשָּׁמַיִם, כְּאִשְׁרֵי יִבְאֵר בְּחֵרוֹ שְׁנֵי אֵל
הַכְּבוֹד — אֵל אֲשֶׁר לוֹ הַכְּבוֹד. וַיִּרְקִידֵם — קוֹל ה' הַקָּדִיר וַיַּחֲדִיד אֶת הָאֲרָזִים וְאֶת הַבְּרָכִים
לַבְנוֹן וּשְׂרִיזֹן הַקָּדִיר כְּרָאם (буйволъ) צִעִיר. חוֹצֵב לַחֲבוֹת אֵשׁ — גּוֹזֵר וּמוֹרֵה בְּרָקִים.
יַחֲוִיל — גִּירָד. מִדְבַּר קִדְשׁ — מִדְבַּר צִיִּן הוּא קִדְשׁ. יַחֲוִיל — גִּירָד. וַיַּחֲשֹׁף — וַיַּגְלֵה וַיַּעֲרֹת.
כִּי תִרְבֶּה אֲנִי וְתִרְבֶּה יִשְׂרָאֵל חֲשׂוֹפִים וְרַעֲמִים בְּאֵין עָלֵים. וַבְּהִיכָלוֹ — בַּל אֲשֶׁר
בְּבִרְיָאָה (שְׁחִיָּא הֵיבֵל ד') וַיִּבֶנֶה כְּבוֹדוֹ, בְּלוֹמַר, יוֹרֵה עַל כְּבוֹדוֹ וַיַּדְרֵתוֹ. יֵשֵׁב — (תִּית) לִסְלֵכָה.

הבאור מן אנא בכח תמצא לעיל.

אָנָא, בְּכֵחַ גְּדֵלֶת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה.

קָבֵל רֶנֶת עֲמֹךְ, שִׁנְבֵנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא!

נָא גְבוּר! דּוּרְשֵׁי יְחוּדְךָ, כְּבֹכֶת שְׁמֵרִם.

כְּרֵכֶם, טַהֲרִם, רַחֲמִם, צִדְקַתְךָ תַּמִּיד גְּמִלִם.

חֲסִין קָרוֹשׁ! כְּרוֹב טוֹבְךָ נִהַל עֲדַתְךָ.

יְחִיד, גִּאֵה! לַעֲמֹךְ פִּנְה, וּזְכְּרֵי קִדְשְׁתְּךָ.

שׁוּעֵתֵנוּ קָבֵל וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת!

כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

לְכָה, דוּדִי, לְקִרְאָת כְּלָה.

פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה. לכה

שְׁמֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד,

הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיָּחָד,

יְי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד,

לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְיוּתָהּ.

לְכָה, דוּדִי, לְקִרְאָת כְּלָה, פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְכָה דוּדִי—הַמְשׁוֹרֵר (שְׁלֵמָה טַרְנִי וְהוּא רֶשׁוּם בְּרָאשֵׁי תַּחְרִוּוֹת) קוֹרָא לָעַם לְקַבֵּל פָּנֵי שַׁבָּת כְּמוֹ שֶׁמִּקְבְּלִים פָּנֵי כְלָה (שַׁבָּת נִקְרָאת כְּלָה).

שְׁמֹר וְזָכוֹר וּגו'—עַל פִּי הַקְבֵּלָה אָמַר ה' "שְׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת" וְזָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת" בְּדַבּוּר אֶחָד. לְשֵׁם—לְפָרְסוֹם, בְּלוֹמַר, אֵין מְפֻרָּס, מְפֻרָּא וּמִהָּדֵל כְּמוֹת.

לִקְרֹאת שַׁבָּת לָכֵן וְגִלְגָּה,
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה.
מֵרֹאשׁ מִקְדָּם נְסוּבָה,
סוּף מַעֲשֵׂה בַמַּחְשָׁבָה תַּחֲלָה.
לָכֵן, דּוּדִי, לִקְרֹאת בְּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

מִקְדָּשׁ מִלֵּךְ, עִיר מְלוּכָה!
קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַחֲפִכָה
רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעֵמֶק הַבְּכָא,
וְהוּא יַחֲמוֹל עָלֶיךָ תַּחֲמָה.
לָכֵן, דּוּדִי, לִקְרֹאת בְּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

שִׁירַה חֲדָשָׁה

כִּי הִיא — הַשַּׁבָּת מְקוֹר הַבְּרָכָה בְּלוֹמַר, בּוֹכִיתָה וְיַחֲבֹדָה כָּל מַעֲשֵׂה שֵׁשֶׁת הַיָּמִים.
נְסוּבָה — מַשְׁחָה וּמִקְדָּשָׁה מְבֹרָא שִׁית יָמֵי הַיְצִירָה. סוּף מַעֲשֵׂה בַמַּחְשָׁבָה תַּחֲלָה —
הַשַּׁבָּת נִתְקַדְּשָׁה בְּסוּף שֵׁשֶׁת יָמֵי מַעֲשֵׂה הָעוֹלָם, אַךְ בַּמַּחְשָׁבָה שֶׁל הַקִּבְיָה הִיטָה
שׁוּר מִתְחַלָּה.

מִקְדָּשׁ מִלֵּךְ — הַמְּשׁוֹרֵר קוֹרֵא לִירוּשָׁלַם הַחֲבֵרָה וְהַמְּפֹאָה, — וּבְחֲרוּזִים הַבָּאִים
לְצִיּוֹן וְלַעֲמָה, — לַחֲתֻמָּה וְלַחֲתֻמָּה מַעֲשֵׂה שְׁפֹתֵהֶם, כִּי ה' יַחֲמֹל עֲלֵיהֶם וְשָׁבְתוּ שְׂפֹתָם
בְּשִׁמְחַת עוֹלָם בְּשָׁנִים קְדֻשּׁוֹת. הַפִּכָה — תֵּרֶם וְחִרְבֵּן. עֵמֶק הַבְּכָא — הוּא עֵמֶק עֲצִי
הַבְּכָאִים שֶׁנִּקְרָא בֶן עַל שֵׁם הַלְחוֹת הַנּוֹגֶלֶת מֵהֶם בְּדַמְעוֹת וְהַעֲצִים נִרְאִים כְּבֹכִים,
אֵינֶם הַמְּשׁוֹרֵר מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּאֵן בְּהוֹרָאת עֵמֶק הַבְּכִי. בְּלוֹמַר, בַּךְ לָךְ לְשַׁבָּת בְּשִׁפְלֵי וְדַבְּבוֹת.

הַתִּנְעָרִי מֵעֶפֶר, קוֹמִי,
 לְבָשִׁי בְגָדֵי תִפְאַרְתְּךָ, עַמִּי!
 עַל יָד בֶּן יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי,
 קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי, גֵּאָלָה.
 לָכֵה, רוּדִי, לְקִרְאָת כָּלָה, פְּנֵי שְׁבֵת נִקְבְּלָה.

הַתִּנְעָרִי, הַתִּנְעָרִי,
 כִּי בָּא אֹרֶךְ, קוֹמִי אֹרִי;
 עֹרִי, עֹרִי, שִׁיר דְּבָרִי,
 כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה.
 לָכֵה, רוּדִי, לְקִרְאָת כָּלָה, פְּנֵי שְׁבֵת נִקְבְּלָה.

לֹא תִבָּשִׂי וְלֹא תִכְלָמִי.
 מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה וּמַה תִּהְיֶה?

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַתִּנְעָרִי מֵעֶפֶר—הַשְׁלִיכִי מֵעֶפֶר שְׁפִלוּתְךָ, בֵּת עַמִּי! עַל יָד בֶּן יִשְׂרָאֵל...
 קִרְבָּה וּגוֹ—אֵלֵי! קִרְבֵּה אֶל נַפְשִׁי וְגַאֲלֵה אוֹתָהּ מִצָּרָה עַל יְדֵי מְשִׁים בֶּן דָּוִד.
 הַתִּנְעָרִי—כְּלָפִי צִיּוֹן הוּא קוֹרָא. אֹרֶךְ—אֹרֶךְ וְשִׁנְעָה. אֹרִי—הַצְחִילִי פְנִיךָ.
 לֹא תִכְלָמִי—לֹא תִשָּׂא עוֹד חֲרָפַת הַגּוֹיִם. מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה—לָמָּה תִּלְכִּי שָׁחוֹת
 וְקִדְוָנוֹת מִגֵּזֶן וְלָמָּה תִּבְכִּי? עוֹד יָבֹא יוֹם וְהָיוּ לְמִתְקָה לְעַמִּי עַמִּי, נִירוּשָׁלַיִם תִּבְכֶּה עַל
 וְכִנְעָנָה (בְּלוֹמֶר, בְּתִקְוָה וּבְכִבּוּדָה) בְּיָמֶיהָ.

בְּךָ יַחֲסוּ עַנְיֵי עַמִּי,
וּנְבִלְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ.

לָכֵה, דוּדִי, לְקַרְאֵת כְּלָהּ, פְּנֵי שַׁבָּת נִמְכָּלָהּ.

וְחָיו לְמַשְׁפָּה שְׂאִסְיָהּ,

וְרַחֲקוּ כָּל מִבְלָעֶיהָ,

יִשִּׁישׁ עָלֶיהָ אֵלֶיהָּ,

כַּמְשׁוֹשׁ חָתָן עַל כְּלָהּ.

לָכֵה, דוּדִי, לְקַרְאֵת כְּלָהּ, פְּנֵי שַׁבָּת נִמְכָּלָהּ.

יָמִין וּשְׂמָאל תִּפְרָצִי,

וְאֵת יְיָ תַעֲרִיצִי,

עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי,

וְנִשְׁמָחָה וְנִגְיִלָהּ.

לָכֵה, דוּדִי, לְקַרְאֵת כְּלָהּ, פְּנֵי שַׁבָּת נִמְכָּלָהּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְמַשְׁפָּה שְׂאִסְיָהּ—בּוֹנוּד יִהְיוּ לָבוּ וּלְשָׁלֵל. וְרַחֲקוּ מִבְלָעֶיהָ—מִשְׁחִיתוֹת וּמְחַרְסוֹת.

יִרְחֲקוּ וְסוּרוּ מִפֶּה. יִעֲשֶׂי—וְשִׁמַּח. כַּמְשׁוֹשׁ—כְּשִׁמְחָה.

הַפְּרָצִי—מִתְחַבֵּי וּמִשְׁתַּרְעֵי. הַעֲרִיצִי—מְקַדִּישֵׁי בְּרָאָה. עַל יַד וְגו'—בְּגֵד, בְּמִנְהַגֵּת.

סְשִׁים בֶּן דָּוִד שְׂהוּא מִשְׁשַׁמַּח פֶּרֶץ בֶּן יְהוֹדָה.

בּוֹאֵי בְּשָׁלוֹם, עֹמְרֵת בַּעֲלָה,
 גַּם בְּרִנָּה (כִּי"ט בְּשִׁמְחָה) וּבְצִהְלָה,
 תּוֹךְ אֲמוּנִי עִם סִגְלָה,
 בּוֹאֵי כָלָה, בּוֹאֵי כָלָה שַׁבָּת מַלְבֶּתָּא.
 לָכָה, דּוֹדִי, לְקַרְאֵת כִּלָּה,
 פָּנִי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

לָה.

לָה.

ה.

חזלים צב.
 מְזוֹמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה, וּלְזִמֹּר
 לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ. לְהַגִּיד בְּקֶקֶר חֲסִידָךְ, וְאַמּוּנָתְךָ פְּלִילוֹת. עָלֵי
 עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֵל, עָלֵי הַגִּזְיוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׁמְחָתָנִי יְיָ בְּפַעֲלֶךָ,
 בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרִנֵּן. מַה גִּדְּלוּ מַעֲשֶׂיךָ, יְיָ! מֵאֵד עִמָּךְ
 מַחֲשַׁבּוֹתֶיךָ. אִישׁ בָּעַר לֹא יֵדַע, וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.
 בְּפֶרֶחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעָלֵי אֱוֹן — לְהַשְׁמָדָם עֲדֵי
 עַד. וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם, יְיָ! כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְיָ, כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ

שִׁירָה הַדָּשָׁה

עֹמְרֵת בַּעֲלָה — אַתְּ שַׁבָּת, עֹמְרֵת ה' בַּעֲלֶךָ וְעוֹשֶׂיךָ, בּוֹאֵי בְּשָׁלוֹם וּבְשִׁמְחָת
 בְּקֶקֶר שְׂדוֹמֵי אֲמוּנִי וְיִשְׂרָאֵל.
 לְהַגִּיד — טוֹב לְהַגִּיד וּגְוִי, עֲשׂוֹר — מִיִּן כְּלֵי שִׁיר. עָלֵי הַגִּזְיוֹן בְּכִנּוֹר — עַל כְּלֵי שִׁיר
 שֶׁשָּׂמוּ, הַגִּזְיוֹן וּבְכִנּוֹר. בָּעַר — בֶּן בְּדִי דַעַת. כְּמוֹ עֵשֶׂב — הַפּוֹרֵחַ. לְהַשְׁמָדָם וּגְוִי — פְּרִיחֵתָם
 אֵינָה אֶצְלָה לְהַנִּיעַ וְשׂוֹפֵם לְהַשְׁמָד עַד עוֹלָם. וְאַתָּה מָרוֹם — אַתָּה ה' רֵם וְנִשְׂאָ צְעוֹלָם.

יֹאמְרוּ, וַתִּפְּרְדוּ כָּל פְּעָלֵי אֹזֶן. וַתֵּרֶם בְּרָאִים קִרְנִי, בְּכַלֵּתִי בְּשִׁמְךָ
 בְּעֵנִי. וַתִּבְטַט עֵינִי בְּשׁוּרֵי בִקְמִים עָלַי מִרְעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי.
 צְדִיק כְּתֹמֶר וַיִּפְרַח, כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ,
 בַּחֲצֹרוֹת אֱלֹהֵינוּ וַיִּפְרִיחוּ. עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה, דְּשֻׁנִּים וְרַעְנָנִים
 יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְיָ, צוּרֵי יְיָ, וְלֹא עֹלָתָה עֲלָה כ' בּו'.

ה' מִלֶּךְ—נִתְבָּאֵר לַמַּעֲלָה צִד 115

יְיָ מִלֶּךְ גָּאוֹת לִבְשׁ, לִבְשׁ יְיָ, עוֹ הַתְּאֵזֶר, אֵת תְּכוֹן תִּבְל בִּלְתַּמּוּט.
 נִבּוֹן כְּסָאֵךְ מֵאֵז, מַעֲוֹלָם אָתָּה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת, יְיָ! נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם,
 יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָכִם. מִקְּלוֹת מִן רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם—אֲדִיר
 בְּמִרוֹם יְיָ! עֲדוּתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד, לְבִיתְךָ נֶאֱמָה (נ"א נֶאֱמָה) קִדְּשׁ יְיָ, לְאֶרֶץ יָמִים!

בְּדִישׁ יְתוֹם.

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעֲוִיתָהּ וַיִּמְלִיךָ
 מַלְכוּתָהּ. וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב (נ"א קִין) מְשִׁיחָהּ, בְּחִיבּוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחִי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, — וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קַחל יְהוָה שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא,
 וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְחַדֵּד, וַיִּתְעַלֶּה,
 וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֹה דְּקִדְּשָׁא — בְּרִידָה הוּא.

לְעֶלְמָא (בְּעִשְׂרִית וְלְעֶלְמָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא
 וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא — וְאִמְרוּ: אָמֵן!

יְהוָה שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמֵינָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל—וְאִמְרוּ: אָמֵן!
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל—

וְאִמְרוּ: אָמֵן!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וַתִּפְּרְדוּ—וּכְלוּ (כִּי בְּכָלִין הוּא פְּרִיד הַחֲלָקִים). וַתֵּרֶם בְּרָאִים קִרְנִי—אֲבָל קִרְנִי הָרִפוּתָּ בְּקִרְנֵי
 הָרָאִם. בְּלוֹתִי—בְּשִׁמְךָ וְיָת כַּעֲנָן. וַתִּבְטַט עֵינִי בְּשׁוּרֵי וּגְו'—עֵינִי רָאִתָּה בְּמַסְכַּת אוֹיְבֵי
 הָאוֹרְבִּים לְנַפְשִׁי, וְאֹזְנִי תִשְׁמַעְנָה מִפְּסַח הַמִּרְעִים הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה. כְּתֹמֶר—צֶא כְּפִרְיֹת
 דְּרִשָּׁע בְּדוֹמָה לְעֶשֶׂב, יִשְׁגָּה וַיִּגְדַּל. שְׁתוּלִים—הַצְדִּיקִים וְהָיוּ נְטוּעִים. יִנּוּבֹן—וַיִּתֵּן
 תְּנוּבָתָם וּפְרִיָם גַּם בִּימֵי חַיִּיבָהּ וְחֻקָּנָה. דְּשֻׁנִּים וְרַעְנָנִים—שְׁמֵנִים וְרִשְׁבִּים. לְהַגִּיד—לְמַעַן
 נִגְדוּ לְכָל עוֹלָתָה—עוֹלָה, עוֹל.

בשבת קודם ברכו אומרים זה :

בְּנוּנָא דֶאֱנוּן מְתִיחֵדִין לְעֵלָא בְּאַחַד אוּף הָכִי
אִיהִי אֲתִיחֵדֶת לְתַתָּא בְּרֹזָא דְאַחַד לְמַחֲוֵי עֲמָחוּן
לְעֵלָא חַד לְקַבֵּל חַד, קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אַחַד, לְעֵלָא
לֹא יִתִּיב עַל בּוֹרְסִיא דִּיקְרִיָּה עַד דְּאַתְעֵבִידֶת אִיהִי
בְּרֹזָא דְאַחַד בְּנוּנָא דִּילִיָּה לְמַחֲוֵי אַחַד בְּאַחַד. וְהָא
אוּקִימָנָא רֹזָא דִּי אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד.

רֹזָא דְשַׁבַּת אִיהִי שַׁבַּת דְּאַתְאַחֲדֶת בְּרֹזָא דְאַחַד לְמַשְׁרֵי
עָלָה רֹזָא דְאַחַד, צְלוּתָא דְמַעְלֵי שַׁבַּתָּא דְהָא אֲתַאחֲדֶת
בּוֹרְסִיא יְקוּרָא קְדִישָׁא בְּרֹזָא דְאַחַד, וְאַתְתַּקְנַת לְמַשְׁרֵי עָלָה
מִלְכָּא קְדִישָׁא עֲלָאָה, בַּר עֵיל שַׁבַּתָּא אִיהִי אֲתִיחֵדֶת
וְאַתְפַּרְשֶׁת מִסְטָרָא אַחֲרָא: וְכָל-דִּינִין מִתַּעֲבָרִין מִנָּה וְאִיהִי
אֲשִׁתְּאַרְת בִּיחֻדָּא דְנִהֲרֵי קְדִישָׁא וְאַתְעֵפֶרֶת בְּכַמָּה עֲפָרִין
לְגַבֵּי מִלְכָּא קְדִישָׁא. וְכָל-שׁוֹלְמָנִי רוֹזְיִין וּמֵאֲרִי דְרִינָא בְּלָחוּ
עֲרֻקִין וְאַתְעֵבְרוּ מִנָּה—וְלִית שׁוֹלְמָנָא עֲלָאָה אַחֲרָא בְּכָל-חַד
עֲלָמִין (בַּר מִנָּה). וְאַנְפָּהָא נִהֲרִין בְּנִהֲרֵי עֲלָאָה וְאַתְעֵפֶרֶת
לְתַתָּא בְּעֵמָא קְדִישָׁא. וְכָל-חַד מִתַּעֲבָרִין בְּנִשְׁמָתִין חֲדָתִין. בְּדִין
שִׁירוּתָא דְצְלוּתָא לְבִרְכָּא לָהּ בְּחִדּוּהָ בְּנִהֲרֵי דְאַנְפִּין. ח"ק. בְּרַבּוֹ

ביחיד יאמר ב"כ סיום המאמר אחר בנהירו דאנפין.

וְלוּמַר בְּרַבּוֹ אֲתִי— הַמְבָרַךְ אֶת-דִּיקָא דָּא שַׁבַּת
דְּמַעְלֵי שַׁבַּתָּא. בְּרוּךְ יְיָ הַמְבָרַךְ דָּא אֲפִיקוּ דְבִרְכָּאָן מִמְּקוּרָא
דְּחַיָּי וְאַתֵּר דְּנַפְיָךְ מִנִּיהָ כָּל-שְׁקִיּוֹ לְאַשְׁקָאָה לְכָלָא.
וְכִינִן דְּאִיהוּ מְקוּרָא בְּרֹזָא דְאֵת רַבִּימָא קְרִינֵן לִיָּה הַמְבָרַךְ
אִיהוּ מְבוּעָא דְבִירָא וְכִינֵן דְּמִטָּאָן הָתָם הָא בְּלָחוּ לְעוֹרָם
וְעַד. וְכָא אִיהוּ בְּרוּךְ יְיָ הַמְבָרַךְ לְעוֹרָם וְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה וכו'.

קבלת שבת.

בְּלִי בְּשִׁמּוֹן
מִמְעָה אֲנִי.
בְּבֵית יְיָ
לִים וְרַעֲנָנִים
בּוֹ.

בַּל תִּמְצוּט.
נִהְרֹת קוֹלָם,
רִי יָם - אֲדִיר
לְאֶרֶץ גִּמְיִם!

עֵיתָה וְיִמְלִיד
דְּיִמִּיכוֹן וְכַחֲוִי

אֵל
דְּהָא וְיִתְעַלָּה

תְּשַׁבַּחְתָּא

וְאַמְרוּ: אֱמֹן
כָּל יִשְׂרָאֵל—

יְיָ תְּרִימֹת בְּרַחֲמֵי
נָח בְּמִשְׁכַּת אוֹיְבֵי
ר—דָּא כְּסִרִּית
יְיָ וְנִבְוֹן—וְיִתְנֵן
לְחִיּוֹר—דְּשִׁמּוֹן

חזן

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ!

קהל וחזן בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

בְּרַכּוּ רֵאשִׁיטָה לִפְנֵי „שְׁמוֹעַ“.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עֲרָבִים, בְּחֶכְמָה
 פֹּתֵחַ שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה
 עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַיָּמִים, וְיַמְסִיד
 אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ
 בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וּלְיָלָה, נוֹלֵד אֹר
 מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר, וּמַעְבִּיר
 יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

אל חי וְקַיִם, תָּמִיד יְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּעַרֵּב עֲרָבִים.

עֲרֵבִית לְשֶׁבֶת

בְּרַכּוּ שְׁנֵי

אֶת

אֶתְּ

אוֹתָנוּ

וּבְקוֹם

תְּלָמוֹ

כִּי הָיָה

יוֹמָם

וְאֵל

בְּרַ

דְּבָרִים וְ

שְׁמוֹ

בְּלַחֲשׁ

וְאֵל

וּבְכָל

בְּרָכָה שְׁנִיָּה לִפְנֵי "שְׁמַע".

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
 אֶהְבֶּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן יִי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנוּ
 וּבְקוֹמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדְבָרֶי
 תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נַהֲגֶה
 יוֹמָם וּלְיָלָה.

וְאֶהְבֶּתְךָ אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יחיד אומר אל מלך נאמן.

^{דברים} שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאֶהְבֶּת אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ כָּכָל לְבָבְךָ וּכָכָל גַּפְשְׁךָ
 וּכָכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי

לְעוֹלָם וָעֶד.

מִצִּיֹּן הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ. וְשִׁנְנֶתָם לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָם,
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה.
וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטֹמֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ.
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ.

דברים יא. וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם, לֹא־הִבָּה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
וּלְעַבְדּוֹ בְּכָר לְבַבְכֶם וּבְכָר נַפְשֵׁכֶם. וְנָתַתִּי מִמֶּר
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסַּפְתִּי דִגְנוֹךָ וְתִירְשֶׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ. וְנָתַתִּי עֹשֶׁב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֶתְךָ, וְאִכְלָתָ
וּשְׁבַעְתָּ. הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּךְ לְבַבְכֶם, וְסִרְתָּם
וּעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אִף יְיָ בָכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִמֶּר
וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאִבַּדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וְשִׁמַּתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהִים עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשֵׁכֶם, וְקִשְׁרָתֶם אוֹתָם
לְאוֹת עַל יָדְכֶם, וְהָיוּ לְטֹמֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם, וְלִמְדֶתֶם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה. וּכְתַבְתָּם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לֵאמֹר, לָתֵת לָהֶם,
בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

בְּרֵאתָ בָּם,
וּבְקִימָה.
בֵּין עֵינֶיהָ.

תִּי, אֲשֶׁר
אֱלֹהֵיכֶם,
תִּתִּי מִטָּר
וְתִירְשֶׁךָ
וְאֶכְלֶתָ
וְסִרְתָּם
וְחָרָה
וְהָיָה מִטָּר
וְחָרָה מִעַל
אֶת דְּבָרֵי
מִם אוֹתָם
וּלְמִדָּתָם
בְּבִיתְךָ,
בָּתָּם עַל
יְמֵי בְּנֵיכֶם
וְתִתֵּן לָהֶם.

במדבר טו. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דִּבֶּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּנֹפֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדֶרֶתָם; וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַבִּגָּד פֶּתִיל תְּכֵלֶת.
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל
מִצְוֹת יְיָ, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם. לִמְעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתֵי, וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֵהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.
סמון אומר בקול רם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

בְּרָכָה ראשונה לאחר "שמע".

אָמֵן וְאַמוּנָה כָּל זֹאת, וְקִים עֲלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִוְלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל—עַמּוֹ; הַפֹּדֵנוּ
מִיַּד מְלָכִים, מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים,
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ, וְהַמְשִׁילָנוּ לְכָכָר אֲבִי
נַפְשֵׁנוּ. הַעֲשֵׂה גְדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נְסִים וּנְפִלָאוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט
רַגְלָנוּ, הַמְדְּרִיכָנוּ עַל בָּמוֹת אֲבִינּוּ וַיְרֵם קְרָנָנוּ עַל
כָּכָר שִׁנְאֵינוּ. הַעֲשֵׂה לָנוּ נְסִים וּנְקָמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם; הַמְכָּה בַּעֲבָרְתּוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף, אֵת

רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַחֲמוֹת מַבַּע; וְרָאוּ בָנָיו
גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְחִדְּדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבָנָיו יִשְׂרָאֵל לֵךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ בָרָם:

מִי כִמְכָּה בְּאֵלִים יי? מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר
בְּקֶדֶשׁ? נוֹרָא תַהֲלֹת, עֲשֵׂה פִלָּא!
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה; "זֶה
אֱלֹהֵי עָנּוּ, וְאָמְרוּ:

"יי, יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!"

וְנֶאֱמַר: כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב; וַיִּגְאֻלוּ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל.

בְּרָכָה שְׁנִיָּה לְאַחֵר "שְׁמַע".

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ,
וְתַקְּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִחֶרֶד לְמַעַן
שִׁמְךָ. וְהִגֵּן בַּעֲדֵנוּ, וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב,
וְרָעַב, וְיָגוֹן; וְהִסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבָצַל
בְּנִפְיֶךָ תַסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ,

עֲרֵבִית לְשֶׁבֶת

לְחַיִּים

רַחֲמִים

עָלֵינוּ

שְׁמוֹת לֵא

לְשֶׁבֶת

לְעֵשׂוֹן

עוֹלָם

לְעוֹלָם

הַשְׁמֵנוּ

שֶׁבֶת

לְשֶׁלֶשׁ רִגְלֵי

וְיִדְבַּר מִלִּי

אֶת מוֹעֵד

יְיָ אֵל

יִשְׂרָאֵל:

תַּפְלַת שֶׁלֶשׁ

בְּרוּךְ

אֱלֹהֵינוּ

לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת
רַחֲמִים וּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת שָׁלוֹם,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם.

שמות לא.
לשבת
וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת,
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית
עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא
לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנַּפֵּשׁ. ח"ק

ליום כפור	לראש השנה	לשלוש רגלים
כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר	תִּקְעוּ בַּחֹדֶשׁ שׁוֹפָר,	וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
עֲלֵיכֶם לְמַחֵר אֶתְכֶם.	כִּי עֲלֵיכֶם לְיוֹם חֲגֻגוֹ.	אֶת מוֹעֲדֵי
מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם, לְפָנֵי	חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא,	יְיָ אֵל בְּנֵי
יְיָ תִּטְהָרוּ: ח"ק	מִשְׁפָּט לְאַדְמוֹתֵי יַעֲקֹב: ח"ק	יִשְׂרָאֵל: ח"ק

תפלת שלש רגלים ותפלת ראש השנה ויום כפור תמצא להלן אחר תפלת מוסף של ראש חודש.

תַּפְּלוֹת לַיִל שַׁבָּת.

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַנּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא, אֵל

תפלת ליל שבת.

עליון, גזמל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות,
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

^{בש"ת} וברנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענה אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם. בקיץ מוריד המל.

מכלל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים.

סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו

לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך

ממית ומחיה ומצמח ישועה.

^{בש"ת} מי כמוך אב הרחמן? וזכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

אתה קדוש ושמו קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך

סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי,

האל הקדוש. ^(בש"ת המלך הקדוש).

אתה קדש את יום השביעי לשמך.

תכלית, מעשה שמים וארץ. וברכתו

מכל הימים, וקדשתו מכל הימים;

ובן כתוב בתורתך:

שירה חדשה

מכלית—סוף, לסוף היצירה קדשת את השבת

מ'

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם.
 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ
 אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ,
 כִּי בּוֹ שָׁבַת מְקַל מְלֹאכְתּוֹ, אֲשֶׁר
 בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.”

יְשַׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵנִי, עִם מְקַדְּשֵׁי
 שְׁבִיעִי, כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִשׁוּבְךָ, וּבְשְׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ
 וְקִדְּשָׁתָם, חֲמִידַת תָּמִיד אוֹתוֹ קִרְאָתִי, וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רִצָּה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ; קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִשׁוּבְךָ,
 (וְשַׁמְחוּנוּ) וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְמַהֲרָ לִבְנוֹ לַעֲבֹדְךָ
 בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לַעֲשׂוֹת—כְּמוֹ : וְעָשָׂה.

רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ—תַּחֲנוּן מִנוּחָתָנוּ לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ. שְׂבַעֲנוּ—תֵּן לָנוּ עַד כִּדִּי
 שְׂבִיעִי. וְמַהֲרָ לִבְנוֹ—מִמַּחְשַׁבֶּת חַסָּד וְעוֹן. וְהִנְחִילֵנוּ וְכו'—כְּלוּמָר, וְתֵן לָנוּ לְהִתְעַנֵּן
 עַד הַשַּׁבָּת שְׁנִינוּהוּ בָּהּ וְיִשְׂרָאֵל מִנוּחָה שְׂרָמָה.

תפלת ליל שבת.

קִדְשֵׁךְ, וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אֲהַבֵּי שְׁמֶךָ. וַיְנַחוּ בְּתֶ
כֶּף יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִקִּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת.

רִצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבְתַפְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה), וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתְפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

וּתְחַוִּינֶנּוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ

אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרנו) צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נוֹרָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לָּךְ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בִּיָּדְךָ, וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשְׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל

בראש חודש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגְעֶה, וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע,
וַיַּפְקֵד וַיַּזְכֵּר וַיִּזְכְּנוּ וַיַּפְקְדֵנוּ, וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכְּרוּ מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבָדְךָ, וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ, וַיִּזְכְּרוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְמִוֶּכֶה לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בָּיוֹם.

לחוד'מ ספוט

לחוד'מ פסח

לראש חודש

חג הספוט

חג המצות

ראש החודש

הַזֶּה. וַיִּזְכְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמִוֶּכֶה, וַיַּפְקְדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדִבְרֵי יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים, חוּס וְחֻנֵּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֲרִיֶּךְ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מִלֵּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה

נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים,
הטוב—כי לא כלו רחמיך, והרחם—כי לא תמו חסדיך—
כי מעולם קנינו לך. בשבת הנקה אומרים פאן „על הנסים“.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

כש"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם, כי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך
את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. בספר
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

לשבת הנקה.

ועל הנסים ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל התשועות,
ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות, שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל, להשפיתם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך,
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, בנת
את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, ושמאים ביד מהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזרים ביד עסקני
תורתך; ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה, ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את
היכרך, ומהרו את מקדשך, והדליקו גרות בחצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימים אלו בחלל ובהודאה ועשית עמם גם ופלא ונודת
לשמך הגדול סלה ימי „הנקה“ אלו ההודות ולהלל לשמך הגדול. ועל כלם וכו'

בש"ח בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וגזרות טובות ישועות
ונחמות נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהי רצון ממך יי צורי וגואלי.

אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה,
ולמך ללי—נפשי תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי
בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי, וכל חקמים
וחרושים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם וקלקל
מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שרא
תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושלא
אכעס חיום ושלא אכעסך. ותצילני מיצר הרע, ותן
בלבי הכנעה וענוה. מלבנו ואלהינו, יחד שמך בעולמך
בנה עירך יסד ביתך ושביל היכלך וקבץ קבוץ נגזרות
ופירה צאנך ושמח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען
ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשך. למען
יחלצון ידידיך, הושיעה ימינך וענני. יהי רצון ממך יי
והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום בברוך
הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שויבנה בית המקדש
במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך בראה בימי עולם ובשנים
קדמוניות, וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות.

הש"ץ והקהל אומרים ויכלו ואח"כ אומר הש"ץ ברכה מעין שבע. וא"א אותה
בליל ראשון של פסח אם חל בשבת.

בראשית א.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים

ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי

וַיִּקְרָשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שַׁבָּת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

חֲזוֹן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

מִעֵין שַׁבַּע.

קָהַל מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ, מִחֲיָה מֵתִים
בְּמֵאמְרוֹ. הָאֵל (בש"ת המלך) הַקָּדוֹשׁ שְׂאִין
בְּמִזְחוֹ. הַמְּנִיחַ לַעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבָּת קָדְשׁוֹ,
כִּי בָם רָצָה לְהִנָּח לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד
בִּירָאָה וּפֶחָד, וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מִעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַחוֹדָאוֹת,
אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ
שְׂבִיעִי, וּמְנִיחַ בְּקֶדְשָׁהּ, לָעָם מִדְּשֵׁנִי
עֲנֵג, וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ-ה' הָיָה מִגֵּן וּמִחֲסֵה לְאֲבוֹתֵינוּ בְּדַבְּרֵי פִיו. כִּי בָם-בְּעַמּוֹ.
מִעֵין הַבְּרָכוֹת-בָּמוֹ נִסָּה הַבְּרָכוֹת בְּקִבּוּשׁ מִבְּרִיתֵנוּ. אֵל הַחוֹדָאוֹת-אֵל אֲשֶׁר שׁוֹב
וְנִבֵּן חֲדָדוֹת לוֹ. שְׂבִיעִי-יוֹם הַשְּׂבִיעִי. מִדְּשֵׁנִי עֲנֵג-שְׂבִיעִי עֲנֵג שַׁבָּת בְּמִדְּשֵׁן וּשְׁשֵׁן.
זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית-הַשַּׁבָּת הִיא זָכַר, כִּי בְּשִׁשֶּׁת יָמִים נִבְרָא הָעוֹלָם.

לֵיל שַׁבָּת.

בֹּת וְשׁוּעוֹת
חַיִּים מוֹבִים

מִרְמָה,
פֶּתַח לְבִי

הַקָּמִים

וּבְקֶלֶל

וּמִי שֶׁאֵל

וְשֶׁאֵל

וְחֵן

בְּעוֹלָמָה

וְנִיגָדוֹת

שֶׁהַלְמֵעַן

הַלְמֵעַן

אֲמָרֵי פִי

בְּמִרְוֵנוֹ

וְאִמּוֹ

תְּהַמְקִדֵּשׁ

לָם וּלְשֵׁנִים

קְדָמוֹנוֹת.

וְאִ"א אֹתָהּ

אֱלֹהִים

הַשְּׂבִיעִי

הַשְּׂבִיעִי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רִצָּה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ; קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שֶׁבָּעֵנֵינוּ מִמִּוֶּבֶה.
(וְשִׁמְחָנוּ) וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְמַהֲרָ לָבֵנוּ לַעֲבֹדְךָ
בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְת
קִדְשֶׁךָ, (וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אֱהִי שִׁמְךָ). וַיִּנּוּחוּ
כָּה כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מִקִּדְשׁ הַשַּׁבָּת. קדיש שלם

א"א במה מדליקין ביו"ט שחל בע"ש. ובשבת חוה"מ. וכן יו"כ וי"ט שחל בשבת אין אומרים.

משניות ממסכת "שבת" במקום הלמוד.

(א) בַּמָּוֶה מְדַלִּיקִין וּבַמָּוֶה אֵין מְדַלִּיקִין? אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְּלִבָּשׁ, וְלֹא
בְּחֶסֶן וְלֹא בְּבִלָּה, וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידִן, וְלֹא בְּפִתִּילַת הַמִּדְבָּר, וְלֹא בִירוּקָה
שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּוֶה; לֹא בְּזֹפֶת, וְלֹא בְּשִׁעוּה, וְלֹא בְּשִׁמּוֹן קִיק, וְלֹא בְּשִׁמּוֹן
שׁוֹרֶפֶה, וְלֹא בְּאַלְהֵה, וְלֹא בְּחִלְב. נָחוּם הַמְּדִי אוֹמֵר: מְדַלִּיקִין בְּחִלְב
מִבָּשֵׁל, וְחֻבְמַיִם אוֹמְרִים: אֶחָד מִבָּשֵׁל וְאֶחָד שְׂאִינוּ מִבָּשֵׁל אֵין
מְדַלִּיקִין בּוֹ.

(ב) אֵין מְדַלִּיקִין בְּשִׁמּוֹן שׁוֹרֶפֶה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אוֹמֵר:
אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶמְרֵן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. וְחֻבְמַיִם מִתִּירִין בְּכָל הַשְּׂמָנִים:
בְּשִׁמּוֹן שְׂמִשְׁמִין, בְּשִׁמּוֹן אֲגוּזִים, בְּשִׁמּוֹן צִנּוֹנוֹת, בְּשִׁמּוֹן דָּגִים, בְּשִׁמּוֹן
פִּקְעוֹת, בְּעֶמְרֵן, וּבְנֶפֶט. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר: אֵין מְדַלִּיקִין, אֲלָא בְּשִׁמּוֹן
זֵית בְּבִבְד.

(ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ, אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ, אֲלָא פִּשְׁתָּן, וְכָל
הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ, אֵינוּ מִמַּמָּא מִמַּמַּת אֱהִלִּים, אֲלָא פִּשְׁתָּן.

(ד) פִּתִּילַת הַבֶּגֶד שֶׁנִּפְלָה וְלֹא הִבְהִיבָהּ – רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִמַּמָּא
הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מְהוּרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ.

(ה) לֹא

פִּי הַנֶּהַר, בְּעֶ

מִתִּיר. אֲכָל

(ו) לֹא יֵ

בְּתוֹכָהּ, בְּשִׁ

(ז) הַמֶּבֶ

מִפְּנֵי לִסְמִים

הַנֶּהַר, בְּחֶס

בְּבִלָּה, חוּץ

(ח) עַל

בְּנִדָּה, בְּחִלְב

(ט) וְשִׁלְשִׁ

הַשַּׁבָּת: עֲשֹׂר

הַשַּׁבָּת – אֵין

מְדַלִּיקִין אֶת

אֶת הַחֲמִין.

מִנָּה

הַשַּׁבָּת

מִן-מִסְכַּת בְּרֻכּוֹת

אָמַר רַבִּי

שְׁלֹם בְּעוֹלָם

תַּקְרִי: "בְּגִידֵי

מִבָּשֵׁל. יְהִי

אֲדִבְרָה נָא עַל

עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן.

יִתְגַּדֵּל

מַלְכוּתָהּ, וְיִצְטָר

דָּבָל בֵּית יִשְׂרָאֵל

קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל

(ה) לֹא יָקוּב אָדָם שְׁפוּפָרֶת שֶׁל בִּיצָה, וַיִּמְלֹאָהּ שָׁמֶן, וַיִּתְּנָהּ עַל פִּי הַגֵּר, בְּשִׁבִּיל שֶׁתֵּהָא מְנַמֶּסֶת, וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶם. וְרַבִּי יְהוּדָה מְמַיר. אֲבָל אִם חֲבֵרָה חִיצָר מִתְחַלָּה מִמֶּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד. (ו) לֹא יִמְלֹא אָדָם קֶעֱרָה שָׁמֶן, וַיִּתְּנָהּ בְּצֵד הַגֵּר, וַיִּתֵּן רֹאשׁ תְּפִתִּילָה בְּתוֹכָהּ, בְּשִׁבִּיל שֶׁתֵּהָא שׂוֹאֶבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מְמַיר.

(ז) הַמְּכַבֶּה אֶת הַגֵּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְּהוֹרָא מִפְּנֵי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, מִפְּנֵי לִסְמִים, מִפְּנֵי בֵּית רָעָה אוֹ בְּשִׁבִּיל הַחוּלָה שְׁוִישֵׁן פְּטוּר; בָּתָּם עַל הַגֵּר, בָּתָּם עַל הַשָּׁמֶן, בָּתָּם עַל תְּפִתִּילָה – חֵיב. רַבִּי יוֹסִי פּוֹמֶר בְּבִלְלָה. חוּץ מִן הַתְּתִילָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא עֹשֶׂה פָּתָם.

(ח) עַל שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת נָשִׁים מִתּוֹת בְּשִׁעַת לִדְתָן, עַל שְׁאִינָן וְחִירוֹת. בְּגִדָה, בַּחֲלָה וּבְהַדְלָקַת הַגֵּר.

(ט) שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לִזְמֹר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שֶׁבֶת עִם חֲשֻׁכָה: עֲשִׂיתֶם? עֲרַבְתֶּם? הִדְלִיקוּ אֶת הַגֵּר! סָפַק חֲשֻׁכָה סָפַק אֵינָה חֲשֻׁכָה – אֵין מַעֲשִׂרִין אֶת הַדָּא, וְאֵין מִמְּבִלִין אֶת הַבָּלִים, וְאֵין מְדִלִיקִין אֶת הַגֵּרוֹת, אֲבָל מַעֲשִׂרִין אֶת הַדָּמָא, וּמַעֲרִבִין וּמַמְעִין אֶת הַחֲמוּץ.

תַּנּוּא. אֲפֹר רַבִּי תַנּוּא, חֵיב אָדָם לְמַשְׁמֵשׁ בְּגִדָיו בְּעֶרֶב שֶׁבֶת עִם חֲשֻׁכָה, שָׂמָא וְשִׁבְחָ וְנִצָּא. אֲפֹר כִּב יוֹסֵף, חֲלָתָא רַבָּתָא לְשִׁבְתָּא.

סוּף מַסַּכַת בְּרוֹכוֹת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי תַנּוּא: תַלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנָאֵמַר: וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יִי, וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ; אֵל תִּקְרֵי: "בְּנֵיךְ", אֵלָּא: בְּנֵיךְ. שְׁלוֹם רַב לְאַחֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין לָמוֹ מְכֻשׁוֹל. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ, שְׁלוֹה – בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי, אֲדַבֶּרָה גַּא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יִי אֶלְהִינִי, אֲבָקְשָׁה טוֹב לָךְ. יִי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יִי יִכְרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

בְּרִי שֶׁ דֵּר בְּנֵן.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא בְרַעְיָתָהּ; וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח הַיִּדְּקָנָה וַיַּקְרֵב (נ"א קוץ) מְשִׁיחָהּ. בְּחִיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן, וּבְחִי רַבִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב – וְאַמְרוּ: אָמֵן.

קַח יְהִי שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא.

תַּנּוּ; קִדְשֵׁנוּ

לְעַנּוּ מִשׁוֹבָה.

בְּנוֹ לְעֶבְרִי.

מְרַצוֹן שֶׁבֶת

מִדְּ.

אֶתָּה יִי.

נִבְּתָ אֵין אֹמְרִים.

אֵל כְּלָבֵשׁ, וְלֹא

וְלֹא בִירוּקָה

ק, וְלֹא בְשָׁמֶן

מְדִלִיקִין בְּחִלָּב

מִבְּשָׁל אֵין

שְׁמָעָל אֹמֵר:

בְּכָל הַשָּׁמָיִם:

דְּגִים, בְּשָׁמֶן

, אֵלָּא בְּשָׁמֶן

פִּשְׁתָּן, וְכָל

אֹמֵר: טַמְאָה

וּמְדִלִיקִין בָּהּ.

מַלְכוּתָהּ, וְתַמְלוּךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּהּ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תַּמְלוּךְ בְּכָבוֹד. בִּפְתוּב בְּתוֹרָתָהּ;
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד! וְנֹאמַר: "וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד". קדיש יתום

משלי ג. אל תירא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא.
ושע' ח. עצו עצו ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל.
שם מז. ועד זקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל;
אני עשיתי ואני אשא, ואני אסבל ואמלט.

(כתב רש"ל שצ"ל פסוק זה) אך צדיקים יודו לשמך, וישבו ישרים את פגיד.

מנהג ישראל לברך את הילדים כלילי שבת בשבאים מבית הכנסת.

לזכרה.

לזכרה.

ישימך אלהים כאפרים וכמנשה. | ישימך אלהים כשורה רבקה, רחל ולאה.
יברכה יי וישמרה, יאר יי פניו אליה ויחנה. ישא יי פניו אליה וישם לה שלום.

בשבא מבית הכנסת לביתו יאמר זה:

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מִלְּאֲבֵי הַשָּׂרֵת, מִלְּאֲבֵי עֲלִיוֹן,
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

בְּיָאֲכֶם לְשָׁלוֹם, מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲבֵי עֲלִיוֹן,
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

שירה חדשה

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם—רבותינו אמרו: כי מלאכי השָׁרֵת מְלוּיִם לוֹ לְאֲדָם בְּעֵינֵי שַׁבָּת
מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵיתוֹ, וְעַל כֵּן מְבָרְכִים אֶת הַמַּלְאָכִים בְּשָׁלוֹם בְּבוֹאֵם וּבִצְאוֹתָם.

בְּרִכּוֹנִי לְשָׁלוֹם, מִלְּאֲכִי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲכִי עֲלוּן.
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ
צֹאתְכֶם לְשָׁלוֹם, מִלְּאֲכִי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲכִי עֲלוּן.
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

תהלים צא. כִּי מִלְּאֲכִי יֵצֵא לָךְ, לְשִׁמְרֶךְ בְּכָל יִדְרָכֶיךָ.
שם קכא. יְיָ יִשְׁמֶר צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ, מִמֶּתָה וְעַד עוֹלָם.

משלי לא.

אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצֵא?
בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ,
גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע,
דִּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים,
דִּוְלָתָהּ בְּאִגְנוֹת סוּחָר.
וְתִקֶּם בָּעוֹר לִילָה, וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחֶזֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ.
זִמְמָה שָׂדֶה - וְתִקְנָהּ, וְחֶזֶק בְּכִיָּה נִטְעָה בָּרֶם.
חֲנָרָה בַּעֲזוֹ מִתְּנִיָּה.

וְרַחֵק מִסְּפִינִים מִבְּרָה.
וְשָׁלַל רֹא יַחֲסֹר.
כָּל יָמֵי חַיֶּיהָ.
וְתַעַשׂ בְּחִפְזָהּ בְּכִיָּה.
מִמֶּרְחֶק תָּבִיא לַחֲמָה.
טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחֶזֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ.
מִכְּפָרִי בְּכִיָּה נִטְעָה בָּרֶם.
וְתִתֵּן חֶזֶק וְרִעוּתָהּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אִשֶּׁת חַיִּל - שֹׁבֶת נִקְרָאת "אִשֶּׁת חַיִּל", עֲשֵׂת בַּעֲלָהּ" (כמו בְּשִׁיר "לֵבָה דוּדִי")
וְעַל בֶּן אוֹמְרִים פִּזְמוֹן זֶה הַמִּדְבָּר בְּשִׁבְחָהּ אִשֶּׁת חַיִּל. שָׁבוֹן מִבִּיאָה חֲשֹׁבֶת בְּרָכָה וְעֵינָי
לְמַכְבְּרֶיהָ כְּאִשֶּׁת חַיִּל לְבַעֲלָהּ. מִכְּרָה - מְחִירָה כְּחוֹק וְנִדּוּל הַרְבֵּה יָתֵר מִסְּפִינִים (אֲבָנִי
חַן קוֹרָאִים). וְשָׁלַל - כָּל מָה שֶׁנִּמְצָא בְּבֵיתָהּ. בְּחִפְזָהּ בְּכִיָּה - בְּכִפְזָהּ הַחֲפָצוֹת בַּעֲבוּדָה.
בְּאִגְנוֹת סוּחָר - מִמְּבִיאֹת סוּחָר מִמֶּרְחֵק. טָרֶף - פִּזְמוֹן. וְחֶזֶק - דְּבָר קָבִיעַ וְנוֹעַד
(בַּעֲשֻׁטִּים מִטֶּעֱמֵם) בַּעֲבוּדָה וְפִזְמוֹן. זִמְמָה שָׂדֶה - גִּמְלָה לְקִנּוּת שָׂדֶה - וְתִקְנָהּ: מִכְּפָרִי בְּכִיָּה -
בְּכִפְזָהּ שֶׁרָכְשָׁה לָּהּ בַּעֲמַל בְּכִיָּה. חֲנָרָה בָּעֵז וְגו' - כְּלוּמָר, תִּתֵּן חֶזֶק וְתִתֵּן חֶזֶק

לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה נִגְרָה.
 וּכְפִיָּה תִמְכּוּ פָלֶךְ.
 וַיִּדְיָה שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן.
 כִּי כָל בֵּיתָה לָבֶשׂ שָׁנִים.
 יֵשֶׁשׁ וְאַרְנָמָן לְבוּשָׁה.
 בְּשֻׁבָתוֹ עִם וְקָנִי אֶרֶץ.
 וְחִגּוּר נִתְּנָה לְכִנְעָנִי.
 וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
 וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה.
 וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֵל.
 בַּעֲלָה — וַיִּהְלָלָה.
 וְאַתָּה עֲלִית עַל כְּלָנָה!
 אִשָּׁה יִרְאֵת יְיָ הִיא תִתְּחַלֵּל.
 וַיִּהְלָלוּהָ בְּשָׁעָרִים מַעֲשִׂיָּה.

מַעֲמָה כִּי טוֹב סָחָרָה,
 יִדְיָה שְׁלָחָה בְּבִישׁוֹר,
 כִּפָּה פָרָשָׁה לָעֵנִי.
 לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלָנָה,
 מְרַבְּדִים עֲשֶׂתָה לָּהּ,
 נוֹדַע בְּשָׁעָרִים בַּעֲלָה,
 סָדִין עֲשֶׂתָה וְתִמְכֹּר,
 עַז וְהָדָר לְבוּשָׁה,
 פִּיָּה פִתְחָה בְּחִכְמָה,
 צוּפִיָּה הִלִּיכוֹת בֵּיתָהּ,
 קָמוּ בָנוּיָה וַיֵּאֱשָׁרוּהָ,
 רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל,
 שָׁקָר הַחֵן, וְהַבֵּל הַיָּפִי,
 תָּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יִדְיָה,

שִׁירָה הַדָּשִׁי

בַּעֲבֻדָתָהּ. מַעֲמָה וְגו'—בְּשֻׁבָתָהּ כִּי תִרְאֶה בְּרָכָה בַּעֲמָלָה—מַעֲבֹד גַּם בְּלִילָה.
 סָחָרָה—קִנְיָנָה. כִּישׁוֹר—רֶאקְעֵנְשִׁטְאק. פָּלֶךְ—веретено שְׁפִינְדֵּל. פָּרָשָׁה—לָעֵנִי—
 דָּמָה לוֹ דִּי מַחֲסוּרֵי. לְבוּשׁ שָׁנִים—בְּגָדֵי תוֹלַעַת שָׁנִי. וְיֵשׁ מְפָרָשִׁים שָׁנִים כְּמוֹ שָׁנִים,
 כְּלוּמָר, בְּגָדֵי מִשְׁנָה, בְּגָד עַל בְּגָד. מְרַבְּדִים—מַצְעוֹת לְמִשְׁכָּב. נוֹדַע בְּשָׁעָרִים בַּעֲלָה—
 כִּי קָם וַיֵּאֱשָׁר הַיּוֹשֵׁב בְּשֻׁבָתָהּ. סָדִין—простыня, בַּעֲמָלָה. לְכִנְעָנִי—
 לְסוּחָר. וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן—כְּלוּמָר, לֹא תִדְאָג לְיוֹם מָחָר, כִּי הַכֹּל נָכוֹן לְפָנֶיךָ עַד יוֹמָהּ
 וְאַחֲרוֹן. צוּפִיָּה הִלִּיכוֹת בֵּיתָהּ—מִשְׁנֵים עַל הַנִּתְּנָה בֵּיתָהּ. לֶחֶם עֲצָלוֹת—לֶחֶם שֶׁאֵין
 עֲמָלָה בוֹ. וַיֵּאֱשָׁרוּהָ—וַיִּשְׁבְּחֻהָ. עֲלִית עַל כְּלָנָה—עֲלִית לְמַעַל מִכָּל. וַיִּתְּחַלֵּל בְּשָׁעָרִים
 מַעֲשִׂיָּה—מַעֲשִׂיָּה הֵם בַּעֲצָמָם וְהִלָּלוּהָ.

עֲרֵבִית לְשֶׁבֶת.
 לְאָבִי עֲלִיֹן.
 א! ג"פ
 לְאָבִי עֲלִיֹן.
 א! ג"פ
 הַיָּד
 לָם.
 בְּרָה.
 .
 חֲמָה.
 לְנַעֲרֹתֶיהָ.
 בָּרָם

מִצְוָה לְקַדֵּשׁ עַל מִינוֹ, וְאֵם אֵין לוֹ בֵּין מְקַדֵּשׁ עַל
חֶפֶת, וְאִסּוּר לְשַׁעֲשׂוֹת מְאֻמָּה קוֹדֵם קְדוּשַׁת אֲפִילוֹ בַּיּוֹם.

בַּלַּחֲשׁ וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר.

יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
וְכָל צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ
אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכָל מְלַאכְתּוֹ,
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

על חֶפֶת בְּרִשְׁוֹת מְרִנָּה וּבְרִנָּה וּבְרִבּוּת:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לַחֶם מִן הָאָרֶץ.

על הַיּוֹם סְבָרִי מְרִנָּה וּבְרִנָּה וּבְרִבּוּת:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וּרְצָה בָּנוּ, וְשָׁבַת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
הַנְּחִילָנוּ, וּבְרוּן לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כִּי הוּא יוֹם
הַתְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, וְכֵן לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בּוֹ

חֲדַתְּ וְאוֹתָנוּ קִדְשַׁת מְבַל הָעַמִּים. וְשַׁבַּת קִדְשֶׁךָ
אֲהַבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

וּמִירוֹת לַלַּיִל שַׁבָּת.

בְּרַ מְקַדֵּשׁ שְׁבִיעֵי בְּרָאוֹי לוֹ, כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת בְּדַת מַחְלָלוֹ.
לְקִרְוֵי הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פִּעְלֹו, אִישׁ עַל מַחְנֶהוּ וְאִישׁ עַל דְּגָלוֹ.

אוֹתָבִי יְיָ תִּמְחַכֵּם בְּבִגְדֵי אֲרִיָּאל, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁאִישׁוֹ וְשִׁמְחוֹ בְּמִקְבְּלֵי
מִן נְחִלְיָאל, גַּם שְׂאוֹ יִדְכֶם קִדְשׁ וְאִמְרוּ לָאֵל. בְּרוּךְ יְיָ, אֲשֶׁר נָתַן
מִנְחָה לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

דִּוְשֵׁי יְיָ נִרְעוּ אֲבָרְכֶם אוֹתָבִי, תִּמְאֲחִירִים לְאַתָּה מִן הַשַּׁבָּת וּמִמְחִירִים
לְבֹא, שְׂמִחִים לְשִׁמְרוֹ וּלְעֶרֶב עֲרוּבוֹ, זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ נִגְלִילָה וְנִשְׁמָחָה
בּוֹ. וְזָכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שַׁבָּת גְּרוּסָה, הַרוֹחָה לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
בְּבִלְהֵ בֵּין רַעוּתֶיהָ מִשְׁבָּצָה. מְדוּרִים יִירָשׁוּהָ וּיְקַדְּשׁוּהָ בְּמִאֲמַר כָּל אֲשֶׁר
עֲשֵׂה, וַיְבָל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עֲשֵׂה.

יוֹם קָדוֹשׁ הוּא מִבְּאוֹ וְעַד אֲתָנוּ, כָּל נִרְעוּ וְעָקֵב וּכְפָדוּהוּ בְּדָבָר
הַמְּלֹךְ וְדָתוֹ, לְגִוּים בּוֹ וּלְשִׁמּוֹת בְּתַעֲנוּג אָכּוֹל וְשָׂתוֹ, כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂנוּ אוֹתוֹ. מִשְׁנֶה סִסְדָּה לִידְעוּהָ אֵל קִנָּא וְנִקְסָם, נִזְמָרִי לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
זְכוֹר וְשִׁמּוֹר לְהִקְסָם, שְׂמִיחָם בְּבִגְדֵי שְׁלָם בְּאוֹר פְּנִיָּה פְּבִהִיָּקָם, יִרְוִן
מִדְּשֵׁוּ בִּיתָהּ וְגַחַל עֲדִנְהָ תִשְׁקָם.

עֲזוֹר לְשׁוֹכְתִים בְּשְׁבִיעֵי בְּחִרִישׁ וּבְקִצִּיר עוֹלָמִים, פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה
קִמְנָה, סוֹעֲדִים בּוֹ לְבָרָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, צִדְקָתָם תִּצְהִיר בְּאוֹר שַׁבָּעַת
תִּמְסִים, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲהַבַּת תִּמְסִים, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.

מנוחה ושמחה אור ליהודים, יום שבתון יום מחמדים, שומרי
ויוצרי תורה מעידים, כי לשיטה כל בראים ועומדים.

שמי שמים ארץ וימים, כל צבא מרום גבוהים ורמים, פגין
ואדם וחת ראמים, כי ביה יי צור עולמים.

הוא אשר דבר לעם מולתו, שמור לקדשו מבוא ועד צאתו,
שבת קדש יום חמדתו, כי בו שבת אל מכל מלאכתו.

במצות שבת אל יחליצה, קום קרא אליו יחיש לאמצה, נשמת כל
חי וגם געריצה, אכול בשמחה, כי כבר רצה.

במשנה לחם וקדוש רבה, גרוב ממעשים ורוח נדיבה, יופו לרב
טוב חמתענים ביה, בביאת גואל לחיי העולם הבא.

י' ה' רבון עלם ועלמא, אנה הוא מלכא מלך מלכא, עובר
גבורתך ותמהא, שפר קדמך להחיותא.

יה רבון עלם ועלמא, אנה הוא מלכא מלך מלכא.

ש' בחין אמר צבא ורמא, לך אלהא קדישא, די ברא כל נפשא.
עירין קדישין ורגו אנשא, חיות ברא ועופי שמא.

יה רבון עלם ועלמא, אנה הוא מלכא מלך מלכא.

ב' ברין עיבדך ותמיפין, מכיד רמא ונפין פסיפין, לו יחיה גבר
שני אלפין, לא יעול גבורתך בחושבנא.

יה רבון עלם ועלמא, אנה הוא מלכא מלך מלכא.

א' להא די לה יקר ורבותא, פרוק ית ענד מפום אריותא, ואפיק
ית עמד מנו גלותא, עמד די בחרת מכל אמצא.

יה רבון עלם ועלמא, אנה הוא מלכא מלך מלכא.

ל' מקדשך טוב ולקדש קדשין, אתר די בה יחדון רוחין ונפשין.
ויזרון לך שירין ורחשין, בירושלם קרתא דשופרנא.

יה רבון עלם ועלמא, אנה הוא מלכא מלך מלכא.

צור משלֹא אֶכְלֵנוּ, בָּרְכוּ אֱמוּנִי.

שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ בְּדָבָר יי.

הֵן אֶת עוֹלָמוֹ, רוֹעֵנוּ אֲבִינוּ.

אֶכְלֵנוּ אֶת לֶחֶמוֹ, וַיֵּנוּ שְׁתִּינוּ.

עַל כֵּן נוֹדָה רִשְׁמוֹ, וְנִהְלֵלוּ בְּפִינוּ.

אֲמַרְנוּ וְעִנֵּינוּ, אֵין קְדוֹשׁ כִּי !

צור משלֹא אֶכְלֵנוּ, בָּרְכוּ אֱמוּנִי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ בְּדָבָר יי.

בְּשִׁיר וְקוֹל תוֹדָה, נִבְרַךְ לֵאלֹהֵינוּ.

עַל אֲרֶץ הַמִּדְבָּה טוֹבָה, שֶׁהִנְחִיר לְאֲבוֹתֵינוּ.

מִזֶּן וְצִדָּה הַשְּׂבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ.

הַסִּדּוֹ נִבְרַךְ עָלֵינוּ, וְאַמֶּת יי !

צור משלֹא אֶכְלֵנוּ, בָּרְכוּ אֱמוּנִי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ בְּדָבָר יי.

רַחֵם בְּחַסְדֶּךָ, עַל עַמֶּךָ צוּרֵנוּ.

עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וְכוֹל בֵּית הַפְּאֲרִתְנוּ.

כֵּן דָּוִד עֲבָדֶךָ, יָבֹא וַיִּגְאֹלֵנוּ.

רוּחַ אֱפִינוּ מְשִׁיחַ יי.

צור משלֹא אֶכְלֵנוּ, בָּרְכוּ אֱמוּנִי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ בְּדָבָר יי.

יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ, עִיר צִיּוֹן הַמְּלָא,

וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ, וּבִרְנִיָּה נִעְלָה.

הַרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ, יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה.

עַל כּוֹס יַיִן מְלָא, בְּבִרְכַּת יי.

צור משלֹא אֶכְלֵנוּ, בָּרְכוּ אֱמוּנִי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ בְּדָבָר יי.

מתדלילין מן מה טובו עד האדרת והאמונה ואח"כ אומרים זה.

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו.
 שִׁירוּ לוֹ, וְאָמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו. הִתְהַלְלוּ
 בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ, יִשְׁמַח יְיָ מִבִּקְשֵׁי יִי. הִרְשׁוּ יִי וְעֲזֹו,
 בִּבְקִשׁוֹ בָּנָיו תָּמִיד. וְזָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ. זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו.
 הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטֵיו. וְזָכְרוּ לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ, דָּבָר צוּרָה לְאַלְפֵי הָיָר. אֲשֶׁר בָּרַת אֶת
 אֲבֹרָהֶם, וְשִׁבּוּעָתוֹ לְיִצְחָק. וַיַּעֲמִדָהּ לְיַעֲקֹב דָּחָק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לֵאמֹר: "לֵךְ אֵתָּן אֶרֶץ כְּנָעַן,
 חֶבֶל נַחֲלֵתְכֶם". בְּהוֹיֹתְכֶם מִתִּי מִסֵּפֶר, כְּמַעַט וְגֵרִים
 בָּהּ. וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר;
 לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים. אֵל
 תִּגְעוּ בְּמַשִּׁיחִי, וּבִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ". שִׁירוּ לַיהוָה כָּל
 הָאָרֶץ, בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ. סִפְרוּ בְּגוֹיִם
 אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו. כִּי גָדוֹל יִי וּמְהֻלָּל
 מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים. כִּי כָּל אֲרָצֵי
 הָעַמִּים—אֱלִילִים, וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה. הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו,
 עַז וְחִדּוּהַ בְּמִקְוָמוֹ. הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים; הָבוּ
 לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז. הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שֵׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה
 וּבָאוּ לְפָנָיו. הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהִדְרַת קָדְשׁ, חִילוּ מִלִּפְנֵי
 כָּל הָאָרֶץ, אֲףִי תִבּוֹן תִּבְלַל כָּל תְּמוּטָה. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם: יִי מֶלֶךְ! יִרְעֶם הַיָּם וּמִלְּאוּ.

יְיָ עֲלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ. הֲרֵאנוּ יְיָ חֲסִדָּךְ, וַיִּשְׁעֶךְ
תִּתֵּן לָנוּ. קוֹמָה עֲזֶרְתָּה לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדָּךְ. אֲנֹכִי
יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. הִרְחֵב פִּיךָ
וְאִמְלֵאֵהוּ. אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְבָּה לוֹ, — אֲשֶׁרִי הָעַם
שֵׁנִי אֶלְחִיו! וְאֲנִי בְּחֲסִדָּךְ בִּטְחֹתִי, יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ;
אֲשִׁירָה לְיְיָ, כִּי גָמַל עָרִי.

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת, לְדָוִד. אֲרוֹמְמֶךָ יְיָ, כִּי דָלִיתָנוּ.
וְלֹא שִׁמְחָתָ אִבִּי לִי. יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁוֹעֹתִי אֱלֹהֶיךָ וְתִרְפָּאֵנִי. יְיָ
הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי, חִיֵּיתִנִּי מִיָּדָי בּוֹר. וַמָּרוּ לְיְיָ חֲסִידָיו!
וְהוֹדוּ לְזִכְרֶךָ קִדְשׁוֹ. כִּי רָנַע בְּאִפּוֹ, חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ; בְּעֶרֶב יִלֵּן
בְּכִי, וּלְבָבְךָ רָנָה. וְאֲנִי אִמְרָתִי בְשִׁלּוֹי; כֹּל אֲמוֹט לְעוֹלָם.
יְיָ בְּרָצוֹנֶךָ הַעֲמִדְתָּה לְהַרְרִי עוֹ, הַסִּתְרָתָּ פְּנוּךְ הָיִיתִי נִבְהָל.
אֱלֹהֶיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן; מִה בָּצַע בְּדַמִּי, בְּרִדְתִּי
אֶל שַׁחַת? הַיּוֹדֶךָ עֶפְרַי, הַיּוֹגֵד אִמְתָּךְ? שָׁמַע יְיָ וְחֲנִנִי, יְיָ
יְהִי עֲזוֹר לִי. הַפִּכְתָּ מִסִּפְדִּי לְמַחֲוֹל לִי, פִּתְחָתָּ שְׁקִי וְתִאֲזַרְנִי
שִׁמְחָתָה. לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יְיָ אֱלֹהֵי! לְעוֹלָם אֲוֶרְךָ.

קריש יתום.

יְיָ מִלֶּךְ, יְיָ מִלֶּךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד בִּי: וְהָיָה יְיָ
לְמִלֶּךְ עַד כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד;
הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּקְבָצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קִדְשֶׁךָ, לְהִשְׁתַּכַּח בְּתִהְלֶתְךָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וָעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הִלְלוּהָ. כֹּל
הַנִּשְׁמָחָה תִּהְלֵל יְיָ הִלְלוּהָ.

לִמְנַצָּה מִזְמוֹר לְדָוִד.

הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל, וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְנוֹר הַרְקִיעַ.
 יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֱמֶר, וְלַיְלָה לַלַּיְלָה יִסְתַּה דָּעַת.
 אֵין אֱמֶר וְאֵין דְּבָרִים, כְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם;
 בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם, וּבְקֶצֶה תֵּבֵל מְלִיָּהִם.
 לִשְׁמֹשׁ שָׁם אֹהֶל בָּהֶם, לִשְׁמֹשׁ שָׁם אֹהֶל בָּהֶם.

וְהוּא בְּחֶתֶן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ, וְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּחַ אֶרֶץ.
 מְקַצֶּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ, וְתִקּוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם.
 וְאֵין נִסְתָּר מִחֶמְתּוֹ.

תּוֹרַת יי תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יי גִּיאֲמָנָה מִחֲבִימַת פֶּתוֹ.
 פִּקּוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל, מְשַׁמְּחֵי לֵב, מַצּוֹת יי בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם.
 יִרְאֵת יי מְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד, מְשַׁפְּמֵי יי אֲמַת, צִדְקוֹ יִחְדּוּ.
 הַנִּהַמְדִּים מוֹדֵב וּמִפּוֹ רָב, וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים.
 גַּם עֲבָדֶיךָ נִזְהָר בָּהֶם, בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רָב.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים וְגו'—כְּלוּמַר, מִתּוֹקֵם אֲפָשָׁר לְחַבּוֹר יוֹצֵרָם. יִבְיַע אֱמֶר—
 כָּל יוֹם מְנוֹר לְחַבּוֹר מַעֲשֵׂה ה'. יִסְתַּה—יִגִּיד. אֵין אֱמֶר וְגו'—אֵת כִּי לֹא נִשְׁמַע קוֹלָם
 בְּכָל זֹאת וְנִסְפְּרוּ כְבוֹד אֵל. קוֹם—קוֹלָם, כְּלוּמַר, דְּבָרֵיהֶם. שָׁם אֹהֶל בָּהֶם—ה' שָׁם
 אֹהֶל לִשְׁמֹשׁ בְּתוֹךְ הַשָּׁמַיִם. וְהוּא בְּחֶתֶן—הַשָּׁמַיִם יוֹצֵא בְּכָר כָּלוּ מְנוֹר וְשָׁמַח בְּחֶתֶן
 הַיּוֹצֵא מִחֶפְתּוֹ. וְשִׁישׁ וְגו'—וְשִׁישׁ לְרוּחַ דְּרָכּוֹ כְּגִבּוֹר הַשֵּׁשׁ לְקִבְּרַת נֶשֶׁק. וְתִקּוּפָתוֹ עַל
 קְצוֹתָם—הַשָּׁמַיִם חוֹלֵף וּמִקּוֹף אֵת הַשָּׁמַיִם מְקַצֶּה הָאֵדָר עַד בּוֹאֵי אֵל קֶצֶה הַשָּׁמַיִם הַשָּׁנִי.
 מִחֶמְתּוֹ—מִחֶמֶת. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ—מְנוּחָה אֵת הָאָדָם. עֲדוּת—תְּדוּרָה. מִחֲבִימַת פֶּתִי—נוֹתָנָה
 חֶמְדָּה לַפִּתִּיּוֹם. בָּרָה—מְהוֹרָה. צִדְקוֹ יִחְדּוּ—כָּלֵם נִחַד נְכוֹנִים וְאֲמִתִּים. מִפּוֹ—מִתּוֹכָם
 נִבְחָר. וּמִנֹּפֶת צוּפִים—זוֹב דְּבַשׁ, לַחֹת נִזְלַת שֶׁל הַדְּבַשׁ. גַּם עֲבָדֶיךָ נִזְהָר בָּהֶם וְגו'—

שְׁבַת וַיּוֹם מוֹב.

יִשְׁעֶךָ
 אֲנִי
 רָחֵב פִּיךָ
 שִׁירֵי הָעַם
 בִּישׁוּעָתְךָ;

כִּי דִלִּיתָנִי
 וְתִרְפָּאֲנִי.
 לִי חֲסִידוֹי
 בְּעֶרְבִי יִלֵּן
 מוֹמָה לְעוֹלָם.
 דִּיִּיתִי נִבְחָל
 בְּרַמִּי בְּרַחֲמֵי
 יי וְחַנּוּנִי.
 שִׁקִּי וְתִאֲדָרִי
 לְעוֹלָם אֲדָרִי.

ב'פ': וְהִיָּה יי
 וְשִׁמּוֹ אֶחָד;
 וְזוֹדוֹת לְשֵׁם
 יִשְׂרָאֵל מִן
 הַלְלוּיָהּ. כָּל

שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין ? מִנְסָתֹרוֹת נִקְנִי.

גַּם מִזְדִּים חֲשָׁךְ עֲבָדָךְ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי,

אֹז אֵיתָם, וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב.

יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרִי פִי, וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ.

יְיָ צוּרִי וְנוֹאֲלִי!

שם לה.

רָנְנוּ צַדִּיקִים בֵּינִי, לַיִּשְׂרָיִם נְאוּה תְהִלָּה. חוּדוּ לִי
בְכִנּוּר, בְּנִגְל עֲשׂוֹר וּמָרוּ לוֹ. שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ, הַיּוֹם
נִגְזַן בְּתִירוּעָה. כִּי יִשָּׂר דְּבַר יְיָ, וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה. אֲהַב
צִדְקָה וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד יְיָ מְלֵאָה הָאָרֶץ. בְּדַבַּר יְיָ שָׁמַיִם
נִעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיו כָּרַע צִבְיָאִים. בְּנִים בְּנֵי מִי הֵימָּה, נִתָּן בְּאוֹצְרוֹ
תְּהוֹמוֹת. יִירָאוּ מִי כָל הָאָרֶץ, מִמָּנֹה יִגּוּרוּ כָל יִשְׂרָאֵל תְּהִלָּה
כִּי הוּא אֲמֵר—וַיְהִי, הוּא צִוָּה—וַיַּעֲמַד. יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

גַּם אֲנִי עֲבָדְךָ זָחִיר לְקִיָּם פְּקִידֶיךָ תְּמִיד, כִּי בְּשִׁמְרִי אוֹתָם יִהְיֶה לִי שֹׁכֵר רָב. שְׁגִיאוֹת
מִי יָבִין—כְּלוּמָר, אֶחָד—עַל־פִּי שָׁאֲנִי גִזְרֵךְ בְּחֻמְךָ, בְּכָל זֶה אִי אֶפְשֶׁר שְׁלֵא אֶחָד בְּשִׁי
כִּי מִי יָבִין לְהִזְהַר מִשְׁנֻנוֹת, לְפִיכֶךָ אֲנִי מִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ, כִּי "מִנְסָתֹרוֹת" כְּאֵלֶּה כְּלוּמָר פְּתָחָה
לֹא יִדְעִים לִי "נִקְנִי" וְאֵל תִּחְשַׁבֵּם לִי לְעֹז כָּל־כָּל. גַּם מִזְדִּים חֲשָׁךְ עֲבָדְךָ—עוֹד זֶה
אֶתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ שְׁתִּמְנַעֲנִי מִשְׁנֻנוֹת בְּדוֹן שְׁלֵא יִפְתְּנִי יִצְרִי לַעֲשׂוֹתָם. אֹז אֵיתָם—אֹז אֵת
תָּם וְשֵׁלֶם עִם אֱלֹהֵי. וְנִקִּיתִי—וְנִאֲהִי נָקִי מִשּׁוֹן. הִגִּיזוֹן—מִחֲשָׁבָה.

רָנְנוּ... בַּח—תִּלְלוּ לַח. נְאוּה תְהִלָּה—כִּי נִאֲה וְנִאֲה לַיִּשְׂרָיִם לְחִלּוֹ. וְנִ
עֲשׂוֹר—מִי־כָל־זָמֵר. הַיּוֹם נִגְזַן בְּתִירוּעָה—נִגְזַן יִפָּה בְּצִהֲלָה וּשְׁמִחָה. צִבְיָאִים—
חֲשָׁמִים: תְּבֻקִּים. כְּלוּם כְּגֵד מִי תִּנִּים—מִאֲסָף מִי תִּנִּים יִסָּד לַעֲמֹד מִי־לְגַל גְּדוֹל. בְּאוֹצְרוֹת—
מִשְׁלָל לְקַרְקַע תִּנִּים. יִגּוּרוֹ—יִפְחָדוּ וַיִּירָאוּ. הוּא אֲמֵר—(לְבִרְיָאָה) לְחֵם
וַיְהִי. הוּא צִוָּה—לַעֲמֹד—וַיַּעֲמַד לַעֲוֹלָם שִׁיבְרָא—וַיְהִי. עֲצַת גּוֹיִם—עֲמִי קָמָה

הָיָא מַחְשָׁבוֹת עַמִּים. עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמַד, מַחְשָׁבוֹת לְבוֹ
 לְדָר וָדָר. אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו, הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ.
 מִשְׁמִימִים הַבֵּיט יְיָ, רְאֵה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם. מִמֶּכֶּון שְׁבָתוֹ
 הַשְׁנִיחַ, אֵל כָּל יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ. הַיּוֹצֵר יָחַד לִבָּם, הַמְּבִינִן אֵל
 כָּר מַעֲשֵׂיהֶם. אִין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בָּרַב חֵיל, גְּבוּר לֹא יִנָּצַל
 בָּרַב כֹּחַ. שֹׁקֵר הַסּוֹם לְתַשׁוּעָה, וּבָרַב חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט.
 הִנֵּה עֵין יְיָ אֵל יִרְאִיו, לְמַיְחֲלִים רָחֲסָדוֹ. לְהַצִּיל מִמָּוֶת
 נַפְשָׁם, וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעַב. נַפְשָׁנוּ חֲתָתָה לִי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא.
 כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחָנוּ. יְהִי חֲסִידְךָ יְיָ
 עֲלֵינוּ, בְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ.

שם לה.
 בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ, וַיִּגְרָשׁוּהוּ וַיִּלְךָ:
 אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל יְעַת, תָּמִיד תִּהְיֶה בְּפִי.
 בִּי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עַנְוִים וַיִּשְׁמָחוּ

שִׁירָה חֲדָשׁ

הָיָא—בְּכָל וְהַחֲזִיק. אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי—מֵאֲשֶׁר עִם יִשְׂרָאֵל. הָעַם וְגו'—מֵאֲשֶׁר הָעַם שָׁח בָּחַר בּוֹ
 לְנַחֲלָה. הַשְׁנִיחַ—הַשְׁקִיף. הַיּוֹצֵר יָחַד לִבָּם—הוּא הַתּוֹפֵס מַחְשָׁבוֹת לֵב בָּלָם. הַמְּבִינִן
 אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם—הוּא הַיּוֹדֵעַ וְיֹדֵעַ מִוְדָּעָה וּמִחֲלָטָה אֶת כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. נוֹשֵׁעַ וְגו'—
 וּמַאֲחֵר שְׂחוּא מִשְׁנִיחַ, הַיּוֹצֵר וְהַמְּבִינִן אֶת שְׂחוּא כָּח הָאָדָם בְּלִי יְשׁוּעַת ה', וְהַמֶּלֶךְ לֹא
 יוֹשֵׁעַ בְּחֵיל רַב. וּבָרַב חֵילוֹ—בְּכָחוֹ הָרַב. לֹא יִמָּלֵט—לֹא יִצִּיל אֶת רוּכְבוֹ. כִּי בּוֹ יִשְׁמַח
 לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם וְגו'—אִם בְּטַחָנוּ בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטוֹחִים אֲנוּ כִּי יִשְׁמַח לִבֵּנוּ בִּישׁוּעָתוֹ

טַעְמוֹ—שִׁבְלוֹ. אֲבִימֶלֶךְ—כָּל מַלְכֵי הַפְּלִשְׁתִּים נִקְרְאוּ אֲבִימֶלֶךְ וְשֵׁמוֹ הַעֲצָמִי הוּא
 אֲכִישׁ וְזֶה מִסְפָּר בְּשִׁטְמוֹאֵל (א כב). בְּחַ' תִּתְהַלֵּל וְגו'—אֶתְחַלֵּל בְּעֲנֻת ה' וְגַם כָּל עַנְנֵי אֶרֶץ

גִּדְּלוּ לִי אֶתִּי, וַנְּרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ.
 וְרִשְׁתִּי אֶת יְיָ וְעַנְנִי, וּמִכָּל מְנוּרוֹתֵי הַצִּילָנִי.
 וְהִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ, וּפְנִיָּהֶם אֶל יַחֲפָרוּ.
 וְהָ עָנִי קָרָא וַיִּשְׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ.
 חָנָה מִלֶּאֱדָר יְיָ, סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם.
 טַעְמוֹ וְרָאוּ כִּי טוֹב יְיָ, אֲשֶׁרִי חֲגֹבֵר יַחֲסֶה בּוֹ.
 יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשָׁיו, כִּי אֵין מַחֲסוֹר לִירְאָיו.
 כִּפְיִרִים רָשׁוּ וְרַעֲבּוּ, וְדִרְשִׁי יְיָ לֹא יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב.
 לְכוּ בָנִים שְׁמַעוּ לִי, יִרְאֵת יְיָ אֱלֹמֶדְכֶם.
 מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ, חַיִּים, אֲהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב.
 לְצַד לְשׁוֹנָה מִרְעָ, וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר מִרְמָה.
 סוֹר מִרְעָ וַעֲשֵׂה טוֹב, בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרִדְפֶהוּ.
 עֲיִנֵּי יְיָ אֶל צַדִּיקִים, וְאֲזִינוּ אֶל שׁוֹעֲתָם.
 פְּנִי יְיָ בַּעֲשֵׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרִם.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

בְּשִׁמְעֶם יְשׁוּעָתִי וּשְׁחָחוּ. גִּדְּלוּ לִי—הֵבִי גִדּוֹל וְכָבוֹד לִי. מְנוּרוֹתִי—פְּתָדִי וּמוֹתִי.
 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ—אֵלֶּה אֲשֶׁר גָּזְאוּ שְׁמִיָּהֶם לִי אוֹרוֹ פְּנִיָּהֶם מִשְׁוֹעָתוֹ. אֶל יַחֲפָרוּ—
 לֹא יִחְרְרוּ מִבִּישָׁה. וְהָ עָנִי וְגו'—עַל עֲצָמוֹ אוֹמֵר מִשְׁוֹרֵר; אֲנִי הָעָנִי קָנָאתִי
 וַיַּחֲלִצֵם—וַיַּצִּילֵם. טַעְמוֹ—הִתְבּוֹנְנִי. יִרְאוּ אֶת ה' קְדוֹשָׁיו—אֲתָם קְדוֹשֵׁי ה' וְיִרְאוּ
 אוֹתוֹ. כִּפְיִרִים—רָשָׁעִים הַדּוֹמִים לְכַפְיִי טָרָף. רָשׁוּ—נִתְרוֹשְׁשׁוּ, נַעֲשׂוּ עֲנִיִּים. אֲנִי
 יָמִים לִרְאוֹת טוֹב—מִבְּקֵשׁ לִרְאוֹת יָמִים טוֹבִים. נִצּוֹר לְשׁוֹנָה מִרְעָ—שְׁמוֹר לִנְצֹר
 מִדְּבַר רָע. וְרִדְפֶהוּ—רוֹץ אַחֲרָיו לְהַשִּׁיגוֹ. פְּנִי ד'—חֲרוֹן אַף ד'.

צַעֲקוּ יְיָ שִׁמְעֵה, וּמַכֵּל צְרוּתָם הַצִּילָם.
קָרוֹב יְיָ לְנַשְׁכָּרֵי לֵב, וְאֶת דַּבְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ.
רְבוֹת רַעוֹת צָדִיק, וּמַכֵּלם יַצִּילֵנוּ יְיָ.
שִׁמְרָה כָּל עֲצָמוֹתָיו, אַחַת מִהֶנָּה לֹא נִשְׁכְּרָה.
תְּמַוְּתֵת רַשָּׁע רָעָה, וְשִׁנְאֵי צָדִיק יֶאֱשָׁמוּ.
פֹּדֶה יְיָ נַפֶּשׁ עַבְדּוֹ, וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ.

הַצִּילָנִי.
וְיֹשִׁיעֵנו.
יַחֲסֶה בּוֹ.
לִירְאֵינוּ.
מִרוֹ כָּל טוֹב.
כָּם.
לְרֹאוֹת טוֹב.
מִרְמָה.
דְּפִחוֹ.
ם.
רָם.

שם צ

תַּפְּלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים.

אֲדַנִּי! מַעֲזֵן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶרֶךְ וָדָר.

בְּמִדְבָּר הָרִים יִלְדוּ, וְתַחֲוִלָּל אֶרֶץ וְתַבְּלָה.

וּמַעֲוִלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אַל.

תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּבָא, וְתֹאמַר: שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם.

כִּי אֶלְלַח שְׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר, וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ.

וּרְמַתָּם שְׁנָה יְהִיו, בְּבִקְרָךְ בְּחֻצִיר יִחְלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

צַעֲקוּ-מוֹסֵב עַל הַצַּדִּיקִים הַנּוֹקְרִים לְמַעַלָּה. דַּבְּאֵי רוּחַ-שְׁפָלִי רוּחַ, נִבְנָעִים.
רְבוֹת רַעוֹת צָדִיק-אִם נִם רְבוֹת רַעוֹת אֲשֶׁר לְצָדִיק יַצִּילֵנוּ ה' מִכָּל, תְּמַוְּתֵת רַשָּׁע
רָעָה-רַעַת הָרַשָּׁע תְּמַוְּתֵת אוֹתוֹ. יֶאֱשָׁמוּ-יֶשְׁמוּ וְיִשְׁתִּי.
תַּפְּלָה-עַל חַיֵּי הָעוֹלָם הַנּוֹקְרִים וְהָרַעִים. מַעֲזֵן-מִחֶסֶד וּמִסְתָּר בְּצִר. וְתַחֲוִלָּל
אֶרֶץ-בְּמִדְבָּר שְׁבָרֵת הָאֶרֶץ. מַעֲוִלָם עַד עוֹלָם-מִרְאֵשִׁית הָעוֹלָם וְעַד סוֹף אֶתָּה אַל
מַעֲזֵן וּמִחֶסֶד. תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּבָא וְגו'-אֶת בְּנֵי הָאָדָם תָּשִׁיב לְעַפְרָא (מִדָּךְ) בְּעֶרְבִית
עַפְרָא וְתֹאמַר: שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם לְעַפְרָכֶם; בְּךָ עוֹבְרִים הַדּוֹרוֹת לְפָנֶיךָ וְאַתָּה בָּנָם לְעוֹלָם
וְאַלְלַח שְׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּמוֹ בְּעֵינֵי הָאָדָם יוֹם אֶתְמוֹל שְׁעָבֵר. אֲשָׁמוּרָה-שְׁלִישׁ הַלֵּילָה.
וְרַמַּתָּם וְגו'-תִּשְׁטוֹף וְתִגְרוֹף אוֹתָם מִן הָעוֹלָם עַד כִּי יְהִיו בְּתוֹלָם מִחֻצִּין.

וְהוֹדִיתִי-פָתְחֵי וּמִוְּן
וְיִשְׁעֵתָ. אַל יִחַפֶּה-
בְּנֵי הָעָם קִרְאוֹתֵי
אֶתָּם קְדוּשֵׁי ה' וְיִתְ
בְּעֵשׂוּ עֲנִיִּים. אִתָּה
הַ מִרְעָ-שְׁמוֹרָה לְיָדֵי
ד.

בְּבֶקֶר יִצִּיץ וְחֶלֶף, לְעָרֵב יְמוּלֵל וְיָבֵשׁ.
 כִּי כְלִינוּ בְּאַפָּךְ, וּבַחֲמָתְךָ נִבְחָלְנוּ.
 שָׁתָה שֵׁת ב' עֲוֹנוֹתֵינוּ לְגִגָּה, עַל־מִנּוּ לְמֵאֹר פְּנוּיָה.
 כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ, כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה.
 יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים
 וְרֵהָבִם עֲמַל וְאֹוֹן, כִּי גֹו חִישׁ וְנִעְפָּה.
 מִי יוֹדֵעַ עֹז אָפָךְ, וְכִירְאָתְךָ עִבְרָתְךָ.
 לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן חֹדֵעַ, וְנִבְיֵא לְבָב חֲכָמָה.
 שׁוּבָה יי, עַד מָתִי? וְהִנָּחֵם עַל עִבְרָיִךְ.
 שְׁבָעֵנוּ בְּבֶקֶר חֲסֶדְךָ, וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ.
 שְׁמִיחָנוּ בִּימֹות עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רִאֲיוֹ רָעָה.
 יִרְאֶה אֵל עִבְרָיִךְ פִּעֲלֶךָ, וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם,
 וִיהִי נָעַם אֲדֹנִי, אֶל־הֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה
 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה.

שִׁירַה חֲדָשָׁה

בְּבֶקֶר וְגו'—בִּימֵי נַעֲרֵינוּ דוֹמָה הָאָדָם לְחִצִּיר הַיּוֹצֵא מִהָאָרֶץ בְּבֶקֶר, וּבַאֲחֵרִית יָמָיו וְנִמְלֵךְ
 יִצִּיץ וְחֶלֶף—יִצִּיץ וְיִפְרָח. יְמוּלֵל—יְבֹול וְיִקְרָת כְּחִצִּיר בְּעָרֵב, כִּי כְלִינוּ—כְּצִיִּצִים וְנִמְלֵךְ
 כְּלִינוּ גַם אָנוּ. עַל־מִנּוּ—עֲוֹנוֹתֵינוּ חֲסִידִים וְחַנּוּעִלִּים שׁוֹיֵת לְגִגָּה פְּנוּיָה. פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ
 עָבְרוּ בַחֲמָתְךָ. כְּמוֹ הֶגֶה—כְּמִתֵּר קוֹל מִתּוֹךְ הַפֶּה. יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כָּהֶם—כָּהֶם—כָּל
 רִ"ל, כִּפִּי תְּהִיִּל. וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת—וְאִם תְּרַבָּה יְחִזָּה הָאָדָם, וְרֵהָבִם וְגו'—כָּל
 תְּרַבָּם וּבְגִבּוֹרֹתָם שֶׁל הַיָּמִים הָאֵלֶּה אֵינָם אֵלָּא אֲפָס וְתִהְיֶה, כִּי גֹו חִישׁ וְנִעְפָּה—כְּמוֹ הֶגֶה
 הַרוּחַ וְגו' אוֹתוֹ מְמַקְּמוֹ וְיִשְׁאָהוּ אֵלֵינוּ אֲשֶׁר לִפְתָּע פִּתְאֹם, וְנִשְׁשֵׁט כְּנֶפֶס וְנִעְפָּה
 כֵּן נִעְפָּה גַם אֲנָחְנוּ מִהַעֲלֹם. מִי יוֹדֵעַ—מִי יִכַּל לִשְׁעֹר. וְכִירְאָתְךָ עִבְרָתְךָ—
 גְּדוּלָּה וְנִרְאָה כִּירְאָתְךָ. לְמִנּוֹת יָמֵינוּ וְגו'—לִפִּי מִכְסַּר יָמֵינוּ, כְּלוּמָר, כְּכֹל אֲשֶׁר
 יָמִים, כֵּן תְּרַבָּה כֵּן דַּעַת לְמַעַן יִתְרַבֵּם וְנִשְׁבִּיל לְמַעַן מַעֲשֵׂינֵינוּ, עַד מָתִי—תִּתְרַבֵּם
 וְהִנָּחֵם—וְרַחֵם. בִּימֹות עֲנִיתָנוּ—לִפִּי מִכְסַּר הַיָּמִים שֶׁעֲנִיתָנוּ. פִּעֲלֶךָ—מַעֲשֵׂה
 בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ—תִּתֵּן וְחֹזֵק לָנוּ....

בְּמִתְרָא עֵלְיוֹן, בְּצֵל עֲדֵי יִתְלֹמֵן.

לִי מַחְסִי וּמַצִּידְתִּי אֱלֹהֵי אֲבִימָח בּוֹ.

וַיֵּלֶךְ מִפֶּן יִקְנֶשׁ מִקְדָּשׁ הַהוּא.

יָרְדוּ יַסֵּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְבֶּה, צִנָּה וּסְתֵרָה אֲמַתּוֹ.

וְיָדָא מִפְּחָד לִילָה, מִחֵץ יַעֲקֹב וְיִמָּם.

וְיָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה מִקְטָב יִשׁוּד צַהֲרִים.

מִצֵּדָד אֶלֶף וְרַבְבָּה מִימִינָהּ אֶלֶף לֹא יִנָּשׁ.

בַּעֲנִיָּה תָּבִיט, וְשִׁלַּמְתָּ רִשְׁעִים תִּרְאֶה.

אֶתָּה יי מַחֲסִי, עֲלֵיִן שָׁמַת מְעֻנָּה.

וְהָיָה אֵלֶיךָ רָעָה, וְיָנִיֵּעַ לֹא יִקְרַב בְּאֶהֱלֶיךָ.

מִלֵּאכָיו יִצְוֶהָ פָּה לְשֹׁמֵרָהּ בְּכָל יְרֵכֶיהָ.

בָּנִים יִשְׂאֹנֶה, פֶּן תִּנּוּרַם בְּאֵינֶן רַגְלָהּ.

שָׁחַל וּבִתֵּן תִּדְרֹךְ, תִּרְמֹם כִּפִּיר וְתִנִּין.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וַיֵּשֶׁב בַּשָּׂדֶה — הָיָה יֵשׁ שְׂדֵדֶר הַמְּשׁוֹרֵר כְּמוֹ לְגֹנֶה נֶכַח, וַיֵּשׁ שְׂדֵדֶר
הַמְּשׁוֹרֵר אֶל עֲצָמוֹ בְּגֹנֶה מְדַבֵּר בְּעֵדוֹ, וְלֹא תִחְזָקָה יָשִׁים אֶת הַדְּבָר בְּפִי
הַמְּדַבֵּר כְּמוֹ מְגִנָּה נִסְתָּר.

יֵשׁב בְּסֹתֶר עַל־יוֹן—צָדִיק וּמַצֵּא מַחֲסֶה וּמַסְתֵּר בְּסֹתֶר עַל־יוֹן וּבְגֵל שְׂדֵה־
לֵה—הִנְנִי אוֹמֵר עַל אֲדוֹת ה' כִּי הוּא מַחֲסֵי וּמַצְנִידֵנִי, וְהוּא אֱלֹהֵי
אֲבֹתָנוּ בּוֹ. פֶּחַ יְקִישׁ—מַפֵּחַ מוֹקֵשׁ. מְדַבֵּר מְנוֹת—מִמִּיתָה רָעָה.
יֵתוּ יֶסֶד לֶךְ—בְּנִפְיוֹ יוֹכֵד עֲלֶיךָ. צָנָה וּסְחָרָה אֲמַתּוֹ—חֲסֹד שֶׁל ה' מְנִיעַת
וּסְחָרָה, (מִיֵּנִי מְנִיעִים הֵן). מִקְטֹב יִשׁוּר צִדְדִים—מְרוֹת רָעָה הַשׁוֹדֶדֶת וּמַשְׁחִיתָה
שֶׁל מַצְדָּה וְגו'—אִם גַּם אֲנָשִׁים לְאֵלִפִּים יִפְלוּ מִבִּיבָהּ בְּכִזּוֹ לֹא תִגַּע הָרָעָה
שְׁלֹמֹת—נְמוּרָה. כִּי אֲתָה וְגו'—יֵעַן כִּי אֲתָה ה' הִנֵּךְ מַחֲסֶה לִי. עַל־יוֹן וְגו'—
מִעַן וּמַפְלֵט לֶךְ בְּסֹתֶר עַל־יוֹן. לֹא תֵאָדָה—לֹא תִכְרַח אוֹתָךְ הָרָעָה. וַיִּשְׁאֲנֶה—

העדות ליש
למשפט, כב
אברהם. יהי
ורעי אברהם
טוב לך.

שם קב. שיר ה
הנה בעיני
ברכה, בן
מי רב שבע
חבון לגאי
שם קב. שיר
ישראל. לוח
בלעוני, בחר
נפשנו. אזי
הננו מרד
הפח נשבר
שם קלה. הללויה

שם קבא. שיר למעלות, אשא עיני אל ההרים, מאין יבוא עזרי.
עזרי מעם יי, עשה שמים וארץ. אל יתן למוט רגלך, אל
ינזם שמך, הנה לא ינום ולא ישן, שמר ישראל. יי שמך,
יי צלך על יד ימינך. יומם השמש לא יפכה, וירח בלילה.
יי שמך מכל רע. ישמר את נפשו. יי ישמר צאתך
ובואך, מעתה ועד עולם.

שם קב. שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לי, בית יי
לשמו כי נ
אני ידעתי,
יי עשה, בל

כי בי חשק ואפלהו, אשגבהו כי ידע שמי.

יקראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצוהו ואבבחהו.

אך ימים אשביעהו, ואראוהו בישועתי. אורד ימים וגו'

תהלים צח

מזמור, שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה, הושיעה
לו ימינו וזרוע קדשו. הודיע יי ישועתו, לעיני הגוים גלה
צדקתו. וזכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, ראו כל אפסי
ארץ, את ישועת אלהינו. הריעו ליי כל הארץ, פצחו ורגנו
ונמרו, וזרו ליי בכנור, בכנור וקול זמרה. בהצרות וקול
שופר, הריעו לפני המלך יי. ירעם הים ומלאו, תבל וישבי
בה. נהרות ימחאו כף, יחד הרים ורגנו. לפני יי כי בא
לשפט הארץ, ישפט תבא בצדק, ועמים במישרים.

שם קבא. שיר למעלות, אשא עיני אל ההרים, מאין יבוא עזרי.
עזרי מעם יי, עשה שמים וארץ. אל יתן למוט רגלך, אל
ינזם שמך, הנה לא ינום ולא ישן, שמר ישראל. יי שמך,
יי צלך על יד ימינך. יומם השמש לא יפכה, וירח בלילה.
יי שמך מכל רע. ישמר את נפשו. יי ישמר צאתך
ובואך, מעתה ועד עולם.

שם קב. שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לי, בית יי
לשמו כי נ
אני ידעתי,
יי עשה, בל

שיר החדש

כי בי חשק—משורר אומר בשם ה'. אשגבהו—אחזקה. אך ימים אשביעהו—

באך ימים אשביעהו

מללויה
בי יעקב—בי

יְהִי עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יי. כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ בְּסֻאוֹת
לְמִשְׁפָּט, בְּסֻאוֹת לְבֵית דָּוִד. שֶׁאֵלּוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם, וְשָׁלוֹן
אֶרֶץ בְּיָד. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִיכָה, שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתָיֶךָ. לְמַעַן אֲחִי
וְעַי, אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יי אֱלֹהֵינוּ, אֲבִיכֶם טוֹב
לָךְ.

שם קנב. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֱלֹהִים נִשְׁאָתִי אֶת עֵינַי, חִישְׁבִי בַשָּׁמַיִם.
חָנָה כְּעֵינַי עֲבָדִים אֶל יְד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינַי שִׁפְחָה אֶל יְד
וְבִרְתָּהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יי אֱלֹהֵינוּ, עַד שִׁיחַנְנוּ. חָנְנוּ יי חָנְנוּ,
כִּי רַב שָׁכַעְנוּ בּוֹז, רַבֹּת שָׁכַעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הִלְעַנְהוּ הַשָּׂאֲנִיִּים,
חֲבוּזֵי רִגְמֵי יוֹנִים.

שם קבר. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לוֹלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמֶר נָא
יִשְׂרָאֵל. לוֹלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ, בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם. אֲנִי חַיִּים
בְּלֻעֹנוּ, בְּחֻרוֹת אָפֶס כָּנוּ. אֲנִי הַמִּים שִׁמְפוֹנוּ, נִחְלָה עֶבֶר עַל
נַפְשֵׁנוּ. אֲנִי עֶבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ, הַמִּים הַיְדוּנִים. בְּרוּךְ יי, שֶׁאֵל
נִתְּנָנוּ מֶרֶץ לְשִׁנְיָהֶם. נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים,
הַפֶּחַ נִשְׁכַּר, וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ. עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

שם קלה. הַלְלוּיָהּ! הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, הַלְלוּ עֲבָדֵי יי, שְׁעִמְדִּים
בְּבֵית יי, בְּחֻצוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. הַלְלוּיָהּ! כִּי טוֹב יי, וְאָמְרוּ
לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים. כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְדָּתוֹ. כִּי
אֲנִי יְהִיעָתִי, כִּי נָדוּל יי, וְאֲדִינֵנוּ מִכָּד אֱלֹהִים. כֹּל אֲשֶׁר תִּפְּץ
יי עֲשֵׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, בַּיָּמִים וּבְלַיְלָהּ. מַעֲלָה נִשְׂאִים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

הַלְלוּיָהּ—שִׁיר בְּרָכָה וְתִהְיֶה לָּהּ בְּמִקְדָּשׁ. כִּי נָעִים—לֵאמֹר לוֹ, אוֹ כִּי שִׁמּוֹ נָעִים.
כִּי יַעֲקֹב—כִּי בִנְיָמִן. אֲנִי יְהִיעָתִי—הַמְשׁוֹרֵר אוֹמֵר בְּשֵׁם כָּל תִּפְּחָל. נִשְׂאִים—אֲרִים

מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לְמִטֵּר עֲשֵׂה, מוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצֻרֹתָיו.
 שֶׁהָכָה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה. שִׁלַּח אוֹתוֹת וּמִפְתּוֹת
 בְּתוֹכֵי מִצְרָיִם, בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו. שֶׁהָכָה גוֹיִם רַבִּים,
 וְהִרְגוּ מְלָכִים עֲצוּמִים. לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וּלְעֹוג מֶלֶךְ
 הַבָּשָׁן, וּלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן. וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה, —נַחֲלָה
 לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. יי! שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יי! וְכִרְךָ לְדֹר וָדֹר. כִּי
 יִדִּין יי עַמּוֹ, וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם. עֲצֹבִי הַגּוֹיִם כְּסֹף וְזָהָב,
 מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. כֹּה־כָה־ם וְרֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵי־ם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ.
 אֲנִי־ם לָהֶם וְלֹא יֵאֱמִינוּ, אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם. בְּמוֹתָם
 יִדְּוּ עֲשֵׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּמֶח בָּהֶם. בֵּית יִשְׂרָאֵל! בְּרַכּוּ אֶת
 יי, בֵּית אֶהְרֹן! בְּרַכּוּ אֶת יי. בֵּית הַלֵּוִי! בְּרַכּוּ אֶת יי,
 יִרְאִי יי! בְּרַכּוּ אֶת יי. בְּרוּךְ יי מֵצִיּוֹן, שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַּיִם, הַלְלוּיָהּ!

הלל הגדול.

הודו ליי, ^{תהלים קלז} כִּי טוֹב,
 הודו לאלהי האלהים,
 הודו לַאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים,
 לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדוֹ,
 לַעֲשֵׂה הַשְׂמִים בְּתַבּוּנָה,
 לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם,
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַעוֹלָם מִן הָאָרֶץ וְנַעֲשִׂים עֲבִים. לְמִטֵּר—בְּשַׁעַת הַמָּטָר. בְּתוֹכֵכִי—כְּמוֹ. בְּתוֹךְ. לְסִיחּוֹן...
 וּלְעֹוג—אֶת סִיחּוֹן וְאֶת עֹוג. כִּי יִדִּין ה' עַמּוֹ—יִשְׁפּוֹט מִשְׁפָּט עַמּוֹ וְיִרְיֵב רִיבָם. יִתְנַחֵם—
 יִחַשֵׁב, רֹאֵי יְשִׁים מִחֲשַׁבְתּוֹ עֲלֵיהֶם לְחַטֵּיב לָהֶם (כֹּס וְכֶסֶף לְבָאָר: יִרְחֹם). עֲצֹבִי—אֶלֵּילִי.
 עֲשֵׂיהֶם—שָׁל הַעֲצָמִים.
 לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת—הודו לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת וְכֵן כָּל הַחַדוּשִׁים. לְרַקַּע—לְנוֹשָׁא.

הַאֲדָרֶת וְהָאֻמָּנָה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַקֶּלֶחַ וְהַלֶּבֶב	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַגִּינָה וְהַפָּרְכָּה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַנְּאֻמָּה וְהַגִּדְלָה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַנּוֹי וְהַנֶּצֶחַ	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַדָּעָה וְהַדְּבוּר	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַסְּגוּי וְהַשֶּׁגֶב	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַחֹדֶר וְהַהֲדָר	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַעֲזֹז וְהַעֲנָנָה	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַנֶּעֱד וְהַנְּתִיקוֹת	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַפְּדוּת וְהַפָּאָר	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַנֶּדָּה וְהַזֶּכֶר	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַצִּבִּי וְהַצֶּדֶק	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַסִּלֵּל וְהַחֶסֶן	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַקִּרְיָאָה וְהַקִּדְשָׁה	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַטֶּכֶס וְהַמְּהָר	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַרוֹן וְהַרוֹמָמוֹת	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַיִּחוּד וְהַיִּרְאָה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַשִּׁיר וְהַשִּׁבְחָה	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַכְּתָר וְהַכְּבוֹד	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַתְּהִלָּה וְהַתַּפְאָרֶת	לְחֵי עוֹלָמִים:

הַיְינִי מִזִּמְנוֹן אֶת פִּי לַחֲדוֹת דְּלִבִּי וּלְשַׁבַּת אֶת בִּזְרָאִי.

(לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא ממיר ונעלם בשם כל ישראל).

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בְּרוּךְ הוּא! בְּרוּךְ
 אוֹמֵר וְעֹשֶׂה. בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְכַיֵּם. בְּרוּךְ עֹשֶׂה
 בְּרֵאשִׁית. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו. בְּרוּךְ
 חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצֶחַ. בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בְּרוּךְ שְׁמוֹ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אֵב
 הַרְחֵמֵנוּ, הַמְּהַלֵּל בְּפֶה עֲמוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאָר בְּלִשׁוֹן
 חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ, נְהַלֵּלְךָ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת וּנְגִידָה וּנְשִׁבְחָה,
 וּנְפָאָרְךָ, וּנְמַלִּיכְךָ, וּנְזַכִּיר שְׁמֶךָ מִלִּבֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ,
 יְחִיד, חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאָר עֲדֵי עַד
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבְּחוֹת.

שְׁחִירֵית לְ
 תהלים צב.
 מִזְמֹר

לְשִׁמְךָ עֲ
 עֲשׂוֹר וְעֵ
 בְּמַעֲשֵׂי
 מְחַשְׁבוֹתֶיךָ
 בְּפָרְחֵי רִל
 עַד. וְאַתָּה
 יֵאָכְרוּ, יְיָ
 רַעְיוֹנֵי וְתַנְיָ
 צְדִיק בְּפֶה
 בְּחִצְרוֹת
 יְהוֹי. לְהַ

שֵׁם צַב.
 יְיָ
 נִכְזָן בְּכָאֵל
 יִשְׂאוּ נִהַר
 בְּמָרוֹם יְיָ!

לְחִיד-ט
 הַיְינִי וּבְכַנּוּר
 אֵינָה אֵלָּא
 וְתַפְרְדּוֹ-וְכָל
 הָרָאִם. בְּזִמְרוֹת
 הָאוֹרְבִים לְנֶפֶס
 הָרָשָׁע הַדּוֹמָה
 תְּנוּבָתָם וּפְרִיָם
 עִידוֹ לְכָל עֵץ

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם
 יְיָ מְבֹרָךְ, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְּזֶרֶח שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבוֹאוֹ,
 מִהַלֵּל שֵׁם יְיָ, רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם—כְּבוֹדוֹ.
 יְיָ, שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ, זְכוּרְךָ לְדֹר וָדֹר. יְיָ בַּשָּׁמַיִם הִבִּין
 בְּסֵאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלֵי
 הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם: יְיָ מֶלֶךְ! יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד; אֲבָדוּ גּוֹיִם
 מֵאֶרֶצוֹ. יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים.
 רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְעֲצַת יְיָ הִיא תִקּוּם. עֲצַת
 יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמַד, מַחְשְׁבוֹת לֵבּוֹ לְדֹר וָדֹר. כִּי הוּא
 אָמַר—וַיְהִי, הוּא צִוָּה—וַיַּעֲמַד. כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אֹהֶל
 לְמוֹשָׁב לוֹ. כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהִי, יִשְׂרָאֵל—לְסִגְלָתוֹ.
 כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ עֲמוֹ, וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם
 וְכַפּוּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשְׁיִיב אָפּוֹ, וְלֹא
 יַעֲוִיר כָּל חַמְתּוֹ. יְיָ הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ.

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שֶׁבְּכֶה לוֹ—אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהֵיו. תִּהְיֶה לְדֹד, אֲרוֹמְמֶךָ
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ! וַאֲבִרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
 אֲבִרְכָּךָ, וְאֶהְלֶלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמִהַלֵּל מְאֹד,
 וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֵיךָ
 יִגְדְּלוּ. הָרַר כְּבוֹד הַדּוֹד, וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיתָה. וַעֲזֹז
 נִזְרוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְנִדְּרֶיךָ אִסְפְּרֶנָּה. וְכִּי רַב טוֹבְךָ וּבִיעוֹר.

וַאֲדֹכָתֶיךָ
 יְיָ כָּל,
 וְחִסְדֶּיךָ
 לְדוֹדֶיךָ
 מַלְכוּת
 הַנִּפְלָאִים,
 נִתֵּן לָהֶם
 חֵן רָצוֹן.
 יְיָ לְכָל
 יַעֲשֶׂה, וְאֵל
 וְאֵת כָּל
 בְּשֵׁר שֵׁם
 וְאֵל

הַחֲלִים קָמוּ.
 הַלֵּל
 אֲמַרְהָ
 אָדָם שֶׁאֵין
 הַחוּא אֵל
 שֶׁבְּרוּ עַל
 כָּל אֲשֶׁר
 לַעֲשׂוֹקֶיךָ
 יְיָ בִּפְקֹחַ
 יְיָ שִׁמְרֵךָ
 יַעֲזֹז, וְיִמְלֹךְ

וְאֶדְקָתָךְ יִרְגְּנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרְךָ אַפַּיִם וְגָדֹל חֶסֶד. טוֹב
 יְיָ לְכָל, וְרַחֲמוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשִׂיךָ,
 וְחִסְדֶּיךָ יִכְרְבוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ.
 לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּד עֲלָמִים, וּמַמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדָר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל
 הַנְּפִלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָהּ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רִצּוֹן. צַדִּיק יְיָ בְּכָד דְּרַכּוּ, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קְרוֹב
 יְיָ לְכָל קָרְאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה, וְאַתְּ שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהֲבָיו,
 וְאַתְּ כָּד הִרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תְּהַלֵּל יְיָ יִדְבָּר פִּי, וַיְכַרְךָ כָּל
 בָּשָׂר שֵׁם קְדָשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וּבְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ יְיָ, מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ! הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ! אֶהְלֵלָה יְיָ בַּחַיִּי,
 אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי. אֵל תִּבְטְחוּ בְּגִדִּיכִים, בְּכֵן
 אָדָם שָׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה. תִּצַּא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאַדְמָתוֹ, בַּיּוֹם
 הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשִׂתְנָתוֹ. אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ,
 שִׁבְרוּ עַל יְיָ אֱלֹהָיו. עֲשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת
 כָּד אֲשֶׁר בָּם. הַשְׁמִיר אֶמֶת לְעוֹלָם. עֲשֶׂה מִשְׁפָּט
 לַעֲשׂוּקִים, נֹתֵן לֶחֶם לָרַעֲבִים. יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים.
 יְיָ פִּקֵּחַ עוֹרִים, יְיָ זוֹקֵף כְּפוּפִים, יְיָ אֱהִב צַדִּיקִים.
 יְיָ שִׁמֵּר אֶת גֵּרִים, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹדָה, וְהִרְךָ רִשְׁעִים
 יַעֲזוּת. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵי צִיּוֹן—לְדוֹר וָדָר, הַלְלוּיָהּ.

ת יוֹזֵם טוֹב.
 יְהִי שֵׁם
 דְּמִבּוֹאֵן,
 -כְּבוֹדוֹ.
 מִיָּם הַבֵּין
 מִיָּם וְתִגַּל
 מִלֵּךְ, יְיָ
 דְּרֹו גִוִּים
 ת עַמִּים.
 וִים. עֲצַת
 כִּי הוּא
 גִּיוֹן, אֲוֹה
 לְסִגְלָתוֹ.
 א רַחוּם
 שׁוֹ, וְלֹא
 קָרְאָנוּ.
 שְׂרִי הָעַם
 אֲרוּמִמֶּךָ
 בְּכָל יוֹם
 לְכָל מֵאָה,
 גִּבּוֹרֶתְךָ
 ה. וְעוֹז
 דְּיִבְיָעוּ.

הַלְלוּהָ קמוּ

הַלְלוּהָ! כִּי טוֹב וּמִרְהָ אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נֶאֱמָה תְהִלָּה.
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם. הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי יָב,
 וּמַחְבֵּשׁ לַעֲצָבוֹתֵם. מוֹנֵה מִסְפָּר לְבוֹכָבִים, לְכָלֶם שְׁמוֹת
 יִקְרָא. גָּדוֹל אֲדֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ. לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר. מְעוֹדֵד
 עֲנוּיִם יי, מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ. עֲנֵנו לֵי בְּתוּדָה, וּמָרוּ
 לְאֱלֹהֵינוּ בְּכֹנֹר. הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין לְאָרֶץ מָטָר,
 הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר. נוֹתֵן לְבִהמָה לַחֲמָה, לְבָנֵי עֵרֶב אֶשֶׁר
 יִקְרָאוּ. לֹא בְּבִוְרַת הַסּוּם יִחְפֹּץ, לֹא בְּשׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה.
 רוֹצֶה יי אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמִּיחָלִים לְחַסְדּוֹ. שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם!
 אֶת יי, הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן! כִּי חֹק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ, בֶּרֶךְ בִּנְיָן
 בְּקִרְבֶּךָ. הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם, חֵלֶב חַמִּים יִשְׁבִּיעֶךָ. הַשִּׁלַּח
 אֲמָרְתוֹ אָרֶץ, עַד מִהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ. הַנֶּתֵן שִׁלְגַּב בְּצִמְרָה, כְּפֹזֵר
 כְּאֶפֶר יִפּוֹר. מַשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים, לְפָנָי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד.
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֶׁב רוּחוֹ וַיָּלֹךְ מָיִם. מְגִיד דְּבָרָיו
 לַיַּעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל. לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי,
 וּמִשְׁפָּטִים בָּל יָדְעוּם, הַלְלוּהָ.

שם קמו

הַלְלוּהָ! הִלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בְּמַרוֹמָיִם.
 הַלְלוּהוּ כִּסֵּי מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ. הַלְלוּהוּ
 שִׁמְשׁ וַיָּרַח, הַלְלוּהוּ כָּל בּוֹכְבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם, וְהַמָּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם. יִהְלְלוּ אֶת שֵׁם
 יי, כִּי הוּא צוּה—וְנִבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם, חֶק
 נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר. הִלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ, תְּגִינִים וְכָל
 תְּהוֹמוֹת. אֵשׁ וּבָרָד, שִׁלְגַּב וְקִיטוֹר, רוּחַ סַעָרָה עֹשֶׂה
 דְּבָרוֹ. הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים.

הַחִיָּה וְ
 וְכָל לֹא
 בְּתוֹלוֹת
 נִשְׁנָב
 קָרָן לְעַ
 קָרְבוֹ,

שם קמו
 הַלְלֵי
 יִשְׁמַח יִשְׂ
 בְּמַחוּל
 עֲנוּיִם בִּישׁ
 רוֹמְמוֹת
 בְּנוּיִם, ת
 בְּבָלֵי
 חֲסִידָיו,

שם קמו

עֲזוּ! הַלְלֵי
 בְּתַקְעַ
 וּמַחוּל
 הַלְלוּהוּ
 הַלְלוּהָ

בְּרָד

יי מַצִּי

הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רָמַשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף. מַלְכֵי אֶרֶץ
וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל שְׂפָטֵי אֶרֶץ. בַּחוּרִים וְגַם
בְּתוֹלָאוֹת, זִקְנִים עִם נְעָרִים. יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי
נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ, הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם. וַיֵּרָם
קֶרֶן לְעַמּוֹ, תִּהְלֶה לְכָל חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
קָרְבּוֹ, הַלְלוּיָהּ!

שם קמט הַלְלוּיָהּ! שִׁירוּ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ, תִּהְלֶתוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים.
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו, בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם. יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
בְּמַחֲוֹל, בְּתָף וּכְנוֹר וַיִּמְרוּ לוֹ. כִּי רוֹצֶה יי בְּעַמּוֹ, יִפְאֹר
עֲנָוִים בִּישׁוּעָה. יַעֲלֻז חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וַיִּחַרְבּ פִּיפִיּוֹת בִּידָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
בְּנוֹיִם, תּוֹכְחוֹת בְּלֹאֻמִּים. לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים, וּנְכַבְּדֵיהֶם
בְּכִבְלֵי בְרוֹץ. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב, הַדָּר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו, הַלְלוּיָהּ!

שם קנ הַלְלוּיָהּ! הַלְלוּ אֵל בְּקֹדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
עֲזוֹ! הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כָּרֵב גִּדְלוֹ! הַלְלוּהוּ
בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וּכְנוֹר! הַלְלוּהוּ בְּתָף
וּמַחֲוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְיָב. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמֶּע,
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֹל יְהוָה,
הַלְלוּיָהּ! כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֹל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ!

בָּרוּךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן! בָּרוּךְ
יי מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם—הַלְלוּיָהּ! בָּרוּךְ

יְהוָה תִּהְלֹל.
בְּנִי יֵב,
לִשְׁמֹת
ר. מְעוֹדֵר
דָּה, וַיִּמְרוּ
אֶרֶץ מִטָּה,
עַרְב אֲשֶׁר
ש. יִרְצָה.
יְרוּשָׁלַיִם!
בְּרִךְ בְּנִיךְ
ד. הַשִּׁלֵּחַ
מִמָּה, כְּפֹר
מִי יַעֲמֹד.
ד. הַבְּרוּ
יְהוָה לְכָל גּוֹי.

מְרוֹמִים.
הַלְלוּהוּ
וְהוּא שְׁמִי
אֶת שֵׁם
יְהוָה, חֶק
יְנִיִּים וְכָל
דָּה עֲשֵׂה
אֲרָזִים.

יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 לְבָדּוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא
 כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינָיו כָּל הַקָּהֶל, וַיֹּאמֶר
 דָּוִיד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם. לֵךְ יְיָ הַגִּדְלָהּ, וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת,
 וְהַנִּצָּח, וְהַחֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לֵךְ יְיָ
 הַמְּמַלְכָה, וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וְהַעֲשֵׂר וְהַקְבֹּד
 מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִידֶךָ כֹּחַ וְגִבּוּרָה,
 וּבִידֶךָ לְגִיד וּלְחֹזֶק לְכָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים
 אֲנִיחֵנוּ לָךְ, וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ. וַיְבָרְכוּ שֵׁם
 כְּבוֹדֶךָ, וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה. אַתָּה הוּא
 יְיָ לְבָדּוֹךָ, אַתָּה עֹשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַי הַשָּׁמַיִם,
 וְכָל צָבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, חַיִּים וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם; וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם, וְצָבָא הַשָּׁמַיִם
 לֵךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים. אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר
 בְּחִרְתָּ בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשִׁמְתָּ
 שְׁמוֹ אַבְרָהָם, וּמִצָּאתָ אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ
 וּבְרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי,
 חַתִּי, הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוֹסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לָתֵת
 לְזֶרְעוֹ, וְתָקַם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה. וְהָרָא

אֶת עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ
עַל יַם סוּף. וַתִּתֵּן אֹתָת וּמִפְתִּים בְּפָרְעָה וּבְכָל
עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ, כִּי יִדְעֶתָ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם;
וְהִנֵּשׂ לָךְ שֵׁם כְּדוֹם חֹזֶה. וְהֵם בִּקְעֶתָ לִפְנֵיהֶם,
וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹם הַהוּא, וְאֶת רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בְּמַצּוֹלֹת כִּמוֹ אֶבֶן בְּמִים עֲזִים.

שְׁמוֹת יְיָ

וַיִּשְׁעַ יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרַיִם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
מֵת עַל שִׁפְתַּת הַיָּם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
הַיָּד הַגְּדֹלָה, אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם
וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת יְיָ, וַיֹּאמְינוּ בְּיְיָ
וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ.

שֵׁם טוֹ. אֲזַי יִשְׁיֵיר מֶשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לְיְיָ, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר: אֲשִׁירָה לְיְיָ, כִּי גָאֹה גָאֹה, סוֹם
וְרָכְבוֹ רָמָה בָּיָם. עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה,
זֶה אֱלֹהֵי וְאֶנְהוּ, אֶלֶהִי אֲבִי וְאֶרְמָמְהוּ: יְיָ אֱלֹהֵי
מִלְחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ. מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וַחֲלוֹ יָרָה בָּיָם,
וּמִבְּחַר שַׁלְשׁוֹי טָבְעוּ בָיָם סוֹף. תְּהַמֵּת יְכַסִּימוּ,
יָרְדוּ בְּמַצּוֹלֹת כִּמוֹ אֶבֶן. יִמְיֶנְךָ יְיָ נֶאֱדָרִי בִבְחֶיךָ.

נִפְלְאוֹת
וַיִּמְלֹא
וַיִּמְלֵן.

וַיֹּאמֶר
וַיִּנֶּה, מִעוֹלָם
הַתְּפִאָרֶת,

וַיִּנֶּה: לָךְ יְיָ
זֶר וְהַכְּבוֹד
וְהַגְּבוּרָה,

וַיִּנֶּה, מוֹדִים
וַיִּבְרְכוּ שֵׁם
אֲתָה הוּא

יְהוָה הַשָּׁמַיִם,
וַיִּנֶּה וְכָל
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם

וַיִּנֶּה, אֲשֶׁר
וַיִּשְׁמַת
וַיִּנֶּה

וַיִּנֶּה, הַכְּנַעֲנִי,
וַיִּנֶּה, לְתַת
וַיִּנֶּה.

יְמִינֶךָ יְיָ תִרְעֶץ אוֹיֵב. וּבָרַב גְּאוּנֶךָ תִּהְרַם קִמְיֶךָ.
 תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוֹ בִּקְשׁוֹ. וּבָרוּחַ אֲפִיֶךָ נַעֲרֻמוֹ
 מִים, נִצְבּוּ כְמוֹ נֵד נְזִלִים, קָפְאוּ תְהוֹמַת בָּלָב יָם.
 אָמַר אוֹיֵב: אֶרְדֹּף אֲשִׁינִי, אֶחְלַק שָׁלָל, תִּמְלֹאמוֹ
 נַפְשִׁי, אֶרִיק חֲרָבִי, תִּזְרִישְׁמוֹ יָדַי. נִשְׁפָּת בְּרוּחֶךָ—
 בִּסְמוֹ יָם, צָלְלוּ כַּעֲפֹפֶרֶת בְּמִים אֲדִירִים. מִי כִמְכָה
 בְּאֵלִים, יְיָ! מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בִּקְדָּשׁ? נוֹרָא תְהִלָּתָה,
 עֲשֵׂה פֶלֶא! נְטִיטָה יְמִינֶךָ—תִּבְלַעְמוֹ אֶרֶץ. נְחוּיָה
 בַּחֲסֶדְךָ עִם זֶה גְּאֻלָּתָה, נִהְלָתָה בַּעֲזָתָה אֶל גִּוְהַ קִּדְשָׁהּ.
 שִׁמְעוּ עַמִּים—יִרְגְּזוּן, חֵיל אָחִי יִשְׁבִּי פִּלִּשְׁתִּי. אֲזִי
 נִבְהָלוּ אֲלֹפֵי אָדָם, אֵילֵי מִזְבֵּחַ יֹאחֲזֻמוֹ רָעָה, נִמְנוּ
 כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפָחַד, בְּגִדְלִי
 זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן, עַד יַעֲבֹר עֲמָךָ, יְיָ! עַד יַעֲבֹר עִם
 זֶה קִנִּיָּתָה. תִּבְאָמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בָהֶר נִחְלָתָה, מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ
 פַּעֲלָתָה יְיָ, מִקְדָּשׁ, אֲדֹנָי! כִּנְנוּ יָדֶיךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
 וָעַד. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד. יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֹלָם
 וּלְעֹלָמֵי עֲלָמָא! כִּי בָא סוּם פִּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו
 בָּיִם, וַיֵּשֶׁב יְיָ עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַיָּם, וּבָנֵי יִשְׂרָאֵל הִחֲבוּ
 בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם. כִּי רָאִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם.
 וַעֲזָו מוֹשִׁיעִים בָּהֶר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת הָרַע עֲשׂוֹ, וְהִיטָה
 רָאִי הַמְּלוּכָה. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.

שְׁחִירֵית לְשֶׁבֶת

בְּרֶכֶת חֲשִׁיבִי

נִשְׁפָּת

אֶרְדֹּף

וּבָרַב

הַעֲזָלָה

מִלֵּךְ

וּבִפְרָשָׁיו

וְצִוְיָהּ

אֶתָּה,

אֲדֹנָי

הַמְּלֹכָה

הַמְּלֹכָה

בְּרֶכֶת

וּבָרַב

וּבָרַב

וּבָרַב

וּבָרַב

וּבָרַב

בְּרַבַּת הַשִּׁיר.

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֶרֶת וְתִרְוָמָה
 וְכִרְךָ מִלִּבֵּנוּ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם אַתָּה אֵל, וּמִבְּלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פִּוְדָה וּמַצִּיל
 וּמַפְרִיִּם וְעוֹנָה וּמַרְחֵם בְּכָל עֵת צָרָה
 וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלֶּא
 אַתָּה, אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרֹנִים.
 אֱלֹהֶיךָ כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת,
 הַמְּהַלֵּל בְּכָל (בְּרוֹב) הַתְּשֻׁבּוֹת
 הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו —
 בְּרַחֲמִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְכִרְךָ—שְׁמֶךָ. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם—מִתּוֹמֵן הַנִּצְחִי הַעֲבֵר עַד הַיּוֹם הַנִּצְחִי
 הַעֲמִיד. וְצוּקָה—לֶחֶץ וְאִסּוֹן. תּוֹלְדוֹת—תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. הַתְּשֻׁבּוֹת—שְׁבָחִים
 וְתַהֲלוֹת. בְּרִיּוֹתָיו—בְּרִיאָיו.

וַיֵּרָא עַר, הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמַּעֲזֹרֶר
 יִשְׁנִים, וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים, (מִחֲתִיָּה מֵתִים
 וְרוּפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְיוֹקֵחַ
 בְּפוֹפִים). הַמִּשְׁחִיחַ אֶלְמִים, וּמֵתִיר
 אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף
 בְּפוֹפִים, וְהַמַּפְעִיחַ גַּעְעָמִים. וְלֵךְ לְבִרְךְ
 אֲנַחְנוּ מוֹדִים. וְאֵלֹהֵינוּ מָלֵא שִׁירָה
 בָּיִם, וְלִשְׁוֹנֵנוּ — רָנָה בְּהַמּוֹן גִּלְיֹה,
 וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שָׁבַח בְּמִרְחֵבֵי רִקְיעַ, וְעֵינֵינוּ
 מֵאִירוֹת כִּשְׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ, וַיְדִינוּ פְרוּשׁוֹת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵילָנוֹת —
 אֵין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים לְחֻדוֹת לָךְ, יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרְךָ אֶת

שִׁירָה בְּדָשָׁה

חֲמִשִּׁית—יִשְׁמִים שׁוֹדְפֵרֵי. זֹקֵף—מִנְבִּיָּה וּמִנְשָׁר. מָלֵא שִׁירָה בָּיִם—הַמָּלֵא מִיָּם.
 וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שָׁבַח—אֵלֹהֵי שְׁפָתוֹתֵינוּ מְלֹאוֹת שָׁבַח אֵין גֵּץ כְּרֵתֵב חֲרָקֵשׁ. אֵין אֲנַחְנוּ
 מִסְפִּיקִים—גַּם אֵין לֹא הִקָּה דִּי כֵחַ בְּנֵנוּ.

שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ, עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפֵי
 אֲלָפֵי אֲלָפִים, (וְרוֹב) וְרִבֵּי רִבְבוֹת
 בְּעָמִים הַטּוֹבוֹת, נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שְׁעֵשִׁית
 (עֲמָנוּ) עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ. מִמְצָרִים
 וְאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים
 בְּרִיתֵנוּ, בְּרָעַב וְנִתְּנוּ, וּבְשָׂבַע כֻּלְּכִיתָנוּ.
 מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדָּבָר מִלִּטְתָּנוּ.
 וּמִחֲלִים רָעִים וְרָבִים וְנֶאֱמָנִים, הִלִּיתָנוּ.
 עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוֹנוּ
 חֲסִדֶיךָ — וְאַל תִּפְשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
 לְנֶצַח. עַל כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלָגְתָּ בָנוּ,
 וְרוּחַ וְלִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַת בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן
 אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ — הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ,

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְנִתְּנוּ — נֶחֱתָ מִזֶּן לָנוּ. וּבְשָׂבַע כֻּלְּכִיתָנוּ — בְּשֹׂאֵר הַצָּרִים מִלֵּד מִזֶּן.
 מִלִּטְתָּנוּ — הִצַּלְתָּנוּ. רָעִים וְנֶאֱמָנִים — קִנְיָנִים וּמִתְמִידִים שֶׁאֵין לָהֶם רְפוּאָה. יִלְיָתָנוּ —
 הִשְׁלִיתָנוּ וְהוּא לִשׁוֹן הַרְחָקָה וְהַפְרָשָׁה. שִׁפְלָגְתָּ בָנוּ — שִׁחַלְקָתָ בְּנוֹפֵינוּ.

וַיִּשְׁכְּחוּ וַיִּפְּאֲרוּ, וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיִּרְוּ מָמוֹ
 וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ
 מִלְּכֵנוּ תָמִיד. כִּי כָל פֶּה, לֶךְ יוֹדָה, וְכָל
 לֵשׁוֹן לֶךְ תִּשָּׁבַע, וְכָל עֵינַי לֶךְ תִּצְפֶּה,
 וְכָל בֶּרֶךְ לֶךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה,
 לִפְנֵיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ,
 וְכָל קֶרֶב וְכָל לֵוִיִּת יִזְכְּרוּ לְשִׁמְךָ, כִּדְבַר
 שְׁכֵתוֹב: כָּל עֲצֻמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה: יי, מִי
 כָמוֹךָ. מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ, וְעֲנִי
 וְאַבְיּוֹן — מִגָּזְלוֹ. שׁוּעַת עֲנִיִּים אַתָּה
 תִּשְׁמַע, צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ,
 מִי יִדְמֶה לָּךְ? וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ? וּמִי יַעֲרֶךְ
 לָּךְ? הֵאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
 עֲלִיּוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ? נִהְלָלְךָ,

שירה חדשה

ומי יעריך לך-ערך מי בערבך.

שחרית לשבת

וְלִשְׁבֹּת

קְדִישָׁךְ

לְדָוִד

אֶת שִׁמְךָ

הָאֵל

בְּכָבוֹד

וְהַנּוֹרָא

הַמְּלִיךְ

שׁוֹב

רַגְלֵנוּ צִוְּנוּ

בְּכָבוֹד

וְהַנּוֹרָא

הַמְּלִיךְ

שׁוֹב

רַגְלֵנוּ צִוְּנוּ

בְּכָבוֹד

וַלְשִׁיבְחָךְ, וַלְפִאֲרָךְ, וַלְבָרְךָ אֶת שֵׁם
 קְדֹשְׁךָ, בְּאִמּוֹר:
 לְדוֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי, וְכָל קָרְבִּי—
 אֶת שֵׁם קְדֹשׁוֹ.

בְּיוֹ"ט וַנִּגַּן סְחָן הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת.

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲוֹנָךְ, הַגְדוֹל
 בְּכָבוֹד שִׁמְךָ, הַגְבוֹר לְנִצָּח,
 וְהַגּוֹרָא בְּנוֹרְאוּתֶיךָ—

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם בְּפֹר וַנִּגַּן סְחָן הַמֶּלֶךְ.

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא.

בְּשַׁבָּת מִתְחִיל סְחָן שׁוֹכֵן עַד.

שׁוֹכֵן עַד, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שִׁמּוֹ. וְכָתוּב:
 רָנְנוּ צְדִיקִים בַּיְי, לַיִּשְׂרָאֵל נְאֻמָּה תְהִלָּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּאִמּוֹר—בְּסִפְר תְּחִלִּים. הָאֵל—הַחֲזָק. בְּתַעֲצוּמוֹת עֲוֹנָךְ—בְּעֲצָמָה וְתִרְחָ מֵאֲדִי
 הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב וְגו'—גְּלוּמָה, אֶתָּה הָאֵל... הַגְדוֹל... הַגְבוֹר... וְסִנְרָא... הַנֶּקֶד הַמֶּלֶךְ
 הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם.

שׁוֹכֵן עַד—יּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא לְעוֹלָם. מְרוֹם וְקְדוֹשׁ—רָם וְקְדוֹשׁ.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְּרוּמָם, וּבְשִׁפְתֵי
צַדִּיקִים תִּתְּכַרֵּךְ, וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים
תִּתְקַדֵּשׁ, וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלֵּל.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרָנָה
יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלִּבְנוֹ בְּכָל יוֹר וְדוֹר. שְׁכֵן חוֹבֹת
כָּל הַיְצוּרִים, לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
לְחֻדוֹת, לְחֵלֶל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּה,
וּלְנַצַּח, לְבָרֵךְ, לְעֲלֶה וּלְקַלֵּם, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ.

וּבִכְנִי וּשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּבְנוֹ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נָאָה, יי אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבַחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז
וּמְשֻׁלָּה, נִצַּח, גְּדֻלָּה וְגִבּוֹרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת,
קִדְשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת,
אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָל הַנְּשָׁמוֹת.

שִׁירָה קֹדֶשׁ

שְׁכֵן חוֹבֹת כָּל הַיְצוּרִים—כִּי בֵּן צְרִיקִים וּמִתְקַבֵּים כָּל הַחֻדוֹת
לְחֵלֶל וְנוֹ—גְּלוּמָה לְחֻדוֹת לָךְ בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁל שַׁבָּח. עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת
דָּוִד—מִקְרֹב בְּשִׁירוֹת דָּוִד צְרִיקִים אֲנוּ לְחֵלֶל לָךְ עוֹר וְעוֹד.

רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֶרָה, מִלֶּךְ
יָחִיד אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים.

בְּשַׁבָּת שׁוֹבָה קוֹדֵם חֲצֵי קָדִישׁ אֹמְרִים זֶה.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קָרְאֵתָּה יי. אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה בְּקוֹלִי תְהִינֶנָּה
אֲנִיךְ בְּשִׁבּוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי. אִם עֲזוּת תִּשְׁמַר יְהִי אֲדֹנֵי, מִי יַעֲמֹד? כִּי
עָמִיד הַפְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא. מְנוּחֵי יי מְנוּחָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי. נַפְשִׁי
לֹאֲדֹנֵי, מִשְׁמָרִים לְבָקֶר שְׁמָרִים לְבָקֶר. וַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי כִּי עִם יי הַחֲסֵד,
וְהִרְבֵּה עֲמֹ פְדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲזוּזוֹתָיו

וְתִגְבֹּל וְיִתְקַדֵּשׁ. שְׁמָה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא בְרִיעוּתָהּ; וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרוֹקְנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קוֹן) מְשִׁיחָהּ, בְּחִיבּוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחִי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, — וְאֹמְרוּ: אָמֵן!

זֶה יְהִי שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵינָא!
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרַומֵּם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה,
וְיִתְחַלֵּל, שְׁמָה דְּקִדְשָׁא — בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (נש"ח וְלְעֵלְא מְבָל) מִן כָּל בְּרִכָּתָא
וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִתְמַתָּא, בְּאַמִּירָן בְּעֶלְמָא — וְאֹמְרוּ: אָמֵן!

חֲזוֹן בְּרִכּוֹ אֶת יי הַמְּבָרַךְ!

קַהֵּל וְחֲזוֹן בְּרוּךְ יי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְחֲזוֹר הַש"ץ בִּיהל"ו, וְאִין עֲנִין אֲחֵרֵי אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם,
יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל.

בְּשָׂחָל יוֹם טוֹב בְּחֹל אוֹמְרִים בְּאֵן הַמֵּאִיר לָאָרֶץ.

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יִשְׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל
יֹאמְרוּ: אֵין קָדוֹשׁ כִּי! הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ
סִלָּה, יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל! הַפּוֹתֵחַ בְּכָל
יוֹם דְּלִתּוֹת שְׁעָרֵי מוֹרָחַ, וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי
רָקִיעַ, מוֹצִיא חֶמֶה מִמְּקוֹמָהּ, וְלִבְנָה—
מִמְּכוֹן שַׁבָּתָהּ, וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּל
וְלִיּוֹשְׁבָיו, שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ
בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבו מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יי, כָּלם בְּחֶכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלָאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ. הַמִּלֵּךְ, הַמְּרוֹמָם לְבָדְךָ

(יוֹם טוֹב בְּשָׂחָל בְּחֹל.)

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ, וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, בְּרַחֲמִים, וּבְטוֹבו
מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ,

מֵאֵז, הַמִּשְׁבָּח, וְהַמִּפְאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא
מִימֹת עוֹלָם.

אֱלֹהֵי עוֹלָם! בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ, מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ, מִשְׁגָּב בַּעֲדֵנוּ.

אֵין עָרוּךְ לָךְ (אֵין כְּעָרְכְּךָ), וְאֵין זוֹלָתְךָ,
אֵפֶס בִּלְתָּךְ, וּמִי הוֹמָה לָךְ? אֵין עָרוּךְ
לָךְ (אֵין כְּעָרְכְּךָ), יי אֱלֹהֵינוּ — בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְאֵין זוֹלָתְךָ, מִלְּכֵנוּ — לַחַיִּי הָעוֹלָם
הַבֹּא; אֵפֶס בִּלְתָּךְ גּוֹאֲלֵנוּ — לִימֹת
הַמִּשְׁיָח, וְאֵין הוֹמָה לָךְ, מוֹשִׁיעֵנוּ, —
לְתַחֲיֵית הַמֵּתִים.

ליום טוב כשחל בחול.

יי. בָּרָךְם בְּחֻבְמָה עֲשִׂיתָ, מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ. הַמְלִיךְ
הַמְרוֹמֶם לְבָדוֹ מֵאֵז, הַמִּשְׁבָּח, וְהַמִּפְאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימֹת

אֵל—אֶדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים,
בָּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי כָּל הַנְּשָׁמָה,
נִדְּלוּ וְטוּבוֹ מְלֵא עוֹלָם,
בְּדַעַת וּתְבוּנָה סִבְבִּים חוּדוֹ.

הַמִּתְנַאֶה עַל חַיּוֹת הַקִּדְשִׁי,
וְנִהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמְרַכְּבָה,
זְכוֹת וּמִישוּר לִפְנֵי כְסָאוֹ,
חֶסֶד וּרְחֻמִּים מְלֵא כְבוֹדוֹ.

טוֹבִים מְאֻדּוֹת, שְׁכָרָא אֱלֹהֵינוּ,
יֵצֶרֶם בְּדַעַת, בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל,
בָּח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם,
לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תִּבְרָה.

מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נִגְהָ,
נֶאֱהָ זִיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם;

ליום טוב כשחל בחול.

עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֶדוֹן
עֲנֵנוּ, צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׁגָּב בַּעֲדָנוּ. אֵל בָּרוּךְ.

שִׁירָה תְּדַשֶּׁה

חַיּוֹת הַקִּדְשִׁי... הַמְרַכְּבָה—שָׁמַת מְלֵאכֵי תְּשֻׁבָה, נִחַ' נִרְאָה בְּנֶאֱמָתוֹ וְנִתְּרוֹ עֲלֵיהֶם. זְכוֹת
וּמִישוּר—טוֹר (צֶדֶק) וְיִשָּׁר. מְאֻדּוֹת—הַשְׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ. לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים—הַשְׁמַשׁ
לְמַשְׁכֵּלֶת הַיּוֹם וְהַיָּרֵחַ לְמַשְׁכֵּלֶת הַלַּיְלָה. זִיו—הוֹד блестя מפיקים נִגְהָ—מוֹצֵאִים וְשׁוֹלְחִים.

שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשֹׁשֵׁיִם בְּבֹאֵם,
עֹשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵם.

פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ,
צִהְלָה וְרִנָּה—לְזִכֵּר מַלְכוּתוֹ.
קָרָא לְשִׁמְשׁ—וַיִּזְרַח אוֹר;
רָאָה—וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה.

שִׁבַּח נֹתְנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם.
תַּפְאֶרֶת וְגִדְלָה, שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ.
לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים, בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
הִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, תַּפְאֶרֶת עֲמָה לְיוֹם
הַמְנוּחָה, "עֲנֵנִי" קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת. זֶה שִׁיר שִׁבַּח שֶׁל

לְיוֹם טוֹב כִּשְׁחַל בַּחוּל.

גִּדְלוֹ יִדְעָה, הִכִּין וּפָעַל וַהֲרִי חֲמָה, טוֹב יָצַר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ,
מְאֻרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ, פְּנוֹת צָבָאיוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כְּרַנֵּי אוֹר. שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וּגו'—כְּלוּמֵר, בְּצֵאתָם וּבְבֹאֵם הֵם מְזַחֲרִים כְּשִׁמְחִים.
רְצוֹן קוֹנֵם—רְצוֹן יוֹצֵרם לְהַאֲרִיךְ עַל הָאָרֶץ. פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ—
כְּלוּמֵר, מְרַחֵם הַמְאֻרוֹת מְעִיד עַל כְּבוֹד ה' וְתַפְאֶרֶתוֹ. צִהְלָה—תְּרוּעַת שִׁמְחָה.
קָרָא לְשִׁמְשׁ וּגו'—ה' הֵבִיא אֶל הַמַּעֲשִׂיאוֹת אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, וּמִיָּד נִרְחַ אוֹר.
רָאָה—עָלָה בְּרִצּוֹנוֹ. וְהִתְקִין...—תָּקַן אֶת צוּרַת הַלְבָנָה לְפִי שְׁעוֹר הָאוֹר הַקָּדוֹשׁ
בְּקוּלָה. שָׁבַח... תַּפְאֶרֶת... לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת—כָּל צָבָא הַשָּׁמַיִם, שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים
וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ (מִיַּגֵּי מַלְאָכִים) נֹתְנִים שִׁבַּח, תַּפְאֶרֶת וְגִדְלָה לֹאֵל שְׁשַׁבֵּת וּגו'.
הִתְעַלָּה—הִתְנַשָּׂא וְהִתְרוֹמַם. תַּפְאֶרֶת עֲמָה וּגו'—ה' עֲשָׂה וְהִלְבִּישׁ אֶת יוֹם

לְיוֹנוֹ. אֲרוֹן
אֶל בְּרוּךְ;

וְעֵלֵיהֶם וְכוֹת
מִשְׁלֵיִם—הַשֶּׁמֶשׁ
וְצִיָּאִים וְשׁוֹלְחִים.

יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבוּ שַׁבַּת אֵל מְכַל מְלֹאכְתּוֹ. וַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאוֹמַר: "מְזֹמֹר שִׁיר לַיוֹם הַשַּׁבָּת,
טוֹב לְחֻדּוֹת לַי". ... לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לְאֵל
כָּל יְצוּרָיו, שַׁבַּת, יָקָר וְנִדְרָה וְכֹבֹד, וַיִּתְּנוּ לְאֵל מְלָךְ
יוֹצֵר כָּל, הַמְּנַחֵיץ מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשָׁתוֹ
בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִתְקַדֵּשׁ וְיִכְרָךְ
מַלְכֵנוּ יִתְפָּאֵר, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת.
תִּתְבָּרֵךְ מוֹשִׁיעֵנו עַל כָּל שַׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ, וְעַל
מְאֹרֵי אוֹר (שַׁעֲשִׂית) שִׁיְצִירֶת הַמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה.

תִּתְבָּרֵךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ, מַלְכֵנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים;
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעֵד מַלְכֵנוּ, יוֹצֵר מְשָׁרְתִים; וְאַשֶּׁר
מְשָׁרְתָיו בָּלֵם, עוֹמְדִים בָּרוּם עוֹלָם, וּמְשָׁמִיעִים בִּירָאָה
יַחַד בְּקוֹל (בְּ) דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלָךְ עוֹלָם. בָּלֵם
אֲהוּבִים, בָּלֵם בְּרוּרִים, בָּלֵם גְּבוּרִים, בָּלֵם קְדוֹשִׁים,
וּבָלֵם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם. וּבָלֵם

ליום טוב כשחל בחול.

תְּמִיד מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וְקֶדְשָׁתוֹ. תִּתְבָּרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל כָּל שַׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ,
וְעַל מְאֹרֵי אוֹר שַׁעֲשִׂית (שִׁיְצִירֶת) הַמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה. תִּתְבָּרֵךְ וּמִ

שִׁירַת הַדָּשָׁה

הַשַּׁבָּת בְּלִבוֹשׁ תַּפְאֶרֶת. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח-גְּלוּמָה בַּמִּקְדָּשׁ חָיו תְּלִינִים אוֹמְרִים
בַּשַּׁבָּת, "מְזֹמֹר שִׁיר".

פּוֹתֵחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה, בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה, וּבְמִבְרָכִין, וּבְמִשְׁבָּחִין, וּבְמִפְאָרִין, וּבְמַעֲרִיצִין,
וּבְמִקְדִּישִׁין וּבְמִמְלִיכִין —

אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא,
קְדוֹשׁ הוּא. — וּבְכָל מִקְבָּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לַזֶּה,
לְהַקְדִּישׁ לַיּוֹצֵרָם בְּנֶחֱת רוּחַ, בְּשִׁפְה בְּרוּרָה
וּבְנִעֻמָּה; קִדְשָׁה בְּכָל בְּאַחַד עֲוִנִים בְּאִימָה
וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת,
מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

וְהַאֲפִנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לַעֲמֵת שָׂרָפִים, לַעֲמֵת מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

לֵאל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ, לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם,
זְמֵרוֹת יִאמְרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא כְּבוֹדוֹ
מָרוֹם וְקְדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל
מְלַחְמוֹת, זוֹרֵעַ צָדִיקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמַּחְדֵּשׁ
בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, בְּאִמּוֹר:

תַּיּוֹם טוֹב.

וַיּוֹם.

הַשַּׁבָּת,

כִּי לֵאל

אֵל מֶלֶךְ

בְּקִדְשָׁתוֹ

שׁ וְזִכְרָה

מִתְחַת.

יְיָ, וְעַל

שְׁלָח.

קְדוֹשִׁים;

; וְאַשֶּׁר

בִּירָאָה

בְּכָל

קְדוֹשִׁים,

וּבְכָל

וְיִתְנוּ

שִׁירָה וְזִמְרָה,

תִּתְבָּרַךְ וְכוּ'

מִלִּים אֲמִרִים

לְעֵשָׂה אֲזָרִים גְּדוּלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. (וְהִתְקִין
מֵאֲזוּרֹת מְשֻׁמָּת עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא). אֹר חֲדָשׁ עַל
צִיּוֹן תֵּאִיר וְנִזְכָּה כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאֹרֹנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
יוֹצֵר הַמְּאֹרֹת.

דברים ז.
שְׁמַע

בלחש

ואת

ובכל

מצודת

בשבתת

וקשרתם

ובתבתם

דברים יא.

אנכי

מצ

ולעבדו

ארצכם

ויצרתם

ושבעתם

ועבדתם

אך יי

אֶהְבֶּה רַבָּה (אֶהֱבֵת עוֹלָם) אֶהְבֵּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ,
חֲמִלָה גְּדוּלָּה וְיִתְרָה חֲמִלָּת עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵנוּ!
בְּעִבּוֹר שְׁמֶךְ הַגְּדוֹל וּבְעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּמַחֲוֹ בָּךְ,
וְתַלְמִידֵם חֲכִי חַיִּים, בֵּן תַּחֲנֵנוּ וְתַלְמִידֵנוּ. אָבִינוּ, אֵב
הַרְחֵמֵן, הַמְּרַחֵם! רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין
וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמְעַ, לְלַמֵּד וּלְצַמֵּד, לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת,
וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ (בְּמִצְוֹתֶיךָ), וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
(בְּתוֹרַתְךָ), וְיִיחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךְ.
לִמְעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם, וְלֹא נִכְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד;
כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגְּדוֹל (הַגְּבוּר) וְהַנּוֹרָא בְּמַחֲנוּ, נִגִּילָה
וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. (וְרַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶּיךָ
הַרְבִּים אֵל יַעֲבֹדֵנוּ נִצַּח סֶלָה וָעֶד). מִהֵרָ וְהִבָּא עָלֵינוּ
בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת כָּל הָאָרֶץ,
וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמָמוֹת לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל
יִשׁוּעוֹת אַתָּה, וּבָנוּ בְּחֵרֶת מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן. וְקִרְבֵּתֵנוּ
מַלְכֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֶלָה בְּאַמֶּת, לְחֻדוֹת לָךְ

וַלִּיחֲדָךְ (בְּאַהֲבָה), וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

יחיד אומר אל מִלֶּךְ נִאֲמָן.

^{דברים} שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מַאֲדֶךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מִצְוֶה הַיּוֹם עַל לִבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָן וּדְבַרְתָּ בָם,
בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְמִטְפֶּת בֵּין עֵינֶיךָ.
וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

^{דברים יא.} וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אָנֹכִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטָּר
אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסַּפְתִּי הַגֶּגֶז וְתִירֹשֶׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאִבְלָת
וּשְׁבַעְתָּ. הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֵף יְיָ בָּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר

וְהִתְקִין
חֲדָשׁ עַל
אֶתְחָ יְיָ

אֱלֹהֵינוּ
מִלְכֵנוּ!
שָׁחוּ בָה,
בְּבִינוּ, אֵב
לְהַבִּין
לְעֵשׂוֹת,
וְהָאֵר
בְּמִצְוֹתֶיךָ
שְׁמֶךָ
לֵם וָעֶד;
נְגִילָה
וְחִסְדֶּיךָ
בְּאֵלֵינוּ
הָאָרֶץ,
פֹּעֵל
יִקְרַבְתֵּנוּ
דְּרוֹת לָךְ

וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֲבֹדְתֶם מִהֲרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יִי נָתַן לָכֶם. וְשִׁמַּתֶּם אֶת דְּבַר־י
אֵלֶּה עַל לִבְכֶּכֶם וְעַל נַפְשֵׁכֶם, וְקִשְׁרֹתֶם אוֹתָם
לְאוֹת עַל יְדֵכֶם, וְהָיוּ לְטוֹמֶטֶת בֵּין עֵינֵיכֶם, וּלְמִדְּתֶם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ. וְכִתְבֹתֶם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם,
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

במדבר טו. וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי
בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם; וְנָתַנוּ עַל צִיצִית הַכֹּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת.
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַזְכֹּרְתֶם אֶת כָּל
מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהִייתֶם קֹדְשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְהָיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.
ססן אומר בקול רם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֱמַת.

אֱמַת, וַיַּצִּיב, וַנִּכּוֹן, וְקִיָּם, וַיִּשָּׂא, וַנֶּאֱמַן, וְאָחֹב,
וְחָבִיב, וַנַּחֲמָה, וַנִּעֲשֵׂם, וַנִּזְרָא, וַאֲדִיר, וּמִתְקַן, וּמִקְבָּל.

וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד. אָמַרְתָּ
אֱלֹהֵי עוֹלָם, מִלִּבְּנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. דָּדָר
וְדָר הוּא קָיָם, וְשִׁמוֹ קָיָם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ
וַאֲמוּנָתוֹ לָעַד קָיָמָה. וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים
(וְנֶאֱמָנִים) וְנִחְמָדִים, לָעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ
וְעַלֵּינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת
יָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ.

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים—דָּבָר טוֹב וְקָיָם,
לְעוֹלָם וָעַד, אָמַרְתָּ וַאֲמוּנָה (בְּאֵמַת וּבְאֵמוּנָה), חוֹק
וְלֹא יַעֲבֹר. אָמַרְתָּ, שְׁאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, מִלִּבְּנוּ מִלֵּךְ אֲבוֹתֵינוּ, נֶאֱמָרְנוּ נֶאֱמָר אֲבוֹתֵינוּ,
יִצְחָרְנוּ (צוּרֵנוּ) צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם
הוּא שְׁמֶךָ, וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֶלָה.

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מֵעוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבְךָ,
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדִּיקְתֶּךָ עַד אֲפִסֵּי אֶרֶץ. אָמַרְתָּ, אֲשֶׁרִי אִישׁ
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל לִבּוֹ.
אָמַרְתָּ, אֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ, וּמִלֵּךְ גִּבּוֹר לְרִיב
רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים. אָמַרְתָּ, אֵתָה הוּא רִאשׁוֹן, וְאֵתָה
הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.
אָמַרְתָּ, מִמִּצְרַיִם נֶאֱלָתֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית (מִבֵּית)
עֲבָדִים פָּדִיתֵנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרְךָ

שְׁחִירֵית יוֹם טוֹב.

הִרְגָה מֵעַל
אֵת דְּבָרִי
תָּם אוֹתָם
וּלְמִדָּתָם
בְּבֵיתְךָ,
בְּבֵיתָם עַל
יְמֵי בְנֵיהֶם
תָּת לָהֶם,

אֵל בְּנוֹ
עַל בְּנֵי
לְתַבְּלָתָהּ.
אֵת כָּל
לְבָבָם
לְמַעַן
קִדְשֵׁם
יֵאֲתָם
אֱלֹהֵיהֶם.

וְאֶחָד,
וּמִקְבָּל,

יִשְׂרָאֵל גָּאֲלָתָּ; יוֹם סוּף לָהֶם בִּקְעָתָ, וְיָדִים טַבְּעָתָ,
וְיָדִידִים הַעֲבַרְתָּ (עֲבָרוּ יָם), וַיִּכְסּוּ מִיָּם צָרִיהֶם,
אַחֲרֵי מָהֶם לֹא נוֹתָר. עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוֹ
לְאֵל, וְנִתְּנוּ יָדִידִים וְזִמְרוֹת, שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת, בִּרְכוֹת
וְהוֹדָאוֹת, לְמַלְכֵּךְ אֵל חַי וְקַיִם. רָם וְנִשְׂאָ, גָּדוֹל וְנוֹרָא,
מִשְׁפִּיל גְּאִים עַד־יָאָרֶץ, וּמִנְבִּיָּה שְׁפָלִים עַד־יָמָרוֹם,
מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דָּלִים, (הַעֲנֶנָּה)
וְעוֹנֶה לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שְׁוֹעֵם אֱלֹיוֹ. תְּהַלּוֹת לְאֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹאֲלָם, בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ! מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל,
לֵךְ עֲנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָּלָם:

מִי כִמְכָּה בְּאֵלִים יִי?! מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר
בְּקִדְשׁ, נוֹרָא תְּהַלֵּל עֲשֵׂה פֶלֶא?!

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֻלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל
שִׁפְתַּי הַיּוֹם. יַחַד כָּלָם הוֹדּוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:
יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוֹמָה בְּעֶזְרֶת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֶה
בְּנֵי־אֱמֶת יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. וְנֹאֲמַר: גָּאֲלֵנוּ יִי צְבָאוֹת
שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יִי, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּשֵׁלֶשׁ רִגְלִים מִתְפָּלִים בָּאן, תְּפִלַּת שְׁלֹשׁ רִגְלִים" צד...

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה — "תְּפִלַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה" צד...

בְּיוֹם כְּפוּר — "תְּפִלַּת יוֹם כְּפוּר" צד...

אֲדֹנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

^{בש"ת} וְכִרְנוּ לַחַיִּים, מְלֶכֶד חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכִתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֶכֶד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֵּן אֲבֹרָהם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

^{בחוץ} מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. בְּקִיז מוֹרִיד הַחֶמֶל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוֹנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גִּבּוֹרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מְלֶכֶד
מִמֵּית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

^{בש"ת} מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמֵן? וְזוֹכֵר יִצְחָק לַחַיִּים בְּרַחֲמִים

וְנִצְאֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.

^{בשחזור החון} עַל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹתֶם, "מַחֲיֶה הַמֵּתִים" אוֹמְרִים קְדוּשָׁה.

קְדוּשָׁה. נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֶעֱם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קִדְּשׁ
הַמִּשְׁלָּשִׁים לָךְ קִדְּשָׁה, בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקִרְאָה זֶה אֵל
זֶה וְאָמַר:

קְדוּשָׁה, קְדוּשָׁה, קְדוּשָׁה יְיָ צְבָאוֹת, מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ!
חֲנוּ אֶת בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אֲדִיר וְחֹזֵק, מִשְׁמִיעִים קוֹל,
מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת שְׂרָפִים—לְעֶמֶת מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים.
קוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

שִׁיר הַסֵּד שָׁה

מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת שְׂרָפִים וְכוּ'—הַיְּמִינִים הַמִּלְאָכִים לְעֶמֶת הַשְּׂרָפִים וְאִמְרוּ: "בְּרוּךְ כְּבוֹד"

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ. (בש"ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, כִּי
עֹבֵד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תַּפְאֲרֶת
בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ (לוֹ), בְּעֶמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל
חֵר סִינִי. וְשִׁנִּי לִוְחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד
בְּיָדוֹ, וּכְתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְכֵן
כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

חֵזֶן מִמְּקוֹמְךָ מִלְּבָבִי תוֹפִיעַ, וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ, כִּי מַחֲבִים
אֶנְחֵנוּ לָךְ. מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
תִּשְׁכֹּחַ? תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, לְדוֹר וָדוֹר
וְלִנְצָחָה נִצְחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מִלְכוּתְךָ, כִּדְבַר הָאֱמוּנָה
בְּשִׁירֵי עֹד, עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה.

ש"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הִלְלוּהָ!

אתה קדוש וכו'.

שִׁירָה תְּדָשָׁה

ה' סמקוטו". תופיע-תגלה ותראה עלינו. בקרוב בימינו... תשכון-מתי תמלוך ותשכון
בקרב ועולם בציון? בשירי עֹד-שירי דוד המספרים עֹד.

במיתנת חלקו-ומה היא? שְׁמִירַת לֵי עֹבֵד נֶאֱמָן. כְּלִיל תַּפְאֲרֶת-עֲשֵׂרַת תַּפְאֲרֶת, כְּרָנֵי חוֹד.

וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת,
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית
עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵזֶה הָיָה
לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנַּפֶּשׁ.

וְלֹא נָתַתּוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגֻזֵּי הָאֲרָצוֹת,
וְלֹא הִנְחִילָתוּ מַלְכֵנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים, וְגַם
בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרָלִים, כִּי לִי יִשְׂרָאֵל
עַמִּךָ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה, לְזֶרַע יַעֲקֹב, אֲשֶׁר
בָּם בְּחִירָתְךָ.

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מְקַדְּשֵׁי
שְׁבִיעִי, כְּכֹלם יִשְׁכְּעוּ וַיִּתְּעַנְנוּ מִשׁוּבְךָ, וּבְשִׁבְעֵי רַצִּיתְךָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ
חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קְרָאתָ, וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

שִׁירָה חֲדָשׁ:

וְלֹא נָתַתּוּ—לֹא נָתַתָּ אוֹתוֹ, אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת. לֹא יִשְׁכְּנוּ—לֹא נִנּוּחוּ.

שְׁחִירֵית לַשַּׁבָּת.

יוֹם יִתְלַקֵּךְ

תָּה יי, הָאֵל

לְקוֹ, כִּי

תַּפְאֶרֶת

נִיךְ עַל

הַזִּידִיד

נָתַתָּ, וְכֵן

כִּי מַחֲכִים

לְעוֹלָם וְעַד

לְדוֹר וָדוֹר

מִן הָאֱמוּרָה

לְלוֹוִיָּהּ!

יִתְמַלֵּךְ וְתִשְׁכַּן

אֶתְּ, קִרְנֵי הוֹרִי.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ; קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ,
(וְשִׁמְחָנוּ) וְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְמִיָּהֵר לָבוֹנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ (וְשִׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שְׁמֶךָ).
וַיְנַחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה), וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

בראש חודש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיָּנֶעַ, וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
וַיַּפְקֵד וַיַּזְכֵּר וַיִּזְכָּנוּ וַיִּקְדְּשֵׁנוּ וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכְּרוּ מַשִּׁים בֶּן דָּוִד
עֲבָדֶךָ וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וַיִּזְכְּרוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לחונ'ם סבות

לחונ'ם פסח

לראש חדש

חג הסבות

חג המצות

ראש החדש

הַזֶּה. וַיִּזְכְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וַיַּקְדְּשֵׁנוּ בּוֹ לְכִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּס וְחִנּוּ, וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֲלֶיךָ עֲנִינוּ, כִּי אַל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

שִׁירָה קִדְשָׁה

וַיְנַחוּ בּוֹ—בְּיוֹם הַזֶּה.

וּתְחַזִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל
בשר, ויצרנו, ויצר בראשית, ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש,
על שהחיייתנו וקיימתנו, בן תחינו
ותקיימנו, ותאסוף גְּדִילֵינוּ לַחֲצֹצֹת
קִדְשֶׁךָ, לַשְּׁמֹרֶת חֲקִידֶךָ, וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנֶךָ,
וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שְׁאֲנַחֲנוּ
מודים לך, ברוך אל ההודאות.

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, נוֹדֶה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְעַל נְשִׁמּוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ,
וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבָּכָר יוֹם עֲמֵנוּ,

וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכָל עֵת, עָרֵב וְבָקָר וְצֹהֲרִים,
הַטּוֹב—כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם—כִּי לֹא תָמוּ חֲסִידֶיךָ—
כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ. בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה אוֹמְרִים כֹּאן, "עַל הַנְּסִים",

לשבת חנכה.

וְעַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמּוֹת, וְעַל הַמַּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן גדול חשמונאי ובניו, בשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל, לחשביהם תורתך, ולחשביהם מחקי רצונך,
ואתה ברחמך הרבים עמדת להם געת צרתם, רבת את ריבם, הנתת
את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וממאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזרים ביד עוסקי
תורתך, ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן בהיום הזה, ואחר כן באו בנגד לדיכור ביתך, ופנו את
היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו גרות בחצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמם גם ופלא ונודעה
לשמך הגדול סגור, ימי "חנכה" אלו ההודות ולחלל לשמך הגדול. ועל כלם וכו'

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בש"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ת אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המושלשת, בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם
קדושה, באמור: יברךך יי וישמרהך! יאר יי פניו, אלקיך ויחנה! וישא
יי פניו אליך וישם לך שלום!

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו.
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום,
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך (ברוך עז ושלום). בספר
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

בש"ת בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וגזרות טובות ישועות
ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי.

אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולקלכלי – נפשי
תרום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך
תהרוף נפשי, וכל חקמים וחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם
ומלגלג מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה
קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעוס היום ושלא אכעסך.

וּמַצִּילִי מִיָּצָר הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנֵה, מַלְכֵנוּ וְאַלְהֵנוּ. יַחַד שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עִירְךָ בְּסֹד בִּיתְךָ וְשִׁכְלֵךְ הַיְכָלְךָ וְקִבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֵה
צֹאנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לָמַעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן יִמְנָה, עֲשֵׂה לָמַעַן
תִּזְדַּחַק, עֲשֵׂה לָמַעַן קִדְשְׁתָּהּ. לָמַעַן יִחַלְצִין יְרִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִדְּמוּי, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוֹ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיָדָאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
בְּקִדְמוֹנוֹת. וְעֲרָבָה לִי מִנְּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים בְּקִדְמוֹנוֹת.

הש"ץ חזר התפלה. קריש שלם ואח"כ אומרים שיר של יום

הַיּוֹם יוֹם שַׁבָּת קָדֵשׁ שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ, וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ. לְהַגִּיד בִּבְקֶרֶת חֲסִידֶךָ, וְאַמְנֵתְךָ בְּפִלּוֹת. עָלִי
עֲשׂוֹר וְעַדִּי נִבֵּל, עָלִי הִגִּיוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׁמְחַתְנִי יְיָ בַּפִּעֲלֶךָ,
בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָגֵן. מַה גִּדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ, יְיָ! מֵאֵד עֲמָקוֹ
מִחֲשֹׁבוֹתֶיךָ. אִישׁ בָּעַר לֹא יֵדַע, וּכְסִיל לֹא יָכִין אֶת זֹאת.
בְּפֶרֶח רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב, וַיִּצְצוּ כָּל פְּעֵלֵי אָוֶן—לְהַשְׁמָדֵם עַדִּי
עַד. וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם, יְיָ! כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְיָ, כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ
יֵאָבְדוּ, וַתִּפְרְדּוּ כָּל פְּעֵלֵי אָוֶן. וַתִּקֶּם כְּרָאִים כְּרָנִי, בִּלְתִּי בְּשִׁמְךָ
רַעְנִי. וַתִּבְטַ עֵינֵי בְּשׂוּרִי, בְּקִמִּים עָלֵי מְרָעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי.
צַדִּיק בְּתִמָּר וּפְרָח, כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ,
בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ וּפְרִיחֵנוּ. עוֹד יִגְבוֹן בְּשִׁיבָה, דְּשִׁנִּים וְרַעְנָנִים
יְהִיו. לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָה עֲלָתָה כ' בּו'.

אַתָּה הָרָאֵת לָדַעַת, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד מִלְּבָדּוֹ.
אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲרָנִי, וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ.

יֵת לְשַׁבָּת.

מִלְּכֵנוּ

הַגְּדוֹל

הָאֵל

זוֹת.

בְּתוֹרָה

בְּחֻמִּים עִם

תְּנֶה! יִשְׂאֵל

עָלֵינוּ.

בְּאוֹר

תְּהִי, הַיּוֹם,

עִם וְשְׁלוֹם.

אֵל בְּכָל

עִם.

זוֹת יְשׁוּעוֹת

חַיִּים טוֹבִים

לִלִי—נִפְשִׁי

מִצְוֹתֶיךָ

הִפְרַע עֲצָתְךָ

שֶׁאֵל תַּעֲלֶה

אֶת אֲבִיעֶיךָ.

מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דֵּר וְדָר.
 יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי יִמְרֹךְ לְעָלָם וָעֶד.
 יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

אב הַרְחֵמִים! הִיטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם. כִּי כֵד לְבַד בְּמַחֲנוֹ, מֶלֶךְ אֱלֹהִים וְנִשְׂאָ אֲדוֹן עוֹלָמִים.

סֵדֶר קְרִיאַת הַתּוֹרָה.

פּוֹתֻחִים אֲרֹן הַקֹּדֶשׁ לְהוֹצִיאַת סֵפֶר הַתּוֹרָה וְאוֹמְרִים:

וַיְהִי בִּנְסֻעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:

במדבר י.

קוֹמָה יי וַיִּפְצוּ אֵיבֶיךָ,
 כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה,
 וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֶיךָ,
 ודָּבַר יי מִירוּשָׁלַיִם.

בְּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ.

בְּיוֹם טוֹב וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וי"ב וּבַחֹדֶ"ר אוֹמְרִים פֶּאן י"ג מִדָּת וּרְבִש"ע.

בְּיוֹם טוֹב וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כְּפֹר וּבַחֹדֶ"ר אוֹמְרִים זֶה:

יי יי, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת,
 נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים, נִשְׂאָ עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה. ג"פ

לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כְּפֹר וְחֹדֶ"ר.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
 לְמוֹכָה, וְהַפֵּךְ רְצוֹנֵנוּ וְתֵן לָנוּ שְׂאֻלָּתֵנוּ,
 וּמַחֲוִל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת
 אֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ, מַחֲוִלָּה בְּחֶסֶד, מַחֲוִלָּה
 בְּרַחֲמִים, וְמַחֲוִלָּה מִחַטָּאתֵינוּ וּמִעֲוֹנוֹתֵינוּ
 וּמִפְּשָׁעֵינוּ, וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ,
 וּפְקֻדָּתֵנוּ בְּפִקְדֹת יִשְׁוּעָה וּרְחֻמִּים.

לְשֵׁשׁ הַגָּלִים וְלִשְׁמִינֵי עֲצֵת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת
 לְכִי לְמוֹכָה, וְהַפֵּךְ רְצוֹנֵנוּ וְתֵן שְׂאֻלָּתֵנוּ
 לִי עֲבָדֶךָ (פְּלוֹנִי) בֶּן (פְּלוֹנִית) אִמְתְּךָ,
 וְזַכְּנִי (וְאֵת אִשְׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתַי) וְכָל
 בְּנֵי בֵיתִי לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם,
 וּמִלְּמִנִּי מִיֵּצֵר הָרַע, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
 וְזַכְּנֵנוּ שֶׁתִּשְׁרֶה שְׂכִינְתְּךָ עָלֵינוּ, וְחַפֵּץ

תַּפְלָה לְהוֹצֵאת סֵפֶר תּוֹרָה

מִן הַגִּזְיוֹן

בְּרִיד שְׁמוֹ שֶׁל אֲדוֹן
הָעוֹלָם. בְּרִיד בְּתֵרֶךְ
וּמְקוֹמָהּ! רָצוֹה נָא בַעֲמֶה
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְגֵאֵלֶת
יְמִינָהּ תִּדְרֹא לַעֲמֶה בְּבֵית
מְקוֹדֶשֶׁךָ, לְאַצֹּל עֲלֵינוּ
מִטּוֹב אוֹרֶךְ וּלְכַל תַּפְלָתֵנוּ
בְּרַחֲמִים. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי
שְׁתֵּי אֲרִידֵי חַיֵּינוּ בְּטוֹב וּנְפִקְרָתִי
בֵּין הַצַּדִּיקִים וּרְחֵם עָלֵי
וּלְשֹׁמֵר אוֹתִי וְאֵת כָּל אֲשֶׁר

בְּרִיד שְׁמָה דְּמָרָא עֲלֵמָא,
בְּרִיד בְּתֵרֶךְ וְאֵתֶרֶךְ! יְהִי רַעוּתָהּ
עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּפְרָקֵן
יְמִינָךְ אֲחֹזִי לַעֲמֶךְ בְּבֵית מְקוֹדֶשֶׁךָ,
וְלֹאֲמִטּוֹנֵי לָנָא מִטּוֹב נְהוֹרֶךְ וּלְכַל
צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהִי רַעוּא קִדְמָךְ
דְּתוֹרִיד לֵן חַיִּין בְּמִיבֻחָא וּלְהוֹ
אָנָּא פְקִידָא בְּנוֹ צִדִּיקָא, לְמַרְחֵם
עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי, וְיֵת כָּל דִּי לִי.

לְשֹׁלֵשׁ רְגָלִים וּלְשִׁמְנֵי עֲצָרֹת.

לְרֹאשׁ תְּשֻׁנָּה וַיּוֹם כְּפֹר וְהו"ר.

עֲלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, (וַיִּתְקַנֵּם
בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב, וְנָחָה עָלָיו רוּחַ
יְיָ, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה), רוּחַ עֲצָה
וְגִבּוֹרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאָת יְיָ, וְכֵן יְהִי
רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּנְּכֵנּוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ.
וְלִלְכֵת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, וּמִדְּשָׁנֵינוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, בְּדִי שְׁנִיפָה לְחַיִּים טוֹבִים
וְאַרְוִיכֵם, וְלַחֲנוּ הָעוֹלָם הַבֹּא,
וְתַשְׁבְּרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשְׁעוֹת
רָעוֹת הַמַּתְרַבְּשׁוֹת לְבֹא לְעוֹלָם,
וְחַבְּטֵם בְּיָד הַסֵּד יִסּוּבְכֵנוּ, אָמֵן.

וְיִכְרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְוִיכֵם,
וְלִשְׁלֹם, וּפְרָנְסָה וְכַלְפָּלָה. וְתֵן לָנוּ
לְחֵם לְאֹכֹל, וְכֶגֶד לְלִבּוֹשׁ, וְעֵשֶׂר
וְכָבוֹד וְאֶרֶץ יָמִים, לְחַגּוֹת בְּתוֹרָתְךָ
וּלְכָמִים מִצְוֹתֶיךָ, וְשִׁכָּל וּבִינָה לְהַבִּין
וְלִהְשִׁבִיל עִמָּךְ סוּדוֹתֶיךָ. וְשִׁלַּח
רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל מַכְאוּבֵינוּ, וְתִבְרַךְ
אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְתַגְזֹר עָלֵינוּ
גִּזְרוֹת טוֹבוֹת וְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.
וְתִבְכַּל מִעָלֵינוּ כָּל גִּזְרוֹת קָשׁוֹת,
וְתַסֵּה לֵב הַמַּלְכוּת וְיִשְׁעֶיךָ וְשִׁרְיָהּ
עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן, וְכֵן יְהִי רָצוֹן.

וְיִהְיֶה לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהַגִּזְיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ג"פ וְאֲנִי תַפְלָתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב

חֲסִידֶיךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ. בְּרִיד שְׁמָה וכו'

מִפְּנֵיךְ.

שְׁלֹם.

ע."

וְאַמֶּת.

וְנִכְחָת. ג"פ

עֲצָרֹת.

לֹא מִשְׁאֲלוֹת

וְתֵן שְׂאֲלֹתִי

(יֵית) אֲמִתָּהּ

וְכִנּוּתִי וְכָל

כָּלִיב שְׁלֹם

קִנּוּ בְּתוֹרָתְךָ

עָלֵינוּ, וְהוֹפֵעַ

תפלה להוצאת ספר תורה

תרגום

וְדִי לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּ הוּא זֶן
 לְכָלָא וּמִפְּרִינִם לְכָלָא; אַנְתָּ הוּא
 שְׁלִיט עַל כָּלָא; אַנְתָּ הוּא דְשְׁלִיט
 עַל מַלְכֵינָא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הוּא.
 אָנָּא עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
 דְסִגְיָדְנָא קִמָּה וּמִקָּמָה דִּיקָר
 אוֹרֵיתָהּ. בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן לֹא עַל
 אָנֶשׁ רְחִיצָנָא, וְלֹא עַל בֶּר אֱלֹהִין
 סְמִיכָנָא, אֱלָא בְּאַלְהָא דְשִׁמְיָא.
 דְהוּא אֱלֹהָא קָשׁוּט, וְאוֹרֵיתָהּ –
 קָשׁוּט, וְנִבְיָאוּדֵי – קָשׁוּט, וּמִסְגָּא
 לְמַעַבְדִּי טַבְּוֹן וְקָשׁוּט. בֵּיה אָנָּא
 רְחִיץ, וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יְקִירָא אָנָּא
 אִמֵּר תְּשַׁבְּחֵן. יְהִי רַעְוָא קְדָמָךְ
 דְתַפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרֵיתָא, (וְתִיבָה לִי
 בְּנִין דְּכָרִין דְּעֲבָדִין רְעוּתָךְ). וְתִשְׁלִים
 מִשְׁאַלִּין דְּלָבָא, וְלָבָא דְכָל עַמְּךְ
 יִשְׂרָאֵל, לְטַב וְלַחַיִּין וְלִשְׁלָמָה.

אמר כך אמר בסגן:

חור"ק

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל! יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָד.

חור"ק

אֶחָד (הוּא) אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ.

קְדוֹשׁ (בראש השנה ויום כפור ובחור' ונזכר) שְׁמוֹ.

גָּדְלוֹ לִי אֲתִי, וְנִרְוֵמָה שְׁמוֹ יְחִדּוֹ.

שחרית ל

לך

ובארץ.
 והשתחוה
 כי קדוש

על

ויתנשא

בעולם הזה

וראו, וכ

הבריות

בשמי

הכבוד.

ונאמר

שמו, סג

עין בעין

י י ציון.

פי י י דב

אב

נפשותינו

לפליטת ע

יתגב

ברצונו ובכרצ

חיות הקדש

אנחנו מביעין

ותקחל ענה:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח ותהיה, כי כל בשמים ובארץ. לך יי הממלכה והמתנשא לכל דראש. רוממו יי אלהינו והשתחוו להם בגלוי קדוש הוא. רוממו יי אלהינו והשתחוו להם קדשו, כי קדוש יי אלהינו.

על הכל, יתגדל ויתקדש, וישתבח ויתפאר, ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. בעולמות שבקרא העולם הזה והעולם הבא. ברצונו וברצון יראיו וברצון כל בית ישראל. צור העולמים, אדון כל הבריות, אלוה כל הנפשות, היושב במקדשי מרום, השוכן בשמי שמי קדם. קדשתו על חחיות, וקדשתו על כפא הכבוד. ובכן יתקדש שמו בנו יי אלהינו לעיני כל חי, ונאמר לפניו שיר חדש, בכתוב: שירו לאלהים, ופרו שמו, סלו לרכב בערכות ביה שמו, ועלו לפניו. ונראהו עין בעין, בשוכו אר נהיה, בכתוב: "כי עין בעין יראו בשוב יי ציון". ונאמר: ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדו, כי פי יי דבר".

אב הרחמים, הוא ירחם עם עמוסים, ויזכור ברית איתנים, ויציל נפשותינו מן השעות הרעות, ויגער בנגר הרע מן השואים, ויחון אותנו דפליטת עולמים, וימלא משאדוהינו במדה טובה ישועה ורחמים.

שיר חדש

יתגדל... בעולמות שבקרא... ברצונו וכו'—שמו של הקב"ה יתגדל ויתקדש ברצונו וברצון יראיו בעולמות שבקרא. קדשתו על חחיות—מקדשתו יאצל גם על חיות הקדש. סלו לרכב בערכות—לכו ועלו אל ה' הרכב שמים. ביה שמו—אשר אנחנו כביעים שמו מפני קדשתו רק בקצורו זה. ועלו—ושמחו. נהו—פענו ומקדשו.

שחרית לשבת ויום טוב.

סמון פנים את ספר התורה על הכיפה ואומר :

ויעזור ויגן וישוע לכל החוסים בו, ונאמר אמן. — הכל הבו גזל לאלהינו, ותנו כבוד לתורה, בהן קרב יעמוד (פכ"פ) הבהן! ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו.

וחקהל עונה :

ואתם הדבקים ביי אלהיכם, חיים בלכם חיים.

העולה לתורה מברך : ברכו את יי המברך!

ותקהל ענין : ברוך יי המברך לעולם ועד!

העולה חוזר : ברוך יי המברך לעולם ועד!

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יי, נותן תורה.

וקוראים בתורה בפרשת השבוע.

לאחר הקריאה מברך : ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו תורת אמת, ונתן עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יי, נותן תורה.

ברכת הגומל.

ר' צריבין להורות, יורדי תימן, חלקי מדבריות, חולה ונתפא, חבוש ויצא מבית האסורים. ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, הגומל לחיבים טובות, שגמלני כל טוב, וענין אחריו : מי שגמלך כל טוב, הוא וגמלך כל טוב מלך.

מי שהוציאונו ממצרים, בן יג שנה ויום אחד, בשעה שפנו עולה לתורה ואמר האב :

ברוך שפטרני מענשו שלמה. אחר קריאת התורה אומר ח"ק

פתם הקריאה מנביהים את ספר התורה ואומרים :

דברים ד. וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, על פי יי ביד משה.

משלי ג. עץ חיים היא למחזיקים בה, ותמכיה מאשר.

שם. דרכיה דרכי נעים, וכל נתיבותיה שלום.

שם. ארך ימים בימינה, בשמאלה עשר וכבוד.

ישעי' מב. יי חפץ למען אדקו, וגדיל תורה ונאדיר.

ברכות ההפטר.

לפני קריאת ההפטר מברכים.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת.

שחרית לש

ברך
עבדו וכו'

בר

הנא

נא

ריק

רה

ש

יב

על

מנביא-שנים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁנָה
עַבְדֶּךָ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֱמֶת וְצִדִּיק.

לְאַחַר הַתַּפְּסָרָה מִקְרָבִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל
הָעוֹלָמוֹת צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל
הַנֶּאֱמָן הָאֹמֵר וְעִשָּׂה הַמְדַבֵּר וּמִקְרָבִים שָׁכַל
דְּבָרָיו אֱמֶת וְצִדִּיק.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ
וְדַבֵּר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזָר לֹא יֵשׁוּב
רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו :

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבָת
נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בַּמַּהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה :

שִׂמְחָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנִּבְיָא עֲבָדֶיךָ
וּבַמַּלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בַּמַּהֲרָה
יָבֹא וַיְגַל לִבְנֵינוּ עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחָלוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲלוּבָת נַפְשׁ—בֵּת צִיּוֹן הָאֲמִלְלָה וְחֲשָׁפָלָה. בְּבִנְיָה—בְּשִׁיבַת בְּנִיָּה. בְּאַלְיָה
הַנִּבְיָא—שׂוֹבָא לְבָשָׁר הַנֶּאֱמָלָה. שְׁלֹא יִקְבָּה גֵרוֹ—גֵּלוּמָה, שְׁלֹא תִפְסַק מַלְכוּתוֹ.

עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד:
ברוך אתה יי מין דוד: ע"כ בת"צ ובמנחת י"ב

בכל שבתות השנה גם בשבת חול המועד פסח אומרים זה:

על התורה, ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
הזה, שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה, לכבוד
ולתפארת. על הכל, יי אלהינו, אנחנו מודים לך, ומברכים
אותך, יתברך שמו בכל חי תמיד לעולם ועד. ברוך
אתה יי, מקדש השבת.

לשלוש נגלים וגם לשבת חוה"מ סבות אומרים זה.

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (לשבת ועל יום
השבת הזה), ועל יום

לפסח	לשבועות	לסכות	לשמי"ע ולש"ת
מג המצות הזה.	מג השבועות הזה.	מג הסכות הזה.	השמיני מג העצרת הזה.
שנתת לנו יי אלהינו (לשבת לקדשה ולמנוחה), לששון ולשמחה, דכבוד ולתפארת. על הכל, יי אלהינו, אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמו בכל חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי, מקדש (השבת ו) ישראל והימנים.			

שירה קדשה

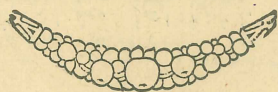
על התורה... על הכל-על כל אלה אנו מודים לך.

בראש השנה אומרים זה :

על התורה ועל העבודה. ועל הנביאים (לשבת ועל יום השבת הזה) ועל יום הזכרון הזה, שנתת לנו יי אלהינו (לשבת לקדשה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת. על הכל, יי אלהינו, אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד, ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ, מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון.

ליום הכפורים בשחרית :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (לשבת ועל יום השבת הזה) ועל יום הכפורים הזה, שנתת לנו יי אלהינו (לשבת לקדשה ולמנוחה) למחילה ולסליחה ולכפרה, ולמחול בו את כל עונותינו, לכבוד ולתפארת. על הכל, יי אלהינו, אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד, ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי, (מלך מחיל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל, ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה), מלך על כל הארץ, מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפורים.

יד ושם
ועד:
ת"ר"ב

יום השבת
לכבוד
ומברכים
ברוך.

שבת ועל יום

ולש"ת
השפעת הנה.
ולשמיחה.
דים לך.
ולעולם ועד.

תפלה זו נתפלה על ישיבות בבל וארץ ישראל, שנתקיימו עד לערך שנת 1010.

תרגום

יָקִים פֶּרֶקֶן מִן שְׁמִיָּא, הֵנָּה וְחֶסֶדָּא,
וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכִי, וְמוֹזְנֵי רִוְיָחִי,
וְסִיעֲתָא דְשְׁמִיָּא, וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא,
וְנִהוּרָא מַעֲלִיָּא, וְרַעָא חַיָּא וְקִיָּמָא,
וְרַעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִכְמוּל
מִפְתָּנִי אוֹרִיָּתָא — לְמַרְנֵן וּרְבָנֵן,
חִבּוּרְתָּא קִדִּישְׁתָּא, דִּי בְּאַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל, וְדִי בְּבָבֶל. לְרִישֵׁי בִּכְּחָ
וּלְרִישֵׁי גִלּוֹתָא, וּלְרִישֵׁי מְתִיבְתָּא,
וּלְרִישֵׁי דְבָבָא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן
וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל מֵאן
דְּעִסְקִין בְּאוֹרִיָּתָא, מְלָכָא דְעֵלְמָא,
יְבָרֵךְ יִתְהוֹן, וַיִּשִׁיחֵהוֹן, וַיִּסְגֵּי
יּוֹמִידוֹן. וַיִּתֵּן אֲרָכָא לְשִׁנְיָהוֹן,
וַיִּתְּפֹרְקוֹן וַיִּשְׁתַּבְּחוּ מִן כָּל עֲקָא
וּמִן כָּל מְרַעִין בִּישׁוֹן. מָרְן דִּי
בְשְׁמִיָּא יִהְיֶה בְּסַעֲדָהוֹן כָּל זְמַן וְעַדְן,
וְנֹאמֵר: אָמֵן!

יחיד המתפלל בביתו א"א יקום פורקן זה ולא מי שברך.

יָקִים פֶּרֶקֶן מִן שְׁמִיָּא, הֵנָּה וְחֶסֶדָּא,
וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכִי, וְמוֹזְנֵי רִוְיָחִי,
וְסִיעֲתָא דְשְׁמִיָּא, וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא,
וְנִהוּרָא מַעֲלִיָּא; וְרַעָא חַיָּא וְקִיָּמָא,

תרגום

יָקִים מִן הַשָּׁמַיִם פְּרוֹת חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְחַיִּים אֲרָכִים
וּמוֹזֵן לְשֹׁכֵעַ וְעוֹרֵת שָׁמַיִם
וּבְרִיאוֹת הַגּוֹף וְאוֹר טוֹב
(אוֹר הַדַּעַת), וְרַע חַי וְקַיִם,

וְרַעָא דִּי

מִפְתָּנִי

קִדִּישָׁא

מִכָּל וְנִלְ

יִתְכּוֹן, וַיִּתֵּן

אֲרָכָא

וְחִשְׁתִּיבּוּ

בִּישׁוֹן. מָרְן

כָּל זְמַן

מִי

יְבָרֵךְ

הַקֹּדֶשׁ

וְנִסְתַּחֲבֵי

בְּתוֹכָם

לְקַדּוּשׁ

וְכָל מִי

בְּרִיךְ

וְיִרְפֵּא

בְּרַכָּה

יִשְׂרָאֵל

שְׁמִי

בְּרִיךְ

וְרָעָא דִּי לָא יַפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל
מִפְתָּנִי אֲוִיָּתָא — לְכָל קַהְלָא
קִדִּישָׁא הָרִין, רַב־בְּנֵי עִם וְעִרְיָא,
מִפְלָא וְנִשְׂיָא. מִלְּבָא דְעֻלְמָא יִבְרַךְ
יַחְבּוּן, וְיִפִּישׁ חַיִּיכוּן, וְיִסְגִּי יוֹמִיכוּן,
וְיִתֵּן אֲרָכָא לְשִׁיכוּן. וְתַתְּפֹדְקוּן,
וְתַשְׁתְּיָבוּן, מִן כָּל עָקָא וּמִן כָּל מַרְעִין
בִּישׁוּן. מָרְן דִּי בְשִׁמְיָא יִהְיֶה בְּסַעֲדִיכוּן,
כָּל זְמַן וְעַד. וְנֹאמַר: אָמֵן!

מִי שֶׁיִּבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהִם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא
יִבְרַךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קַהְלֹת
הַקְּדוֹשׁ. הֵם וְנִשְׁיָהֶם, וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם, וְכָל אֲשֶׁר
לָהֶם. וּמִי שֶׁמִּיֻּחָדִים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת לְתַפְלָה, וּמִי שֶׁבָּאִים
בְּתוֹכָם לְהַתְּפַלֵּל, וּמִי שֶׁנוֹתְנִים נֶר לְמֹאזֵר, וְיִין
לְקִדּוּשׁ, וְ"לְהַבְדִּילָהּ", וּפֶת רְאֲרָחִים וְעִדְקָה לְעֻנְיִים.
וְכֵן מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה — הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שִׁכְרָם, וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה,
וְיִרְפָּא לְכָל גּוֹפֶם, וְיִסְלַח לְכָל עוֹנֶם, וְיִשְׁלַח
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, עִם כָּל
יִשְׂרָאֵל אַחֵיהֶם, וְנֹאמַר: אָמֵן.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁמַנְתִּידִים — שְׁמִנְיָדִישִׁים. נֶר לְמֹאזֵר — לְהַאִיר בְּתֵי הַתְּפִלָּה. בְּצַרְכֵי צְבוּר —
בְּצַרְכֵי הַעֲדוּת, כִּמְנוּ בְּתֵי תְּפִלָּה, בְּתֵי סֵפֶר. בְּאַמוּנָה — מִכְּלֵי הַתְּרַשְׁלוּת.

ים פְּדוּת חֵן
יִים אֲרָכִים
יִבְרַת שְׁמִים
וְאֹזֶר טוֹב
עַיִן וְקָם,
יִחְדֵּל וְאֲשֶׁר
יִתְחַבֵּר —
נֶגֶד הַחֲבֵרָה
אֲרָץ יִשְׂרָאֵל
לְרֹאשִׁי
לְרֹאשִׁי
וְלִשְׁוֹפְטֵי
תְּלִמִּידֵיהֶם.
תְּלִמִּידֵיהֶם,
ים בְּתוֹרָה.
בְּרַךְ אוֹתָם,
וְיִסִּיר עַל
שְׁנוֹתֵיהֶם,
מִכָּל צָרָה
רָעִים. אֲדוֹן
לְמַשְׁעָן לָהֶם
שְׁעָה

ים פְּדוּת חֵן
יִים אֲרָכִים
יִבְרַת שְׁמִים
וְאֹזֶר טוֹב
עַיִן וְקָם,

בְּרָכוֹת הַחֹדֶשׁ.

בְּשֵׁבֶת שְׁמֵבְרָכִים הַחֹדֶשׁ אֹמְרִים:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁתִּחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.
 וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל
 טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרִנָּסָה, חַיִּים
 שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת שָׁמַיִם
 וְיִרְאַת חֹמָא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם כּוֹשָׁה וּכְלָמָה, חַיִּים
 שֶׁל עֶשֶׂר וּכְבוֹד, חַיִּים שֶׁתִּהְיֶה בָּנוּ אֲהָבַת תּוֹרָה
 וְיִרְאַת שָׁמַיִם, חַיִּים שֶׁיִּמְלֹא יי מִשְׁאָלוֹת לְפָנֵינוּ
 לְטוֹבָה, אָמֵן סָלָה.

הַשִּׁין לִזְמַן הַסִּיָּת וְאוֹמֵר:

מִי שֶׁעָשָׂה נַסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ, וְגֵאֵל
 אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת לְחֵירוֹת, הוּא יִגְאֵל
 אוֹתָנוּ בְּקִרְוֹב, וַיִּקְבֵּץ גְּדֻחֵינוּ מֵאַרְבַּע
 כְּנָפֹת הָאָרֶץ, חִבְרִים כָּל יִשְׂרָאֵל,
 וְנֹאמֵר: אָמֵן!

רֹאשׁ חֹדֶשׁ (פְּלוּגִי) בְּיוֹם (פְּלוּגִי) הַבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה.

שִׁירָה תְּדָשָׁה

חֲלוּץ עֲצָמוֹת—בְּרִיאַת הַנֶּפֶשׁ.

וַיִּקְבֵּץ גְּדֻחֵינוּ—יִסְמָךְ הַמִּדְּוָה מֵאַרְבָּע וְעַמִּם שֶׁהָיוּ כֻּלָּם חִבְרִים.

יִחְדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ,
וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה
וּלְבָרָכָה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לְיִשׁוּעָה
וּלְגִתְחָמָה, לְפִרְנָסָה טוֹבָה וּלְכַלְכָּלָה,
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם לְעַמּוּעוֹת
טוֹבוֹת, וּלְבִשּׁוּרוֹת טוֹבוֹת, וּלְגִשְׁמִים
בְּעֵתָם, וּלְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וּלְגִאֲלָה
קְרוֹבָה, וְנֹאמַר: אָמֵן!

אֵין אומרים, "אב הברכות": בשבת שמברכים סתם (הזן
בימי ספירה), בראש חודש, ביום טוב, בחג, ובפורים.

הַזְכֵּרֶת נְשִׁמוֹת הַקָּדוֹשִׁים.

אב הברכות, שוכן מרומים, ברחמי העצומים,
הוא:פקוד ברחמים, החסידים והישרים והתמימים,
קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם.

שִׁירָה הַקְּדוּשָׁה

יִחְדְּשֵׁהוּ—יַחַד שֶׁ אֶת הַקָּדֹשׁ הַזֶּה.

הוא ופקוד—הוא יזכר אותם החסידים ואותן הקהלות שהקריבו סגולם על שם

הנֶאֱהָבִים וְהַנְעִימִים בְּחַיֵּיהֶם, וּבְמִוְתָם לֹא נִפְרְדּוּ.
 מִנְשָׁרִים קָלוּ, וּמֵאֲרִיּוֹת נִבְּרוּ, לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן קוֹנֵם
 וְחֶפֶץ צוּרִם. יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה, עִם שְׂאֵר
 צְדִיקֵי עוֹלָם, וַיִּנְקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּדִים. כְּכַתוּב
 בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים:

דברים לב.

הֲרִנֵּנוּ גִוִּים עַמּוֹ,

כִּי דָם עֲבָדָיו יָקוּם, וְנִקְם יֹשִׁיב לְצָרָיו,

וּכְפָר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ.

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר.

וְנִקְיָתִי, דָּמָם לֹא נִקְיָתִי,

יואל ד.

וְיִי שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן.

תהלים עט.

וּבִכְתָבִי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגִּוִּים

אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם? וַיֹּדַע בְּגוִיִּם לַעֲיִינֵנוּ נִקְמַת דָּם

עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים.

שם ט.

וְאֵמַר: כִּי דִרְשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר, לֹא שָׂכַח

צַעֲקַת עֲבָדָיו.

שִׁירָה קֹדֶשׁ

ה' (בִּימֵי מִסְעֵי הַצֶּלֶב וְעוֹד וְעוֹד...) לֹא נִפְרְדּוּ-וְהָ מִנְחָה שֶׁנִּפְלִי קֶלֶם יִסְדֵּר עַל
 מִזְבֵּחַ דָּתָם. מִנְשָׁרִים קָלוּ — מְהִירִים וְזָרִים יוֹתֵר מִנְשָׁרִים. צוּרִם-מְעֻנִּים.
 הֲרִנֵּנוּ גִוִּים עַמּוֹ-גִוִּים רַבִּנוּ וְשִׁבְחֵנוּ אֶת עַם ה'. וּכְפָר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ-יִכְפֹּר וּיְרַצֶּה
 פְּגִי אֲדָמָתוֹ וּפְגִי עַמּוֹ. וְנִקְיָתִי דָּמָם לֹא נִקְיָתִי-אִם גַּם נִקְיָתִי עַמִּים מִשְׁאֵר
 נְעוּתֵיהֶם, אֵךְ כְּעֵד דָּתָם שֶׁל וְשִׁדְאֵל שֶׁשֶּׁפְּכּוּ לֹא אֲנַקֵּם וְלֹא אֲפַלֵּחַ אֶלָּא נִקְם אֲנַח.

וְאוֹמֵר: יִדְּיִן בְּנוֹיִם מְלֵא גִּוִּיּוֹת, מִחֵץ רֹאשׁ עַל
אֶרֶץ רַבָּה. מִנְחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה, עַל בֵּן יָרִים רֹאשׁ.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁבָּכָה לוֹ — אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיִּי אֶלְהִיו. תִּהְיֶה לְדוֹר, אֲרוֹמָמְךָ
אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ! וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
אַבְרָכָה, וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוּלָּה יִי וּמִהֲלָל מְאֹד,
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
וְיִגְדוּ. הֵדֵר בָּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֻזּוֹ
נִדְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְנִדְרָתֶךָ אֲסַפְּרָנָה. וְכִי רַב טוֹבָה נִבְּעִי,
וְאַדְרָכָתֶךָ יִרְגֵנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יִי, אֶרְךָ אַפָּיִם וְגִדְלֵךְ חֶסֶד. טוֹב
יִי לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יִי כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכְיָה. בָּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶךָ יִדְבְּרוּ.
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו, וּבָבוֹד הֵדֵר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתֶךָ
מַלְכוּת כָּד עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דוֹר וָדֹר. סוֹמֵךְ יִי לְכָל
הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲבָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רִצּוֹן. צַדִּיק יִי בְּכָל דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב
יִי לְכָל קִרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן יִרְאִיו
יַעֲשֶׂה, וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁמְעֵם. שׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל אֲהֲבָיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְאוֹמֵר—הַכְּתוּב אוֹמֵר עוֹד. יִדְּיִן בְּנוֹיִם—וְלָהֶם ה' בְּנוֹיִם. מְלֵא גִּוִּיּוֹת—שְׂדֵה הַמִּלְחָמָה
וְהָיָה מְלֵא גִּוִּיּוֹת וְהַלְלִים. מִחֵץ רֹאשׁ אוֹיְבָיו עַל אֶרֶץ גְּדוּלָּה. מִנְחַל בְּדֶרֶךְ
יִשְׁתָּה—מִנְחַל דֶּם חַלְלִים יִשְׁתָּה ה' בְּדֶרֶךְ מִלְחָמָתוֹ. בְּלוֹמַת וְרִנָּה וְיִשְׁבַּע נִקְמָה וְעַל בֵּן
יָרִים רֹאשׁ בְּעֶמְרֵת גִּצְחוֹן.

וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תְּהַלֵּת יְיָ יִדְבָּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל
בָּשָׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וַאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

סִתּוֹן יוֹרֵד עִם הַפֶּסֶח מִעַל הַכֶּסֶּה וְאֵמַר:

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ!

וּבִתְהַלֵּל עוֹנָה: הוֹדוּ עַל אֲרָץ וּשְׁמַיִם. וַיִּרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהַלֵּה לְכָל
חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבּוֹ, הַלְלוּיָהּ.

תהלים כט.

מִזְמוֹר לְדָוִד. הָבוּ לַיְיָ, בָּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד וָעוֹ!
הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ, הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ. קוֹל יְיָ עַל
הַמַּיִם — אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים, יְיָ עַל מַיִם רַבִּים. קוֹל יְיָ בַּכֶּחַ,
קוֹץ יְיָ בְּהַדְרָה. קוֹל יְיָ שֹׁכֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֵּר יְיָ אֶת אֲרָזֵי
הַלְּבָנוֹן. וַיִּרְקֹדֶם בָּמוֹ עֵגֹל, לְבָנוֹן וּשְׁרִיזֹן — בָּמוֹ בְּן רֵאמִים.
קוֹץ יְיָ חוֹצֵב צִהְבוֹת אֵשׁ. קוֹץ יְיָ יַחִיד מְדַבֵּר, יַחִיד יְיָ מְדַבֵּר
קֹדֶשׁ. קוֹל יְיָ יַחֲלִיל אֵיזוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת — וַבְּהִיבָלוֹ, כָּלוּ
אִמֵּר כְּבוֹד. יְיָ לַמְּבוֹר יֹשֵׁב, וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם. יְיָ עוֹ
לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

מְבַנְיָנִים אֵת סֶפֶר הַתּוֹרָה לְאַרְזֵן הַקֹּדֶשׁ וְאוֹמְרִים:

וּבִנְחָה יֵאמַר:

במדבר י.

שׁוּבָה יְיָ רַבְּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל!

תהלים קלב. קוֹמָה יְיָ לְמִנְחָתָהּ, אֶתָּה וְאַרְזֵן עֲזָהּ.

בְּחִנִּיָּה וַיִּלְבָּשׁוּ אֲדָמָה, וַחֲסִידֶיהָ יִרְנְנוּ.

בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבָדָהּ, אֵל תֵּשֵׁב פָּנֵי מִשְׁחָהּ.

כִּי לָקַח טוֹב נִתְּנִי לָהֶם — תוֹרָתִי אֵל תַּעֲזֹב.

עַץ חַיִּים הִיא צִמְחוֹיָקִים בָּהּ, וַחֲמִיקָהּ מֵאֲשֶׁר.

וַדְּרָקֶיהָ דִּרְכֵי נֶעֱם, וְכֹף נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם!

הַשִּׁיבָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה, תִּדְרֹשׁ יִמֵּינוּ בְּקֶדֶם. הַשִּׁיבָנוּ חֲסִידֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה.

מוֹסֵף לְשֹׁכֶת.

בְּרוּךְ

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

עֲלֵינוּ, גִּדְּלוֹ

וּמִבְּרָכָה גִּדְּלוֹ

בְּשִׁמְךָ

זִכְרֵנוּ לְחַיִּים

מִלְּפָנֶיךָ

אֶתָּה גִּדְּלוֹ

מִבְּרָכָה

סוֹמֵךְ נוֹפֵלֵינוּ

לִישְׁנֵינוּ עֲפָה

מִמֵּית וּמִחַיָּה

בְּשִׁמְךָ

וְנִשְׁוֹבָה

בְּשִׁמְךָ

וְנִשְׁוֹבָה

בְּשִׁמְךָ

וְנִשְׁוֹבָה

בְּשִׁמְךָ

וְנִשְׁוֹבָה

בְּשִׁמְךָ

וְנִשְׁוֹבָה

בְּשִׁמְךָ

וְנִשְׁוֹבָה

בְּשִׁמְךָ

וְנִשְׁוֹבָה

בְּשִׁמְךָ

וְנִשְׁוֹבָה

מוסף לשבת ולשבת ראש חדש.

בי שם יי אקרא, הבו גדל לאלהינו.

ארני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל
עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות,
ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה.

^{בש"ת} זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר חיים, למענך אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם ארני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם. בקיץ מוריד הפל.

מכלל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים.

סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

^{בש"ת} מי כמוך אב תרמים? וזכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה.

קדשה רבה.

ביתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמו
ישראל קבוצי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלשו, בדבר
האמור על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר:

קדוש, קדוש, קדוש יי עבאות, מלא כל הארץ כבודו!

לשבת.

לעולם

חיים זכו

דבריה

מסיני

פעל

אלהי

קרבן

יהו רצון

ואלהי

בשמיחה

בביתנו

את קר

תמידים

בהלכות

השבת

עני. ונתלו-פ

זכים לחיים טו

חפפה על עו

קעץ בארמית מ

קרפנות התמיד

ונלה

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. קדוש אתה יי, האל
הקדוש. (בש"ת המלך הקדוש).

לשבת.

לשבת ראש חדש.

תבנת שבת, רצית קרבנותיה. צוית פרושיה
אתה יצרת עולמך מקדם בלית מלאכתך ביום השביעי.
עם סדורי נסכיה. מענניה בחרת בנו מכל עם, אהבת

חן כבודו מלא עולם, משרתיו שואלים זה לזה: איה
מקום כבודו? העריצו? לעמיתם משפחים ואומרים:

ק"ח ברוך כבוד יי ממקומו.

חן ממקומו הוא יפן ברחמי לעמו, ויחון עם המיחדים שמו
ערב ובקר, בכל יום תמיד, פעמים באהבה "שמע" אומרים:

ק"ח שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד!

חן הוא אלהינו, הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו,
והוא יושיענו וינצלנו שנית וישמיענו ברחמי שנית לעיני
כל חי לאמר: הן נאלתי אתכם אחרית בראשית, להיות לכם
לאלהים. ק"ח אני יי אלהיכם.

ובדברי קדשך כתוב לאמר:

ק"ח ימלך יי לעלם, אלהיך ציון לדר ודר, הללויה!

אתה קדוש וכו'.

שירה קדשה

ממקומו-בכל מקום. הוא יפן-נפח אלינו, ויחון-וירחם. המיחדים שמו-המודים
שהוא אחד. וישמיענו שנית וגו'-בפדבר השמיענו כק לעיני ישראל, להיות לכם
לאלהים" ועתה ושמיענו זאת לעיני כל.
תבנת-בוננת וקבעת. פרושית-באורי קרבן שבת. מענניה-הקוראים לשבת

לשבת.

לשבת ראש חדש.

לְעוֹלָם כְּבוֹד יִנְחֵלוּ, שׁוֹעֲמִיהָ
חַיִּים זָכוּ, וְגַם הָאוֹהֲבִים
דְּבָרֶיהָ גִּדְּלָה בְּחָרוּ. אִז
מִסִּינִי נִצְטָווּ (עֲלִיָּה), צוּוּ
פַעֲלִיָּה בְּרֹאוּי; וְהַצָּנוּ
יֵי אֱלֹהֵינוּ, לְהַקְרִיב בָּהּ
קָרְבֵּן מוֹסֵף שַׁבָּת, בְּרֹאוּי.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יֵי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ
בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתַטְעֵנוּ
בְּגִבּוֹרֵנוּ. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קַרְבָּנוֹת חוּבוֹתֵינוּ,
תְּמִידִים בְּסֹדֶרם וּמוֹסָפִים
בְּהִלָּכָתָם. וְאֵת מוֹסֵף יוֹם
הַשַּׁבָּת (הַמְנוּחַ) הַזֶּה נַעֲשֶׂה

אוֹתָנוּ, וְרִצִּיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּיִצְחָאֵלֶיךָ, וְקִרְבְּתָנוּ מִלְּבָנוּ
לְעֵבֶר תְּהִי, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ יַעֲלֵנוּ קִרְאָתָּ. וְתִתֵּן
לָנוּ יֵי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת
לְמִנוּחָהּ, וְרֹאשֵׁי חֳדָשִׁים
לְכַפָּרָה. וְלִפְיִי שֶׁתַּטְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ. חֲרֻכָּה עֵינֵינוּ
וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְגִדְּלָה
יָקָרֵנוּ, וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חֵינֵנוּ,
וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִין (לְהַקְרִיב
קָרְבָּן וְלֹא כִהֵן שִׁיכְפֹּר בַּעֲדֵנוּ)
לַעֲשׂוֹת חוּבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה
בְּמִקְדָּשֶׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יֵי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עָנֵי. יִנְחֵלוּ-כְבוֹד יִהְיֶה חֶלְקָם לְעוֹלָם. שׁוֹעֲמִיָּה-הַטּוֹעֲמִים וְהַשִּׁים טַעַם מַעֲדֵי הַשַּׁבָּת
זֻזִים לְחַיִּים טוֹבִים. הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ-כָּל דְּבָרֶיהָ שַׁבָּת וְדִינֶיהָ. קָרְבֵּן מוֹסֵף שַׁבָּת-
חוֹסֶפֶה עַל עוֹלַת הַתְּמִיד. בְּרֹאוּי-בְּשִׁשְׁטָט. וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹרֵנוּ-חֹשֵׁב אוֹתָנוּ בְּאַרְצֵנוּ
בְּשֵׁן בְּאַדְמַת מִטְעֵנוּ. קַרְבָּנוֹת חוּבוֹתֵינוּ-הַקְּרָבָנוֹת שֶׁאֵנוּ חֹבִיבִים לְהַקְרִיב. תְּמִידִים-
קַרְבָּנוֹת הַתְּמִיד. וּמוֹסָפִים בְּהִלָּכָתָם-הַקְּרָבָנוֹת שֶׁמִּלְּבַד עוֹלוֹת הַתְּמִיד בְּשִׁשְׁטָט.
וְגִלְתָּ יָקָרֵנוּ-הַלֵּךְ כְּבוֹד מִמֶּנּוּ. וְנִטַּל-וְנִגְלַח, וְהוֹסֵר. בֵּית חֵינֵנוּ-בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ.

ס יתללך
ה יי האל

מִדָּם מִקְדָּם;

ס הַשְּׁבִיעִי.

ס, אֶהְבֵּת

לָהּ: אֵיה

ים:

חֲדָים שְׁמוֹ

אוֹמְרִים:

מִזְשִׁיעֵנוּ

גִּית לְעֵינֵי

דִּיוֹת לָקֶם

לִוְיָהּ!

שְׁמוֹ-הַמּוֹדִים

לְהִיוֹת לָקֶם

קוֹרְאִים לְשַׁבָּת

לשבת.

וּנְקָרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה,
בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ
שֶׁכְּתִיבָתָה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ,
עַל יְדֵי מִשְׁחָה עֲבֹדָה, מִפִּי
כְבוֹדְךָ כְּאֹמֹר:

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת,

שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי
עֶשְׂרֵינִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
וְנִסְכּוֹ, עַל־תַּשְׁבֵּת
בְּשִׁבְתּוֹ, עַל־עַל־תַּשְׁבֵּת
הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ.

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי
שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מִקְדָּשֵׁי
שְׂבִיעִי, כָּל־כָּל־יִשְׁבָּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ
מִמִּוֶּכֶה, וּבְשִׂבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ

לשבת ראש חדש.

כְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְחִטָּעֵנוּ
בְּבִבְלוֹנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת־קִרְבָּנוֹת חֻבּוּתֵינוּ, תְּמִידִים
בְּסֻדְרָם, וּמוֹסָפִים בְּהִלְכָתָם.
וְאֶת־מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת (הַמְנוּחַ)
הַזֶּה יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה,
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתִיבָתָה
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מִשְׁחָה
עֲבֹדָה, מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאֹמֹר:
”וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת—שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי עֶשְׂרֵינִים סֵלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ, עַל־תַּשְׁבֵּת
בְּשִׁבְתּוֹ, עַל־עַל־תַּשְׁבֵּת הַתְּמִיד
וְנִסְכָּהּ.” וְהָ קִרְבֵּן שַׁבָּת, וְקִרְבֵּן
הַיּוֹם כְּאֹמֹר:

וּבְרֹאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ
עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם,
וְאַיִל אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִים לֶפֶס, וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לֶאֱזֵל,
וְעֶשְׂרִין לִכְבֹּשׂ, וְיָיִן בְּנִסְכּוֹ, וְשִׁעִיר
לִכְפָּר, וְשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהִלְכָתָם.
יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת
וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מִקְדָּשֵׁי שְׂבִיעִי.

וְעֹבֶדְתָּ יְהוָה

מוֹסָפֵי לְשַׁבָּת.

לשבת.

וְקִדְשָׁתָהּ,

קִרְבָּנָהּ, וְכִבְשֵׁיהֶּנּוּ

אֶל־הַיְיָ

רָצָה נָא

בְּמִצְוֹתֶיךָ

בְּתוֹרָתְךָ

(וְשִׁמְחָנוּ)

בִּישׁוּעָתְךָ

לְעֲבֹדָתְךָ

”וְאֶל־הַיְיָ

שַׁבָּת קָדְשָׁהּ

יִשְׂרָאֵל

בּוֹ כָּל־

שִׁמְחָה.

מִקְדָּשֵׁי

רָצָה

(שְׁעָה), וְהַ

וְתִפְלָתָם

עֹבֶדְתָּ יְהוָה

לַשַּׁבָּת.

לַשַּׁבָּת רֹאשׁ חֹדֶשׁ.

בְּכֹהֵן יִשְׁכְּעוּ וְיִתְעַנּוּ מִמְּוִבָּה, וּבְשָׂכִיעֵי
רָצִיתָ בּוֹ וּקְדַשְׁתּוּ, חֲמִידַת יָמִים
אוֹתוֹ קִרְאתָ, וְכָר לַמַּעֲשֶׂה בְּרֹאשִׁית.
אֶלֶּהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה
רָצָה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ, קִדְּשָׁנוּ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת הַחֹדֶשׁ
הַזֶּה, לְמוֹבָה וּלְבִרְכָּה, לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה, לְיִשׁוּעָה וּלְנִחְמָה,
לְפָרְנֶסֶה וּלְכִלְכֵּלָה, לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, לְמַחֲלֵצַת חַטָּא
וּלְסִלְיַחַת עוֹן, (בִּשְׁנַת הַעֲבוּר
וּלְכַפֶּרֶת פָּשָׁע). וַיְהִי הַחֹדֶשׁ
הַזֶּה סוּף וְקֵץ לְכָל צְרוּתֵינוּ.
תַּחֲלָה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ.
כִּי בַעֲמֻד יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶת מִכָּל
הָאֲמוֹת, וּשְׁבָתוֹת לָהֶם הוֹדְעָתָ.
וְחָקִי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם
קִבְּעָתָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי
חֲדָשִׁים.

וְקִדְּשָׁתוּ, חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ
קִרְאתָ, וְכָר לַמַּעֲשֶׂה בְּרֹאשִׁית.
אֶלֶּהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ!
רָצָה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ, קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתַן (וְשִׁים) חֻלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ מִמְּוִבָּה,
(וְשִׁמְחָנוּ) וְשִׁמְחַ נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ, וּמַחֲרֵר לִבֵּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שַׁבַּת קִדְּשֶׁךָ (וְיִשְׁמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שִׁמְךָ), וַיְנַוְחוּ
בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְּדָשֵׁי
שִׁמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֻד יִשְׂרָאֵל
וּבְתַפְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם
שִׁעָה), וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר
בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה בְּרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַפְלָתָם
שִׁעָה לְפָנֶיךָ
בְּהַמְיָדִים
בְּהַלְבָּתָם.

ת (הַמְיָדִים)

וְתַפְלָתָם

בְּאַהֲבָה

וּשְׁבָתָתָת

לְיָדֵי מִשָּׁה

בְּאַמֶּת

בְּכָשִׁים בְּיָדֵי

שְׂרָנִים מִלֵּת

וּנְסִיבּוֹ, עֵלֶת

לֵת הַמִּמֶּד

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

בְּתָה, וְקִרְבָּנוּ

וּתְחַיִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל
בשר, יוצרנו, יוצר בראשית. ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש,
על שהחיינונו וקיימנונו, בן תמינ
ותקיימנו, ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך, לשמור חקך, ולעשות רצונך,
ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו
מודים לך, ברוך אל הוודאות.

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד, (צונו) צור חיינו
מן ישענו, אתה הוא לדור
ודור, נודה לך ונספר תהלתך,
על חיינו המסורים בידך,
ועל נשמותינו הפקודות לך,
ועל נפיד שפך יום עמנו.

ועל נפלאותיך וטובותיך שפכל עת, ערב ובקר וצהרים,
הטוב—כי לא כלו רחמיה, וחמרחם—כי לא תמו חסדך—
כי מעולם קונו לך. בשבת חנה אפרים כאן "על הנסים".

לשבת חנה.

ועל הנסים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל התשועות,
ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המרחמות, שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן גדול חשמונאי ובניו, בשעמרה מלכות וון
הרשעה ער עמך ישראל, להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך,
ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, הנת
את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, ושמאים ביד מהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי
תורתך; ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה, ואחר בן באו בנגד לדיכור ביתך, ופנו את
היבךך, וטהרו את מקדשך, והדליקו גרות בחצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמכם גם ופלא ונודה
לשמך הגדול סלה) ימי "חנה" אלו להודות ולהלל לשמך הגדול. ועל כלל וכו'

ועל פֶּלֶם וְתַבְרֵךְ וְתִרְוּמָם וְיִתְנִשְׂא (הַמִּיד) שְׁמֶךְ מַלְכֵנוּ
תְּמִיד לְעוֹדָם וְעַד.

בש"ח וכתוב לחיים טובים כל בני בְּרִיתְךָ.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךְ הַגָּדוֹל
בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ סֶלָה (הָאֵל
הַטּוֹב). בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךְ וְלֵךְ נֶאֱחָ לְחַדוֹת.

יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת, בְּתוֹרַת
הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָדְךָ, הַצְמִיחָה מִפִּי צִדִּיק וּבְנֵי כְהֻנָּה עִם
קְדוּשָׁה, כְּאֹמֹר: יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ! יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֵינוּ וְיִתְנֶה! יִשְׂא
יי פָּנָיו אֵלֵינוּ וְיִשֶּׁם לָךְ שְׁלוֹם!

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וְבִרְכָּה, חַיִּים חַן וְהוֹסֵד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ בָּרְכֵנוּ בְּאַחַד (יָחִיד) בְּאוֹר
פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים,
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה (וְרַחֲמִים) וְבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם,
וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְכַבֵּד אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלְמוֹךְ (בְּרֹב עֹז וְשְׁלוֹם). בִּסְפָר
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

בש"ח בִּסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה, וְגִדּוּת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת, נִגְדָר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרָמָה, וְלִבְקָלְלִי – נִפְשִׁי
תְּדוֹם, וְנִפְשִׁי כְּעַפְרָ לְכָל תַּהֲוָה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נִפְשִׁי, וְכָל תְּקֻמָּה וְחַיּוּשִׁים עָלֵי לִדְעָה, מִחֲרָה הַפֶּר עֲצָתָם
וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂעָא תַעֲלֶה
קִנְיָת אָדָם עָלֵי וְלֹא קִנְיָתִי עַל אַחֲרִים, וְשְׂעָא אֲכַעֲסֶיךָ, וְשְׂעָא אֲכַעֲסֶיךָ.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּד הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְּנָעָה וְעֲנִיָּה, מַלְכֵנוּ וְאֱלֹהֵינוּ. יְחִי שְׁמֶךְ

בְּעוֹלָמָהּ, בָּנָה עִירָהּ יסֵד בֵּיתָהּ וְשִׁכְלָל הִיכָלָהּ וְקִבֵּץ קְבוּצַת גְּלוֹיֹת וַיִּפְדֶּה צֹאנָהּ וְשִׁמַּח עַדְתָּהּ. עָשָׂה לָמַעַן שְׁמָהּ, עָשָׂה לָמַעַן יִמְנָהּ, עָשָׂה לָמַעַן תִּוְרָתָהּ, עָשָׂה לָמַעַן קֹדְשֶׁתָהּ. לָמַעַן יִחַלְצוּ יְדִידָתָהּ, הוֹשִׁיעָה יְמִינָהּ וְעֲנֵנֶי יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיהָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עָשָׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֶנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵן וְחֶסֶד בְּתוֹרָתָהּ. וְשֵׁם נַעֲבֹדָהּ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת. וְעֲבָדָהּ לֵב מִנְחָה יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

הש"ץ חזר התפלה. קדיש תתקבל.

תהלים כז. בָּנָה אֵל יְיָ, חוֹק וַיֵּאֱמַר לָבָהּ, וְקִנְיָה אֵל יְיָ.

ש"א ב. אֵין קְדוֹשׁ כִּי, כִּי אֵין בְּלִתָּהּ, וְאֵין צוּר בְּאַלְהֵינוּ.

תהלים יח. כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדִי יְיָ? וּמִי צוּר וּזְלוֹתִי אֱלֹהֵינוּ?

נתחבר בימי תנאים.

אֵין בְּאַלְהֵינוּ, אֵין בְּאַדוֹנֵינוּ, אֵין בְּמַלְכֵנוּ, אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ. מִי בְּאַלְהֵינוּ? מִי בְּאַדוֹנֵינוּ? מִי בְּמַלְכֵנוּ? מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ? נוֹדָה לְאַלְהֵינוּ, נוֹדָה לְאַדוֹנֵינוּ, נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ. בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, אַתָּה הוּא שֶׁהַקְּמִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֶיהָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים.

נס' כריתות ו'. ירושל' יומא.

פְּטוּם הַקְּטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפְרֵן, הַחֲלִבָּנָה וְהַלְבֹנָה — מִשְׁקֶל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה; מוֹר וְקָצִיעָה, שְׁבַלֶת גֶּרֶד וְכֶרֶם — מִשְׁקֶל שֵׁשׁ עָשָׂר שֵׁשׁ עָשָׂר מָנָה; הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, וְקִלּוֹפָה שְׁלֹשָׁה, וְקִנְמוֹן תְּשַׁעֲרָה.

בְּרִית בְּרִשְׁיָהּ תִּשְׁעֶה קִבִּין, יִין קִפְרִיסִין סָאין תִּלְתָּא
 וְקִבִּין תִּלְתָּא, וְאִם אֵין לוֹ יִין קִפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר
 חוֹרֵין עֲתִיק, מֶלַח סְדוּמִית רַבַּע (הַקֶּבֶב), מַעֲלָה עֵשֶׂן כָּל שְׁהוּא.
 רַבִּי נָתַן אוֹמֵר: אֵף כֶּפֶת הַיֶּרֶדִין כָּל שְׁהוּא. וְאִם נָתַן
 בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסְלָה; וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סְמִינָה חֵיב מִיתָה.
 רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף
 הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקָּטָף. בְּרִית בְּרִשְׁיָהּ שִׁשְׁפִּין בָּהּ אֶת הַצָּפֶרֶן,
 בְּרִי שְׁתֵּהא נָאֻחַ. יִין קִפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצָּפֶרֶן, בְּרִי
 שְׁתֵּהא עֲזָה. וְהָלֹא מִי רִנְגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין
 מִי רִנְגְלִים בְּעֶזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

הַשִּׁיר – שֶׁהַלִּוִּים הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים:

יְיָ הָאָרֶץ וּמִדְּוָאָהּ, תִּבְל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ...

בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים:

גְּדוֹל יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ...

בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים:

אֱלֹהִים נֶצַב בְּעֶדְתֵּי אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט...

בְּרַבִּיעִי הָיוּ אוֹמְרִים:

אֵל נִקְמוֹת יְיָ, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ!...

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים:

הִרְגִּינוּ לֵאלֹהִים עֹזְנוֹ, הִרְיֵעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב...

בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים:

יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ, לְבִשׁ יְיָ עַז הַתְּאֹזֵר, אֵף תִּכּוֹן

תִּבְל בַּל תִּמוֹט...

לְשַׁבָּת.

לְיוֹת וּפְרָה
 שְׁעָה רָמְעֵן
 מִיָּד וְעֵנִי
 שֶׁהַ שְׁלוֹם
 מִן.

הַמִּקְדָּשׁ
 לִסְ וּבְשִׁנִּים
 קְרִימוֹנוֹת.

אֵין
 מִלְּבָנוֹ?

נֹדֶה,

בְּרוּךְ

הָ הוּא

אֶתָּה,

לְפָנֶיךָ?

בּוֹנֶה –

שְׂבָלֶת

מִנָּה:

שְׁעָה:

בשבת היו אומרים:

מזמור שיר ליום השבת — מזמור שיר לעתיד לבא, ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

תנא רבי אליהו: כל השונה הלכות בכל יום ממשח לו שהוא בן עולם הבא. שנאמר: הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות.

סוף מסכת ברכות.

אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל בגיד למודי יי, ורב שלום בגיד; אל תקרי: "בגיד", אלא: בגיד. שלום רב לאחבי תורתך, ואין למו ממשול. יהי שלום בחילך, שלום — בארמונותיך. למען אחי ורעי, אדברה גא שלום בד. למען בית יי אלהינו, אבקשה טוב לך. יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.

בדיש דר בגן.

יתגבר ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעותה; וימליך מלכותה, ויאמח פורקניה ויקרב (נ"א מן) משיחה. בתיבון וביומיבון, ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב — ואמרו: אמן.

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא

יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא — בריך הוא, לעלא (בש"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחתתא, דאמירין בעלמא — ואמרו: אמן!

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באחרא הדין ודי בכל אתר ואתר — יהא להון ולבון שלמא רבא חנא וחסדא, ורחמי וחיי אריכי, ומזוני רוחי, ופורהנא מן קדם אבוהון דבשמא וארעא — ואמרו: אמן!

חיו יהא שלמא רבא מן שמא וחיים טובים, עלינו ועל כל ישראל. ואמרו: אמן!

חיו עשה שלום במרומו, הוא יעשה ברחמי שלום, עלינו ועל כל ישראל, ואמרו: אמן! עלינו. קדיש וחם.

שיר הכבוד.

פזמון הארון

חוֹן אֲנֵעִים זְמֵרוֹת וְשִׁירִים אֲאָרוֹג, כִּי אֶלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג.
 קָחֵל נַפְשִׁי הַמִּדָּה בְּצֵל יְיָהּ, לְדַעַת כָּל רִז סוֹרֶךְ.
 חוֹן מִדֵּי דַבָּרִי בְּכִבּוּדֶךָ, הוֹמָה לִבִּי אֶל הוֹרֶיךָ.
 קָחֵל עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִבְּדוֹת, וְשִׁמְךָ אֶכְבֵּד בְּשִׁירֵי יִרְדּוֹת.
 חוֹן אֶסְפָּרָה כְּבוֹדֶךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ, אֲדַמֶּה אֶכְנֶה וְלֹא יִדְעִיךָ.
 קָחֵל בֵּיד נְבִיאִיךָ, בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ, דְּמִית הַדָּר כְּבוֹד הוֹרֶךָ.
 חוֹן נִדְלָתֶךָ וְנִבְוֶרְתֶּךָ, כִּנּוּ לְתַקְוָה פֶּעֶלְתֶּךָ.
 קָחֵל דְּמִי אוֹתֶךָ וְלֹא כִפִּי יִשָּׁד, וַיִּשְׁוּד לִבִּי מַעֲשִׂיךָ.
 חוֹן הַמְשִׁילֶךָ בְּרוֹב חַיּוֹנוֹת, הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיוֹנוֹת.
 קָחֵל וַיַּחֲזֶה בְּךָ זְקֵנָה וּבַחֲרוֹת, וְשִׁעַר רֹאשֶׁךָ בְּשִׁיבָה וְשַׁחֲרוֹת.
 חוֹן זְקֵנָה—כִּיּוֹם דִּין וּבַחֲרוֹת—כִּיּוֹם קָרֵב, כָּאִישׁ מִלְחָמוֹת
 יִדְּיו לֹא רֵב.

שִׁיר הַתְּהִלָּה

אֲנֵעִים זְמֵרוֹת—הַמְשׁוֹרֵר (ר') שְׁמוּאֵל אֲבִי ר' יְהוּדָה הַחֲסִיד אֹמֵר: אֲזַמֵּר לְךָ
 ה' זְמִירוֹת נְעִימוֹת וְשִׁירִים אֲחִבֵּר כְּאוֹרֵג כְּחוּטִים. תַּעֲרוֹג—תִּתְקַלַּח וְתִתְנַחֵם מֵאֵד. בְּצֵל
 יְיָהּ—לְהַסְמוֹת בְּצֵלֶךָ. כָּל רִז סוֹרֶךְ—סִתְרִי תוֹרֶתְךָ. אֶל הוֹרֶיךָ—אֶל יְרֵדוֹתֶיךָ. נִבְּדוֹת—
 דַּבָּרֵי כְבוֹד וְתִתְקַלַּח. וְלֹא רְאִיתִיךָ—אֵף כִּי לֹא רְאִיתִיךָ, כִּי לֹא יִרְאֶה הָאָדָם וְחִי אֲדַמֶּה—
 אֲשֶׁנָּה אוֹתְךָ בְּדִמְיוֹנִי. אֶכְנֶה—אֲתַאֵד אוֹתְךָ בְּתַאֲרֵי כְבוֹד רַבִּים כְּמוֹ: בָּחִים וְנִחוּן. דְּמִית
 הַדָּר וְגו'—תִּרְאִית מֶשֶׁל וְדִמְיוֹן לְכְבוֹדֶךָ וְלֹא כְבוֹדֶךָ מִמֶּשֶׁ, (כְּמוֹ מַעֲשֵׂה מִדְּבָרָה שֶׁרָאָה
 וְחִתְקָלָה). נִדְלָתֶךָ וְגו'—לְמַעֲשֵׂיךָ הַכְּבוֹדִים קָרְאוּ בְּשֵׁם „גְּדוּלַת ה'" וְנִבְעֵת ה'" כְּמוֹ
 שְׁמֵדְבָרִים עַל אֲדוֹת כְּנִי אֲדָם, אֲכַל בְּאֵמֶת הוּא אֲנִי נִחוּן וְלֹא יִשְׁתַּחֲוּוּ מִשְׁנֵי הַנּוֹחַ,
 וְהוּא וְנִדְלָתוֹ וְנִבְיָתוֹ אֶחָד הוּא. דְּמִי אוֹתְךָ וְגו'—הַנִּבְיָאִים שָׂאוּ אוֹתְךָ לֹא כְּמוֹ שֶׁהִתְקַדֵּם
 בְּאֵמֶת, כִּי לְכְבוֹדֶךָ אֵין תִּקְוָה אֲלָא בְּךָ לִפִּי מַעֲשִׂיךָ. הַמְשִׁילֶךָ וְגו'—בְּמִרְאֵת וּמִשְׁלִים
 וְדִמְיוֹנוֹת רַבִּים וְשׁוֹנִים דְּבָרֵי כֵךְ הַנִּבְיָאִים, אֵךְ בְּכָל אֶלֶה—אֶחָד אֶתְּהָ. וַיַּחֲזֶה לְךָ וְגו'—
 פֶּעַם הַמְשִׁילֶךָ לְזֶקֶן וּפֶעַם לְבַחֲרוֹ, לְזֶקֶן מִתֵּיב וּמִיּוֹשֵׁב—בְּדִין, וּלְבַחֲרוֹ שֶׁכַּחַד רֵב—כִּיּוֹם
 מִלְחָמָה. שַׁחֲרוֹת—שְׁחֹר שֶׁשָּׁר. יִדְּיו לֹא רֵב—כַּחַד רֵב.

קהל חֶבֶשׁ כּוֹבֵעַ יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ, הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וְזָרוּעַ קִדְשׁוֹ.
 חוֹן מַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלֵא, קוֹצוֹתָיו — רִסְיֵי לֵילָה.
 קהל יִתְפָּאֵר בִּי, בִּי חֶפֶץ בִּי, וְהוּא יִהְיֶה לִּי רַעְמֹרֶת צָבִי.
 חוֹן כְּתָם מְהוֹר פְּזֵי דְמוּת רֹאשׁוֹ, וְחֵק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְשׁוֹ.
 קהל לְחֹן וּלְכְבוֹד צָבִי תִפְאֶרֶת, אֲמַתּוֹ לּוֹ עֲמָרָה עֲמָרָה.
 חוֹן מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ בְּכִימֵי בְּחָרוֹת, קוֹצוֹתָיו תְּלַתְלִים שְׁחוּרוֹת.
 קהל נִוָּה הַצֶּדֶק צָבִי תִפְאֶרְתּוֹ, יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתּוֹ.
 חוֹן סִגְלָתוֹ תְּהִי נָא בִידּוֹ עֲמֻרָת, וְצִנִּיף מְלוּכָה צָבִי תִפְאֶרֶת.
 קהל עֲמוּסִים נִשְׂאֵם עֲמֻרָת עֲנָדָם, מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו בְּכָדָם.
 חוֹן פָּאֵרוֹ עָצִי וּפָאֵרִי עָלָיו, וְקָרוֹב אֵלַי בְּקִרְאִי אֵלָיו.
 קהל צַח וְאֶדוֹם, לְלִבּוֹשׁוֹ אֶדוֹם, פִּנְיָה בְּדֶרֶכּוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֶדוֹם.
 חוֹן קָשֶׁר תְּפִלִּין הִרְאָה לְעֵינָיו, תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו.

שִׁירָה הַדָּשִׁי

חֶבֶשׁ כּוֹבֵעַ וְגו' — אִישׁ מִלְחָמָה יָשִׁים עַל רֹאשׁוֹ בְּמִלְחָמָה כּוֹבֵעַ נִחְשֶׁת וְה' כּוֹבֵעַ יְשׁוּעָה;
 וּמִשָּׁל הוּא עַל יְשׁוּעָתוֹ, מַלְלֵי אוֹרוֹת וְגו' — רֹאשׁוֹ נִמְלֵא מֵל חֲשֵׁחַ וְשִׁעְרוֹתָיו — נִשְׁפֵּל לִלְלָה;
 חֶבֶשׁ הוֹשִׁיעָה בְּלִשׁוֹן הַמִּקְרָא (שִׁח' ט ב): פִּתְחִי לִי אֲחוֹתִי... שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא מֵל וְכו', ור"ל,
 בִּי כְּשֶׁשָּׁבַת לֵיל גְּלוּתִי וְחֶבֶד ד' לָנוּ לִפְתָּח לֹד שֶׁעַר עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְבֹא
 אֵלֵינוּ וּלְנֶאֱלָנוּ. עֲמֻרָת צָבִי — עֲמֻרָת תִּפְאֶרֶת. כְּתָם פֶּזֶז — חֶבֶד מְהוֹר מֵאֵד, כְּלוּמָר, לְרֹאשׁוֹ
 יִתְבַּשׁ עֲמֻרָת פֶּזֶז כֶּשֶׁר צָבֵא. וְחֵק עַל מִצַּח — חֵקק וְרִשָּׁם עַל מִצַּח שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 בְּ"קוֹקְרֵדָא" שֶׁל שֵׁר צָבֵא שְׁתוֹר מַעֲלָתוֹ חֲקוּק בַּה. לְחֹן וּלְכְבוֹד וְגו' — אֲמַתּוֹ (עַם
 יִשְׂרָאֵל) עֲנָדָה לְרֹאשׁוֹ עֲמֻרָת תִּפְאֶרֶת לְחֹן וּלְכְבוֹד (שֵׁם מִצִּדִּים שְׁמוֹ), מַחְלָפוֹת וְגו' —
 מִקְלָעוֹת שְׁעָרוֹתָיו עֲשׂוּיוֹת כְּשִׁעְרוֹת בְּחוּר, כְּלוּמָר, ה' לֹא יִזְקֵן וְלֹא יִחַלֵּשׁ לְעוֹלָם.
 נִוָּה הַצֶּדֶק וְגו' — יְהִי נָא בֵּית מִקְדָּשׁוֹ רֹאשׁ וְעַקֵּר שְׂמֻחָתּוֹ. סִגְלָתוֹ וְגו' — עַם סִגְלָתוֹ
 יִחַשֵּׁב וְיִיבָר בְּעֵינָיו כְּעֲמֻרָת מְלוּכָה. עֲמוּסִים וְגו' — הוּא עֲנָד וְחֶבֶשׁ עֲמֻרָת לְעַם
 הָעֲמוּסִים וְנִשְׂאִים בְּחִיקוֹ כְּאֹמֶן אֶת חִיּוֹנֵק. פָּאֵרוֹ עָלֵי וְגו' — הוּא מִתְפָּאֵר בְּעַם יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל-בּוֹ. צַח וְאֶדוֹם וְגו' — ה' הוּא צַח וְאֶדוֹם בְּבִחוּר, כְּלוּמָר, כִּבְכֹּחַ בְּמִלְחָמָה.
 וּלְבִישׁוֹ אֶדָם מִדָם חֲלָלִים בְּשׁוּבוֹ מִמִּלְחָמָתוֹ בְּאֶדָם וְיִדְרֹף שֵׁם עֲנָבִים בְּפִנְיָה (עַתָּה)
 וּמִשָּׁל הוּא עַל הַרְגַּת רָאשֵׁי. קָשֶׁר תְּפִלִּין וְגו' — לְמַשָּׁה הָעֲנָנוּ מִכָּל אֶדָם, אֲשֶׁר

קהל רוצה בעמו עניים ופאר, יושב תהלות בם להתפאר.
חוראש דברך אמת, קורא מראש, דור ודור, עם דורשך דרוש.
קהל שית המון שירי נא עליך, ורנתי תקרב אליך.
חון תהלתי תהי נא לראשך עמרת, ותפלתי—תבון קמרת.
קהל תיקר שירתך פשינך, פשיר יושר על כרפניך.
חון ברכתי תעלה לראש משביר, מחולל ומוליד, צדיק כביר.
קהל וברכתי—תנענע לי ראש, ואותה קח לך בבשמים ראש.
חון יערב נא שיחי עליך, כי נפשי תערוג אליך.

לך יי, הַגִּדָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמִים
וּבְאָרֶץ. לך יי הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא כָּל לְרֹאשׁ. מִי יַמְלֵל גְּבוּרוֹת יי,
יִשְׁמִיעַ בְּלִי תְהִלָּתוֹ. פ". ארון עולם

קדושא רבה

תהלים כג

מזמור ליהודה, יי רעי לא אחסר. בגאות דשא ירביצני, על מי
מנוחת ינהלני. נפשי ישוב, ינחני במעלי צדק, למען שמו. ום
כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע, כי אתה עמדי, שבטך ומשענתך.

שיר החדשה

תמונת ה' נביט הראה לו קשר תפלין כמו שכתוב: "וראית את אחורי". (התפלים הן
סמל כבוד ה' ואהבתו לישראל, והקביה הראה למשה איך לקשור ולאחד את העם
לאביהם שבשמים). רוצה בעמו וגו'—ה' מלך התהלות חפץ בעמו ומפאר עניים
בבדי להתפאר בם. ראש דברך וגו'—אתה אל קורא הדורות מראש! ראש דברך—
מספר דברך, כלומר, כלם יחד—אמת דרש—נא תמיד את העם הדורש אותך. שית וגו'—
שים בלך וקבל רב שירי. תבון קמרת—תבון לפניך קמרת. פשיר יושר—פשיר
שהיו משוררים במקדש על קרבניך. משביר—כנני לח' משביר שבר ומפרגם בריותיו.
מחולל—בורא. וברכתי תנענע לי ראש—נענע לי ראשך כמורה על ברכתי ונקבלנה
ברצון קמרת סמים. יי—רב—ינעם.

הָמָּוָה יִתְחַנְּנֵנִי. תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגְדַּי צִדְרִי, דִּיּוּגָנָהּ בְּשִׁמּוֹן רֹאשִׁי, בּוֹסֵי רוּחָהּ. אֵךְ מוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי, וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאַרְבַּע יָמִים.

ישעיה נח.

אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רִגְלֶךָ, עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי, וְקִרְאָתָהּ לַשַּׁבָּת עֲנֵנִי לְקָדוֹשׁ יְיָ מִכְבֶּד, וּבִבְדַתּוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמָּצְאוֹ חֲפָצֶךָ וְדַבַּר דְּבָר. אֲזִיתָ עֲנֵנִי עַל יְיָ וְהִרְפִּיכִי עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ, וְהֶאֱבִלְתִּי נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ, כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר.

לנחם בוש יין מלא בידו ואומר :

שמות לא.

וּשְׁמָרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת, לְדַרְתָּם, בְּרִית עוֹלָם. בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ.

שם ב. וְזָכֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל מְלָאכָתְךָ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה, אִתָּהּ וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וַיִּנַּח בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

על כֵּן בִּרְךָ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ.

על חיון סכרי מרגן ורבותי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַגִּפְנוֹ.

על חפת ברשות מרגן ורבותי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

ומירות
חיים,
ש
הפסיר
החסד
מה
ברית
עמו,
עיי
בשלח
ורחם
וצי
דמו
לא
נפ
מעדני
ינח
לב
נאחם
תקשה
רא
ומלא
חסדיו
יא
מרום
אם
בר
לנו
אלה

ברוך אדני יום יום, יעמם לנו ישע ופדיום, ובשמו נגיל כל
 חיים, ובישועתו נרים ראש עליון, כי הוא מעוז לדל ומחסה לאביון.
 שבמי יה לישׂראל עדות, בצרתם לו צר, בסבלות ובעבדות, בלבנת
 הספיר הראם עז ידיות, ונגלה להעלותם מעמק בור נרות, כי עם יי
 חסד ורחמים עמו פדות.

מה יקר חסדו בצלו לגוננו, בגלות שכלח למעננו, להוריד
 ברחמים נמנה בינינו, ונתנם לרחמים לפני שובנו, כי לא יוש יי את
 עמו, בעבור הגדול שמו.

עילם שש כסא להציל ידידיו, להעביר משם מעוני מודדיו, מעבור
 בשלח פדה את עבדיו, קרן לעמו ירים תהלה לכל חסידיו, כי אם הונה
 ורחם ברחמיו וברוב חסדיו.

וצפיר העזים הגדיל עצומיו, וגם חזות ארבע עלו למרומו, וכלכם
 דמו להשחית את רחומיו, על ידי כהניו מגר מתקוממו, חסדי יי כי
 לא כלו רחמיו.

נסגרתי לאדם ביד רעי מדני, שכל יום ויום ממלאים כרסם
 מעדני, עזרתו עמי לסמוך את אדני, ולא נשקני כל ימי עדני, כי לא
 יונח לעולם אדני.

בבואו מאדם חמוץ בגדים, ובח לו בבצרה וסבב לו בבוגדים, ויו
 נצחם מלבושו להאדים, בכחו הגדול יבצור רוח נגידים, תגה ברוחו
 תקשה ביום קדים.

ראותו כי בן אדומי העוצר, יחשוב לו בבצרה תקלוט בבצר,
 ומלאך באדם בתוכה ינצר, ומיד בשוגג במקלט יעצר, אהבו את יי כל
 חסידיו אמונים נוצר.

יצנה צור חסדו קהלותיו לקבץ, מארבע רוחות עדיו להקבץ, ובהר
 מרום הרים אותנו להרבץ, ואמנו ישוב נדחים קובץ, ישיב לא נאמר כי
 אם ושב וקבץ.

ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו, ברחמיו וברוב חסדיו, הגדיל
 לנו אלה ובאלה יוסר עמנו, להגדיל שמו הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו.

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו, להללו ולשבחו ולספר חודו.
מכל אדם גבר עלינו חסדו, לכן בכל לב ובכח נפש ובכל מאורו,
נמליכו ונחידו.

ששלוש ששלו ימים עלינו ברכה ושלום, משמאל ומימין על ישראל
שלום. הרחמן הוא יברך את עמו בשלום, ויוכו לראות בנים ובני בנים
עוסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום, יושע אל גבור אבי
עד שר שלום.

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה, לנפשו פדיון, משאת ואנחה,
והוא ידרוש לציון, עיר הנדחה, עד אנה תולין, נפש נאנחה. השומר שבת,
הבן עם הבת, לאל ירצו במנוחה על מחבת.

רזב בערבות מלך עולמים, את עמו לשבות, און בנעמים, במאכלי
ערבות, במיני מטעמים, במלבושי כבוד ובה משפחה.
השומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו במנוחה על מחבת.

ואשרי כל חוכה. לתשלימי כפל, מאת כל סוכה, שוכן בערפל,
נחלה לו יוכה, בחר ובשפף, נחלה ומנוחה, בשמש לו ירחה
השומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו במנוחה על מחבת.

כל שומר שבת בדת מחללו, הן הכשר חבת קדש גורלו, ואם יצא
חובת היום אשרי לו. אל אל אדון מחללו, מנוחה היא שלוחה.
השומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו במנוחה על מחבת.

חמדת הימים, קראו אלי צור, ואשרי לתמימים, אם יהיה נצור,
בחר היום, על ראשם יצור, צור העולמים, רוחו בם נחה.
השומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו במנוחה על מחבת.

זכור את יום השבת לקדשו, קרנו כי גבחה גור על ראשו, על בן
יתן האדם לנפשו, ענג וגם שמחה, בהם למשחה.
שומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על פחבת.

קדש היא לכם שבת המלכה, אל תוך בתיכם, להניח ברכה, בכל
מושבותיכם לא תעשו מלאכה, בניכם ובנותיכם, עבד וגם שפחה.
השומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על סהרי.

יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.
ששת ימים תעשה מלאכתך, ויום השביעי לאלהיך, שבת
לא תעשה בו מלאכה, כי כל עשה ששת ימים.
יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.

ראשון הוא למקראי קדש, יום שבתון יום שבת קדש,
על בן כל איש ביינו יקדש, על שתי להם יבצעו תמימים.
יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.

אכול משמנים שתה ממתקים, כי אל יתן לכל בו
דבקים, בנדר ללבוש להם חקים, בשור ודגים וכל מטעמים.
יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.

לא תחסר כל בו ואבלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך
אשר אהבת, כי ברכתך מכל העמים.
יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.

השמים מספרים כבודו, וגם הארץ מלאה תסדו, ראו
כי כל אלה עשתה ידו, כי הוא הצור פועלו תמים.
יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.
ית רבון, צור משלו תמצא בזמירות של ליל שבת.

רות לשבת.

לספר חורו.

כל מאורו.

על ישראל

ס וגני בנים

גבור אבי

זאת ואנחה.

שומר שבת.

ים, במאכלי

בן בערפל.

חה

יו, ואם יצא

יחה.

יהיה נצור.

ה.

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם
שֶׁבָכָה לוֹ — אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁיִּי אֶלֶהוּ, תִּהְיֶה לְדוֹר. אַרְוֵמָה
אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ! וְאַבְרָכָה שֶׁמָּה לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
אַבְרָכָךָ, וְאַהֲלֶלָה שֶׁמָּה לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד,
וְלִגְדָּלְתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
יִגְדִּי. הָרַר כְּבוֹד הַנֶּקֶד, וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וַעֲזוּ
נִרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְנִגְדָּלְתָּ אִם־פָּרָנָה. וְכֵן רַב טוֹבָה וְיִיעוּ,
וְאַדְרָתְךָ יִרְגְּנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יי, אֶרְךָ אֲפִים וְגָדֹל חֶסֶד. טוֹב
יי רַב, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יי כֹּס מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּךָ. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ.
לְחֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד הָרַר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כֹּס עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר. סוֹמֵךְ יי לְכָל
הַנִּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רֶצוֹן. צַדִּיק יי בְּכֹס דְּרָכָיו, וְחֹסֶד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב
יי לְכָל קָרְאִי, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רֶצוֹן וְרֹאִי
יַעֲשֶׂה, וְאֶת שְׁוֹעֶתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהַבָּיו,
וְאֶת כֹּס הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לְךָ יי יִדְבָּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל
בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי בָשָׁע בִּיעַקֵּב. נָאִם יי. וְאֲנִי—
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם, אָמַר יי: רוּחִי אֲשֶׁר עֲלֶיךָ, וְדַבְּרִי אֲשֶׁר
שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וְרֵעַד.
אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב, תִּהְיֶה לְךָ
יִשְׂרָאֵל! וְקִרְאָה אֶל יְהִי וְאָמַר: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת.

מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבָּלִין דִּין מִן דִּין. וְאַמְרִין: קִדִּישׁ
 בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲרָא בֵּית שְׁכִינְתָּה; קִדִּישׁ עַד אֲרַעָא עוֹבֵד
 גְּבוּרְתָּה, קִדִּישׁ רַעְלָם וְלַעְלָמִי, עֲלִמְיָא. יְיָ צְבָאוֹת, מִלְּיָא
 כָּל אֲרַעָא יְיָ יִקְרָה. וְתַשְׁאֲנִי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
 גְּדוֹל: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וְנִסְלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת בִּתְרֵי
 קָל יְיָ עֲסִיגָא דְמַשְׁבַּחִין וְאַמְרִין: בְּרִיד יִקְרָא דְבֵי מֵאֲתֵר בֵּית
 שְׁכִינְתָּה! יְיָ יִמְרֵךְ רַעְלָם וְעַד. יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם
 וְלַעְלָמִי עֲלִמְיָא. יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֵם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ!
 שְׁמָרָה זֹאת לְעוֹלָם, לִיֶּצֶר מַחֲשָׁבוֹת לֵבב עַמְּךָ, וְהִבֵּן
 רַבְּכֶם אֱלֹהֶיךָ. וְהוֹאֲרָחוּם, יִכְפֹּר עֵז וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
 לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעֲזִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלָח,
 וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאִיךָ. צִדְקָתְךָ – צִדְקָה לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ
 אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד – לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבּוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם – יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל
 יִשׁוּעָתָנוּ, סֶלָה. יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֶלָה. יְיָ צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בְּמַח בָּךְ, יְיָ, הוֹשִׁיעָה! הַמְלִיךְ
 יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם מָרְאָנוּ. בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁפָּרְאָנוּ לְכְּבוֹדוֹ,
 וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נִמְעַ
 בְּתוֹכָנוּ; הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ
 וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינַע
 לְרִיק, וְרֹא גִלְדֵּךְ לְבָהֳלָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר הַקִּיץ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה,
 וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.
 לְמַעַן יוֹמְרֵךְ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם; יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹרְךָ. בְּרוּךְ
 דְּגֹבֵר אֲשֶׁר יִבְמַח בִּי, וְהִיָּה יְיָ מְבַמְּחוֹ. בְּמַחֲוֹ בִּי עַדִּי עַד.

שְׁרֵי הָעַם
 אֲרוֹמְמָךְ
 בְּכָל יוֹם
 לְכָל מֵאֵה,
 וְגְבוּרְתְּךָ
 הָאֵל. וְעוֹזוֹ
 מִיָּד וּבִיעוֹ,
 חֶסֶד. טוֹב
 מִעֲשִׂיךָ,
 וְיִכְרֹנוּ.
 מַלְכוּתְךָ
 יְיָ לְכָל
 דָּוִד, וְאַתָּה
 לְכָל
 יוֹם. קְרוֹב
 עֵז וְיִרְאָיו
 לְאֱהָבָתוֹ
 בְּרִיד לְכָל
 וְאַנִּי—
 רִי אֲשֶׁר
 עוֹרְעָה,
 תַּהֲלוֹת
 צְבָאוֹת.

כִּי בִיהַי צוּר עוֹלָמִים. וַיִּבְטְחוּ בָךְ יוֹדְעֵי שְׁמוֹךְ, כִּי לֹא עֲזָבְתָּ
דֹּר־שֵׁיךְ. יְיָ! יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צָרְכּוֹ, יַגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר.

וַתַּגְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרֻעֹתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ; וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב (נ"א קוץ) מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן, וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶנְדָּא וּבְזִמְן קָרִיב, — וְאַמְרוּ: אָמֵן!
קַח יְהוָה שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא!
וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה.
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֹה דְקֻדְשָׁא — בְּרִידָא הוּא.
לְעֶלְא (בעש"ת וּלְעֶלְא מִכָּל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִתְמַחְתָּא, בְּאִמְרוֹן בְּעֶלְמָא — וְאַמְרוּ: אָמֵן.

תהלים סט.
וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יְיָ. עַתָּה רָצוֹן,

אֱלֹהִים בָּרַב חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ.

פִּתְחִים אֲיוֹן סִקְלֵךְ לְחֻצָּת סִקְרֵךְ הַתּוֹרָה וְאִמְרוּ:

וַיְהִי בְנִסְעֵךְ הָאָרֶץ וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה:

במבור י.

קוֹמָה יְיָ וַיִּפְצֵנוּ אֵיבֵיךְ,

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה,

בְּרִידָא, שְׁמֵן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֻדְשָׁתוֹ.

בְּרִידָא שְׁמֹה דְמָרָא עֲלֵמָא, בְּרִידָא בְּתָרָד וְאַתְרָד! יְהוָה
רְעוּתְךָ, עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעָלְמָא, וּפְרָקוֹן יְמִינְךָ אֲחֵינוּ לְעַמְּךָ
בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ, וְלֹאֲמַמְנוּיָא לְנָא מְשׁוּב נְהוּרָד וּלְקַבֵּל צְלוּתָנָא
בְּרַחֲמִין. יְהוָה רַעְוָא קְדָמְךָ דְּתוֹרִידָא לָן חִיִּין בְּמִיבוּתָא, וְלִהְיוּ
אֲנָא פְקוּדָא בְּנוּ צְדִיקָיָא, לְמַרְחֵם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי, וַיִּתְּ כָּל
דִּי לִי, וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנִי הוּא וְזֶן לְכָלֵּא וּמְפָרְגִים לְכָלֵּא:

מִנְחָה לְשֶׁבֶת
אֲנִי הוּא
וּמְלָכוּתָא
דְּסִגְיָדָא
עַד אֲנִישׁ
דְּשִׁמְיָא
קְשׁוּט,
וְלִשְׁמֵה
דְּתַפְתָּח
(רְעוּתְךָ)
לְמַב וְלָךְ

חון
וחקל עונה
?
ובאָרְץ.
והשפּתוֹ
אב
נפשוֹתֵינוּ
לְפָלִימַת

דברים ד.
משלי ג.
שם.
שם.
ישע' מב.

י.
והקדל עונה
חסידי

אֵת הוּא שְׁלִיט עַל כָּלֵא; אֵת הוּא דְשִׁלִּיט עַל מַלְכֵינָא,
וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִיד הוּא,
דְסִגְרָנָא קִמָּה וּמִקְמָא דִּיבָר אֲוִרִיתָהּ. בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן לֹא
עַד אֲנִי רְחִימָנָא, וְלֹא עַד בַּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא, אֲלֵא בְּאֱלֹהֵא
דְשְׁמִינָא, דְהוּא אֱלֹהֵא קְשׁוּמ, וְאֲוִרִיתָהּ—קְשׁוּמ, וְנִבְיֹאֲהִי—
קְשׁוּמ, וּמִסְגָּא רְמַעְבַּר טַבֵּן וְקְשׁוּמ. בֵּה אֲנָא רְחִיץ,
וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יִקְרָא אֲנָא אֲמַר תְּשַׁבְּחֵן. יְהִי רַעְוֹא קִדְמָךְ
דְתַפְתַּח לְבָאִי בְּאֲוִרִיתָא, (וְתִיבָב לִי בְּנִין דְכִרִין דְעֲבָדִין
רְעוּתֶךָ) וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲדִין דְלְבָאִי, וְרַבָּא דְכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל,
לְטַב וְלְחַיִּין וְלְשָׁרָם.

חֲזֹן גִּדְּלוּ לִי אֵתִי, וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

וְחִקְחֵל עֹנָה לִי הַגְדֵּלָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנָּצַח וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׂמִים
וּבְאַרְצָא. לִךְ יְיָ הַמְּמַלְכָּה וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל כְּרָאשׁ. רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וְהַשְׁתַּחֲוִי לְפָנֶיךָ קִדְשׁוֹ, כִּי קִדְשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

אֵב הַרְחִמִים, הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּכִים, וְיִזְכּוֹר בְּרִית אִיתָנִים, וְיַצִּיל
נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת, וְיִגְעַר בְּיָצָר הַרְעָה מִן הַנְּשׂוֹאִים, וְיַחֲזֹן אוֹתָנוּ
כְּפִלִּימַת עוֹלָמִים, וְיַמְלֵא מִשְׁאֲדוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

קוראין ג' גברו ב' חשבוה חבא ואפילו ביו"ט וא"א ח"ק אחר קה"ת.

כשמנביהוין חס"ת אומרים זה.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשְׁהָ לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה.

דברים ד. משלי ג. עץ חיים היא למחזיקים בה, וְתִמְכִּיךְ מֵאֲשֶׁר.

שם. דרכיה דרכי נעים, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

שם. ארץ ימים בימינה, בְּשִׂמְלָהּ עֶשֶׂר וּכְבוֹד.

ישע'י מב. יי חפץ למען צדקו, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיֹאדִיר.

החזון יורד עם חספר מעל חבמה ואומר:

יִהְיֶה לָךְ אֵת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדִי!

וְהִקְחֵל עֹנָה: חֲדוּר עַל אֶרֶץ וְשָׂמִים, וְיִרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תִּהְלַח לְכָל

חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ.

תהלים כד.

קָדוֹד מְזֻמּוֹר, לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ, כִּי
 הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל נְהִירוֹת יִכְוֶנֶהָ. מִי יַעֲלֶה בָהּ יי?
 וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ! — נָקִי בַפִּים וּבֵר לֵבָב אֲשֶׁר רָא
 נִשְׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה. יִשְׂא בִרְכָה מֵאֵת יי?
 וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ? — זֶה הוּר דְּרָשִׁיו, מִבְּקָשֵׁי פְנִיָּה —
 יַעֲקֹב סֵלָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם! וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם,
 וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יי עֲזוֹז וְגִבּוֹר, יי
 גִּבּוֹר מִדָּחְמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם,
 וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יי צַבָּאוֹת,
 הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, סֵלָה!

מְכַנִּיסִים אֶת סֶפֶר הַתּוֹרָה לְאַרְזֵן הַקֹּדֶשׁ וְאוֹמְרִים:

תהלים קיא.

הִלְלוּיָהּ, אֱלֹהֵי יי בְּכָל לֵבָב, בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה. גְּדֻלִּים מַעֲשֵׂי יי,
 דְּרוֹשִׁים לְכָל תַּפְאֻתָּהֶם. הוֹד וְהָדָר פָּעֲלוּ, וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. זָכָר עֲשֵׂה
 לְנַפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יי. מֶלֶךְ נֶתַן לִירָאֻוֹ, וְיִבּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. כִּת
 מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, לְתַת דָּתָם נִחֲלַת גּוֹיִם. מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט, נֶאֱמָנִים
 כָּל פְּקוּדָיו. סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם, עֲשׂוּיִם בְּאֱמֶת וַיִּשְׂר. פְּדוֹת שְׁלַח לְעַמּוֹ,
 צִנָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. הַאֲשִׁית חֲכָמָה יִרְאַת יי, שֶׁכֶּר טוֹב
 דָּבָל עוֹשִׂיהֶם, תִּתְּלֶתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. וּמְכַנִּיסִין הַסֵּ"ת לַהִיכָל ח"ק

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא, הָבוּ גְדֻלָּה לְאֱלֹהֵינוּ.
 אֲדֹנֵי, שְׁפֹתֵי תַפְאֻחַ וּפִי יִגִּיד תִּתְּלֶתָהּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
 עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת,
 וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בש"ח

וְזָכְרֵנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ תַּפֵּחַ בַּחַיִּים, וְכִתְּבֵנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנֵּה אֱלֹהִים חַיִּים.

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֹּן אֲבֹרָהִם.
אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּחֹרֶף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. בְּקִיץ מוֹרִיד הַטַּל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מִלֵּךְ
מַמִּית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בש"ת מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים? וּזְכֹר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאֻמֶּנּוּ אַתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.

בְּחֹרֶף הַשָּׁנָה אוֹמְרִים כֹּאן קְדוּשָׁה.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְקַלְלוּךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מִלֵּךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ. (בש"ת הַמִּלֵּךְ הַקְּדוֹשׁ).

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וּמִי כְעִמְךָ

קְדוּשָׁה.

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֶעֱם שִׁיחַ סוֹד שְׁרָפֵי קֶדֶשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים
לָךְ קְדוּשָׁה, בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קו"ח קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי אֲבֹתָ! מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
חוּן לְעַמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: קו"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.
חוּן וּבְדִבְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר: קו"ח יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ
צִיּוֹן — לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ! אַתָּה קְדוֹשׁ וְכו'.

שִׁירָה תְּהִי שָׁה

וּמִי כְעִמְךָ — שְׁנֵתָ לֹא תִפְאַרֶת גְּדֻלָּה. הוּא יוֹם הַשַּׁבָּת.

יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. תִּפְאֶרֶת
גְּדֻלָּה, וְעֲטָרַת יְשׁוּעָה—יוֹם מְנוּחָה
וְקֹדֶשׁ לְעַמֶּךָ נָתַתָּ. אֲבָרְכֶם יְיָ
יִצְחָק יִרְגֵן, יַעֲקֹב וּבָנָיו יִנְחוּ בוֹ
מְנוּחַת אֲהָבָה וְגְדֻלָּה, מְנוּחַת אֱמֶת
וְאֱמוּנָה, מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשִׁלּוּחַ, וְהַשְׁקֵט
וְבִטָּחָה, מְנוּחַת שְׁלָמָה שְׂאֵתָה רוּחָה
בָּהּ. יִכִּירוּ בְנֶיךָ וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאֵתְךָ הוּא
מְנוּחָתָם, וְעַל מְנוּחָתָם יִקְדִּישׁוּ אֶת שִׁמְךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רְצֵה נָא בְּמְנוּחָתָנוּ;
קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ, (וְשִׁמְחֵנוּ) וְשִׂמְחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ,
וְמִיָּהר לָבֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קֹדֶשְׁךָ, (וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל
אֱהָבֵי שִׁמְךָ). וַיִּנְחוּ בָם כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שִׁמְךָ.
כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקֹּדֶשׁ הַשְּׁבֶת.

שִׁירַת חֶדְשָׁה

אֲבָרְכֶם יְיָ—יְשִׁמַּח בְּיוֹם זֶה.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וּלְתַפְּלָתָם
 שְׁעָה), וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְּךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל,
 וּתְפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

וּתְחַיֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים רבנים

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
 בָּשָׂר, יוֹצֵרנוּ וּיֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרִכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
 עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, בֶּן תַּחֲנוּנוֹ
 וְתַקְיָמָנוּ, וְתִאֶסְפֵּנוּ גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר תְּקִיָּה וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹנְךָ,
 וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם, עַל שְׂאֵנָהּנוּ
 מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
 מִגֵּן וְשֹׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר, גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תַּהֲלִיחֶךָ,
 עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
 וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמִּקְדּוֹת לָךְ,
 וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ,
 וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת.

וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרַיִם.

לראש חודש ולחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ, וַיַּרְאֵה וַיַּרְצֵה וַיִּשְׁמַע
 וַיַּשְׁקֵד וַיַּזְכֵּר וַיַּכְרִיז וַיַּקְדִּימֵנוּ, וַיַּכְרִז אֲבוֹתֵינוּ, וַיַּכְרִז מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד
 עֲבָדְךָ וַיַּכְרִז יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וַיַּכְרִז כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם.

לחודש ח' פסח	לחודש ח' סיון	לראש חודש
חג המצות	חג הסוכות	ראש החודש

הַזֶּה. וְכִרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹעֵד, וּפָקְדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּהּ, וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו, כִּי
 אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אַל מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

הטוב—כי לא כלו רחמים, והרחם—כי לא תמו חסדיך—
כי מעולם קנינו לך. בשבת חנכה אומרים כאן "על הנסים".

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בש"ת ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויחללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאח צהורות.

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו,
ועל כל ישראל עמך. ברבנו אבינו בלנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום.

לשבת חנכה.

ועל הנסים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל התשועות,
ועל הנפלאות ועל הנחמות, ועל המרחמות, שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל, להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך,
ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבית את ריבם, נתת
את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וממאים ביד מהירים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי
תורתך; ולך עשית לשם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את
היכלך, וסחרו את מקדשך, והדליקו גרות בנצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימים אלו בחדל ובהודאה ועשית עמכם גם ופלא וגדלה
רשמתך הגדול סלה) ימי "חנכה" אלו צהורות ולהלל רשמך הגדול, ועל כלם וכו

מנחה לשבת

וטוב יהיו
עת ובכר

בר

בש"ת

ונחמות, נז

ולשלום.

אלה

תדום, ונפ

תדרוך נפ

ומלקל מ

קנצת אדם

ותצילני מ

בעולמך.

צאנך ושפ

תורתך, ע

יהיו לרצון

במרומי,

יהי

במהרה ב

קדמוניות.

תחלי קיט

צד

שם עא.

וצד

שם לו.

צד

צד

צד

צד

צד

צד

צד

צד

וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ (בְּרוּב עֹז וְשָׁלוֹם). כִּסְפָּר

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

בְּשִׁשׁ בְּכִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה, וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת, נִזְכֵּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ, וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי — נַפְשֵׁי
תְּדוּם, וְנַפְשֵׁי בְּעֶפְרָ לְכָל תַּהֲוָה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל תְּקָמִים וְחַחוּשֵׁיבִים עָלַי לְדַעַה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתְךָ
וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתְּךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁעַל תַּעֲלֶה
קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשֶׁעַל אֲכַעֲסֶם הַיּוֹם וְשֶׁעַל אֲכַעֲסֶיךָ.
וְתִצְלֵלִי מִיָּצֵר הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְּנָעָה וְעֲנֻנָּה, מִלְּבָנִי וְאַלֹהֵינוּ. יְחַד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֶה עִירְךָ יִסֵּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלָל הִיבָרְךָ וְקִבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֶה
צֹאנֶיךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְּךָ. לְמַעַן יִתְלַצֵּן יְדִידֶיךָ, חוֹשִׁיעַה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי לְרָצוֹן אֶמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוֹמֶיךָ, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נַעֲבִידְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעִרְבֶה לֵּנוּ מִנְּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

בְּנִימִים שָׂאִין אוֹמְרִים תִּסְתַּנֵּן בְּחוּל אֵין אוֹמְרִים בְּשַׁבָּת צִדְקָתְךָ צִדֵּק.

צִדְקָתְךָ — צִדֵּק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ — אֱמֶת.

וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים, עַד מְרוֹם, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ גְּדֻלוֹת,

אֱלֹהִים! מִי כְמוֹךָ?

צִדְקָתְךָ כְּהֲרִי אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ — תְּהוֹם רַבָּה;

אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי! קְדִישׁ תִּתְקַבֵּל

שִׁירָה תְּדַשֵּׁה

בְּתַרְרֵי אֵל — בְּתַרְרֵים תְּרַטִּים כֹּאֵר. מִשְׁפָּטֶיךָ — עֲשׂוּקִים פֶּתַח־חַסֵּד.

יְדִידֵי —

מִלְּבָנֵינוּ

הַגְּדוֹל

(הָאֵל

וְהַיּוֹת.

עָלֵינוּ

בְּאֹר

חַיִּים,

שָׁלוֹם.

וְיִשְׁעוֹת,

בְּתוֹתֵינוּ

בֵּית יוֹן

צִדְקָתְךָ,

בְּנֵי

סִיד

עוֹסְקֵי

עֲשִׂיתָ

בְּנוֹ אֵת

וְקִבְעוּ

וְנִדְרָה

כֻּלָּם וְכֻלָּם

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֶרֶץ הַבֵּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
שֶׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה,
שֶׁלֹא שָׁם חָלְקֵנוּ בָהֶם, וְגָרְלָנוּ בְּכָל הַמוֹנֵם. — וַיִּנְחֵנוּ בּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹרִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ, בְּרוּךְ
הוּא. שֶׁהוּא נוֹמֵה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
כְּמַעַל, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד.
אָמֵת — מְלָכֵנוּ, אָפֶס וּלְתוֹ, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבָהּ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם כְּמַעַל וְעַל
הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד“.

וְעַל בֶּן נִקְוָה לָהּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֵרַת
עֲזוּדָהּ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יִכְרַתוֹן,
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמִיךְ
לְהַפְנוֹת אֱלִידָה כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָה, תִּשָּׁבַע כָּל רָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמִיךְ יִקָּר וַתִּגַּה וַיִּכְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עוֹל
מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
„יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד!“ וַנֹּאמֶר: „וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ,
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד“.

קריש יתום

אֵל תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאם, וּמִשְׁאֵת רִשְׁעִים כִּי תִבֵּא.

עֲצוֹ עֲצָה וְתַפָּר, דְּבָרוֹ דְּבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמֵנוּ אֵל

וְעַד וְקָנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֹּל;

אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא, וְאֲנִי אֶסְבֹּל וְאֶמְלֹט.

ההלים קד. משבת אחר סבות עד שבת הגדול אוֹרִים כָּל שַׁבַּת בְּרָכִי נַפְשִׁי
 בְּרָכִי, נַפְשִׁי, אֶת יי. יי אֱלֹהֵי! גְּדֹלֶת מְאֹד,
 דוֹר וְהוֹדֵר לְבָשֶׁת. עָמָה אֹר בְּשִׁלְמָה, נוֹמָה שָׁמַיִם
 בִּירֵיעָה. הַמְקַרָּה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו, הַשֶּׁם עָבִים רְכוּבוֹ,
 הַמְחַלֵּךְ עַל בְּנֵי רִיחַ. עֲשֵׂה מִלְאָכָיו רוּחוֹת, מִשְׁרָתָיו
 אֵשׁ רָחֵט. יֹסֵד אֶרֶץ עַל מְכוּנִיָּה, כָּל תַּמּוּז עוֹלָם
 וְעַד. תַּחֲוֹם כְּלָבוּשׁ בְּסִיתוֹ, עַל הָרִים יַעֲמָדוּ מַיִם.
 מִן גַּעֲרָתָהּ יְנוֹסוּן, מִן קוֹל רַעֲמָה יַחֲפֹזוּן. יַעֲלוּ הָרִים,
 יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת, אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לָהֶם. גְּבוּל שְׁמַת
 בַּל יַעֲבֹרוּן, כָּל יֹשְׁבוֹן לְבָסוֹת הָאָרֶץ. הַמְשַׁלַּח
 מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים, בֵּין הָרִים יִהְלֹכוּן. יִשְׁקוּ כָּל חֲתִיתוֹ
 שְׂדֵי, יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִים. עֲלִיָּהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יִשְׁכּוּן, מִבֵּין עִפְאִים יִתְּנוּ קוֹל. מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו
 מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ. מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה.

שִׁירָה הַדָּשָׁה

בְּרָכִי נַפְשִׁי—תִּכְנֶן שִׁירִי תֹאזֵר מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית וְתִשְׁבַּע. גְּדֹלֶת—הַגָּדוֹל.
 לְבָשֶׁת—לְבוּשׁ אֶתָּה. עָמָה—הַגָּדוֹל מִכֹּסֶת הָאָרֶץ בְּאֹר בְּשִׁלְמָה. עֲלִיּוֹתָיו—הַעֲבִים שֶׁהֵם
 כְּמוֹ תַּקְרָה וְעֲלִיָּה עַל הָאָרֶץ. (עֲלִיָּה—חֲדָר עֲלִיּוֹן). רְכוּבוֹ—מְרַכְּבוֹ, כְּלוּמֹר, הוּא רוֹכֵב עַל
 עָבִים. מִלְאָכָיו רוּחוֹת—אֵת הַרוּחוֹת עוֹשֶׂה לְמִלְאָכָיו עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. לָהֶם—בּוֹעֵר. מְכוּנִיָּה—
 יִסּוּדוֹתֶיהָ. תַּחֲוֹם כְּלָבוּשׁ בְּסִיתוֹ וְגו'—בְּתַחֲלֵת הַבְּרִיאָה הָיְתָה כָּל הָאָרֶץ מְלֵאָה מַיִם.
 וְנִקְרָאָה אֵז "תַּהוֹם", וְזֶה תַּחֲוֹם זֶה בְּסִית מַיִם כְּמוֹ לְבוּשׁ, עַד כִּי גַם עַל הָהָרִים עָמְדוּ
 הַמַּיִם, אֵד מִגַּעֲרָתָהּ וּמִקּוֹל רַעֲמָה אֲשֶׁר צִוִּיתָ: יִקְוּ הַמַּיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְגו' נִסּוּ הַמַּיִם
 בְּחִפְזוֹן הָרָד וַיִּקְעוּת אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר נָעֲדָתָ לָהֶם—חֵיָם הֵינִי. וַיַּחֲפֹזוּ—וַיִּלְכוּ בְּחִפְזוֹן.
 כָּל יַעֲבֹרוּן—שָׁלָא יַעֲבֹרוּ אֶת הַגְּבוּל. הַמְשַׁלַּח וְגו'—אֵת מֵי הַמַּעֲיָנוֹת אֲשֶׁר בְּכֶסֶן
 הָאֶדְמָה יוֹצֵא אוֹתָם מִמְּקוֹמָם, וְהָיוּ לְנַחֲלִים. חֲתִיתוֹ שְׂדֵי—חֵיָת הַשָּׂדֶה. יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים—
 הַמִּזְבִּי הַמְּדַבֵּר יִשְׁקִימוּ בָּהֶם צִמָּאִים. עֲלִיָּהֶם עוֹף וְגו'—עַל יַד הַהָרִים יִשְׁכְּנוּ כְּעֵל כֶּנֶף
 בְּעִנְפֵי הָעֵצִים. עִפְאִים—עֲנָפִים. מַעֲלִיּוֹתָיו—מִהָעֲבִים שֶׁהֵם כְּמוֹ עֲלִיּוֹת עַל הָאָרֶץ. חֲצִיר—

מִנְחָה לַשַּׁבָּת.

בְּרָאשִׁית,

הָאֶדְמָה,

חֲתִיתוֹ בְּרָעִים

וְגו', בְּרוּךְ

רוֹ בְּשָׁמַיִם

וְגו' אֵין עוֹד.

יִדְעָתָה הַיּוֹם

מִמַּעַל וְעַל

בְּתַפְאֶרֶת

חֵי יִכְרַתוּן,

אוֹ בְּשִׁמְךָ

שְׁבִי תִבֵּל

יי אֱלֹהֵינוּ

לָהֶם אֶת עוֹלָם

יִהְיֶה הַמַּלְכוּת

בְּתוֹרַתְךָ:

כָּל הָאָרֶץ,

אֵל

וַעֲשֵׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ.
וַיֵּין — יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ, לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן, וְלָחֶם,
לִבָּב אָנוּשׁ יִסְעֹד. יִשְׁכְּעוּ עֵצֵי יֵי, אֲרִזֵּי לִבְנוֹן אֲשֶׁר
נָמְעוּ. אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ, חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה.
הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַעֲלִים, סִלְעִים מַחֲסֶה לְשִׁפְנִים.
עֲשֵׂה יֶרֶחַ לְמוֹעֲדִים, שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ. תִּשְׁתַּחֲשֹׁד
וַיְהִי לַיְלָה, בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יָעַר. הַכְּפִירִים
שֹׂאנִים לַמָּוֶרֶךְ, וְלִבְקָשׁ מֵאֵל אֲכָלָם. תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
יֵאֱסֹפּוּ, וְאֵל מַעֲוֹנָתָם יִרְבֹּצוּן. יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ,
וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב. מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ, יֵי! כָּלָם
בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָהּ: זֶה הַיָּם גְּדוֹל
וְרַחֵב יָדָיִם, שֶׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר, חֵיוֹת קִמְנוֹת עִם
גְּדֻלוֹת. שֶׁם אֲנִיוֹת יִהְלֹכוּן, לוֹיִתָּן זֶה, יִצְרֶתָ לְשִׁחַק
בּוֹ. כָּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבִּירוּן, לָתֵת אֲכָלָם בָּעֵתוֹ. תִּתֵּן
לָהֶם יִלְקֻמוּן, תִּפְתַּח יָרֶךְ — יִשְׁכְּעוּן מוֹב. תִּסְתִּיר

שִׁירָה הַדְּשִׁי

עֵשֶׂב. לַעֲבֹדַת הָאָדָם — לְצִרְכֵי הָאָדָם, כְּמוֹ לַעֲבֹדַת הָאָרֶץ, לְמַקְנֵה הָאָרֶץ. לְהוֹצִיא —
מוֹצִיא. וַיֵּין — אֵף נֵין נִצְמִים שֶׁנִּשְׁמַח אֶת הַלֵּב; וְגַם אֶת שֶׁמֶן נִצְמִים הַמַּצְהִיל וּמִזְהִיר אֶת
הַפָּנִים. עֵצֵי ה' — הַעֲצִים הַגְּבוּהִים מְאֹד וְיֵי: וְיָרִיו מִטֵּר שֶׁשָּׁמֶן. חֲסִידָה — שְׂטֵאֲרֵךְ, анетъ
כְּרוֹשׁ — מִין עֵץ. יַעֲלִי — יִתֵּן הַשּׁוֹכֵנֶת בְּהָרִים, שְׂטֵינְבָאק, козерогы. לְמוֹעֲדִים — לְקִבּוּ
עַל כָּל מוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה. יָדַע מְבוֹאוֹ — יוֹדַע, כְּלוּמַר, וְשִׁמּוֹר זְמַן שֶׁקִּנְעָתוֹ. תִּשְׁתַּחֲשֹׁד — תִּשְׁתִּי.
חֵיתוֹ יָעַר — חֵיוֹת הַמְּזֻרְפוֹת. וְלִבְקָשׁ — וּמִבְקָשִׁים. יֵאֱסֹפּוּ — וְיִקְנְסוּ לְמַעֲנֵם לְרַבֵּץ וּלְנִיחַ;
יִבָּה בַּעַת שֶׁיֵּאֱסֹפוּ חֵיוֹת, וְיֵצֵא אָדָם לְמַעֲשָׂהוּ. קִנְיָנָהּ — מַעֲשֵׂיָהּ וּבְרוּאֶיהָ. רַחֵב יָדָיִם —
רַחֵב הַיָּדָדִים. לוֹיִתָּן — הַתַּנִּין הַגְּדוֹל, Крокодилъ, שֶׁיִּצְרָתוֹ לְשִׁחַק בָּנִים. יִשְׁבִּירוּן — יִשְׁכְּעוּ וְיִקְוּ
בָּעֵתוֹ — בְּזֶמֶן הָאֵקֵל. תִּתֵּן לָהֶם וּגו' — אִם תִּתֵּן לָהֶם אֲכָלָם בְּמִדָּה מִצְוָתָהּ וְלִקְשׁוֹן וְאִם
תִּפְתַּח יָרֶךְ לָתֵת לָהֶם הַרְבֵּה — וְיִשְׁכְּעוּן מוֹב, וְאִם תִּסְתִּיר פְּנֵיךְ מֵהֶם וְלֹא תִתֵּן לָהֶם

פְּנֵיךְ —
יִשׁוּבוּן.
יְהִי כִבֵּ
לְאָרֶץ —
בְּחֵי, אֵ
אֲנֹכִי אֵע
עוֹד אֵינִי
שֶׁם קִבֵּ
שִׁירָה

הַצִּילָה נִמֵּ
יִסִּיד לָךְ,
אוֹיְהָ לִי,
לָהּ נִפְשִׁי
הַמָּה לְמִ
שֶׁמֶסְבֵּא, שִׁיר
עוֹרֵי מַעַם
יָנוּם שֶׁמֶרֶץ

יֵי צִלְךָ עֵר
יֵי יִשְׁמְרֶךָ
וּבּוֹאֲךָ,

מֵאֲכָל־וּבְחִלּוֹן
תִּשְׁעֶה רִיחֶךָ
כָּל חֲבָרִיָּהּ כָּל־
וְהָהָר עַד אֲדָמָה
וְאֵשׁ, הֵם הַחֲרִי
עַל הָאֲדָמָה.

פָּנֶיךָ—יִבְהִלֶנּוּ, תֹּסֵף רוּחַם—יִגְוְעוּן, וְאֵל עֲפָרָם
יִשׁוּבוּן. תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן, וּתְחַדֵּשׁ פָּנַי אֲדָמָה.
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. הַמְבִיט
לָאָרֶץ—וּתְרַעַד, יִגַּע בְּהָרִים—וַיַּעֲשֶׂנוּ. אֲשִׁירָה לַיְיָ
בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי. יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי,
אֲנֹכִי אֲשַׁמֵּחַ בִּי. יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ, וְרָשָׁעִים
עוֹד אֵינָם; בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, הַלְלוּיָהּ!

שם קכ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֵל יְיָ בִּצְרָתָהּ לִי, קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי. יְיָ
הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְּת שֹׁקֵר, מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה. מַה יִּתֵּן לָךְ וּמַה
יִסְוֶה לָךְ, לְשׁוֹן רְמִיָּה. חֲצִי נְכוֹד שְׁנוּנִים, עִם גִּחְלֵי רִתְּמִים.
אוֹיֵה לִי, כִּי גִרְתִּי מִשָּׁד, שְׁכַנְתִּי עִם אֶהְלֵי קָדֶר. רַבַּת שְׁכֻנָּה
לָהּ נַפְשִׁי, עִם שׂוֹנֵא שְׁלוֹם. אֲנִי שְׁלוֹם, וְכִי אֶדְבֹר,
הִנֵּה לַמַּלְחָמָה.

שם קכא. שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים, מֵאֵן יָבוֹא עוֹרִי.
עוֹרִי מֵעַם יְיָ, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ, אֵל
יָנוּם שִׁמְרֶךָ. הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל. יְיָ שִׁמְרֶךָ,
יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ. יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה, וַיָּרֶחַ בַּלַּיְלָה.
יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ. יְיָ יִשְׁמֹר צִאתְךָ
וּבואֶךָ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִאֲבָלִם—יִבְהִלֶנּוּ, תֹּסֵף רוּחַם—יִגְוְעוּן, וְאֵל עֲפָרָם
יִשׁוּבוּן. תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן, וּתְחַדֵּשׁ פָּנַי אֲדָמָה. יְהִי כְבוֹד ח'—
כָּל חֲבִירָאָה כָּלָה, נִקְרָאָה כְבוֹד ח', כְּמוֹ, שְׁנֵאִמֵּר: מִלֹּא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּתְרַעַד—
וְהָיָה רָעַד אֲדָמָה, וַיִּמְלִיץ אֶת רָעַד הָאֲדָמָה בְּמִתְחַנֵּה מִפְּבֵט אֵל זוֹעֵם. וַיַּעֲשֶׂנוּ—וַעֲלוּ עֵשָׂן
וְאֵשׁ, הֵם הַהָרִים הַזֵּהָרִים אֵשׁ (וּוּאִילָקְנִי). בְּחַיִּי—כָּל זְמַן שְׁאֵנִי חִי. בְּעוֹדִי—כָּל זְמַן חַיּוּתִי
עַל הָאֲדָמָה. יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי—וַיַּעֲשֶׂנוּ לֹא אֲמָרִי פִי.

שם קבו. שיר המעלות לרוד, שמחתי באמרים לו, בית יי
גלך. עמדות היו רגלינו, בשעריך ירושלים. ירושלים
הבנויה, בעיר שתברה לה, יחדיו. ששם עלו שבמים שבמי
יה עדות לישראל, להודות לשם יי. כי שמה ישובו כסאות
למשפט, כסאות לבית דוד. שאלו שלום ירושלים, ישליו
אהביה. יהי שלום בחייה, שיהיה בארמנותיה. למען אחי
ורעי, אדברה נא שלום בך. למען בית יי אלהינו, אבקשה
טוב לך.

שם קבו. שיר המעלות, אליך נשאתי את עיני, הישבי בשמים.
הנה בעיני עבדים אל יד אדוניהם, בעיני שפחה אל יד
גברתה, בן עינינו אל יי אלהינו, עד שיחננו. חננו יי חננו,
כי רב שבענו בו. רבת שבעה לה נפשנו העגה השאננים,
הבזו לגאי יונים.

שם קבו. שיר המעלות לרוד, לולי יי שהיה לנו, יאמר נא
ישראל. לולי יי שהיה לנו, בקום עלינו אדם. אזי חיים
בצעונו, בחרות אפם בנו. אזי המים שטפנו, גחלה עבר על
נפשנו. אזי עבר על נפשנו, המים הזרונים. ברוד יי, שלא
נתנו טרה לשניהם. נפשנו בצפור נמלטה. מפח יונקים,
הפח נשבר, ואנחנו נמלטנו. עזרנו בשם יי, עשה שמים וארץ.
שם קבו. שיר המעלות, הבטחים ביי, בחר ציון לא ימוט לעולם
ישב. ירושלים הרים סביב לה, ויי סביב לעמו. מעתה
ועד עולם. כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים,
למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה יריהם. המיכה יי לטובים,
ולישרים בלבותם. והמטים עקלקלותם, ויליכם יי את פועלי
האון, שלום על ישראל.

שם קנו. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בָּשׁוּב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, הָיִינוּ בְּחַלְמִים.
אִזְיָמָלָא שְׁחוּק פִּינוּ, וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה, אִזְיָמָרוּ בְּגוֹיִם, הִגְדִּיל יי
לַעֲשׂוֹת עִם אֶלֶה. הִגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים.
שׁוֹבְרָה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ, פֶּאֶפִּיקוּם בְּנִגְב. הִזְרַעִים בְּדַמְעָה,
בְּרָנָה יִקְצְרוּ. הִלֵּךְ יִלְךְ וּבָכָה נִשָּׂא מִשָּׁד הַזֶּרַע, בֹּא יִבֹּא בְּרָנָה,
נִשָּׂא אֶלְמָתֵיו.

שם קנו. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לַשְּׁלֹמֹה, אִם יי לֹא יִבְנֶה בַּיִת, שָׁוָא עֲמָלוֹ
בּוֹנֵיו בּוֹ. אִם יי לֹא יִשְׁמַר עִיר, שָׁוָא שָׁקֵד שׁוֹמֵר. שָׁוָא דָּבָם
מִשְׁקִימֵי קוֹם, מֵאֲחֵרֵי שָׁבַת, אֲכָלִי לֶחֶם הָעֶצְבִּים, בֶּן יִתָּן
לִידִידוֹ, שִׁנָּא. הִנֵּה נִחַלַת יי בָּנִים, שָׁכַר פְּרִי הַבְּטָן. בְּחֻצִּים
בֵּיד גְּבוּר, בֶּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים. אֲשֶׁרִי הִנָּבֵר, אֲשֶׁר מֵלֹא אֶת
אֲשַׁפְתּוֹ מִהֶם, לֹא יִבְשׁוּ כִי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בַּשָּׁעַר.

שם קנת. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרִי כָל יִרְאָה יי, הִהִלֵּךְ בְּדַרְכָּיו.
יָנִיעַ בַּפִּיךָ כִּי תֹאכֵל, אֲשֶׁרִיךָ וטוֹב לָךְ. אֲשַׁתֶּךָ בְּגִפֶּן פִּרְיָהּ
בִּירְבָתִי בֵּיתְךָ, בָּנוּךָ בְּשֵׁתְלִי וַיְתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ. הִנֵּה
כִּי בֶן יִבְרָךְ גִּבְרָה יִרְאָה יי. יִבְרָכְךָ יי מִצִּיּוֹן, וְרֹאדָה בְּטוֹב
יְרוּשָׁלָּיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וְרֹאדָה בָּנִים לְבָנוּךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.
שם קנת. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרִי, יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל.
רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרִי, גַּם רֹא יִכְלוּ לִי. עַל גְּבִי חָרְשׁוֹ חֲרָשִׁים,
הִיאָרִיכוּ לְמַעֲנִיתֶם. יי צַדִּיק, קֹצֵץ עֲבוֹת רָשָׁעִים. יִבְשׁוּ
וַיִּסְגּוּ אַחֹר, כָּל שִׁנְאֵי צִיּוֹן. יִהְיוּ בְּחֻצֵּי גִּזְיוֹת, שָׁקֵד מֵת
שִׁלְתָּ יָבֵשׁ. שְׁלֹא מֵלֹא כְּפֹ קוֹצֵר, וַחֲצֵנוּ מַעֲמָר. וְרֹא אָמָרוּ
הַעֲבָרִים: בְּרַבַּת יי אֱלֵיכֶם, בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יי.

שם קל. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יי. אֲדֹנִי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי,
תִּהְיֶינָה אוֹנִיךָ בְּשִׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי. אִם עֲנוּת תִּשְׁמָר יְהִי.

מִנְחָה לַשַּׁבָּת.

בֵּית יי
יְרוּשָׁלָּם
יִשְׁלֹם
שְׂבִי
בְּכֹאוֹת
יְשֻׁלִּי
לְמַעַן אֲחִי
אֲבִקְשָׁה

בְּשָׂמִים.
הָאֵל יִד
יי חֲנוּנִי,
הַשְּׂאֲנִים.

יֹאמֵר נָא
אֲדֹנִי חַיִּים
עֲבַר עַל
יי שְׁלֹא
יִוָּחָשִׁים.

יִשְׁמָעוּ וְאֶרֶץ.
ט לְעוֹלָם
וּמִנְּעוּתָה
צַדִּיקִים,
לְטוֹבִים,
אֶת פַּעְלִי

אדני, מי יעמד. כי עמך הסליחה, למען תנורא. קויתי יי.
 קחתה נפשי, ולדבריו הוחרתו. נפשי לאדני, משמרים
 לבקרה, שמרים לבקרה. יחל ישראל אל יי, כי עם יי
 החסה, וחרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל.
 מכל עונותיו.

שם קלא. שיר המעלות לדוד, יי, לא גבה לבי ולא רמו עיני
 ולא הלכתי בגדלות ובגפלות ממני. אם רא שויתי
 ודוממתי נפשי, בגמל עלי אמו, בגמל עלי נפשי. יחל
 ישראל אל יי, מעתה ועד עולם.

שם קלא. שיר המעלות, זכור יי לדוד, את כל ענותו. אשר נשבע ליי, נדר
 לאביר יעקב. אם אבא באהל ביתי, אם אעלה על ערש יצועי. אם אתן
 שנת לעיני, לעשפי תנומה. עד אמצא מקום ליי, משכנות לאביר יעקב.
 הנה שמעוה באפרתה, מצאנוה בשדי יער. נבואה למשכנותיו, נשתחוה
 להם רגליו. קומה יי למנוחתה, אמה וארון צוה. בהנה ילכשו צדק,
 נחסידה ירגנו. בעבור דוד עבדה אל תשוב פני משיחה. נשבע יי לדוד
 אמת, לא ישוב ממנה, מפרי בטנה אשית לכסא דוד. אם ישמרו בגוד
 בריתי ועדתי זו אלמדם, גם בגיהם עדי עד, ישובו לכסא דוד. כי בחר יי
 בציון, אנה למושב לו. ואת מנוחתי עדי עד, פה אשב כי אותיה. אידה
 ברה אברה, אביוניה אשביע לחם. וכחניה אלביש ישע, ונחסידה רגן
 ירגנו. שם אצמים קרן לדוד, ערכתי גר למשיחי. אויביו אלביש בשבת,
 ושליו יצין נרו.

שם קלא. שיר המעלות לדוד, הנה מה טוב ומה נעים, שבת
 אחים גם יחד. בשמן הטוב על הראש, ירד על הזקן וזון
 אהרן, שידר על פי מדותיו. במל חרמון שידר על הררי ציון.
 כי שם צוה יי את הברכה, חיים עד העולם.

שם קלא. שיר המעלות, הנה ברכו את יי כל עבדי יי, העמרים
 בבית יי בלילות. שאו ידכם קדש, וברכו את יי. וברכה
 יי מציון, עשה שמים וארץ. עלינו. קדיש יתום

מִסְכֵּת אָבוֹת.

פָּרָק רִאשׁוֹן.

מִסְכֵּת אָבוֹת—אחת מִמִּסְכֵּתוֹת הַש"ס
היא וְשֵׁשׁ פָּרָקִים וְשֶׁ בָּהּ וְחֲכָמִים אֲמָרֵי הַחֲכָמָה
וְדַעַת לְאָבוֹת הַחֲכָמָה וְרִאשׁוֹנֵי הַמִּדְעָה הַקְּבָרִי.
נִזְכָּרִים בְּשִׁבְתוֹת שְׁמֹאחֵר חֵג הַפֶּסַח עַד רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, פָּרָק לְשִׁבְתָּהּ, פָּרָק לְשִׁבְתָּהּ, לְאַחֵר
תַּפְּסֵלֶת "מִנְחָה", בְּשִׁעָה שְׁבַעֲתוֹ שֶׁל אָדָם צְלוּלָה
לְלִטּוֹר וּלְהַבִּיחַ אֲמָרֵי דַעַת.

מִשְׁבֵּת שֶׁל אַחֵר הַפֶּסַח עַד רִיחַ אֲמָרִים בְּכָל שִׁבְתָּהּ פָּרָק אַחֵר.

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא,
שֶׁנֶּאֱמַר: "וַעֲמִד—בְּכֹל צְדִיקִים, לְעוֹלָם
יִרְשׁוּ אֶרֶץ; נֹצֵר מִמַּעַי מַעֲשֵׂה יָדָי לְהַתְּפָאֵר".

א. מַעֲשֵׂה קֶבֶל תּוֹרָה מִפִּינִי וּמִסֵּרָה לַיהוֹשֻׁעַ, וַיהוֹשֻׁעַ—
לְזִכְרִי, וְזִכְרִי—לְנִבְיָאִים, וְנִבְיָאִים מִסֵּרָה לְאֲנָשִׁי כְּנֻסָּה
הַגְּדוּלָּה. הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים: הָיוּ מְתוּנִים בְּדִין,
וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה, וַעֲשׂוּ סִיג לַתּוֹרָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כָּל יִשְׂרָאֵל נִאֲסִילוּ בַּפּוֹשְׁעִים שְׁבָהֶם, לְפִי שְׁנֵים לָהֶם נֶשׂ אִיוֹן זְכוּת בַּמִּבְיָאָתָם
לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

לְזִכְרִי—שֶׁהֵאֲרִיכוּ יָמִים אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ. אֲנָשִׁי כְּנֻסָּה הַגְּדוּלָּה—אֲסַפְתָּ הַחֲכָמִים,
בְּמִסְפָּר מֵאָה וְעֶשְׂרִים, שֶׁאֵסַף עֲזָרָא בְּסוּפֵר בְּשׁוּבוֹ מִבְּבֶל לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְעִמּוּד
בְּרֹאשׁ הָעָם. הֵם—אֲנָשִׁי כְּנֻסָּה הַגְּדוּלָּה. מְתוּנִים—מִיֹּשְׁבִים בְּדַעַת לְשִׁפְט אַחֵר הַתְּבוּנָנוֹת
הַרְבֵּה. הַעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה—הַתְּאֲמִצוּ לְהַרְבוֹת לֹמְדֵי תּוֹרָה. סִיג—נִבְרָה, לְגִדּוֹר

ב. שָׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מְשִׁירֵי כְנָסֶת חֲדָוָלָה. הוּא הָיָה אוֹמֵר: עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים.

ג. אֲנָמִיגָנוֹס אִישׁ-סוֹכוֹ קָבַל מִשְׁמֵעוֹן הַצַּדִּיק, הוּא הָיָה אוֹמֵר: אַל תִּהְיוּ בַּעֲבָדִים, הַמְּשַׁמְשִׁין אֶת הָרֶב עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרָס, אֲלָא הָיוּ בַּעֲבָדִים, הַמְּשַׁמְשִׁין אֶת הָרֶב שֶׁאֵין עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרָס, וַיְהִי מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם.

ד. יוֹסִי בֶן יוֹעָזָר אִישׁ צַרְדָּה, וַיּוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם קָבְלוּ מֵהֶם, יוֹסִי בֶן יוֹעָזָר אִישׁ צַרְדָּה אוֹמֵר: יְהִי בֵיתְךָ בֵּית נֶעַד לַחֲכָמִים, וַהֲיוּ מַתְאֲבָק בַּעֲפֹר רִגְלֵיהֶם, וַהֲיוּ שׁוֹתֵה בִצְמָא אֶת דְּבָרֵיהֶם.

ה. יוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר: יְהִי בֵיתְךָ בְּתוֹמָה לְרוֹחוֹהָ, וַיְהִי עֲנָיִים בְּנֵי בֵיתְךָ; וְאַל תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה, בְּאִשְׁתּוֹ — אָמְרוּ, קַל וָחֶמֶר בְּאִשְׁתַּת חֲבֵרוֹ. מִבְּאֵן אָמְרוּ חֲכָמִים: כָּל הַמִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה, גֹּזֵרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ, וּבֹטֵל מִדְּבָרֵי תוֹרָה, וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֶנֶם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְלֹאֲסוֹר עַל עַצְמוֹ גַּם אֶת הַמֶּתֶר. מִן הַתּוֹרָה בִּכְרִי שֶׁלֹא לַעֲבֹר עַל הָאִסּוּר, מְשִׁירֵי-מִנְשָׁאִים וְהַאֲחֻזִּים. הָיָה אוֹמֵר-הָיָה רִגִּיל לוֹמֵר. הָעוֹלָם עוֹמֵד-בְּלוֹמֵר, עוֹלָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. הָעֲבוֹדָה-עֲבוֹדַת אֱלֹהִים בְּמִקְדָּשׁ. גְּמִילוּת חֲסָדִים-מַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם חֲבֵרֹת. אִישׁ סוֹכֵי-מִיּוֹשְׁבֵי עִיר סוֹכוֹ. קָבַל מִשְׁמֵעוֹן-שָׁמַע תּוֹרָה מִפִּיו. אַל תִּהְיוּ-בַּעֲבוֹדַת ה' אוֹ בַּעֲבוֹדַת הָעָם לֹא תִהְיוּ בַּעֲבָדִים הַמְּשַׁמְשִׁים אֶת אֲדוֹנֵם עַל-מְנַת (בְּתִנְיָא) לְקַבֵּל פָּרָס (מִתְנָה, премія) מִקִּדּוֹ, אֲלָא עֲבָדוּ מֵאַהֲבָה. מוֹרָא שָׁמַיִם-יְרֵאת ה'. בֵּית וְעַד-בֵּית שְׁנוֹעָדִים בִּי וּמִתְאֲסָפִים לַעֲתִים מִזְמָנוֹת. הָיוּ מַתְאֲבָק בַּעֲפֹר רִגְלֵיהֶם-הַשְׁתַּמְטַח עַל גַּבִּי בְּרַקֵּעַ וְהַתְּכֵפָה בְּאֶבֶן רִגְלֵיהֶם, בְּלוֹמֵר, שֶׁב לְרִגְלֵיהֶם, כְּתוּלִיד לִפְנֵי רַבּוֹ, שָׁפָן חַיִּי הַמְּלִמְדִים יוֹשְׁבִים לִפְנֵים בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ. לְרוֹחוֹהָ-לְרוֹחָה. אַל תִּרְבֶּה שִׁיחָה-אַל תִּרְבֶּה לַחֲבֵרָה. קַל וָחֶמֶר-מִה גַּם, אֶת בִּי. גֹּזֵרֵם-מִסַּב, מִבֵּיא. וּבֹטֵל-וַיֵּאֵנוּ עוֹשִׁק, גִּיהֶנֶם-הוּא הַקֶּסֶם

ו. יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם. יהושע
בן פרחיה אומר: עשה דף רב וקנה לך חבר; ויהי דן את
כל האדם לבך וכות.

ז. נתאי הארכלי אומר: הרחק משבן רע, ואל
תתחבר לרשע, ואל תתיאש מן הפרענות.

ח. יהודה בן טבאי ושמעון בן שמח קבלו מהם. יהודה
בן טבאי אומר: אל תעש עצמה בעורכי הדינין; וכשיהיו
בעלי הדין עומדים לפניך, יהיו בעיניך ברשעים, וכתנפטרם
מלפניך — יהיו בעיניך כזכאין, כשקבלו עליהם את הדין.

ט. שמעון בן שמח אומר: יהי מרבה לחקור את
העדים, ויהי זהיר בדבריו, שמה מתוכם ילמדו לשקר.

י. שמעיה ואבטליון קבלו מהם. שמעיה אומר: אהב
את המלאכה, ושנא את הרבנות; ואל תתודע לרשות.

יא. אבטליון אומר: חכמים! הזהרו בדבריכם, שמה
תחובו חובות גלות, ותגלו למקום מים הרעים; וישתו התלמידים
הבאים אחריכם וימותו, ונמצא שם שמים מתחיל.

שירי חידושי

המובן לענוש הרשעים. עשוה לך רב-השג לך מורה ומלמד, שופתר לך שאלותיו.
חבר-ללמוד אתו יחד, כי טובים השנים מן האחד. לבך זכות-לשובה. אל תתיאש
מן הפרענות-ביום טובה עליך לראג לבלי תבא עליך פרענות כשמתקלקל מעשיך, או:
אל תתבזה ולא תאמר לתקנתך נואש ביום צרה. בעורכי הדינין-בראשי השופטים.
כי אז אחבריות המשפט עליך-עורכי-מלה יונית אחיה, (apex), בעלי הדין-בעלי הריב.
יהיו בעיניך-שניהם. וכשנפטרם — כשנפטרם מעליך לאחר הדין. בזכאין-שניהם
יהיו בעיניך כזכאין אם קבלו את הדין ונקנעו לו. לחקור-לדורש ולדעת את האמת.
היו זהיר-זהיר והשמר בדברי החקירה. רבנות-השטרות והתנשאות. רשות-שלטון.
ממשלה, אל תבקש קרבת בעלי השלטון והפרות אתם. הזהרו בדבריכם-שלא תדברו
דבר גדר הממשלה. למקום מים הרעים-בלומר, למקום שמתחלכות שם דעות נפסדות

ב. הִלֵּל וְשִׁמְאִי קָבְלוּ מֵהֶם. הִלֵּל אָמַר: הָיוּ מִתְלַמְּדֵי
שֶׁל אֶהְרֹן: אוֹהֵב שְׁלוֹם, וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת,
וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה.

יג. הוּא הָיָה אוֹמֵר: נָגִיד שְׁמָא* — אָבֵד שְׁמָה; וְדָלָא
מוֹסִיף — יָסֵף; וְדָלָא יִרְיֵף — קָטָלָא חַיִּב; וְדָאשְׁתַּמֵּשׁ
בְּתַנָּא — חָלָף.

יד. הוּא הָיָה אוֹמֵר: אִם אֵין אָנִי לִי — מִי לִי? וְכִשְׁאֲנִי
לְעַצְמִי — מָה אָנִי? וְאִם לֹא עָבָשׁוּ — אֵימַתִּי

שִׁירָה חֲדָשִׁי

בְּעֵינֵינוּ אֲמוּנָה, וְהַתְלִמִּידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם שְׁמָה לְשֹׁמֵעַ תִּרְחַם מִפִּיכֶם וְקָבְלוּ אֶת הַדַּעוֹת
הַנִּפְסָרוֹת הָאֵלֶּה, וְאַחֲרֵי שֶׁהֶם תְּלִמִּידֵיכֶם אֵין לָךְ חִלּוּל שֵׁם נָדוּל מִזֶּה. אֶהְרֹן — הַצִּמְצוּם בְּאַהֲבָתוֹ
אֶת הַשְּׁלוֹם. נָגִיד שְׁמָא אָבֵד שְׁמָה — מִי שֶׁנִּשְׁמָשֵׁף לֹא שָׁמוּ מִרְחוֹק מִתּוֹךְ שְׂרָרָה וְרִבְנוּת מִהֶרֶח
יָאבֵד שָׁמוֹ, שְׂרָרָתוֹ מִקְרָבָתָא אֶת בְּעָלֶיהָ (ר"ב). וְדָלָא מוֹסִיף — וְאֵשֶׁר לֹא יוֹסִיף (דַּעַת) — נִמְעָשׂוּ;
וְדָלָא יִרְיֵף — וְאֵשֶׁר לֹא יִלְמַד — חַיִּב מִיתָה, (כְּלוּמַר, עֲזוּנוּ נָדוּל מִנְשָׂא). וְהַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַנָּא —
בְּהִתְרָה שֶׁל תּוֹרָה (ר"ל הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּתוֹר מַעֲלָתוֹ לְמַזְכָּרוֹ, לְהַשְׁתַּמֵּר עַל הַצְּבוּר, לְמַשֵּׁל) עוֹבֵר
מִן הָעוֹלָם. אִם אֵין אָנִי לִי — אִם לֹא אֶדְאָג אָנִי בְּעַצְמִי בְּשִׁבּוּלִי, מִי יִדְאָג לִי? וְכִשְׁאֲנִי
לְעַצְמִי — וְאִם אֶסְמֵךְ בַּקֹּדֶשׁ עַל פְּתִי אָנִי, מָה אָנִי, וְכֵן פְּתִי. וְאִם לֹא אֶעֱשֶׂה עָבָשׁוּ הַמִּפּוֹל

(*) לְפִי הַבְּאִרְיוֹת הַמְקוּבָּלִים הָיוּ רְאוּי לְכַא, נָגִיד שְׁמָא* בְּכַנּוּ נִסְתַּר, כִּאֲשֶׁר כָּבֵד הָעִיר עַל זֶה
בְּסֵם הַתּוֹי"ט, ע"כ נִרְאֶה לִי לִנְקֹד "שְׁמָא" וְהַפְתָּגָם הוּא עִם הַפְתָּגָם שֶׁלִּפְנֵינוּ: הוּא מִתְלַמְּדֵי שֶׁל
אֶהְרֹן וְכו' כְּנִגְדֵּי עֲצֻמוֹ אִמְרָם, כִּי הִנֵּה בְּתַלְמוּד (פְּסָחִים סו). יוֹסֵפֶר כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה: תִּנּוּ רַבִּנּוּ
הַלְכָה זֶה נִתְעַלְמָה מִכֵּנִי בְּתוֹרָה... אִמְרוּ לָהֶם (לְכַנּוּ בְּתוֹרָה) אִדְרָם אֶחָד יֵשׁ שְׁעֵלָה מִבְּבֶל וְהִלֵּל
הַבְּבֵלִי שָׁמוּ... מִיָּד הוֹשִׁיבוּהוּ בְּרֹאשׁ וּמִינוּהוּ נִשְׂאָ עֲלֵיהֶם... אִמְרוּ לָהֶם מִי גֵרָם לָכֵן שֶׁאֵלֶּה
מִבְּבֶל וְאֵתָּה נִשְׂאָ עֲלֵיכֶם... ע"כ. מִדְּסִפּוֹר הוּא לְמִדָּם אֲנִי שְׁנֵי דְבָרִים: (א) כִּי עֵצֶם עֲלֵיהֶם
מִבְּבֶל הִיתָה לְמִשְׁרַת הַנְּשִׂאוֹת. (ב) כִּי מִשְׁרַת עֲלֵיהֶם הִיתָה בְּסוּד וּבְחִסְתָּר עַד כִּי בָנִי בְּתוֹרָה לֹא יִדְעוּ
כָּלֹל גַּם מִצִּיּוֹת הָאִישׁ הוּא; וְלִפִּי שֶׁלֹּא יִתְכַּן לְהֵאֱמִין כִּי אִישׁ עֵינֵי וְרוּחָ שְׁלוֹם הִלֵּל יִתְעוֹרֵר מִעֲצֻמוֹ
לְעֵלּוֹת מִבְּבֶל לְהִדְרוֹף אֶת בְּנֵי בְּתוֹרָה מִנְּשִׂאוֹתָם וּלְרִשֵּׁת מִקּוֹמָם, ע"כ יֵשׁ לְשַׁעַר בּוֹרָאִי כִּי אֲנִשְׁם אַחֲרֵיהֶם
פְּתוּחוֹ לָכֵן נִלְכַּף מִפְּנֵי כְּבוֹד הַתּוֹרָה שְׁכֵנִי בְּתוֹרָה לֹא הָיוּ שְׁלָמִים בָּהּ, וְעֵשׂוֹ אֶת הַדְּבָר בְּחִשָּׂאֵי כֹד
שֶׁלֹּא יִמְצְאוּ מִפְּרִיעִים לֹוֹת מִצֵּד אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִרְם תְּכֹון עִם בְּנֵי בְּתוֹרָה, וּבְאֻתָּה שְׁעָה אִמְרָ אֶת שְׁנֵי הַפְתָּגִים
הָאֵלֶּה הֵנ"ל, וּבְאֻרֹּךְ הַפְתָּגִם הַשֵּׁנִי הוּא: הַמִּשְׁתַּלֵּל לְהַשִּׁיג שְׂרָרָה עַל הַצְּבוּר, הֵנָּה בְּעוֹד שֶׁהִדְבֵּר הוּא רַק
שְׁמָא, כְּלוּמַר, בְּעוֹד שֶׁשָּׂפֵךְ הוּא אִם יוֹשִׁיב חֲפָצוֹ, הֵנָּה עַד כֹּה וְעַד כֹּה יָאבֵד שְׁמָה (וְהוּא מִרְמֵז בּוֹת
עַל קִרְחַת בְּמַחְלֻקָתוֹ עִם אֶהְרֹן אַחֲרֵי שֶׁחֻכְרֵי בְּמִאֲמָרוֹ הִקְדָּם אֶת אֶהְרֹן וְאֶת מִדְּרֹת הַשּׁוֹבֵת לְרִדּוֹף שְׁלוֹם)
כִּי יִתְנַגֵּה עַל הַבְּרִיּוֹת כִּאֲשֶׁר רִיב וּמִדּוֹן וְרוּדֵף אַחֲרֵי מִשְׁרָה וְחוֹמֵר מִה שְׁכִיד אַחֲרֵיהֶם, וְכַמְלִיצַת
וְתַלְמוּד: תִּמְרָא אוֹל לְמִיבְעֵי קִרְנֵי אֹדְגֵי דְהוּוִין לִיה נְוִיוִין לִיה

ד. א. ב.

טו. שִׁמְאִי אוֹמֵר: עֲשֵׂה תוֹרַתְךָ קָבֵעַ; אֲמֹר מְעַט וַעֲשֵׂה
 הֶרְבֵּה; וְהָיוּ מִקְבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֶכֶר פָּנִים יָפוֹת.
 טז. רַבִּין גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: עֲשֵׂה לְךָ רֵב, וְהִסְתַּלַּק מִן
 הַסֶּפֶק. וְאֵל תִּרְבֶּה לַעֲשׂוֹת אֲמִדָּה.
 יז. שִׁמְעוֹן בֶּנִי אוֹמֵר: כָּל יָמֵי גִדְּלָתִי בֵּין הַחֲכָמִים, וְלֹא
 מֵצָאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה; וְלֹא הִמְדַּרְשׁ עֶקֶר אֶצְאָה
 הַמַּעֲשֵׂה; וְכָל הַמִּרְבֶּה דְּבָרִים מֵבִיא חֲטָא.
 יח. רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים
 הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הָאֲמִת, וְעַל הַדִּין, וְעַל הַשְּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר:
 אֲמִת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שְׁפָטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם.

רבי חנניא בן עקשיא אוֹמֵר: רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבֶּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת,
 שֶׁנֶּאֱמַר: "וְיִתֶּן חֶפֶץ לְמַעַן צִדְקוֹ, וְיִגְדִּיל תּוֹרָה וְיֵאדִיר." ע"י ק"

פֶּרֶק שִׁנִּי.

סנהדרין פ"א ו"א. כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְעַמְּךָ—כָּלָם
 צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ; נֶאֱדָר מִמֶּעֵי מַעְשֵׂה יְדֵי לַהֲתַפְּאֵר."

א. רַבִּי אוֹמֵר: אֵיזוֹ הוּא הַדֶּךְ יִשְׁרָה, שִׁיבּוֹר לֹו
 הָאָדָם?—כָּל, שְׂדֵיָה תַּפְאֶרֶת לַעֲשִׂיהָ, וְתַפְאֶרֶת לֹו מִן הָאָדָם.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

ע"י—מתי אַעֲשֶׂה שִׁמְאֵל לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת אֲחֵר בְּךָ. קָבֵעַ—לְדַבֵּר שֶׁבִּקְבִיעוֹת וְלֹא אֲרָעִי.
 בְּסֶכֶר פָּנִים יָפוֹת—בְּמֹאזֵר פָּנִים, בְּרָצוֹן. וְהִסְתַּלַּק—חֲתִיבָח. סֶכֶךְ—דָּבָר לֹא בְּרוּר,
 בְּשִׁיקָה לְךָ רֵב וּמִרְבֶּה וּפְתִיר הוּא לְךָ אֶת כָּל סִּקּוֹתֶיךָ, לַעֲשׂוֹת אֲמִדּוֹת—לְהַפְּרִישׁ מִעֲשֵׂה
 תְּבוּאָתְךָ בְּהַשְׁעָרָה וּבִרְאִיָּה, אֲלֵא בְּמִדָּה נִכְוָנָה וּבְמִסְפָּר. לְגוֹף—לְמִנוּחָתוֹ וּלְבְּרִיאָתוֹ.
 הַמְדַּרְשׁ—הַדְּרִישָׁה בַּתּוֹרָה וְסִלְמוֹר. הַמַּעֲשֵׂה—לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוֹת. לְזַכּוֹת—לְהַצְלִיחַ.
 כָּבִי—הוּא רַבִּי וְהַיָּדָה הַנְּשִׂיא. שִׁיבּוֹר—שִׁיבְחָה. לַעֲשִׂיהָ וְכו'—לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ

וְהָיוּ זְהוּר בְּמִצְוָה קִלְיָה בְּבַחֲמוֹרָה, שְׂאִין אֶתָּה יוֹדֵעַ מִתֵּן
שְׂכָרָן שֶׁל מִצְוֹת. וְהָיוּ מֵחֶשֶׁב הַפֶּסֶד מִצְוָה בִּגְנוּד שְׂכָרָה,
וְשֹׁכֵר עֲבָרָה בִּגְנוּד הַפֶּסֶדָּה. — הַסֵּתֶבֶל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים,
וְאֵין אֶתָּה בֹּא לִידֵי עֲבָרָה; דַּע מַה לְּמַעֲלָה מִמֶּךָ: עֵין רוֹאֶה,
וְאֵין שׁוֹמֵעַת, וְכָל מַעֲשִׂיךָ בַּסֵּפֶר נִכְתָּבִים.

ב. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא אָמַר:
יָפָה תְּלָמוּד תּוֹרָה עִם הֶרֶד אֶרֶץ, שְׂתִינֵיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁבַּחַת
עוֹן; וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלָאכָה, סוֹפָה בְּטִלָּה וְגוֹרָרַת עוֹן.
וְכָל הָעוֹסְקִים עִם הַצָּבוֹר, יִהְיוּ עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם,
שְׁזִכּוֹת אֲבוֹתָם מִסִּיעֵתָם, וְצִדְקָתָם עוֹמְדַת לְעַד; וְאַתָּם — מַעֲלָה
אֵין עֲלֵיכֶם שְׂכָר הֶרֶבָּה בְּאֵלֵי עֲשִׂיתָם.

ג. הָיוּ זְהוּרִין בְּרִשּׁוֹת, שְׂאִין מִקְרָבִין לוֹ לְאָדָם, אֵלָּא
לְצִדְקָה עֲצֻמָּה, נִרְאִין בְּאִוְהֵבִין בְּשִׁעֲרֵי הַנֶּאֱתָן, וְאֵין עוֹמְדִין לוֹ
לְאָדָם בְּשִׁעֲרֵי דְחֶקוֹ.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

עֲצֻמָּה, הִיא תַּפְאֶרֶת וְתַפְאֶרֶת בְּעִינֵי אֲחֵרִים. הָיוּ זְהוּר — לָקִים. קִלְיָה — לֹא חֲשׂוּבָה בְּעִינֵיהֶם;
חֲמוּרָה — נִבְבָּדָה. שְׂאִין אֶתָּה יוֹדֵעַ וְכו' — אֲפָשָׁר שְׂשָׁר מִצְוָה קִלְיָה גְדוֹל מֵאֵד. הָיוּ מֵחֶשֶׁב
הַפֶּסֶד — הַנּוֹק שְׁנוֹעַ לָךְ בְּעִשְׂוֹתֶךָ מִצְוָה הַצִּיּוּנָה לְעִמַּת שְׂכָרָה בְּעִתִּיד וְנוֹכַחַת, כִּי הַשְׂכָּר
מִשְׁלִים אֶת הַנּוֹק. הַסֵּתֶבֶל — הַתְּבוּנָה. מַה לְּמַעֲלָה — בְּפֶרוֹם. עוֹן רוֹאֶה — עֵינֵי ה' הַצּוֹפִים בְּכָל
מְקוֹם. הֶרֶד אֶרֶץ — מְלָאכָה, לְמוֹדִים בְּלִלִים. מִשְׁבַּחַת עוֹן — אִי לֹא יִפְנֶה לְבוֹ לְבִטְלָה וּמִרְחִיקָה
עוֹן. סוֹפָה בְּטִלָּה — הַתּוֹרָה תִּבְטָל וְגוֹרָרַת (מוֹשְׁבֶת) עוֹן, בְּלוּמֵר, סוֹפּוֹ שֶׁל מְלָמֵד בְּשִׁלּוֹן לְהִטָּא.
עִם הַצָּבוֹר — בְּעִינֵי הַעֲדָה וְצִדְקָה. לְשֵׁם שָׁמַיִם — בְּלוּמֵר, לְשֵׁם טוֹבַת הַעֲדָה וְלֹא
בְּשִׁבּוֹל תּוֹעֲלֵת עֲצֻמִּית. שְׁזִכּוֹת אֲבוֹתָם — שֶׁל הָעוֹסְקִים שְׂצִדְקָתָם עוֹמְדַת לְעַד הִיא
מִסִּיעֵתָם (עוֹזֶרֶת לָהֶם) בְּעִסְקֵי הַצָּבוֹר, וְאַחֲ-עַל-פִּי-בֶן אֶתָּם הָעֹסְקִים הוֹשֵׁב אֵין — נֶאֱם ה' — לָקִים
זֹאת לְצִדְקָה בְּאֵלֵי עֲשִׂיתָם בְּעִצְמָכֶם בְּכֶחֱכֶם, בְּלִי סִיוֵּעַ אֲבוֹתֵיכֶם. בְּשִׁעֲרֵי הַנֶּאֱתָן — בְּשִׁעֲרֵי
שֶׁהֵם מוֹצֵאִים תּוֹעֲלֵת בּוֹ לָהֶם. אֵין עוֹמְדִין — אֵין עוֹזְרִים. בְּשִׁעֲרֵי דְחֶקוֹ — בְּצִדְקָה לֹא.

ה. הוּא הָיָה אוֹמֵר: עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ כְּרָצוֹנְךָ, כְּדִי שִׁיעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ כְּרָצוֹנוֹ; בִּטּוֹל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדִי שִׁיבִטּוֹל רְצוֹן אֲחֵרִים מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ.

ה. הֵיל אוֹמֵר: אַל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְבוֹר; וְאַל תִּתְּמִין בַּעֲצָמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ; וְאַל תִּדְּרִין אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתִּגְּעֶה לְמָקוֹמוֹ; וְאַל תֹּאמַר דְּבַר שְׂאִי אֶפְשָׁר לִשְׁמוֹעַ, שְׁסוּפוּ לְהִשְׁמָע; וְאַל תֹּאמַר: לִכְשֶׁאֶפְגֶּה אֲשֶׁנָּה, שְׂמָא לֹא תִפְגֶּה.

ו. הוּא הָיָה אוֹמֵר: אֵין בּוֹר יָרָא חֲטָא; וְלֹא עִם הָאֲרֵץ חֲסִיד; וְלֹא הִבִּישָׁן לָמָד; וְלֹא הִקְפִּידֵן מִלָּמָד; וְלֹא כָּל הַמְרָבָה בְּסַחוּרָה מַחֲבִים; וּבְמָקוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים, הִשְׁתַּדֵּל לְהוֹיֹת אִישׁ. ו. אִף הוּא רָאָה נִלְנָלֶת אַחַת שֶׁצָּפָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם, אָמַר לָהּ: עַל דִּאֲטַפְתָּ אֲטַפּוּד, וְסוּר מִמִּינְךָ יִטּוּפוֹן.

ז. הוּא הָיָה אוֹמֵר: מְרָבָה בָּשָׂר – מְרָבָה רָמָה; מְרָבָה נִבְסִים – מְרָבָה דֹּאנָה; מְרָבָה נָשִׁים – מְרָבָה כְּשָׁפִים; מְרָבָה שְׂפָחוֹת – מְרָבָה וְמָה; מְרָבָה עֲבָדִים – מְרָבָה גִּזּוּל; מְרָבָה תוֹרָה – מְרָבָה חַיִּים; מְרָבָה יְשִׁיבָה – מְרָבָה חֲכָמָה; מְרָבָה

שִׁירָה חֲדָשָׁה

רְצוֹנוֹ – שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בִּטּוֹל – הַפֶּה. אֲחֵרִים – דְּנָמִים עֲלֶיךָ לְרַעָה. אַל תִּפְרוֹשׁ – עֲצָמְךָ, אַל תִּפְרוֹד מִן הַצְבוֹר לְהוֹיֹת יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, אֲלֵא הִשְׁתַּמַּח עִמּוֹ כִּכֵּל. אַל תִּתְּמִין בַּעֲצָמְךָ – בַּעֲצָמְךָ וְתִתְּמִין. אַל תִּדְּרִין וְכו' – אַל תִּפְרִישׁ אֶת חֲבֵרְךָ, עַד שֶׁתִּבְאֵ לִידֵי מַצְבוֹ. שְׂאִי אֶפְשָׁר לִשְׁמוֹעַ – אַל תּוֹצִיא מִפִּיךָ דְּבַר מִנְּהָ, כִּי סוּפוּ לְהִשְׁמָע וּלְהוֹדֵעַ לְכָל נִבְחָלֶת קְלוּן. לִכְשֶׁאֶפְגֶּה אֲשֶׁנָּה – כְּשֶׁהוּנָה לִי זְמַן פְּגִי אֲנִי אֶלְפֵד. בּוֹר – בַּעַר. חֲסִיד – חֲסִיד. עִם הָאֲרֵץ – אִישׁ שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ תוֹרָה. הִבִּישָׁן – הִתְבַּהֵּשׁ לְשָׂאֵל אֶת אִשָּׁר לֹא יוֹדֵעַ. קִפְדֵּן – גִּזּוּל. לְהִתְרַגֵּז. מַחֲבִים – קוֹנֵה הַחֶסֶד, כִּי הַמְרָבָה מִפְרִישָׁה אוֹתוֹ מִלָּמָד. שְׂאִין אֲנָשִׁים וְכו' – לְמַלֵּא עֲבוֹדַת הַצְבוֹר הַשְׁתַּדֵּל (תִּתְּמִין) אֶתָּה לְמַלֵּא. גִּלְגָּלֶת – שֶׁל אָדָם. צָפָה – שָׁטָה. עַל דִּאֲטַפְתָּ וְכו' – עַל שֶׁטַפַּעַת (אֶת חֲבֵרְךָ) טַפַּעַת וְסוּפָה מִטַּפַּעַת שִׁיטְבָעִי. מְרָבָה בָּשָׂר – גִּזּוּל וְסוּבָה בְּכָבִי שְׂוִשְׁמֵן. רָמָה – תוֹלָעִים לְאַחַר מִיתָתוֹ. כְּשָׁפִים – כְּשִׁנּוּת מַצִּי בֵּין הַנָּשִׁים. עֲבָדִים – חֲשִׁידִים עַל הַגִּזּוּל. יְשִׁיבָה – בֵּית מִדְרָשׁ לְחֲכָמָה.

עצה - מרבה תבונה ; מרבה צדקה - מרבה שלום . קנה
שם טוב - קנה לעצמו ; קנה לו דברי תורה - קנה לו חיי
העולם הבא .

ט. רבן יוחנן בן זבאי קבל מהלל ומשמאי . הוא היה
אומר : אם למדת תורה הרבה , אל תחזיק טובה לעצמך .
כי לבך נוצרת .

י. חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבאי ואלו הן :
רבי אליעזר בן הורקנוס , רבי יהושע בן חנניא , רבי יוסי
הבבלי , רבי שמעון בן נתנאל , ורבי אלעזר בן ערד .

יא. הוא היה מונה שבחם : רבי אליעזר בן הורקנוס -
בור סוד שאינו מאבד טפה ; רבי יהושע בן חנניא - אשרי
יולדתו ; רבי יוסי הבבלי חסיד ; רבי שמעון בן נתנאל - ירא
חסא ; רבי אלעזר בן ערד - במעין המתגבר .

יב. הוא היה אומר : אם יהיו כל חכמי ישראל בבית
מאננים , ואלעזר בן הורקנוס בבית שניה - מכריע את בָּרָם .
אבא שאול אומר משמו : אם יהיו כל חכמי ישראל בבית
מאננים , ואלעזר בן הורקנוס אף עמהם , ואלעזר בן ערד בבית
שניה - מכריע את בָּרָם .

שירי הדשה

קנה שם טוב - מי שבמששיו רבש לו שם טוב הוא קנהו רק לעצמו, אבל תקנה נכסים ויש אשר
איש אחר יקחם מידו. אל תחזיק טובה לעצמך - כלומר, אל תתנאה בזה, שחרי
לזה נולדת. מונה שבחם - כלומר, מעריך את ערכם ויוכיחם. בור סוד - בור סוד
חסיד (извест, קאלק), שאינו מאבד אף גטף מיד אחר, שנותנים בחובו כלומר, בעל זכרון
שאינו שוכח כלום ממשנתו. אשרי יולדתו - מאשרת אמו שילדה חכם גדול כמותו.
במעין המתגבר - שמימי הולכים ונכבדים, כך לבו מלא חכמה שאינו שוכח מכריע -

יג. אמר להם: צאו וראו איזו היא דרך טובה שידיבק בה האדם? רבי אליעזר אומר: עין טובה; רבי יהושע אומר: חבר טוב; רבי יוסי אומר: שכן טוב; רבי שמעון אומר: הרוצה את הנולד; רבי אלעזר אומר: לב טוב. — אמר להם: רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריהם, שבכלל דבריו — דבריהם.

יד. אמר להם: צאו וראו איזו היא דרך רעה, שיתרחק ממנה האדם? — רבי אליעזר אומר: עין רעה; רבי יהושע אומר: חבר רע; רבי יוסי אומר: שכן רע; רבי שמעון אומר: הלל ואינו משלים; — אחר הלל מן האדם כלל מן המקום, שנאמר: "ללך רשע ולא ישלם", וצדיק חונן ונותן: רבי אלעזר אומר: לב רע. — אמר להם: רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריהם, שבכלל דבריו — דבריהם.

טו. הם אמרו שלשה דברים: רבי אליעזר אומר: יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך; ואל תהי נוח לבעוס; ושוב יום אחר לבני מיתתך; והיו מתחמם בנגד אורן של חכמים, והיו נהיר בנחלתן שלא תפנה, שנשיכתן — נשיכת שועל.

שירי הדשה

מוריד את חבה למטה, כלומר, שקול הוא בנגד כלם. אמר להם ר' יוחנן לתלמידיו: עין טובה איש הבקש טוב לכל, הרוצה את הנולד — חסדן מראשית דבר אחרות. רואה אני מוצא חן בעיני, שבכלל דבריו דבריהם — כללים ונשים גם דבריהם, כי בעל לב טוב הוא גם בעל עין טובה, וחבר טוב וכו'. אחר חלוקה וכו' — הלל מן האדם אחר הוא (דומה הוא) כלל מן ה', הם אמרו — חסדן תלמידיו של רבי יוחנן בן זבאי. חביב — אהוב ונקר. נוח לבעוס — מהיר חסד, קצר אפים. יום אחר לפגי מיתתך — כלומר, עשה תשובה בכל יום שפא תמות סחרי. אורן — אש שלחן, כלומר, קח תורה מפייהם. תפנה תעשה פניה בבשרך, כלומר, הנהר שלא תכעוס, פן יבלע לך.

וְעִקְצָתוֹן עִקְצַת עֶקֶב, וְלִחִישָׁתוֹן—לִחִישַׁת שָׂרָף, וְכָל דְּבָרֵיהֶם בְּנִחְלֵי אֵשׁ.

טו. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר: עֵין הָרַע, וַיֵּצֵר הָרַע, וּשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת, מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם.

יו. רַבִּי יוֹסִי אָמַר: יְהִי מָמוֹן חֶבְרָה חָבִיב עָלֶיךָ בְּשָׂלָךְ. וְחִתְקֵן עֲצָמְךָ לְלִמּוֹד תּוֹרָה, שְׂאִינָה יִרְשָׁה לָךְ; וְכָל מַעֲשֶׂיךָ יִהְיוּ לִשֵּׁם שָׁמַיִם.

יח. רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר: הָיוּ זְהִיר בְּקָרִיאַת שְׁמַע וּבְתַפְלָה, וּבְשִׂאתָה מִתְפִּיל, אֵל תַּעַשׂ תְּפִלָּתְךָ קָבַע, אֶלָּא רַחֲמִים וְחִנּוּנִים לִפְנֵי הַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר: «כִּי חֲנוּן וְרַחוּם הוּא, אֶרְךָ אֲפָיִם וְרַב חֶסֶד, וְנָחָם עַל הָרָעָה»; וְאֵל תְּהִי רָשָׁע בְּפָנֶי עֲצָמְךָ.

יט. רַבִּי אֱלֵעָזָר אָמַר: הָיוּ שְׂקוּד לְלִמּוֹד תּוֹרָה, וְדַע מֶה שֶׁתָּשִׁיב לְאֶפִיקוֹרוֹם; וְדַע לִפְנֵי מִי אַתָּה עֹמֵל, וּמִי הוּא בָּעַל מַלְאכְתְּךָ שִׁישְׁלֵם לָךְ שֹׂכֵר פֶּעֶלְתְּךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עִקְצָה—נְשִׁיבַת עֶקֶב (skorpionъ, והוא מִין שָׂרָף) נִקְרָאת עִקְצָה שֶׁהוּא מְטִיל עֲקָצוֹ בָּאָדָם. לִחִישָׁה—קוֹל הַשָּׂרָף (מִין נָחֵשׁ, аспидъ) נִקְרָא לִחִישָׁה, כִּי הוּא מְלַחֵשׁ בְּחִישָׁא. עֵין הָרַע—צְרוּת עֵין קִנְיָה (בְּהַפֵּךְ מִשְׁנֵן טוֹבָה). יֵצֵר הָרַע—בְּחִשְׁבַת חֲמָא וְתַאֲוָה. שְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת—שְׂנָאָה לְבָנֵי אָדָם בְּכָלֹל. מוֹצִיאִין... מִן הָעוֹלָם—מַקְרִיבִים יוֹם מִיתָתוֹ. מָמוֹן—כֶּסֶף. וְחִתְקֵן—הָבֵן וְהַכֶּשֶׁר. שְׂאִינָה יִרְשָׁה—הַעוֹבְרֵת מֵאֲבוֹת לְבָנִים בְּלִי עֲמָל, אֶלָּא בְּהִקְנָה וּבְעֲמָל תִּקְנָה תּוֹרָה. הָיוּ זְהִיר בְּקָרִיאַת שְׁמַע וּבְתַפְלָה—לִקְרֹא וּלְתַפְלֵל בְּזִמְנָהּ וּבְזִמְנָהּ קָבַע—בְּדָבָר קָבוֹעַ וְחֻבּוּבָה בְּלִי חֵשׁ וְכִנּוּיָה. אֵל תְּהִי רָשָׁע בְּפָנֶי עֲצָמְךָ—אֵל מַחֲזִיק עֲצָמְךָ לְרָשָׁע וְמוֹר וְלוֹמַר שֶׁלֹּא תוֹעִיל לָךְ תְּשׁוּבָה. הָיוּ שְׂקוּד—הָיוּ חֲרוּץ וְזָרוּי, וְדַע מֶה שֶׁתָּשִׁיב לְאֶפִיקוֹרוֹם—אִם לֹא תַדַּע בְּרוּר כִּי תוֹכֵל לְנַחֵז בְּדִקְרִיָה, אֵל תִּתְנוּכָה עִמּוֹ. אֶפִיקוֹרוֹם (אִישׁ חֲכִימָה כֹּל קֹדֶשׁ וְשִׂטָּף בְּתַאֲוֹת). כָּעַל מַלְאכְתְּךָ—שִׁשְׁם עָלֶיךָ מַלְאכְתְּךָ—

ב. רבי מרפון אומר: היום קצר, והמלאכה מרבה, והפועלים עצלים, והשכר הרבה, ובעל הבית דוחק.

כא. הוא היה אומר: לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין להבטל ממנה. אם למדת תורה הרבה, נוהגין לך שכר הרבה, ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך, ודע שמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא.

רבי הנביא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: "יִי חֵפֵז לַמַּעַן צִדְקָה, וְיִגְדִיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר." עלינו כ"ו

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי.

סנהדרין פרק י"א.
בבא מציעא פ"א הל' א' ר' יוחנן בשם ר' יוחנן בן זכאי: כלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ; נצר מפני מעשה ידי להתפאר.

א. עמבטיא בן מהללאל אומר: הסתכל בשלשה דברים, ואין אתה בא לידי עברה: דע מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון; מאין באת? — מטפה סרוחה; ולאן אתה הולך? — למקום עפר רמה ותולעה; ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון? לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש, ברוך הוא.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

בריוה ח'. היום קצר וכו'—מי האדם קצרים ומקידו פניות: להשתלם ולהשתר—בב ונדול, וכחות חנות נרפים, וה' דוחק (פאני) באדם לשלם חובותיו. בן חורים—חפשי לעתיד לבא—לימים הבאים. הסתכל—התבונן.

ב. רבי חנינא כהן רבדין אמר: הוה מתפלל בשלומה של מלכות שארמלא מוראה — איש את רעהו חיים בלעו.

ג. רבי חנינא בן תרדיון אמר: שנים שישבין ואין ביניהם דברי תורה — הרי זה מושב לצים, שנאמר: "ובמושב לצים לא ישב"; אבל שנים שישבין ויש ביניהם דברי תורה — שכינה שרויה ביניהם, שנאמר: "אז נדברו ויראי יי איש אל רעהו ויבשבו יי וישמעו ויכתב ספר וקרונו לפניו ליראי יי ולחושבי שמו". אין לי אלא שנים, מנין אפילו אחד, שישב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר? שנאמר: "ישב בדרך וידם כי נמל עליו".

ד. רבי שמעון אמר: שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עזיו דברי תורה — כאלו אכלו מזבחי מתים. שנאמר: "כי כל שלחנות מלאו קיא צואה, בלי מקום"; אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה — כאלו אכלו משלחנו של מקום, שנאמר: "וידבר אלי, זה השלחן אשר לפני יי".

שירה חדשה

שארמלא מוראה — לולא המורא מפניה. לצים — בזיו חקקה. שנאמר — על זה נאמר במקרא. שכינה שרויה — כבוד ה' שוכן. איש אל רעהו — הרי פאן שנים. ויכתב וגו' — ויכתב בספר הזכרון אשר לפניו על יראי ה'. מנין — מאין אנו למדים זאת מתוך המקרא. קובע — נוקב, קוצב. ישב בדרך — יחיד, וידם — ויהנה בתורה דוקם. כי נמל — כי שם עליו שכר. על שלחן אחד — שאכלו יחד. ובחי מתים — הסעדה שעושים לכבוד המת, ר"ל, לחםם שאכלו, כללם אוניס להם (אשר) כל אוכליו וטמאיו (הושע ט, ד), וכן בבטור המעשרות אמר המבשר: לא אכלתי באני מנינו... ולא נסתתי מנינו למת ודברים כו, יד). שלחנו של מקום — המזבח אשר לפני ה'.

ה. רבי חנינא בן חכניא אומר: הגעור בקילה, והמלהך בדרך יחיד, ומפנה לבו לבטלה—הרי זה מתחייב בנפשו.
ו. רבי נחוניא בן הקנה אומר: כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ; וכל הפורק ממנו עול תורה, נוהגין עָלָיו עוד מלכות ועול דרך ארץ.

ז. רבי חלפת בן דוסא איש כפר חנניא אומר: עשרה שיושבין ועוסקין בתורה—שכינה שרויה ביניהם, שנאמר: אֱלֹהִים נָצַב בְּעֵדַת אֵל. ומנין אפילו חמשה? שנאמר: וְאֶנְדְּתוּ עַל אֶרֶץ יִסְדָּה. ומנין אפילו שלשה? שנאמר: בִּקְרֹב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט. ומנין אפילו שנים? שנאמר: אִזּוּ נִדְּבָרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וַיִּקְשֹׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע. ומנין אפילו אחד? שנאמר: בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי, אָבֹא אֵלָיָהּ וּבְרִכְתִּיהָ.

ח. רבי אלעזר איש ברתותא אומר: תן לו משלו, שאמה ושלך—שלו; וכן בדרך, הוא אומר: „בי ממך הכל ומיך נחמנו לך“.

שִׁירָה הַדָּשָׁה

הגעור—שהוא ער איננו נשן. מפנה לבו לבטלה—מטלה על לבו מחשבות הכל וחטא בלכתו בדרך או בהעורו בקילה. מתחייב בנפשו—מחייב את נפשו, כלומר, גורם מיתה לעצמו (*). עול מלכות—עבודת הממשלה, חסים וברומה. עול דרך ארץ—עבודת הצבור, כי בן חיי מורי העם חפשים ככל אלה לסען ויכלו להקדיש את עצמם להוראה. בערת—עשרה אנשים נקראים, ערה. וְאֶנְדְּתוּ—חמשה אנשים נקראים, אנדה. בִּקְרֹב אֱלֹהִים—בית דין, ואין בית דין פחות משלשה. תן לו—

(*) ובא בבנין התפעל כמו: מי יחלל לו (שי"ב, כח), מתקש בנפשו (ש"ב, ט), ויפגעו עמים בנביאיו (ד"ה ב, י"ט), משתבח ליה רבא בדרב נחמן וכו' (ב"ב, פ"א), מתקנין באף ומעלין אותו (תענית ט) = יפלו מנקש ועושים חוזה, משבח, מקניאין ועוד כאלה ד. א. ה.

ט. רבי יעקב אומר: המהלך בדרך ושונה, ומפסיק ממשנתו ואומר: מה נאה אילן זה! מה נאה ניר זה! מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו.

י. רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר אומר: כל השוכח דבר אחד ממשנתו — מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו, שנאמר: 'רק השמר לך ושמר נפשך מאד, פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך'. יכול אפילו תקפה עליו משנתו? — תלמוד לומר: 'ופן יסורו מלביבך כל ימי חייו — הא, אינו מתחייב בנפשו, עד שישב ויסירם מלבו.

יא. רבי חנינא בן דוסא אומר: כל שיראת הטא קודמת לחכמתו — חכמתו מתקיימת, וכל שחכמתו קודמת ליראת הטא — אין חכמתו מתקיימת.

יב. הוא היה אומר: כל שמעשיו מרבין מחכמתו — חכמתו מתקיימת, וכל שחכמתו מרבין מעשיו — אין חכמתו מתקיימת.

שירי הדשר

אין לה צדקה לעניים, משלו — ממונה שהוא של ח'. ושונה — ולומר, ופתאם הוא מפסיק למדור, פי נמשך אחר הדבר הנכבד. אילן — עץ. ניר — שדה יער (новина, כדעלאנד). מעלה עליו הכתוב — הפסוק המובא בקעף. משום — בשם. משמו. יכל — יכל אשה לומר, ר"ל, אילי תשעה לאמר. תקפה עליו משנתו — גבר עליו תלמודו, כלומר, נשוב סמנו, ששכח תלמודו לא באשמחו, אלא מחמת בשרונותיו הרפויים. תלמוד לומר — הכתוב אומר תלמה: 'ופן יסורו מלביבך' — מוכן המלים: הדברים כבד נתקבלו על לבך אלא שאחר כך יסורו וישכחו מפני שעוב תלמודו. הא — הנה. קודמת — בזמן, אחרי תינתן ירא הטא או מנה חכמה, ניש מפרשים: קודמת במעלה, וראת הטא חכמה אצלו יותר מחכמתו. מתקיימת — נאצת, עומדת לעד. שמעשיו מרבין מחכמתו — שמעשיו עטובים מרבין וחשובים אצלו מחכמתו, ומתאמץ להרבות מעשים טובים מאשר להרבות

יג. הוא הָיָה אוֹמֵר: כֹּל, שְׁרוּם הַכְּרִיּוֹת נוֹחָה הַיָּמָנוּ—
רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הַיָּמָנוּ— וְכָל שְׂאִין רוּחַ הַכְּרִיּוֹת נוֹחָה
הַיָּמָנוּ— אֵין רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הַיָּמָנוּ.

יד. רַבִּי דוּסָא בֶּן הֶרְפִּינָס אוֹמֵר: שְׁנֵה שֶׁל שְׁחֵרִית, וַיֵּין
שֶׁל צִהָרִים, וְשִׁיחַת הַיִּלָּדִים, וְיִשִּׁיבַת בְּתֵי כְּנָסִיּוֹת שֶׁל
עַמִּי הָאָרֶץ— מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם.

טו. רַבִּי אֶלְעָזָר הַמּוֹדֵעִי אוֹמֵר: הַמַּחֲלִיל אֶת הַקִּדְּשִׁים,
וְהַמְּבִיָּה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת, וְהַמְּלִבִּין פָּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרָבִים, וְהַמְּפַר
בְּרִיתוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוּ, וְהַמְּגַלֵּה פָּנִים בַּתּוֹרָה שֶׁאֵין
בְּהִלָּכָה— אָף עַל פִּי שֵׁשׁ בָּיְדוֹ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵין
לוֹ חֶקֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

טז. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר: הָיוּ קָל לְרֹאשׁ, וְנוֹחַ לְתַשְׁחָרֵת,
וְהָיוּ מְקַבְּלִים אֶת כָּל הָאָדָם בְּשִׂמְחָה.

יז. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: שְׁחוּק, וְקִלּוֹת רֹאשׁ, מְרַגְּלִין אֶת
הָאָדָם לַעֲרֹה— מִסְּתֵת— סִיג לַתּוֹרָה, מַעֲשָׂרוֹת—

שִׁירָה הַיָּדוּשָׁה

הַכְּמָה. רוּחַ הַכְּרִיּוֹת נוֹחָה הַיָּמָנוּ—רָצוּי לִבִּי אָדָם. הַיָּמָנוּ—מִמֶּנּוּ. הַמָּקוֹם—הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא. שְׁחֵרִית—בָּקָר, שֶׁמֶאֱרִיף לִישׁוֹן גַּם בְּבֹקֶר מִתּוֹךְ עֲצֻלוֹת. שִׁיחַת הַיִּלָּדִים—
בְּשִׁפּוּשׁ שֶׁל הַבֵּל, הַדְּרִים בְּשָׁלִים. יִשִּׁיבַת בְּתֵי כְּנָסִיּוֹת שֶׁל עַם הָאָרֶץ—לְשִׁבַת בְּמָקוֹם
אֲסִיבוֹת הַדְּרִיטִים. הַמּוֹעֲדוֹת—הַחַגִּים, בְּעֲשֻׁת מְלָאכֹת אֲסִיבוֹת. מִפֶּר בְּרִיתוֹ שֶׁל
אֲבִרְהָם אֲבִינוּ—שְׂאִינוּ גִמּוּל. מַלְבִּין פָּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרָבִים—מְבִישׁ חֲבֵרוֹ לְעִינֵי רַבִּים (פָּנֵי
הַמְּבִישׁ יִתְרוֹ וְנִלְבִּינוּ). מְגַלֵּה פָּנִים—מְרַאֵה אָפָּיִם אֲחֵרִים בְּתוֹכֵי הַתּוֹרָה לְבָאָרְם וּלְהוֹצִיא
דִּינֵים שֶׁאֵין בְּהִלָּכָה—לֹא בְּמִשְׁפָּט. הָיוּ קָל—הָיָה קָל וְנִלְוִים וְזָרִיו לְשִׁרֵת אֶת פָּנֵי רֹאשׁ
וְזָקֵן. וְנוֹחַ לְתַשְׁחָרֵת—הָיָה בֶדֶךְ וְנִעִים לִבִּי הַנְּעוּרִים. קִלּוֹת רֹאשׁ—пренебрежительность.
מְרַגְּלִין—מְלַמְּדִים. לַעֲרֹה—לְתוֹעֵבָה. מִסְּתֵת—כָּל מִה שֶׁנִּסְתָּר לָנוּ אִישׁ מִפִּי אִישׁ
בַּתּוֹרָה, מִסְּפֵר אוֹתִיּוֹתֶיהָ הַתּוֹרוֹת וְהַתְּפִסּוֹת—זוֹ הוּא סִיג לַתּוֹרָה שֶׁלֹא יָבֹאוּ לְהוֹסִיף

פרקי אבות.

ומפסיק
נה! מעלה

אומר: כל

תוב באלו

מר נפשו

כול אפילו

ו מלבד

עד שישב

אז קודמת

מת ליראת

מחבתו—

שיו— אין

אם הוא מפסיק

ראדעלאנד.

כל—כל אדם

כלומר, נשגב

למוד לומר—

קבלו על לבך

—בזמן, אחרי

חשובה אצלו

תו—שמששיו

אשר לתרבות

סניג לעשר, נדרים — סניג לפרישות, סניג לחכמה — שתיקה.
 יח. הוא היה אומר: חביב אדם שנברא בצלם; חבה
 יתרה נודעת לו, שנברא בצלם, שנאמר: "כי בצלם אלהים
 עשה את האדם". חביבין ישראל שנקראו בנים למקום;
 חבה יתרה נודעת להם, שנקראו בנים למקום, שנאמר:
 "בנים אתם ליי אלהים". חביבין ישראל שנתן להם
 כלי חמדה; חבה יתרה נודעת להם, שנתן להם כלי חמדה.
 שנאמר: "כי לקח טוב נתתי לכם, תורתי אל תעזבו".

יט. הכל צפוי, והרשות נתונה, ובטוב העולם נדון,
 והכל לפי רוב המעשה.

כ. הוא היה אומר: הכל נתון בערבון; ומצודה פרוסה
 על כל החיים; התנות פתוחה, והתנני מקוה, והפנקס
 פתוח, והיד בותבת, וכל הרוצה לדוות יבא וילווה; והנבאים

שירה הדר

עליה או לנרש סמנה. סניג לעשר — שלא יבא בו מחסור. פרישות — воздержанность.
 ענינה אלמלא קרייט — סור סמנה, משל בתשוקה, כלומר, הרוצה למנוע את עצמו מאיזו
 תאוה ודו נדר שלא ימלאנה. סניג לחכמה שתיקה — כמו שאמר החכם, גם אני
 סתירי חכם וחסב. חביב אדם — לה, בצלם של אלהים. חבה יתרה נודעת לו —
 כלומר, ועוד יותר גדולה מחבה הזאת, בזאת שהתורה בעצמה הודיעה אותו זאת. כלי
 חמדה — זו התורה. הכל צפוי — הכל נדון ונודע לפני ה' מראש. והרשות נתונה —
 ספקיך ביד האדם לבחור בטוב או ברע. ובטוב — בחסד שופט ה' את בריותיו.
 לפי רוב המעשה — אם זכויותיו של אדם מרבות — ואם חובותיו מרבות — ספקיך
 סניג. בערבון — בטשפון (подъ залог) נתון הכל ביד ה', שאם לא יפרע האדם את
 חובו לה' ינקה סמנו. ומצודה פרוסה — רשת המשפט פרושה על כל חמיי, עד אחי.
 התנות — כלומר, הארץ וכלוה — פתוחה לכל לבא ולעשות איש בטוב בעיניו. והתנני —
 אדון העולם. מקוה — נחמך, בתקפה, לשלם לתקופות הנמים. כלומר, ה' ספקה לאדם שישלם
 חובותיו לאחר זמן. והפנקס — ספר החשבונות. בותבת — באותו ספר את החובות. והנבאים —

מחזירין ת
 מדעתו; ו
 מתקן לס
 כא.

הדר אר
 אין יראה
 בינה, אם
 אין תורה

כב.
 למה הוא
 והרוח ב
 בערער פ
 במדבר.
 מרבין מ
 ושרשיו
 ונושבות
 שתול על

פובי החובות
 בעולם קדיר
 וסריש האדם
 ידע על מה.
 לסקנה
 יין גם בשר
 ועם באין על
 מניעים. שרת

מחזירין תדיר בכל יום, ונפרעין מן האדם, מדעתו ושללא מדעתו; ויש להם על מה שיסמכו, והדין — דין אמת; והכל מתקן לסעודה.

כא. רבי אלעזר בן עזריה אומר: אם אין תורה אין דרך ארץ, אם אין דרך ארץ אין תורה, אם אין חכמה אין יראה, אם אין יראה אין חכמה; אם אין דעת אין בינה, אם אין בינה אין דעת; אם אין קמח אין תורה, אם אין תורה אין קמח.

כב. הוא היה אומר: כל שחכמתו מרבה ממעשיו, למה הוא דומה? — לאילן, שענפיו מרבין ושרשיו מועטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו, שנאמר: "והיה בערער בערבה, ולא יראה כי יבא טוב, ושכן חכמים במדבר, ארץ מלחה ולא תשב"; אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו, למה הוא דומה? — לאילן, שענפיו מועטין ושרשיו מרבין, שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו, אין מזיזין אותו ממקומו, שנאמר: "והיה בעץ שתול על מים, ועל יובל ישלח שרשיו, ולא יראה כי יבא

שיבה חדשה

נבי החובות ומשל הוא על פנני בני אדם, שלוחי המקום. מחזירין-הולכים וסובבים בעולם תדיר (תמיד), ונפרעים (ונזכרים) מן האדם את חובותיו, פעמים "מדעתו" ויודע וסרגיש האדם כי פנע זה פנע בו על שנשאר חייב למקום, ופעמים "שללא מדעתו" — אינו יודע על מה. ויש להם — לנבאים על מה להשען בהפרעם מן האדם — הלא הוא על ידיו. למענה — למשטתה שנועשה החנוני אחר כך ל"קוניו" בדרך העולם הכל טוב, גם כן גם בשר גם מרור... לאיש איש בהלכו. קמח — כלומר להם. ערער — עץ חסות וערם באין עלים. חררים — גבש מאד, גחך משמש לוהטת. מלחה — שטמה. מזיזין — מניעים. שתול-נטוע. יובל — פלג מים.

פרקי אבות.

שתיקה.

לם; חבה

לם אלהים

למקום;

שנאמר:

גמל להם

לרי חמדה.

עזבו.

לם נדון.

יה פרוסה

והפנקס

והנבאים

воздержанос

ת עצמו מאיז

קם גם אייל

נודעת לו-

תו זאת. כלי

ות נתונה-

את בריותיו.

ות מוכיותיו-

ע האדם את

ים, עד אשר.

יו. והחננוני-

לאדם ששללא

והנבאים-

חום, ודירה עלהו רענן, ובשנת בצורת לא ידאג, ולא ימיש מעשות פרי.

כג. רבי אלעזר (בן) חסמא אומר: קנין, ופתחי נדה—
הן הן גופי הלכות, תקופות ונימטריאות—פרפראות לחכמה.

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל, לפיכך הרה להם תורה ומצות,
שנאמר: "יִי חָפֵץ לַמַּעַן צִדְקוֹ, וַיְהִי תוֹרָה וַיֵּאדָר." "עלנו ק"

פרק רביעי

מהר"ן פרק י"א
כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: "ועמד כלם
צדיקים, לעולם יירשו ארץ; נאצר מפני מעשה ידי להתפאר".

א. בן זומא אומר: איזהו חכם?—הלומד מכל אדם.
שנאמר: "מכל מלמדי השכלתי", כי עדותיו שיחה לו.
איזהו גבור?—הבובש את יצרו, שנאמר: "טוב ארך אפים,
מגבור ומשל ברוחו—מלכד עיר". איזהו עשיר?—השמים
בחלקו, שנאמר: "יגיע פפיד כי תאכל, אשריד וטוב לך";
אשריד—בעולם הזה, וטוב לך—לעולם הבא. איזהו
מכבד?—המכבד את חבריו, שנאמר: "כי מכבדי אכבד,
ובני יקלו".

שינה הדשה

רענן ירק ודש. שנת בצרת—שנה שאין גשמים יורדים. קנין ופתחי נדה—ענינים
יודעים במלמד. גופי הלכות—הלכות (דינים) וסודות. תקופות—ידעת מהלך המזגים
והמזלות (אסטרונומיה, גימטריה—geometria). פרפראות—מאכלים קלים הבאים לאחר
הסעודה, פלומר, תחלה צריך האדם ללמד ולכשת הלכות ששן וסודות הבית, ואמר כך
אפשר לו לקנות גם ידיעות בלילות הנחשבות רק בפרפראות.
הבובש את יצרו—המכניע את מאותו. בחלקן—במה שיש לו, ובזוי יקלו—

ב. בן עזאי אומר: הווי רץ למצוה קלה בבחמורה,
ובורה מן העברה; שמצוה גוררת מצוה, ועברה גוררת
עברה, ששכר מצוה — מצוה, ושכר עברה — עברה.
ג. הוא היה אומר: אל תהי בז לכל אדם, ואל תהי
מפליג לכל דבר; שאין דף אדם שאין לו שעה, ואין לדף
דבר שאין לו מקום.
ד. רבי לוישם איש יבנה אומר: מאד מאד הווי שפל
רוח, שתקנת אנוש רמה.

ה. רבי יוחנן בן ברוקא אומר: כל המחלל שם שמנים
בסתר, נפרעין ממנו בגלוי; אחד שונג ואחד מזיד בחדול השם.
ו. רבי ישמעאל בר רבי יוסי אומר: הלומד על מנת
ללמד, מספיקין בידו ללמוד וללמד; והלומד על מנת
לעשות, מספיקין בידו ללמוד וללמד, לשמור ולעשות.
ז. רבי צדוק אומר: אל תפרוש מן הצבור, ואל תעש
עצמך בעורכי חדינין; ואל תעשה עטרה להתגדל בה, ולא
קדרום לחפר בה. וכך היה הלל אומר: ודאשתמש בתנא

שירי חדשה

המכונים אותי יתבוי. קלה — לא חשובה. גוררת — מושכת. בשתתגלל במצוות קלות תחפץ
לקום גם מצוות חסירות (חשובות), וכה "שכר מצוה" אחת הוא "מצוה" שנית
שדראשונה גוררת. אל תהי בז — אל תבזה. אל תהי מפליג — אל תרחק, שלא תאמר
על שום דבר שלא יוכל להיות. שאין לו שעה — וסו, שרבים ומצאו חפץ בו, לסיק דא
תהי בז לכל אדם. שאין לו מקום — בעולם, הכל אפשר להיות, לסיק דא אל תהי מפליג
לכל דבר. שפל רוח שתקנת — שאחריית. שפל — עני. רמה — גלומה, סוף אדם למות. נפרעים
ממנו בגלוי — נענש לעיני כל. אחד שונג ואחד מזיד — אחת היא אם חלל השם בשננה,
מבלי דעת, או בודון, בדעת. על מנת ללמוד — בתנאי ובמחשבה תחלה ללמד אחרים.
מספיקין בידו — נותנים לו וכלת ותמיכה. אל תפרש — נתקאר בפרק שני. אל תעשה —
את המעשה. קדרום — לונתה. לחפר בה — את פרנסתה.

פרקי אבות.
לא ימיש
היה נדה —
לחכמה.
א
ת
עליו ק"
כלם
ואר".
כל אדם,
ויחה לי.
דף אפים.
השמים
טוב לדף.
ג. איזהו
דא אכבה.

חֵלָה. הָא לְמִדָּתָ: כָּל הַנִּהְיָה מִדְּבָרֵי תוֹרָה, נוֹמַל תַּיִן מִן הָעוֹלָם.

ח. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: כָּל הַמְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה, נוֹפֵי מְכַבֵּד עַל הַבְּרִיּוֹת, וְכָל הַמְחַלֵּל אֶת הַתּוֹרָה, נוֹפֵי מְחַלֵּל עַל הַבְּרִיּוֹת.

ט. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּנוֹ אוֹמֵר: הַחֲשֹׁךְ עֲצָמוֹ מִן הַדִּין; פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ: אֵיבָה וְגוֹל וְשָׁבוּעַת שָׁוָא; וְהַגֵּם לְבוֹ בְּהוֹרָאָה—שׁוֹמֵה רָשָׁע וְגַם רוּחַ.

י. הוּא הָיָה אוֹמֵר: אֵל תְּהִי דִן יְחִידִי, שְׂאִין דִּין יְחִידִי אֵלָא אַחֵר; וְאֵל תֹּאמַר: קִבְּלוּ דַעְתִּי, שְׁהֵן רִשְׁאִין וְלֹא אֶתָּה. יא. רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵר: כָּל הַמְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה מַעֲנִי, סוֹפֵי לְבָרְמָה מַעֲשֶׂר; וְכָל הַמְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מַעֲשֶׂר, סוֹפֵי לְבַטְלָהּ מַעֲנִי.

יב. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: הָיוּ מְמַעֵט בַּעֲסָק וְעַסוּק בַּתּוֹרָה; וְהָיוּ שֹׁפֵל רוּחַ בְּפָנָי כָּל אָדָם; וְאִם בְּמַלְכָּת מִן הַתּוֹרָה, יֵשׁ דָּךְ בְּמַלִּים הַרְבֵּה בְּגוֹדֶךְ; וְאִם עַמְלָתָ בַּתּוֹרָה, יֵשׁ לוֹ שֹׁכֵר הַרְבֵּה לְתֵן דָּךְ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הָא לְמִדָּת—הֵנָּה לְמַד אֶתָּה מִזֶּה, הַנִּהְיָה—הַמוֹצִיא אִיּוֹ הֵנָּה וְתוֹשֵׁלֶת. נוֹמַל תַּיִן—מֵאִבֵּר תַּיִן. נוֹפֵי—הוּא עֲצָמוֹ. הַחֲשֹׁךְ עֲצָמוֹ מִן הַדִּין—טוֹנֵעַ אֶת עֲצָמוֹ וּמִשְׁתַּמֵּט מִדִּין בִּין. פּוֹרֵק—מִסִּיר, מִקְבִּיר. גּוֹל—עַל יְדֵי טָעוּת בִּדִין. שָׁבוּעַת שָׁוָא—פְּעָמִים יְחִיב אֶת אַחֵר מְבַטֵּל דִּין שָׁבוּעָה שְׁלֹא בִּדִין. הַגֵּם לְבוֹ בְּהוֹרָאָה—בִּדִין הַמוֹצִיא פִּסְקֵי דִּין בְּנִיחָה מִיִּסְדָּת. גַּם רוּחַ—בַּעַל גִּאוּן גַּא. יְחִידִי—בְּאִין חֲבִירֵךְ בְּדוֹנִים אִתָּךְ. אֵלָא אַחֵר—מְקוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא. אֵל תֹּאמַר—לְחֲבִירֶךְ בְּדוֹנִים שְׁהֵן רִשְׁאִים—חֲבִירֶךְ הַכֹּהֵן, לָהֶם חֲרָשׁוֹת לֹא לְךָ קִבְּלִי דַעְתִּי. מַעֲנִי—בְּעִנְיָתוֹ, בְּחִיּוֹתוֹ עָנִי. הָיוּ מְמַעֵט בַּעֲסָק—הַתַּעֲסָק מַעֵט בַּעֲסָקִים אֲחֵרִים וְתַרְבַּח בַּעֲסָק הַתּוֹרָה. בְּמַלִּים הַרְבֵּה—מְגִיעוֹת, סְבוֹת שׁוֹפְרִיעוֹ אוֹתָךְ מְלִמֶּד.

י. רבי אֶלְעָזָר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר: הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת, קוֹנֶה לֹו פֶּרֶקְלִיט אַחֵר, וְהָעוֹבֵר עַבְרָה אַחַת, קוֹנֶה לֹו קַמָּוֶר אַחֵר. תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים — בְּתָרִים בְּפָנַי הַפְּרָעוֹת.

י. רבי יוחנן הַפְּנִידָלָר אָמַר: כָּל בְּנִסְיָה שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם — סוּפָה לְהִתְקַנֵּם, וְשִׂאינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם — אֵין סוּפָה לְהִתְקַנֵּם.

טו. רבי אֶלְעָזָר בֶּן שָׁמוּעַ אָמַר: יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידָךְ חָבִיב עֲלֶיךָ כְּשֶׁשָּׂדֶךְ; וְכְבוֹד חֲבֶרְךָ — כְּמוֹרָא רַבָּךְ; וּמוֹרָא רַבָּךְ — כְּמוֹרָא שָׁמַיִם.

טו. רבי יְהוֹדָה אָמַר: הָיוּ זְהִיר בְּתַלְמוּד, שֶׁשִּׁנְּגַת תַּלְמוּד עוֹלָה וָדוֹן.

י. רבי שָׁמְעוֹן אָמַר: שְׁלֹשָׁה בְּתָרִים הֵן: בְּתָר תּוֹרָה, וּבְתָר בְּהֵנָה, וּבְתָר מַלְכוּת; וּבְתָר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל גְּבִיּוֹהָ.

י. רבי נְהוֹרְאִי אָמַר: הָיוּ גּוֹלָה לְמָקוֹם תּוֹרָה; וְאֵל תֹּאמַר שֶׁהִיא תְּבוּא אַחֲרֶיךָ, שֶׁחֲבֶרְךָ יִקְיָמוּהָ בְּיָדְךָ, וְאֵל בְּיַנְתָּךְ אֵל תִּשְׁעֵן.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

פֶּרֶקְלִיט—מִלִּין אֲשֶׁר יִלְמַד זְכוֹת עָלָיו בְּמִשְׁפָּט לִפְנֵי ה'. קַמָּוֶר—מֵאֲשִׁים, מִלְמַד חוֹבָה בְּמִשְׁפָּט. וְתָרִים—הַלֵּת הַחֲלוּן, ставени, פִּעֲנִקְשֶׁר לֹאדֵעֵן. פְּרָעוֹת—עֲזָשׁ; תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים מְנַגִּים עַל הָאָדָם מִן הַפְּרָעוֹת בְּתָרִים לְחֻלּוֹן. בְּנִסְיָה שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם—אֶסְפֶּת אֲנָשִׁים וְחֲבִירָה לְשֵׁם מִטְרָה מִפְּרִית. רַבָּךְ—מוֹרָךְ. בְּתַלְמוּד—בְּתַסְבֵּרָה לְתַלְמִידִים חֲלֻכּוֹת הַתּוֹרָה. שֶׁשִּׁנְּגַת תַּלְמוּד עוֹלָה וָדוֹן—טָעוֹת בְּתַלְמוּד (אִם טָעָה הֶרֶב מִפְּנֵי שֶׁלֹא דִקְדַּק יָפָה וְהוֹרָה שֶׁלֹא בְּחֻלְקָה) נִחְשָׁבֶת לְעִבְרָה בְּדוֹן. בְּתָר תּוֹרָה—תַּלְמוּד חָכֵם נוֹשֵׂא בְּתָר תּוֹרָה, כִּהֵן גְּדוֹל—נוֹשֵׂא בְּתָר בְּהֵנָה, וְשֶׁלֹא בְּתָר מַלְכוּת. עוֹלָה עַל גְּבִיּוֹהָ—גְּדוֹלָה מְקַלֵּם. הָיוּ גּוֹלָה—לֹא לֵךְ. שֶׁהִיא תְּבוּא—שֶׁהַתּוֹרָה תְּבוּא אַחֲרֶיךָ, לֹא כֵן הַדְּבָר, אֲלֵא בְּשִׁתְּלִימָה בְּמָקוֹם תּוֹרָה בְּתַסְבֵּרָה חֲבֶרְךָ הֵם יִקְיָמוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּיָדְךָ, עַל יְדֵי וּבִיחִיָּהִם יִתְבָּרַר לְמוֹרָךְ וְיִתְקַנֵּם בְּיָדְךָ.

י. רבי ינאי אומר: אין בדינו לא משלות הרשעים.
ואף לא מיסורי הצדיקים.

כ. רבי מתאי בן חרש אומר: הוי מקדים בשלום כל
אדם; ויהוי זנב לאריות, ואל תהי ראש לשעלים.

כא. רבי יעקב אומר: העולם הזה דומה לפרוודור בפני
העולם הבא; התקן עצמך בפרוודור כדי שתבנים למרקלין.

כב. הוא היה אומר: יפה שעה אחת בתישובה ומעשים
טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא; ויפה שעה אחת
של קורת רוח בעולם הבא, מכל חיי העולם הזה.

כג. רבי שמעון בן אלעזר אומר: אל תרצה את חברך
בשעת פעסו; ואל תנחמנו בשעה שמתו מטל לפניו; ואל
תשאל לו בשעת נדרו; ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו.
כד. שמואל הקטן אומר: "בנפל אויבך אל תשמח,
ובשלו אל יגל לבך; פן יראה יי ורע בעיניו—והשיב
מעליו אפו".

כה. אלישע בן אבויה אומר: הלומד ילד, למח הוא

שירה חדשה

אין בדינו—אין לנו. ואף לא מיסורי הצדיקים—למרק את עונותינו. הוי מקדים
וכו—כרף בשלום כל אדם טרם יברך הוא. זנב לאריות—גלומה, אחרון לגדלים.
פרוודור—חדר שעוקרים בו אל החדרים הפנימים, передняя, פארהאלע. התקן עצמך—
התבונן, התקשט היטב. למרקלין—зала, זאל, פלומה, הכן מעשים טובים בעולם הזה
כדי שתזכה למי עולם הבא. יפה—טובה, ימרה. קורת רוח—גסת רוח, ענג ורחמי. אל
תרצה—אל תפסם, אל תבשר פניו. אל תשאל לו וכו'—אל תשתדל להטיר לו את נדרו כה
בשעה שהוא נודר. תשתדל—תתאמץ. קלקלתו—שנודעה הרפתו בקהל. שמואל הקטן
אומר—מקרא זה היה שגור על פיו. הלומד ילד—הלומד בשווא ילד, בימי נלדותו.

דומה? — לָדִין כְּתוּבָה עַל נֵיר חָדָשׁ; וְהַלּוּמֵד זָקֵן, לָמָּה
הוא דומה? — לָדִין כְּתוּבָה עַל נֵיר מְחוּק.

כו. רַבִּי יוֹסִי בֶר יְהוּדָה, אִישׁ בָּפֶר הַבְּבִלִי, אוֹמֵר:
הַלּוּמֵד מִן הַקְּטָנִים, לָמָּה הוּא דומה? — לְאוֹכֵל עֲנָבִים קָחוֹת,
וְשׁוֹתָה יַיִן מִגִּתּוֹ; וְהַלּוּמֵד מִן הַיִּתְּנִים, לָמָּה הוּא דומה? —
לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוּלוֹת, וְשׁוֹתָה יַיִן יָשָׁן.

כו. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵל תִּסְתַּכֵּל בְּקִנְיָן, אֶלָּא בְּמָה,
שֵׁישׁ בּוֹ; יֵשׁ בְּקִנְיָן חָדָשׁ מֵלֹא יָשָׁן, וְיָשָׁן — שֶׁאֵפִילוּ חָדָשׁ אֵין בּוֹ.
כז. רַבִּי אֶלְעָזָר הַקָּפֶר אוֹמֵר: הַקִּנְיָנָה וְהַתְּאֵנָה וְהַקְּבוּרָה,
מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם.

כט. הוּא הָיָה אוֹמֵר: הַיְלָוִדִים לָמוֹת, וְהַמֵּתִים — לַחַיּוֹת,
וְהַחַיִּים — לָדוֹן. לִידַע, וְלַהוֹדִיעַ, וְלַהֲנַדֵּעַ, שֶׁהוּא — אֵל, הוּא
הַיּוֹצֵר, הוּא הַבוֹרֵא, הוּא הַמְּבִין, הוּא הַדִּין, הוּא הַיָּעַר,
הוּא בָּעַל דִּין, הוּא עֲתִיד לָדוֹן.

ל. בְּרוּךְ הוּא, שֶׁאֵין לְפָנָיו, לֹא עוֹלָה, וְלֹא שִׁכְחָה, וְלֹא
מַשׂוּא פָּנִים, וְלֹא מִקַּח שָׂחָד. וְדַע שֶׁהַכֹּהֵן, לְפִי הַחֲשָׁבוֹן.
וְאֵל יְבַטִּיחֶךָ וְיִצְרֶךָ, שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ; שֶׁעַל בְּרִיחֶךָ
אֲתָה נּוֹצֵר, וְעַל בְּרִיחֶךָ אֲתָה נוֹלָד, וְעַל בְּרִיחֶךָ אֲתָה חַי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עַל נֵיר חָדָשׁ — שֶׁהַכֹּהֵן נִקְלָט וְנִכְרַס יָפֶה, בֶּךָ וִירָסָא דְּנִינְקוּתָא (לְמוֹדֵי תִּלְדוּת) נִקְלָטָת וְנִנְקָרָת.
הַלּוּמֵד זָקֵן — בְּשִׁהּוּא זָקֵן בִּימֵי זְקֻנָּתוֹ. מְחוּק — דָּשָׁן וְשִׁנְיָה, שֶׁהַכֹּהֵן אֵינוֹ נִכְרַס קָחוֹת —
לֹא בְּשׁוּלוֹת, בָּפֶר. יַיִן מִגִּתּוֹ — שֶׁהוּא חָדָשׁ וְאֵינוֹ גָּעִים לַחֵד, וַיַּיִן יָשָׁן מַעֲמֹ טוֹב.
רַבִּי מֵאִיר — מִתְּנַגֵּד לְבֶעֱת ר' יוֹסִי, הוּא אוֹמֵר: אֵל תִּשָּׂים לֵב אֶל שְׁנוֹת מוֹרֶךְ, אֶלָּא אֶל
הַכֶּמֶד; וְשֶׁרֶךְ בְּשָׁנִים וְלֹא חֶמֶד וְשֶׁזָּקֵן וְכִסִּיל. בְּקִנְיָן — מִין פֶּה. וְהַקְּבוּרָה — הַרְדִּיסָה אַחֵר
הַקְּבוּרָה. לָמוֹת — עֲתִידִים לָמִית. לָדוֹן — עֲתִידִים לְהַשְׁפֵּט עַל מַעֲשֵׂיהֶם. לִידַע — רְאוּיָה לְאָדָם
לְבֶעֱת וְלַהוֹדִיעַ לַחֲבֵרוֹ לְמַעַן יִדַּע לַכֹּל. מַשׂוּא פָּנִים — הַכֶּרֶת פָּנֵי בָּעַל דִּין. מִקַּח שָׂחָד —
לְקִיחַת שָׂחָד. שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ — לְהַנְצִיל מִן הַמַּשָּׁפָּט. אֲתָה נּוֹצֵר — בְּיָמֵי אֲמֶךָ.

פֶּרֶק אֲבוֹת.

הַרְשָׁעִים.

שְׁלֹם כָּל
עֲלִים.דוֹר בְּפָנֵי
מֶרְקָלִין.הַמַּעֲשִׂים
שֶׁעָה אַחַתתַּחֲבִירָה
פָּנֵינוּ; וְאֵל

בְּלִקְוָתוֹ.

תִּשְׁמָחָה,
וְהַשִּׁיב

לָמָּה הוּא

הַיּוֹנִי מִקְדִּים
יָיו לְדוּלִים.תִּקְוָה עֲצֻמָּה —
עַל פְּעוֹלָם הַחַיעַל רִחְמֵי אֵל
אֲתָה נִכְרַס קָחוֹת
מִמּוֹצֵל הַקָּסֵן
יָמֵי בְּלִדּוֹתוֹ.

וְעַל כִּרְחֹךְ אֹתָהּ מֵת, וְעַל כִּרְחֹךְ אֹתָהּ עֲתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן
לִפְנֵי מֶלֶךְ, מִלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַבִּי חֲנִינְיָא בֶן עֲקִישָׁא אוֹמֵר: רָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת.
שֶׁנֶּאֱמַר: "וְיָ חֶפֶץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר". עֲלִינוּ ק"י

פֶּרֶק חֲמִישִׁי.

סנהדרין פרק י"א.

כֹּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְעַמּוּד-בָּלֶם
צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נִצָּר מִפְּשֵׁי מַעֲשֵׂה יְדֵי הַתַּפְּאָר".

א. בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֻרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם, וּמָה תִּלְמוּד לֹאֹמַר?
וְהֲלֹא בְּמֵאֲמָר אֶחָד יוּכַל לְהַבְרִאות. — אֵלֶּא, לְהַפְרֵעַ מִן
הָרָשָׁעִים, שֶׁמֵּאֲבִדִּין אֶת הָעוֹלָם, שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֻרוֹת,
וְלִתֵּן שֹׂכֵר טוֹב לְצַדִּיקָם, שֶׁמִּכְיָמִין אֶת הָעוֹשִׁים, שֶׁנִּבְרָא
בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֻרוֹת.

ב. עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מֵאָדָם, וְעַד נֹחַ, — לְהוֹדִיעַ בָּמָה אֶרְכּוֹ
אֲפִים לִפְנֵינוּ, שֶׁכָּל הַדוֹרוֹת הָיוּ מִכְעִיסִין וּבָאִין, עַד שֶׁהִבִּיא
עֲלֵיהֶם אֶת הַמַּבּוּל.

ג. עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מִנֹּחַ וְעַד אַבְרָהָם; — לְהוֹדִיעַ בָּמָה אֶרְכּוֹ
אֲפִים לִפְנֵינוּ, שֶׁכָּל הַדוֹרוֹת הָיוּ מִכְעִיסִין וּבָאִין, עַד שֶׁבָּא
אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְקִבֵּל שֹׂכֵר בָּלֶם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֻרוֹת-בִּיְבְרָאִית עַד פֶּרֶק ב' פְּסוּקֵי יח בְּתוֹכָהּ עֶשְׂרֵי פָּעִמִּים מֵלֶת
יֵאֵמַר. וּמָה תִּלְמוּד לֹאֹמַר-לָמָּה נֶאֱמָרוּ עֲשָׂרָה מֵאֲמֻרוֹת מִפִּי ה' ? לְהַפְרֵעַ-לְדֹרֶשׁ דִּין
וְחֶשְׁבוֹן, כְּלוּמָר, לַעֲנוּשׁ. שֶׁמֵּאֲבִדִּין אֶת הָעוֹלָם-בְּמַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, שֶׁכָּל כֵּךְ טָכַח ה'
לְבִרְאוֹתוֹ בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֻרוֹת. מִכְעִיסִין וּבָאִין-הוֹלְכִים וּמִכְעִיסִים אֶת ה'.

ה. עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בקלם, —
להזיע במה חבתו של אברהם אבינו.

ה. עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים, ועשרה על הים.
עשר מכות הביא הקדוש-ברוך-הוא על המצרים,
במצרים, ועשר על הים.

ו. עשרה נסיונות נסו אבותינו את הקדוש-ברוך-
הוא במדבר, שנאמר: וינסו אתי זה עשר פעמים ולא
שמעו בקולי.

ו. עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש:
לא הפילה אישה מרים בשר הקדש; ולא הסריח בשר
הקדש מעולם; ולא נראה זכוב בבית המטבחים; ולא אירע
קרי לבחן גדול ביום הכפרים; ולא כבו הגשמים אש של
עצי המערכה; ולא נצחה הרוח את עמוד העשן; ולא נמצא
פסול ב"עמר", וב"שתי הלחם", וב"לחם הפנים"; עומדים
צפופים ומשתחווים רוחים; ולא הזיק נחש ועקרב
בירושלים מעולם; ולא אמר אדם לחברו: צר לי המקום
שאלין בירושלים.

שירה חדשה

עשרה נסיונות-ואלה הם: (א) לכתו מארץ מולדתו, (ב) הרעב בארץ כנען, (ג) לקחת שרה
לבית פדעה, (ד) מלחמתו עם ארבעת המלכים, (ה) עד ימי זקניו לא חולד בניו, (ו) המירא
(ז) לקחת שרה לביח אביסלח, (ח) גרושי הנר, (ט) שלום ישמעאל מביתו, (י) עקבת יצחק.
לא הפילה את פרי בטנה לפני מלאת ימי ההריון. הסריח-הבאיש, נתקלקל.
בבית המטבחים-במקום השחיטה אשר במקדש קרי-מקנה טמאה. עצי
המערכה-שערכו על המזבח, אף שהיה סגולה. נצחה-נגבה, הרים לא פורה את
עשן המזבח שהיה סתמר ועולה. פסול-קלקול, השתחה. עומדים-בבית המקדש-
"צפופים"-דחוקים זה בצד זה מרב עם. ומשתחווים רוחים-ברכה, די מקום
לאיש איש להשתחוות. עקרב-מין שרץ, scorpius. בירו שלים-אפילו בשלש רגלים.

ו. ויחשבון

ולגיו. ק"י

בבלם
אר.

לומר?

פדע מן

מאמרות,

שנבדא

מה ארד

שהביא

במה ארד

ער שגא

פעמים מלת

ע-לרש דין

ל בד טבח הי

ח. עֲשֶׂה רְבָרִים נִבְרָאוּ בְּעֶרֶב שַׁבַּת בֵּין הַשְּׁמִשׁוֹת,
וְאֵלוֹ הֵן: פִּי הָאָרֶץ, פִּי הַבָּאָר, פִּי הָאֵתוֹן, הַקֶּשֶׁת, וְהַמֶּן,
וְהַמָּטָה, וְהַשְּׁמִיר, הַפֶּתַב, וְהַמִּכְתָּב, וְהַלָּחַת. וַיֵּשׁ אֹמְרִים:
אֵף הַמִּזְקִין, וְקִבּוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וְאִיצוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוּ,
וַיֵּשׁ אֹמְרִים: אֵף צִבְתַּת בְּצִבְתַּת עֲשׂוּנָה.

ט. שְׁבָעָה רְבָרִים בְּנִלָם וְשְׁבָעָה — בְּהֶכֶם: חֶכֶם אִינוּ
מְדַבֵּר לִפְנֵי מִי, שְׂגִדוֹר מִמֶּנּוּ בְּחֶכְמָה וּבְמִנִּין; וְאִינוּ נִכְנָם
לְתוֹד רְבָרֵי חֲבֵרוֹ; וְאִינוּ נִבְהֵל לְהִשָּׁיב; שׂוֹאֵר בְּעִנִּין וּמִשָּׁיב
בְּהֶלְכָּה; וְאֹמֵר: עַל רֹאשׁוֹן — רֹאשׁוֹן, וְעַל אַחֲרוֹן — אַחֲרוֹן;
וְעַל מַה שֶּׁלֹּא שָׁמַע אֹמֵר: „לֹא שָׁמַעְתִּי“, וּמוֹדָה עַל הָאֵמֶת.
וְחִלּוּפֵיהֶן בְּנִלָם.

י. שְׁבָעָה מִינֵי פֶרְעָנִיּוֹת בָּאִין לְעוֹלָם, עַל שְׁבָעָה גּוֹפֵי
עֲבָרָה: מִקְצָתָן מַעֲשָׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינָן מַעֲשָׂרִין — רָעַב שֶׁל
בְּצִרְתָּ בָּא, מִקְצָתָן רָעִבִים וּמִקְצָתָן שְׂבִיעִים. נִמְרָו שֶׁלֹּא

שִׁירַת הַדָּשָׁה

בְּבֹא כָל יִשְׂרָאֵל מַעֲרִיכֵם אֵלֶיךָ. בֵּין הַשְּׁמִשׁוֹת — בֵּין הַשְּׁבָרִים. פִּי הָאָרֶץ — שְׁבָלַע אֶת
קֶרֶחַ. פִּי הַבָּאָר — בָּאָרָה שֶׁל מָרוֹם, שְׁלֹפִי הָאֵנְדָה הִלְכָה אַחֵר יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, וְאַמְרָה
שִׁירָה. פִּי הָאֵתוֹן — שֶׁל בִּלְעָם. הַמָּטָה — מִטָּה שֶׁשָּׂעָה בּוֹ אֶת הָאֵתוֹת. הַשְּׁמִיר —
מִין תּוֹלַעַת פֶּלֶא שֶׁסְּנִילָתָהּ לְחַצֵּב אֲבָנִים וְכֵה בְּנָה שְׁלֵמָה אֶת הַמִּקְדָּשׁ. הַפֶּתַב — צִירַת
הָאוֹתִיּוֹת. הַמִּכְתָּב — שֶׁל הַלְוִיִּם. הַלָּחַת — רֹחוֹת — הַמִּזְקִין — רֹחוֹת רָעוֹת. וְאִילוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוּ —
שְׂנֵאָתוֹ בַּסֶּבֶד בְּקִרְוֵי בְּשֹׁנְעֵד יִזְחָק. גִּלָּם — מִי שֶׁלֹּא נִתְפַּחַם שֶׁכָּלוּ בְּרָאִי. בְּמִנִּין — בְּמִסְפָּר
הַמִּלְמִידִים שֶׁנִּשְׁלַח. אִינוּ נִבְהֵל לְהִשָּׁיב — אִינוּ נִחְפָּז לְהִשָּׁיב בְּשָׂרָם וּתְבוּגָתָם הַטֶּבַע.
שׂוֹאֵר בְּעִנִּין וְכו' — יֵשׁ טַעַם בְּשִׂאֲלָתוֹ וַיֵּשׁ טַעַם בְּתִשְׁבּוּתוֹ. עַל רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן וְכו' —
בְּדִבּוּר עַל אֹדוֹת הַדָּבָר הָרֹאשׁוֹן בְּרֹאשׁוֹנָה, וְעַל אֹדוֹת הַדָּבָר הָאַחֲרוֹן — בְּאַחֲרוֹנָה.
וְחִלּוּפֵיהֶם — וְהֶכֶם שֶׁל הַדָּבָרִים הַלְלוּ. פֶּרְעָנִיּוֹת — עֲנָשִׁים עַל עֲבָרוֹת. גּוֹפֵי עֲבָרָה —
עֲבָרוֹת שׁוֹנוֹת. מִקְצָתָן מַעֲשָׂרִין — אִם מַעֲטַת מִפְּרִישִׁים מַעֲשׂוֹר תְּבוּאָתָם. שֶׁל
בְּצִרְתָּ — מִמֶּמֶת מַעֲטַת נְשָׁמִים, וְאִם „מִקְצָתָם רָעִבִים“ וְכו', נִמְרָו — אִם כִּפְלֵי הַחֲלִיטוֹ.

לְעֵשֶׁר, — רָעַב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בִּצְרָת בָּא; וְשֶׁלֹּא לְטוֹל אֶת
הַחֲרָה — רָעַב שֶׁל כְּלִיָּה בָּא.

יא. הַדָּבָר בָּא לְעוֹלָם — עַל מִיתוֹת הָאִמּוּרוֹת בַּתּוֹרָה, שֶׁלֹּא
נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין, וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית. הָרֵב בָּאָה לְעוֹלָם,
עַל עֲנוּי הַדִּין, וְעַל עוֹוֹת הַדִּין, וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה
שֶׁלֹּא בַּהֲרָקָה.

יב. חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם, עַל שְׂבוּעַת שָׁוָא, וְעַל חֲלוּל
הַשֵּׁם. גָּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם, עַל עֲבוּרַת בּוֹכָבִים, וְעַל גָּלוּי
עֲרוֹת, וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְעַל שְׁמִיטַת הָאָרֶץ.

יג. בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים הַדָּבָר מֵתְרַבֵּה: בְּרִבֵּיעִית,
וּבְשִׁבְעִית וּבְמוֹצָאי שְׂבִיעִית, וּבְמוֹצָאי הַחֹג שֶׁכָּבֵל שָׁנָה
וְשָׁנָה; בְּרִבֵּיעִית — מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שֶׁבְשָׁלִישִׁית; בְּשִׁבְעִית —
מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שֶׁבְשָׁשִׁית; בְּמוֹצָאי שְׂבִיעִית — מִפְּנֵי פְרוֹת
שְׂבִיעִית; בְּמוֹצָאי הַחֹג שֶׁכָּבֵר שָׁנָה וְשָׁנָה — מִפְּנֵי גִזּוּל
מִתְּנוֹת עֲנִיִּים.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

שֶׁל מְהוּמָה — מִהִימַת מִלְחָמָה. וְשֶׁלֹּא לְטוֹל אֶת תַּחֲלָה — אִם נִמְרוּ שֶׁלֹּא לְהַפְרִישׁ
תְּרוּמַת תַּחֲלָה כְּפִתּוּב: תַּחֲלָה תְּרִימוּ (במדבר טו). שֶׁל כְּלִיָּה — הַמְכַלָּה וּמַכְרִית עַל
מִיתוֹת וְכו' — עַל חֲטָאִים שֶׁחֲגִבִּים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד שָׁמַיִם, אוֹ אֲפִילוּ מִיתַת בֵּית
דִּין אֲבָל מִפְּנֵי אִיזָה סִפָּה אֵין בְּיַד הַשּׁוֹפְטִים לְחַמֵּית אֶת הַחֻשָּׁא. פְּרוֹת שְׂבִיעִית — אִם
לֹא הִפְקִירוּ פְּרֵי הָאֲדָמָה שֶׁל הַשָּׁנָה הַשְּׂבִיעִית, הִיא שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה שֶׁצָּרִיךְ לְהַפְקִיר
לְכָל עֲנוּי הַדִּין — שְׁמִתַּת הַחֻשָּׁא אֶת הַדִּין. עוֹוֹת הַדִּין — הַטָּעַת מִשְׁפָּט. גָּלוּי
עֲרוֹת — לְמִיחַת נָשִׁים אֲסוּרוֹת. עַל שְׁמִיטַת הָאָרֶץ — עַל עֲבוּרַת הָאֲדָמָה בְּשְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
שֶׁאֲסוּרָה. פְּרָקִים — תְּקִיפֹת. חֲלָקִי זָמָן. בְּרִבֵּיעִית — בְּשָׁנָה הַרְבִּיעִית לַשְּׁמִטָּה. וּבְמוֹצָאי —
בְּיֹצֵאת, בְּסוֹף. הַחֹג — חַג הַסֻּכּוֹת. מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שֶׁבְשָׁלִישִׁית — מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִשְׁמַן
מַעֲשֵׂר עֲנִי בְשָׁנָה חֲשִׁלִּישִׁית, כַּמִּשְׁפָּט. מִתְּנוֹת עֲנִיִּים — לֶקֶט, שִׁבְחָה וּפְאֵה בַקָּשָׁה.

פְּרָקִי אֲבוֹת.

הַשְּׂמִשּׁוֹת,

רַחֲמָן,

וְאוֹמְרִים:

הֵם אֲבִינוּ,

חֲכָם אִינוּ

וְאִינוּ נִכְנָם

וּמִשִּׁיב

— אַחֲרוֹן;

עַל הָאֱמֶת.

שְׂבָעָה גּוֹפִי

רָעַב שֶׁל

מָרוּ שֶׁלֹּא

יָן — שֶׁבָּלַע אֶת

הַמִּדְבָּר, וְאִמְרָה

תַּת, הַשְּׁמִיר —

הַכְתָּב — צִוִּית

בְּרַחֲמֵם אֲבִינוּ —

בְּמִגְוֶן — בְּמִסְפָּר

וְתִבְנוֹן הַטֵּב.

רֵזוֹן — בְּאֲחֻזָּה.

גּוֹפִי עֲבָרָה —

תְּבוֹאָתָם. שֶׁל

הַחֲלִישִׁי.

י. ארבע מדות באדם: האומר: שלי – שלי, ושליך – שליך, זו מדה בינונית, ויש אומרים: זו מדת סדים. שלי – שליך, ושליך – שלי – עם הארץ; שלי – שליך, ושליך – שליך – חסיד; שליך – שלי, ושלי – שלי – רשע.

טו. ארבע מדות בדעות; נוח לבעוס ונוח לרצות – יצא הפסדו בשכרו; קשה לבעוס וקשה לרצות – יצא שכרו בהפסדו; קשה לבעוס ונוח לרצות – חסיד; נוח לבעוס וקשה לרצות – רשע.

טז. ארבע מדות בתלמידים: מהיר לשמוע ומהיר לאבד – יצא שכרו בהפסדו; קשה לשמוע וקשה לאבד – יצא הפסדו בשכרו; מהיר לשמוע וקשה לאבד – זה חלק טוב; קשה לשמוע ומהיר לאבד – זה חלק רע.

יז. ארבע מדות בנותני צדקה: הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים – עינו רעה בשל אחרים; יתנו אחרים והוא לא יתן – עינו רעה בשל יתן ויתנו אחרים – חסיד; לא יתן ולא יתנו אחרים – רשע.

יח. ארבע מדות בהולכי בית המדרש: הולך ואינו

שירי הדשה

מדות-תכונות נפשיות, качество, בינונית-לא טובה ולא רעה. סדום-אנשי סדום כך היתה מדתם, שלא ותרו משלהם כלום. עם הארץ-כלומר, בן דוד האנשים החולקים בדרכי החיים, שלא יקפידו מלות משלהם לפניהם ומקמת מפניהם בידעם, להם. בדעות-בפעולות הרוח, нравы, נוח-קל, מהיר. יצא הפסדו-הנוק שניגע לו מבעסו יצא בשכר שהוא נוח לרצות, והסרנו יבשר. יצא שכרו בהפסדו-מעלתו מתבטלת בהסרנו. לשמוע-להבין. לאבד-לשכח את למדו. הרוצה שיתן-רק הוא לבדו. עינו רעה בשל אחרים-מקנא אחרים שלא יהללו על צדקתם. עינו רעה בשל-קמצן הוא ועינו חסה על ממנו. בהולכי בית המדרש-כלומר, בדבר בהליכה אל בית המדרש ללמד. ואינו עושה-אינו לומד שם מפני איזה אנס

פרקי אבות

עושה –

בירו; הוי

יט. א

משמרת,

שמכנים

וקומת א

את הפלה

כ. ב

אהבה; ו

היא אהבה

ושאינה ת

כא. ב

ושאינה לע

שהיא לש

שמים – ו

הלמוד לגבי ת

זאת שכן על ה

תקמים-לקחת

משמרת-добра

נוליס, כך נש

ומוציא-כלומר,

את השמרים

שאותו הוא שוק

דבר שהוא מור

גם אהבה. מ

לשם תועלת ע

עושה — שֶׁכָּר הִלִּיכָה בְּיָדוֹ; עוֹשֶׂה וְאִינוּ הוֹלֵךְ — שֶׁכָּר מַעֲשֶׂה בְּיָדוֹ; הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה — חֲסִיד; לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה — רָשָׁע.
 יט. אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבִים לִפְנֵי חֲכָמִים: סָפּוֹג, וּמִשְׁפָּךְ, מִשְׁמֶרֶת, וְנִפְחָה; סָפּוֹג — שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַכֹּל; וּמִשְׁפָּךְ — שֶׁמְכִינִים בּוֹ וּמוֹצִיא בּוֹ; מִשְׁמֶרֶת — שֶׁמוֹצִיָּאָה אֶת הַיֵּין וְקוֹלֶטֶת אֶת הַשְּׂמָרִים; וְנִפְחָה — שֶׁמוֹצִיָּאָה אֶת הַקֶּמַח וְקוֹלֶטֶת אֶת הַסֵּלֶת.

כ. כָּל אֲהָבָה, שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדָבָר, כִּמְטֵל דָּבָר בְּמֵלָה אֲהָבָה; וְשֶׁאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר, אִינָה בְּמֵלָה לְעוֹלָם. אִיזוֹ הִיא אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדָבָר? זוֹ אֲהָבַת אֲמֵנוֹן וְתָמָר, וְשֶׁאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר — זוֹ אֲהָבַת דָּוִד וַיהוֹנָתָן.

כא. כָּל מַחֲלָקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם — סוֹפָה לְהִתְקַיֵּם, וְשֶׁאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם — אֵין סוֹפָה לְהִתְקַיֵּם. אִיזוֹ הִיא מַחֲלָקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם? זוֹ מַחֲלָקֶת הַלֵּל וְשִׁמְאִי. וְשֶׁאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם — זוֹ מַחֲלָקֶת קֶרַח וְכָל עֲדָתוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

(הַלְמוֹד לְגַבִּי הַחֲלִיכָה הוּא כַּשֵּׁן הַמַּעֲשֶׂה אֶל הַמַּחֲשָׁבָה). שֶׁכָּר הִלִּיכָה בְּיָדוֹ — וְכָבֵל דָּבָר וְאֵת שֶׁכָּר עַל הַלִּיכָתוֹ. וְאִינוּ הוֹלֵךְ — אֶל בֵּית הַמִּדְרָשׁ כִּי אִם יִלְמַד בְּבֵיתוֹ. יוֹשְׁבִים לִפְנֵי חֲכָמִים — לְקַחַת הַיָּרֵחַ מִפִּיהֶם. סָפּוֹג — губка, שְׁנוּאִים. מִשְׁפָּךְ — лейка, גִּיעֶסְקָאנֶט. מִשְׁמֶרֶת — цѣдилка, נִיִּיחֶר. נִפְחָה — сито, וְיַעֲב. סוֹפֵג — קוֹלֵט וְכוֹלֵעַ בְּקִבְּוֹ כָּל מִינֵי נוּזִיִּים, כִּד גֵּשׁ תְּלִמִּיד הַמִּקְבֵּל הַכֹּל מִבְּרִיתוֹ וְאִינוּ מִכְחִין בֵּין דָּבָר לְדָבָר. שֶׁמְכִינִים... וּמוֹצִיָּא — דְּלוֹמֶר, שְׁלוֹמֶר וְשׁוֹכֵם וּבִזְרוֹנוֹ לֹא יִשְׁאַר כְּלוֹם. וְקוֹלֶטֶת — וּמְחַזֶּקֶת. בְּקִרְפָּה אֶת הַשְּׂמָרִים (дрожжи, הַעֲפֵן), כִּד גֵּשׁ תְּלִמִּיד הַקּוֹלֵט בֶּק אֶת הַסֵּפֶל לֹא אֶת הָעֶקֶר שְׁאוֹתוֹ הוּא שׁוֹכֵם. אֶת הַסֵּלֶת — כִּד גֵּשׁ תְּלִמִּיד הַזֹּכֵר אֶת הָעֶקֶר. תְּלוּיָה בְּדָבָר — גֵּשׁ דָּבָר שֶׁהוּא יִסּוֹד הָאֲהָבָה וְלֹא הוּא לֹא בָּאָה הָאֲהָבָה, וְלִמִּידָה כִּשְׂבָמֵל אוֹתוֹ דָּבָר אֵין בָּהּ אֲהָבָה. מַחֲלָקֶת — רִיב בְּדַעוּת. לְשֵׁם שָׁמַיִם — בְּשִׁבּוּל מִשְׁרָה מוֹסְרִית, דְּתִית וְלֹא לְשֵׁם תוֹעֵלֶת עֲצָמִית. הַלֵּל — שִׁמְאִי — שֶׁמַּחֲלָקֶת עוֹלָם בְּדַעוּת הַיָּתֵה בִּיגִיָּה וּבֵין תְּלִמִּידֵיהֶם

כב. כָּל הַמּוֹכֵה אֶת הָרָבִים, אֵין חָטָא בָּא עַל יָדוֹ וְכָל
הַמּוֹחֲטִיא אֶת הָרָבִים, אֵין מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.
מֹשֶׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הָרָבִים—זְכוּת הָרָבִים תָּלוּי בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר:
”אֲדַכֶּת יְיָ עֲשָׂה, וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל”.

כג. יִרְבְּעֵם בֶּן נִבְט חָטָא וְהַחֲטִיא אֶת הָרָבִים, חָטָא
הָרָבִים תָּלוּי בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: ”עַל חַטֹּאת יִרְבְּעֵם אֲשֶׁר חָטָא
וְאֲשֶׁר הַחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל”.

כד. כָּל מִי שֵׁשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הִלְלוּ, הוּא מִתְלַמְּדִיו
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וּשְׁרָשָׁה דְּבָרִים אַחֲרִים, הוּא מִתְלַמְּדִיו
שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע: עֵין טוֹבָה, וְרוּחַ נְמוּכָה, וְנִפְשׁ שְׁפֵלָה—
תְּלַמְּדִיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ; עֵין רָעָה, וְרוּחַ גְּבוּהָה, וְנִפְשׁ
רַחֲבָה—תְּלַמְּדִיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. — מַה בֵּין תְּלַמְּדִיו
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידִיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע? תְּלַמְּדִיו
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, אוֹכְלִין בְּעוֹלָם חַיִּים, וְנוֹחֲלִין הָעוֹלָם הַבֹּא,
שֶׁנֶּאֱמַר: ”לִהְנוּחַל אֶהְבִּי יֵשׁ, וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא”; אָבֵל
תְּלַמְּדִיו—שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע, יוֹרְשֵׁין גִּיהֶנֶם, וְיוֹרְדִין לְבָאֵר
שַׁחַת, שֶׁנֶּאֱמַר: ”וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרְדֵם לְבָאֵר שַׁחַת, אֲנִישֵׁי
דְּמִים וּמִרְמָה לֹא יִחַצּוּ וּמִיָּהֶם! וְאַנִּי אֶבְטַח בְּךָ”.

שִׁירַה הַדְּשָׁה

אֲחֵרֵיהֶם: ”בֵּית שְׁמַאי” ו”בֵּית הַלֵּל”. הַמּוֹכֵה אֶת הָרָבִים—הַכּוֹסֵא אֶת הָרָבִים לִידֵי עֲשׂוֹת
מִצְוֹת. אֵין חָטָא וְכו'—לֹא יִכָּשֶׁל הוּא בְּחָטָא. אֵין מַסְפִּיקִים בְּיָדוֹ—אֵין נוֹתֵנִים לוֹ ”הִלֵּל”
כְּלוּמֹר, יִמְנַע מִמֶּנִּי זָכָה וְזָכָה—בְּעֲצֻמוֹ הָיָה זָכָה וְזָכָה בְּמִצְוֹת נֶם אֶת יִשְׂרָאֵל. זְכוּת
הָרָבִים תָּלוּי בּוֹ—צְדָקָת כָּל יִשְׂרָאֵל נִחְשָׁבֶת עַל שְׁמוֹ. מִתְלַמְּדִיו שֶׁל אַבְרָהָם—
כְּלוּמֹר, הַחֲלִים בְּדַרְכֵי אַבְרָהָם. רוּחַ נְמוּכָה—עֲנוּה. נִפְשׁ שְׁפֵלָה—שְׂאִינָה חֲלֻקָּה
בְּנוֹדֵלוּת, אָדָם מְסַתְּפֵק בְּמוֹעֵשׁ. רוּחַ גְּבוּהָה—גָּאוֹה. נִפְשׁ רַחֲבָה—שְׂאִינָה מִסְתַּכֶּנֶת
בְּמוֹעֵשׁ. מַה בֵּין וְכו'—מַה הַהֲבִיל בִּיעֲנִיָּהֶם? לֹא יִחַצּוּ—לֹא יִנְיִעוּ נֶם עַד יִחַצּוּ וּמִיָּהֶם.

כה. יהודה בן תימא אומר: הוֹי עו כְּנִמֵּר, וְקָל כְּנִשֵּׁר.
רָץ כְּצָבִי, וְגִבּוֹר כְּאֵרִי, לַעֲשׂוֹת רָצוֹן אֶבְיָד שְׂבִשְׁמַיִם.
כו. הוא הָיָה אֹמֵר: עו פְּנִים — לְגִיחָנָם, וּבִישֵׁת פְּנִים לְגִן
עֵדֶן. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֶנָּה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ.

כו. הוא הָיָה אֹמֵר: בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים — לְמִקְרָא, בֶּן עֶשְׂרִי
שָׁנִים — לְמִשְׁנָה, בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה — לְמִצְוֹת, בֶּן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה —
לְגִמְרָא, בֶּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה — לְחֻפָּה, בֶּן עֶשְׂרִים — לְרִדּוּף, בֶּן
שְׁלֹשִׁים — לְבָח, בֶּן אַרְבָּעִים — לְבִינָה, בֶּן חֲמִשִּׁים — לְעֵצָה,
בֶּן שִׁשִּׁים — לְזִקְנָה, בֶּן שִׁבְעִים — לְשִׁיבָה, בֶּן שְׁמוֹנִים — לְגִבּוֹרָה,
בֶּן תִּשְׁעִים — לְשׁוֹחַ, בֶּן מֵאָה — בְּאֵלֵי מֵת וְעֵבֶר וּבְטֵל מִן הָעוֹלָם.
כה. בֶּן בִּגְבֹּג אֹמֵר — הִפֵּךְ בָּהּ, וְהִפֵּךְ בָּהּ, וְהִפֵּךְ בָּהּ;
וּבָהּ תִּחְיוּ; וְסִיב וּבָלָה בָּהּ. וּמִנֶּה לֹא תוֹעֵ, שְׂאִין לָךְ מִדָּה
טוֹבָה הַיּוֹמָנָה. — בֶּן הָא הָא אֹמֵר: לְפֻם צִעְרָא אֲנִי.

רבי חנניא בן עקישיא אומר: רָצָה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְבוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבֶּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת,
שֶׁנֶּאֱמַר: "וְיִחַץ חֶפֶץ לְמַעַן צִדְקוֹ, וְגִדִּיל תּוֹרָה וְיֹאדִיר". עלינו ק"

שִׁירַת הַדָּשָׁה

עו פְּנִים — חֲצוּף. בִּשְׁת פְּנִים — בּוֹשָׁה, כְּלוּמֵר, אָדָם שֶׁנֶּשׂ בּוֹ בּוֹשָׁה. יְהִי רָצוֹן וכו' —
תְּפִלָּה זוֹ הִיָּה יְהוּדָה בֶּן תִּימָא מִתְּפִלָּל. בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא — יָלַד בֶּן חֲמֵשׁ הַיּוֹם
וְסֵנִי לְלִמְדוֹ מִקְרָא — מִנִּי. לְמִצְוֹת — בָּא וְסֵנִי לְקִנּוֹת מִצְוֹת. לְחֻפָּה — לְקַחַת אִשָּׁה. לְרִדּוּף —
מִחִיר בְּכָל תְּנוּעוֹת גּוֹפֵו. לְבָח — אִזְ תִּתְּפִתְהוּ כְּזוֹת גּוֹפֵו עַד מְרוֹם קֶצֶם. לְבִינָה — אִזְ תִּתְּפִר
שְׂכָלוֹ. לְעֵצָה — נְסִיחוֹתָיו בְּחַיֵּי חַמְשִׁים שָׁנָה הַחֲבִיטוּתָיו, עַד כְּדֵי לְשֹׂאֵל בְּעֵצָתוֹ. לְזִקְנָה —
אִזְ פִּתְחִילִים יְמֵי מִרְיָדָה, וְיָמֵי הַזִּקְנָה. לְשִׁיבָה — שְׁעָרֵי הַפֶּתַח לְבָן. לְגִבּוֹרָה — לְשִׁיבָה
שֶׁל גִּבּוֹרָה, כְּלוּמֵר, לְשִׁיבָה מְרֻבָּה מֵאֹד. לְשׁוֹחַ — אִזְ קוֹמָתוֹ נִקְשְׁתָּ וְחֻלְדָּ שְׁחוּם. הִפֵּךְ
בָּהּ וכו' — הִפֵּךְ (הִפֵּךְ אֶת הַדָּשָׁה) בְּזוֹת הַתּוֹרָה (לְפָד וְחֻזֵּר), שֶׁהִפֵּל תִּמְצָא בָּהּ וּבָהּ
תִּתְּנָה (תִּתְּנָה), וְהַיּוֹדֵקֵן וְהַתְּפִלָּה בָּהּ (עַד זִקְנָה וְשִׁיבָה לֹא תִעֲזָבֶנָּה), וּמִנֶּה לֹא תוֹעֵ
(תִּמְשֹׁחַ). הַיּוֹמָנָה — מִנֶּה. לְפֻם צִעְרָא אֲנִי — לְפִי תִצְעֵר-הַשֶּׁקֶר, כְּלוּמֵר, הַשֶּׁקֶר
הוּא לְפִי הַעֲבוּרָה.

בְּנֵי אֲבוֹת.

לְרִדּוּף וְכָל
מִשְׁוֹבָה.

שֶׁנֶּאֱמַר:

חֲמָא

חֲמָא

תְּלִמִּידֵי

תְּלִמִּידֵי

שְׂפִלָּה —

הָא, וְנִשְׁש

תְּלִמִּידֵי

תְּלִמִּידֵי

לְלֵם הַבָּא

אֲבָל

יִין לְבָאֵר

חַת, אֲנִישִׁי

בִּים לְיָדֵי עֲשׂוֹת
תִּתְּנִים לוֹ יִצְחָק
וְיִשְׂרָאֵל. זְכוֹת
שֶׁל אֲבֹרָתָם —
שְׂאִינָה הוֹלֶכֶת
וְאִינָה מִתְּפַקֶּת
דְּחִצִּי וְיִתְּנֵם.

פֶּרֶק שִׁשִּׁי.

סנהדרין פרק י"א. כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְעַמּוּד—כָּלֶם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נֶאֱדָר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר".

שְׁנֵי חֻקִּים בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה, — בְּרוּךְ שֶׁבָחָר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם.

א. רַבִּי מֵאִיר אָמַר: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה, וּזְכָה לְדַבְרִים הַרְבֵּה; וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁכָּל הָעוֹלָם בָּלֵו, כְּדֹאֵי הוּא לוֹ. נִקְרָא רַע, אֲהוּב, אֲהוּב אֶת הַמָּקוֹם, אֲהוּב אֶת הַבְּרִיּוֹת, מִשְׁמַח אֶת הַמָּקוֹם, מִשְׁמַח אֶת הַבְּרִיּוֹת, וּמַלְבִּשְׁתּוֹ עֲנוּהַ וִירָאָה, וּמַכְשִׁרְתּוֹ לְהִיּוֹת צְדִיק, חָסִיד, יֹשֵׁר, וְנִאֲמָן; וּמַרְחֲקָתוֹ מִן הַחֲטָא, וּמַקְרִבְתּוֹ לִידֵי זְכוּת; וְנִהְיִין מִמֶּנּוּ עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה, בִּינָה וְנִבּוּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: "לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה, אֲנִי — בִּינָה, לִי נִבּוּרָה"; וְנוֹתַנָּה לוֹ מַלְכוּת, וּמַמְשָׁלָה, וְחֻקּוֹר דִּין; וְמַגְלִין לוֹ רְזֵי תּוֹרָה, וְנַעֲשֶׂה בְּמַעֲשֵׂי הַמַּחְנֵה וּבְהִגָּדָה שְׂאִינוֹ פּוֹסֵק. וְהִנֵּה צְנוּעַ, וְאֶרֶךְ רוּחַ, וּמוֹחֵל עַל עֲלָבוֹנוֹ, וּמַגְדִּילָתוֹ וּמְרֻמָּמָתוֹ עַד כָּל הַמַּעֲשִׂים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁנֵי חֻקִּים — פֶּרֶק זֶה אֵינוֹ בְּסֵפֶר הַמִּשְׁנׁוֹת, כִּי נִתְחַבֵּר אַחֵר בָּהּ, אֲלֵא שֶׁחֻקִּים שְׁנֵי (לְמִדָּה) זֶה בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה וּבְסִגְנוּתָהּ. בְּרוּךְ — מִתּוֹךְ שֶׁמְזַכֵּר אֶת הַחֻקִּים וְנִבְרָךְ אֶת ה' שֶׁבָחָר בָּהֶם, וְהוּא מֵאִמֶּר מִסְגֵּר. לְשִׁמָּה — לְשֵׁם יְדִיעַת הַתּוֹרָה וְלֹא לְשֵׁם תוֹעֵלַת הַמִּרְיָה. וְלֹא עוֹד אֲלֵא וְכו' — לֹא זֶה בְּלִבָּד אֲלֵא שֶׁגַּם בְּשִׁבְלֵו לְבַד כְּדֹאֵי הִנֵּה שׁוֹבְרָא כָּל הָעוֹלָם. נִקְרָא רַע — הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה נִקְרָא רַע, אֲהוּב, אֲהוּב וכו', וּמַלְבִּשְׁתּוֹ עֲנוּהַ — הַתּוֹרָה מַלְבִּשְׁת אֹתוֹ עֲנוּהַ. וּמַכְשִׁרְתּוֹ — וּמַכְשִׁינָה אֹתוֹ, הִיא תִּסְבֵּב לוֹ כִּי יִהְיֶה צְדִיק... לִידֵי זְכוּת — לַמַּעֲשִׂים טוֹבִים. וְנִהְיִין מִמֶּנּוּ עֲצָה — בְּנִי אָדָם שׁוֹאֲלִין בְּעֲצָתוֹ. (וְהִנֵּה — נַעֲנִיעֵקֶסֶען). וְתוֹשִׁיָּה — חֻקָּה, בְּנִי אָדָם נִהְיִין מִחֻקָּתוֹ, בִּינָתוֹ וּנִבּוּרָתוֹ. מַלְכוּת — כְּבוֹד מַלְכוּת, (בְּכֶנֶן נִקְרָא מַלְכִּים). חֻקּוֹר דִּין — שֶׁכָּל לַחֲקוֹר וְלִדְבַר לְעִסְקָ שֶׁל דִּין. רְזֵי תּוֹרָה — סוֹדוֹת הַתּוֹרָה הַסֵּף דְּבָרִים בְּלִמִּי מוֹכְנִים לְכָל. שְׂאִינוֹ פּוֹסֵק — שְׂאֵל יִחְדְּרוּ מִימִיּוֹ בֶּךְ חֻקָּתוֹ נִבְעֵת, וְהִנֵּה צְנוּעַ — אִישׁ בָּיִת הַנְּהוּ צְנוּעַ, סְקוֹרִינִי, עֲלָבוֹן — קִנְיָנוֹ, וּמַגְדִּילָתוֹ וְכו' — הַתּוֹרָה מַגְדִּילָת וּמְרֻמָּמָת אֹתוֹ עַל דְּעִמְיָהּ.

פֶּרֶק י אָבוֹת.

ב. אָבִי.

מִדֵּר חוֹרֵר.

שֶׁל תּוֹרָה.

שֶׁנֶּאֱמַר:

וְהַלְלוּ —

הוּא, חֲרוֹנוֹ.

שְׂאִין לָךְ.

מִי שֶׁעוֹסֵק.

וּמַמְתָּנָה.

ג. הַפֶּסֶק.

פֶּסֶק אֲחֵר.

בּוֹ כְּבוֹד;

אֲלֵא שְׂנִי.

שֶׁנֶּאֱמַר:

כָּל וְחֻמֶּר.

אֲלֵא שְׂנִי דְּ

מַחְבֵּרוֹ, פֶּתַח.

אֲחֵר, אוֹ

זֶה.

זֶה.

זֶה.

זֶה.

זֶה.

זֶה.

זֶה.

זֶה.

זֶה.

זֶה.

זֶה.

ב. אמר רבי יהושע בן לוי: בכל יום ויום בת קול יוצאת
מהר חורב, ומכרזת ואומרת: "אוי להם, לבָּרִיּוֹת מַעֲלֹבוֹת
שֶׁל תוֹרָה": שָׂפָר מִי שְׂאִינוּ עִוְסֵק בַּתוֹרָה, נִקְרָא "נוֹוֶה",
שֶׁנֶּאֱמַר: גָּנוּם וְהָב בְּאַף חִיּוֹר—אִשָּׁה יָפָה וְסִרְתָּ טַעַם; וְאוֹמֵר:
וְהִלָּחֵת—מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה, וְהִמָּכַתָּב—מִכְתָּב אֱלֹהִים
הוּא, חֲרוֹת עַל הַלָּחֵת, —אֵל תִּקְרָא "חֲרוֹת" אֵלָּא: "חֲרוֹת",
שְׂאִין לָךְ בֶּן חוֹרִין, אֵלָּא מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תוֹרָה, וְכָל
מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תוֹרָה, הִרִי וְהָ מִתְעַלָּה, שֶׁנֶּאֱמַר:
וּמִמִּתְנָה נִחְלִיאֵל, וּמִנְחָלִיאֵל בְּמוֹת".

ג. הַלּוֹמֵד מִחֲבֵרוֹ: פֶּרֶק אֶחָד, אוֹ הִלְכָּה אֶחָת, אוֹ
פְּסוּק אֶחָד, אוֹ דְבוּר אֶחָד, אוֹ אֶפִּילוּ אוֹת אֶחָת, צָרִיךְ לִגְהַג
בּוֹ בְּבוֹד; שֶׁבֶן מַצִּינוּ בְּדוֹר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיתָפֵל
אֵלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בְּלִבָּד, קָרָא: "רַבּוֹ, אֶלּוּפִי וּמִידְעִי", —
שֶׁנֶּאֱמַר: "וְאַתָּה אֲנוֹשׁ בְּעֶרְבִי, אֶלּוּפִי וּמִידְעִי"; וְהֵלָּא דְבָרִים
קָל וְחֶמֶר: וּמָה דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיתָפֵל
אֵלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בְּלִבָּד, קָרָא: "רַבּוֹ, אֶלּוּפִי וּמִידְעִי", —הַלּוֹמֵד
מִחֲבֵרוֹ, פֶּרֶק אֶחָד, אוֹ הִלְכָּה אֶחָת, אוֹ פְּסוּק אֶחָד, אוֹ דְבוּר
אֶחָד, אוֹ אֶפִּילוּ אוֹת אֶחָת —עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה, שְׁצָרִיךְ

שִׁירָה הַדְּשִׁי

כָּל יִצְחָרִי תָבֵל, הוּא נַעֲשֶׂה בְּחִיר הַנְּצוּרִים. בַּת קוֹל—הֵר, xox, עָבָא. וּמִכְרֹזֹת—
וּמִשְׁמִיעָה בְּקוֹל גְּדוֹל, אוֹי לָהֶם וְכו'—לְאוֹתָם בְּנֵי אָדָם הַעֲזוּבִים אֶת הַתּוֹרָה וּמַעֲלִיבִים
אוֹתָהּ. גְּנוּוֶה—שֶׁנֶּאֱמַר וְכו'—פְּסוּק וְהָ שֶׁנֶּאֱמַר בְּאִשָּׁה קִרְתָּ טַעַם נֶאֱמַר גַּם
בְּאִישׁ סָר תוֹרָה, חֲרוֹת—חֶקֶק. חֲרוֹת—הִפֵּשׁ. בֶּן חוֹרִין—חֶפְשִׁי. מִתְעַלָּה—מִתְרַומֵם.
וּמִמִּתְנָה וְכו'—אֵלָּה, שְׁמוֹת מִקְוֹמוֹת, אֵד הַדְּרָשׁן דּוֹרֵשׁ אִתָּם לֵאמֹר: מִמִּתְנָה—בְּעֶסֶק
הַתּוֹרָה שְׂחִיא טַתְנַת ה' נַעֲשֶׂה הָאָדָם. נִחְלִיאֵל—נִחְלַת אֵל וְחִלְקוֹ, וּמָה נַעֲלָה מַעֲלָה
מַעֲלָה לְסוֹס בְּמוֹת, הִלְכָּה—מִשְׁפָּט. לִגְהַג בּוֹ בְּבוֹד—לִכְבְּרוֹ. קָרָא—קָרָא אוֹתוֹ
דּוֹר. וְהֵלָּא דְבָרִים קָל וְחֶמֶר—מִדְּבָרֵי דְּוֹד אֵלָּה אֶפְשָׁר לָלַמַּד בְּקָל וְחֶמֶר חֲבוֹת

פרקי אבות.

בָּלָם
פָּאָר.

חַר בָּהֶם

מָה, וּכְה

בְּרָאִי הוּא

ת הַבְּרִיּוֹת

שֶׁתּוֹ עֲנָה

וּמִבְּחִקְתּוֹ

ה וְתוֹשִׁיָה

בִּינָה, לִי

יִן; וּמִגְלִין

יִנו פּוֹסֵק.

מִרְוִמִּיתוֹ

אֵלָּא שְׁחָבִים

בָּמִים יִבְרָךְ אֵת

לְשֵׁם תוֹשֵׁלָת

הִנֵּה שׁוֹפְרָא קָל

בְּשֶׁתּוֹ עֲנָה

וְהִנֵּה צָדִיק...

תּוֹ. (הַקְּנוֹת—

בִּינָתוֹ וּבְכִרְתּוֹ.

וּלְרִדָּת לְעֶמֶק

אִינוּ פּוֹסֵק—

סקרмный

מִמֶּת אוֹתוֹ עַל

לְנֶהֱגוּ בּוֹ כְבוֹד! — וְאִין כְּבוֹד, אֱלֹא תוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: "כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְהָלוּ, וְחֲמִימִים יִנְהָלוּ טוֹב", וְאִין "טוֹב" אֱלֹא תוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ".

ו. בֶּדֶךְ הוּא דְרָבָה שֶׁל תוֹרָה: פֶּת בַּמִּלַּח תֹּאכֵל, וּמִים בַּמִּשְׁוֹרָה תִּשְׁתֶּה, וְעַל הָאָרֶץ תֵּישֶׁן, וְחַיִּי צָעַר תַּחֲתֶיהָ, וּבַתּוֹרָה אַתָּה עֹמֵל; אִם אַתָּה עוֹשֶׂה בֶן, אֲשֶׁרִיד וְטוֹב דָּךְ, אֲשֶׁרִיד בְּעוֹלָם הוּא, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הֵבֵא.

ה. אֵל תִּבְקֹשׁ גְּדֻלָּה לְעֶצְמְךָ, וְאַל תַּחֲמוֹד כְּבוֹד יוֹתֵר מִלְמוּדֶךָ, עֲשֵׂה, וְאַל תִּתְאֲוֶה לְשַׁלְחָנָם שֶׁל שָׂרִים, שֶׁשְׁלַחְנֶךָ גְּדוֹל מִשְׁלַחָנָם, וְכַתְּרֶךָ גְּדוֹל מִכַּתְּרָם, וְנֶאֱמַן הוּא בְּעַל מְלֹאכֶתְךָ, שֶׁיִּשְׁעָם דָּךְ שֶׁכֵּר בְּעֶלְתְּךָ.

ו. גְּדוּלָה תוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֻנָּה וּמִן הַמַּלְכוּת, שֶׁהַמַּלְכוּת נִקְנִית בְּשָׁלָשִׁים מַעֲלוֹת, וְהַכְּהֻנָּה נִקְנִית בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה, וְהַתּוֹרָה נִקְנִית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה דְּבָרִים. וְאֵלּוּ הֵן: בְּתִלְמוּד, בְּשִׁמְיַעַת הָאֵזֶן, בְּעִרְכַּת שְׂפָתַיִם, בְּכִינַת הַלֵּב, בְּאִימָה, בִּירְאָה, בְּעִנּוּה, בְּשִׁמְחָה, בְּמִתְהַרְהַר, בְּשִׁמּוּשׁ חֲכָמִים, בְּדִקְדּוּק חֲבָרִים, בְּמַלְפּוּל הַתְּלָמִידִים, בְּיִשּׁוּב, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה,

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כְּבוֹד טוֹרִים. וְאִין כְּבוֹד אֱלֹא תוֹרָה—אִין נִהְיִים כְּבוֹד בְּאִישׁ אֱלֹא שְׂהוּא יוֹדֵעַ תּוֹרָה. בְּמִשְׁנָה—בְּמִדָּה. כְּבוֹד יוֹתֵר מִלְמוּדֶךָ—כְּבוֹד יוֹתֵר מִכְּבוֹד הַלְמוּד אֵל תַּחֲמוֹד, כִּי כָל כְּבוֹד כֶּאֱמֹן הוּא לְעִמַּת כְּבוֹד הַלְמוּד. (עֲשֵׂה—לְמַד). לְשַׁלְחָנָם שֶׁל שָׂרִים—לְמַטְשֵׁמִים הָעוֹלִים עַל שְׁלֹמֹן שָׂרִים. בְּעַל מְלֹאכֶתְךָ—שֶׁמְלַאכְתּוֹ אַתָּה עוֹשֶׂה וְהוּא ה'. מַעֲלוֹת—качества, אֵינְעִנְשֵׁאפֶּט. בְּתִלְמוּד—בְּשִׁקְיָה עַל הַלְמוּדִים. שְׁמִיעַת הָאֵזֶן—הִקְשָׁה. עִרְכַּת שְׂפָתַיִם—מִקְטָא גִבּוֹן. בְּאִימָה—אִימַת הַטּוֹרִים, יִרְאָה—יִרְאַת ה'. שִׁמּוּשׁ חֲכָמִים—לְעִמּוֹד לִפְנֵיהֶם וּלְשִׁרְתָּם, הִינֵנו לְשִׁבְתַּת תְּמִיד בְּחִבְרָתָם. דִּקְדּוּק חֲבָרִים—לְדַקְדֹק וּלְהַבְנִין חֵיטָב בְּחִבְרִים לְהַתְחַבֵּר בָּם עִם חֲבָרִים טוֹבִים. פְּלִפּוּל—וּכְיֹם דְּבָרִים. יִשּׁוּב—הִתְבּוֹנְנוּת, обдуманность, אִיבְעִלְעִנְגִּי. בְּמִקְרָא—בִּידֵיעַת תַּע"ד. מִשְׁנָה—בּוֹלְלַת תּוֹרָה

פֶּרֶק אֲבוֹת
בְּמַעֲוֵט ס
שְׁנָה, בְּמִ
בְּאִמּוֹנֵת
בְּחִלְקוֹ,
אֶהוּב, א
הַצִּדְקוֹת,
מִן הַכְּבוֹד
נוֹשֵׂא בְּעוֹ
וּבְמַעֲמִידוֹ
שׁוֹמֵעַ וּמוֹ
לְעִשׂוֹת, ה
דְּבָר בְּשִׁ
אֲמִירוֹ,
לְמַלְכָּךְ בְּ
ו. גִּדְר
וּבְעוֹלָם ה

שְׂבַעל פֶּה. ס
רֶב. אֶרֶךְ אֵז
מִכֵּין אֶת מַצְבּוֹ
טָבוֹר טוֹבָה.
כְּתוּרָא—לֵה
וּמְכַרְעוֹ וְכוּ
בְּשִׁטָּה קְבוּעָה
לְכִרְתָּה חֵיטָב
מִתְעַמֵּק תְּרַבָּה

במעוט סחורה, במעוט הרך ארץ, במעוט תענוג, במעוט שנה, במעוט שיחה, במעוט שחוק, בארך אפים, בלב טוב, באמונת חכמים, בקבלת היסורין, המכיר את מקומו, והשם בחלקו, והעושה סגן לרביו, ואינו מחזיק טובה לעצמו, אוהב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, אוהב את הצדקות, אוהב את המישרים, אוהב את התוכחות, ומתרחק מן הכבוד, ולא מגנים לבו בתלמודו, ואינו שמח בהוראה, נושא בעול עם חברו, ומכריעו לכה זכות, ומעמידו על האמת, ומעמידו על השלום, ומתישב לבו בתלמודו, שואל ומשיב, שומע ומוסיף, הלומד על מנת ללמד, והלומד על מנת לעשות, המחכים את רבו, והמכונן את שמועתו, והאומר דבר בשם אומרו, הא למדת: כל האומר דבר בשם אומרו, מכיא נאלה לעולם, שנאמר: ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי.

והדולה תורה, שהיא נותנת חיים לעושה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר: כי חיים הם למצאיהם, ולכל

שירה חדשה

שבעל פה. במעוט סחורה ודרך ארץ—להמעיט במסחר ועניני העולם השוללים ומן רב. ארך אפים—סבלנות. אמונת חכמים—אמונה בדברייהם. המכיר את מקומו—מבין את מצבו בקבוצה. סגן לרביו—גדר ומחסום לפיו בעת לשחוק. מחזיק טובה—מכיר טובה. תוכחות—מסר המורים והערוותיהם. ולא מגנים לבו—אינו מתנאה. בהוראה—להורות ולשפוט אחרים. נושא בעול עם חברו—משפחה בצער רעהו. ומכריעו זכו—דן אותו לטובה ומתישב לבו—תניינו וברכו בתלמוד, מתגשב היטב בשפה קבועה. שואל ומשיב—משפח משפח שאלות ותשובות. ומוסיף על שמועתו לבררה היטב. המחכים—בשאלותיו מוסיף חכמה למורה. המכונן את שמועתו—מתעמק הרבה בלקחו. בשם מרדכי—תכיא נאלה לישראל. לעושה—ללומדיה.

פרקי אבות.

מר: כבוד

נלא תורה

עזבו.

אכל, ומים

ה, ובתורה

ד, אשריד

כבוד יוהר

שש'חנד

הוא בעל

שחמלכות

ס וארבעה

בתלמוד

באימה

בדקדוק

במשנה

וא יודע תורה

ל תחמד, כי כל

ערים—למשפחה

מ' א' מ' מעלות—

האזן—המשיבה

ת ה' שפוש

חברים—לדבק

דברים. ישוב—

ה—כוללת תחת

בְּשֵׁרוֹ—מִרְפָּא. וְאוֹמֵר: „רַפְאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ, וְשִׁקּוֹי
לְעִצְמוֹתֶיךָ“. וְאוֹמֵר: „עֵץ חַיִּים הוּא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכֶּיָּהּ
מֵאֲשֶׁר“. וְאוֹמֵר: „כִּי לֵוִית חֵן הֵם לְרֹאשָׁהּ, וְעֲנֻקִּים לְגִרְגְּרוֹתֶיהָ“.
וְאוֹמֵר: „תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לֵוִית חֵן, עֲמֻרֶת תַּפְאֶרֶת תִּמְלֹגְנָהּ“.
וְאוֹמֵר: „כִּי בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ, וְיוֹסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים“. וְאוֹמֵר:
„אֲרֹךְ יָמִים בִּימִינָהּ, בְּשִׁמְאוּלָּהּ עֶשֶׂר וְכְבוֹד“. וְאוֹמֵר: „כִּי
אֲרֹךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים, וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ“. וְאוֹמֵר: „דְּרֹכֶיהָ
דְּרָכֵי נָעִם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם“.

ח. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יְהוּדָה מְשׁוֹם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי
אוֹמֵר: חֲנוּי, וְהַכֶּחַךְ, וְהָעֶשֶׂר, וְהַכְּבוֹד, וְהַחֲכָמָה, וְהַזְקָנָה,
וְהַשִּׁיבָה, וְהַבְּנִים, נֶאֱחָה לְצַדִּיקִים וְנֶאֱחָה לְעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר:
„עֲמֻרֶת תַּפְאֶרֶת שִׁיבָה, בְּהֶרֶף צִדְקָהּ תִּמְצָא“. וְאוֹמֵר:
„עֲמֻרֶת זְקִנִּים בְּנֵי בָנִים, וְתַפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם“. וְאוֹמֵר:
„תַּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כָּחֶם, וְהַדָּר זְקִנִּים שִׁיבָה“. וְאוֹמֵר:
„וְהַפֶּרָה הַלְבֵנָה וּבּוֹשָׁה חַמּוּמָה, כִּי מִלֶּךְ יֵי צָבָאוֹת בָּחַר
צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם, וְנִגְדָה וְקִנְיִי כְבוֹד“.

ט. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן מִנְסִיא אוֹמֵר: אֵלּוֹ שְׁבַע מִדּוֹת
שֶׁמֶנּוּ חֲכָמִים לְצַדִּיקִים, כָּלֶם נִתְקַיְמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְשִׁרְךָ—לְשִׁירֶיךָ, мускуль, מִיפְקָעֵל. שִׁקּוֹי—פְּשָׁקָה מִחִנָּה עֲצָמוֹת. וְאוֹמֵר:—עוֹד אוֹמֵר
הַכְּתִיב. לֵוִית חֵן—תַּכְּשִׁישׁ יָפָה לְרֹאשׁ. עֲנֻקִּים—עָדִי הַצִּנּוֹר, ожерелье, הַאֲלֻקְעִשְׁטָע.
לְגִרְגְּרוֹתֶיהָ—לְצִנּוֹרֶיהָ. תִּמְלֹגְנָהּ—תִּמְסֹר לָהּ. חֲנוּי—חַיִּי. וְהַפֶּרָה—וְהַלְבִּינָה מִבּוֹשָׁה.
חַמּוּמָה—הַשֶּׁמֶשׁ.

י. המלשה קנינים קנה הקדוש-ברוך-הוא בעולמו, ואלו
 הן: תורה — קנין אחר, שמים וארץ — קנין אחר, אברהם —
 קנין אחר, ישראל — קנין אחר, בית המקדש — קנין אחר.
 תורה מנין? — דכתיב: "י קני ראשית דרכו, קדם מפעליו
 מאד". שמים וארץ מנין? — דכתיב: "בה אמר יי: השמים
 כסאי והארץ הדם רגלי; אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה
 מקום מנוחתי"; ואמר: "מה רבו מעשיך יי! כלם בחכמה
 עשית, מלאה הארץ קנייך". אברהם מנין? — דכתיב:
 "ויברכהו ויאמר: ברוך אברהם לאל עליון, קנה שמים
 וארץ". ישראל מנין? — דכתיב: "עד יעבר עמך, יי, עד
 יעבר עם זו קניית". ואמר: "לקדושים אשר בארץ הקמה,
 ואדירי כל חפצי בם". בית המקדש מנין? — דכתיב, "מבון
 לשבתך פעלת, יי, מקדש ארני בוננו ידיך". ואמר: "ויביאם
 אל גבול קדשו, הר זה קנתה ימינו".

יא. אמר רבי יוסי בן קסמא: פעם אחת הייתי
 מחלך בדרך, ופגע בי אדם אחר, ונתן לי שלום,
 והחזירתי לו שלום. אמר לי: רבי, מאיזה מקום אתה?
 אמרתי לו: מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני.

שירה חדשה

מנין-מאין אנו יודעים שהיא קנין ה' ? ה' קניני-דברי-התורה הם.
 מפעליו-לפי מעשיו, הרם-שבפנת, ספקל נמוך למשען הרגלים. לקדושים וגו'-לישראל
 ה' קדוש בארץ ולאדירי ה' קדוש האלה-כל חפצי בם. מבון-מקום נכון. ופגע-ונפגש.
 והחזירתי-השיבותי.

רקי אבות
 ושקוי
 ותמכה
 גרתיך.
 תמנהך.
 ואומר:
 מר: כי
 "הרבה
 בן יוחאי
 והוקנה
 שנאמר:
 ואומר:
 ואומר:
 ואומר:
 ואומר:
 ת בחר

מדות

— עור אומר
 אלוקהשטע.
 קבושה.

אמר לי: רבי, רצונך שתדור עמנו במקומנו, ואני אתן
 לך אלה אֲלֵפִים דָּנָרִי וְהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרָגְלִיּוֹת. אָמַרְתִּי
 לוֹ: אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת
 וּמְרָגְלִיּוֹת שְׂבָעוֹלָם, אֵינִי דָר אֲלָא בְּמָקוֹם תּוֹרָה. וְכֵן כְּתוּב
 בְּכֶסֶף תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: "טוֹב לִי תוֹרַת
 פִּיךָ, מֵאֲלֵפֵי וְהָב וְכֶסֶף". וְלֹא עוֹד, אֲלָא שְׂבָשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ
 שֶׁל אָדָם, אֵין מְלוּיִן לוֹ, לְאָדָם, לֹא כֶסֶף וְלֹא וְהָב וְלֹא
 אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרָגְלִיּוֹת, אֲלָא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 בְּלִבָּד. שֶׁנֶּאֱמַר: "בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אִתָּךְ, בְּשִׁכְבְּךָ
 תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וּבְהִקְצוֹתַיָּהּ הִיא תְּשִׁיחֶךָ". בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה
 אִתָּךְ — בְּעוֹלָם הַיּוֹם. בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ — בְּקִבְרְךָ.
 וּבְהִקְצוֹתַיָּהּ הִיא תְּשִׁיחֶךָ — לְעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר: "לִי הַכֶּסֶף
 וְלִי הָוֶהָב — נָא יי צְבָאוֹת.

יב. כָּל מִי שֶׁפָּרָא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ,
 לֹא בָּרָא אֲלָא לְכְבוֹדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי—
 וּלְכְבוֹדִי, בָּרָאתִיו וַיַּצְרְתִּיו אֵף עֲשִׂיתִיו". וְאָמַר: יי.
 יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד."

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא
 לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות,
 שֶׁנֶּאֱמַר: "יֵי חֶפֶץ לַמַּעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר". עלינו. ק"י

שִׁירָה מְדֻשָּׁה

שתדור—שתשב. מרגליות—жемчуг, פֶּעֶקֶל. פטירתו—מיתתו. מלוין—משלוחים
 לבית עולם. תנחתה—תולידה. תשיחך—תשים ותכבד אתך. לִי הַכֶּסֶף וְהָב וְהָב וְהָב
 להעניק לי מקום אחר בידו הרהבה.

קודם וְהוּא רַחוּם אוֹמְרִים זֶה.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יי כָּל עַבְדֵי יי, הַעֲמִידִים בְּבֵית יי בְּלִילֹת. שֹׁאוּ יִדְכֶם קִדְשׁ, וּבָרְכוּ אֶת יי. וּבָרְכֵךְ יי מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ. יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁנֵב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה ג"פ. יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּמְסַח בְּךָ ג"פ. יי הוֹשִׁיעָה, הַמִּלֵּךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ ג"פ. הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת נִחְלָתְךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם. מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוּב יי שְׁבוֹת עִמָּנוּ וְגַל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל. בְּשָׁלוֹם יִתְּנוּ אֲשֶׁכְּכָה וְאִישָׁן, כִּי אִתָּה יי לְבָדָד, לְבָטָח תּוֹשִׁיבֵנִי. יוֹמָם יִצְוֶה יי חֲסִדּוֹ, וּבִלְיָלָה שִׁירָה עִמִּי, תַּפְלָה לְאֵל חַיִּי. וְתַשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיִּי, מַעֲזוֹם בְּעַת צָרָה. וַיַּעֲזֵרֵם יי וַיַּפְלִטֵם, וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים, וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ. חֲצִי קִדְשִׁי.

וְהוּא רַחוּם יַכִּיף עֵז וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהִרְבֵּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר בָּל חֲמָתוֹ.
יי, הוֹשִׁיעָה! הַמִּלֵּךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ.

חוֹן בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!

קהל וחון בָּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, בַּחֲכָמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מַשְׁנֶה עֵתִים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמַסְדֵּר
אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקְעַת בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא
יוֹם וְלַיְלָלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי
אוֹר, וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַכִּיב לַיְלָלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם
וּבֵין לַיְלָלָה, יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד וּמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּעְרִיב עַרְבִים.

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּת, תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן יי
אֶלְהִינוּ בְּשֹׁכְבָנוּ וּבְקוֹמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח
בְּדַבְּרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ, וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וּלְיָלָּה.
וְאֶהְבֶּתְךָ אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יהוד אומר אל מלך נאמן.

^{דברים י}
שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל, יי אֶלְהִינוּ יי אֶחָד!

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאֶהְבֶּת אֶת יי אֶלְהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מִצְוֶה דְּיוֹם עַל לִבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוֹמְךָ.
וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין עֵינֶיךָ.
וְכַתַּבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ

^{שם יא}
וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטָּר

תורה
ל כן יי
נשמח
עוד. כי
היה.

ברוך

חד!

נפשך

אנכי

ת בם

קומך.

עיניך.

אשר

היכם

מטר

אַרְצֶכֶם בְּעֵתוֹ, יִזְרַח וּמִלְקֹשׁ, וְאַסְפֹּת דִּגְנוֹ וְתִירֹשֶׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ. וְנָתַתִּי עֹשֶׁב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ, וְאָכְלָתָּ
וּשְׂבַעְתָּ. הַשְׁמִירוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֵף יי בָּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאָבַדְתֶּם מִחֶרֶה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֶם. וְשַׁמְתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהִים עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אוֹתָם
רָאוֹת עַל יַדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹמֶטֶת בֵּין עֵינֵיכֶם, וּלְמַדְתֶּם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְכָתַבְתֶּם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם,
בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ

במדבר טו. וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי
בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם; וְנָתַתָּ עַל צִיצִית הַכֹּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת.
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַזְכַּרְתֶּם אֶת כָּל
מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אֹתָם זֵנוּם אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתֵי, וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים

עֲרֵבִית קְמוּצָאֵי שִׁבְתָּ.

לֹא־לֵהִיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.

סֵטן אֹמֵר בְּקוֹל כֹּס: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶמֶת

אֶמֶת וְאִמּוּנָה כָּל זֹאת, וְכֵן עָלִינוּ, כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִוְיָתוֹ, וְאִנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל — עִמּוֹ; הַפּוֹדֵנוּ
מִיַּד מְלָכִים, מִלִּבְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים,
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ, וְהַמְשִׁלָּם גְּמוּלָ לְכָל אִיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעֵשָׂה גְּדֻלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נָסִים וְנִפְלְאוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמוֹט
רִגְלָנוּ. הַמְדְּרִיכָנוּ עַל בְּמוֹת אִיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל
כָּל שֹׁנְאֵינוּ. הָעֵשָׂה לָנוּ נָסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם; הַמָּכָה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף, אֶת
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתוֹחוֹת טֹבַע; וְרָאוּ בְּנָיו
גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם. מָשָׂה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ כָכֶם:

מִי כָמֹכָה בָּאֱלֹם יי? מִי כָמֹכָה גֹּאֲלֵנוּ
בְּקִדְשׁ? נוֹרָא תְהִלָּתוֹ, עֲשֵׂה פֶלֶא!

מַלְכוּתָךְ רָאוּ בְנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה; "זֶה
אֵלֵי עָנֹה, וְאָמְרוּ:

"יְיָ, יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!"

וַיֹּאמֶר: כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב; וַיָּגְאֻלוּ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנו
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמָךְ,
וְתַקֵּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִחֶרֶד לְמַעַן
שִׁמְךָ. וְחַנּוּן בַּעֲדֵנוּ, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ: אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב,
וְרָעָב, וְיָגוֹן; וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל
בְּנִפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ,
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד.

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן! בְּרוּךְ יְיָ מַצִּיֵּן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּהָ! בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדּוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ,
אָמֵן וְאָמֵן! יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי רַא יֵשׁוּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם דּוֹ דָּעָם. וַיֵּרָא כָּל
הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא

וְמוֹצֵאֵי שַׁבָּת.

יִתְּכֶם
עֲלֵיכֶם.

הוא יְיָ

הַפּוֹדֵנוּ

עֲרִיצִים,

לְאִיבֵי

אֹתוֹת עַד

לְמוֹט

חַנּוּן עַל

אֹתוֹת

דָּתוֹ כָּל

מִתּוֹכֶם

וְהָאֵת

אֵל בְּנֵי

קָבָלְנוּ

שְׂמִיחָה

וְאַתָּה

אֵל!

תפלת ערבית למוצאי שבת.

האלהים! יהיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד. יהי חסדך יי עלינו, כאשר יחלנו לך. הושיענו יי אלהינו, וקבצנו מן הגוים, להודות לשם כדשך, להשתבח בנהלתך. כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדני, ויכבדו לשמך. כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך. ואנחנו עמך וצאן מרעיתך, נודה לך לעולם, דור ודור נספר תהלתך.

ברוך יי ביום; ברוך יי בכלל; ברוך יי בשכבנו; ברוך יי בקומנו. כי בידך נפשות החיים והמתים, אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש. בידך אפקיד רוחי, פדיתה אותי, יי אל אמת. אלהינו שבשמים! יחד שמך וקום מלכותך תמיד, ומלך עלינו לעולם ועד.

יראו עינינו, וישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועתך באמת, באמור לציון: מלך אלהיך. יי—מלך, יי—מלך. יי מלך לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוך בכבוד, כי אין לנו מלך אלא אתה. ברוך אתה יי המלך בכבודו, תמיד ומלך עלינו לעולם ועד, ועל כל מעשיו. לש"ץ חצי קדיש

תפלת ערבית למוצאי שבת.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל

תפלת ערבית

עליון

ומביא גשם

בעשית

ובקנו לחיים

מלך

אתה

ב

מכל

סוף

לישני עפר

ממית ומח

בעשית

אנחנו אתה

אתה

ב

מלך

הקדוש

אתה

ב

אתה

אתה

רצונך

בין ישראל

אבינו מלך

חשובים

חונן

שנתה

מחכים

חונן

שנתה

מחכים

עליון, נמל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות,
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

^{בעש"ת} וברנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר חיים, למענה אלהים חיים.
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.
אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.
בחורף משיב רוח ומוריד הגשם. בקיץ מוריד הטל.

מכלל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נפלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

^{בעש"ת} מי כמוך אב הרחמן? וזכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.
אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי, האל
הקדוש. ^(בעש"ת המלך הקדוש).

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה.

במוצאי שבת ומוצאי יו"ט, אפילו מיו"ט לחוה"מ אומרים וזו

אתה חוננתנו למדע תורתך, ותלמדנו לעשות חקי
רצונך. ותברך יי אלהינו בין קדש לחול, בין אור לחשך,
בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה.
אבינו מלכנו! החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום,
חשוכים מכל חטא, ומנקים מכל עון ומדבקים ביראתך.

שירה חדשה

חוננתנו למדע תורתך-נחם לנו דעת תורתך. החל-התחל. משוכים-
שנחה מרחקים ונמנעים.

תפלת ערבית למוצאי שבת.

וְחַנּוּנוּ מֵאַתָּה יְיָ חֲנוּן וְרַחוּם, (חֲכֻמָּה בִּינָה וְדַעַת).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חֲנוּן הַדָּעַת.

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ, וְקִרְבֵנוּ מִלְכֵנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוּצֵה בְּתִשׁוּבָה.
סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מִלְכֵנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֶלֶת) אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
חֲנוּן הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹת.

רֵאֵה (נָא) בְּעֵינֵינוּ, וְקִרְבֵה רִיבֵנוּ, (וְנִגְאַלְנוּ) גֹּאֲלֵה שְׁלֵמָה
מִהֲרָה (לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אֵל) גּוֹאֵל חָזֵק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רַפָּאנוּ יְיָ וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תִהְיֶה לָנוּ אַתָּה,
וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכָּאוֹבֵינוּ וְלְכָל
מַבוֹתֵינוּ) רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַבוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מְלֹךְ רּוֹפֵא
נִגְאֵל וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתֶיךָ לְטוֹבָה; (בְּקִי וְתֵן בְּרָכָה) (בְּחַיִּים וְתֵן טַל וּמָטָר לְבְרָכָה)
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשַׂבְּעֵנוּ מִטוֹבָה, וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ בְּשָׁנִים
טוֹבוֹת (לְבְרָכָה). (כִּי אֵל טוֹב וּמִמֵּיב אַתָּה וּמִבְּרַךְ הַשָּׁנִים).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִבְּרַךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשֹׂא גַם לְקִבְצָן גִּלְיֹתֵינוּ,
וּקְבָצֵנוּ יַחַד (מִהֲרָה) מֵאֲרָבַע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ (לְאַרְצֵנוּ). בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מִקְבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבֵה שׁוֹפְמֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ בְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר
מִפָּנֵינוּ וּמֵאֲנָחָה, וּמִלֹּד עֲלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יְיָ לְבִרְךָ בְּחֶסֶד

וּבְרַחֲמִים, וְצִדִּיקֵנוּ בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ
אוֹהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט. (בעשׂוֹת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט).

וְלִמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָה, וְכָל הַמִּינִים כִּתְּנֵה יֶאֱבֹדוּ.
וְכָל אֵיבֹד מִהֲרָה יִכְרֹתוּ, וְהַיּוֹדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר
וְתִמְנַג וְתַבְלֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִכְנִיעַם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, שֶׁבֶר אֵיבִים וּמִכְנִיעַ יוֹדִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זִקְנֵי (שְׂאֵרִית) עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוּפְרִיָּהֶם, וְעַל גִּרֵּי הַצִּדְקָה
וְעַלֵּינוּ, יְיָהֲמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל
הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֻלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעֲוֹלָם דָּא
יָבוֹשׁ כִּי בָדָּ בְּטַחֲנוּ. (וְעַל חֲסִידֶיךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֻנוּ).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִשְׁעֵן וּמִכְסָּח לַצַּדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁפּוֹן בְּתוֹכָהּ
בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֵב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם. וְכִסָּא
דָּוִד עֲבִדְךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְבֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבִדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תִרְוַם
בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי רִישׁוּעָתְךָ קִנֵּינוּ כָּל הַיּוֹם (וּמַצְפִּים לִישׁוּעָה).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

אֵב הַרְחָמֵנוּ, שִׁמְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלֹת
וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמִלְפָּנֶיךָ מְלַכְנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. חֲנֻנוּ
וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעַתָּה תַּפְלָתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

תפלת ערבית למצאי שבת

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם ולתפלתם
שעה, והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם (מדרה) באהבה תקבל ברכון, ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך.

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

ותחזיקנו עינינו בשוכד לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכנתו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד, (צוננו) צור חיינו, מנן ישענו, אתה הוא דוד ודור
נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בך, ועל
נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיד שבכר יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב, ובקר, וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך,
כי מעולם קנינו לך. בנקה ובסורים אומרים כאן על הנסים.

ראש חודש ולחול המועד

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע, ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משים בן דוד
עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניה, לפליטה, למצוה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים טובים ולשלום ביום.

לחז"מ סבות

חג הסבות

לחז"מ פסח

חג המצות

לראש חודש

ראש החודש

הזה. וברנו יי אלהינו בו למצוה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו
לחיים טובים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחננו, ורחם עלינו והושיענו, כי
אליך עינינו, כי אל מלך חנו ורחום אתה.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בעש"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריה.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

לפורים.

לתורה.

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי
ובניו בשעמדה מלכות ויון הרשעה על עמך
ישראל להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי
דצוונך, ואתה ברחמך הרבים עמדת להם
בשת צרתם, רבת את ריבם, הנית את דינם,
נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים,
ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים,
ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך;
ולך עשית שם גדול וקדוש בעוצמה, ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בהיום
הזה ואחר כך באו בגי' לביר ביתך, ופנו את
היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות
בחצרות גודשך, וקבעו שמונת ימים אלו
בהלל ובהודאה ועשית עמם גם ופלא
תודה לשמך הגדול סלה, ימי "תנכה"
אלו, ויזירות ולהלל לשמך הגדול. ועל כלם וכו'.

בימי מרדכי ואסתר
בשיושן תבירה, בשעמך
עליהם המן הרשע, בקש
להשמיד, להרוג, ולאבד
את כל היהודים, מנער
ועד זקן, טף ונשים, ביום
אחד בשלשה עשר לחודש
שנים עשר, הוא חודש
אדר, ושללם לבו, ואתה
ברחמך הרבים הפרת
את עצתו, ומלאת את
מחשבתו, והשבות לו
גמולו בראשו, ותלו אותו
ואת בניו על העץ (ועשית
עמם גם ופלא ונודה לשמך
הגדול). ועל כלם וכו'.

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשׁוּבוֹת לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא
מִלְכָּךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְׁלֹום, וְטוֹב יְהוָה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ
אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָר עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁרֵינוּךְ. כַּסֵּפֶר
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.
בְּעֵשֶׂת בְּמִסְפַּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה, וְהַזְרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת
וְנַחֲמוֹת, נִבְכֵר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים
וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.
יְהוּ לְרָצוֹן אֲמִרֵי פִי, וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. לִשְׁ"ק ש

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעֵ, וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי – נַפְשֵׁי
תְּדוֹם, וְנַפְשֵׁי בַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוָה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים וְחַוְשֵׁיכִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם
וּמְקַלֵּק מַחֲשַׁבְתָּם. יְהוּ רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵי שְׂרָא תַעֲלֶה
קִנְיַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל אַחֲרִים, וְשְׂרָא אֲכַעֲוֹס חַיִּים וְשְׂרָא אֲכַעֲסֶה.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּד הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנֹה, מִלְּבָנוּ וְאַלְהִינוּ. יַחַד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עִירְךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיִּבְרָה וְכַבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֵה
צֹאנֶךָ וְשִׁמְחַ עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן יִמְיָךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן
תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן קִדְשְׁתָּךְ. לָמַעַן יִחַלְצִינוּ יִדְיָךָ, חוֹשִׁיעָה יִמְיָךָ וְעֲנֵנִי.
יְהוּ לְרָצוֹן אֲמִרֵי פִי, וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹנוֹ, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהוּ רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נַעֲבִידְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֲרֹבָה לִנִּי מִנַּחַת יְהוָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעְוֵתָהּ וְיִמְלִיד
מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרִיקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קץ) מְשִׁיחָהּ, בְּחִיכוֹן וּבְיָמִיכוֹן וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזָמֵן קָרִיב, – וְאַמְרוּ: אָמֵן!
קַח יְיָ שְׁמֵךָ רַבָּא מִבְּרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵימָא!

יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה,
וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵךָ רַקֵּדָשׁ – בְּרוּךְ הוּא, לְעַד (בְּעֵשֶׂת וְלְעַלְמָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא
וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמִּירֵן בְּעֶלְמָא – וְאַמְרוּ: אָמֵן!

אם חל וי"ט בנה השבוע א"א ויהי נועם ואתה קדוש וסתחילין וימן לך.
ואם חל תשעה באב בסוצש"ק א"א ויהי נועם ולא וימן לך.

ויהי נעים אדני, אלהינו עלינו, ומעשה

ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידנו בוננהו.

ישוב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן.

אמר לי מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו.

כי הוא יצילך מפח יקוש, מדבר הוות.

באברתו יסוד לך ותחת בנפיו תחסה, צנה וסוחרה אמתו.

לא תירא מפחד לילה, מחץ יעוף יומם.

מדבר באפל יחלך, מקטב ישור צהרים

יפל מצידך אלה, ורבכה מימנה, אליך לא יגש.

רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים תראה.

כי אתה יי מחסי, עריון שמות מענה.

לא תאנה אליך רעה, ונגע לא יקרב באחלך.

כי מראביו יצנה לך, לשמך בכל דרכיך.

על בפים ישאונה, פן תגוף באבן רגלך.

על שחל נפתן תדרך, תרמם בפיר ותנין.

כי בי חשק ואפלטוהו, אשנבכו כי ידע שמי.

יקראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצוהו ואבברוהו.

אך ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי. אורד ימים וגו'

ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל! וקרא זה אל

זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש יי צבאות, מלא כל

הארץ כבודו. ומקבלין דין מן דין, ואמרין: קדיש

בשמי מרומא עזארה בית שכינתה: קדיש ער ארעא עובר

צאי שבת.

אתה הוא

וולברך

בספר

מ.

ת ישועות

וימים טובים

לש"ק"ש

ללי - נפשי

מציודך

הפר עצתם

שלא תעלה

א אכעסך.

יחד שמך

ליות ופדה

עשה למען

ימינה וענגי.

שה שלום

אמן.

ית המקדש

ולם וכשנים

קדמוניות.

תה וימליך

מיוון ויחסי

ו.

ויתעלה

וכל ברכתא

ס

גְּבוּרָתָהּ, קִדְּיֵשׁ לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלָמֵיָא. יְיָ צְבָאוֹת, מְלִיא
 כָּל אֲרָצָא וְיוֹ יְקָרָהּ. וְנִשְׁאַנִּי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
 גָּדוֹל: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וְנִמְלֹתֵנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת
 בִּתְרֵי קֶלֶד וְיַע סָנִיא דְּמִשְׁכְּנֵי וְאַמְרִין: בְּרִיד יִקְרָא בְּיָ מֵאֲתֵר
 בֵּית שְׁכִינְתָּהּ! יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֹלָם
 וּלְעֹלָמֵי עֲלָמֵיָא. יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ!
 שְׁמָרָה זֹאת לְעוֹלָם, לְיֹצֵר מַחְשְׁבוֹת לִבָּב עֲמֹד, וְהִכֵּן
 לְכָבֶם אֱלֹהֶיךָ. וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי מִזֵּב וּסְלָח,
 וְרַב חֶסֶד לְכָל קִדְּאִיךָ. צִדְקָתְךָ – צִדְקָה לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ
 אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד – לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם – יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל
 יִשׁוּעָתָנוּ, סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בְּמַח בָּךְ. יְיָ, הוֹשִׁיעָה! הַמְלִיךְ
 יַעֲנֵנִי כְּיוֹם קִרְאָנוּ. בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ,
 וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נִמְעַ
 בְּתוֹכֵנוּ; הוּא יִפְתַּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ
 וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעִבְדּוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינַע
 לְרִיק, וְלֹא נִגְלַד לְבַהֲלָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר תְּפִידָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה, וְנִחְיֶה, וְנִבְרָא,
 וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא
 לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם; יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדָרְךָ. בְּרוּךְ
 הַגִּבֹּר, אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהִיָּה יְיָ מִבְּטַחוֹ. בְּמַחוּ בִּי עֲדֵי עַד,
 כִּי בָּהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים. וּבְמַחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ, כִּי לֹא עֹבֶרֶת
 דִּלְשִׁיד, יְיָ! יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר. קִשׁ

לְמוֹצְאֵי שְׁבֹת

בְּרַב־שָׁנָה

בְּרַשִׁית כו.

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

עַמִּים

לְאַחֲרֵי

אַחֲרֵי

שֵׁם כֹּהֵן

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל

בְּרַבַּת שְׁמוֹנִים וָאַרְצָה.

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם

וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְרִבְדָּגָן וְתִירָשׁ. יַעֲבֹדֶךָ

עַמִּים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ לְאֲמִים, הָיוּ גְבִיר

לְאַחֶיךָ, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ בְּנֵי אֲמֹהָ.

אֶרְרִיךָ—אָרוּר, וּמְבָרְכֶיךָ—בָּרוּךְ.

וְאֵל שַׁדִּי יְבָרֶךְ אֶתְךָ וַיַּפְרֶךְ וַיְרַבְּךָ,

וְהָיִיתָ לְקֹהֵל עַמִּים. וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרַכַּת

אֲבֹרָהֶם, לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֲתָךְ: לְרִשְׁתֶּךָ

אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ, אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים

לְאַבְרָהָם.

שֵׁם מִמֶּה. מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֶרְךָ. וְאֵת שַׁדִּי

וַיְבָרְכֶךָ, בְּרָכוֹת שָׁמַיִם מֵעַל, בְּרַכַּת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וַיִּתֵּן—לְתַחֲלֵת הַשָּׁבוּעַ הַבָּא נִסְדְּרוּ הַפְּרָקִים הַלְלוּ שְׁמִכֶּם עֲנִינִים וְפָסִיקִים שׁוֹנִים
 סִתְּמִנְדָּךְ עַל הַפְּרָקָה, הַשְׁלוֹם וְעוֹד. מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ—מִדְּשֵׁן וְטוֹב הָאָרֶץ. גְּבִיר—אָדוֹן
 וְסוֹשֵׁל. אֶרֶץ מִגְרִיךָ—שְׂאֵמָה יוֹשֵׁב בָּהּ. מֵאֵל אָבִיךָ—דְּיוֹה לָךְ כֹּל טוֹב עַד הַיּוֹם וְהוּא
 יַעֲזֶרְךָ גַּם לְהַבָּא. וְאֵת שַׁדִּי—וּמֵאֵת שְׁדֵי בְּרָכוֹת שָׁמַיִם מֵעַל—טַל וְקֶטֶר. בְּרַכַּת

תְּהוֹם רִבְצָת תַּחַת, בִּרְכַּת שָׁדִים
וְרַחֲם. בִּרְכַּת אָבִיךָ גִּבְרוֹ עַל בִּרְכַּת
הוֹרִי, עַד תֵּאוֹת גִּבְעַת עוֹלָם—תִּהְיֶיךָ
לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֹדֶקֶד גִּזִּיר אֶחָיו.

וְאַהֲבֶךָ וּבִרְכֶךָ וְהִרְבֶּךָ, וּבִרְכֶךָ פְּרִי
בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ, וְגִנֶּךָ וְתִירְשֶׁךָ
וְיִצְהָרְךָ, שֹׁגֵר אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתִּירַת צֹאנֶךָ,
עַל הָאָדָמָה. אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיךָ
לָתֵת לָךְ. בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים,
לֹא יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וְעִקְרָה וּבְבִהְמֶתְךָ.
וְהִסִּיר יְיָ מִמֶּךָ כָּל חָלִי, וְכָל מַדּוּי
מִצָּרִים הָרָעִים, אֲשֶׁר יִדְעַת, לֹא יִשְׁיָמֶם
בְּךָ, וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנֵאִיךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

תְּהוֹם—מִי מַשְׁנֹנוֹת וְנִחְלִים. בִּרְכַּת שָׁדִים וְרַחֲם—פְּרִי הַבֶּשֶׂן. בִּרְכַּת אָבִיךָ וְגו'—
הַבְּרִכוֹת שֶׁנֶּתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם רַבּוֹ וְעֲצָמוֹ עַל בְּרִכוֹת אָבוֹתָיו אוֹתָהּ, כִּי נִכְהוּ מֵאֵד עַד
נְבִיל מְרוֹם הַנִּבְעוֹת, וְאֵנִי מִתְפַּלֵּל כִּי תִבְאֶנָּה הַבְּרִכוֹת הָאֵלֶּה עַל רֹאשׁ יוֹסֵף הַמְּרוֹם וְנַעֲלֶה
מֵאֶחָיו. שֹׁגֵר אֲלֶפֶיךָ—פְּרִי בֶשֶׂן בְּמִקְרֵי עִשְׂתִּירַת—עֲדָכִי. מַדּוּי—מַחְלוֹת.

בְּרַבְת בָּנִים.

בְּרֹאשׁוֹ מִתָּה. הַמְלֵאךְ הַנָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע, וַיְבָרֶךְ אֶת
הַנְּעָרִים, וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי, וְשֵׁם אָבִיתִי: אֲבָרְהָם
וַיִּצְחָק, וַיִּדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ.

דְּבִירֵי א. וַיֵּלְחִיכֶם הָרַבָּה אֶתְכֶם, וְהַנֶּכֶם הַזֶּה כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לָרֹב. וַיֵּלְחִי אֲבוֹתְכֶם, יֹסֵף עֲלֵיכֶם בָּכֶם,
אַלְף פְּעָמִים, וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם, כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם.

בְּרַבְת נִכְסִים.

שֵׁם כֵּת. בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר, וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה, בָּרוּךְ
אַתָּה בְּבֹאֶךָ, וּבָרוּךְ אַתָּה בִּיצְאָתְךָ. בָּרוּךְ מְנַאֵךְ
וּמַשְׁאֲרָתְךָ. בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ, וּפְרִי
בְהֶמְתְּךָ, שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעֹשֶׂתֶרֶת צֹאנְךָ. יֵצֵו יי אֶתְךָ
אֶת הַכְּרֶכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ, וַיְבָרֶכְךָ
בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.

יִפְתַּח יי לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב — אֶת הַשָּׁמַיִם
לְתֵת מִטֵּר אֶרְצְךָ בְּעֵתוֹ, וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה
יָדְךָ; וְהַלְוִיתָ גִּוּים רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה
שֵׁם טו. כִּי יי אֱלֹהֶיךָ בִּרְכָךָ, כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ, וְהִעֲבַבְתָּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי-טוֹבִים וְיִשְׁרִים וְהָיוּ בְּאֲבוֹתֵיהֶם, שְׂפָל רֹאיהֶם וּפְרוֹם כִּי הָם
זָרַע אֲבָרְהָם, וַיִּצְחָק וַיַּעֲלֵב. וַיִּדְגּוּ-וּפְרוּ בְּדָגִים. יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם-בְּמִסְפָּרְכֶם עֲתָה
יֹסֵף עֲלֵיכֶם עוֹד אֶלֶף פְּעָמִים.

בְּבֹאֶךָ... בִּיצְאָתְךָ-כְּלוֹמֵר, בְּכָל אֲשֶׁר תַּפְסֶנָּה תַּצְלִים. מְנַאֵךְ-עַל פְּרוֹתֶיךָ.
מַשְׁאֲרָת-עַל־שִׁמְמִיזִים בּוֹ בָצֵק. בְּאַסְמִיךָ-בְּאוֹצְרוֹת תְּבוּאָתְךָ. וְהִעֲבַבְתָּ-תִּלְוֶה (כִּלְשׁוֹן

אֲבִיךָ וְגו'—

הוּא מֵאֵד עַד

הַמּוֹרֶם וְנִעְלָח

לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת.

גוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט; וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם
רַבִּים, וּבָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ.

שם ל. אֲשֶׁרִיד, יִשְׂרָאֵל! מִי כְמוֹךָ, עִם, נוֹשֵׁעַ פֶּי, מִן
עוֹרֶךָ, וְאַשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֶךָ? וַיִּבְחָשׁוּ אֲיִבֶיךָ לָךְ,
וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ.

גְּאֻלָּה.

ישעיה מר. מַחֲיִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיךָ, וּכְעֵן חַטֹּאתֶיךָ; שׁוֹבָה
אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ. רְנוּ שְׁמַיִם כִּי עָשָׂה יי, הֲרִיעוּ
תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ, פָּצְחוּ הָרִים רָנָה, יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ,
כִּי גָאֵל יי יַעֲקֹב, וּבִישְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר
שם מז. גֹּאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

יְשׁוּעָה.

שם מה. יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיִי תִשׁוּעַת עוֹלָמִים; לֹא תִבְשׁוּ
וְלֹא תִכְלְמוּ עַד עוֹלָמִי עַד. וְאַכְלֶתֶם אָכִיל וּשְׂבוּעַ, ^{יואל ב}
וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם
לְהַפְּלִיא; וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם. וַיִּדְעֶתֶם: כִּי
בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנִּי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹה, וְלֹא
יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁבוּט־מִשְׁבוּן־לְפִי שָׁרַב הַלְוִאֲנִיתִים הָיוּ עַל יְדֵי מִשְׁבוּן. וְאַשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֶךָ—שְׁהוּא לָךְ
לְחַרֵּב לְהַתְנַאֲוֹת וּלְהַתְנַבֵּר עַל אוֹיְבֶיךָ. וַיִּבְחָשׁוּ—יִאֲבֹדוּ. עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ—תִּדְרֹךְ עַל
קְרוֹמֵיָהֶם, רִיל, תִּתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם (ב' הַמִּכְשָׁאִים הָאֵלֶּה מְצוּיִים הֵם בְּחֻמְבִּי הַקָּדָשׁ).
כָּעֵב... וְכַעֲן—שִׁנְעִבְרוּ חֵישׁ וְהִעֲלִמוּ. רָנוּ—רָנְנוּ. פָּצְחוּ—הִרְטוּ קוֹל.
אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא—שִׁעֲשָׂה נִפְלְאוֹת לָכֶם

ישעי' נה.

כִּי בְשִׁמְחָה תֵצְאוּ, וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן; הֶחָרִים
וְהַגְּבוּעוֹת יַפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עֵצֵי הַשָּׂדֶה
יִמְחֹאוּ כָף.

שם יב. הִנֵּה, אֵל יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח, וְלֹא אֶפְחַד; כִּי עֲזָי
וּזְמֶרֶת יְהוָה יִי, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. וּשְׂאֲבָתָם מִיָּם
בְּשִׁשּׁוֹן, מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה! וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא:
הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ;
הִזְכִּירוּ, כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ. זָמְרוּ יְיָ, כִּי גָאוֹת עָשָׂה;
מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ! צַהֲלֵי וְרִנּוּ, יִשְׁבֶּת צִיּוֹן!
כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

שם כה. וַאֲמַר בַּיּוֹם הַהוּא: הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זָרָה, קָנִינוּ לָהּ
וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה יְיָ קָנִינוּ לָהּ, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בִישׁוּעָתוֹ.
רַחֵם וְהַצֵּלָה וְשִׂמְחָה.

ישעי' ב. בֵּית יַעֲקֹב! לָכוּ וְנִלְכֶה בְּאוֹר יְיָ!

שם לה. וְהָיָה אֱמוּנַת עֲתִידָה; חֶסֶן יִשׁוּעַת — חֲכָמַת וְדַעַת.
יִרְאֵת יְיָ הִיא אוֹצְרוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּשִׂמְחָה תֵצְאוּ—מִצְרַיִם וְלִיתְכֶם. תּוּבְלוּן—תִּנְבְּאוּ לְאַרְצְכֶם. יִמְחֹאוּ כָף—בְּכִי
כָף אֵת כָּף בְּשִׂמְחָה לְקִבְּרַת בּוֹאֲכֶם. עֲזָי וּזְמֶרֶת וְגו'—ה' הוּא עֲזָי וּזְמֶרֶתִי. וּשְׂאֲבָתָם מִיָּם
וְגו'—גְלוּם, וְשִׁשּׁוֹן לֹא תִפְסַק בְּמִי מִשְׁעֵן טַבֵּשׁ. עֲלִילָתוֹ—מַעֲשֵׂיו. גָאוֹת—גְּדוּלוֹת
וְנִפְלְאוֹת. צַהֲלֵי—הִרְיוּ קוֹל שִׂמְחָה.
בְּאוֹר ה'—בְּדַעַת ה', וְהָיָה אֱמוּנַת עֲתִידָה—עֲתִידָה וְיָמֵי שְׁלֹתָהּ תִּהְיֶינָה נֶאֱמָנוֹת וְקִסְמוֹת.
חֶסֶן יִשׁוּעַת חֲכָמַת וְדַעַת—הַחֲכָמָה וְהַדַּעַת תִּהְיֶינָה לָהּ לְאוֹצֵר שֶׁל יִשׁוּעוֹת. וְיִרְאֵת ה'

לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת.

שְׁמוּאֵל א' יד.

וַיְהִי דוֹד לְכָל דִּרְכָיו מִשְׁכִּיל, וַיִּי עֲמוֹ.

תהלי' נה.

פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי, מִקָּרֵב לִי כִי בָרְבִים
הָיוּ עִמָּדִי.

שְׁמוּאֵל א' יד.

וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שְׁאוּל: הַיּוֹנָתָן יָמוּת, אֲשֶׁר
עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל? חֲלִילָה! חִי
יְי, אִם יִפֹּל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרֶצָה, כִּי עִם אֱלֹהִים
עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה; וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מֵת.

וַיִּפְדּוּ יְי וַיִּשְׁבּוּ, וַיָּבֹאוּ צִיּוֹן בִּרְנָה, וּשְׁמִיחַת עוֹלָם
עַל רֹאשָׁם; שִׁשׁוֹן וּשְׁמִיחָה יִשְׁיִגּוּ; וְגַם יִגּוֹן וְאַנְחָה.

הַפִּכְתָּ מִסִּפְרִי לְמַחֹל לִי, פִּתְחָתָּ שִׁקְי
וַתֵּאֲזַרְנִי שְׁמִיחָה.

וְלֹא אָבָה יְי אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל בִּלְעָם וַיַּחֲפֹךְ
יְי אֱלֹהֶיךָ דָּה, אֶת הַקִּלְלָה, לְבִרְכָּהּ, כִּי אֶהְבֶּךָ
יְי אֱלֹהֶיךָ.

אֲזַ תִּשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל, וּבַחֲרִים וְזִקְנִים
יַחֲדוּ וְהַפִּכְתִּי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן, וְנִתְמַתִּים
וּשְׁמִיחָתִים מִיּוֹגָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

תהיה לה לאוצר כל ... משכיל-מצליח. מקרב לי-מן המקומות אשר הועד לי
הציל נפשי בשלום. כי גרבים-ברוב עם. היו עמרי-נלחמו בי. עם אלהים עשה
סיום הזה-יונתן עשה היום דברים שהם למעלה מהשבוע. ותאזרני שמחה-תנחמי
באזור של שמחה.

שְׁלוֹם.

בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתַיִם; שְׁלוֹם, שְׁלוֹם לָרְחוֹק
וּלְקָרוֹב — אָמַר יי, וּרְפָאֲתִיו.

יְהִי אִיב. וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמְּשֵׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים:
לֶךְ — דְּוִיד, וְעַמֶּךָ — בֶּן יִשְׂרָאֵל, שְׁלוֹם, שְׁלוֹם לְךָ וּשְׁלוֹם
לְעוֹזְרֶךָ, כִּי עוֹזֶרְךָ אֱלֹהֶיךָ! וַיִּקְבְּלֵם דְּוִיד וַיְתַנֵּם
בְּרָאשֵׁי הַגִּדּוֹד.

שְׁמוּאֵל א' כה.

וְאִמְרָתָם: כֹּה לָחִי! וְאַתָּה שְׁלוֹם, וּבֵיתְךָ
שְׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם!

תהלי' כט יי עז לַעֲמּוֹ יִתֵּן, יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

גְּדֻמָּה.
מְגִלָּה לא.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא נִדְלָתוֹ
שֶׁל הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא, שֵׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲגוּתָתוֹ. דָּבָר
זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה, וְשְׁנוֹי בְּנִבְיָאִים, וּמִשְׁשֵׁל בְּפִתּוּבִים. כְּתוּב
בַּתּוֹרָה: „כִּי יי אֶרְדִּיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹדִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים,
הָאֵל הַגָּדֹל, הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתַיִם — לֹא־אֶבְלִי צִיּוֹן שֶׁחַיִּי כְּאֵלִים, ה' וַתֵּן לָהֶם דְּבִיר שְׁפָתַיִם, כִּי
דָּחַב פִּיהֶם עַל אוֹיְבֵיהֶם. לָרְחוֹק — לִיּוֹשֵׁב בְּאַרְצוֹת הַנֶּגֶד. וּלְקָרוֹב — לִיּוֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ וּשְׂרָאֵל.
וְרוּחַ לְבָשָׂה — בְּהוֹת דְּוִיד בּוֹרֵחַ כִּפְנֵי שְׂאִיל וְנִבְאָו אֵלָיו אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יְהוּדָה וּבְנֵימִין
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: הִלְשֹׁלִם בָּאתֶם אוֹ לְמוֹתֵנִי! וַיַּחֲזֹק עַמְּשֵׁי נִימְסֵר: עַמֶּךָ הִגְנוּ בֶּן יִשְׂרָאֵל,
לְשָׁלוֹם בָּאנוּ וְאִמְרָתָם כֹּה לָחִי — בְּבִרְכָּה זֶה שְׁלַח דְּוִיד אֶת עֲבָדָיו לְבָרֵךְ אֶת נָבָל, בְּבִרְכָּה
הַזֹּאת אֲנַחְנוּ מְבָרְכִים אוֹתְךָ גַּם בְּשֵׁם ד'.

בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא וְכו' — בְּכָל מְקוֹם בְּכַתְּבֵי תַּקְדֵּשׁ שֶׁנִּדְבַּר בְּנִדְלָתוֹ שֵׁם
דְּבִיר גַּם בְּעֲגוּתוֹ, לְפָסֶד שֶׁעָקַר נִדְלָתוֹ הוּא עֲגוּתוֹ. שְׁנוֹי — כְּתוּב שְׁנוֹי. מִשְׁשֵׁל —

לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת.

שְׁחַד, וּכְתִיב בַּתְּרָה: "עֲשֵׂה מִשְׁפַּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה, וְאַהֲבֵה
גֵּר לְתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה". שְׁנוּי בְּנִבְיָאִים — דְּכַתִּיב: "כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה וְנִשְׂאָה, שֹׁכֵן עַד, וְקָדוֹשׁ שָׁמַיִם: מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשָׁכֹן.
וְאַתְּ דִּבְכָּא וְשִׁפְלָה רוּחַ, לְחַיִּיּוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְחַיִּיּוֹת לֵב
גְּדִבְיָאִים". מִשְׁלֵשׁ בְּכַתּוּבִים — דְּכַתִּיב: "שִׁירוּ לֵאלֹהִים, וְמָרוּ
שִׁמּוֹ, סִלּוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת, בְּיָדָהּ שָׁמַיִם, וְעֲלוּ לְפָנָיו"; וְכַתִּיב
בַּתְּרָה: "אֲבִי יְתוֹמִים וְדִין אֲלֵמֹנוֹת, אֱלֹהִים בְּמַעֲוֶן קָדְשׁוֹ".
מ"א ח' יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲקֹבנוּ
וְאֵל יִשְׂרָאֵלנוּ.

וְכַתִּיב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם".

יְשׁוּעָה נא. כִּי נָחַם יי צִיּוֹן, נָחַם כָּל חֶרְבָּתָהּ, וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָהּ כְּעֶדֶן
וְעַרְבָתָהּ כְּגִן יי: שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה וַיִּמָּצֵא בָּהּ תוֹרָה וְקוֹל וּמִרְתָּה.
יְשׁוּעָה מביי חֲפֶז לְמַעַן צִדְקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וַיִּאֲדִירָהּ.

תהלים קכח.
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרֵי כָל יִרְאֵה יי, הַחֲלֹף בְּדִרְכָּיו. יִגִּיעַ בַּפִּיָּהּ בִּי
תֹאכַל, אֲשֶׁרֵי וְטוֹב לָהּ! אֲשֶׁתֵּךְ כְּגֶפֶן פְּרִיָּהּ בִּירְבֵּתִי בֵּיתְךָ, כְּגִינָה
כְּשֶׁתְּלִי זֵיתִים, סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ. הִנֵּה, כִּי בֵן יִבְרָךְ גִּבּוֹר יִרְאֵה יי! יִבְרָכְךָ
יי מִצִּיּוֹן, וְרֵאָה בְּטוֹב יְהוֹשָׁעִים, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וְרֵאָה בָּנִים לְבָנֶיךָ, שְׂדֵהם
עַל יִשְׂרָאֵל! עֲלִינוּ. ק"

שִׁירָה דָּדָשׁ

כְּתוּב שְׁלִישִׁית. וְכַתִּיב בַּתְּרָה — וְכַתּוּב אַחֲרָיו שֶׁל פֶּסוּק זָה. שֹׁכֵן עַד — יוֹשֵׁב עַל
פֶּסַח לְעוֹלָם. וְאַתְּ דִּבְכָּא — גַּם עִם הַנְּעֻנָה וְהַנְּקֻעָה אֲשָׁכֹן. סִלּוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת — עֲשׂוּ
מִסְלָה בְּמִדְבָּר לָהּ, הַרְוֵב עַל עַב קַל בְּרִדָּה שְׁעוֹשִׂים מִסְלָה לְמִלָּה. דִּין אֲלֵמֹנוֹת —
שׁוֹפֵט מִשְׁפָּטָן.

סֵדֶר הַבְּדֵלָה.

נוטל הפוס בימינו, ועומד סול אור גר ההבדלה ואומר:

הִנֵּה, אֵל יִשׁוּעָתִי, אֲבִטָּח, וְלֹא אֶפְחָד; כִּי עֲזִי
וְזִמְדַּת יְהוָה יִי, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. וְשִׂאֲבֵתָם מִים בְּשִׁשׁוֹן,
מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה.

לִי הַיִּשׁוּעָה, עַד עַמָּךְ בְּרַכְתָּךְ סֶלָה.
יִי צְבָאוֹת עֲמֻנו, מְשֹׁנֵב לָנוּ—אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה.
יִי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַּח בְּךָ. יִי הוֹשִׁיעָה,
הַמַּלְךְ יַעֲנֵנו בְּיוֹם קְרָאֵנוּ.

לַיְהוּדִים הֵיטָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה, וְשִׁשׁוֹן, וִיקָר.—
בֶּן תִּהְיֶה לָנוּ.

בּוֹם יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא, וּבָשֵׁם יִי אֶקְרָא.

על היין סברי מרגן ורבומי.

בְּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

על משקים אחרים בְּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל נִתְּנָה בְּךָ בְּרוּ.

על הבשמים בְּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִיְנֵי בְשָׁמִים.

על סגר בְּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל
בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשַּׁבָּת לְשִׁשַּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה,
בְּרוּךְ אַתָּה יִי, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לַיְהוּדִים—אֲשֶׁר בְּמַלְכוּת פָּרָם בִּימֵי מַרְדְּכַי וְאַחֲמֵר. בּוֹם יִשׁוּעוֹת—בּוֹם יוֹן

לְתוֹרָה עַל הַיִּשׁוּעוֹת.

וּמִירוֹת לְמוֹצָאֵי שָׁבֶת.

הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, הַמֵּאֲתִינוּ הוּא וּמְחֹל.

וְרַעְנוּ וְכִסְפֵּנוּ יִרְבֶּה כְּחֹל, וְכַפּוּכְבִּים בְּלִילָה.

יּוֹם פִּנְחָה כִּצֵּל תִּמְרָה, אֶקְרָא לֹאֵל עָלֵי גוֹמֶה, אֶמַר שׁוֹמֶה, אֶתָּא בְּקָר וְגַם לִילָה.
אֶתְקַדֵּשׁ בְּחֵר תְּבוֹר, עַל חֲטָאֵי עֲבוּר תַּעֲבוּר, בְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר,
וְאֶשְׁמֹרֶה בְּלִילָה.

חַ לְפָה עֲזַת מִנְחָתִי, מִי יִתֵּן מִנְחָתִי, יִגְעֲמֵי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחַח בְּכָל לִילָה.
כֹּלִי בֶל יִנְטֹל, פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ, שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא מֶלֶךְ, קוֹצוֹתִי רִסְסֵי דִילָה.
הָ עֵתֶר נִזְרָא וְאִיּוֹם, אֲשׁוּעַ תִּנְהַ פְּדִיּוֹם, בְּנִשְׁפָּה בַּעֲרֵב יוֹם, בְּאִישׁוֹן לִילָה.
קְרֵאתִיךָ יְהִי הוֹשִׁיעֲנִי, אֲבִיחַ חַיִּים תּוֹדִיעֲנִי, מִדְּלוֹת תְּבַצֵּעֲנִי, מִיּוֹם יַעֲד לִילָה.
מִהַר מִנוֹף מַעֲשִׂי, פֶּן יֵאֱמָרוּ מִכְעִסִּי, אֵיךְ נָא אֶלְלוֹתָ עֲשִׂי, הַנּוֹתָן וּמְרוֹת בְּלִילָה.
גַּם חֲנֻנוּ בִּירְדָּה בְּחֶמֶר, סֵלַח נָא עַל קֵל וְחֶמֶר, יוֹם לִיּוֹם יִבְרַע אֶמֶר, וְלִילָה לִילָה.

הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, הַמֵּאֲתִינוּ הוּא וּמְחֹל.

וְרַעְנוּ וְכִסְפֵּנוּ יִרְבֶּה כְּחֹל, וְכַפּוּכְבִּים בְּלִילָה.

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מִנְחָה, הַמֵּצֵא לַעֲמֹד רְחוּהָ, שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְגִנְאֲנָה.
וְגַם יִגְוֹ וְאֲנָחָה, יֵאָתֶה לְךָ צוּרִי, לְקַבֵּץ עִם מִפְּזָרִי, מִיַּד גּוֹי אֲכֹרִי,
אֲשֶׁר בָּרַח לִי שׁוֹחָה. עַתָּה דוֹרִים תַּעֲזוּרֶךָ אֵל, דְּמַלְטָה עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל,
רְאוּת מוֹכֵךְ בְּבֹא גּוֹאֵל, לְשֵׁה פּוֹדֶה נִדְחָה. קְרָא יִשַׁע לְעַם נִדְבָה, אֵל
דְּגוּל מִרְבָּה, יְהִי הַשְׁבּוּעַ הַבָּא, לִישׁוּעָה וְלִרְחוּהָ. בַּת צִיּוֹן הַשְׁכּוּלָה,
אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעִילָה, מִהַרָּה תִּהְיֶה כְּעִילָה, בְּאֵם הַבָּנִים שְׂמִיחָה. מַעֲנִית
אֲנִי יוֹבֹב, וּפְדוּיִי יִי עוֹד יִשׁוּבֹב, וּמִי יִשַׁע יִשְׁאָבוּן, וְהַצֵּרָה נִשְׁכַּחָה. נַחַח
עֲמִידָה בְּאֵב רַחֲמֵן, וְצִבְצָבוֹ עִם לֹא אֶלְמֵן, דִּבֵּר יְיָ אֲשֶׁר נֶאֱמַן, בְּחִקְיָךְ
הַבְּשִׁיחָה. וַיִּדְרִים פְּלִימֵי חֶרֶץ, נִגְיַתָם יִפְצְחוּ בְּמֶרֶץ, בְּלִי צוּחָה וּבְלִי פֶרֶץ,
אִין יוֹצֵאת וְאִין צוּחָה. יְהִי חֲדָשׁ הַזֶּה, בְּנִבְרֹאת אֲבִי חוּזָה, וְיִשְׁמַע בְּבֵית
נָה, קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹד שְׂמִיחָה. חֲזַק יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ, אֲמִיעַ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתָּנוּ,
וְהוּא יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, בִּרְבָּה וְהַצֵּלָה. בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה, שְׂמִיחָה
נִזְרָא עֲלִילָה, שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְעַם סְגֻלָּה, רֹחַ שִׁשׁוֹן וְהַנְּחָה, קוֹל צִהְלָה וְרִנָּה,
שְׂפִתֵינוּ אֵין תִּרְנְנָה, אֲנָא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנָא יְהוָה הַצִּלִּיתָה נָא.

בכל חדש מיום השביעי עד יום ארבעה עשר בו אם נראית הלכנה בזהרה מקרבים ברכה זו.
הללויה, הללו את יי מן השמים, הללויה בפרומים.
הללויה כל מלאכיו, הללויה כל צבאיו. הללויה שמש
וירח, הללויה כל פוכבי אור. הללויה שמי השמים, ודמים
אשר מער השמים. יהללו את שם יי, כי הוא צנה ונבראו.
ויעמידם לעד לעולם, חק נתן ולא יעבור.

הריני מוכן ומזומן לזנים המצוה לקדש הלכנה, לשם יחוד קודש
ברוך הוא ושכינתה על ידי ההוא טמור ונעלם בשם כל ישראל.

סגוריון מב.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
אשר במאמרו ברא שחקים, וברוח
פיו—כל צבאם. חק וזמן נתן להם
שלא ישנו את תפקידם. שיש
ושמחים לעשות רצון קונם, — פועל
אמת, שפעלתו אמת. וללכנה אמר:
שתתחדש, — עטרת תפארת לעמוסי
בטן, שהם עתידים להתחדש כמותה,

שינה חדשה

שחקים-שמים. נמן להם לצבא השמים. תפקידם-מקודשם, שנקדו להאיר
כל אחד בזמנו. ששים ושמים—צבא השמים ממלאים רצון פוראם שהוא פועל שפעלתו
נומת בשמחה רבה. שתתחדש—שתופיע בכל חדש. לעמוסי בטן-לשראל הנשואים
בזיק ח' משכן אפס, היא אות שגם וימים ותחדשו בחדש. כמותה-בטן, בלכנה

וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרֵם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים.

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, בָּרוּךְ יוֹצֵרֵךְ, בָּרוּךְ עוֹשֶׂךְ,

בָּרוּךְ קוֹנֵךְ, בָּרוּךְ בּוֹרֵאךְ!

ורוקד ג"פ ואומר ג"פ.

בְּשֵׁם שְׂאֵנִי רוֹקֵד בְּנִגְדְּךָ וְאֵינִי יָכוֹל לִנְגּוֹעַ בְּךָ
כִּי לֹא יוּכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי לִנְגּוֹעַ בִּי בָרָעָה.

ג"פ תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפָחַד בְּגִדְל זְרוּעֶךָ
יִדְמוּ בְּאָבֶן.

ג"פ בְּאָבֶן יִדְמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְל וּפָחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּל.
ג"פ דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם.

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם;

ויאמר לחברו ג"פ

עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם!

ונחברו משיב ג"פ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲשֶׂה--הַעֲשֵׂה אֶתְּךָ לְבָנָה. רוֹקֵד בְּנִגְדְּךָ--בְּלוֹמֶה אִם נִם אֶרְקֵד וְאֶתְרוֹסִם
בְּנִגְדְּךָ, לְבָנָה, לֹא אוֹכֵל לִנְגּוֹעַ בְּךָ, בְּךָ וכו'. דָּוִד מֶלֶךְ וְגו'--בְּמִסְכַּת "רֹאשׁ חֲשֹׁנָה" (כ"ה)
וְסִפְּרָה בִּי רִבִּי שְׁלַח אֶת ר' חַיָּא לְמָקוֹם אֲחֵר לַעֲזֹן בְּלִבָּנָה וּלְקַדְשָׁהּ (בִּי זִירָא הֵיָּה רַבִּי
לְקַדְשָׁהּ בְּמִקְוָמוּ מִפְּנֵי גִזְבַּת הַמַּלְכוּת). וְלִמְעַן יִדְעַ בִּי מֵלֵא מִשְׁלַחְתוֹ צִוְּהוּ בִּי לִשְׁלֹחַ לוֹ
סֶמֶן זֶה: דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם, לֵאמֹר: רַבִּי שְׂהוּא מִזְרַעוֹ שֶׁל דָּוִד חַיָּה וְחַיָּה עַל
אִפָּה שׁוֹנְאִיו נִם יוּכַל לָהֶם, וּבִהְיוֹת שְׁהַמְלִים, דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם" הֵיוּ לְסֶמֶן טוֹב
לְבִבִּי, עַל כֵּן יֵאמֹר "בְּקַדְוֶשׁ לְבָנָה": סֶמֶן טוֹב יִהְיֶה נִם לָנִי, וְעַל כֵּן יֵאמֹר חֲמִידָשׁ:
"שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם", וְנִחְבְּרוּ מְשִׁיבוֹ: עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם!" שֶׁכֵּן קָדָם רַבִּי פְּנִי שְׁלִיחוֹ שֶׁל ר' חַיָּא
וְכֵן עָנְדוּ הַשְּׁלִיחִים וּבְלָפִי אוֹיְבֵי רַבִּי יֵאמֹר: "בְּשֵׁם שְׂאֵנִי רוֹקֵד וְכו' תִּפְּלוּ עֲלֵיהֶם" וְגו'.
וּבְשִׁנְאָה רַבִּי אֶת ר' חַיָּא מִכְּחֹק שֶׁב בְּשְׁלוֹם-אֲמֵר בְּלִשׁוֹן בַּעַל "שִׁיר הַשִּׁירִים" כֹּל הוֹדִי וְגו'.

סֶמֶן טוֹב וּמִזֶּל טוֹב יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

כָּוֵל דּוֹדֵי הִנֵּה זֶה בָּא, מְדַלֵּג עַל הַהָרִים, מְקַפֵּץ
עַל הַנִּבְעוֹת.

דּוֹמָה דּוֹדֵי לְצִבִּי אוֹ לְעֶפְרַיִם הִנֵּה זֶה
עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלָנוּ, מְשַׁנֵּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת, מִצִּיץ מִן
הַחֲרָבִים.

תְּהִלִּים קכא. שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁר עֲיַנִּי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יָבֵא עוֹרִי. עוֹרִי מֵעַם
יִי, עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֵל יִתֵּן לַמוֹט רִגְלֶךָ, אֲרָיִנוּם שִׁמְרֶךָ. הִנֵּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. יִי שִׁמְרֶךָ, יִי צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ. יוֹמָם
תִּשְׁמָר לֹא יִכָּבֵד, וַיִּרְחַם בְּלִילָה. יִי שִׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ.
יִי שִׁמְרֶךָ צִאתְךָ וּבֹאֶךָ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

תְּהִלִּים קכ. תְּלָלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, תְּלָלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ. תְּלָלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ,
תְּלָלוּהוּ בְּרַב גִּדְּלוֹ. תְּלָלוּהוּ בְּחֻקֵּי שׁוֹפָר, תְּלָלוּהוּ בְּנִבְרָא וּבְנוֹר. תְּלָלוּהוּ
בְּתֹר וּמַחוֹל, תְּלָלוּהוּ בְּמַנִּים וְעָנָב. תְּלָלוּהוּ בְּצִצְצֵי שָׁמַע, תְּלָלוּהוּ
בְּצִלְצָלֵי תְרוּעָה. כָּל הַנִּשְׁמָה תְּהַלֵּל יְיָ, תְּלָלוּהוּ.

סנהדרין מב. תִּנָּא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל: אֱלֹמָיִי לֹא זָכוּ
יִשְׂרָאֵל אֲלֵא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים פַּעַם
אַחַת בַּחֲדָשׁ—דַּיִם. אָמַר אֲבִי: הֲלָכָה צְרִיךְ
לְמִימְרָא מַעֲמָד.

שִׁירָה תִּדְשָׁה

הִנָּה רַבִּי רַבִּי—שָׁנָה (לְמַד) אֶחָד הַסְלִמִּידִים מִבֵּית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל ר' יִשְׁמַעְאֵל.
אֱלֹמָיִי לֹא זָכוּ—לוֹ הַצְלִיחוּ. לְהַקְבִּיל—לְקַבֵּל. הֲלָכָה צְרִיךְ לְמִימְרָא מַעֲמָד—לְבוֹ

יש לְבָנָה.

בותו.

ת.

וע בְּךָ.

זרועך.

תַּפְלִי.

ואתרום

שְׁנֵה"כ"ה)

א הִנֵּה רַבִּי

לְשָׁלוֹם לוֹ

ה יִחְיֶה עַל

לְסֶמֶן טוֹב

הַמִּקְוֶה שׁ:

שֶׁל ר' חִיָּה

לְהִסָּם" וְגוֹ.

ל דּוֹדֵי וְגוֹ.

שה"ש ה.

מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה?
 יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי,
 למלאות פנימת הלבנה, ולא יהיה בה שום מעוט,
 יהי אור הלבנה באור החמה, וכאור שבעת ימי
 בראשית, כמו שהיתה קודם מעוטה, שנאמר: "את
 שני המארת הנדרים". ויתקום בנו מקרא שכתוב:
 "ובקשו את יי אלהיהם ואת דויד מלכם". אמן!

הושע ג.

תהלים סו.

למנצח בנגינת מזמור שיר. אלהים יחננו ויברכנו,
 יאר פניו אתנו סלה. לדעת בארץ דרכך, בכל גוים
 ישועתך. יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם. ישמחו
 וירננו קאמים, כי תשפט עמים מישר, ולאמים בארץ
 תנחם סלה. יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם. ארץ
 נתנה ויבולה, יברכנו אלהים אלהינו. יברכנו אלהים,
 וייראו אתו כל אפסי ארץ. ק"

שיר תרשה

צריך אדם לומר ברפת קדוש לבנה בשהוא עומד. מי זאת וגו'—הפניה על הלבנה
 המתרפקת על האדמה. פנימת—חצר אור. קודם מעוטה—לפי המקלה בתחלת בריאתה
 היה אורה באור השמש ואחר כך נתמעטה.

מזמור—תקנו שיר תודה על ברפת השנה. יאר פניו אתנו—כלומר, נשח חסדו
 אלינו ועל ידי זה ידעו כל "עמי הארץ דרכך" שאתה מטיב לטובים, "ויודוך (וברכיך)
 עמים כלם. כי תשפט עמים מישור—בששפט מישר כל העמים, והלאמים
 שבארץ תנחם (תנהיג) אותם לשלם להם ללאם לאיש כמעלו. יודוך עמים כלם—על
 אשר "ארץ נתנה ויבולה". וייראו אותו כל אפסי (קצוני) ארץ—בראותם שיוטיב לטוב
 ויבדע לרעים.

הַפְּלָה קוֹדֶם נְטִילַת לֹולָב.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי יִצְחָק, בְּפָרִי עֵץ הָדָר וּכְפֹת
תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עֵבֹת וְעֵרְבֵי נָחַל, אוֹתִיּוֹת שְׁמֶךָ הַמְּיֻחָד תִּקְרַב אֶחָד אֶל
אֶחָד וְהָיוּ לְאַחֲדִים בְּדָדִי, וְלִידֵעַ אִיךָ שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלַי וְיִירָאוּ מִנִּשְׁתָּ אֵלַי,
וְיִנְעֻנֻנֵי אוֹתָם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע בְּרָכּוֹת מִדַּעַת עֲדִיוֹן לְנוֹה אִפְרַיִם לְמִכּוֹן בֵּית
אֱלֹהֵינוּ, וְתִהְיֶה חֲשׂוֹבָה לְפָנֶיךָ מִצֻּת אֶרֶץ כְּנָעַן מִיָּנִים אֵלָיו, כְּאֵלֶּיךָ קִנְיָתִיךָ בְּכָל
פְּרָטוֹתֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל וְתִרְיָג מִצֻּת הַתְּלוּיִם בָּהּ, כִּי בִנְיָמִי לְיָחִיד שֵׁם יי וְהָ
בִּוְהָ בְּיָחִידָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן. בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לֹולָב.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִנֵּינֵנו לְזִמְן הַזֶּה.

סדר הלל

לְרָאִי חֲדָשִׁים, לְחַנּוּכָה וּלְשִׁלֵּשׁ רִגְלִים.

סְתָתִילִים מִמֶּה טוֹבֵי וּמִתְפַּלְלִים עַל הַסֵּדֶר עַד אֲסֵר "שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה" וְאַחֵר כִּד אֲמָרִים הַלֵּל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְקַרֹּא
אֶת "הַהֲלֵל".

הַלְלוּהָ! הַלְלוּ, עַבְדֵי יי, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי.
יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
מִמְזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ, מִהַרְלֵל שֵׁם יי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַלֵּל-הַמְּזֻמָּרִים הַלְלוּ תִּקְוָתָאִים בְּשֵׁם "הַלֵּל" הַיִּשְׁרָי בְּמִקְדָּשׁ.

סְתָתִיל שֵׁם ה' וְהִי סְתָתִיל שְׁמוֹ. מִזִּים-גָּאִים.

דוֹש לְבָנָה.

דוֹדָהּ?

אֲבוֹתֵי,

מַעֲוֹמ,

בַּעַת יְמֵי

מֶר: "אֶת

שְׁכֵתוֹב:

אָמֵן!

וְיִבְרָכֵנוּ,

בְּכָל גּוֹיִם

יִשְׁמְחוּ

יָיִם בְּאַרְץ

בְּלָם. אֶרֶץ

אֱלֹהִים.

הַפְּנִינָה עַל הַלְבָנָה

הַ בְּתֻלַת בְּרִיאַתָהּ

כְּלוּמָר, נִשְׁתָּ חֲסִדִּי

"וְיִדְרִיךְ (וְיִבְרָכֵךְ)

הַעֲמִים, וְחִלָּאִים

עֲמִים בְּלָם-עַל

אוֹתָם שְׁוִיטֵיב לְטוֹב

שם קמו.
לא קמו.

למה יא
ואלהינו
עצביהם
פה להם
אונים ל
ידיהם ו

במוהם
ישראל
בית אה
יראי

יברך
יברך
יברך

לא
עצביהם
ולא ומששו
במחבה
ה

ממזרח שמש עד מבוא, מהלל שם יי.
רם על כל כל גוים יי,
מי ביי אלהינו?
המשפילי לראות,
מקומי מעפר דל,
לחשיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו.
מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה. הללויה!

שם קיד.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב — מעם לעז.
היתה יהודה לקדשו, ישראל — ממשלותיו.
הים ראה וינס, הירדן — יסב לאחור.
ההרים — רקדו כאילים, גבעות — בבני צאן.
— מה לך הים כי תנוס? הירדן — תסב לאחור?
ההרים — תרקדו כאילים? גבעות — בבני צאן?
— מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב.
ההפכי הצור אגם מים, חלמיש למעינו מים.

שינה חדשה

מהלל שם ה' — יהי מהלל שמו. גוים — גאים. המנביהי לשבת — הוא יושב בנביה מרומים
ובכל זאת "משפילי לראות" — הוא רואה בשפל. משגיח על יושבי הארץ, "מנביה", "משפילי"
היו נוספת [בן מקומי], "לחשיבי". מוצא שפות — מקום רפוש ואשפה. נדיבים — שרים מושיבי
עקרת הבית — הוא מושיב את העקרה שבבית כמו חנה בבית אלקנה לאם שמחה בבניה.
מעם לעז — מעם זר, אז היתה יהודה לדבר קדוש לח' וישראל הנה ממשלתו.
הים ראה — את ישראל בצאתו, "ונוס", כלומר, נבקע, "והנה" — בראותו — נסוג לאחור
לחת דבר לישראל. ההרים — מה לך ההרים. גבעות — מה לכן גבעות שתקדנה.
מלפני אדון — תשובה כל זאת היא מלפני האדון בורא הארץ. החופכי וגו' — החופך את
הצור לאגם מים. חלמיש — מין אבן קשה.

בר"ח ובחזה"מ פסח ובשני ימים האחרונים של פסח אין אומרים זה שם קטן.

לא לָנוּ, יי, לא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד.

על חסדךָ על אִמְתֶּךָ.

לָמָּה יאֲמָרוּ הַגּוֹיִם: אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם?

וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה.

עַצְבֵיהֶם—כָּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם.

פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ.

אָזְנֵי לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ, אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן.

יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלֹכוּ.

לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם.

כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּטֶחַ בָּהֶם.

יִשְׂרָאֵל! בְּמָה בִּי, עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא.

בֵּית אֲהֲרֹן! בְּטָחוּ בִּי, עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא.

יִרְאִי, יי! בְּטָחוּ בִּי, עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא. ע"כ

יי זְכַרְנוּ—יִבְרַךְ.

יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יִבְרַךְ אֶת בֵּית אֲהֲרֹן,

יִבְרַךְ יִרְאִי יי, הַקָּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים

יִסַּף יי עֲלֵיכֶם, עֲרִיכֶם וְעַל בְּנוֹכֶם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לֹא לָנוּ—הוֹשִׁיעֵנו לֹא בְּשִׁבְלֵנוּ אֱלֹא בְּשִׁבְלֵי כְבוֹד שְׁמֶךָ וּבְשִׁבְלֵי חֲסִדְךָ וְאַמְתֶּךָ.

עַצְבֵיהֶם—אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל חֲשׂוֹנֵי אוֹתָנוּ אֵיךְ "אֱלֹהֵיהֶם". יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן—יְדֵי לָהֶם

וְלֹא יִשְׁמָעוּ בָּהֶן. לֹא יִהְיוּ—לֹא יוֹצִיאוּ קוֹל. כְּמוֹתָם—כְּמוֹ שֶׁהֵם הָכֵל וְתַהוֹ. יִשְׂרָאֵל

בְּטָחוּ בְּתוֹ—חֲמִנָאִם אוֹמֵר: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּה'. וְתַמְקִהֲלָה עֲוֹנָה: עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא, וְכֵן שְׁאֵר.

ה' זְכַרְנוּ—שׁוֹכֵר אוֹתָנוּ תָּמִיד יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל. כֹּה הָיוּ מִתְפַּלְלִים מִבְּקָרֵי

ה' מְרוֹמִים
מִשְׁפִּילִי
מוֹשִׁיבֵי
ה' בְּבִיחָה
מִשְׁשֶׁלְתוֹ.
וְכֵן לְאַחֲרֵי
קְרוֹדָתָהּ.
הַחֹפֶץ אֶת

בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְי. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
 הַשָּׁמַיִם – שָׁמַיִם לַיְי, וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנִי אָדָם.
 לֹא הַמֵּתִים יִהְלְלוּ יְיָ, וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוֹמָה,
 וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
 הַלְלוּיָהּ.

בר"ח ובחוד"ט פסח ובשני ימים האחרונים של פסח אין אומרים זה.

שם קמו. אַחֲבָתִי, כִּי יִשְׁמַע יְיָ, אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנִי.
 כִּי הִמָּה אָנֹכִי לִי, וּבְנִי אֶקְרָא.
 אֶפְסוּנִי חֲבִלִי מוֹת, וּמַצְרֵי שְׂאוֹל מַצְאוּנִי,
 צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא.

וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: אָנָּה יְיָ, מַלְטָה נַפְשִׁי –
 חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק, וְאַלֹהֵינוּ מֵרַחֵם.
 שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ, דַּלּוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.
 שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי, כִּי חֲלָצָתָהּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת.
 אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלִי מִדָּחִי.
 שִׁירָה חֲדָשָׁה

שם קמו.
 הִלְלוּ אֶת
 כִּי גִבֹר עָגִל

המקדש, ותבנות משיבים: יוסף ה' עליה וגו'. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ – ובפסוק השני יוסף: השמים שהם משכן לח' והארץ שנתן לבני אדם לשבת לח' בוראם תהיו ברוכים. יורדי דומה – יורדי שאלה.

אחבתי – אחבתי את ה', כי נשפע קולי ותחנוני והוא שיר שנאמר מפי איש נושע מארץ גדולה. ובנימי אקרא – על בן כל ימי חיי אקרא אליו. אפסוני חבלי מות – בשעה שסבבני וסורי מות. ומצרי – ומצוקות. חנון ה' וגו' – בשעתפללתי מיד ה' חנון והצדיק ותחמני. פתאים – שאינם יודעים להשמר. דלותי – נדבותי ונחליתי. יהושיע – יושע. לבנוחתי – למנוחתך. עליכי – עליך. חלצתי – הצלת. מנחתי – מנחתי.

אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יי, בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.
 הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד.
 אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּזִי: כָּל הָאָדָם כֹּזֵב. עַל־
 מָה אָשִׁיב לַיי, ^{חַתִּים-קִי.} כָּל תַּנְמוּלוֹהִי עָלַי?
 כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבָשֶׁם יי אֶקְרָא.
 נִדְרֵי לַיי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
 יִקָּר בְּעֵינֵי יי, הַמּוֹתֶה לַחֲסִידָיו.
 אָנֹה יי, כִּי אֲנִי עֲבָדֶךָ, אֲנִי עֲבָדֶךָ בֶּן אֲמָתֶךָ.
 פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי, לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה.
 נִדְרֵי לַיי אֲשַׁלֵּם, וּבָשֶׁם יי אֶקְרָא.
 בַּחֲצֵרוֹת בֵּית יי, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
 הַלְלוּיָהּ, בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַיִם.
 הַלְלוּ אֶת יי כָּל יוֹמִים, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים.
 כִּי נִכְר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, יֵאָמֶת יי לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ!

שִׁיר הַדָּשָׁה

הָאֲמַנְתִּי—מֵאִמֵּן אֲנִי בַּה' כִּי אֲדַבֵּר לִפְנֵי וְאֶתְפַּלֵּל. אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד—וַעַן כִּי כָּבֹד
 נַעֲנִיתִי מְאֹד, וְכִּבְר הַגִּיעָה הַזֶּת כְּחִנְיָה. בַּחֲפוּזִי—בְּשֵׁשׁ הַבְּהֵלָה וּבִצְרָה שֶׁבָּאוּ עָלַי חֲשַׁבְתִּי
 כִּלְכִּי, כִּי אֵךְ לִשְׂנֹא קְרָאת אֶת הָאָדָם כִּי לֹא תוֹשִׁיעַ אוֹתוֹ בְּצָרָתוֹ.
 מָה אָשִׁיב וְגו'—בְּמָה אָשִׁיב תּוֹדוֹת לֹא עַל כָּל תַּנְמוּלוֹתַי וְטוֹבוֹתַי שֶׁעָשָׂה לִי. כּוֹס
 יִשׁוּעוֹת—כּוֹס יֵזֵן לַתּוֹדָה עַל הַיִּשׁוּעוֹת. נִגְדָה—לְגַדֵּר. יִקָּר בְּעֵינֵי וְגו'—קָשָׁה בְּעֵינֵי
 לַהֲמִית חֲסִידָיו וְעַל כֵּן חֲצִילָנִי מִמֶּנֶּה. פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי—מִי יָמֵן וּפֶתַחַת אֶת מוֹסְרוֹת
 מִסְּלִי. לַהֲקִימֵנִי מִמַּטְנִי כְּאִשֶּׁר הִצַּלְתִּי מִמֶּנֶּה, (שֶׁעַל אִזְדוּת זֹאת יִבְרַר בְּפֶקֶד הַמִּשְׁפָּט)
 וְאֵז אֲזַבַּח לֵךְ זֶבַח תּוֹדָה וְכו'. בְּתוֹכִי—בְּתוֹכֶךָ. הָאֲמִים—הַלְּאֲמִים. נִכְר—עָצֵם וְנִכְרָל.

תהלים קיח.

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ!
 יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ!
 יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהְרֹן, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ!
 יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יְיָ, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ!

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַּמֶּרְחֹב — יְהוָה.
 יְיָ לִי, לֹא אֵירָא, מֶה יַעֲשֶׂה לִּי אֱדָם!
 יְיָ לִי בַּעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי.
 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה, מִבְּמַתַּח בְּאָדָם.
 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה, מִבְּמַתַּח בְּגֵדִיבִים.
 כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם.
 סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם.
 סִבְבוּנִי כְּדַבּוּרִים, דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים,
 בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם.
 דַּחַח דַּחִיתָנִי לְנֹפֶל, וַיִּי עֲזָרָנִי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב — אָמֵן הַמְנַצֵּחַ וְהַמְקַדֵּשׁ עִם הָעָם עֲנֵנוּ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ, וְכֵן
 שְׁמֵי שְׁמֵי שְׁמֵי יֵשׁוּרֵי זֶה ("הוֹדוּ" וְכֵן הַמִּצַּר) הוֹשִׁיעַ בְּמִקְדָּשׁ עַל נִצְחוֹן גְּדוֹל בְּמִלְחָמָה.
 הַמִּצַּר — חֲלָצָה וְהַמְצִיק. עֲנֵנִי וְגו' — וְהוּא עֲנֵנִי וְהַמְצִיק בְּמִרְחֹב גְּדוֹל. בַּעֲזָרִי —
 עֲזָרָתִי. אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי — אֶרְאֶה נִקְמָה בָּהֶם. בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילָם — בְּחַ' בְּשִׁמְתִּי כִּי
 אֶקְרִימָם. סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי — בְּלוֹשֶׁר, סִבְבוּנִי מִכָּל צֶדֶד. דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים — תִּתְּלַקְּבוּ
 וְתִתְּלַקְּבוּ כְּאֵשׁ בְּקוֹצִים. דַּחַח דַּחִיתָנִי — אֶתָּה הַיּוֹגֵב דַּחִיתָנִי וְהַרְפַּטְתָּנִי לְנֹפֶל.

עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
 קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים, יָמִין יי עֲשֵׂה חֵיל.
 יָמִין יי רֹמְמָה, יָמִין יי עֲשֵׂה חֵיל.
 לֹא אָמוֹת בִּי אֶחָיָה, וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.
 יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה, וְלָמוֹת לֹא נִתְּנָנִי.
 פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק, אָבֹא בָם אוֹרָה יְהוָה.
 זֶה הַשָּׁעַר לִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
 אוֹדֶךָ בִּי עֲנִיתָנִי, וְתַחֲיוּ לִי לִישׁוּעָה.
 אוֹדֶךָ בִּי עֲנִיתָנִי, וְתַחֲיוּ לִי לִישׁוּעָה.
 אֲכֹן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים, הִיִּתָּה לְרֹאשׁ פָּנָה.
 אֲכֹן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים, הִיִּתָּה לְרֹאשׁ פָּנָה.
 מֵאֵת יי הִיִּתָּה זֹאת, הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
 מֵאֵת יי הִיִּתָּה זֹאת, הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
 זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי, נִגִּילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ.
 זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי, נִגִּילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְזִמְרַת—וְזִמְרָתִי. רֹמְמָה—רָמָה. יִסֹּר יִסְרָנִי—בִּיסּוּרִים. פִּתְחוּ לִי—אֶל הַשּׁוּעִים יֹאמֶר. שַׁעְרֵי
 צֶדֶק—שַׁעְרֵי מִשְׁכַּן הַצֶּדֶק. וְהַשּׁוּעִים מְשִׁיבִים: זֶה הַשָּׁעַר, וְהַנִּכְנָס אִמֵּר אוֹדֶךָ. אֲכֹן מְאֹסוֹ
 הַבּוֹנִים—לְשִׁמָּה בְּבִנְיָן הֵנָּה עִמָּה הַיִּנְקָה לְרֹאשׁ פָּנָה, שֶׁשֶּׁם נְתוּנֹת הָאֲבָנִים סוּתֵר הַזִּקּוֹת
 וְיִפּוֹת וּמִשָּׁל הוּא עַל הַרְמֵת שְׁפָלִים לְגִדְלָה. הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ—אֲנִינֵנוּ לֹא גִבַע אֵיךְ
 נִכְלָנוּ לְגִבּוֹר עַל אוֹיְבֵנוּ עַו, אֲלֵא מֵאֵת ה' הִיִּתָּה הַתְּשׁוּעָה.

אָנא, יי, הוֹשִׁיעָה נָא!

אָנא, יי, הוֹשִׁיעָה נָא!

אָנא, יי, הַצְלִיחָה נָא!

אָנא, יי, הַצְלִיחָה נָא!

בָּרוּךְ הָבא בָּשֵׁם יי! בִּרְכוּנוֹכֶם מִבֵּית יי.

בָּרוּךְ הָבא בָּשֵׁם יי! בִּרְכוּנוֹכֶם מִבֵּית יי.

אֵל יי וַיָּאֵר לָנוּ;

אָמְרוּ חַג בַּעֲבָתִים, עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵל יי וַיָּאֵר לָנוּ;

אָמְרוּ חַג בַּעֲבָתִים, עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדְךָ, אֵלֵהי אֲרוֹמָמְךָ.

אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדְךָ, אֵלֵהי אֲרוֹמָמְךָ.

הוֹדוּ לַיי, כִּי מוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

הוֹדוּ לַיי, כִּי מוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ!

שִׁירָה תְּדָשָׁה

אָנא ה' הוֹשִׁיעָה נָא-זוּ הִיא הַקְרִיאָה שֶׁקָּרְאוּ בַּמִּלְחָמָה לַח'.

בָּרוּךְ הָבא-בְּבִרְכָּה זוּ קָדְמוֹ הַכְּתוּבִים וְהַלּוּיִם אֶת הַבָּאִים לְמִקְדָּשׁ. אֵל ה' וַיָּאֵר

לָנוּ-זוֹהִי תְּשׁוּבַת הַבָּאִים: ה' הָאֵל פָּנָיו אֵלֵינוּ אַחֵר כִּדְ אָמְרוּ הַכְּתוּבִים: אָמְרוּ קִרְבָּנוֹת הַטֵּב

אֵל קִרְבָּנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְהָבא אָמַר: "אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדְךָ" וְאַחֵר כִּדְ אָמְרוּ כָלֵם: הוֹדוּ לַח'.

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֶׂיךָ; וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים
עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּלֶם בְּרָנָה יוֹדוּ, וַיְבָרְכוּ,
וַיִּשְׂבְּחוּ, וַיִּפְאֲרוּ, וַיִּשְׁוֹרְרוּ, וַיְדוּמְמוּ, וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדִּישׁוּ, וַיְמַלִּיכוּ
אֶת שְׁמֶךָ מִלְּבָנֵי תְּמִיד; כִּי לָךְ טוֹב לְחֻדּוֹת, וְלִשְׁמֶךָ נֶאֱדָה
לֵאמֹר, כִּי מַעֲשֶׂיךָ וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבּוֹת.

יש נוהגין לומר בראש חדש אחר הלל פסוק זה, וטוב לאריכות ימים.

ואברקם זקן בא בימים, ויי ברוך את אברקם בכל.

ויאמר: זכריה ושמרנו נחמנו, כן יהי רצון מלפניך, אלהים חיים ומלך עולם אשר
בך גפוש כל חי אמן. כל זה יאמר ג' פעמים.

בר"ח וביום טוב ובחור"ט אומר תחנון ק"ש. ובתענית חצי קדיש וקורין, ואחר
קהית ח"ק, אשכרי ובלצ"נ, וא"א למנצח, ח"ק, וחולצין תפילין ומתפללים מוסף.

מוסף לראש חדש.

כִּי יֵשׁ יי אֱקָרָא, הָבוּ גִדְלֵי לֵאלֹהֵינוּ.

אֲדֹנֵי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וְפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן, נוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
וּמַבִּיא נוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַגֵּן אֲבִרְהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקץ מוזריר המל. בחורף משיב הקום ומוזריר הגשם.

מְבַלְבֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוֹנִתּוֹ

שיר החדשה

מעשיך—ברואיך. ויעריצו—יבדודך ביראה. גאה—ופה ונאה.

לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹדָא בְּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מְלֹךְ
מִמִּית וּמִחַיָּה וּמִצְמִיחַ יִשׁוּעָה

וְנִצְאָמֶן אֶתְּהָ לְחַיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִחַלְלוּךָ סֻלָּה.

כִּי אַל מְלֶכֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְדוֹשׁ.

רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעֹמֶךָ נִתְּתָה, וְזֶמֶן
כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם. בְּחַיּוֹתֶם

מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ, וּבְחַי רָצוֹן וּשְׂעוּרֵי

חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעֶדְם; וְכָרוֹן לְכָלֶם

יְהִיו, וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנְאֵה.

מוֹבֶכֶת חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין וְעוֹלָת

קִדְשָׁה.

בְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמּוֹנִי מַעֲלָה עִם עֹמֶךָ

יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלֶם קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁתָּשׁוּ, בְּדִבְרֵי

הָאֱמוּנָה עַד יַד נְבִיאָדָּה: וְקִרְאָה אֵל זֶה וְאָמַר:

קו"ח קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת! מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

חוֹן לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: קו"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

חוֹן וּבְרִי קִדְשָׁךְ בְּתוֹב לֵאמֹר: קו"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ

צִיּוֹן — לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ! אַתָּה קְדוֹשׁ וְכו'.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

בְּכָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם—יְמֵי בִּפְרֵת עוֹן לְבָנֵיכֶם אֲחֵיכֶם. וְכָרוֹן לְכָלֶם יְהִיו—

ראש חודש נעלה עליו, ושעירי עזים
 נעשה ברצון, ובעבודת בית המקדש
 נשמה כלנו, (ושירי דוד עבדה נשמע)
 ובשירי דוד עבדה הנשמעים בעירך,
 האמורים לפני מזבחה. אהבת עולם
 תביא להם, וברית אבות לבנים תזכור.
 (יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו,
 ותטענו בגבולנו).

והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים
 בית מקדשך בשמחת עולם, ושם
 נעשה לפניך את קרבנות חובותינו:
 המידים כסדרם, ומוספים כהלכתם.
 ואת מוסף יום ראש החודש הזה,

שירי חודש

הזבחים היו לכלם לזכרון לפניך. אהבת עולם תביא להם—השב להם אתהבך
 קרבנות חובותינו—קרבנות, שאנו תובים לתקריב. המידים—עולות
 המידים—קרבנות ראשי חדשים שמלבד עולת התמידה כהלכתם—במשפצם.

נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, כְּמַצֹּת
 וְצֹנֶה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ,
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֹמֹר.

”וַיִּבְרָאשִׁי חֲדָשִׁים תִּקְרִיבוּ עֲלֶיהָ לִי: פָּרִים בְּנֵי
 בָּקָר שְׁנָיִם, וְאַיִל אֶחָד, בְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה, תְּמִימִם”.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר: “שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
 לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן לִבְבֶּשֶׂת, וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם”.

אֵלֵהֶנוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ! חֹדֶשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ
 הַזֶּה, לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לִישׁוּעָה
 וּלְנִחְמָה, לְפִרְנָסָה וּלְכִכְלָכָה, לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם, לְמַחֲלַת חֲטָא וּלְעֲלִיַּת עוֹן, (בשנת העבור
 עד ר"ח ניסן ולכפרת פשע). וַיְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוּף וּקֵץ
 לְכָל צְרוּתֵינוּ, תְּחִלָּה וְרֵאשִׁי לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ.
 כִּי בַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל בְּחִרְתָּ מִכָּל הָאֲמוֹת, וַחֲכִי
 וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קָבַעַתָּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֹד יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (ולתפלתם
 שְׁעָה), וַיֵּשֶׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְרֵאשִׁי יִשְׂרָאֵל,
 וּתְפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד
 עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

פִּרְנָסָה, כִּלְכִּלָּה-כַּפּוּק כָּל הַצְּרִיכִים. קָבַעַתָּ-שְׂמֶתָ לְחֵק עוֹלָם.

וּתְחַזִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אֲתָה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלחי אבותינו, אלחי כל
בשר, ויצקנו ויצר בראשית. ברכות
והודאות לשמך הגדול ומקדוש,
על שהחייטנו וקממתנו. בן תחינו
ותקומנו, ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך, לשמורתך, ולעשות רצונך,
ולעבדך בכלב שלם, על שאנחנו
מודים לך, ברוך אל ההודאות.

ועל נפלאותיך וטובותיך שכל עת, ערב ובקר, וצהרים,
הטוב כי לא כלו רחמיך, והמרחם—כי לא תמו חסדיך—
כי מעולם קנינו לך. פתחה אפרים פאן, "על הנסים".

לחנכה

ועל הנסים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל התשועות,
ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות, שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל, להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך,
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבתי את ריבם, בנת
את דינם, נקמתי את נקמתם, מסרתי גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וטמאים ביד מהודים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי
תורתך; וכל עשית יש גדול ומקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה, ואחר כך באו בניך לבביר ביתך, ופנו את
היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימים אלו בחלל ובהודאה, ועשית עמם גם ופלא ונודה לשמך
הגדול סלה) ימי "חנכה" אלו ההודות וההלל לשמך הגדול, ועל כלם וכו'

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה, ויחללו ויבדכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ץ ברכת כהנים.

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו.
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים
ושלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך
ישראל בכל עת ובכר שעה בשדומך, (ברוב עוז ושלום).
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי! נצור לשוני מרע, ושמתי מדבר מרמה, ולקלקלי – נפשי
תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך
תהדוך נפשי, וכל הקמים ויחושבים עלי לרעה, מהרה תפר עצתם
ומקלל מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שרא תעלה
קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושרא אכעוס היום ושרא אכעיקה.
ותצילני מוצר הרע, ותן בלבי הננעה וענוה, מלכנו ואלהינו. יחד שמך
בעולמך, בנה עירך בסוד ביתך ושכלל היכלך ומבן קבוץ גלויות ופדה
צאנך ושמח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען
תורתך, עשה למען קדשך. למען יחלצון ידיך, הושיעה ימינך וענגי.
יהי רצון אמרי פי, ויהיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום
במרומוי, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך בראה בימי עולם ובשנים
קדמוניות. וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות.
ק"ש. עלינו. קדיש ותוס. בקרי נפשי.

סדר ערוב תבשילין

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר

קדשנו במצותיו, וצונו על מצות ערוב.

בהדין ערובא יהא שרא לנא: למיפא, ולבשלא,
ולאטמנא, ולאדרכא שרגא, ולמעבד כל צרכנא מיומא
שבא לשבתא, לנו, ולכל הדריב בעיר הזאת.

קדוש לשלש רגלים

בשחל יו"ט בשבת מתחילין פאן, ובחול מתחילין סברי מרגן.

יְהִי עָרֵב יְהִי בָכֶר:

יום הששי, ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל
אלהים ביום השביעי, מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום
השביעי, ויקדש אותו, כי בו שבת מכל מלאכתו, אשר
ברא אלהים לעשות.

בשחל יו"ט בחול מתחילין פאן

על חפת ברשות מרגן ורבותי.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר
בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו,
ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון את יום

(לשבת השבת הנה ואת יום)

קדוש קָדֹשׁ רְגֵלִים.

לִפְסַח	לְשַׁבּוּעוֹת	לְקַצֹּת	לְשִׁמְנֵי עֶצֶר וּלש"ת
חַג הַמִּצּוֹת	חַג הַשִּׁבְעוֹת	חַג הַסִּפּוֹת	חַג מִיּוֹנִי חַג
הָזֶה, זְמַן	הָזֶה, זְמַן מִמֶּנּוּ	הָזֶה, זְמַן	הָעֶצֶר הַזֶּה
הַיּוֹתֵנוּ	הַיּוֹתֵנוּ	שְׂמֵחֵנוּ	זְמַן שְׂמֵחֵנוּ

(לשבת באֶהֱבָה) מְקַרָּא קָדֹשׁ זָכָר לִיְצִיאַת מִצְרַיִם, בִּי
בָנוּ בַּחֲרֹת וְאוֹתֵנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, (לשבת וְשַׁבָּת)
וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ (לשבת באֶהֱבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
הִנְחַלְתֵּנוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (לשבת הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים.

בְּלִיל ראשון של סבות מברכים תהלה "לישב בסבה" ואחר כך
"שחחנינו" ובשני ימים אחרונים של פסח אין מברכים "שחחנינו" כלל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁחַחֲנֵנוּ וְקִיָּמָנוּ, וְהַנִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֶּבֶה.

ואם חל יום טוב במוצאי שבת מוסיפין נר והבדלה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קָדֹשׁ
לְחֹל, בֵּין אֹרֶךְ יָמִים לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשִׁשָּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה; בֵּין קִדְּשָׁת שַׁבָּת לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב
הַבְּבִלָּה, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁשָּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְּשָׁתָּ;
הַבְּבִלָּה וְקִדְּשָׁתָּ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשֶׁךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַמְּבַדִּיל בֵּין קָדֹשׁ לְחֹשֶׁךְ. שְׁחַחֲנֵנוּ.

עד תפלה זו מתפללים: ערבית-בסדר ערבית לשבת מצד 200 עד 205.
 שחרית-בסדר שחרית לשבת מצד 222 עד 262.
 מנחה-א) אשרי עד 302 ב) וקא לציון עד 302.
 (בשבת ג) ואני תפילתי עד 304. ד) קריאת התורה עד 305.

תפלת שלש רגלים לערבית, לשחרית, למנחה.

למנחה כי שם יי אקרא, הבו גדל לאלהינו.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
 אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל
 עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות,
 ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מתייה מתים אתה, רב להושיע.

ממוסף שמע"צ עד מנחת יום א' דפסח:

משיב הרוח ומוריד הגשם. בקיץ מוריד הגשם

מכלכל חיים בקסר, מתייה מתים ברחמים רבים,
 סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקנים אמונתו
 לישני עפר. מי כמותך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
 במית ומתייה, ומצמיח ישועה.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מתייה המתים.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה.

קדושה בחזרת התפלה

למנחה.

לשחרית.

נקדישך ונעריצך בנעם שיחסוד שרפי
 קדש המשלשים לך קדשה, בכתוב
 על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדש המשלשים

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יתללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי.
האל הקדוש.

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת
אותנו ורצית בנו, ורוממתנו מכל
הלשונות, וקדשתנו במצותיך,

לשחרית.

למנחה.

קו"ח קדוש, קדוש, קדוש יי צבאות!
מלא כל הארץ כבודו. חו"א, בקול
רעש גדול אדיר וחזק, משמיעים קול,
מתנשאים לעמת שרפים, לעמתם ברוך
יאמרו. קו"ח ברוך כבוד יי ממקומו.
חו"ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו,
כי מחכים אנחנו לך. מתי תמלוך בציון,
בקרוב בימינו לעולם ועד תשבון,
תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך,
לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו
תראינה מלכותך, בדבר האמור
בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך.

קו"ח ימלך יי לעולם, אלהיך ציון — לדר ודר, הללויה!

וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּכְנוּ לַעֲבֹדְתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת

בשחל יו"ט במוצאי שבת אומרים כאן בתוריענו

וּתְתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת) שְׂבָתוֹת לְמִנוּחָה
(?) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׂוֹן, אֶת יוֹם
(לשבת השבת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

לפסח	לשבועות	לקצות	לשמיני עצרת ולש"ס
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
הזֶה, זְמַן	הזֶה, זְמַן מַתָּן	הזֶה, זְמַן	הזֶה, הַזֶּה
חירותנו	תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ, וְכֵן לִיצִיאַת מִצְרַיִם.

בשחל יו"ט במוצאי שבת אומרים זה :

וּתְתִירֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקָךָ, וְתִלְמְדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
בְּךָם חֲבִי רְצוֹנָךְ. וּתְתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, מִשְׁפְּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת
אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וְתַנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שִׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קָדֵשׁ
וְחֲגֵי נִדְבָה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשַׁת שַׁבָּת וְכְבוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת
הַקֶּדֶשׁ, וְתַבְדִּיל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֵשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ,
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה;
בֵּין קִדְשַׁת שַׁבָּת לְקִדְשַׁת יוֹם טוֹב, הַבְּדִלָּתָהּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, קִדְשָׁתָהּ. הַבְּדִלָּתָהּ וְקִדְשָׁתָהּ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ. וְתֵתֵן לָנוּ וְכו'.

שירה חדשה

זְמַנֵּי שִׂשׂוֹן-חֲגִים לְשִׂשׂוֹן. חֲגֵי נִדְבָה-חֲגִים שֶׁל חֲדוֹת הַרִּים. חֲגִיגַת הַגָּל-

שְׂמִינַת הַחֵג.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַנְיֵעַ, וְיַרְצֶה
וְיַרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיַכְרִיז וְיַפְקֹד וְיַכְרִיז, וְיַכְרִיז
אֲבוֹתֵינוּ, וְיַכְרִיז מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְיַכְרִיז יְרוּשָׁלַּיִם
עִיר קֹדֶשׁ, וְיַכְרִיז כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל קָפְנִידָה, לְפָלִיטָה
לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, כְּיוֹם

לפסח	לשבעות	למסות	לשמיני עצרת ולש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג המסות	שמיני עצרת וחג

הַזֶּה, וְיַכְרִיז יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה, וְחֻשְׁיָנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וְכַדְבָּר יִשְׁמַע וְיַרְחִמֵם, חוּם וְחֶנֶן, וְרַחֲמֵם
עָלֵינוּ וְחֻשְׁיָנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְהַשְׁיֵאנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ: לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן, כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה בְּמִנוּחָנוּ) קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתַן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁפְעֵנוּ מִטוֹבָה,
וּשְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וּמַחַר לָבֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (לשבת בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן), בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
(שַׁבָּת ו) מוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ, וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקֹדְשֵׁי
שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְהַשְׁיֵאנוּ—הַעֲמֵם וְשִׂים עָלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ—בְּאֲשֶׁר
וּבְרַבְּתָנוּ אֶתְּהָ בְּרָצוֹן וְאֶתְּהָ לְכַנְיָהּ לְבָרְכֵנוּ.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובהתפלתם, ולתפלתם
 (שעה), והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
 ותפלתם (מתרה) באהבה תקבל ברכון, ותהי לרצון תמיד
 עבודת ישראל עמך.
 ותתחננה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך, מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
 אלהינו ואשרי אבותינו, אלהי כל
 בשר, יצחקנו, יוצר בראשית, ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש,
 על שהתחייבתנו וקנאתנו. בן תחינו
 ותקמנו, ותאסוף גלותינו לחצרות
 קדשך, לשמור חקך, ולעשות רצונך,
 ולעבדך בכלב שלם על שאנחנו
 מודים לך, ברוך אל ההודאות.

ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב, ובקר, וצהרים.
 הטוב כי לא כלו רחמך, והמרחם, כי לא תמו חסדך,
 כי מעולם קנינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
 תמיד לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
 באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
 הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

יש"ן אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת, בתורה הנתונה
 על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו בהנים, עם קדשך,
 באמור: וברכה יי וישמרה! יאר יי פניו אליך ויחנה! וישא יי פניו אליך
 וישם לך שרים!

לשהרית.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאַחֵד (יחד)
בְּאֵד פְּנוּדָה. כִּי בְּאֵד פְּנוּדָה, נִתְּתָה לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד,
וְצִדִּיקָה (וְרַחֲמִים) וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשָׁלוֹם. וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבְרֹךְ
אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. (ברוב עז ושלום). שְׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.

למנחה ולמעריב.
שְׁלוֹם רַב עַל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תְּשִׁים
לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל
הַשָּׁלוֹם, וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבְרֹךְ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי - נַפְשֵׁי
תְּדוֹם, וְנַפְשֵׁי בַּעֲפָר לְכָל תְּדוּהָ. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל תַּקְמִים וְחַיּוּשִׁים עָלַי לְדַעַה, מִחֲדָה הָפַר עֲצָתְךָ
וּמִלְּקַל מַחֲשַׁבְתְּךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂרָא תַּעֲלֶה
קִנְיַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל אֲחֵרִים, וְשְׂרָא אֲכַעֲסֶנּוּ וְשְׂרָא אֲבִיעֶסֶנּוּ.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּד הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנוּהָ, מִלְּבָנוּ וְאֱלֹהֵינוּ. יְחַד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּגֵה עִירְךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיְכָלְךָ וְנִמְכֵּן קַבּוּץ גְּלוּת וּפְדָה
צֹאנְךָ וְשִׁמְח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לָמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לָמְעַן יִמְנֶךָ, עֲשֵׂה לָמְעַן
תִּוְדָּתְךָ, עֲשֵׂה לָמְעַן קִדְשֶׁתְךָ. לָמְעַן יִחַלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי רָצוֹן אֱמֹרֵי כִּי, וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְכֶנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶסֶדְךָ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נֶעְבְּדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קַדְמוֹנוֹת. וְעֲרֹבָה לִי בְּנִתְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנוֹת.

לאחר תפלה זו מתפללים: ערבית - קדיש שלם צד 108 (ובשבת: נקלו, מן אבות
צד 210), קדיש צד 399, עלינו צד 410, קדיש ותום צד 412.
שחרית - תלל צד 385, קריאת התורה צד 274, (ובשבת: יקום
בורן צד 277), אשבי צד 283, הקנט ספר התורה
להיכל ואחר כך מתפללים תפלת "מופת" צד 408.
מנחה - עלינו, קדיש ותום.

בְּאַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח, וּבַיּוֹם ב' שֶׁל שִׁבְעוֹת, וּבַשְּׁמִיעַ, וּבַיּוֹם כְּפֹר מִזְבִּירֵינִי נְשִׁמוֹת אֶחָד ק"ח.
לְנִשְׁמַת אָב.

יִזְכּוּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרִי (פ"ב) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ.
בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צִדְקָה בְּעֵדוֹ. בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נַפְשׁוֹ צְרוּרָה.
בְּצֹרֵר הַחַיִּים, עִם נִשְׁמַת אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שָׂרָה.
רִבְקָה, רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצִדְקָנוֹת שֶׁבָּנוּ עֲדָנוּ.
וְנֹאמַר: אָמֵן!

לְנִשְׁמַת אִם.

יִזְכּוּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹדֵתִי (פ"ב) שֶׁהָלַכָה לְעוֹלָמָהּ.
בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צִדְקָה בְּעֵדָהּ. בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נַפְשָׁהּ.
צְרוּרָה בְּצֹרֵר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שָׂרָה.
רִבְקָה, רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצִדְקָנוֹת שֶׁבָּנוּ עֲדָנוּ.
וְנֹאמַר: אָמֵן!

לְנִשְׁמַת אֲבוֹת וְאִמִּים וְשְׂאֵר קְרוֹבִים.

יִזְכּוּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת זְקֵנִי וְזִקְנוֹתִי, דוֹדִי וְדוֹדוֹתִי, אֲחִי
וְאֲחִיוֹתִי, וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבֵי וְקְרוֹבוֹתִי, הֵן מֵצֵד אָבִי, וְהֵן מֵצֵד
אִמִּי, שֶׁהָלָכּוּ לְעוֹלָמָם, הֵן שְׁהוֹמָתוֹ, הֵן שְׁהוֹרָגוֹ, הֵן שֶׁנִּשְׁתַּחֲוּוּ
וְשֶׁנִּשְׁרָפוּ וְשֶׁנִּשְׁטַבְּעוּ וְשֶׁנִּהְיָנוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי
נוֹדֵר צִדְקָה בְּעֵד הַזִּכְרָת נִשְׁמוֹתֵיהֶם. וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶינָה
נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצֹרֵר הַחַיִּים, עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל
אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שָׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר
צַדִּיקִים וְצִדְקָנוֹת שֶׁבָּנוּ עֲדָנוּ. וְנֹאמַר: אָמֵן!

מִי שֶׁבִּרְדָּה אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב מִשָּׁה וְאַחֲרָיו דָּוִד וְשְׁלֹמֹה,
הוּא וְיִרְמְיָה אֶת ר' (פ"ב) בְּעִבּוֹר שְׁנֵדֵר צִדְקָה בְּעֵד הַנְּשִׁמוֹת שֶׁהוֹכִיר הַיּוֹם
לְכָבוֹד הַמָּקוֹם, לְכָבוֹד חַמּוּרָה וְלְכָבוֹד הַרְגֵּל (כ"ה וּבִי"ב וְלְכָבוֹד הַיּוֹם הַדִּין).

רְגִלִּים.

בַּעַל

תְּשִׁים

זֶה הוּא

לְכָל

וְשׁוֹב

לְכָל

שֶׁיֵּרָאֵל

וּבְכָל

לֹא מִדָּה.

יְהוָה נִפְשִׁי

מִצִּדְקָה

וְעִצְתָּם

לֹא תַעֲלֶה

אֶבְרִימָה.

חֲדָר שְׁמִי

וּפָדָה

שֶׁהָלָכְנוּ

מִיָּדָה וְעִנִּי.

שֶׁהָלָכְנוּ

לְמַעַן

מִדְּמוֹנוֹת.

וְהַיּוֹם מִגֵּן אֲבוֹת

וְהַיּוֹם מִגֵּן צִדְקָה 122.

וּבְשִׁבְתָּ וְקוֹם

כְּפֹר הַחֲרוּתָה

צִדְקָה 408.

בְּשֹׁכֵר זֶה הַקֶּבֶ"ה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וַיִּצְיָקָה מִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, (בר' ובי"ו) וַיִּכְתְּבֵהוּ וַיַּחֲתֶמְהוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּזֶה יוֹם הַדִּין וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וַיַּחֲלֹתָהּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו (בשלוש רגלים) וַיַּזְכֵּהוּ לַעֲלֹת לְהַקְדֵּשׁ, עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אָחָיו וְנֹאמַר: אָמֵן.

לְהַקְדֵּשׁ.

לְזָכֵר.

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמִרוֹמִים, אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמִרוֹמִים, הַמַּצֵּא מְנוּחָה וְכוֹנֵה תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה הַמַּצֵּא מְנוּחָה וְכוֹנֵה תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה הַשְּׂכִינָה, בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים בְּכוֹהֵר הַרְקִיעַ מוֹהֲרִים אֶת נִשְׁמַת הַרְקִיעַ מוֹהֲרִים אֶת נִשְׁמַת (פ"ב"ס) שֶׁחֲלָה לְעוֹלָמוֹ, בַּעֲבוּר שֶׁחֲלָה לְעוֹלָמָהּ, בַּעֲבוּר (שפלוני) נֶדֶב לְצַדִּיקָה בְּעַד הַזְכֵּרֶת נִשְׁמַתָּה, נֶדֶב לְצַדִּיקָה בְּעַד הַזְכֵּרֶת נִשְׁמַתָּה, נִשְׁמַתוֹ, לָכֵן בַּעַל הַרְחֵמִים יִסְתַּיְהוּ לָכֵן בַּעַל הַרְחֵמִים יִסְתַּיְהוּ בְּסִתְרֵי כַּנְּפָיו לְעוֹלָמִים, וַיַּצְרוֹר בְּסִתְרֵי כַּנְּפָיו לְעוֹלָמִים, וַיַּצְרוֹר בְּצִרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמַתוֹ, ה' הוּא נִחְלָתָהּ, ה' הוּא נִחְלָתָהּ, וַיִּנָּח בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבוֹ, וַיִּנָּח בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבוֹ, וְנֹאמַר: אָמֵן!

וְנֹאמַר: אָמֵן.

אֵב תְּרַחֲמִים, אֲשֶׁרִי. יִחַלְלוּ וּמַחֲזִירֵי חַסִּידֵי הַיִּקְל. ח"ק.

מוֹסֵף לְשֵׁשׁ רִגְלִים.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, תָּבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ.

אֲדֹנֵי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֵלְתָּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֵם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיז, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֵּן אֲבֹרָהֵם.

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּמוֹסַף שְׁמַע צ' מִתְחִילִין לומר מְשִׁיב הַרוּחַ וּבְמוֹסַף א' דַּפְסָה מִתְחִילִין לומר מוֹרִיד הַטַּל. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל. בְּקִיץ מוֹרִיד הַטַּל.

מִבְּלִל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַכְבִּים אֲמוֹנִיִּם
לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מְלֹךְ
מַמְּוִת וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנִאֲמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה.

לחול חמוער.

קדושה בחזרת התפלה.

ליום טוב ולהושענא רבא.

כְּתֹר וְיָתֵנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים
הַמּוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי
מִשְׁתֵּה יַחַד בְּלִם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁ בְּדָבָר
הָאֲמֹר עַל יָד גְּבִיאָד: וְקִרְאָה זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר: קו"ח קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי
צְבָאוֹת! מְרַא כָּל הָאָרֶץ בְּבוּדוֹ, חוֹן בְּבוּדוֹ
מְרַא עוֹלָם, מְשַׁרְתִּיו שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה.
אֵיזָה מְקוֹם בְּבוּדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, לְעַמְּתָם
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. קו"ח בְּרוּךְ בְּבוּד יי
מְמַקְּמוֹ. חוֹן מְמַקְּמוֹ הוּא יִפֹּן בְּרַחֲמָיו
לְעַמּוֹ, וַיַּחֲזֶן עִם הַמַּיְחֲדִים שְׁמוֹ עֶרְבּוּבָךְ
בְּכָל יוֹם תָּמִיד, פְּעֻמִּים. בְּאַהֲבָה
שְׁמַע אוֹמְרִים. קו"ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ,
יי אֶחָד! חוֹן הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אֲבִינוּ,
הוּא מְלַכְנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יוֹשִׁיעֵנוּ
וַיִּנָּאֲלֵנוּ שְׁנִית וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל
חַי יֹאמַר: הֵן גָּאֲלָתִי אֶתְכֶם בְּרֹאשִׁית
לְהוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים, קו"ח אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.

וְדַר תְּלָלוּיָהּ! אֵת קדושה

ת נשמות.

ע ומחלה,

לח ברכה

עם כל

במרומים,

פי השכינה

ים בן

מח (עב"ס)

גור (שפלוני)

נשמתה,

הה בסתר

ר בצדוד

וא נחלתה,

משפכה.

אברהם,

ורא, אל

די אבות.

הם.

ושיע.

יד הטל.

מוסף לשלש רגלים.

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי.
האל הקדוש.

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת
אותנו ורצית בנו, ורוממתנו, מכל
הלשונות, וקדשתנו במצותיך,
וקרבתנו מלכנו לעבדך ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת.

ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום
(לשבת השבת הזה ואת יום)

קדושה

אדיר אדירנו יי אדנינו, מה אדיר שמך בכל
הארץ. והיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא
יהיה יי אחד ושמו אחד.

חזן ובדברי קדשך כתוב לאמר: קו"ח ימלך יי לעולם
אלהיך ציון דר ודר, הללויה. אתה קדוש וכו'
ס

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשני
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
היום, ומן	היום, ומן	היום, ומן	היום, ומן
חרותנו.	תורתנו.	שמחתנו.	שמחתנו.

(לשבת באהבה) מקרא קדש, וזכר ליציאת מצרים.

ומפני חטאינו נלנינו מארצנו, ונתרחקנו מעל
אדמתנו, ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות
ולהשתחוות לפניך, ולעשות חובותינו בבית
בחרתך, בבית הגדול והקדוש, שנקרא שמה
עציו, מפני הך שנשתלחה במקדשך. יהי רצון
מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן,
שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך
הרבים, ותבנהו מהרה ותגדל כבודו.

אבינו מלכנו! גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה,
והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. וקרוב פזורינו
מבין הגוים, ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ. והביאנו
לציון עירך ברנה, ולירושלים, בית מקדשך, בשמחת
עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו:
תמידים בסדרם, ומוספים בהלכתם. ואת מוסף יום

(לשבת ואת מוספי יום השבת היום ויום)

שירה חדשה

נלנינו—נכדנו הלכנו בגולה. חובותינו—העבודות שאנו חייבים. בית בחרתך—
בבית שבתך בו. מפני הך—יר האוב. והופע—הגלה בחרך. ונפוצותינו בנס—
אסוף פזורינו. מירכתי—מקצות

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשבת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
היה.	היה.	היה.	החג הזה.

נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לִפְנֵיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנָה, כְּמוֹ שִׁבְתְּבָתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, מִפִּי כְבוֹדְךָ, בְּאֹמֹר:

לשבת.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עַלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ, עַל עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ. זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם בְּאֹמֹר.

ליום א' וב' דפסח. לשבועות. ליום א' וב' דסוכות.

ובחדש תראשון בארבעה עשר יום לחדש - פסח ליי. ובחמשה עשר יום לחדש הזה - חג, שבועת ימים מצות יאכל. ביום הראשון מקרא קדש, כל מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבתם אשה עלה ליי: פרים בני בקר שנים, ואיל אחד, ושבעה כבשים בני שנה, תמימים יהיו לכם.	וביום הכפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבעתיכם, מקרא קדש יהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבתם עלה להיח ניחח ליי: פרים בני בקר שנים, איל אחד, שבעה כבשים בני שנה.	ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו, וחגותם חג ליי, שבועת ימים. והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליי: פרים בני בקר שלושה עשר, אילים שנים, כבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים יהיו.
--	---	---

וּמִנְחָתָם וּנְסִכֵּיהֶם בַּמִּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאַיִל, וְעֶשְׂרֹן לִבְבֶּשֶׂת, וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם
או"א וכו' וּבִשְׁבַּת אוֹמְרִים יִשְׁמְחוּ קֹדֶם או"א.

לשבת

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתָךְ שׁוֹמְרֵי שְׁבַת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי,
כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיַּחֲעֲנֵנוּ מִשּׁוֹבָה, וּבִשְׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ, חֲמִידַת יָמִים
אוֹתוֹ קָרָאתָ, וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

בְּחֹל תְּמוּעָד פֶּסַח וּבִשְׁנֵי יָמִים אַחֲרָיוֹם שֶׁל פֶּסַח אוֹמְרִים זֶה:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה: פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵים, וְאַיִל
אֶחָד, וְשִׁבְעָה בְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם יְהִיו לָכֶם.

וּמִנְחָתָם וּנְסִכֵּיהֶם בַּמִּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאַיִל, וְעֶשְׂרֹן לִבְבֶּשֶׂת, וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.
אַחֲרֵינוּ נֹאמְרֵי אַבְוִתֵּינוּ וְכו' וּבִשְׁבַּת אוֹמְרִים גִּב' יִשְׁמְחוּ קֹדֶם או"א.

בְּיוֹם רֵאשׁוֹן דְּחוּד'מ סְבוֹת.

וּבְיוֹם הַשְּׁנִי: פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵים עֶשֶׂר, אִילִם שְׁנֵים,
בְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי: פָּרִים עֶשְׂתֵּי עֶשֶׂר, אִילִם שְׁנֵים, בְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר, תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וּנְסִכֵּיהֶם בַּמִּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאַיִל, וְעֶשְׂרֹן לִבְבֶּשֶׂת, וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.
או"א וכו' וּבִשְׁבַּת אוֹמְרִים גִּב' יִשְׁמְחוּ קֹדֶם או"א.

בְּיוֹם שְׁנֵי דְחוּד'מ סְבוֹת.

וּבְיוֹם הַרְּשִׁישִׁי: פָּרִים עֶשְׂתֵּי עֶשֶׂר, אִילִם שְׁנֵים, בְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר, תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הָרְבִיעִי: פָּרִים עֶשְׂרֶה, אִילִם שְׁנֵים, בְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר, תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וּנְסִכֵּיהֶם בַּמִּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאַיִל, וְעֶשְׂרֹן לִבְבֶּשֶׂת, וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.
או"א וכו' וּבִשְׁבַּת אוֹמְרִים גִּב' יִשְׁמְחוּ קֹדֶם או"א.

ביום שלישי דחיה"מ סבות.

וביום הרביעי: פרים תשעה אילים שנים, בקשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים. ומנחתם

וביום החמישי: פרים תשעה, אילים שנים, בקשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים.

ומנחתם ונסכיהם כמדרב: שלשה עשרנים לפה, ושני עשרנים לאיל, ועשרון לבבש, וזין בנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים כהלכתם. או"א וכו' ובשבת אומרים ג"כ ושמו: קודם או"א.

ביום רביעי דחיה"מ סבות.

וביום החמישי: פרים תשעה, אילים שנים, בקשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים. ומנחתם

וביום הששי פרים שמונה, אילים שנים, בקשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים.

ומנחתם ונסכיהם כמדרב: שלשה עשרנים לפה, ושני עשרנים לאיל, ועשרון לבבש, וזין בנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים כהלכתם. או"א וכו' ובשבת אומרים ג"כ ושמו: קודם או"א.

לחושענא נכה.

וביום הששי: פרים שמונה, אילים שנים, בקשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים. ומנחתם

וביום השביעי: פרים שבעה, אילים שנים, בקשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים.

ומנחתם ונסכיהם כמדרב: שלשה עשרנים לפה, ושני עשרנים לאיל, ועשרון לבבש, וזין בנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים כהלכתם. אלהינו ואלהי אבותינו וכו' ובשבת אומרים ג"כ ושמו: קודם אלהינו ואלהי אבותינו.

לשמיני עצרת ולשמחת תורה.

ביום השמיני: עצרת תהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבנות עליה אשה ריח ניחח לוי: פר אחד, איל אחד, בבשים בני שנה שבעה, תמימים.

ומנחתם ונסביתם במדבר: שלשה עשרים לפר, ושני עשרים לאיל, ועשרון לבבשי, ויין בנסבו, ושעיר לבפר, ושני תמידים כהלכתם.

לשבת.

ישמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי ענג, עם מקדישי שביעי, בלם ישבעו ויתענגו מטובך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו מקראת, זכר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו (לשבת רצה במנוחתנו) מלך רחמן!
רחם עלינו; טוב ומטיב! הדרש לנו. שובה אלינו
בהמון רחמיה, בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך
בביתך, וכוונן מקדשך על מכונו, והראנו בבנינו
ושמחנו בתקונו. והשב כהנים לעבודתם, ולוים—
לשירם ולזמרים, והשב ישראל לגוייהם, ושם נעלה
ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו, בכתוב
בתורתך: שלוש פעמים בשנה, יראה כל זכורך
את פני יי אלהיך, במקום, אשר יבחר, בחג המצות,
ובחג השבועות, ובחג הסוכות; ולא יראה את פני
יי ריקם, איש במתנת ידו, בברכת יי אלהיך,
אשר נתן לך.

שירי חזקה

הדרש לנו—שים לבך להיטב לנו, על מכונו—באיתנו. בתקונו—בהשלמתו
ושכלולו. לגוייהם—למושבותם.

וְהִשְׁאֵנּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרִכַּת מוֹעֲדֶיךָ: לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן, כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ:
לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה נָא בְּמִנוּחָנוּ), קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה,
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וּמַחֲרֵ לָבֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת.
וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לשבת בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן:
(שִׁבְתָּו) מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ, וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי
שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקִּדְּשֶׁךָ (הַשְׁבֵּתָו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים.
רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה) וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל,
וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים רַבִּים
מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִבְּלָתָנוּ, בֶּן תַּחֲנוּנוֹ
וְתַקְּלָתָנוּ, וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת,
קִדְּשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ,
וּלְעִבְדֶּךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנִיחֵנוּ
מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ

הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִזֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, גּוֹדֵל לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּיָּדְךָ,
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹשׁ לָךְ,
וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ,

וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמִיבּוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וּבֹקֶר, וְצִהְרִים.
הַטּוֹב—כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם—כִּי לֹא תִרֶוּ חֲסִדֶּיךָ—
כִּי מַעֲלֵם קוֹנֵינוּ לָךְ.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ץ ברכת כהנים

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בקנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך, נתת לנו יי אלהינו: תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך, (ברוב עז ושלום).

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.
אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי – נפשי
תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך, ואחרי מצותיך
תרוץ נפשי, וכל הקמים ודוחשים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם
ומקלל מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שרא תעלה
קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך.
ותצילני מאר הרע, ותן בלבי הכנעה וענוה, מלכנו ואלהינו. יחד שמך
בעולמך, בנה עירך יסוד ביתך ושכלל היכרך ומבין קבוצ גליות ופרה
צאנך ושמש עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימנך, עשה למען
תורתך, עשה למען קדשך. למען יחלצני ידיך, הושיעה ימינך וענני.
יהי רצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום
במרומוי, הוא יעשה שדום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך בראה כימי עולם וכל שנים
קדמוניות. ועד בך ליי מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכל שנים קדמוניות.

התן חזון על התפלה ואחר כך אומרים: א. "אין פאלהינו" צד 117

ב. עלינו צד 120 ג. אנשים ומורות צד 295 ד. שיר של יום צד 10

סֵדֶר נְשִׂיאת כַּפִּים

בְּשִׁמְנוֹת שֶׁ"ץ לְוַתְּחִינָה עֵינֵינוּ אוֹמְרִים.

וְתַעֲרַב עֲלֶיךָ עֲתִירְתָּנוּ בְּעוֹלָה
 וּבִקְרָבָן. אֲנֵא רַחוּם! בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 הָשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ וְסֵדֶר
 הָעֲבוּדָה לְיְרוּשָׁלַיִם. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, וְשֵׁם גִּעְבּוּדְךָ
 בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבִשְׁנֵים קַדְמוֹנוֹת.
 וְהַשֶּׁ"ץ מְסִיִּים בָּרוּךְ אַתָּה יי, שְׂאוֹתְךָ לְבִדְךָ
 בִּירְאָה גִּעְבּוּד. (אֲמֵן) מוֹדִים וכו'.

קוֹדֶם הַדִּיקָן אוֹמְרִים זֶה הַבְּחִינִים וְהָעֵם בְּלִחָשׁ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה
 הַבְּרָכָה הַזֹּאת (לְכַתּוּב) שְׁעָוִיתָנוּ (לְחַקֵּל שְׁעָוִית) לְבָרֶךְ אֶת
 עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל: בְּרָכָה שְׁלֵמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מְכֻשׁוֹל
 וְעוֹן, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְתַעֲרַב עֲלֶיךָ עֲתִירְתָּנוּ-תַּנּוּם לְךָ וְסֵדֶרְךָ-שְׂכִינְתְּךָ-בְּעוֹדָה-עֲבוּדָה הַבְּחִינִים.

חש"ן אומר בלחש:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת, בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבִידְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲדָרֶן וּבִגְנוֹ

כְּהָנִים

חש"ן אומר בקול רם:

וּבִקְהָל עוֹנִים: **עַם קְדוֹשְׁךָ, כְּאֲמֹר.**

וּכְכֹהֲנִים מְבָרְכִין:

יְאֹר. אֱלֹהִים יְחַנְנוּ
וּבְרַכְנוּ יְאֹר פְּנֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְהוָה. יי, יי, אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן, אֲרָךְ אֲפִים
וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת.

פְּנֵיו. פִּנָּה אֲדִי וְחַנְנִי, כִּי
יְחִיד וְעֵז אָנִי.

אֱלֹהֶיךָ. אֱלֹהֶיךָ יי נַפְשִׁי
אֲשָׁא.

וְיִחְנְךָ. חַנָּה כְּעֵינִי עֲבָדִים
אֵל יֵד אֲדוֹנֵיהֶם,
כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֵל יֵד גְּבֻרָתָהּ,
כֵּן עֵינֵינוּ אֵל יי אֱלֹהֵינוּ עַד
שְׁיִחְנְנוּ. רַב־שׁע

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֱהָרֹן,
וְצִוָּנוּ לְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: אָמֵן

יְבָרְכֶךָ. יְבָרְכֶךָ יי
מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

יְהוָה. יי אֲדוֹנֵינוּ, מַה
אֲדִיר שִׁמְךָ
בְּכָל הָאָרֶץ!
וְיִשְׁמְרֶךָ. שְׁמֵרֵנִי אֵל כִּי
חֲסִיתִי בְךָ. רַב־שׁע

בשחכנים מוננים וישמרך, ויחנך, אומרים תקהל זה.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי שְׁלֶךְ וְחַלּוּמוֹתֵי שְׁלֶךְ,
חֲלוּם חֲלָמָתִי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שִׁיחֵיו כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל, לטוֹבָה. בֵּין שְׁחַלְמָתִי עַל עַצְמִי, וּבֵין
שְׁחַלְמָתִי עַל אֲחֵרִים, וּבֵין שְׁחַלְמוֹ אֲחֵרִים עָלַי. אִם
טוֹבִים הֵם, חֲזַקְתֶּם וְאַמְצֶם, וַיִּתְקַיְּמוּ בִי וּבְהֶם,
בְּחַלּוּמוֹת שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה,
רַפָּאֵם: בְּחֻזְקָהוּ, מֶלֶךְ יְהוּדָה, מַחְלִיו, וּבְמִרְיָם
הַנְּבִיאָה מְצַרְעָתָהּ, וּכְנַעֲמָן מְצַרְעָתוֹ, וּכְמִי מָרָה עַל
יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּכְמִי יִרְיָחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וְכֵשֶׁם
שֶׁהַפִּכְתָּ אֶת קָלִילַת בְּדָעִם הָרָשָׁע מִקָּלִילָה לְבִרְכָּה,
כֵּן תַּחֲפוּדְךָ כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לטוֹבָה,
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַחַנְּנֵנִי וְתַרְצֵנִי. אָמֵן

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת **פָּנָיו.** אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי

יְיָ, וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי

יִשְׁעוֹ, וְיַמְצֵא חַן

וְשָׁכַל טוֹב בְּעֵינֵי

אֱלֹהִים וְאָדָם.

יְחַנֵּה. יְיָ תַחַנְּנוּ לָךְ קוֹיִנוֹ

הַיְהוָה וְרַעַם לְבָבְךָרִים,

אִף יִשְׁוּעָתְנוּ בְּעֵת

צָרָה.

וַיִּשָּׂם. וַיִּשְׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי

אֲבָרְכֶם.

לֵךְ. לֵךְ, יְיָ, הַגִּדְ לָהּ וְהַתְנַשֵּׂא לָכֵל לְרֹאשׁ.
וְהַגְבִּירָהּ, וְהַתְפַּאֲרֶתָּה, **שְׁלוֹם. שְׁלוֹם, שְׁלוֹם**
וְהַנִּצָּח, וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ: לֵךְ, יְיָ, הַמְּלִכָה אֲמַר יְיָ, וְרַפְּאֲתִיו.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן
קִדְשֵׁת הַסִּדְרָה וְגִדְל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים, וְלְמַעַן טְהַרְתַּ שְׁמֶיךָ
הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, בְּעָשָׂרִים וּשְׁתֵּים אֲוִתִּיּוֹת הַיּוֹצֵאִים
מִן הַפְּסוּקִים שֶׁל בְּרַבְת כְּהֻנִּים (אֲנֶקֶת"ם פֶּסֶט"ם פֶּסֶט"ם דְּיוֹנִס"ם)
הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲחֵרִן וּבְנָיו עִם קְדוּשָׁה, שֶׁתְּהִיָּה קָרוֹב לִי
בְּקִרְאֵי לֵךְ; וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, נִאֲקָתִי וְאֲנֶקֶתִי תָמִיד, בְּשֵׁם
שֶׁשִּׁמְעָה אֲנֶקֶת יַעֲקֹב תְּמִימָה, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֵּן לִי
וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפְרִנְסָתֵנוּ בְּרוּחַ וְלֹא בְצִמְצוּם,
בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחָת וְלֹא בְּצֶעַר מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה,
בְּשֵׁם שְׁנֵתָה פֶּסֶת לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלָבוֹשׁ לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ,
הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתְּנֵנוּ: רְאֵהבָה, לֶחֶן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ, וְיִהְיוּ דְבָרֵי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתְךָ,
בְּשֵׁם שְׁנֵתָה אֶת יוֹסֵף צַדִּיקְךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו בְּתִנֵּת
פָּסִים, רְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵיו.
וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וּלְמוֹכָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי.
וְתֵן כְּלָבִי בִּינָה לְהַבִּין לַהֲשִׁבִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד
תּוֹרָתְךָ וְסוּדוֹתֶיהָ, וְתַצְלִיחֵנִי מִשְׁנֵיאוֹת, וְתִטְהַר רַעֲיוֹנֵי וְלָבִי

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַפְּשׁוּטִים—הַפְּרוּשִׁים עַל כָּל, נִאֲקָתִי וְאֲנֶקֶתִי—צִעֲקָתִי וְאֲנֶחְתִּי. בְּרוּחַ—בְּרַחֲבָה.
בְּצִמְצוּם—בְּלִחָץ. פֶּסֶת לֶחֶם—רַבּוּי שֶׁל לֶחֶם, ר"ל כִּיד רַחֲבָה. נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתְךָ—
דְּבָרֵי שֶׁאֲדַבֵּר לְבָרִיּוֹת בְּעֵינֵי עֲבוֹדָתְךָ יִהְיוּ מְקַבְּלִים לָהֶם. בְּשֵׁם—בְּמוֹ, וּלְמוֹכָה אוֹת—
וְאוֹת לְמוֹכָה, וְסוּדוֹתֶיהָ—סִתְרֵי הַתּוֹרָה.

לַעֲבֹדָתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ. וְתֹאדִיר יָמִי וַיְמִי אֲשֶׁתִּי וּבָנִי וּבָנוֹתִי
(אִם יֵשׁ לוֹ אֵב וְאִם וַיְמִי אָבִי וְאִמִּי) בְּטוֹב וּבְנִעְמוֹת בְּרוּב עֵז
וְשָׁלוֹם. אָמֵן סָלָה.

אֲחֵר הַדִּיקָן אוֹמְרִים הִתְחַל:

אֲדִיר בְּמָרוֹם, שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה! אֲתָה—שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ—שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן
שְׁמֵשׁיךָ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל: חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם.

וְהַכֹּהֲנִים אוֹמְרִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! עֲשִׂינוּ מַה שְּׁגִזְרָתְךָ עָלֵינוּ, אֵף אֲתָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמַה
שֶׁהִכְפַּחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבְרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת
יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲנִי
זִבְת חֶלֶב וְדָבָשׁ.

סֵדֶר קְדוּשָׁא רַבָּא לְשֹׁלֵשׁ רִגְלִים וּלְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

לְשִׁבְתָּ וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וכו'.

עַל בֶּן בֶּרֶךְ יִהְיֶה אֶת יוֹם הַשִּׁבְתָּ וַיְקַדְּשֵׁהוּ.

לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

לְשֹׁלֵשׁ רִגְלִים

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶף לַיּוֹם חֲגֻגְנוּ, כִּי חֹק
תִּקְרָאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם. לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאַלְהֵי יַעֲקֹב.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

עַל חֵייוֹ סִבְרֵי מְרִנָּה וְרִבּוּתִי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

לְטוֹבוֹת

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ, לֵישֵׁב בְּסֻכָּה.
וְשׁוֹתָה כִּדְרֵי רִבְעִית בֵּין נֶחֱם לְכָל תַּסְסִּבִּין.

שִׁירָה חֲרָשָׁה

לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם—לְשָׁלוֹם עוֹלָם. שְׁגִזְרָתְךָ—שְׁמִיטָה לְכָרֶךְ אֵלֶּה יִשְׂרָאֵל.

עד תפלה זו מתפללים: ערבית-בסדר ערבית לשבת מצד 200 עד 205.			
שחרית-בסדר שחרית לשבת מצד 222 עד 263.	"	"	"
מנחה-א' אשתי צד 302 ב' ובא לציון עד 304.	"	"	"
בשבת ג' ואני תפילתי צד 304. ד' קריאת התורה צד 305.	"	"	"

תפלת ראש השנה לערבית, לשחרית, למנחה.

למנחה כי שם יי אקרא, הבו גדל לאלהינו.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה.

זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים וכתבנו

בספר החיים, למענך אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,

סומך נוֹפְלִים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו

לישני עפר. מי כמותך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך

ממית ומחיה, ומצמיח ישועה.

מי כמותך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה.

לדור ודור המליכו לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש.

ובבן יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמו ועל

ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות
בית דוד משיחך, ועל מבונך וחיכךך.

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל
מעשיך, ואימתך—על כל מה שבראת,
וייראוך כל המעשים, וישתחוו לפניך
כל הברואים, ויעשו כלם אנדה אחת
לעשות רצונך בלבב שלם; כמה
שידענו יי אלהינו שהשלטן לפניך
עז בידך, וגבורה בימינך, ושמך נורא
על כל מה שבראת.

ובכן תן כבוד יי לעמך, תהללה ליראיך, ותקנה
טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך, שמחה
לארצך, וששון לעירך, וצמיחת קרן לדוד עבדך,
ועריכת נר לבן ישי משיחך, במהרה בימינו.
ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלו,
וחסידים ברנה יגילו, ועולתה תקפץ פיה, וכל

שיר תודה

אנדה-חברה. שלטן-משלה. פתחון פה-אמן לב לפתוח פה ולענות מחרפתיים.
צמיחת קרן-שתצמח קרנו, כלומר, פחו ונבחרתו. ועריכת נר-שתערוך לו נר משלה.
ובכן-אם כה תעשה ושמחו צדיקים. ועולתה תקפץ פיה-העולה תסגור פה ותאכל.

הַרְשָׁעָה בָּלָהּ בַּעֲשֵׁן תִּכְלָהּ, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
יָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אֹתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
לְבָרָךְ: עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, בְּכַתּוּב
בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדָר וָדָר הַלְלוּיָהּ!

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ,
בְּכַתּוּב: "וַיִּגְדֹּה יי זְכָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה". בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלִיךְ הַקְדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ
אוֹתָנוּ וּרְצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ,
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּקְנֵי לַעֲבֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ.

כְּשֶׁחָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אוֹמְרִים כֹּהֵן וְתוֹדִיעֵנוּ

הַבְּאוֹר תִּמְצֵא בְדֶף 385

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה, וְתִלְמְדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם לְפִי רִצּוֹנְךָ. וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת

וַתֵּתֶן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זכרון) תְּרוּעָה
(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זִכָּר לַיְצִיאַת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיַּנִּיעַ, וַיִּרְאֶה,
וַיִּרְצֶה, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּנֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדָה, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשׁ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל קְפֻנָּה, לְפָלִיטָה לְמוֹכָה,
לְחַן וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזְכָּרוֹן
הַזֶּה, וְזָכְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה, וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה, וְחֻשִׁיעָנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּן, וּרְחֻם
עָלֵינוּ וְחֻשִׁיעָנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אַתָּה מִלֶּכֶד חֲנוּן וּרְחוּם אָתָּה.
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
כָּלּוּ בְכָבוֹדְךָ, וְהִנָּשְׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ, וְחֹפֶעַ
בְּהַר גֹּאֲזוֹן עֲזָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶצְךָ, וַיֵּדַע
כָּל פֶּעוּל: כִּי אַתָּה פֹּעֵלָתוֹ, וַיִּבִּין כָּל יְצוּר: כִּי
אַתָּה יַצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: יי

כשחל ראש השנה במוצאי שבת אומרים זה.

אָמֵת, חֲקִים וּמִצּוֹת טוֹבִים. וַתִּנְחַלְנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ
וְחֻגֵי נִדְבָרָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחֻגֵינִת
הָרֶגֶז, וַתְּבַדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ,
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשְׁתַּיִּמִּי הַמַּעֲשֶׂה;
בֵּין קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה. וְאֶת יוֹם הַשְּׂבִיעִי
מִשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשֶׁת. הַבְּדִלָּה וְקֹדֶשֶׁת אֶת עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתְּךָ. וַתֵּתֶן לָנוּ וְכוּ'

אלהי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה. (לשבת אלהינו
ואלהי אבותינו! רצה נא ברחמיך) קדשנו במצותיך, ותן חלקנו
בתורתך, שבענו משובך ושמחנו בישועתך.
(לשבת ותנחילנו יי אלהינו באהבה ובכבוד שבת קדשך, וינחונו בו כל ישראל
מקדשי שמך). וטהר לבנו לעבדך באמת, כי אתה
אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד.
ברוך אתה יי, מלך ער כל הארץ, מקדש
(לשבת השבת וי) ישראל ויום הזכרון.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל, וברב גלותם (ולתפלתם)
שעה, והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל,
ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברכון, ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך.

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי, המחזיר שבינתו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. (צורנו) צור חיינו
מגן ישענו, אתה הוא לדור
ודור, נודה לך ונספר תהלתך,
על חיינו המסורים בידיך,
ועל נשמותינו הפקודות לך,
ועל נפוך שפכר יום עמנו,
ועל נפלאותיך וטובותיך שכל עת, ערב, ובקר, וצהרים.)

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו, אשר
בשר ודמנו, יוצר בראשית. ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש,
על שהחיייתנו וקיימתנו. בן תחינו
ותקומנו, ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך, לשמור חקך, ולעשות רצונך,
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מודים לך, ברוך אל ההודאות.

הטוב, כי לא כלו רחמים, והמרחם, כי לא תמו חסדיו.
כי מעולם קנינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאף להודות.

לש"ץ ברכת כהנים

למנחה ולמעריב.

לשחית שים שלום, טובה וברכה, חיים חן
ונחם, ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד (יחד)
באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי
אלהינו תורת חיים ואהבת חסד, ואדקקה
(ורחמים), וברכה ורחמים, וחיים, ושלום.
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלוםך, (ברוב עז ושלום).

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה,
וגזרות טובות ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. לש"ץ ק"ש

אלהי! נצור לשוני מדע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקלי - נפשי
תהום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך

תִּרְדּוּךְ נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחַיִּים עָלַי לְרַעָה, מִהֲרָה הַפֶּר עֲצָתָם
וּמְלַקֵּל מַחְשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁאֵל תַּעֲלֶה
קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשֶׁאֵל אֲכַעֵם הַיּוֹם וְשֶׁאֵל אֲכַעֵסֶךָ.
וְתַצִּילֵנִי מֵאֵר הָרַע, וְחַן בְּלִבִּי תִכְנֶנָּה וְעֲנוּת. מִלְּבָנִי וְאֱלֹהֵינוּ, יַחַד שְׂמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּגֹה עֵירֶךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֶךָ וּמִבְּזָן קְבוּצָה גְּלוּת וּפְרָה
צִאָּךָ וְשִׁמְח עֲדָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קֶדְשְׁתְּךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנִי יְיָדֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנוּתִי.
יְהִי רָצוֹן אֱמֹרֵי פִי, וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרְמִיזִי, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֱמָרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְחַן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים
קֶדְמוֹנִיּוֹת. וְעֲרֹבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קֶדְמוֹנִיּוֹת.
גִּזְחִיז לְכָרֶךְ אִישׁ אֶת אָחִיו בְּלִיל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּבִיחָב"נ וְגַם בְּבִיתוֹ לְאִשְׁרֵי בֵּיתוֹ בְּנוֹסַח זֶה:
לִיחִיד לְשָׁנָה טוֹבָה תִּתְּנֵם. וְלִיחִיד לְשָׁנָה טוֹבָה תִּתְּנֵם. לְרִבּוּת לְשָׁנָה טוֹבָה תִּתְּנֵם. לְרִבּוּת לְשָׁנָה טוֹבָה תִּתְּנֵם. וְלִיחִיד לְשָׁנָה טוֹבָה תִּתְּנֵם.

קדוש לראש השנה

בְּשִׁחַל ר"ה בְּשַׁבַּת אוֹמְרִים בָּאֵן:

יְיָהּ עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר.

יּוֹם הַשְּׁשִׁי, וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם. וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

בְּשִׁחַל ר"ה בְּחֹל מַתְחִילִין בָּאֵן:

עַל חַיֵּינוּ סִבְרֵי מְרִנָּה וְרַבְּנֵינוּ וְרַבְּנֵינוּ וְרַבְּנֵינוּ וְרַבְּנֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ
הַעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַגִּפְּזָן.
עַל תַּפַּת בְּרִשְׁוֹת מְרִנָּה וְרַבְּנֵינוּ וְרַבְּנֵינוּ וְרַבְּנֵינוּ וְרַבְּנֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ
הַעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַגִּפְּזָן.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר
בנו מבין עם ורוממנו מבין לשון, וקדשנו במצותיו,
ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשבת השבת הזה ואת יום)
הזכרון הזה, יום (לשבת זכרון) תרועה (באהבה) מקרא קדש
זכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדשת
מבין העמים, ודברך אמת וקים לעד.
ברוך אתה יי, מלך על כל הארץ מקדש (לשבת השבת ו)
ישראל ויום הזכרון.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
שהחיינו וקיימנו, והגיענו לזמן הזה.

ואם חל ראש השנה במוצאי שבת מוסיפין נו והבדלה.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש.
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש
לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי
לששת ימי המעשה; בין קדשת שבת לקדשת יום טוב
הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת;
הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי,
המבדיל בין קדש לקדש. שהחיינו

נוהגין לאכול בליל ראשון של ר"ה תפוח מתוק בדבש ומברכין בפה"ע ואחר אכילת התפוח יאמר זה
יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה.

לאחר תפילה זו מתפללים: ערבית-קדיש שלם צד 108 (ובשבת: ויברך, מן אבות
צד 207), קדוש צד 399, עלינו צד 120, קדיש ותוס' צד 122.

שחרית-א) אבינו מלכנו צד 87, ה) קריאת התורה צד 274.

תקיעת שופר ובשבת אין תוקעים בשופר ואומרים יקים:

פזקן צד 277, ד) אשתי צד 283, ה) תקיעת סוף להיכל:

ואח"כ מתפללים "מוסף" צד 431.

מנחה-א) אבינו מלכנו צד 87, ב) עלינו ו) לדור ה' אדיר צד 116.

מזמור קודם התקיעות.

מזמור זה אוקרים שבע פעמים.

למנצח לבני קרח מזמור.

כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ בָּךְ
כִּי יִי עֲלִיּוֹן גּוֹרֵא,
יִדְבֹּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ,
וַיַּחַר לָנוּ אֶת נִחְלָתָנוּ,
עָלָה אֱלֹהִים בְּתִרוּעָה,
וַיִּמְרוּ אֱלֹהִים וַיִּמְרוּ,
כִּי מָלַךְ כָּל הָאָרֶץ,
מָלַךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם,
גִּדִּבִּי עַמִּים נֶאֱסָפוּ,
כִּי לֵאלֹהִים מָגְנוּ אֶרֶץ

הַתְּהוֹמָה מִבְּרָדָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַיַּצֵּנוּ לְשִׁמְעֹן קוֹל שׁוֹפָר.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהֵיטָּנוּ יְקִימֵנוּ, וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

שירה חדשה

מזמור—לעבודת המקדש בראש השנה. תקעו בך—כפי כף פדד ששמים
בך למלך בעלותו על כסא. ידבר—יכניע. גאון—יעקב—הוא ירושלים. עלה אלהים—
ונשא ויתרומם על ידי תרועה. וימרו משכיל—ומרו שיר משכיל ויפח גדיבי עמים—
שירי חגים נאספו על עם אלהי אברהם ועל כלם מלך ה'. מגני ארץ—מלכי ארץ ואדמיות.
מאר נעלה—אלהים נעלה ונשא על כלם

השנה.

בחר

נותיו.

את יום

הדש

דשת

שבתו

לם

ה.

אש.

קדש

שביעי

טוב

דשת

תה יי

אמר זה

תתקנה.

אבות

עצד 122.

ד 274.

ים וקום

להיכל

ד 116.

ותקעים שלשים קולות.

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה. (ג"פ)

תקיעה. שברים. תקיעה. (ג"פ)

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה. (ג"פ)

אשר בתקיעות אופרים.

אשר בתקיעות יודעי תרועה. יי באור פניך יהלכו.

אח"כ אופרים, אשרי צד 165 ומתפללים מוסף.

מוסף לראש השנה.

כי שם יי אקרא, הבו גדל גאלתינו.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב; האל הגדול, הגבור והנורא, אל
עליון, גומל חסדים טובים וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות.
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו

בספר החיים למענך אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.

מזריר הטל.

מכבד כל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נופלים ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

מי כמוך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְחַיִּוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֻלָּה.
 לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ.
 וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכֵּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְבוֹנֶה וְהוֹכֵלָהּ.

הבאור תמצא ברף 424

וּבִכֵּן תֵּן פַּחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
 מַעֲשֵׂיךָ, וְאִמְתֶּךָ—עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתָהּ,
 וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
 כָּל הַחַיִּוִּים, וְיַעֲשׂוּ כָּלם אֲגֻדָּה אַחַת
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם; כִּמוֹ
 שִׁידְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשְׁלֵטָן לְפָנֶיךָ,
 עוֹ בִּידְךָ, וְגִבּוֹרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא
 עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתָהּ.

וּבִכֵּן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ, תְּהַלֵּלָה לִירְאִיךָ וּתְקַוָּה
 מוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה דְמִיחִלִּים לָךְ; שְׂמֵחָה
 לְאַרְצְךָ וְשִׂשׂוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבָדְךָ
 וְעִרְיַת גֵּר לְבֵן יִשִּׁי מְשִׁיחֲךָ, בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

בֵּן צַדִּיקִים יֵרָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ, וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּ,
וַחֲסִידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה תִקַּפֵּן פִּיהָ, וְכָל
הָרָשָׁעָה בָּלָה בְּעֶשֶׂן תִּבְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
זָרוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אֹתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
לְבַהֵד: עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדָהּ, וּבִירוֹשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשׁ, בְּכַתוּב
בְּדַבְרֵי קֹדֶשׁ: "וַיִּמְלֶךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֵי צִיּוֹן, לְדָר וָדָר הַלְלוּהָ!"

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמָךְ, וְאֵין אֱלוֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ,
בְּכַתוּב: "וַיִּגְבֹּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה". בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ
אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ,
וְקִרְבְּתָנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבְדְּתֶךָ, וַיִּשְׁמַךְ
הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָהּ.

וְתָתַן לָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת וזְכוּן) הַתְרוּעָה
(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זָכַר לַיְצִיאת מִצְרַיִם.

הבאור תמצא ברף 411

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל
אַדְמַתֵּנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירַתְךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָרִיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּהְיֶה אֲבוֹתֵינוּ, מִלֵּךְ רַחֲמָן,
שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל בְּבוֹדוֹ.

אֲבִינוּ מִלִּבֵּנוּ! גִּלְגָּה בְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה,
וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לַעֲיִנִי כָּל חַי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ כִּנָּם מִירְכַּתִּי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם, בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ:
תְּמִידִים בְּסֻדְרָם, וּמוֹסָפִים בְּהִלָּכָתָם. וְאֶת מוֹסָפֵי
(לשבת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רָצוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁבִּתְּבַת עָלֵינוּ
בְּתוֹרַתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, מִפִּי בְּבוֹדְךָ, בְּאִמּוֹר:

וַיִּזְכֹּר ה' אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְמֹשֶׁה וּלְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם
 עֲשֹׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ.
 עַל עֲלֵת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ. (וְהָ קָרְבַּן שֶׁבֶת וְקָרְבַּן הַיּוֹם בְּאֶמּוֹר).
 וּבַחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ,
 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּד מְלֶאכֶת
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ—יּוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה
 לָכֶם. וַעֲשִׂיתֶם עֲלָה לַרִיחַ נִיחַח לַיהוָה:
 פָּר בֶּן בָּקָר אֶחָד, אֵיל אֶחָד, בְּבָשִׂים
 בְּנֵי שָׁנָה שֶׁבַעַה תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם בְּמִדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לָפָר, וּשְׁנֵי
 עֶשְׂרִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרִין לְבָבֶשׁ, וַיִּין בְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׁעִירִים
 לְבֹהֶר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהִלְכָתָם. מִלֵּבד עֲלֵת הַחֲדָשׁ
 וּמִנְחָתָהּ, וְעֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ, וְנִסְכֵּיהֶם בְּמִשְׁפָּטָם.
 לַרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה.

לשבת וּשְׁמָחוּ בְּמִלְכוּתָךְ שׁוֹמְרֵי שֶׁבֶת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מְקַדְּשֵׁי שְׂבִיעִי,
 כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעֲנֵנוּ מִמִּנְחָתְךָ, וּבְשִׁבְעֵי רִאֲיָת בּוֹ וּקְדָשְׁתוּ, חֲמִדַת יָמִים
 אוֹתוֹ קָרָאת, וְכֵר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

מלכות.

הבאור תמצא בדף 120

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָ לְאֶדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
 בְּרָאשִׁית. שְׁלֹא עֲשָׂנוּ בְּנוֹי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שְׁמָנוּ
 בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׂם חֶלְקֵנוּ בָהֶם.

וּגְדַלְנוּ בְּכָל הַמוֹנֵם. — וַאֲנַחְנוּ בְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמוֹדִים, לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ, בְּרוּךְ
הוא. שֶׁהוא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׂכִינֵת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא
אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֵמֶת — מַלְכֵנוּ, אָפֶם זולָתוֹ, בְּכַתוּב
בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשְׁבוֹתָ אֶל לִבְבְּךָ, כִּי יי
הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,
אֵין עוֹד“.

וְעַל כֵּן נִקְנָה לָךְ, יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
עֲזוֹךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרֶתוּן,
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ,
לְהַפְנוֹת אֱלִידָךְ בְּלִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל דָּשׁוּן, לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרִי יִתְנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹלָם
מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הוּא, וְלְעוֹלָמֵי עוֹד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד“!

וְנֹאמַר: לֹא הִבִּיט אָנוּ בַּיַּעֲקֹב, וְלֹא רָאָה עָמָל
בְּיִשְׂרָאֵל; יי אֱלֹהֵינוּ עֲמוֹ, וְתַרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ.
וְנֹאמַר: וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ, בְּהַתְּאֵסֶף רָאשֵׁי
עַם יִחִיד שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל.

שִׁירָה בְּרַשָּׁה

לֹא הִבִּיט — ד' לא נביט ולא יראָה אָנוּ וְעוֹל בִּישְׂרָאֵל, כִּי מֵרַב אֲהַבְתּוּ אוֹתָם
וּמִי — לְסַלֵּם לָהֶם. תַּרְוַעַת מֶלֶךְ — קוֹל שְׂמִיחַת מֶלֶךְ. בִּישְׁרוֹן — ה' הָיָה לְמֶלֶךְ בִּישְׂרָאֵל
בְּשִׁנְתָּתָאֶסְפוֹ וְחַד בְּמַעֲמַד הַר סִינִי.

מוסף לראש השנה.

וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: כִּי לִי הַמְּלוּכָה,
וּמוֹשֵׁל בְּנוֹיִם.

וַנֹּאמֶר: יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ, לְבִשׁ יְיָ עַז הַתְּאֹזֶר,
אֶף תִּכּוֹן תִּבְלָ בָּרַ תְּמוֹט

וַנֹּאמֶר: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד?—
יְיָ עֶזְאוֹ וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֻלָּה.

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים כְּתוּב לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְיָ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֵאָלוֹ, יְיָ צְבָאוֹת: אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן,
וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים.

וַנֹּאמֶר: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהֵר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָרָע עֲשׂוֹה
וְהִיטָה לְיְיָ הַמְּלוּכָה.

וַנֹּאמֶר: וְהִיָּה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

וּבְתוֹרַתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
כָּלוֹ בְּכְבוֹדֶךָ, וְהִנָּשְׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ, וְהוֹפֵעַ
בְּהֵרָר גְּאוֹן עוֹד עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּיבַל אֶרֶץְךָ, וַיֵּדַע

מוסף ל

כל פ

אתה י

ישראל

אבותינו

בתורה

(לשבת וְהַ

מִקְדָּשִׁי עַ

אלהים

בְּ

(לשבת הַע

וְהוֹקֵעִין תַּע

הַי

עולמים

בְּרַחֲם

שְׁתַּחֲוִינוּ

וְכְרוֹנוֹת.

אֶפְ

נָגְלוּ בְּ

שְׂכַחְה

זוֹכֵר אֶ

מִפְעָל-מַעֲשֵׂ

כָּל פֶּעוּל: כִּי אַתָּה פַּעַלְתָּ, וַיִּבֶן כָּל יִצוּר: כִּי
 אַתָּה יִצַרְתָּ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֶפֹּ: יי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה נָא בְּמִנוּחֵינוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַתֵּן חֻלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ, וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ,
 (לשבת וְהִחַלְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְּשָׁה וַתְּנוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
 מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וּמַהֲרָ לָבֵנוּ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת, כִּי אַתָּה
 אֱלֹהִים אֱמֶת, וַיְדַבֵּרְךָ אֱמֶת, וְכִים לָעֵד.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מִקִּדְּשׁ
 (לשבת הַשְּׁבִיט וּ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן.

וַתִּקְרָא תְּשׁוּבָת תְּשׁוּבָת וְאֵחָד אֲמָרִים הַיּוֹם וְכו' נִסְּ בְּשִׁבְתָּ אֵעִיפִי שְׂאִין תוֹקֵעִין.
 הַיּוֹם הִרְתָּ עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יִצוּרֵי
 עוֹלָמִים, אִם בָּבִינִים אִם בְּעֵבְדִים. אִם בָּבִינִים רַחֲמֵנוּ
 בְּרַחֲם אָב עַל בָּנִים, וְאִם בְּעֵבְדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְּלוּיֹת עַד
 שֶׁתִּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אִיּוֹם קָדוֹשׁ.
 וְכִרְזוֹת.

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם, וּפּוֹקֵד כָּל יִצוּרֵי קָדֶם. לְפָנֶיךָ
 נִגְלוּ כָּל תַּעֲלָמוֹת, וְהִמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְּרָאשִׁית. כִּי אֵין
 שְׂכָחָה לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה
 זוֹכֵר אֶת כָּל הַמַּפְעָל, וְגַם כָּל הַיִּצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אַתָּה זוֹכֵר-הַיּוֹם זֶה. תַּעֲלָמוֹת-נִסְתָּרוֹת, שְׁמִבְּרָאשִׁית-שְׁמִימִים רַאשׁוֹנִים.
 מַפְעָל-מַעֲשֵׂה. נִכְחַד-נֶעֱלָם.

הכל גלוי וידוע לפניך יי אלהינו, צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חק וקרון להפקד כל רוח ונפש להזכר מעשים רבים, והמון בריות לאין תכלית. מראשית בואת הודעת, ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך, וקרון ליום ראשון — כי חק לישראל הוא, משפט ראשי יעקב. ועל המדינות בו יאמר: איזו להרב, ואיזו לשלום; איזו לרעב, ואיזו לשבע; ובריות בו יפקדו להזכירם: לחיים ולמוות. מי לא נפקד בהיום הזה? כי זכר כל היצור לפניך בא, מעשה איש ופקדתו, ועלילות מצעדי נבר, מחשבות אדם ותחבולותיו, ויצרי מעללי איש. אשרי איש שלא ישבחך, וכן אדם — יתאמץ בך, כי דורשיך, לעולם לא יפשו, ולא יכלמו לנצח בך החוסים בך; כי זכר כל המעשים לפניך בא, ואתה דורש מעשה בך.

וגם את נח באהבה וברכה, ותפקדו בך בר ישועה ורחמים, בהביאך את מי המבול, לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על כן זכרנו בא לפניך יי אלהינו: להרבות ורעו בעפרות תבל, וצאצאיו בחור הים. בכתוב בתורתך: ויזכר אלהים את נח, ואת כל החיה, ואת כל הבהמה, אשר אתו בתבה, ויעבר אלהים רוח על הארץ וישבו המים.

שיר הודיה

כי תביא חק וקרון-שפט וזמן וקרון. לאין תכלית-כלי סוף ומספר. תחלת מעשיך-ראשון ליצירת העולם. חק... משפט-ענינם מצוה. בו יאמר-ביום זה יצא משפט המדינות. עלילות מצעדי נבר-מעשי האיש וצעדיו ודרכיו. ויצרי מעללי איש-רעיונות מעשיו. יתאמץ בך-המחזיק ובוטח בך. וצאצאיו-תולדותיו. וישבו-וננוחו.

וַיֹּאמֶר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
בְּרִיתוֹ, אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.
וַיֹּאמֶר: וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי
יִצְחָק, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזֹכֶר, וְהָאָרֶץ אֲזֹכֶר.
וַיְבָרֶכְרִי קִדְשָׁהּ כְּתוּב לֵאמֹר: וְזָכַר עֲשָׂה לְנַפְלָאֲתֵינוּ,
חֲנוּן וְרַחוּם יי.

וַיֹּאמֶר: מָה נֶתַן לִירֵאָיו, וַיִּזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
וַיֹּאמֶר: וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ, וַיַּנְחֵם בְּרַב חֲסִדָּיו.
וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים כְּתוּב לֵאמֹר: הָלוֹךְ
וְקֹרֵאת בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יי: זְכַרְתִּי
לְךָ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, אֲהַבַת בְּלוֹלְתֶיךָ, לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי
בְּמִדְבָּר בָּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה.

וַיֹּאמֶר: וּזְכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתְךָ בִּימֵי
נְעוּרֶיךָ, וְהַקִּימוֹתִי לְךָ בְּרִית עוֹלָם.
וַיֹּאמֶר: הֲבֵן יִקְוֶה לִי אֲפָרַיִם, אִם יֵלֵךְ שַׁעֲשׁוּעִים?
כִּי מִדֵּי דַבָּרֵי בּוֹ: זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל בֶּן הָמוֹ
מֵעַי לוֹ: רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ — נָא יי.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ,
וּפְלָהֵנוּ בְּפָקֶדֶת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדֶם. וְזָכַר לָנוּ

שִׁירַח חֲדָשָׁה

מָה — מִזֶּן. בְּלוֹלְתֶיךָ — הַפֶּתַח, קְלוּמָה, אֲהַבַת הָעַם בְּבֹאֵה בְּרִית ח' בְּסֵר סִינִי. כִּי מִדֵּי
דַּבְּרֵי בּוֹ וְגו' — כִּי בְּכָל פֶּעַם שֶׁאֲדַבֵּר עַל אוֹדוֹתָיו לֹא אוּכַל עוֹד לְהַעֲתִיקוֹן מִזְכְּרוֹנֵי זְמַן
בְּבִיר, כִּמּוֹ לוֹ הִיָּה לִי בֶן יִקְוֶה יֵלֵךְ שַׁעֲשׁוּעִים עַל בֶּן נִכְמְרוֹ נְחוּמֵי אֱלִינוּ, לֹא, לֹא
אֲתֹאכְרוֹ אֱלִינוּ, כִּי אִם רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ.

יִי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמִּדְיָה; וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה:
שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גֵּב הַמִּזְבֵּחַ, וְכָבַשׁ
רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם, בֵּן. יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת
כַּעֲסְךָ מֵעַלְיָנוּ, וְכַטּוֹיֶךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ
וּמֵעִירְךָ וּמִנְחֻלָּתְךָ. וְקִיָּם לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ: אֶת הַדָּבָר,
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ,
בְּאִמּוֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, לְהַזְכִּיר לָהֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יִי.
כִּי זֹכֵר כָּרַח נִשְׁבַּחְתָּ אֶתָּה הוּא מַעֲוָלָם, וְאִין שִׁכְחָה לְפָנֶי
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, וְעֲקַרְתָּ יִצְחָק, לְזִרְעוֹ (שָׁל יִשְׂרָאֵל) הַיּוֹם
בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר.

בְּרוּךְ אַתָּה יִי, זֹכֵר הַבְּרִית.

וְתוֹקְעִין תְּשׁוּבָת תְּשׁוּבָת תְּרִית וְאַחֲכֵי אֲמִירִים הַיּוֹם וְכו' נִסְבַּח אֵעִים שְׁאִין תוֹקְעִין.
הַיּוֹם הִרְתָּ עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יִצְוֵי
עוֹלָמִים, אִם בָּנִים אִם בְּעֲבָדִים, אִם בָּנִים רַחֲמָנוּ בְּרַחֲם
אָב עַל בָּנִים, וְאִם בְּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תִּזְכְּרוּ עַד שְׁתַּחֲנֶנּוּ
וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּמֵנוּ, אִיּוֹם קָדוֹשׁ.

שׁוּפְרוֹת.

אַתָּה נִגְלִיתָ בַּעֲנֵן כְּבוֹדְךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדָבָר
עָמָם; מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ, וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם
בְּעֶרְפְּלֵי טָהָר. גַּם הָעוֹלָם כָּלָו חָל מִפְּנֶיךָ, וּבְרִיּוֹת

שִׁירָה הַדָּשָׁה

וְכַבֵּשׁ—וְהַכְנִיעַ וּמִשַּׁל בְּרִגְשֵׁי רַחֲמָיו.

עַרְפְּלֵי טָהָר—עָבִי עֲנִיִּים טְהוֹרִים. חָל—פָּסַד. וּבְרִיּוֹת בְּרִאשִׁית—בְּרִיאַי, בְּרִאשִׁית.

בְּרֹאשִׁית חֲדָדוֹ מִמֶּךָּ, בְּהַגְלוֹתֶךָ מִלְכֵנוּ עַל הַר
 סִינִי לְלִמֹד לַעֲמֹךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת; וַתִּשְׁמִיעַ אֶת
 הוֹד קוֹלֶךָ, וַדְּבָרוֹת קִדְשֶׁךָ מִלֵּהבוֹת אֵשׁ; בְּקִלּוֹת
 וּבִרְקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִית, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֶת.
 בְּכַתוֹב בְּתוֹרָתֶךָ; וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֹת הַבֶּקֶר,
 וַיְהִי קֶלֶת וּבִרְקִים, וַעֲנֵן כָּבֵד עַל הָהָר, וְקֹל שֹׁפֵר
 חֲזָק מְאֹד, וַיִּחַרְד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה. וַנֹּאמֶר:
 וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפֵר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד, מִשְׁחָה יִדְבֵּר
 וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל. וַנֹּאמֶר: וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת
 הַקּוֹלֹת, וְאֶת הַלְפִידִם, וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפֵר, וְאֶת הָהָר
 עֹשֵׁן, וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֵק. וּבְדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ
 כָּתוּב יֹאמֹר: עֲלָה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּלָה, יי — בְּקוֹל
 שׁוֹפָר. וַנֹּאמֶר: בְּחִצְצֶרֶת וְקוֹל שׁוֹפָר, הִרְיעוּ לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ יי. וַנֹּאמֶר: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר, בְּבִסְסָה
 לַיּוֹם חֲנֻנוּ, כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לְאַדְהִי
 יַעֲקֹב. וַנֹּאמֶר:

הִלְלוּהָ. הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עֲזוֹ.
 הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ.
 הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּנִגְּל וּבְנוֹר.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

וּדְבָרוֹת קִדְשֶׁךָ-עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים. הוֹפְעֶת-נִרְאִית בְּאַנְדָּה. לְפִידִים-לִהְבוֹת אֵשׁ.
 בְּבִסְסָה-בַיּוֹם הַתְּקִינֵנוּ.

הִלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמְחוּל,

הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְבֹּ.

הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי שְׁמַע,

הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי תְרוּעָה.

כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְיָ,

הִלְלוּהוּ.

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים כָּתוּב לֵאמֹר: כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל
וְשִׁכְנֵי אֶרֶץ, בְּנֶשֶׁא גַם הָרִים תִּרְאוּ, וְכִתְקַע שֹׁפָר תִּשְׁמְעוּ.
וְנֹאמַר: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבָאוּ הָאֲבָדִים
בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר, וְהִנֵּדְחוּם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַר
הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם.

וְנֹאמַר: לַיְיָ עֲלֵיהֶם יִרְאָה, וַיֵּצֵא כְּבֹדְךָ חֲצוֹ, וַאֲדָנִי
יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע, וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: יֵי צְבָאוֹת יְיָ
עֲלֵיהֶם. בֶּן תִּגְנָן עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמֶךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל
לְחֵירוֹתֵנוּ, וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ, וְקַרֵּב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנַפְּצוֹתֵינוּ כִּגְס מִירְכַּתִּי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
רִצְיוֹן עֵירָךְ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם, בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ,
בְּמִצְוַה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁחַת עֲבָדֶךָ, מִפִּי
כְבוֹדְךָ, בְּאִמּוֹר:

שִׁירַת חֲדָשָׁה

בְּנֶשֶׁא גַם... וְכִתְקַע שׁוֹפָר—מִשָּׁל הוּא, כְּלוּמָר, כֹּלל יִרְאוּ וְיִשְׁמְעוּ יְשׁוּעַת ה'.
עֲלֵיהֶם יִרְאָה—יִפְּעַע לְמַלְחָמָה עַל אוֹיְבָיו. בְּסַעֲרוֹת תִּימָן—מִשָּׁל הוּא עַל מְדִירוֹת
ה' לְהַנְקִים מֵאוֹיְבָיו. גְּלוּתֵינוּ—גּוֹלֵינוּ. וְנַפְּצוֹתֵינוּ—אֲחֵינוּ חֲסִידֵינוּ וְהַמְּסֻכִּים.

וּבְיָוִם עֲמַחֲתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
וּבְרֹאשֵׁי חֹדְשְׁכֶם—וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת
עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם, וְהָיוּ
לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם. כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר
וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה, וְאִין דְּוָמָה לָךְ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.

וְתוֹקְעִין תְּשׁוּרַת תְּשׁוּרַת וְאֵם"ב אֲמָרִים הַיּוֹם וְכו' נִסְבְּת אַע"פ שְׁאִין תוֹקְעִין.
הַיּוֹם הַרְת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּר יִצְחָרִי
עוֹלָמִים, אִם בְּבָנִים אִם בְּעֶבְרִים. אִם בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֵם
אִב עַל בָּנִים, וְאִם בְּעֶבְרִים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיוֹת עַד שְׁתַּחֲנֵנוּ
וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אִיוֹם קָדוֹשׁ.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה, וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאֶהְרָה תִּקְבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עַל עוֹלוֹתֵיכֶם—בְּשַׁעַת הַקִּבְּצָה עוֹלוֹתֵיכֶם.

וְתַחֲיוֹנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מזדים רבנן
מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרֵכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִבַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּ
וְתַקְּמָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת.
קֹדֶשׁ, לְשִׁמּוֹר חֻקְךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ,
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְבִּי שְׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
מזדים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ) צוּר חַיִּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, גֹּדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תַּהֲלִיתְךָ,
עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ,
וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְּכָר יוֹם עִמָּנוּ,
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וּבֹקֶר, וְצַהֲרָיִם,
הַטוֹב—כִּי רֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמָּרְחֵם—כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶּיךָ—
כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא (תְּמִיד) שִׁמְךָ
מִלִּבֵּנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכַתּוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וְיִתְלָלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה (הָאֵל
הַטוֹב). בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאֶה רְחוּדוֹת.

לש"ץ ברכת כהנים

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד (יָחִד) בְּאוֹר
פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת
חֶסֶד, וְצַדִּיקָה (וְרַחֲמִים), וּבִרְכָּה, וְרַחֲמִים, וְחַיִּים, וְשְׁלוֹם.

וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ, (בְּרוּב עוֹ וְשָׁלוֹם).

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה, וּגְזֵרוֹת
טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וּנְחָמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

יהי רצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. לש"ץ ק"ש

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְכַלְלֵי — נַפְשֵׁי
תְּדוּם, וְנַפְשֵׁי בְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲיָה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּתְּרֹף נַפְשִׁי, וְכָל תַּקְמִים וְהַחֲוָשִׁים עָלֵי לְרַעָה, מְהֵרָה הֲפֹר עֲצָתְךָ
וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתְּךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵי שְׂדֵה תַּעֲלֶה
קִנְיָן אָדָם עָלֵי וְלֹא קִנְיָנִי עַל אַחֲרִים, וְשִׂא אֲכָעוֹם הַיּוֹם וְשִׂא אֲכָעִימָךְ.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי תְּכַנֵּעַ וְעֲנֶנָּה. מְלַכְנוּ וְאַלְהֵינוּ, יַחַד שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֶה עֵירְךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הִיכָלְךָ וְקִבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֶה
צֹאנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה, עֲשֵׂה לְמַעַן
תִּתְּרֹף, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּ דִּידֶיךָ, הוֹשִׁיעַ יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי רָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִדְּמוּי, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
בְּרִמּוֹנוֹת. וְעֲרֹכָה לִי מִנְחָת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת.

סמון חזר על התפלה ואחר כך אמרים: א. "אין באלהינו" צד 117

ב. עלינו צד 120

ג. לדוד ה' אורי צד 116. ד. קדיש יתום צד 122. ה. שיר של יום צד 110

מנחה אשרי ובה לציון צד 302. ובשבת "אני תפילתי" צד 304

קריאת התורה צד 305. תפלת שמוע' קמו בערבית צד 423

קדשה של חול צד 139. אבינו מלכנו צד 87. ובשבת אין אמרים א"מ.

קדיש שלם צד 108. עלינו צד 120. קדיש יתום צד 122

סֵדֶר תְּשֻׁלִּיָּהּ.

יום ראשון של ר"ח אחר תפלת מנחה קודם שקיעת החמה נוהגין ללכת לנהר ששם דגים מצויים לסימן ברכה עשה"כ וידגו לרוב, ואומרים שם סדר תשליך עשה"כ ותשליך במצולות ים כל חמאתם. וכשחל א' דר"ה בשבת אומרים סדר תשליך ביום ב' דר"ה.

מי אל בְּמִידָּה? נִשָּׂא עֵז וְעִבֵּר עַל פֶּשַׁע לִשְׂאֵרֵיט נַחֲלָתוֹ; רֹא הֶחָיוֹק לְעַד אָפוֹ, כִּי הִפֵּץ הָסֵד הוּא. יָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ, יִכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בַּמַּצּוֹלוֹת יָם כָּל חֲמָאָתָם. תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב, הָסֵד רֵאבֶרֶהֶם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְּמֵי קְדָמָה.

מִן הַמַּצָּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַּמַּרְחֵב יְהוָה. יי לִי לֹא אִירָא, מֶה יַעֲשֶׂה לִּי אֲדָם? יי לִי בְּעֹזֲרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי. טוֹב רַחֲסוֹת בִּי, מִבְּטָח בְּאֲדָם. טוֹב רַחֲסוֹת בִּי, מִבְּטָח בְּנִדְבִים.

אח"כ אומרים מזמור ל"ג רננו צדיקים בה' ואח"כ אומרים פסוק זה:

לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי, כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֵת יי, כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים.

הבאור נתבאר למעלה.

תהלים קל.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעֲמָקִים קָרָאתִי יי: אֲדֹנִי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אָזְנוֹיָהּ קְשׁוּבוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנִי. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהוָה, אֲדֹנִי מִי יַעֲמֵד? כִּי עָמָד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא. קִנֵּיתִי יי קוֹתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרִי הוֹחֵלְתִּי. נַפְשִׁי, לֹאֲדֹנִי, מִשְׁמָרִים לְבָקֶר, שְׁמָרִים לְבָקֶר. נַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי, כִּי עִם יי הַחֶסֶד, וְהִרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

ומנערים שולי הבגדים והוא לרמוז בעלמא לתת לב להשליך החמאים ולעזוב הדרכים וכלתו טובים שנהיה נקיים מכל חמא.

שִׁיר הַסֵּד שֶׁה

נַחֲלָתוֹ—עִמּוֹ. יָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ—יִרְחֲמֵנוּ שׁוֹב. יִכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ—יִרְמֵם לְעַפָּר וְיִשִּׁים לֹאֵל עֲוֹנוֹתֵינוּ. בַּמַּצּוֹלוֹת—בַּתְּחוּמוֹת. לֹא יִרְעוּ—הַעֲרִיצִים הַתְּרָאִים. כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים—כַּמִּים הַמַּצּוֹסִים קִרְקַע הַיָּם.

קודם כפרות אומרים נפש תחת נפש ואח"כ אומרים תפלה זו שלש פעמים.

בְּנֵי אָדָם יִשְׁכְּבוּ חֶשֶׁד וְצַלְמוֹת, אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוּל.
וְיֵצֵאוּ מִחֶשֶׁד וְצַלְמוֹת, וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק.
אֱוִלִּים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעִים, וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנו.
כָּל אֶכָּל תִּתַּעֵב נַפְשָׁם, וַיִּגְעֻ עַד שְׁעָרֵי מוֹת.
וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בְּצָר לָהֶם, מִמַּצְוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם, וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם. יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ,
וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם. אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאךָ מַלְיָץ אֶחָד
מִזֵּי אֱלֹת, לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל, וַיַּחֲנֹנוּ, וַיֹּאמְרוּ: פָּדֵעָהּ מִכֶּדֶת
שַׁחַת, מִצֹּאֲתֵי כָפָר.

יסבב כפרתו סביב ראשו ויאמר זה חליפתי.
זֶה חֲלִיפָתִי, זֶה תְּמוּרָתִי, זֶה כְּפָרְתִּי, זֶה הַתִּרְנָגוּל יִגְלֶה לְמִיתָה,
וְאֲנִי אֶכְנֶם וְאִלָּךְ לַחַיִּים מוֹבִים אַרְבָּבִים וּלְשָׁלוֹם.

מי שמסבב לעצמו ולאחר עמו, ואמר בזה הלשון ג' פעמים:
זֶה חֲלִיפָתִנִּי, זֶה תְּמוּרָתִנִּי, זֶה כְּפָרְתִּנִּי, זֶה הַתִּרְנָגוּל יִגְלֶה לְמִיתָה,
וְאֲנִינִי נֶכְנֶם וְנִלָּךְ לַחַיִּים מוֹבִים אַרְבָּבִים וּלְשָׁלוֹם.

מי שמסבב לזכר אחר ואמר בזה הלשון ג' פעמים:
זֶה חֲלִיפָתְךָ, זֶה תְּמוּרָתְךָ, זֶה כְּפָרְתְּךָ, זֶה הַתִּרְנָגוּל יִגְלֶה לְמִיתָה,
וְאַתָּה תִּכְנֶם וְתִלָּךְ לַחַיִּים מוֹבִים אַרְבָּבִים וּלְשָׁלוֹם.

מי שמסבב לנקבה אחת ואמר בזה הלשון ג' פעמים.
זֹאת חֲלִיפָתְךָ, זֹאת תְּמוּרָתְךָ, זֹאת כְּפָרְתְּךָ, זֹאת הַתִּרְנָגְלָת תִּלָּךְ
לְמִיתָה, וְאַתָּה תִּכְנְסִי וְתִלָּכִי לַחַיִּים מוֹבִים אַרְבָּבִים וּלְשָׁלוֹם.

אשה מעוברת לעצמה תאמר זה ג' פעמים.
אֵלֹהֵי חֲלִיפוֹתֵינוּ, אֵלֹהֵי תְּמוּרָתֵינוּ, אֵלֹהֵי כְּפָרוֹתֵינוּ, אֵלֹהֵי הַתִּרְנָגְלוֹת
יִלְכּוּ לְמִיתָה, וְאֲנִינִי נֶכְנֶם וְנִלָּךְ לַחַיִּים מוֹבִים אַרְבָּבִים וּלְשָׁלוֹם.

גוהנין לפדות הכפרות בממון וגוהנין אותן לעניים, וזה טוב יותר מלתת להם הכפרות.

שִׁיר הַיָּד שָׁה

אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוּל—אֲסִירִים הַמַּעֲנִים בְּרָעָב, וְיִדְּהֶם נִתְּנוּ בְּכַבְלֵי בְרוּל. וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם—
הַבְּבִלִּים שֶׁהֵם אֲסִירִים בָּהֶם. אֱוִלִּים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעִים—בְּלוֹמַר, כֹּל זֶה הַיָּעַץ לָהֶם עַל שֶׁלָּכְנוּ
בְּדֶרֶךְ פִּשְׁעִים, וְנָקַע עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתֵיהֶם הֵם סוֹבְלִים וּמִתְעַנִּים. כָּל אֶכָּל תִּתַּעֵב נַפְשָׁם—
עַל יְדֵי רֹב יִסּוּרֵיהֶם בְּאֵי לִידֵי כֶּף עַד שֶׁיִּבְרַךְ מֵאִסָּה נַפְשָׁם כָּל אֶכָּל, וְכַמֶּשֶׁט שֶׁהִגִּיעַ עַד
שְׁעָרֵי מוֹת. וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם—וַיַּמְלֵטֵם מִכֶּדֶת שַׁחַת. וְנִפְלְאוֹתָיו—יִסְפְּרוּ לְבְנֵי אָדָם.

תפלת יום כפור לערבית, לשחרית, למנחה.

לפנחה כי שם יי אקרא, הבו גדל לאלהינו.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות. ומביא נואל רבני בניהם למען שמו באהבה.

זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים, למענה אלהים חיים.

מלך עזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע, מוריד הטל.

מכלכל חיים בהסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך ממת ומחיה, ומצמיח ישועה.

מי כמוך אב הרחמן, זוכר יצוריו לחיים ברחמים. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים. אתה קדוש ושמו קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה.

לדור ודור המליכו לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש. ובכן יתקדש שמו יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן בבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל מבנה והיכלך.

וּבָכֵן תֵּן פִּחְדֶּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
 מַעֲשֵׂיךָ, וְאִמְתֶּךָ—עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ,
 וְיִירָאוֹךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ
 כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָל־מַצְוָתְךָ אֶחָת
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם; (כִּמּוֹ)
 שִׁירְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ,
 עוֹ בִידֶךָ, וְגִבּוּרְךָ בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא,
 עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ.

וּבָכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לַעֲמֻךְ, תְּהִלָּה לִירְאִיָּךְ, וְתִקְוָה
 טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ, וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמְּיַחֲלִים לָךְ, שְׂמִיחָה
 לְאַרְצְךָ, וְשִׁשּׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר עַבְדֶּךָ,
 וְעִרְיַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחְךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

וּבָכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ, וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ,
 וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיהָ,
 וְהַרְשָׁעָה בָּלָה בַּעֲשָׁן תִּכְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
 יְדוֹן מִן הָאָרֶץ

וְתַמְלוֹךְ אֶתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
 לְבַדְּךָ: עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ, כְּכַתוּב
 בְּדִבְרֵי קִדְשְׁךָ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדָר וָדָר הַלְלוּיָהּ!

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמְךָ, וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ,
 כְּכַתוּב: "וַיִּבְרָךְ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
 נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה". בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלֹךְ הַקְדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶהְיֶה
 אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
 הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
 וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְּנוֹ לַעֲבֹדְתְּךָ, וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת.

וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת)
 הַזֶּה, לְקַדְשָׁהּ וּלְמַנּוּחָהּ, וְאֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, לְמַחֲלָה
 וּלְסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה, וּלְמַחֵל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 (לשבת באהבה) מִקְרָא קִדְשׁ וְכֵר לִיצִיאת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיָנִיעַ, וְיִרְאֶה,
וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד, וְיִזְכֹּר זְכוּתֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדָה, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשׁ, וְזִכְרוֹן כָּרַע עֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְטוֹבָה,
לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה.
זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה, וְחֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּן, וּרְחֵם
עָלֵינוּ וְחֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מִלֶּדֶת חַנוּן וּרְחוּם אָתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(לשבת השבת הזה ובליום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, מְחַה וְהַעֲבִיר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, בְּאִמּוֹר: אָנֹכִי, אָנֹכִי
הוּא מוֹחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
וְנֹאמֵר: מַחֲוֵה כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וּבְעֵזֵן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוּבָה
אֵלַי כִּי גֵאלְתֶּיךָ. וְנֹאמֵר: כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם, לְפָנַי יְיָ תִמְחָרוּ.
(לשבת אלהינו ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו) קֹדֶשׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ

וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שְׂפָעֵנוּ מִטוֹבָה, וְשִׁמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ, (לשבת והנחילנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קֹדֶשׁ,
וְיִנְחוּנוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֵּדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדָה בְּאַמֶּת,
כִּי אָתָּה סֹלְחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר, וּמַבְלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּדֶת מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
אֵלָּא אָתָּה. בְּרוּךְ אָתָּה יְיָ, מִלֶּדֶת מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר

אֲשָׁמוּתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה. מִלֵּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
מִקְדָּשׁ (לשבת השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה), וְהָשִׁיב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל,
וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶכָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מִזְדִּים אֲנִי לְךָ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרֻכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
עַל שֶׁתְּחַיֶּיתָנוּ וְקִבַּלְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנֵינוּ
וְתַקְּמָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר תְּקִיף, וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ,
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְּךָ שָׁלֵם עַל שְׂאֵתֵנוּ
מִזְדִּים לְךָ, בְּרוּךְ אַל הַחֲוָדָאוֹת.

וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבִילֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרֵב, וּבִקֵּר, וְצָהָרִים
הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ
כִּי מַעֲוֹלָם קָוִינוּ לְךָ.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכַתּוּב לְחַיִּים מוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וַיַּחֲלֵלוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוַעֲתֵנוּ וְעִזְרָתֵנוּ סֶלָה (הָאֵל
הַטּוֹב). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֹךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

לשחרית

שִׁים שְׁלֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן
וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. בָּרְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל בְּרָכָה (יְחִיד)
בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתַּתָּ לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאֱהָבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה,
(וְרַחֲמִים) וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים, וְשְׁלֹם.
טוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁדְמוֹךְ. (בְּרַב עֹז וְשְׁלֹם).

בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלֹם, וּפְרִנָּסָה טוֹבָה,
וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת יִשְׁוַעֲתוּ וְנַחֲמוּ, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם.

יְהִי לְרָצוֹן אֶמְרֵי פִי, וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתְחַנְתֵּנוּ, שְׂאִין
אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֶרְף, לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאִים, אֲבָל אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאִים.

שִׁירָה מִדָּשָׁה

וְאֵל תִּתְּעַלֵּם—וְאֵל תִּסְמַח

אֲשַׁמְנוּ, כָּגִדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ, דָּפִי.
הִעֵוִינוּ, וְהִרְשָׁעֵנוּ, וְדָנוּ, חֲמַסְנוּ, טַפְלָנוּ
שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ רָע, כִּזְבְּנוּ, לָצֵנוּ, מִרְדְּנוּ,
נֶאֱצָנוּ, סָרְדְנוּ, עֵוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדְנוּ,
קִשִּׁינוּ עֲרָת, רִשְׁעֵנוּ, שִׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ,
תַּעֲיֵנוּ, תַּעֲתָעֵנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָה
לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, בִּי אֲמַת
עֲשִׂיתָ וְאַנְתָּנוּ הִרְשָׁעֵנוּ.

מִה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִה נִסְפֹּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סְתֵרִי כָּל חֵי.
אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטֵן, וּבוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב; אֵין
כָּל דְּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וּבִכֵּן יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר
לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַד כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ.

שִׁירָה בְּדָשָׁה

דִּבַּרְנוּ דָּפִי—דִּבַּרְנוּ דְּבָרֵי בִזָּה וְחִסְפָּה אִישׁ עַל חֵבְרוֹ. וְדָנוּ—עֲשִׂינוּ כָּל מַעֲשֵׂינֵינוּ
בְּדִדּוֹן לֵב וּבִכְבוֹנָה רָעָה. טַפְלָנוּ שָׁקַר—הוֹסַפְנוּ לְדִבַּר שָׁקַר עַל שָׁקַר. נֶאֱצָנוּ—
הִקְעַסְנוּ אֶת ה'. הִתְעַבְנוּ—עֲשִׂינוּ כָּל דְּבַר תּוֹעֵבָה. תַּעֲתָעֵנוּ—סָרְנוּ מִדְרֶגֶת הַנֶּאֱמָת.

על חטא שחטאנו לפניך באִנּוּס וּבְרָצוֹן,
 ועל חטא שחטאנו לפניך באִמּוּץ הַלֵּב.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּבִלִי דַעַת,
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּגִלּוֹי עֲרִיזוֹת,
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּגִלּוֹי וּבִסְתָר.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּדַעַת וּבְמִדָּה,
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּדַבּוּר פֶּה.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּהוֹנָאת רֶעַ.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּהִרְהוּר הַלֵּב.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּוַעֲדַת זְנוּת,
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּוַדּוֹי פֶּה.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּזִדּוֹן וּבְשִׁנְיָה.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּחֻק יָד.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּטִמְאַת שְׁפָתַיִם,
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּטַפְשׁוֹת פֶּה.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּיֹצֵר הָרֶעַ.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּיֹדַעַיִם וּבְלֹא יוֹדַעַיִם.
 ועל כָּלֶם, אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ, מַחַל לָנוּ, כַּפֵּר לָנוּ!

שִׁירַת הַדָּשָׁה

באִנּוּס—שלא ברצון, בעל קרחנו. בהוֹנָאת רֶעַ—בזה שרמינו את רעינו.
 בהִרְהוּר הַלֵּב—במשכבות רעות. בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים—בזה שגיינו את כבוד הורינו
 ומוֹרִינוּ. בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם—שחללנו את שם ה'.

על חטא שחטאנו לפניך בבחש ובכזב.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכפפת שחר.
 על חטא שחטאנו לפניך בלצון.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע.
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן.
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה.
 על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמר בית.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנמית גרון.
 על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין.
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח.
 ועל כלם אלוה סליחות, סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו!
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות.
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין.
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף.

שירה חדשה

בכפפת שחר-בלקחת שחר. במשא ובמתן-במסחר. בנמית גרון-
 שחלכנו נטונו גרון מרב נאנח. בשיח-בדבור. בשקור עין-ברמיות עין.
 בפריקת עול-במקבת על תורה ויראת שמים. בפלילות-בהוצאת משפט, שחטאנו
 משפט און על חברינו. בצדית רע-שארכנו לחברנו לעשות לו רעה. בצרות עין-
 שהינו צרי עין ולא נתנו צדקה לעניים. בקלות ראש-בפריצות וחוללות.

על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע.
ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות.
על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא.
ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם.
על חטא שחטאנו לפניך בתישומת יד.
ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון ללב.
ועל כלם אלוה סליחות, סלח לנו, מחל לנו, בפר לנו!
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויזר.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ודאי ותלוי.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מכת מרדות.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם כרת וערירי.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין:
סקילה, שרפה, הרג, וחנק, על מצות עשה ועל מצות לא
תעשה, בין שיש בה קום עשה, ובין שאין בה קום עשה,
את הגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו. את הגלויים לנו, בכר

שיר החדשה

בתשומת יד—בתלואה על ידי משכון. קרבן עולה ויזר—קרבנו של עשיר או של עני;
עשיר מביא בקשה, ואם כל הוא—מביא שתי תורים או בני יונה, ואם כל הוא
ביותר מביא עשירית האופה קמה. אשם תלוי—אשם חבא על ספק, אבל חתיכה
אחת וספק הוא אם של שומן היתה או של חלב—מביא אשם תלוי. מכת מרדות—
שרודין וכופין אותו לקום מצות עשה. מלקות ארבעים—שולקין אותו ארבעים חסר
אחת על שעבר על מצות לא תעשה

אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם, וְאֵת שְׁאִינָם גְּלוּיָם לָנוּ,
לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיָם וִידוּעִים, בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנְּסִתָּרוֹת לִי
אֱלֹהֵינוּ, וְהַנְּגִלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סֵלַחַן לְיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלֵן
לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹר וְדוֹר וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מַלְאָךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה).

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נִוְצַרְתִּי אֵינִי כֹדָאִי, וְעַבְשִׁי
שֶׁנִּוְצַרְתִּי, בְּאֵלֹי לֹא נִוְצַרְתִּי, עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי, קֶרֶךְ וְחֹמֶר
בְּמִיתָתִי. הִרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּכָלִי מֵרָא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁלֹּא
אֶחְטֹא עוֹד, וּמֵה שֶׁחָטֵאתִי לְפָנֶיךָ, מִחוּק בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחִלּוּם רָעִים.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ, וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי — נַפְשֵׁי
תְרוּם, וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוָה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּתְרוּם נַפְשֵׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשֵׁבִים עָלַי לְרָעָה, מְהֵרָה הֲפֹר עֲצָתָם
וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה
קִנְיַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל אֲחֵרִים, וְשִׁלָּא אֶכְעֹס הַיּוֹם וְשִׁלָּא אֶכְעִיסָךְ.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנָוָה. מְלַכְנוּ וְאֱלֹהֵינוּ, יַחַד שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עֵינֶיךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הֵיכָלְךָ וְקַבֵּץ קַבּוּץ גְּלוּיֹת וּפְדֵה
צֹאנְךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה, עֲשֵׂה לְמַעַן
תִּתְרַם, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּ יְרִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי רָצוֹן אֲמֵרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרְמוֹי, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ. וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֵרֶבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

אחרי תפלת ערבית, אם חל בשבת, אומרים: ויכלו, מנן אבות, המלך הקדוש, ותותם מקדש השבת, וא"א
במה מרליקין, ובחול מההיל הש"ן יעלה תחנונינו, ואו' אבינו מלכנו כשחל בחול, ק"ש. עלינו. ק"ש.

כִּי שֵׁם יְיָ אֲקָרָא, הָבֹה נִגְדַל לְאַלְהֵינוּ.

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב; הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא נוֹאֵל דְּבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

וְזָכְרֵנוּ לַחַיִּים, מִלֶּךְ חֶפֶץ בַּחַיִּים, וּכְתִבֵּנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֹּן אֲבֹתָהֶם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ, מוֹרִיד הַטֶּל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מִלֶּךְ מַמִּית וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יַצּוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחְיֶה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.

לְדוֹר וָדוֹר הַמְלִיכוּ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ.

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל

יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת

בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל מְכוֹנְךָ וְהִיבָלְךָ.

הבאיר חמצא ברה 494

יִבְכּוּ תָּן פִּתְיוֹךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
מַעֲשֵׂיךָ, וְאִמְתֵּךְ—עַל כָּל מַחֲשַׁבְּרֹתָ,
וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּדָם אֱגִידָה
אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם; (כְּמוֹ)
שִׁידְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשְׁלֵמָן לְפָנֶיךָ,
עוֹ פִּידְךָ, וְגִבּוּרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא
עַל כָּל מַחֲשַׁבְּרֹתָ.

וּבְכֵן תָּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ, תְּהַלֵּל לִירְאֵיךָ וְתִקְוֶה
טוֹבָה לְדוֹרֶשֶׁיךָ, וּפְתֹחוּן פֶּה לַמְּיֻחָלִים לָךְ; שְׂמִיחָה
לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיֻחַת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ
וְעִרְיַת נֹר לְבֵן יִשִּׁי מְשִׁיחְךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ, וְיִשְׂרָיִם יַעֲלוּ;
וְחֲסִידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ,
וְהַרְשָׁעָה כָּלָה כַּעֲשֹׁן תִּכְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁפַּת
יְדֵינוּ מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
לְבָרְכֶךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן

כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַם עִיר קָדְשְׁךָ
בְּכָתוּב בְּדַבְרֵי קָדְשְׁךָ: "יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ!"

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ,
בְּכָתוּב: "וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בַּצְּדָקָה". בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ.

אַתָּה בַּחֲרָתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אַהֲבָת
אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ,
וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּכָנוּ, לַעֲבֹדְתְּךָ וּשְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָךְ

וּתְתֵן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת
הַזֶּה, לְקַדְּשָׁה וּלְמַנְתָּהּ, וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, לְמַחֲלָה
וְלִסְלִיחָה, וְלִכְפָּרָה, וְלִמְחֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ, וְכֵר לְיִצְיָאת מִצְרַיִם

הבאור תמצא ברף 411

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצָנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
אֲדָמָתָנוּ, וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית

בְּחִירְתָּהּ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שֵׁמֶךְ
עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלֵּךְ רַחֲמָן,
שֶׁתֵּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִבְנֶהוּ מֵהֶרֶה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ! נִגְלָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
מֵהֶרֶה, וְחוּפֵּעַ וְהִנָּשָׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנַפְּצוּתֵינוּ בֵּינָם מִירְכַּתִּי אֶרֶץ. וְהִבְיֵאֵנוּ
לְצִוִּין עִירְךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם, בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ:
תְּמִידִים בְּסֻדְרָם, וּמוֹסָפִים בְּהִלָּכָתָם. וְאֵת מוֹסֵף
יוֹם (לשבת) וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה (ו) יוֹם הַכִּפָּרִים הַזֶּה,
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנָה,
בְּמוֹ שִׁכְתָּבָת עָלֵינוּ בְּתוֹרְתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ,
מִפִּי כְבוֹדְךָ, בְּאֵמור:

לשבת.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי
עֶשְׂרִינִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלֹת שַׁבָּת
בְּשַׁבְתָּהּ, עַל עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ. (וְהָ קִרְבֵּן שַׁבָּת וְקִרְבֵּן
חַיִּים בְּאֵמור).

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם,

כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ. וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ
לְיַיִר רִיחַ נִיחֹחַ, פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל
אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה, תְּמִימִם
יְהִיו לָכֶם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר; שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי
עֶשְׂרִים לְאֵיִר, וְעֶשְׂרֹן לִכְבֵּשׁ, וַיֵּזֶן כְּנֹסֶפוֹ, וּשְׁנֵי שְׁעִירִים
לִכְפֹּר, (נ"א) וְשְׁעִיר לִכְפֹּר, מִלֶּכֶד חֲמֹסֶת תְּכָפוּרִים) וּשְׁנֵי תְּמִידִים
כֹּהֲלֵכֶתָם.

לשבת וּשְׁמַחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שִׁבְתְּךָ וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבוּעִי,
כָּלֵם וּשְׁבָעוּ וַיִּתְעַנּוּ מִמִּזְבֵּחַ, וּבִשְׁבִיעֵי רָצִיתְךָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמֹסֶת יָמִים
אוֹתוֹ קָרָאתָ, וְזָכַר לַמַּעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחוּל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(לשבת השַׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, מָחָר וְהָעֶבֶר
פִּשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנִּגַּד עֵינֶיךָ, כְּאִמּוֹר: אֲנֹכִי, אֲנֹכִי
הוּא מוֹחֵה פִשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
וַיֹּאמֶר: מַחֲיִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוּבָה
אֵלַי כִּי גֵאלְהֶיךָ. וַיֹּאמֶר: כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם
לְמַחֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִמְחָרוּ.

(לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנְחָתָנוּ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וַתֵּן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעָנוּ מִמִּזְבֵּחַ, וּשְׁמַחוּנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ, (לשבת וְהִנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְתְּךָ קִדְשָׁהּ, וַיִּנְחוּנוּ
בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְלִמְחֹר לִבְנוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת,

כִּי אַתָּה סָלַחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלִין לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ,
אֲלֹא אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקוֹדֵשׁ (לשבת השבת ו) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכִּפּוּרִים.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (ולתפלתם
שְׁעָה), וְהָשִׁיב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וְתַפְלָתָם (מִתְהַרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן.

מודים רבים

מִזִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
עַל שֶׁתְּחַיֶּיתֵנוּ וְקִמַּמְתֵּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּ
וְתַקְּמֵנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּיֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר תְּקִיָּה, וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ,
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְּךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנֵנוּ
מִזִּדִּים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

מִזִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לַעֲוֹלָם וָעֶד. (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, נוֹרָה לָךְ וְנִסִּים תִּהְיֶיךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמִּקְוּוֹת לָךְ,
וְעַל נַפְשְׁךָ שְׂבָכָה יוֹם עִמָּנוּ,

וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָה עַתָּה, עָרֵב, וְכִקֵּר, וְצַהֲרִים.
הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם, הֵן לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ,
כִּי מַעֲוֹלָם קִיּוּנוֹ לָךְ.

ועל כָּלֶם יתְּכַרֵּךְ וַיְתַרְוֶם וַיִּתְּנָשָׂא (תָּמִיד) שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶדֶד (הָאֵל
הַטוֹב). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָאֶה לְחַדוֹת.

לש"ן ברכת כהנים.

שִׁים שְׁלֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרְכֵנוּ אֱבִינוּ בָּרְכֵנוּ בְּאַחַד (יָחֵד) בְּאוֹר
פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ, נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרַת חַיִּים,
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה (וּרְחֻמִּים) וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלֹם.
וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁשְׁרֵמָה (בְּרוּב עוֹ וְשְׁלֹם).

בְּסֶפֶר חַיִּים, בָּרְכָה וְשְׁלֹם, וּפְרֻנְסָה טוֹבָה,
יִגְזְרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכֵּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ,
אֲנַחְנוּ וְכָד עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם.
יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִיָּזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְנוֹאֲלִי.

הבאור תמצא ברף 467

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ!

תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ, וְאֵל תְּתַעַרֵם מִתְחַנְּתָנוּ, שְׂאִין
אֲנַחְנוּ עַיִן פָּנִים וְקִשֵּׁי עֵדָה, לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ: צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ, אֲכָל אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חֲטָאנוּ.

אֲשַׁמְנוּ בַּגִּדֵּנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ וְכִפִּי.
הַעֲוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, וְדָנוּ, חֲמָסָנוּ, טַפְלָנוּ
שָׁקָר. יַעֲצֵנוּ רָע, כּוֹבְנוּ, לָצֵנוּ, מִרְדָּנוּ,
נִאֲצָנוּ, סָרְדָנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדָנוּ,
קִישִׁינוּ עֶרְף. רִשְׁעֵנוּ, שַׁחַתָנוּ, תַּעֲבָנוּ,
תַּעֲוִינוּ, תַּעֲתָעֵנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּחַ
לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אָמַרְתָּ
עֲשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ.

מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָהּ יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם, וְתַעֲרֹמוֹת סִתְּרִי כָּל חַי.
אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן, וּבוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְיָב; אֵין כָּל
דָּבָר נִעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וּבָכֵן יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר
לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַד כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ.

עַל חֲטָא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנָּס וּבְרָצוֹן.
וְעַל חֲטָא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
עַל חֲטָא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת.

ועל חטא שחטאנו לפניך בכסווי שפתים.
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר.
 על חטא שחטאנו לפניך בקצת ובמרמה.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדבור פה.
 על חטא שחטאנו לפניך בחונאת רע.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב.
 על חטא שחטאנו לפניך בנעידת זנות
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנודוי פה.
 על חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשננה.
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם.
 על חטא שחטאנו לפניך בממאת שפתים.
 ועל חטא שחטאנו לפניך במפשות פה.
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע.
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביוזעים ובלא יוזעים
 ועל כלם, אלוה סליחות, סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו!
 על חטא שחטאנו לפניך בקחש ובכזב.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר.
 על חטא שחטאנו לפניך בלצון.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע.
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן.
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה.
 על חטא שחטאנו לפניך בנשד ובמר בית

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִמְיַת נִירוֹן.
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵינַי.
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינֵי רַמּוֹת.
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעוֹזוֹת מִצָּח.
 וְעַל כָּלֶם אֲלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סִלַּח לָנוּ, מַחֵל לָנוּ, כַּפֹּר לָנוּ!
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפָרִיקַת עוֹל.
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְלוֹת.
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרִית רָע.
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי.
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ.
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֶרְפָּה.
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלִים לְהָרַע.
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכְלוֹת.
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת שְׁוֹא.
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת חֲנֹם.
 עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת יָד.
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְחֹזֶן לִבָּב.
 וְעַל כָּלֶם אֲלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סִלַּח לָנוּ, מַחֵל לָנוּ, כַּפֹּר לָנוּ!
 וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חֲבִיבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
 וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חֲבִיבִים עֲלֵיהֶם הַטָּאֵת.
 וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חֲבִיבִים עֲלֵיהֶם קָרְבֵּן עוֹלָה וַיִּזְרַר.
 וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חֲבִיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדָאִי וְתִלְוִי.
 וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חֲבִיבִים עֲלֵיהֶם מִבֶּת מִרְדּוֹת.
 וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חֲבִיבִים עֲלֵיהֶם מַלְכוּת אֲרִבְעִים.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים.
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת וערירי.
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין:
 סקיפה, שרפה, הרג, וחנק, על מצות עשה ועל מצות לא
 תעשה, בין שיש בה קום עשה, ובין שאין בה קום עשה.
 את הגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו. את הגלויים לנו, ככר
 אמרנום לפניך, והודינו לך עליהם, ואת שאינם גלויים לנו,
 לפניך הם גלויים וידועים, בדבר שנאמר: הנסתרות ליי
 אלהינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל
 דברי התורה הזאת. כי אתה סלחן לישראל, ומחלן
 לשבטי ישראל בכול דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך
 מוחל וסולח, (אלא אתה).

לנו!

אלהי, עד שלא נוצרתי איני כדאי, ועכשיו
 שנוצרתי, כאלו לא נוצרתי, עפר אני בחיי, קר וחמר
 במיתתי. הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלמה.
 יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שלא
 אחטא עוד, ומה שחטאתי לפניך, מחוק ברחמיך
 הרבים, אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים.

לנו!

אלהי! נצור לשוני מדע, ושפתי מדבר מרמה, ולב קליל – נפשי
 תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך
 תהדום נפשי, וכל הקמים וחושבים עלי דרעה, מהרה תפס עצתם
 וקלקל מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה
 קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעוס חיוש ושלא אכעיקה.
 ותצילני מיצר הרע, ותן בלבי הכנעה ונעוה. מלכנו ואלהינו, נחד שמיך
 בעולמך. בנה צידך וסוד ביתך ושכלל היכלך וקבע קבוצ גלויות ופדות

צאנך ושמח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימנך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך. למען יחלצו ידיך, הושיעה ימנך וענני יהיו רצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה כדמיונו, ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך בראיה בימי עולם ובשנים קדמוניות. ועדכה ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות.

תפלת נעילה

אשרי יושבי ביתך, עוד יחללך סלה. אשרי העם שבכה לו — אשרי העם שני אלהיו. תהלה לדוד, ארוממך אלהי המלך! ואברכה שמך לעולם ועד. בכל יום אברכה, ואהללה שמך לעולם ועד. גור יי ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר. דור לדור ישבח מעשיו, וגבורתו יגידו. הדר כבוד הודך, ודברי נפלאותיך אשיחה. ועוזו נוראותיך יאמרו, וגדלתך אספנה. וכר רב טובך גביעו. וצדקתך ירגנו. חנון ורחום יי, ארך אפים וגדל חסד. טוב יי לכל, ורחמיו על כל מעשיו. יודוך יי כל מעשיו. וחסידך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורתו, וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עמים, וממשלתך בכל דור ודר. סומך יי לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך ישברו, ואתה נוהג להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי לכל קדאי, לכל אשר יקראהו באמת. רצון יראי

יַעֲשֶׂה, וְאֵת שְׁוַעְתָּם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יי אֵת כָּל אֲהָבָיו,
וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תְּהַלֵּת יי יִדְבֹּר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל
בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה, מִמַּעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּהָ.

וְכֹא לְצִיּוֹן נוֹאֵל וּלְשִׁבִי כָשַׁע בִּיַּעֲקֹב. נָאָם יי. וְאַנִּי-
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם, אָמַר יי: רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
שָׁמַנְתִּי בְּכִיד, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיד וּמִפִּי וְרַעַד, וּמִפִּי וְרַע וְרַעַד,
אָמַר יי מִמַּעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל!
וְקִרְאָה אֵל אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מִלֵּא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין, וְאִמְרִין: קְדִישׁ
בְּשָׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּה; קְדִישׁ עַל אֶרְעָא עוֹבֵד
גְּבוּרְתָּה, קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי, עֲלִמְיָא. יי צְבָאוֹת, מִלֵּא
כָּל אֶרְעָא וְיוֹ יִקְרָה. וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל כַּעַשׁ
גָּדוֹל: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ. וְנִמְלְתֵנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת
בְּתִרֵי קָדְשֵׁי סִנְיָא דְּמִשְׁכָּנִי וְאִמְרִין: בְּרִיד יִקְרָא דְּבִי מִמַּעַתָּה
בֵּית שְׂכִינְתָּה! יי יִמְלֹךְ לְעֵלְמָא וְעַד. יי מַלְכוּתָהּ קָאָם לְעֵלְמָא
וּלְעֵלְמִי עֲלִמְיָא. יי אֱלֹהֵי אֲבֹרְתָהּ יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ!
שְׁמֶרָה זֹאת לְעוֹלָם, לְיִצְחָק מִחֲשָׁבוֹת לֵבָב עַמְּךָ, וְהִבֵּן
לְכָבֶם אֱלֹהֶיךָ. וְהוֹאֲרָחוּם, יִכְפֹּר עֵז וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְרָא יַעֲוִיר כָּל חֲמָתוֹ. כִּי אִתָּה אֲדֹנִי טוֹב וְסִדָּה,
וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֶיךָ. צִדְקָתְךָ - צִדְקָה לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ
אֱמֶת. תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד - לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבּוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנִי יוֹם יוֹם - יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל
יִשׁוּעָתָנוּ, סִלָּה. יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵיב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סִלָּה. יי צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם כָּמַח בְּךָ. יי, הוֹשִׁיעָה! הַמְּלִיךְ

ם בפור.

שה למען

יִתְּנֵה וְעֲנֵנִי.

ה שלום

מן.

המקדש

ם וְכַשְׁנִים

דְּמוֹנִיּוֹת.

יי העם

דוממך

ל יום

ל מאד,

גורתיך

ועוזו

יביעו.

טוב

עשיך.

דברו.

לכותך

לכל

ואתה

לכל

קרוב

יראיו

יִעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ. בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִרְאָנוּ לְכַבֹּדוֹ.
וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ; הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ
וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינַע
לָרִיק, וְלֹא נִגְדַּל לְבַהֲלָהּ. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַחַיָּה, וּבְנִזְכָּת, וּבְנִחְיָה, וּבְנִרְאָה,
וּבְיִרְשׁ טוֹבָה וּבְבִרְכָה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמַּשִּׁיחִים וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם; יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם אָמֵן. בְּרוּךְ
הַגִּבּוֹר, אֲשֶׁר יִבְטַח בָּנוּ, וְהָיָה יְיָ מִבְּטַחוֹ. בְּטַחוֹ בָּנוּ עַד־עַד,
כִּי בָּהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים. וּבְטַחוֹ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזַבְתָּ
דֹּר־שִׁיד, יְיָ! יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ, וְיִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר. חֲמָ

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב; הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנָיו בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְחַתַּמְנוּ

בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַגֵּן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מִזִּיד הַטֵּל.

מִכָּלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְוֶה אֲמוֹנֵתוֹ

לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בָּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמָה לָךְ, מֶלֶךְ
מִמִּית וּמַחְיָה, וּמַצְמִית וְשׁוֹעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחְיֵה הַמֵּתִים.
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדּוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ.
וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְבוֹנֶה וְהוֹכֵלָהּ.

חבאור תמצא בדה 424

וּבִכֵּן תֵּן פִּתְיוֹךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
מַעֲשֵׂיךָ, וְאֵימַתְךָ—עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ,
וְיִירְאוֹךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּלָם אֲנִיָּה אַחַת
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם; (כְּמוֹ)
שִׁירְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשֶּׁלֶטָן לְפָנֶיךָ
עוֹ בִּידְךָ, וְגִבּוֹרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא
עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ.

וּבִכְן תִּזְכָּר יְיָ לְעַמּוֹה, תִּתְּנֶנָּה לִירֵאָיָה, וְתִקְוֶה
טוֹבָה לְדוֹרֵשֶׁיהָ, וּפְתֹחוּן פֶּה לַמְיֻחָלִים לָךְ, שְׁמִיחָה
לְאַרְצָה, וְשִׁשּׁוֹן לְעִירָה, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדָה,
וְעִרְיַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָה, בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ.

וּבִכְן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ, וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ,
וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ,
וְכָל הָרָשָׁעָה בָּלָה כַּעֲשֵׁן תִּכְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁכַּת
זֶדֶן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
לְבָרָךְ: עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּחֵר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדָה, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, בְּכַתוּב
בְּדַבְּרֵי קֹדֶשְׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדָר וָדָר הַלְלוּיָהּ!

קְדוּשַׁת אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאִין אֱלֹוִה מִבְּלַעֲדֶיךָ,
בְּכַתוּב: "וַיִּבָּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בַּצִּדְקָה". בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחֵרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אַתָּה בְּחֵרְתָּנוּ
אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל

הַלְשֹׁנוֹת, וְקַדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ,
וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּכְנוּ לַעֲבֹדֶיךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָּ.

וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת)
הַזֶּה, לְקֹדֶשׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם הַכַּפָּרִים הַזֶּה, לְמַחֲיִלָּה
וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה, וְלִמְחֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
(לשבת באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַנְיֵעַ, וְיִרְאֶה,
וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיַפְקֵד, וְיִזְכֹּר זְכוּרֹנוּ וּפְקֻדּוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדֶיךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל רַפְּיָיִךָ, רַפְּלִיטָה לְטוֹבָה,
לְחַן וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכַּפָּרִים
הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה,
וְחֻשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּם וְחֶנֶּה,
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְחֻשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן
וְרַחוּם אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחֹל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(לשבת השבת הזה וגו') הַכַּפָּרִים הַזֶּה, מְחַה וְהַעֲבִיר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגִּגְד עֵינֶיךָ, בְּאִמּוֹר: אֲנֹכִי, אֲנֹכִי
הוּא מוֹחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי, וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
וְנֹאמֵר: מְחִיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ, שׁוֹבָה
אֵלַי כִּי נִאֲלָתֶיךָ. וְנֹאמֵר: כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עַלִיכֶם
לְמַחֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, רַפְּיָי יְיָ תַמְחֶרוּ.

(לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו) קדשנו במצותיך
 ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך, ושמחנו
 בישועתך, (לשבת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברחון שבת קדשה, וינחנו
 בו כל ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת,
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל
 דור ודור, ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח.
 אלא אתה. ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו
 ולעונות עמו בית ישראל, ומעביר אשמותינו בכל
 שנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדש (לשבת השבת ו)
 ישראל ויום הכפרים.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם (ולתפלתם
 שעד), והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל,
 ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברחון, ותהי רצון תמיד
 עבודת ישראל עמך.
 ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
 מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
 אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל
 בשר, ויצרנו ויצר בראשית. ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש,
 על שהחייטנו וקמחנו. בן תחינו
 ותקמנו, ותאסוף גלותינו לחצרות
 קדשך, לשמור חקך, ולעשות רצונך.
 ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
 מודים לך, ברוך אל ההודאות.

מודים אנחנו לך, שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד. (צוהנו) צור חיינו
 מנן ישענו, אתה הוא רדור
 ודור, נורה לך וגם פה תהלתך,
 על חיינו המסורים בידך,
 ועל נשמותינו הפקודות לך,
 ועל נפישך שבכל יום עמנו.

ועל נפלאותיך ומובותיך שבעל עת, ערב, ובקר, וצהרים.
הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך,
כי מעולם קנינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

והתתם לחיים טובים כל בני בריתך.
וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
טוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ן ברכת כהנים.

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו,
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בךנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך, נתת לנו יי אלהינו: תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך, (ברוב עז ושלום).

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה,
וגזרות טובות ישועות ונחמות, נזכר ונחתם לפניך,
אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ושלום.
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי.

הבאור תמצא בדף 455

אלהינו וארחי אבותינו!

תבא לפניך תפלתנו, ואר תתעדם מתחנתנו, שאין
אנחנו עזי פנים וקשי ערף, לומר לפניך יי אלהינו

וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ: צְדִיקִים אֲנֵחֵנו וְלֹא חָמְאֵנו, אֲכַל אֲנֵחֵנו
וְאֲבוֹתֵינוּ חָמְאֵנו.

אֲשָׁמֵנו, בְּגִדֵנוּ, גִּזְלָנוּ, דְּבַרֵנוּ דָּפִי.
הַעֲוִינוּ, וְהִרְשָׁעֵנוּ, וְדָנֵנוּ, חֲמָסֵנוּ, מַפְלָנוּ
שִׁקָּר. יַעֲצֵנוּ רָע, כִּזְבָּנוּ, לָצֵנוּ, מַרְדָּנוּ,
נֶאֱצָנוּ, סָרְדָנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדָנוּ,
קִשְׁיֵנוּ עֲרָה. רִשְׁעֵנוּ, שַׁחַתָנוּ, תַּעֲבָנוּ,
תַּעֲנֵנוּ, תַּעֲתָעֵנוּ.

צָרָנוּ מִמַּצֹּתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּחַ
לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אָמַרְתָּ
עֲשֵׂיתָ וְאֲנֵחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ.

מֶה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמֶה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים, וַיִּמְיֶךְ
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים, וַתִּלְמְדֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּנוּדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נַחֲדֵל מִעַשְׂק יְדֵינוּ,
וְתִקַּבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ,
כְּאֲשֵׁים וּבְנֵיחוֹתִים, לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר

אִמְרָתָּ. אֵין קִין לְאִשִּׁי חוֹבוֹתֵינוּ, וְאֵין
מִסְפָּר לְנִיחוּיֵי אֲשַׁמְתֵּנוּ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ
שְׁאַחֲרֵיתֵנוּ רָמָה וְתוֹלָעָה, לְפִיכָךְ
הִרְבִּיתְ סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ,
מָה חֲסָדֵנוּ, מָה צְדָקָנוּ, מָה יִשְׁעֵנוּ,
מָה כֶּחֶנוּ, מָה גְבוּרָתֵנוּ. מָה נֹאמַר
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא
כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ, וְאֲנִשִּׁי הַשֵּׁם
כֹּלָא הֵיוּ, וְחֻכָּמִים כְּבֹלֵי מִדָּע, וְגִבּוֹנִים
כְּבֹלֵי הַשֵּׁכֶל, כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוּ,
וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמֹתֵר הָאָדָם
מִן הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הַכֹּל הֶבֶל.

אַתָּה הֶבֶל לָתֵת אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ, וְתַכִּירָהוּ
לַעֲמֹוד לְפָנֶיךָ, כִּי מִי יֹאמַר לָךְ, מָה
תַּפְעַל, וְאִם יֵצֵדֶק מָה יִתֵּן לָךְ. וְתִתֵּן
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַיּוֹד אֵינוּ
מוֹכִיר שֶׁל שַׁבַּת הַשְּׁכֶרֶת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) (צוֹם)

הַכִּפְּרִים הַזֶּה. קֵץ וּמַחִילָה וּסְלִיחָה
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נַחֲדֹל מֵעַשָׁק
יָדֵינוּ, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲסִי
רְצוֹנְךָ בְּלִבִּב שְׁלָם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, כִּי לֹא תַחֲפוּץ
בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר: הִרְשׁוּ יְיָ
בְּהַמָּצְאוֹ, קִרְאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב וְנֹאמַר:
יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֲזִין מִחֲשַׁבְתּוֹ,
וַיֵּשֶׁב אֶל יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ, וְאֵל אֱלֹהֵינוּ, כִּי
יִרְבֶּה לְסִלּוֹת. וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת,
חֲנוּן וְרַחוּם, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חַסֵּד
וְאַמֶּת, וּמִרְבֶּה לְהִיטִיב, וְרוֹצֵה אֶתָּה
בְּתַשׁוּבַת רָשָׁעִים, וְאִין אַתָּה חָפֵץ
בְּמִיתָתָם. שֶׁנֶּאֱמַר: אָמַר אֱלֹהִים, חַי
אֲנִי נֶאֱמַר אֲדֹנֵי יְהוָה, אִם אֶחָפֵץ בְּמוֹת
הָרָשָׁע, כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ
וְחַיָּה, שׁוּבוּ, שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים,

וּלְמַה תָּמוּתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר:
הֶחֱפִין אֶחֱפִין מוֹת רָשָׁע, נָאם אֲדֹנִי
יְהוָה, הֲלֹא בָשׁוּבוֹ מִדֶּרֶכִּי וַחֲיָה.
וְנֹאמַר: כִּי לֹא אֶחֱפִין בְּמוֹת הַמֵּת, נָאם
אֲדֹנִי יְהוָה, וַחֲשִׁיבוּ וַחֲיוּ. כִּי אַתָּה
סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלִין לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל,
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
מִלֶּדֶךָ, מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ, (אֵלֶּא אַתָּה).

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אֵינִי כֹדֵאִי, וְעַבְשִׁי
שֶׁנִּוצַרְתִּי, כְּאֵלֹו לֹא נִוצַרְתִּי, עָפָר אֲנִי בִחְיִי, קֶרֶךְ וְחֶמֶר
בְּמִיתָתִי. הֲרִי אֲנִי לִפְנֶיךָ בְּכָלִי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּבִלְמָה.
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁלֹּא
אֶחְטֵא עוֹד, וּמֵה שֶׁחֲטֵאתִי לִפְנֶיךָ, מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וַחֲלִים רָעִים.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ, וְשִׁפְתֵי מוֹדֵב מִרְמָה, וּלְמַקְלָלִי – נַפְשִׁי
תְּדוּם, וְנַפְשִׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּת נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשֶׁבִּים עָלַי לָרָעָה, מוֹחֲרָה תִּפְרַע צַעֲתָם
וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה
קִנְאֵת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאֵתִי עַל אֲחֵרִים, וְשִׁלֵּא אֶכְעֹס חַיִּים וְשִׁלֵּא אֶכְעִיכֶם.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַקִּנְיָה וְעֲנָה. מִלִּכְנוּ וְאַלְחִינוּ, בַּחֵד שְׁמוֹךְ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עֵירֶךָ בְּסֵד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיִּכְלָה וּבִקֵּץ קְבוּץ גְּלוּת וּפְרֵה
צִאֲנֶךָ וְשִׁמַּח עֲדָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמוֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה, עֲשֵׂה לְמַעַן

הוֹרֵתָּהּ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתָהּ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְיָהֲרִידָהּ, הוֹשִׁיעָה יְמִינָהּ וְעֲנֵנִי.
יְהִי צָרְצוֹן אֲמָרֶי פִי, וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרְמִיזִי, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוֹ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְחַן חֶסֶדְךָ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נִעְבְּרָךְ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים
קְדְמוֹנִיּוֹת. וְעֲרֹבָה לִי מִנֶּחֱת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת.

אָבִינוּ מִלְּפָנֶי תַּמְצָא בְּרַח 87. קִדִּישׁ שְׁלֹם בְּרַח 108

סֵדֶר הַדְּלֻקַּת נֵרוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה.

וּמִן הַדְּלֻקַּת נֵר חֲנֻכָּה -- מִשְׁתַּשְׁקַע חֲשֵׁמֶשׁ, בְּלִילָה הָרִאשׁוֹן שֶׁל חֲנֻכָּה מִדְּלִיקוֹם נֵר
אֶחָד, וּבִשְׁאֵר הַלֵּילוֹת מוֹסִיפִים נֵר אֶחָד בְּכָל לַיְלָה. בְּלִילָה הָרִאשׁוֹן מְבָרְכִים בְּרַכָּה רִאשׁוֹנָה
וּשְׁנִיָּה וְגַם בְּרַכַּת שְׁתַּחֲוִינוּ, בִּשְׁאֵר הַלֵּילוֹת מְבָרְכִים רַק בְּרַכָּה רִאשׁוֹנָה וּשְׁנִיָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה
נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ, בְּיָמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

שֶׁהַחֲיוֹנוֹ וְקִיָּמֹנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה.

מִיד אֶחָד הַדְּלֻקַּת נֵר הָרִאשׁוֹן שֶׁל אוֹתוֹ הַלֵּילָה יֵאמַר הַנְּרוֹת הַלָּלוּ וְיִגְמֹר הַדְּלֻקָּתָן בַּעֲדָהּ שְׁאוֹמֵר הַנְּרוֹת הַלָּלוּ.

הַנְּרוֹת הַלָּלוּ אֲנַחְנוּ מְדַלִּיקִין, עַל הַנִּסִּים, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת.

וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַמִּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמִים

הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה, עַל יְדֵי בְּהִנְיָהּ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׁמוֹנֵת יָמֵי

חֲנֻכָּה, הַנְּרוֹת הַלָּלוּ קִדְשׁ הֵם, וְאֵין לָנוּ רִשׁוּת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ

בָּהֶם, אֶלָּא לְרְאוּתָם בְּלֶבֶד, בְּדִי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ

הַגָּדוֹל, עַל נִסֶּיךָ וְעַל יְשׁוּעָתְךָ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ.

וְנִדְּתָה לֹו לַפֶּחַ וּדְמוֹקֶשׁ, וְנִאֲוֹתִי
נִשְׁבָּתָה.

רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׁאֵאת, וְאֵיִיב שְׁמוֹ מִחִיתָ,
רֹב בָּנָיו, וְקִנְיָנָיו, עַל הָעֵץ תִּקְלִית.
וְנִים נִקְבְּצוּ עָלַי, אֵיִי בִימֵי חֲשָׁמַיִם,
וּפְרָצוּ חֻמוֹת מִגְדְּלִי, וְשָׁמְאוּ כָּל
הַשָּׁמַיִם,

וּמְנוֹתַר קִנְיָנִים, נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשָׁנִים.
בְּנֵי בִינָה, יְמֵי שְׁמוֹנָה, קִבְּעוּ שִׁיר
וְרִנָּים.

חַ שׁוֹף זָרוֹעַ קִתְּשָׁה, וְקָרַב יוֹם
הַיְשׁוּעָה,

עֲשֵׂה נָא לְקַעַן שְׁמֶךָ, לִהְיוֹת לָנוּ
תְּשׁוּעָה,

כִּי אֶרְכָּה לָנוּ הַיְשׁוּעָה, וְאִין קוֹץ
לִימֵי הַדָּעָה,

דַּחַה אֲדַמּוֹן, בָּצַל צִלְמוֹן, תִּקַּם
לָנוּ רוּעָה שְׁבָעָה.

מִ עוֹז צוֹר יִשׁוּעָתִי, לְדַנְאָה לְשִׁבְחָה,
תִּבְנוֹן בֵּית תְּפִלָּתִי, וְשֵׁם תוֹרָה נִבְּחָה,
לַעֲת תִּכְבֵּן מִטְבָּח, מִצֵּר תִּמְנַנְכָה,
אֶזְאָמֹר, בְּשִׁיר מְזֻמֹּר, תִּנְכַּח הַמְּזֻבָּח.
רַ עוֹת שְׁבָעָה נִפְשִׁי, בְּגִזּוֹן בָּחִי כֶּלֶח,
חֲנִי מִרְרוּ בְּקוֹשִׁי. בְּשִׁעְבוֹר מַלְכוּת
עֲגֻלָּה,

וּבִידוֹ הַגְּדוּלָּה, הוֹצִיא אֶת הַסְּגֻלָּה,
חִיל פֶּרַעַה, וְכָל זָרְעוֹ, יִרְדּוּ בְּאֶבֶן
בְּמִצּוּלָה.

דַּ בִּיר קִדְשׁוֹ הִבְיָאֵנִי, וְגַם שֵׁם לֹא
שִׁקְמָתִי,

וּבֹא נֹגֶשׁ וְהִלְגֵּנִי, כִּי זָרִים עֲבָדְתִּי,
וְיוֹן רַעַל מִסְכָּתִי, בְּמַעַשׂ שְׁעָבָרְתִּי,
קוֹץ בְּכָל, זָרְבָּל, לְקוֹץ שְׁבָעִים,
נִשְׁעָתִי.

כַּ רוֹת קִימַת בְּרוּשׁ, בְּקֶשׁ אֲנִי
בֶּן הַמִּדְתָּא,

בְּרִכּוֹת קוֹרֵם הַמְּגֻלָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ עַל מִקְרָא מְגֻלָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעֲשֵׂה
נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ, בִּימֵים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

שֶׁהִחְיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

בשקורין המגילה בצבור מברכין לאחריה ברכה זו אבל לא ביחיד.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 חֲרַב אֶת רִיבֵנוּ, וְהָדִין אֶת דִּינֵנוּ, וְהַנּוֹקֵם
 אֶת נַקְמָתֵנוּ, וְהַמְשִׁילָם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי
 נַפְשֵׁנוּ, וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ, הַנִּפְרָע לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם,
 הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ.

בשחרית אין אומרים זה, ומתחילין שושנת יעקב.

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם, וַיַּפֵּר מַחֲשָׁבוֹת עֲרוֹמִים,
 בָּקוּם עָלֵינוּ, אָדָם רָשָׁע, נָצַר וְדוֹן מִזֶּרַע עַמְלֵק.
 נָאֶה בַּעֲשָׂרוֹ וּבְכָרָה לוֹ בּוֹר, וְנִדְלָתוֹ יִקְשֶׁה לוֹ לָבָד.
 דָּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְלָבָד, וְנִלְבַּד. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד וּנִשְׁמַד מִהֲרָה.
 הֶמֶן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו, וְעוֹרֵר שְׂנֵאת אֲחִים לִבָּנִים,
 וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל, כִּי בִחְמֻלָתוֹ עַל אֶנָּה נוֹלַד אוֹיֵב.
 וּמִם רָשָׁע לְהִבְרִית צָדִיק, וְנִלְבַּד טָמֵא בְיָדֵי טָהוֹר.
 חֲסֵד נָבַר עַל שְׂנֵאת אָב, וְרָשָׁע הוֹסִיף חָטָא עַל חַטָּאוֹ.
 טָמֵן בְּלָבוֹ מַחֲשָׁבוֹת עֲרוֹמִיו, וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה,
 יָדוֹ שָׁלַח בְּקָדוּשֵׁי אֵל, כִּסְפוֹ נָתַן לְהִבְרִית זָכָרִם,
 כִּרְאוֹת מִרְדֵּכִי כִי יָצָא קָצָה, וְדָתִי הֶמֶן נָהֵנוּ בְּשׁוֹשׁוֹן,
 לָבַשׁ שֵׁק, וּקָשַׁר מִסְפָּד, וְגִזַּר צוּם, וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶר.
 מִי זֶה יַעֲמֹד לְכַפֵּר שְׂגָגָה, וְלִמְחוֹל חַטָּאת עֵין אֲבוֹתֵינוּ.
 גִּזַּן פָּרַח מְלוּלָב, הֵן הִדְפָּה עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יוֹשִׁנִים.

כְּרִיסִידָה הִבְהִילוּ לְהֶמֶן, לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֲמַת תְּנִינִים.
 עָמַד בְּעָשְׂרוֹ וְנָפַל בְּרָשָׁעוֹ, עָשָׂה לוֹ יַעַן וְנָתַלָּה עָלָיו,
 פִּיֵּיהֶם פָּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, בִּי פֹּר הֶמֶן נִדְּפָד לְפִוְקָנוּ.
 צַדִּיק נִחְלָץ מִיַּד רָשָׁע, אוֹיֵב נָתַן תַּחַת נַפְשׁוֹ.
 קִיָּמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פְּוֵרִים, וְלִשְׁמֹחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.
 רֵאִיתָ אֵת תַּכְּלֵת מֶרְדְּכִי וְאַסְתֵּר, הֶמֶן וּבְגִי עַל הָעֵץ תָּלִיתָ.

שׁוֹשַׁנָּת יַעֲקֹב צִדְקָה וְשִׁמְחָה, בְּרֵאוֹתָם יַחַד
 תִּכְלֵת מֶרְדְּכִי, תִּשְׁוַעְתָּם הָיִיתָ לְנֹצַח, וְתִקּוֹתָם
 בְּכָל יוֹר וָדוֹר. לְחֻדְיֵעַ שְׂכָל קִוְיָה לֹא יִבְשׁוּ, וְלֹא
 יִכְלָמוּ לְנֹצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. אֲרוֹר הֶמֶן אֲשֶׁר
 בִּקֵּשׁ לֹא־בְדִי, בְּרוּךְ מֶרְדְּכִי הַיְּהוּדִי, אֲרוֹרָה זֶרֶשׁ
 אִשְׁתִּי מִפְּחִידִי, בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בַּעֲדִי, וְגַם חֲרִבוּנָה
 זְכוֹר לְמוֹיֵב.

ואח"כ אומרים ואתה קדוש וכו' צד 369, קדוש שלם בלא תתקבל צד 122. ובמוצ"ש אומרים ויהי
 נעם ואתה קדוש צד 369, ק"ש צד 108, ויתן לך צד 371, הברלה צד 379, עלינו צד 120, ק"י צד 122.

סֵדֶר הַקְּפֻת לְשִׁמְחַת תּוֹרָה.

אַתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת, בִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין
 עוֹד מִלְּבָדוֹ. לַעֲשִׂיהַ נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ, בִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ. אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲרָנִי, וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ.
 יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יי
 מְבֹרָךְ, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עֲמָנוּ, בְּאֲשֶׁר
 הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אַל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁלָנוּ. וְאֲמָרוּ:

הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו, וְקַבְּצֵנו וְהַצִּילֵנו מִן הַגּוֹיִם,
 לַחֲדוּדוֹת לָשֵׁם קְדֻשָּׁה, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתָהּ. יי מֶלֶךְ,
 יי מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יי, עֲזֹרָנוּ יִתֵּן, יי
 יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. וַיְהִי נָא אֲמַרְנוּ לְרָצוֹן,
 לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל. וַיְהִי בְנִסְעַ הָאָרֶז, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:
 קוּמָה יי וַיַּפְצוּ אֲלֵכֶיךָ, וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפְּנֵיךָ. קוּמָה
 יי לְמַנוּחָתְךָ, אֶתָּה וְאֲרֹן עֲזֻדָּה. בְּהִנֵּיךָ יִלְבְּשׁוּ צַדִּיק,
 וְחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ. בְּעִבּוֹר דָּוָר עֲבָדְךָ, אֵל תֵּשֵׁב פָּנֵי
 מְשִׁיחֶךָ. וַאֲמַר בְּיוֹם הַהוּא: הִנֵּה אֶלְהֵינוּ זֶה,
 קָוֵינוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו, זֶה יי קָוֵינוּ לוֹ, נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה
 בִּישׁוּעָתוֹ. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ
 בְּכָל דָּוָר וְדוֹר. כִּי מַצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדַבֵּר
 יי מִירוּשָׁלַיִם.

אב הַרְחֵמִים, הַיְטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶנָּה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם. כִּי בָךְ לָבַד בְּטַחְנוּ, מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂאֵ
 אֲדוֹן עוֹלָמִים.

אח"כ מוציאין כל הס"ת שבחובל ומסבבין הבימה ז"פ ואומרים אנא :

הקפּה א אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה יי הַצִּלְיָה נָא, אָנָּה יי עֲנֵנוּ
 בְּיוֹם קְרָאֲנוּ, אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת הוֹשִׁיעָה נָא, בּוֹחֵן לְבָבוֹת
 הַצִּלְיָה נָא, גּוֹאֵל הָזֶק עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֲנוּ :

הקפּה ב דוֹבֵר צַדִּיקוֹת הוֹשִׁיעָה נָא, הָדוֹר בִּלְבוּשׁוֹ הַצִּלְיָה
 נָא, וְתִיק וְחֲסִיד עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֲנוּ.

הקפּה ג יוֹד וַיֵּשֶׁר הוֹשִׁיעָה נָא, הוֹמֵל דְּלִים הַצִּלְיָה נָא, טוֹב
 וּמַמִּיב עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֲנוּ.

הקפה ד יודע מחשבות הושיעה נא, בביר ונאור הצליחה נא,
לובש צדקות ענגנו ביום קראנו.

הקפה מלך עולמים הושיעה נא, נאור ואדיר הצליחה נא,
סומך נופלים ענגנו ביום קראנו.

הקפה ו עוזר דלים הושיעה נא, פודה ומציל הצליחה נא, צור
עולמים ענגנו ביום קראנו.

הקפה ז קדוש ונורא הושיעה נא, רחום וחנון הצליחה נא,
שומר הברית ענגנו ביום קראנו: תומך תמימים הושיעה
נא, תקיף לעד הצליחה נא, תמים במעשיו ענגנו ביום קראנו.

שששו ושמחו בשמחת תורה, ותנו כבוד לתורה, כי
טוב סתרה מכל סתורה, מפו ומפנינים יקרה. נגיל ונשיש
בזאת התורה, כי היא לנו עז ואורה. אהללה אלהי,
ואשמחה בו, ואשימה תקותי בו, אהדנו בסוד עם קרובו,
אלהי צורי אחסה בו. נגיל בכל לב ארנו צדקותיך, ואספירה
תהלתך, בששון השיבנו לביתך, על חסדך ועל אמתך. נגיל

התקבצו מלאכים זה אל זה, זה לקבל זה, ואמר זה
לזה: מי הוא זה ואי זה הוא, מאחו פני כסא, פרשו ערו
ענגנו. מי עלה למרום, מי עלה למרום, מי עלה למרום,
והוריד עז מבטחה, התקבצו משה עלה למרום, משה עלה
למרום, משה עלה למרום, והוא הוריד עז מבטחה! התקבצו
אנלי ואשמח בשמחת תורה, בא יבא צמח בשמחת
תורה, תורה היא עץ חיים, לכלם חיים, כי עמך מקור
חיים. אברהם שמח בשמחת תורה. יצחק שמח בשמחת
תורה, יעקב שמח בשמחת תורה, משה, אהרן שמחו
בשמחת תורה. אליהו, שמואל, דוד, שלמה, שמחו בשמחת

תורה, תורה היא עין חיים, לכלם חיים, כי עמך מקור חיים. אשריכם ישראל, אשריכם ישראל, אשריכם ישראל, אשר בחר בכם אל והנחילכם התורה ממדבר (ג"א מסיני) מתנה.

סדר ספירת העומר

בזמננו אל תשכח לומר, ויצילך האל השומר, מגזירת קל וחומר. בכל לילה קודם שתתחיל הברכה, תאמר בפח מלא ככה. לשם יחוד קדש בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה בוי"ה ביוחדא שלים בשם כל ישראל. הנני מוכן ומזמן לקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לוי: ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

צריך לכון בכל יום בתיבה אחת ממומר אלהים יחנונו שאומרים אותו כלו בכל הלילות של ספירת העומר. ובאות אחת מפסוק ישטחו, כמו שנרשם לפניך.

מליל ב' של פסח עד שבועות בכל לילה קודם שיברך על ספירת יאמר זה:

**ברוך אתה יהוה (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו, וצונו על ספירת העומר.**

אלהים אנא היום יום אחד לעומר. י חסד שבחסד

הרחמן הוא יחזיר עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן סלה.

ואח"כ יאמר למנצח בנגינות מזמור שיר וכו' אנא בכה וכו' ואח"כ רבש"ע וכו'.

רבנו של עולם, אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי להברנו מקלותינו ומטמאותינו, כמו שכתבת בתורתך: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, כדי שיתקדשו נפשות עמך ישראל מזהמתם, וכך יחי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שפזכות ספירת העומר שספרתי היום, יתקן מה שפגמתי בספירה (פלוגת השיך לאותו

הלילה). ואמרה ואתקדש בקדשה של מעלה, ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות ולתן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם ולמתקנו ולקדשנו בקדשותך העליונה, אמן מלה.

היום שני ימים לעומר: הרחמן

שבוועות ויום אחד לעומר: הרחמן

היום שלישי עשר יום שנה שני

שבוועות ושני ימים לעומר: הרחמן

היום חמישי ימים לעומר: הרחמן

היום שבעה עשר יום שנה שני שבוועות

ושלשה ימים לעומר: הרחמן

היום תמונה עשר יום שנה שני

שבוועות וארבעה ימים לעומר: הרחמן

היום תשעה עשר יום שנה שני

שבוועות וחמישה ימים לעומר: הרחמן

היום עשרים יום שנה שני שבוועות

ושלישה ימים לעומר: הרחמן

היום אחד ועשרים יום שנה שני

שבוועות ושני ימים לעומר: הרחמן

היום אחד ועשרים יום שנה שני

שבוועות לעומר: הרחמן

היום שנים ועשרים יום שנה שני

שבוועות ויום אחד לעומר: הרחמן

היום שלשה עשר יום שנה שני

שבוועות ושני ימים לעומר: הרחמן

היום ארבעה ועשרים יום שנה שני

שבוועות ושלישה ימים לעומר: הרחמן

היום חמישה ועשרים יום שנה שני

שבוועות וארבעה ימים לעומר: הרחמן

היום ששה עשר יום שנה שני

שבוועות ושני ימים לעומר: הרחמן

היום אחד ועשרים יום שנה שני

שבוועות ושלישה ימים לעומר: הרחמן

היום שני ימים לעומר: הרחמן

שבוועות ויום אחד לעומר: הרחמן

היום שלישי עשר יום שנה שני

שבוועות ושני ימים לעומר: הרחמן

היום חמישי ימים לעומר: הרחמן

היום שבעה עשר יום שנה שני שבוועות

ושלשה ימים לעומר: הרחמן

היום תמונה עשר יום שנה שני

שבוועות וארבעה ימים לעומר: הרחמן

היום תשעה עשר יום שנה שני

שבוועות וחמישה ימים לעומר: הרחמן

היום עשרים יום שנה שני שבוועות

ושלישה ימים לעומר: הרחמן

היום אחד ועשרים יום שנה שני

שבוועות ושני ימים לעומר: הרחמן

היום אחד ועשרים יום שנה שני

שבוועות לעומר: הרחמן

היום שנים ועשרים יום שנה שני

שבוועות ויום אחד לעומר: הרחמן

היום שלשה עשר יום שנה שני

שבוועות ושני ימים לעומר: הרחמן

היום ארבעה ועשרים יום שנה שני

שבוועות ושלישה ימים לעומר: הרחמן

היום חמישה ועשרים יום שנה שני

שבוועות וארבעה ימים לעומר: הרחמן

היום ששה עשר יום שנה שני

שבוועות ושני ימים לעומר: הרחמן

היום אחד ועשרים יום שנה שני

שבוועות ושלישה ימים לעומר: הרחמן

היום נשייה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר: י	הרחמן מישר תמיד חור שבנצח
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעומר: ב	הרחמן ולאומים גמלם יסוד שבנצח
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר: א	הרחמן באתי במ"ר צת"ג מלכות שבנצח
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעומר: י	הרחמן תנהם חסין חסד שהור
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעומר: ש	הרחמן סלה קדוש גבורה שבהוד
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעומר: ו	הרחמן יודוך ברוב תפארת שבהוד
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעומר: ר	הרחמן עמים טובך ל"ג בעומר נצח שבהוד
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר: ו	הרחמן אלהים נהל חור שבהוד
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר: ל	הרחמן יודוך עתך יסוד שבהוד
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר: א	הרחמן עמים חק"ב מ"ע מלכות שבהוד
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר: מ	הרחמן כולם יחד חסד שביסוד
היום תשעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר: י	הרחמן ארץ גאה נבונה שביסוד

עומר

חמשה

מר:ם

חמשה

מר:ב

חמשה

מר:א

חמשה

מר:ר

חמשה

מר:ש

חמשה

מר:ץ

חמשה

מר:ת

חמשה

מר:נ

חמשה

מר:ח

חמשה

מר:ם

חמשה

מר:ם

חמשה

מר:ם

חמשה

מר:ל

חמשה

מר:ה

חמשה

מר:ה

חמשה

מַלְכוּתָךְ רָאוּ בְנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה; וְזֶה
אֵלֵי עָנִי, וְאָמְרוּ:

”יְיָ, יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!”

וַנֹּאמֶר: כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב; וַנֶּאֱלֹו מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גֹאֲלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנו
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמָךְ,
וְתַקְּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן
שִׁמְךָ. וְחַנּוּן בַּעֲדֵנוּ, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ: אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב,
וְרָעָב, וְיָגוֹן; וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל
בְּנִפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ,
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד.

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן! בָּרוּךְ יְיָ מַצִּיֵּן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּיָהּ! בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֶׂה נִפְלָאוֹת
לְבָדּוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ.
אָמֵן וְאָמֵן! יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם דּוֹ דָּעָם. וַיֵּרָא כָּל
הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא

וְאֵלֵינוּ שַׁבָּת.

יְיָ אֲתָכֶם

עַל־הֵיכָלְכֶם.

הוא יְיָ

הַפֹּדֵנוּ

עֲרֵי־צִיִּים,

לְאֵלֵינוּ

אֶת־עַד

לְמוֹט

לִנְנוּ עַל

אוֹתוֹת

יְהוָה כָּל

מַתּוֹכֶם

וְהָאֵת

אֵלֵינוּ

קָבְדּוֹ

שְׂמִיחָה

אֲדָר

אֲדָר

לֹא־לְהִיכֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

סֵטן אוֹמֵר בְּקוֹל כֹּס: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת

אֲמַת וְאֲמוּנָה כָּל זֹאת, וְכִים עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִוְלָתוֹ, וְאֶנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל — עִמּוֹ; הַפּוֹדֵנוּ
מִיַּד מְלָכִים, מִלִּבְנוּ הַנּוֹאֲלָנוּ מִכַּף כָּל הָעֲרִיצִים,
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אִיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אִין חֶקֶר, נָסִים וְנִפְלְאוֹת עַד
אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט
רִגְלָנוּ. הַמְדְּרִיכֵנוּ עַל בְּמוֹת אִיְבֵינוּ וְיָרֵם קִרְנֵנוּ עַל
כָּל שֹׁנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נָסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם; הַמַּכָּה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וְיוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנוֹ בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף, אֶת
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע; וְרָאוּ בְנוֹ
גְבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ כֵּלָם:

מִי כִמְכָה בָּאֵלִם יְיָ? מִי כִמְכָה נֶאֱדָר
בְּקִדְשׁ? נוֹרָא תַהֲלֵת, עֹשֶׂה פִלָּא!